ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΣΥΝ ΤΟΙΣ

ΣΧΟΛΙΟΙΣ ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΟΙΣ

ΔΙΔΥΜΟΥ.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

ΕΝ ΟΞΟΝΙΑ,
αψπ΄.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Ν.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ, νικωμένους ἐλεῶν τοὺς Ἕλληνας, ὁμοιοῦται Κάλχαντι, καὶ ἀμφοτέρους τοὺς Αἴαντας παρορμᾷ, ἔπειτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους. Μετὰ ταῦτα Ἰδομενεὺς ἀριστεύει, καὶ ἀναιρεῖ Ὀθρυονέα, καί τινας ἄλλους. Πολλοὶ δὲ αὐτῶν ἀναιροῦνται. Τιτρώσκονται δὲ Δηΐφοβος, καὶ Ἕλενος. Τοὺς δὲ ὑπηκόους συναγαγὼν Ἕκτωρ, ἐπάγει τοῖς πολεμίοις. Καὶ μεγάλως ἀμφοτέρωθεν ἀναιροῦνται.

ΚΑΙ ΑΛΛΗ.

ΔΙΑΡΡΗΞΑΣ τὰς πύλας τοῦ τείχους τῶν Ἑλλήνων Ἕκτωρ, μετὰ βάρους τε εἰσελθὼν, εἰς φυγὴν αὐτοὺς τρέπει. Καὶ Ζεὺς μὲν ἀποστρέψας τὰς ὄψεις ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς, ἀλλοφύλους θεωρεῖ ἀνθρώπους. Ποσειδῶν δὲ, καθεζόμενος ἐπὶ Σαμοθράκης, θεασάμενος ἡττημένους τοὺς Ἕλληνας, παραγίγνεται εἰς Αἰγάς. ἔνθα ἦν αὐτῷ τέμενος. Λαβὼν δὲ συνήθη κόσμον, καὶ ὑποζεύξας ἵππους, παραγίγνεται εἰς τὸ πεδίον. Καὶ τὸ μὲν ἅρμα καθιστᾷ ἐν τῷ πελάγει· αὐτὸς δὲ, ὁμοιωθεὶς Κάλχαντι, παρορμᾷ τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων. Οἱ καὶ τρόπον τινὰ ἐμπνευσθέντες παρὰ τοῦ θεοῦ, γενναίως ἀγωνίζονται. Ἐν οἷς καὶ Ἰδομενεὺς καὶ Μηριόνης εὐδοκιμοῦσι. Συμβολῆς δὲ γενομένης, ἑκατέρων τῶν στρατευμάτων ἐξαίσιος βοὴ αἴρεται.

Ἡ ἐπὶ ταῖς ναυσὶ μάχη.

Νῦ δ', ἐπὶ νηυσὶ μάχη Δαναοῖς ἤμυνε Ποσειδῶν.

Νῦ δὲ, Ποσειδάων Δαναοῖς κράτος ὤπασε λάθρη.

ΖΕΥΣ δ' ἐπεὶ οὖν Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα νηυσὶ πέλασσε,
Τοὺς μὲν ἔα παρὰ τῇσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ ὀϊζὺν
Νωλεμέως· αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινὼ,
Νόσφιν ἐφ' ἱπποπόλων Θρηκῶν καθορώμενος αἶαν,
Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων, καὶ ἀγαυῶν Ἱππημολγῶν,
Γλακτοφάγων, ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
Ἐς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὄσσε φαεινώ·
Οὐ γὰρ ὅγ' ἀθανάτων τίν' ἐέλπετο ὃν κατὰ θυμὸν,
Ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν, ἢ Δαναοῖσιν.

1 ΕΚ. Κεχώρικε τῶν λοιπῶν Τρώων τὸν Ἕκτορα κατ' ἐξοχήν. Μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν Ἕκτωρ ὁ Πριάμου, καὶ μετὰ θάνατον, τὴν ἀπὸ θεῶν εὐτύχησε τιμήν. Οἱ γὰρ ἐν Βοιωτίᾳ Θηβαῖοι, πιεζόμενοι κακοῖς, ἐμαντεύοντο περὶ ἀπαλλαγῆς. Χρησμὸς δὲ αὐτοῖς ἐδόθη, παύσεσθαι τὰ δεινά, ἐὰν ἐξ Ἀφνειοῦ τῆς Τρωάδος τὰ Ἕκτορος ὀστᾶ διακομισθῶσιν εἰς τὸν παρ' αὐτοῖς καλούμενον τόπον Διὸς γονάς. Οἱ δὲ τοῦτο ποιήσαντες, καὶ τῶν κακῶν ἀπαλλαγέντες, διὰ τιμῆς ἔχον Ἕκτορα. Κατά τε τοὺς ἐπείγοντας καιροὺς ἐπικαλοῦνται τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. Ἡ ἱστορία παρ' Ἀριστοδήμῳ. ΠΕ. Προσεπέλασεν, ἐγγίσαι ἐποίησε.

2 ΠΟ. Τὴν κατὰ τὸν πόλεμον ταλαιπωρίαν.

3 ΝΩ. Ἀδιαλείπτως. ΠΑ. Τὴν ἀπὸ τοῦ εὐθέος μεταστροφὴν δηλοῖ· ὡς καὶ τό· Ὄσσε πάλιν κλίνασα. Οἱ δὲ ἀνὰ μέρος οὕτως ἀκούουσι, Μυσίαν καὶ Θρᾴκην ὁρῶν. Ἔστι δὲ καὶ τοῦτο συνῆθες Ὁμήρῳ. Ὡς· Πάλιν ποίησε γέροντα. Καί· Εἰς τοὐπίσω πάλιν ἐρύσασα. Καί· Ἐναντίον, οὐδὲ πάλιν ἐρίζ. ΟΣ. Ὀφθαλμοὺς περιεχομένους τὸ φῶς. ἢ στιλπνούς.

4 ΙΠ. Περὶ ἵππους πολυτίμων. ἐξ οὗ, πολεμικῶν. ΑΙ. Γῆν.

5 ΑΓΧ. Τῶν συστάδην καὶ ἐκ τοῦ πλησίον μαχομένων. ΑΓ. Λαμπρῶν, καὶ ἐνδόξων Ἱππημολγῶν. ἢ ὄνομα ἔθνους οὕτω καλουμένων, Ἀγαυῶν. ΙΠ. Ἵππους ἀμελγόντων. γαλακτοφάγοι γάρ εἰσιν. ὅθεν καὶ γαλακτοφάγους αὐτοὺς εἶπεν. ἤ, οἱ ἀρκούμενοι γάλακτι καὶ λιτῇ διαίτῃ. Τοιοῦτοι καλῶς εἴρηνται δικαιότατοι. ἐπιθυμία γὰρ πλειόνων, ἐπ' ἀδικίαν ἄγει. Τοῦτο σπουδάσας καὶ Λυκοῦργος, κοινὴν καὶ οὐ περιττὴν Λακεδαιμονίοις δίαιταν εἰσήνεγκεν.

6 ΑΒΙ. Ἤτοι, βιοῖς μὴ χρωμένων, ὅ ἐστι, τόξοις. ἢ, τὸ α, κατ' ἐπίτασιν, ἵν' ᾖ, πολυβίων καὶ πολυετῶν. ἢ, τὸν ἥμερον βίον μὴ ἐγνωκότων. Ἐπιφέρει γὰρ, δικαιοτάτων ἀνθρώπων. ἢ, μὴ βιαζομένων. Ἔστι δὲ καὶ ἔθνος ἐν Σκυθίᾳ Ἄβιοι, οἱ καὶ Ἀμαξόβιοι, καὶ Νομάδες ὀνομαζόμενοι.

Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κρείων Ἐνοσίχθων·
Καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἧστο πτόλεμόν τε μάχην τε
Ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑληέσσης,
Θρηϊκίης· ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἴδη,
Φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
Ἔνθ' ἄρ' ὅγ' ἐξ ἁλὸς ἕζετ' ἰών· ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς
Τρωσὶν δαμναμένους, Διῒ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
Αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσατο παιπαλόεντος,
Κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς· τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη
Ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
Τρὶς μὲν ὀρέξατ' ἰών· τὸ δὲ τέτρατον, ἵκετο τέκμωρ
Αἰγάς· ἔνθα δέ οἱ κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης,
Χρύσεα, μαρμαίροντα τετεύχαται, ἄφθιτα αἰεί.
Ἔνθ' ἐλθὼν, ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω,
Ὠκυπέτα, χρυσέῃσιν ἐθείρῃσιν κομόωντε.
Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροΐ, γέντο δ' ἱμάσθλην

10 ΑΛΑ. Ματαίαν τὴν κατασκοπήν. ὅ ἐστιν, ἐπιμελῶς ἐσκόπει. Ἀλαὸς γὰρ, ὁ τυφλός.

11 ΘΑΥ. Θεώμενος, καθορῶν.

12 ΣΑ. Σάμιοι οἱ ἐν Ἰωνίᾳ, μετὰ διακοσιοστὸν καὶ ἔνατον ἔτος τῶν Τρωϊκῶν, χρησμὸν ἔλαβον παρὰ τοῦ Πυθίου, εἰς τὴν ἐν Τρωάδι Θρᾳκίαν μετοικῆσαι, ἀφ' ὧν ἡ Σαμοθρᾴκη προσηγορεύθη. Ἡ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ. ΣΑ. Τῆς Σαμοθρᾴκης. Τὸ μέντοι ἐν αὐτῇ ὄρος, Σαώκη καλεῖται.

16 ΕΝΕ. Ἐμέμφετο.

17 ΠΑΙ. Τραχέος.

18 ΚΡΑ. Κραιπνῶς, ταχέως. ΠΡΟ. Ἠρέμα προβαίνων.

20 ΟΡΕ. Ἴεται ἐφίετο, ἐνέτεινε, διέβη. ΤΕ. Προσληπτέον, ὀρεξάμενος.

21 ΑΙ. Αἰγαὶ, πόλις Ἀχαΐας ἐν Πελοποννήσῳ. Ἔνθα τιμᾶται ὁ Ποσειδῶν. Ἄγεται δὲ καὶ Διονύσῳ ἑορτή. Ἐν ᾗ ἐπειδὰν ὁ χορὸς συστὰς τὰς τοῦ δαίμονος τελετὰς ὀργιάζῃ, καὶ θαυμάσιον ἐπιτελεῖσθαί φασιν ἔργον. Ἄμπελοι γὰρ, ἃς καλοῦσιν ἐφημέρους, ἀνισχούσης ἡμέρας, καρπὸν βλαστάνουσιν· ἄχρι δὲ τῆς ἑσπέρας οἶνον ἄφθονον ἔχουσιν. Ἡ ἱστορία παρὰ Εὐφορίωνι. Ἐζήτηται δὲ, διατί εὐθέως οὐ πορεύεται ὁ Ποσειδῶν εἰς Τροίαν, ἀλλὰ τὸν χρόνον δαπανᾷ, προελθὼν εἰς Αἰγάς. Ῥητέον, ὅτι δυοῖν ἕνεκα πραγμάτων μεμηχάνηται ἡ ἀποδημία. πρῶτον μὲν, ἵνα ἀποπλανήσῃ τὸν Δία, ὡς ἀπολελοιπὼς τὸν πόλεμον. δεύτερον δὲ, ἵνα καθοπλισθῇ εἰς τὸν Διὸς πόλεμον, ἐὰν ἄρα φωραθεὶς οὐ τὴν συμμαχίαν κινδυνεύσῃ.

24 ΩΚΥ. Ταχέως πέτοντας. ΧΡ. Χρυσῷ κεκοσμημένους. ἢ καλούς. ΕΘ. Ἔθειραι δὲ εἴρηνται παρὰ τὸ ἐξ ἔθους εἴρεσθαι, ὅ ἐστι, πλέκεσθαι.

25 ΙΜΑ. Μάστιγα.

Χρυσείην, εὔτυκτον, ἑοῦ δ' ἐπεβήσατο δίφρου·
Βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτῷ
Πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·
Γηθοσύνῃ δὲ θάλασσα διΐστατο· τοὶ δ' ἐπέτοντο
Ῥίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων·
Τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας ἐΰσκαρθμοι φέρον ἵπποι.
Ἔστι δέ τι σπέος εὐρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης,
Μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης·
Ἔνθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ
Ἔδμεναι, ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσείας,
Ἀρρήκτους, ἀλύτους· ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν
Νοστήσαντα ἄνακτα· ὁ δ' ἐς στρατὸν ᾤχετ' Ἀχαιῶν.
Τρῶες δὲ φλογὶ ἶσοι ἀολλέες, ἠὲ θυέλλῃ,
Ἕκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἕποντο,
Ἄβρομοι, αὐΐαχοι· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
Αἱρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόθι πάντας Ἀχαιούς·
Ἀλλὰ Ποσειδάων, γαιήοχος, ἐννοσίγαιος,

27 ΑΤΑΛ. Ἐν νεότητι κατὰ διάθεσιν ἐγίγνετο. ὅ ἐστιν, ἐσκίρτα, καὶ ἔχαιρεν. ΥΠ. Ἀντὶ τοῦ, δι' αὐτόν.

28 ΚΕΥ. Ἐκ τῶν καταδύσεων καὶ φωλεῶν.

29 ΓΗ. Τῇ χαρᾷ.

30 ΔΙ. Διάβροχος ἐγίγνετο.

31 ΕΥ. Εὐσκάρθμοι. Ὅ ἐστιν, εὐκίνητοι, ταχεῖς. Σκαρθμὸς γὰρ, κατὰ διάλεκτον, ὁ πούς.

32 ΣΠΕ. Ἀφώτιστον οἴκημα πλατύ. παρὰ τὴν στέρησιν τοῦ φωτός. ΛΙΜ. Νῦν θαλάσσης.

33 ΤΕ. Νῆσοι πλησίον Τροίας κείμεναι. Καὶ ἡ μὲν Τένεδος κεῖται μέση τριῶν πελάγων, Αἰγαίου, Ἑλλησπόντου, Μέλανος κόλπου. Διὸ καὶ Τρίοδος ὑπό τινων καλεῖται. Ἡ δὲ Ἴμβρος ἐστὶν ἐν τῷ Μέλανι κόλπῳ.

36 ΕΔ. Ἐσθίειν. ΠΕ. Δεσμούς. Ἤτοι παρὰ τὸ πιέζειν εἴρηνται, ἢ παρὰ τοὺς πόδας. Ὥσπερ παρὰ τὸν ὀβολὸν τὸ ἡμιωβόλιον.

37 ΑΛΥ. Δυσλύτους.

40 ΑΜΟ. Ἀμότως, ἀπληρώτως.

41 ΑΒΡΟ. Ἀντὶ τοῦ, πολυθόρυβοι, καὶ πολύηχοι. Ἑκάστοτε θορυβώδεις τοὺς Τρῶας παρίστησι. ΑΥ. Ἀντὶ τοῦ, ἀνίαχοι. τοῦ γὰρ ν ἐξαιρεθέντος, ὑπεισῆλθε τὸ υ, διὰ τὸ μέτρον. Χρύσιππος δὲ ὁ Στωϊκὸς, καὶ Διονύσιος ὁ Θρᾷξ ἐκ τοῦ αὔου, τοῦ ξηροῦ, συντιθέασιν. ἵν' ᾖ, ξηρόφωνοι.

43 ΓΑΙ. Ἐπίθετα Ποσειδῶνος. Καὶ τὸ μὲν ἐν δηλοῖ, ὁ τὴν γῆν συνέχων. τὸ δὲ ἕτερον, ὁ κινῶν αὐτήν. Καὶ γὰρ, περὶ ἱερόν. δύο ἐστὶν ὧν χρὴ περιΐστασθαι, καὶ τὰ νοσερὰ διορθοῦσθαι, καὶ τὰ ὑγιεινὰ περιφυλάσσειν.

Ἀργείους

Ἀργείους ὤτρυνε, βαθείης ἐξ ἁλὸς ἐλθὼν,
Εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.
Αἴαντε πρώτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτώ·
  « Αἴαντε, σφὼ μέν κε σαώσετε λαὸν Ἀχαιῶν,
« Ἀλκῆς μνησαμένω, μηδὲ κρυεροῖο φόβοιο.
« Ἄλλῃ μὲν γὰρ ἔγωγ' οὐ δείδια χεῖρας ἀάπτους
« Τρώων, οἳ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ·
« Ἕξουσιν γὰρ ἅπαντας ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί·
« Τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδια μή τι πάθωμεν,
« Ἧι ῥ' ὅγ' ὁ λυσσώδης, φλογὶ ἴκελος, ἡγεμονεύει
« Ἕκτωρ, ὃς Διὸς εὔχετ' ἐρισθενέος πάϊς εἶναι.
« Σφῶϊν δ' ὧδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν
« Αὐτώ θ' ἑστάμεναι κρατερῶς, καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·
« Τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρωήσαιτ' ἀπὸ νηῶν
« Ὠκυπόρων, εἰ καί μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.
  Ἦ, καὶ σκηπανίῳ γαιήοχος, ἐννοσίγαιος,
Ἀμφοτέρω κεκοπὼς πλῆσεν μένεος κρατεροῖο,
Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας, καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
Αὐτὸς δ' ὥς τ' ἴρηξ ὠκύπτερος ὦρτο πέτεσθαι,
Ὅς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρθεὶς,
Ὁρμήσῃ πεδίοιο διώκειν ὄρνεον ἄλλο·
Ὣς ἀπὸ τῶν ἤϊξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.

48 ΧΡΥ. Φρικτοῦ, φοβεροῦ.
49 ΑΛ. Ἀλλαχοῦ, κατ' ἄλλο μέρος.
50 ΥΠΕΡ. Ὑπερέβησαν.
51 ΕΞ. Ἐφέξουσι, κωλύσουσιν.
53 Η. Καθ' ὃ μέρος οὗτος. ΛΥΣ. Ὁ μεμηνώς.
57 ΕΡΩ. Ἀποστρέψοιτε καὶ ἀπελάσοιτε τῶν νηῶν.
59 ΣΚΗ. Σκήπτρῳ. Ἀπὸ τοῦ σκηρίπτεσθαι, ὅ ἐστιν, ἐπερείδεσθαι. Ἐγγύτατα δὲ ἀπὸ τοῦ σκήπτω, ὅ ἐστιν ἐκ τοῦ σκηρίπτω, κατὰ συγκοπήν.
60 ΚΕ. Πλήξας.
62 ΙΡ. Ἱέραξ.
63 ΑΙ. Ὑψηλῆς. ΠΕ. Λίαν μεγάλης, ὑπερμεγέθους. ΑΡ. Ἐπαρθεὶς, ἀποπτάς.
64 ΠΕ. Διὰ τοῦ πεδίου. ΟΡ. Ἀντὶ τοῦ, ἀλλόφυλον.

Τοῖϊν

Τοῖιν δ' ἔγνω πρόσθεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας.
Αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν·
“ Αἶαν, ἐπεί τις νῶϊ θεῶν οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι
“ Μάντεϊ εἰδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι,
“ Οὐδ' ὅγε Κάλχας ἐστὶ θεοπρόπος οἰωνιστής·
“ Ἴχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημάων
“ Ῥεῖ' ἔγνων ἀπιόντος· ἀρίγνωτοι δὲ θεοί περ·
“ Καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
“ Μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
“ Μαιμώωσι δ' ἔνερθε πόδες, καὶ χεῖρες ὕπερθεν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
“ Οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἄαπτοι
“ Μαιμῶσιν, καί μοι μένος ὤρορε, νέρθε δὲ ποσσὶν
“ Ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινώω δὲ καὶ οἶος
“ Ἕκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Χάρμῃ γηθόσυνοι, τήν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ.
Τόφρα δὲ τοὺς ὄπιθεν Γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιούς,

66 ΤΟΙ. Τούτων δέ. ΟΙ. Αἴας Λοκρὸς μὲν ἦν τὸ γένος, ἀπὸ πόλεως Ὀποῦντος, πατρὸς δὲ Ὀϊλέως. Οὗτος, μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν, αἴτιος τοῖς Ἕλλησιν ἀπωλείας ἐγένετο. Κασσάνδραν γὰρ τὴν Πριάμου, ἱκέτιν οὖσαν Ἀθηνᾶς, ἐν τῷ τοῦ ἱεροῦ σηκῷ κατῄσχυνεν, ὥστε τὴν θεὰν τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ξοάνου εἰς τὴν ὀροφὴν τρέψαι. Τοῖς δὲ Ἕλλησιν ὑποστρέφουσι, καὶ κατὰ τὴν Εὔβοιαν γενομένοις, χειμῶνας διήγειρε μεγάλους, ὥστε πολλοὺς αὐτῶν διαφθαρῆναι. Διανηξάμενος δὲ Αἴας εἰς τὰς Γυράδας καλουμένας πέτρας, ἔλεγε, χωρὶς θεῶν γνώμης, διασωθῆναι. Ποσειδῶν δέ, ἀγανακτήσας, διέσχισε τὴν πέτραν, καὶ τὸν Αἴαντα τῷ κλύδωνι παρέδωκεν. Ἐκριφέντα δὲ αὐτόν, κατάδηλον νεκρόν, Θέτις, ἐλεήσασα, θάπτει. Ἀθηνᾶ δὲ οὐδὲ οὕτως τῆς ὀργῆς ἐπαύσατο, ἀλλὰ καὶ τοὺς Λοκροὺς ἠνάγκασεν ἐπὶ χίλια ἔτη εἰς Ἴλιον ἐκ κλήρου παρθένους πέμπειν. Ἡ ἱστορία παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν Αἰτίοις. καὶ παρ' αὐτῷ τῷ Ποιητῇ ἐν Δ Ὀδυσσείας, παχυμερῶς.

70 ΟΙ. Οἰωνοσκόπος. Πῶς δὲ ὁ Ποσειδῶν οὐκ ἔλαθε τὸν Αἴαντα; Καὶ ῥητέον, ὅτι φαντασίαν παρέχει τὸ θεῖον ἑαυτοῦ.

71 ΙΧ. Ἴχνη, πατήματα.

72 ΑΡΙΓ. Εὐδιάγνωστοι.

75 ΜΑΙ. Μετὰ προθυμίας ὁρμῶσιν.

78 ΩΡΟ. Ὥρμηται. Ὑπερβιβασμὸς χρόνου.

79 ΕΣ. Ὥρμηκα, ἐσπούδακα.

82 ΧΑΡ. Χαίροντες τῇ ψυχῇ. Ἔτι δὲ ὅτι δηλοῖ ἡ λέξις καὶ τὴν μάχην.

Οἱ

Οἳ παρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ.
Τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέῳ καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο.
Καί σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίνετο, δερκομένοισι
Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ.
Τοὺς οἵγ' εἰσορόωντες, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λεῖβον·
Οὐ γὰρ ἔφαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ· ἀλλ' Ἐνοσίχθων
Ῥεῖα μετεισάμενος κρατερὰς ὤτρυνε φάλαγγας.
Τεῦκρον ἐπὶ πρῶτον καὶ Λήϊτον ἦλθε κελεύων,
Πηνέλεών θ' ἥρωα, Θόαντά τε, Δηΐπυρόν τε,
Μηριόνην τε, καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας ἀϋτῆς·
Τοὺς ὅγ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
« Αἰδὼς, Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι· ὔμμιν ἔγωγε
« Μαρναμένοισι πέποιθα σαωσέμεναι νέας ἁμάς·
« Εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,
« Νῦν δὴ εἴδεται ἦμαρ, ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
« Ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι,
« Δεινὸν, ὃ οὔ ποτ' ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἔφασκον,
« Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι νέας· οἳ τοπάρος περ
« Φυζακινῆς ἐλάφοισιν ἐοίκεσαν, αἵτε καθ' ὕλην
« Θώων, παρδαλίων τε, λύκων τ' ἤϊα πέλονται,

88 ΟΦ. Οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ καθ' Ὅμηρον ὑπὸ ταῖς ὀφρυσι. Ὡς τό·
Κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὄσσε φαεινώ.
Διὰ δὲ τούτων, ἐδάκρυον. Ἕτεροι δὲ ἤκουσαν, λεληθότως ἔκλαιον. ΛΕΙ. Ἐστέναζον, ἐδάκρυον.

90 ΜΕ. Πρὸς αὐτοὺς ἀφικόμενος, μεταβὰς, ἢ μεταβληθείς.

95 ΑΙ. Αἰδέσθητε.

96 ΑΜΑΣ. Ἡμετέρας.

97 ΛΕΥ. Ὀλεθρίου.

98 ΕΙ. Νῦν ἀνεφάνη ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ὑπὸ τῶν Τρώων ἀναιρεθήσεσθε. ΕΙ. Φαίνεται.

100 ΕΦΑ. Ὑπελάμβανον, ἔλεγον.

102 ΦΥΖΑ. Φευκτικαῖς, δειλαῖς.

103 ΘΩ. Πανθηρίων. Ὁ θὼς, ζῶον ἄλκιμον καὶ εὐκίνητον. Ἔνιοι δὲ, παραπλήσιον ὑαίνῃ. ΠΑΡ. Παρδάλεων. ΗΙΑ. Βρώματα, οὐ τὰ ἐν οἴκῳ δὲ ἐσθιόμενα, ἀλλὰ τὰ ἐν ὁδῷ. Δεῦτε, φίλοι, ἤϊα φερώμεθα, Σιμωνίδης φησί. καὶ τὰ ἄχυρα δὲ ἤϊα λέγεται. Ὡς τό· Ὡς δ' ἄνεμος ζαὴς ἠΐων θημῶνα τινάξῃ. Τάχα δὲ τὰ φερόμενα, παρὰ ζαὴς ἰέναι. Γεννηθέντος γὰρ ἀνέμου, δεῦρο κἀκεῖσε φέρονται.

« Αὔτως

" Αὔτως ἠλάσκουσι, ἀνάλκιδες, οὐδ' ἔπι χάρμη·
" Ὣς Τρῶες τοπρὶν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν
" Μίμνειν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἠβαιόν·
" Νῦν δὲ ἕκαθεν πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται,
" Ἡγεμόνος κακότητι, μεθημοσύνῃσί τε λαῶν,
" Οἳ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσι
" Νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς.
" Ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἴτιός ἐστιν
" Ἥρως Ἀτρείδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
" Οὕνεκ' ἀπητίμησε ποδώκεα Πηλείωνα,
" Ἡμέας γ' οὔπως ἐστὶ μεθιέμεναι πολέμοιο.
" Ἀλλ' ἀκεώμεθα θᾶσσον· ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν.
" Ὑμεῖς δ' οὐκέτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς,
" Πάντες ἄριστοι ἐόντες ἀνὰ στρατόν· οὐδ' ἂν ἔγωγε
" Ἀνδρὶ μαχεσσαίμην, ὅστις πολέμοιο μεθείη
" Λυγρὸς ἐών· ὑμῖν δὲ νεμεσσῶμαι περὶ κῆρι.
" Ὦ πέπονες, τάχα δή τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον
" Τῇδε μεθημοσύνῃ· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος
" Αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.
" Ἕκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴν ἀγαθὸς πολεμίζει,
" Καρτερός· ἔρρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα.
Ὣς ῥα κελευτιόων Γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιούς·

104 ΗΛΑ. Ἐκκλίνουσι, πλανώμεναι.

106 ΕΘΕ. Οὐκ ἠδύναντο.

107 ΕΚΑ. Πόρρωθεν.

108 ΚΑ. Κακίᾳ, δειλίᾳ. ΜΕ. Ταῖς ἀμελείαις.

115 ΑΚΕ. Ἀλλ' ἰασώμεθα διὰ τάχους τὸ γεγονὸς ἁμάρτημα. ΑΚΕΣ. Εὐθεράπευτοι, εὐίατοι. Ὁ δὲ λόγος· αἱ τῶν ἀγαθῶν φρένες ῥᾳδίως πρὸς τὸ κρεῖττον μετατίθενται, εὐθεράπευτοι οὖσαι. ἢ, θεραπευτικαί εἰσι.

119 ΛΥ. Χαλεπὸς, ἄδοξος. ΝΕ. Μέμφομαι. ΚΗ. Ἐκ ψυχῆς.

125 ΚΕΛ. Παρακελευόμενος, παρορμῶν. ΓΑΙ. Ἤτοι, ὁ ἐπὶ γῆς ὀχούμενος. ἢ, ὁ χαίρων τοῖς ἅρμασιν. Ἵππιος γὰρ ὁ θεός. ἢ, ὁ συνέχων καὶ βαστάζων τὴν γῆν. Φασὶ γὰρ, αὐτὴν ἐπὶ ὕδατος ἐστηρίχθαι. Ἐννοσίγαιος δὲ ὁ κινῶν τὴν γῆν. Τῇ τοῦ ὕδατος γὰρ παρὰ χρόνον τινὰ μεταστάσει γίγνεται ὁ σεισμός.

Ἀμφὶ

Ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἵσταντο φάλαγγες
Καρτεραί, ἃς οὔτ' ἄν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθὼν,
Οὔτέ κ' Ἀθηναίη λαοσσόος· οἱ γὰρ ἄριστοι
Κρινθέντες Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα δῖον ἔμιμνον,
Φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ·
Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
Ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
Νευόντων, ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
Ἔγχεα δ' ἐπτύσσοντο θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
Σειόμεν'· οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι.
Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ
Ἀντικρὺ μεμαὼς, ὀλοοίτροχος ὡς ἀπὸ πέτρης,
Ὅντε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάῤῥοος ὤσῃ,
Ῥήξας ἀσπέτῳ ὄμβρῳ ἀναιδέος ἔχματα πέτρης,
Ὕψι τ' ἀναθρώσκων πέτεται, κτυπέει δέ θ' ὑπ' αὐτοῦ
Ὕλη· ὁ δ' ἀσφαλέως θέει ἔμπεδον, ὄφρ' ἂν ἵκηται
Ἰσόπεδον, τότε δ' οὔτι κυλίνδεται, ἐσσύμενός περ·
Ὣς Ἕκτωρ, εἵως μὲν ἀπείλει μέχρι θαλάσσης
Ῥεῖα δ' ἐλεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῇς ἐνέκυρσε φάλαγξι,

127 ΟΝΟ. Μέμψαιτο.

128 ΛΑ. Ἡ τοὺς λαοὺς σεύουσα, τουτέστιν, εἰς φυγὴν ἄγουσα, ἢ σώζουσα.

129 ΚΡΙ. Διαταχθέντες.

130 ΠΡΟ. Πυκνῷ. Ἀνδρόμαχος ἐν ἐτυμολογικοῖς φησι, κυρίως λέγεσθαι τὰ ἐπαλλήλους κλάδους ἔχοντα δένδρα, διὰ τὸ θηλυμανεῖν.

132 ΨΑΥ. Ἠρέμα ἥπτοντο.

134 ΕΠ. Εἰς τὸ αὐτὸ συνήγετο, καὶ ἐκάμπτετο κραδαινόμενα.

136 ΠΡΟΥ. Προέβαλον, προείκρουσαν.

137 ΟΛΟ. Λίθος περιφερὴς, στρογγύλος, ὁ ἐν τῷ τρέχειν ὀλοὸς, τουτέστιν, ὀλέθριος, ὑπὸ καταφερόμενος, πᾶν τὸ ἐμπίπτον βλάπτει.

138 ΣΤΕ. Ὄρους ἐξοχῆς. νῦν δὲ, λείας πέτρας.

139 ΑΣ. Πολλῷ. ΑΝ. Τραχείας.

140 ΥΨΙ. Ἐφ' ὕψους. ΑΝΑ. Ἀναβαλλόμενος, ἀναπηδῶν. ΠΕ. Ταχέως φέρεται.

141 ΑΣ. Ἀπαραβόλως.

142 ΙΣΟ. Ἰσόμαλον τόπον. ΕΣ. Καίπερ ὁρμῇ πολλῇ χρώμενος.

143 ΑΠΕΙ. Ἠπείλει, ὑπισχνεῖτο. Ὅτι δὲ τὸ καυχᾶται καὶ ἐπιπλήσσει δηλοῖ.

145 ΕΝΕ. Ἐνέτυχεν. ΦΑ. Ταῖς πυκναῖς τάξεσιν.

Στῆ ῥα μάλ' ἐγχριμφθείς· οἱ δ' ἀντίοι υἷες Ἀχαιῶν,
Νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν,
Ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη,
Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνώς·
" Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ,
" Παρμένετ'· οὔτι δηρὸν ἐμὲ σχήσουσιν Ἀχαιοὶ,
" Καὶ μάλα πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες·
" Ἀλλ', ὀΐω, χάσσονται ὑπ' ἔγχεος, εἰ ἐτεόν με
" Ὦρσε θεῶν ὤριστος, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
Δηΐφοβος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει
Πριαμίδης, πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Κοῦφα ποσὶ προβιβὰς, καὶ ὑπασπίδια προποδίζων·
Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Ταυρείην· τῆς δ' οὔτι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
Ἐν καυλῷ ἐάγη δολιχὸν δόρυ· Δηΐφοβος δὲ
Ἀσπίδα ταυρείην σχέθ' ἀπὸ ἕο· δεῖσε δὲ θυμῷ
Ἔγχος Μηριόναο δαΐφρονος· αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Ἂψ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο· χώσατο δ' αἰνῶς

146 ΕΓ. Ἐνερείσας.

147 ΑΜ. Ἑκατέρωθεν ἠκονημένοις, καὶ τὰ γυῖα βλάπτειν δυναμένοις.

149 ΔΙΑ. Ὡς διὰ παντὸς τοῦ πέρατος ἀκουσθῆναι. ἢ, διαπεράσιμον εἰς ἀκοάς. ἢ, διαφανὲς, καὶ σημαντικόν.

150 ΔΑ. Οἱ ἐν Δαρδάνῳ πόλει τῆς Τροίας οἰκοῦντες.

151 ΣΧΗ. Ἐφέξουσι, κωλύσουσι.

152 ΠΥΡ. Δίκην πύργου, ἐν τάξει. Ἔστι δὲ ἐπίρρημα παραβολοειδὲς, ὅμοιον τῷ σφαιρηδόν.

158 ΚΟΥ. Ἤτοι, μετέωρα καὶ ὑψηλὰ προβαίνων. ἢ, ἐπ' ἄκρων τῶν ποδῶν βαδίζων οἱονεὶ ἀκροβηματίζων. ΥΠΑ. Ὑπὸ τῇ ἀσπίδι ἠρέμα καὶ εὐρύθμως βαίνων. ἢ, ὑπὸ τὴν ἀσπίδα τοὺς πόδας τιθείς. τουτέστι, συγκαλύπτων αὐτοὺς τῇ ἀσπίδι κατὰ τὴν πορείαν. Ἐξ οὗ πρόδηλον, ὅτι οὐκ εἶχεν ὁ Δηΐφοβος ἀμφιβρότην ἀσπίδα, οὐδὲ ὅπλα, ἐπεὶ ἂν αὐτὴν ἐκράτει.

159 ΤΙ. Κατ' αὐτοῦ ἐστοχάζετο.

162 ΚΑΥ. Καυλὸς, τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος, τὸ ἐμβαλλόμενον εἰς τὴν ἐπιδορατίδα. ΕΑ. Κατεάγη, ἐκλάσθη.

165 ΧΩ. Ἐλυπήθη γὰρ κατ' ἀμφότερα, ἐπί τε τῷ τὴν νίκην ἀφῃρῆσθαι, καὶ ἐπὶ τῷ κεκλάσθαι τὸ δόρυ.

Ἀμφότερον

Ἀμφότερον, νίκης τε, καὶ ἔγχεος, ὃ ξυνέαξε·
Βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Οἰσόμενος δόρυ μακρὸν, ὅ οἱ κλισίηφι λέλειπτο.
Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα
Ἴμβριον αἰχμητὴν, πολυΐππου Μέντορος υἱόν.
Ναῖε δὲ Πήδαιον, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν,
Κούρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε Μηδεσικάστην·
Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
Ἂψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι·
Ναῖε δὲ πὰρ Πριάμῳ· ὁ δέ μιν τίεν ἶσα τέκεσσι.
Τὸν ῥ' υἱὸς Τελαμῶνος ὑπ' οὔατος ἔγχεϊ μακρῷ
Νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' αὖτ' ἔπεσεν, μελίη ὥς,
Ἥ τ' ὄρεος κορυφῇ ἕκαθεν περιφαινομένοιο
Χαλκῷ τεμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσσῃ·
Ὣς πέσεν· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Τεῦκρος δ' ὡρμήθη, μεμαὼς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·
Ἕκτωρ δ' ὁρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
Τυτθόν· ὁ δ' Ἀμφίμαχον, Κτεάτου υἷ' Ἀκτορίωνος,
Νισσόμενον πόλεμόνδε, κατὰ στῆθος βάλε δουρί·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

168 ΟΙ. Κομίσων, οἴσων. Διαφέρει δὲ τὸ οἴσων καὶ τὸ ἀσόμενος. Οἴσων, μὲν γὰρ ἑτέρῳ. Οἶσε θέειον γρηῦ, κακῶν ἄκος. Οἴσετε δ' ἄρνα Λευκόν. Οἰσόμενος δὲ ἑαυτῷ.

172 ΠΗ. Πήδαιος, πόλις Καρίας.

178 ΜΕ. Ὡς μελία. Ἔστι δὲ εἶδος δένδρου.

179 ΚΟ. Ἐξοχῇ. ΕΚΑ. Πόῤῥωθεν ὁρωμένου, περιόπτου.

180 ΤΕ. Τρυφερὰ, ἁπαλὰ, ῥᾳδίως δυνάμενα τείρεσθαι. Ἔστι δὲ, χλωρά. Ἔοικε δὲ ὥσπερ συναλγῶν τῷ δένδρῳ τοιαῦτα εἰρηκέναι.

181 ΒΡΑ. Ὠνοματοπεποίηκεν. Ἐντεῦθεν δὲ ἀπὸ τοῦ ἤχου τῶν ὑδάτων καὶ τὸ βρέχειν ὠνόμασται. Ὁ δὲ λόγος· τὰ περὶ αὐτῶν τεύχεα ἐτάραχεν.

186 ΝΙΣ. Παραγινόμενον.

Ἕκτωρ δ' ὁρμήθη, κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν
Κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχοιο·
Αἴας δ' ὁρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
Ἕκτορος· ἀλλ' οὔπη χροὸς εἴσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
Σμερδαλέῳ κεκάλυφθ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν οὖτε,
Ὦσε δέ μιν σθένεϊ μεγάλῳ· ὁ δὲ χάσσατ' ὀπίσσω
Νεκρῶν ἀμφοτέρων· τοὺς δ' ἐξείρυσσαν Ἀχαιοί·
Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στίχιος, δῖός τε Μενεσθεὺς,
Ἀρχοὶ Ἀθηναίων, κόμισαν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν·
Ἴμβριον αὖτ' Αἴαντε μεμαότε θούριδος ἀλκῆς,
Ὥστε δύ' αἶγε λέοντε, κυνῶν ὑπὸ καρχαροδόντων
Ἁρπάξαντε, φέρητον ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνὰ,
Ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῇσιν ἔχοντε·
Ὥς ῥα τὸν ὑψοῦ ἔχοντε δύω Αἴαντε κορυστὰ
Τεύχεα συλήτην, κεφαλὴν δ' ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
Κόψεν Ὀϊλιάδης, κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο·
Ἧκε δέ μιν, σφαιρηδὸν ἑλιξάμενος δι' ὁμίλου·
Ἕκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίῃσι.
Καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη,
Υἱωνοῖο πεσόντος ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι·
Βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Ὀτρυνέων Δαναοὺς, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἔτευχεν.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δουρικλυτὸς ἀντεβόλησεν,
Ἐρχόμενος παρ' ἑταίρου, ὅ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο

191 ΧΡΟ. Διὰ τοῦ χρωτὸς διῆλθε.

198 ΚΑΡ. Ὀξεῖς καὶ ἐπικαμπεῖς ὀδόντας ἐχόντων.

199 ΡΩ. Οἱ τόποι ἐν οἷς ῥῶπες φύονται. Ῥῶπες δὲ πολύφυλλα καὶ ἱμαντώδη φυτὰ δρυῶν.

200 ΥΨ. Ἐν ὕψει. ΓΑΜ. Γαμφαῖς, σιαγόσι. Παρὰ τὸ κεκάμφθαι.

201 ΚΟ. Δυϊκῶς. Κορυσταὶ, ὁπλῖται.

202 ΣΥ. Ἡ Δυϊκόν ἐστιν, ἢ παρὰ τὸ συλησάτην.

204 ΣΦΑΙ. Δίκην σφαίρας. ΕΛΙ. Ἐπιστραφείς.

207 ΥΙ. Ἐγγόνου.

Ἦλθε,

Ἦλθε, κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὀξέϊ χαλκῷ·
Τὸν μὲν ἑταῖροι ἔνεικαν, ὁ δ' ἰητροῖς ἐπιτείλας
Ἤϊεν ἐκ κλισίης· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα
Ἀντιάαν· τὸν δὲ προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων,
Εἰσάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος υἷι Θόαντι,
Ὃς πάσῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ·
“ Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ
“ Οἴχονται, τὰς Τρωσὶν ἀπείλεον υἷες Ἀχαιῶν;
Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ηὔδα·
“ Ὦ Θόαν, οὔτις ἀνὴρ νῦν γ' αἴτιος, ὅσσον ἔγωγε
“ Γινώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πολεμίζειν·
“ Οὔτε τινὰ δέος ἴσχει ἀκήριον, οὔτε τις ὄκνῳ
“ Εἴκων, ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλά που οὕτω
“ Μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενέϊ Κρονίωνι,
“ Νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς.
“ Ἀλλά, Θόαν, καὶ γὰρ τοπάρος μενεδήϊος ἦσθα,
“ Ὀτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον ὅθι μεθιέντα ἴδηαι·
“ Τῷ νῦν μήτ' ἀπόληγε, κέλευέ τε φωτὶ ἑκάστῳ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
“ Ἰδομενεῦ, μὴ κεῖνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν

212 ΙΓ. Ἀγκύλην. ἢ, τὸ ὄπισθεν τοῦ γόνατος.

213 ΕΝ. Ἐκόμισαν.

214 ΜΕ. Ἐνεθυμεῖτο.

215 ΑΝ. Μεταλαμβάνειν, ἐφάπτεσθαι.

216 ΕΙ. Ὁμοιωθείς.

217 ΠΛΕΥ. Ἀντὶ τοῦ Πλευρῶνος καὶ Καλυδῶνος. εἰσὶ δὲ πόλεις Αἰτωλίας.

218 ΑΙ. Αἰτωλὸς παῖς μὲν ἦν Ἐνδυμίωνος. Ὃς ἀκούσιον φόνον δράσας, ἔφυγεν εἰς τὴν ἀπ' αὐτοῦ προσαγορευθεῖσαν Αἰτωλίαν, κἀκεῖ τίκτει Πλευρῶνα. Ἀφ' οὗ ἡ ἐν Αἰτωλίᾳ πόλις Πλευρὼν ἐκλήθη. Τούτου δὲ γίγνονται δύο παῖδες, Κούρης καὶ Καλυδών. Ἀφ' ὧν ἄλλαι δύο πόλεις ἐν Αἰτωλίᾳ προσηγορεύθησαν.

222 ΟΣ. Ὅσον ἐγὼ γνωρίζω.

223 ΕΠΙ. Δυνάμεθα, ἐμπείρως ἔχομεν.

224 ΙΣ. Ἐπέχει. ΑΚΗ. Ἀψυχοποιόν.

225 ΑΝ. Ἀναδύεται.

226 ΜΕΛ. Ἔοικε φίλον εἶναι.

227 ΝΩ. Ἀνωνύμους, νωνύμους. Κατ' ἐπένθεσιν τοῦ ν, διὰ τὴν παραλήγουσαν βραχεῖαν.

228 ΜΕ. Ὑπομενητικὸς ἐν τῇ μάχῃ.

“ Ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο,
“ Ὅστις ἐπ' ἤματι τῷδε ἑκὼν μεθίῃσι μάχεσθαι.
“ Ἀλλ' ἄγε, τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χρὴ
“ Σπεύδειν, αἴκ' ὄφελός τι γενώμεθα, καὶ δύ' ἐόντε.
“ Συμφερτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν, καὶ μάλα λυγρῶν.
“ Νῶϊ δὲ καί κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεθα μάχεσθαι.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἀμ πόνον ἀνδρῶν·
Ἰδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὔτυκτον ἵκανε,
Δύσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροῒ, γέντο δὲ δοῦρε·
Βῆ δ' ἴμεν ἀστεροπῇ ἐναλίγκιος, ἥν τε Κρονίων
Χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
Δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν, ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαί·
Ὣς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος.
Μηριόνης δ' ἄρα οἱ, θεράπων ἐὺς, ἀντεβόλησεν,
Ἐγγὺς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ᾔει
Οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένος Ἰδομενῆος·
“ Μηριόνη, Μόλου υἱὲ, πόδας ταχὺ, φίλταθ' ἑταίρων,
“ Τίπτ' ἦλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δηϊοτῆτα;
“ Ἠέ τι βέβληαι, βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκή;

233 ΜΕΛ. Ἐμπαίγματα, παίγνια. Εἰώθασι γὰρ οἱ κύνες κατεσθίοντες τοῖς λειψάνοις ἐμπαίζειν. λέων δὲ τὸ πᾶν ἐσθίει.

236 ΣΠΕΥ. Κακοπαθεῖν, συνεργεῖν.

237 ΣΥΜ. Ἀντὶ τοῦ, συμφορητή. Τὸ δὲ ὅλον· καὶ ἡ τῶν δειλῶν καὶ ἀνάνδρων καὶ μάλα λυγρῶν δύναμις, εἰς ταὐτὸ συνελθοῦσα, ἀρετὴν γεννᾷ. οὐδεμία πρόφασις λείπει τοῖς ἀνδρείοις, εἴγε καὶ δειλοὶ ἀλλήλοις συνιόντες, ἐνάρετα δρῶσι. καὶ μάλα λυγρῶν ἀνδρῶν συμφορητὴ γίνεται ἀρετή. πόσῳ μᾶλλον, καίπερ ἀγαθοῖς ἡμεῖς δυνάμεθα μάχεσθαι;

238 ΝΩΙ. Ἡμεῖς δὲ καὶ ἀνδρείοις δυνάμεθα μάχεσθαι. Ἐπισταίμεθα γὰρ, τὸ, δυνάμεθα.

239 ΑΜ. Ἐπὶ τὸν πόλεμον.

242 ΕΝΑ. Ὅμοιος.

243 ΑΙ. Λαμπροῦ.

244 ΑΡΙ. Μεγάλως ἔκδηλοι, διάδηλοι.

247 ΜΕ. Ἀπήει γὰρ δόρυ κομίσων.

249 ΜΗ. Δι' ἑνὸς στίχου καὶ τὴν συγγένειαν ὑπέμνησε, καὶ τὴν τῶν ποδῶν ῥώμην ἐμαρτύρησε, καὶ τὸ ὑπερβάλλον αὐτοῦ τῆς φιλοεργίας ἐνεδείξατο.

251 ΗΕ. Ἢ τέτρωσαί τι μέρος τοῦ σώματος.

“ Ἠέ

“ Ἠέ τεῦ ἀγγελίης μετ' ἔμ' ἤλυθες; οὐδέ τι αὐτὸς
“ Ἧσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.
Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
“ Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
“ Ἔρχομαι, εἴ τι τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται,
“ Οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεάξαμεν ὃ πρὶν ἔχεσκον,
“ Ἀσπίδα Δηϊφόβοιο βαλὼν ὑπερηνορέοντος.
Τὸν δ' αὖ Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·
“ Δούρατα γ' αἴκ' ἐθέλῃσθα, καὶ ἓν καὶ εἴκοσι δήεις,
“ Ἑσταότ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
“ Τρώϊα, τὰ κταμένων ἀπαίνυμαι· οὐ γὰρ ὀΐω
“ Ἀνδρῶν δυσμενέων ἑκὰς ἱστάμενος πολεμίζειν.
“ Τῷ μοι δούρατά ἐστι, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
“ Καὶ κόρυθες, καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες.
Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
“ Καί τοι ἐμοὶ παρά τε κλισίῃ καὶ νηῒ μελαίνῃ
“ Πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' οὐ σχεδόν ἐστιν ἑλέσθαι·
“ Οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
“ Ἀλλὰ μετὰ πρώτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
“ Ἵσταμαι, ὁππότε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.
“ Ἄλλον πού τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
“ Λήθω μαρνάμενος, σὲ δὲ ἴδμεναι αὐτὸν ὀΐω.
Τὸν δ' αὖ Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·

252 ΗΕ. Ἢ περί τινος ἀγγελῶν πρὸς ἐμὲ παραγίγνῃ.
257 ΤΟ. Ἐκεῖνο γὰρ δή.
260 ΔΗ. Εὑρήσεις.
261 ΕΝΩ. Οἱ ἐναντίοι κατὰ τὰς εἰσόδους τοῖχοι. Ἵν' ᾖ, δούρατα παμφανόωντα δηλονότι. Καὶ ἐν τῇ Θ οὕτως·
Ἅρματα δ' ἔκλινεν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα.
262 ΚΤΑ. Ἀναιρουμένων. ΑΠΟ. Ἀφαιροῦμαι.
263 ΕΚ. Μακρὰν, πόῤῥω.
265 ΓΑ. Λαμπρυνόμενοι, στίλβοντες.
267 ΚΑΙ. Καὶ ἐμοὶ δή.
268 ΑΛ. Ἀλλ' οὐκ ἔστι μοι ἐγγὺς ὥστε λαβεῖν.

Οἶδ'

" Οἶδ' ἀρετὴν οἷός ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι;
" Εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι
" Ἐς λόχον, ἔνθα μάλιστ' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν,
" Ἔνθ' ὅ, τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος, ἐξεφαάνθη·
" Τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρὼς ἄλλυδις ἄλλη,
" Οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἧσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς,
" Ἀλλὰ μετοκλάζει, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει,
" Ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα στέρνοισι πατάσσει
" Κῆρας ὀϊομένῳ· πάταγος δέ τε γίνετ' ὀδόντων.
" Τοῦ δὲ ἀγαθοῦ οὔτ' ἄρ τρέπεται χρὼς, οὔτέ τι λίην
" Ταρβεῖ, ἐπειδὰν πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν,
" Ἀρᾶται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαῒ λυγρῇ·
" Οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο.
" Εἴπερ γάρ κε βλεῖο πονεύμενος, ἠὲ τυπείης,
" Οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὄπισθε πέσοι βέλος, οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
" Ἀλλά κεν ἢ στέρνων, ἢ νηδύος ἀντιάσειε,
" Πρόσσω ἱεμένοιο μετὰ προμάχων ὀαριστύν.
" Ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα νηπύτιοι ὣς

275 ΤΙ. Οἷον, οὐ χρή σε περὶ τούτων λέγειν τί.

276 ΕΙ. Τὸ ἑξῆς· εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα εἰς λόχον, οὐδέ κεν ἔνθα τεὸν μένος. Τὰ δὲ λοιπὰ διὰ μέσου, πρὸς τὸ, δυσυπομόνητον εἶναι καὶ τοῖς ἀνδρειοτάτοις τὴν ἐνέδραν. ΛΕ. Καταριθμοίμεθα.

277 ΔΙΑ. Δείκνυται, φαίνεται.

279 ΤΡΕ. Μεταπρέπεται, μεταβάλλεται. ΑΛ. Ἀπ' ἄλλου εἰς ἄλλο κατασήματα.

280 ΕΡΗ. Κατέχεται.

281 ΜΕ. Μετακαθίζει ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας. Ὀκλὰξ γάρ ἐστι τὸ, ἐπὶ γόνυ. Ὅ ἐστιν, ἐγκλίνει τὰ γόνατα, διὰ δειλίαν μετακαθίζων.

282 ΠΑ. Κτυπεῖ, ἢ, κινεῖται μείζονι παλμῷ, ἀπὸ τοῦ πολλοῦ φόβου.

283 ΚΗ. Θάνατον προσδοκῶντι. ΠΑ. Κτύπος.

285 ΤΑΡ. Φοβεῖται. ΕΠ. Ἐπὰν ἅπαξ καθεσθῇ ἐν τῇ ἐνέδρᾳ τῶν ἀνδρῶν.

286 ΑΡΑ. Εὔχεται δὲ ὁ γενναῖος ἀνὴρ τὴν ταχίστην συμβαλεῖν τοῖς πολεμίοις. ΔΑΙ. Τῇ χαλεπῇ μάχῃ.

287 ΟΥ. Οὐδ' ἂν ἐνταῦθά τις καταμέμψοιτό σου τὴν δύναμιν καὶ τὴν προθυμίαν.

288 ΒΛ. Βληθείης. ΠΟ. Ἐνεργῶν, πολεμῶν. ΤΥ. Ἐκ χειρὸς πληγείης.

290 ΣΤΕ. Στηθῶν. ΝΗ. Τῆς γαστρός. ΑΝ. Ἀπαντήσοι, ἔλθοι.

291 ΠΡΟΣ. Ἔμπροσθεν ὁρμῶντος. ΟΑΡ. Ἐν τῇ τῶν πρωταγωνιστῶν ὁμιλίᾳ καὶ συναναστροφῇ.

292 ΛΕ. Διαλεγώμεθα, ὁμιλῶμεν. ΝΗ. Ὡς νήπιοι, καὶ ἄφρονες.

" Ἑσταότες,

" Ἐσθότες, μή πού τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ.
" Ἀλλὰ σύ γε κλισίηνδε κιὼν ἕλευ ὄβριμον ἔγχος.
Ὣς φάτο· Μηριόνης δὲ, θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Καρπαλίμως κλισίηθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος·
Βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα, μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
Οἷος δὲ βροτολοιγὸς Ἄρης πόλεμόνδε μέτεισι,
Τῷ δὲ Φόβος φίλος υἱὸς ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβὴς
Ἕσπετο, ὅς τ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστήν·
Τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρῄκης Ἐφύρους μέτα θωρήσσεσθον,
Ἠὲ μετὰ Φλέγυας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τώγε
Ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·
Τοῖοι Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεὺς ἀγοὶ ἀνδρῶν
Ἤισαν ἐς πόλεμον, κεκορυθμένοι αἴθοπι χαλκῷ.
Τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·
" Δευκαλίδη, πῇ τ' ἂρ μέμονας καταδῦναι ὅμιλον;
" Ἢ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἢ ἀνὰ μέσσους,
" Ἢ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὔποθι ἔλπομαι οὕτω

293 ΥΠΕΡ. Ὑπερηφάνως, μεγάλως.

297 ΜΕ. Μεγάλως τοῦ πολέμου ἐπιμέλειαν καὶ φροντίδα ποιούμενος.

298 ΠΟ. Εἰς τὸν πόλεμον παραγίγνεται.

299 ΑΤ. Ἄφοβος.

300 ΤΑ. Καρτερικὸν καὶ ὑπομενητικὸν φρόνημα ἔχοντα, ἀνδρεῖον.

301 ΕΦΥ. Ἐπὶ τοὺς Ἐφυραίους πάλαι καλουμένους. νῦν δὲ Κραννωνίους. Ἰστέον δὲ, ὅτι Ἐφύραι εἰσὶ τέσσαρες. μία μὲν ἡ κατὰ Θεσσαλίαν. δευτέρα δὲ ἡ κατὰ τὴν Ἤπειρον. τρίτη δὲ ἡ τῆς Ἤλιδος. καὶ τετάρτη ἡ νῦν καλουμένη Κόρινθος. Νῦν οὖν λέγει τοὺς καλουμένους Κραννωνίους ἐν Θεσσαλίᾳ. ὡς Ἀπολλόδωρος ἱστορεῖ.

302 ΦΛΕ. Τοὺς ἐν Φωκίδι ἀθέους Γυρτωνίους καλουμένους, οἳ ἐνέπρησαν τὸν ἐν Δελφοῖς ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. ΦΛΕ. Φλέγυες, Γόρτυνιοι κατοικοῦντες, παρανομώτατον καὶ λῃστρικὸν διῆγον βίον, καὶ, κατατρέχοντες, τοὺς περιοίκους χαλεπῶς ἠδίκουν. Θηβαῖοι δὲ, πλησιόχωροι ὄντες, ἐδεδοίκεισαν καὶ μέχρι πολλοῦ, εἰ μὴ Ἀμφίων καὶ Ζῆθος, οἱ Διὸς καὶ Ἀντιόπης, ἐτείχισαν τὰς Θήβας. Εἶχε γὰρ Ἀμφίων λύραν, παρὰ Μουσῶν αὐτῷ δεδομένην. δι' ἧς κατέθελγε καὶ τοὺς λίθους, ὥστε καὶ πρὸς τὴν τειχοδομίαν αὐτομάτως ἐπέρχεσθαι. Τούτων μὲν οὖν ζώντων, οὐδὲν οἱ Φλέγυες τοὺς Θηβαίους ἠδύναντο διαθεῖναι κακόν. Θανόντων δὲ αὐτῶν, ἐπελθόντες, σὺν Εὐρυμάχῳ τῷ βασιλεῖ τὰς Θήβας εἷλον. Πλείονα δὲ τολμῶντες ἀδικήματα, κατὰ Διὸς προαίρεσιν, ὑπὸ Ἀπόλλωνος διεφθάρησαν, ὡς ἱστορεῖ Φερεκύδης.

" Δεύεσθαι πολέμοιο καρηκομόωντας Ἀχαιούς.
Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·
" Νηυσὶ μὲν ἐν μέσσῃσιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
" Αἴαντές τε δύω, Τεῦκρός θ', ὃς ἄριστος Ἀχαιῶν
" Τοξοσύνῃ, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ·
" Οἵ μιν ἄδην ἐλόωσι καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο,
" Ἕκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν.
" Αἰπύ οἱ ἐσσεῖται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
" Κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,
" Νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτός γε Κρονίων
" Ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῇσιν.
" Ἀνδρὶ δέ κ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
" Ὃς θνητός τ' εἴη, καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτὴν,
" Χαλκῷ τε ῥηκτὸς, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν·
" Οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι χωρήσειεν
" Ἔν γ' αὐτοσταδίῃ· ποσὶ δ' οὔπως ἐστὶν ἐρίζειν.
" Νῶϊν δ' ὧδ' ἐπ' ἀριστερ' ἔχε στρατοῦ, ὄφρα τάχιστα
" Εἴδομεν, ἠέ τῳ εὖχος ὀρέξομεν, ἠέ τις ἡμῖν.
Ὣς φάτο· Μηριόνης δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ
Ἦρχ' ἴμεν, ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατὸν, ᾗ μιν ἀνώγει.
Οἱ δ' ὡς Ἰδομενῆα ἴδον φλογὶ εἴκελον ἀλκὴν,
Αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι,
Κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον, ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
Τῶν δ' ὁμὸν ἵστατο νεῖκος ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσιν.

310 ΔΕΥ. Προσδεῖσθαι.
315 ΑΔ. Εἰς κόρον ἐλῶσιν. ὅ ἐστι, πολέμου κορεσθῆναι ποιήσωσιν.
317 ΑΙ. Μέγα, φοβερόν. ΕΣ. Γενήσεται.
320 ΔΑ. Δαυλὸν, κεκαυμένον ξύλον.
322 ΔΗ. Τὸν σῖτον. ἐπεὶ καταπατούμενος, καὶ ἀλούμενος, ἄρτος γίγνεται.
323 ΧΑΛ. Σιδηρότρωτος.
324 ΡΗΞ. Ἀνδρείῳ. Παρὰ τὸ ῥήσσειν. ΧΩ. Παραχωρήσειεν.
325 ΑΥ. Ἐν τῇ συσταδίῳ μάχῃ.
327 ΕΙ. Ἴδωμεν. ΟΡ. Παράσχωμεν.
333 ΟΜ. Ὅμοιον, ἰσοῤῥεπές.

Ὣς

Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωσιν ἄελλαι
Ἤματι τῷ, ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους,
Οἵτ' ἄμυδις κονίης μεγάλην ἱστᾶσιν ὀμίχλην·
Ὣς ἄρα τῶν ὁμόσ' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
Ἀλλήλους καθ' ὅμιλον ἐναιρέμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
Ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείῃσι
Μακρῇς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας· ὄσσε δ' ἄμερδεν
Αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἄπο λαμπομενάων,
Θωρήκων τε νεοσμήκτων, σακέων τε φαεινῶν,
Ἐρχομένων ἄμυδις· μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη,
Ὃς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον, οὐδ' ἀκάχοιτο.
Τὼ δ' ἀμφὶς φρονέοντε δύω Κρόνου υἷε κραταιὼ
Ἀνδράσιν ἡρώεσσι τετεύχατον ἄλγεα λυγρά·
Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Ἕκτορι βούλετο νίκην,
Κυδαίνων Ἀχιλῆα πόδας ταχὺν, οὐδ' ὅγε πάμπαν
Ἤθελε λαὸν ὀλέσαι Ἀχαιϊκὸν Ἰλιόθι πρὸ,
Ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε, καὶ υἱέα καρτερόθυμον.
Ἀργείους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθὼν,
Λάθρῃ ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἁλός· ἤχθετο γάρ ῥα
Τρωσὶν δαμναμένους, Διῒ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
Ἦ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος, ἠδ' ἴα πάτρη·
Ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει, καὶ πλείονα ᾔδη.

334 ΑΙ. Τῶν κατὰ τὸν ἦχον ὀξέων.
336 ΑΜΥ. Ὁμόσε, ὁμοῦ, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον.
339 ΕΦ. Ἐπυκνώθη δὲ ἡ μάχη τῇ τῶν δοράτων ἀνατάσει. Φρίσσειν γὰρ, τὸ, ὀρθοῦσθαι πυκνῶς.
340 ΤΑ. Τμητικὰς τοῦ χρωτός. Παρὰ τὸ, ταμῶ, ῥῆμα. οὗ ὁ μέλλων ταμέσω. ΑΜ. Ἐστέρησεν, ἠμαύρου.
344 ΑΚΑ. Οὐδὲ λυπηθείη ἄν.
345 ΑΜ. Διάφορα καὶ κεχωρισμένα φρονοῦντες. δυϊκῶς.
346 ΤΕ. Ἔτευχον, κατεσκεύαζον.
351 ΟΡΟ. Εἰς ὁρμὴν ἦγαγε. ΜΕ. Ἐπὶ αὐτοὺς παραγενόμενος.
352 ΗΧ. Ἐβαρεῖτο, ἐλυπεῖτο.
354 Η. Οὕτως δὴ, ἀληθῶς δή. ΗΔ. Τὸ πλῆρες, ἠδὲ ἴα. ἴσα ἦ, καὶ μόνη. ΠΑ. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρός.

Τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινε,
Λάθρη δ' αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατὸν, ἀνδρὶ ἐοικώς.
Τὼ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοιΐου πολέμοιο
Πεῖραρ ἐπαλλάξαντες, ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
Ἄῤῥηκτόν τ', ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
Ἔνθα, μεσαιπόλιός περ ἐὼν, Δαναοῖσι κελεύσας
Ἰδομενεὺς, Τρώεσσιν ἐπάλμενος, ἐν φόβον ὦρσε·
Πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα, Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα,
Ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει·
Ἤτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
Κασσάνδρην, ἀνάεδνον· ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,
Ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπωσέμεν υἷας Ἀχαιῶν.
Τῷ δ' ὁ γέρων Πρίαμος ὑπό τ' ἔσχετο καὶ κατένευσε
Δωσέμεναι· ὁ δὲ μάρναθ' ὑποσχεσίῃσι πιθήσας.
Ἰδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχών· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
Χάλκεος ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξε·
Δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο, φώνησέν τε·
« Ὀθρυονεῦ, περὶ δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων,

356 ΑΜ. Φανερῶς.

358 ΤΩ. Ὁ δὲ Ζεὺς, καὶ ὁ Ποσειδῶν, τὰ πέρατα τῆς μάχης καὶ τοῦ πολέμου τείναντες κατὰ ἀμφοτέρων τῶν στρατῶν, ἔδησαν ἰσχυρῷ δεσμῷ. Ὃς δεσμὸς πολλοῖς αἴτιος ἀπωλείας ἐγένετο. Τέλος γὰρ ἀποτίθεται ἀλληγορικῶς, τὰς ἑκατέρωθεν ἐξοχὰς ἐπιπεπλεγμένας, μίαν μὲν Τρώων, μίαν δὲ Ἑλλήνων, κατὰ Ποσειδῶνος καὶ Διὸς γνώμην, τῶν εἰσκαταπεπλεγμένων ἀπὸ τῶν ἐξοχῶν, τῶν μὴ δυναμένων, μήτε ῥαγῆναι, μήτε λυθῆναι. Ταῦτα οὖν ἀλληγορεῖ εἰς τὸ ἰσόῤῥοπον αὐτῶν τὴν ἰσχὺν συστῆναι, διὰ τὰς τῶν θεῶν βοηθείας.

359 ΠΕΙ. Πέρας, τέλος. ΕΠ. Ἐπιπλέξαντες τὰς κῆρας, καὶ οἱονεὶ δήσαντες.

360 ΑΛΥ. Ἀντὶ τοῦ, δύσλυτον.

361 ΜΕ. Ὁ λεγόμενος σπαρτοπόλιος, οὗ διεσπαρμέναι εἰσὶν αἱ πολιαί. ὁ μεσῆλιξ.

363 ΕΝ. Ἐνέβαλε φυγήν.

363 ΚΑ. Ἀπὸ Καβήσου πόλεως ἐνδεδημηκότα. Ἔστι δὲ πόλις Θρᾴκης.

364 ΕΙ. Ἐπὶ τὴν τοῦ πολέμου δόξαν παραγεγονέ.

366 ΑΝΑ. Ἄνευ τῶν περὶ γάμου διδομένων δώρων.

369 ΥΠΟ. Ταῖς ὑποσχέσεσι πιστεύσας.

371 ΒΙ. Ὑψηλὰ διαβαίνοντα.

374 ΑΙ. Ἐπαινῶ.

« Εἰ

“ Εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεις, ὅσ' ὑπέστης
“ Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὁ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἥν·
“ Καί κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν,
“ Δοῖμεν δ' Ἀτρείδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
“ Ἄργεος ἐξαγαγόντες, ὀπυιέμεν, εἴκε σὺν ἄμμιν
“ Ἰλίου ἐκπέρσῃς εὖ ναιόμενον πτολίεθρον·
“ Ἀλλ' ἕπευ, ὄφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροισιν
“ Ἀμφὶ γάμῳ, ἐπεὶ οὔ τοι ἐεδνωταὶ κακοὶ εἰμέν.
Ὣς εἰπὼν, ποδὸς εἷλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
Ἥρως Ἰδομενεύς· τῷ δ' Ἄσιος ἦλθεν ἀμύντωρ,
Πεζὸς πρόσθ' ἵππων· τὼ δὲ πνείοντε κατ' ὤμων
Αἰὲν ἔχ' ἡνίοχος θεράπων· ὁ δὲ ἵετο θυμῷ
Ἰδομενῆα βαλεῖν· ὁ δέ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ
Λαιμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
Ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ἀχερωῒς,
Ἠὲ πίτυς βλωθρὴ, τήν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
Ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νήϊον εἶναι·
Ὣς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθεὶς,
Βεβρυχὼς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.
Ἐκ δέ οἱ ἡνίοχος πλήγη φρένας, ἃς πάρος εἶχεν,
Οὐδ' ὅγε τόλμησεν, δηΐων ὑπὸ χεῖρας ἀλύξας,

381 ΣΥΝ. Συνθήκην ποιησώμεθα.
382 ΑΜ. Περὶ γάμου. ΕΕΔ. Προικοδόται.
384 ΑΜ. Βοηθός.
385 ΠΝ. Καταπνέοντες αὐτοῦ τὸ μετάφρενον.
386 ΙΕ. Προεθυμεῖτο.
388 ΔΙΑ. Διήλασε δὲ, ὅ ἐστι, διεπέρασε, τὸν σίδηρον.
389 ΑΧΕ. Ἡ λεύκη, παρὰ τὸ ἐκ τοῦ Ἀχέροντος ποταμοῦ τῶν καταχθονίων κομισθῆναι αὐτὴν ὑπὸ Ἡρακλέους, στεψαμένου αὐτῇ ἐπὶ τῇ τοῦ Κερβέρου νίκῃ.
390 ΒΛΩ. Μακρά. Παρὰ τὸ βλάσκειν, ὅ ἐστι, βαίνειν. εὐαυξὴς γάρ.
391 ΝΕΗ. Νεωστὶ ἠκονημένοις.
393 ΒΕ. Βρυχόμενος, ἀσώμενος. συντρίζων τοὺς ὀδόντας, ἢ δάκνων. Μεμίμηται δὲ τὸ γιγνόμενον πάθος περὶ τοὺς βιοθανοῦντας. εἰώθασι γὰρ τοὺς ὀδόντας βρύχειν.
394 ΕΚ. Ἐξεπλάγη δὲ, καὶ ἔκφρων ἐγένετο ὁ αὐτοῦ ἡνίοχος.

Ἂψ ἵππους στρέψαι· τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
Δουρὶ μέσον περόνησε τυχών· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
Χάλκεος ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
Αὐτὰρ ὅγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου·
Ἵππους δ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός,
Ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
Δηΐφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθεν Ἰδομενῆος,
Ἀσίου ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
Ἰδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσε ἴσῃ,
Τὴν ἄρ' ὅγ' ἐν ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ
Δινωτὴν φορέεσκε, δύω κανόνεσσ' ἀραρυῖαν·
Τῇ ὕπο πᾶς ἐάλη, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος·
Καρφαλέον δέ οἱ ἀσπὶς ἐπιθρέξαντος ἄϋσεν
Ἔγχεος· οὐδ' ἅλιόν ῥα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν,
Ἀλλ' ἔβαλ' Ἱππασίδην Ὑψήνορα, ποιμένα λαῶν,
Ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δὲ ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε.
Δηΐφοβος δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας·
« Οὐ μὰν αὖτ' ἄτιτος κεῖτ' Ἄσιος, ἀλλά ἕ φημι
« Εἰς Ἄϊδός περ ἰόντα, πυλάρταο, κρατεροῖο,
« Γηθήσειν κατὰ θυμὸν, ἐπεί ῥά οἱ ὤπασα πομπόν.
Ὣς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
Ἀλλ' οὐδ', ἀχνύμενός περ, ἑοῦ ἀμέλησεν ἑταίρου,
Ἀλλὰ θέων περίβη, καί οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.

399 ΕΥ. Ἐπιμελῶς κατεσκευασμένου.
403 ΑΧ. Ὑπὲρ Ἀσίου λελυπημένος.
407 ΔΙ. Εὖ περιδεδινημένην, καὶ κυκλοτερῆ.
408 ΕΑ. Συνεστάλη.
409 ΚΑΡ. Ξηρόν. Ὅθεν καὶ ὁ καρπὸς, καὶ τὸ κάρφος. ΕΠΙ. Ἐπιψαύσαντος, ἢ ἐπελθόντος. ΑΥ. Ἤχησε.
414 ΑΤΙ. Ἀτιμώρητος.
415 ΠΥ. Τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐφαρμόζοντος.
416 ΠΟΜ. Συνοδόν.

Τὸν

Τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,
Μηκιστεὺς Ἐχίοιο πάϊς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην, βαρέα στενάχοντε.
Ἰδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα, ἵετο δ' αἰεὶ
Ἠέ τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι,
Ἢ αὐτὸς δουπῆσαι, ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς.
Ἔνθ' Αἰσυήταο διοτρεφέος φίλον υἱὸν
Ἥρω' Ἀλκάθοον· γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχίσαο,
Πρεσβυτάτην δ' ὤπυιε θυγατρῶν Ἱπποδάμειαν,
Τὴν πέρι κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὁμηλικίην ἐκέκαστο
Κάλλεϊ, καὶ ἔργοισιν, ἰδὲ φρεσί· τοὔνεκα καί μιν
Γῆμεν ἀνὴρ ὤριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ·
Τὸν τόθ' ὑπ' Ἰδομενῆϊ Ποσειδάων ἐδάμασσε,
Θέλξας ὄσσε * φαεινὼ, πέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα.
Οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δύνατ', οὔτ' ἀλέασθαι·
Ἀλλ' ὥστε στήλην, ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον,
Ἀτρέμας ἑσταότα, στῆθος μέσον οὔτασε δουρὶ
Ἥρως Ἰδομενεὺς, ῥῆξεν δέ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
Χάλκεον, ὅς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροὸς ἤρκει ὄλεθρον.
Δὴ τότε γ' αὖον ἄϋσεν, ἐρεικόμενος περὶ δουρί·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει,
Ἥ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα, καὶ οὐρίαχον πελέμιζεν

425 ΕΡΕ. Σκοτεινῇ.
429 ΩΠΥ. Ἐγεγαμήκει.
431 ΕΚΕ. Πασῶν γὰρ τῶν ὁμηλίκων τῷ κάλλει διέφερε.
435 ΘΕΛ. Ἀπατήσας, ἀμαυρώσας.
436 ΑΛΕ. Οὔτε ἐκκλῖναι καὶ φυγεῖν.
437 ΥΦΙ. Ἐφ' ὕψους τὰ φύλλα ἔχον.
440 ΗΡ. Ἀπῆργεν, ἐκώλυεν.
441 ΑΥ. Ξηρὸν, ὀξύ. ΑΥΣ. Ἐβόησεν. ΕΡΕΙ. Σχιζόμενος, διαρρηγνύμενος ὁ χιτών.
442 ΔΟΥ. Ἐψόφησεν, ἀπέθανεν. ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος.
443 ΑΣ. Κινουμένη, πάλλουσα. ΟΥ. Τὸν σαυρωτῆρα τοῦ δόρατος. τουτέστι, τὸ ὄπισθεν μέρος. ὃ καὶ στύρακα καὶ σίβυνα (?) φασι. ΠΕ. Ἐδόνησε, διέσεισεν.

* al. φαεινά.

Ἔγχεος

Ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
Ἰδομενεὺς δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας·
" Δηΐφοβ', ἦ ἄρα δή τι εἴσκομεν ἄξιον εἶναι
" Τρεῖς ἑνὸς ἀντὶ πεφάσθαι; ἐπεὶ σύ περ εὔχεαι αὔτως.
" Δαιμόνι', ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίος ἵστασ' ἐμεῖο,
" Ὄφρα ἴδῃς οἷος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἱκάνω·
" Ὃς πρῶτος Μίνωα τέκε Κρήτῃ ἐπίουρον·
" Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα·
" Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε, πολέεσσ' ἄνδρεσσιν ἄνακτα,
" Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν,
" Σοί τε κακὸν, καὶ πατρὶ, καὶ ἄλλοισι Τρώεσσιν.
Ὣς φάτο· Δηΐφοβος δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
Ἤ τινά που Τρώων ἑταρίσσαιτο μεγαθύμων,
Ἂψ ἀναχωρήσας, ἢ πειρήσαιτο καὶ οἶος.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι
Βῆναι ἐπ' Αἰνείαν· τὸν δ' ὕστατον εὗρεν ὁμίλου
Ἑσταότ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ,
Οὕνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν οὔτι τίεσκεν.
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, νῦν σε μάλα χρὴ

444 ΑΦ. Καθ' ὃ μέρος ἐκλύεται ἡ τοῦ δόρατος κίνησις.

446 ΑΞ. Ἆρα ἀξίως καὶ δεόντως δοκοῦμέν σοι αὐχεῖν, τρεῖς ἀνθ' ἑνὸς πεφονευκότες;

450 ΕΠΙ. Φύλακα. Τῷ τόνῳ δὲ ἀναγνωστέον προπαροξυτόνως, ὡς ἐπίκουρον.

456 ΕΤΑ. Ἑταῖρον καὶ συνεργὸν λάβοι.

458 ΔΟΑ. Ἔδοξε. Ἀντὶ τοῦ, ἐδοξάσατο.

459 ΒΗ. Τροίας ἁλούσης, Αἰνείας, Ἀγχίσην παραλαβὼν τὸν πατέρα, ἔφυγε. Ναυαγίᾳ δὲ περιπεσὼν περὶ τὸν Ἄθω, ἀνήει σὺν τῷ πατρί. Καὶ Ἀγχίσης μὲν πρὸς τῷ Καλαύρῳ ὄρει, πλησίον Ἀνθίμου ποταμοῦ, τελευτᾷ. Θάψας δὲ αὐτὸν Αἰνείας, ὅπου καὶ νῦν τάφος ἐστὶν Ἀγχίσου λεγόμενος ἐν Πυάνῃ, κατὰ βούλησιν τῆς μητρὸς Ἀφροδίτης, πόλιν ἔκτισε τὴν ἀπ' αὐτοῦ Αἰνειάδα προσαγορευθεῖσαν. Τελευτήσαντος δὲ τούτου, ὁ ἐξ αὐτῆς γενόμενος παῖς, λάθρα ἐπὶ τὴν πατρῴαν παραγενόμενος, καὶ πόλιν ἀναστήσας, παραλαβών τε τὸν στρατὸν, μετῴκισεν εἰς Ἰταλίαν.

460 ΕΠΕ. Ἐπιμόνως ὠργίζετο.

461 ΤΙ. Οὐδαμῶς ἐτίμα.

" Γαμβρῷ

" Γαμβρῷ ἀμυνέμεναι, εἴπερ τί σε κῆδος ἱκάνει·
" Ἀλλ' ἕπευ, Ἀλκαθόῳ ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος περ,
" Γαμβρὸς ἐὼν, ἔθρεψε δόμοις ἔνι τυτθὸν ἐόντα·
" Τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἐξενάριξεν.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε·
Βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα, μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
Ἀλλ' οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε, τηλύγετον ὥς,
Ἀλλ' ἔμεν', ὡς ὅτε τις σῦς οὔρεσιν ἀλκὶ πεποιθὼς,
Ὅστε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὕπερθεν·
Ὀφθαλμὼ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον· αὐτὰρ ὀδόντας
Θήγει, ἀλέξασθαι μεμαὼς κύνας ἠδὲ καὶ ἄνδρας.
Ὣς μένεν Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς, οὐδ' ὑπεχώρει,
Αἰνείαν ἐπιόντα βοὴν θοόν· αὖε δ' ἑταίρους,
Ἀσκάλαφόν τ' ἐσορῶν, Ἀφαρῆά τε, Δηΐπυρόν τε,
Μηριόνην τε, καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας ἀϋτῆς.
Τοὺς ὅγ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Δεῦτε, φίλοι, καί μ' οἴῳ ἀμύνατε· δείδια δ' αἰνῶς
" Αἰνείαν ἐπιόντα πόδας ταχὺν, ὅς μοι ἔπεισιν,
" Ὃς μάλα καρτερός ἐστι μάχῃ ἔνι φῶτας ἐναίρειν·
" Καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὅ, τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
" Εἰ γὰρ ὁμηλικίῃ γενοίμεθα τῷδ' ἐνὶ θυμῷ,
" Αἶψά κεν ἠὲ φέροιτο μέγα κράτος, ἠὲ φεροίμην.
Ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,

464 ΚΗ. Συγγένεια. Ὅτι δὲ, λύπη. καὶ κῦδος.

469 ΜΕ. Ἐπιμέλειαν καὶ φροντίδα πεποιημένος.

470 ΤΗ. Παῖδα μονογενῆ.

473 ΟΙΟ. Ἤτοι ἐν ᾧ οἶες ἀναστρέφονται, ὅ ἐστι, πρόβατα. Πολεῖν γὰρ τὸ, ἀναστρέφεσθαι. ἢ ἐν ᾧ οἶός τις καὶ μόνος πολεῖται. ἐξ οὗ δηλοῖ, τοῦ ἐρήμου. ΦΡΙΣ. Ἵστησι.

475 ΘΗ. Ἀκονᾷ.

477 ΒΟ. γρ. Βοηθόον.

478 ΑΣ. Ἀσκάλαφος, ὁ λίαν σκληρὸς παρὰ τὸ ἀσκελὲς τῆς ἀφῆς.

484 ΑΝ. Τὸ ἀκρότατον τῆς ἀκμῆς.

485 ΟΜΗ. Ἀντὶ τοῦ, ὁμήλικες.

487 ΕΝΑ. Ἓν καὶ τὸ αὐτὸ φρονοῦντες.

Πλησίοι ἕστησαν, σάκε᾽ ὤμοισι κλίναντες.
Αἰνείας δ᾽ ἑτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἑτάροισι,
Δηΐφοβόν τε, Πάριν τ᾽ ἐσορῶν, καὶ Ἀγήνορα δῖον,
Οἵ οἱ ἅμ᾽ ἡγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
Λαοὶ ἕποντ᾽, ὡσεί τε μετὰ κτίλον ἕσπετο μῆλα
Πιόμεν᾽ ἐκ βοτάνης· γάνυται δ᾽ ἄρα τε φρένα ποιμήν·
Ὣς Αἰνείᾳ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγήθει,
Ὡς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἑοῖ αὐτῷ.
Οἱ δ᾽ ἀμφ᾽ Ἀλκαθόῳ αὐτοσχεδὸν ὡρμήθησαν
Μακροῖσι ξυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
Σμερδαλέον κονάβιζε, τιτυσκομένων καθ᾽ ὅμιλον
Ἀλλήλων· δύο δ᾽ ἄνδρες ἀρήϊοι, ἔξοχοι ἄλλων,
Αἰνείας τε, καὶ Ἰδομενεὺς, ἀτάλαντοι Ἄρηϊ,
Ἵεντ᾽ ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλέϊ χαλκῷ.
Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενῆος·
Ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
Αἰχμὴ δ᾽ Αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίης
Ὤιχετ᾽, ἐπεί ῥ᾽ ἅλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.
Ἰδομενεὺς δ᾽ ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην·
Ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ᾽ ἔντερα χαλκὸς
Ἤφυσ᾽· ὁ δ᾽ ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ·
Ἰδομενεὺς δ᾽ ἐκ μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔγχος
Ἐσπάσατ᾽, οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔτ᾽ ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
Ὤμοιϊν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
Οὐ γὰρ ἔτ᾽ ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὁρμηθέντι,

492 ΚΤΙ. Κριόν.

493 ΠΙΟ. Πιόμενα. ΒΟ. Ἀντὶ τοῦ, μετὰ τὴν βοτάνην καὶ νομήν. ΓΑ. Διαχεῖται, χαίρει.

497 ΞΥ. Τοῖς ἐξεσμένοις δόρασιν.

501 ΙΕΝ. Προεθυμοῦντο.

507 ΓΥ. Τὸ κοῖλον τοῦ θώρακος. ΔΙΑ. Διήντλησε δὲ καὶ διέκοψε τὰ ἔντερα αὐτοῦ τὸ δόρυ.

Οὔτ᾽

Οὔτ' ἄρ' ἐπαΐξαι μεθ' ἑὸν βέλος, οὔτ' ἀλέασθαι·
Τῷ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ,
Τρέσσαι δ' οὐκέτι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο.
Τοῦ δὲ βάδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
Δηΐφοβος· δὴ γάρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεί.
Ἀλλ' ὅγε καὶ τόθ' ἅμαρτεν, ὁ δ' Ἀσκάλαφον βάλε δουρὶ,
Υἱὸν Ἐνυαλίοιο, δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος
Ἔσχεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Οὐδ' ἄρα πώ τι πέπυστο βριήπυος ὄβριμος Ἄρης
Υἷος ἑοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσιν
Ἧστο, Διὸς βουλῇσιν ἐελμένος, ἔνθά περ ἄλλοι
Ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐεργόμενοι πολέμοιο.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκαλάφῳ αὐτοσχεδὸν ὡρμήθησαν·
Δηΐφοβος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πήληκα φαεινὴν
Ἥρπασε· Μηριόνης δὲ, θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Δουρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
Αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα.
Μηριόνης δ' ἐξαῦτις ἐπάλμενος αἰγυπιὸς ὣς,
Ἐξέρυσε πρυμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος·
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο· τὸν δὲ Πολίτης
Αὐτοκασίγνητος, περὶ μέσσῳ χεῖρε τιτήνας,

515 ΤΡΕΣ. Διαφυγεῖν μετὰ δέους, τρέσαι.
516 ΒΑ. Ἠρέμα ἀπερχομένου.
517 ΚΟ. Ἐπιμόνως γὰρ αὐτῷ ὠργίζετο.
520 ΕΣ. Διέσχε, διῆλθεν.
521 ΠΕ. Οὐδέπω ἐμεμαθήκει. Ἐζήτηται δὲ, πῶς, θεὸς ὤν, ὁ Ἄρης οὐκ εἶδε περὶ τοῦ υἱοῦ; Ῥητέον οὖν, ὅτι παρὰ τῷ ποιητῇ οἱ θεοὶ, σωματικῶς λαμβανόμενοι, ἀνθρωποειδῶς ἐπίστανται, καὶ ἀθανασίᾳ μόνον διαφέροντες ἀνθρώπων, τοῖς αὐτοῖς ἐνέχονται πάθεσι. ΒΡΙ. Μέγα καὶ βαρὺ βοῶν. Παρὰ τὸ ἠπύειν, ὅ ἐστι, φωνεῖν.
524 ΕΕΛ. Συγκεκλεισμένος.
525 ΕΕΡ. Εἰργόμενοι, κωλυόμενοι.
527 ΠΗ. Περικεφαλαίαν, λόφον.
530 ΒΟΜ. Ἤχησε.
532 ΒΡΑ. Τοῦ ἐσχάτου ἔχοντος ἀπὸ τῆς ἐκφύσεως τὴν ἀρχὴν ἐπὶ τὸ νῶτον.
534 ΤΙ. Περὶ τὰ μέσα αὐτοῦ τὰς χεῖρας διατείνας, καὶ συλλαβών.

Ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος, ὄφρ' ἵκεθ' ἵππους
Ὠκέας, οἵ οἱ ὄπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
Ἕστασαν, ἡνίοχόν τε καὶ ἅρματα ποικίλ' ἔχοντες·
Οἳ τόν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα,
Τειρόμενον· κατὰ δ' αἷμα νεουτάτου ἔρρεε χειρός.
Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα Καλητορίδην, ἐπορούσας,
Λαιμὸν τύψ', ἐπὶ οἱ τετραμμένον, ὀξέϊ δουρί·
Ἐκλίνθη δ' ἑτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἀσπὶς ἑάφθη,
Καὶ κόρυς· ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα, μεταστρεφθέντα δοκεύσας,
Οὔτασ' ἐπαΐξας· ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
Ἥτ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερὲς αὐχέν' ἱκάνει·
Τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἑτάροισι πετάσσας.
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἴνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων,
Παπταίνων· Τρῶες δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
Οὔταζον σάκος εὐρὺ, πανάιολον, οὐδὲ δύναντο
Εἴσω ἐπιγράψαι τέρενα χρόα νηλέϊ χαλκῷ
Ἀντιλόχου· πέρι γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Νέστορος υἱὸν ἔρυτο, καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν.
Οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ δηΐων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς
Στρωφᾶτ'· οὐδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ

535 ΔΥ. Κακὸν ἦχον φέροντος.
539 ΝΕΟΥ. Νεοτρώτου.
542 ΛΑΙ. Τὸν βρόχον.
543 ΕΠΙ. Ἐπικαλύφθη δὲ αὐτῷ ἡ ἀσπίς. ὅ ἐστιν, ἐπικατειλίχθη. Παρὰ τὸ ἵπτεσθαι.
544 ΘΥ. Ὁ τὴν ψυχὴν φθείρων.
546 ΑΠΟ. Ὅλην δὲ ἀπέτεμε τὴν νωπαίαν φλέβα. ΕΚΕΡ. Ἔτεμεν, ἔκειρε.
547 ΘΕ. Κατὰ τὰ νῶτα τεταμένη.
551 ΠΕ. Περιϊστάμενοι.
557 ΣΤΡΩ. Ἀνεστρέφετο.

Σειόμενον

Σειόμενον ἐλέλικτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ᾗσιν,
Ἢ τοῦ ἀκοντίσσαι, ἠὲ σχεδὸν ὁρμηθῆναι.
Ἀλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὅμιλον
Ἀσιάδην, ὅς οἱ οὖτα σάκος μέσον ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἐγγύθεν ὁρμηθείς· ἀμενήνωσεν δέ οἱ αἰχμὴν
Κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγήρας.
Καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μεῖν', ὥστε σκῶλος πυρίκαυστος,
Ἐν σάκεϊ Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἥμισυ κεῖτ' ἐπὶ γαίης·
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων·
Μηριόνης δ' ἀπιόντα μεταστόμενος βάλε δουρὶ
Αἰδοίων τε μεσηγὺ καὶ ὀμφαλοῦ, ἔνθα μάλιστα
Γίνετ' ἄρης ἀλεγεινὸς ὀϊζυροῖσι βροτοῖσιν·
Ἐνθά οἱ ἔγχος ἔπηξεν· ὁ δ' ἑσπόμενος περὶ δουρὶ
Ἤσπαιρ', ὡς ὅτε βοῦς, τόν τ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
Ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίῃ δήσαντες ἄγουσιν·
Ὣς ὁ τυπεὶς ἤσπαιρε, μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δήν,
Ὄφρά οἱ ἐκ χροὸς ἔγχος ἀνεσπάσατ' ἐγγύθεν ἐλθὼν
Ἥρως Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε.
Δηΐπυρον δ' Ἕλενος ξίφεϊ σχεδὸν ἤλασε κόρσην
Θρηϊκίῳ, μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν·
Ἡ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα χαμαὶ πέσε, καί τις Ἀχαιῶν
Μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσε.
Τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν.

558 ΣΕΙ. Κινούμενον. ΕΛΕ. Εἱλεῖτο, ἐστρέφετο.
559 ΤΕΥ. Τινός.
562 ΑΜ. Ἀσθενῆ γενέσθαι ἐποίησεν.
563 ΜΕ. Φθονήσας τοῦ βίου. ὅ ἐστι, τῆς ζωῆς.
564 ΣΚΩ. Ἀκάνθης εἶδος, ἡ πυρωθεῖσα εὐτονωτέρα γίνεται. ΠΥ. Περικεκαυμένος, ἡμίφλεκτος.
567 ΜΕ. Ἐπιδιώξας, ἐπακολουθήσας.
568 ΕΝ. Ὅπου ἀλγεινὴ καὶ δεινὴ γίνεται ἡ τρῶσις.
570 ΕΣ. Καταχεθεὶς, περιπαρεὶς τῷ δόρατι.
572 ΙΛ. Τοῖς ἐξ ἱμάντων πεπλεγμένοις δεσμοῖς.
573 ΗΣ. Ἐσκαρίζεν, ἐκινεῖτο.
577 ΑΠΟ. Ἀπέκοψε δὲ τὴν περικεφαλαίαν.
578 ΑΠΟ. Ἀποκρουσθεῖσα.

Ἀτρείδην

Ἀτρείδην δ' ἄχος εἷλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
Βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἑλένῳ ἥρωϊ ἄνακτι,
Ὀξὺ δόρυ κραδάων· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἀνεῖλκε.
Τὼ δ' ἄρ' ὁμαρτήτην, ὁ μὲν ἔγχεϊ ὀξυόεντι
Ἵετ' ἀκοντίσαι, ὁ δ' ἀπὸ νευρῆφιν ὀϊστῷ.
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στῆθος βάλεν ἰῷ
Θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπτατο πικρὸς ὀϊστός.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἀλωὴν
Θρώσκουσιν κύαμοι μελανόχροες, ἢ ἐρέβινθοι,
Πνοιῇ ὕπο λιγυρῇ καὶ λικμητῆρος ἐρωῇ·
Ὣς ἀπὸ θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
Πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς, ἑκὰς ἔπτατο πικρὸς ὀϊστός.
Ἀτρείδης δ' ἄρα χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Τὴν βάλεν, ᾗ ῥ' ἔχε τόξον ἐΰξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
Ἀντικρὺ διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος·
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,
Χεῖρα παρακρεμάσας, τὸ δ' ἐφέλκετο μείλινον ἔγχος·
Καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μεγάθυμος Ἀγήνωρ,
Αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν ἐϋστρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ,
Σφενδόνῃ, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν.
Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάου κυδαλίμοιο
Ἤιε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοσδε,
Σοὶ, Μενέλαε, δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι·
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἀτρείδης μὲν ἅμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος.

584 ΟΜΑ. Ὁμοῦ ἀφῆκαν.
588 ΠΤΥ. Πτύου. Πτύον δέ ἐστιν, ἐν ᾧ τὰ ἠλοημένα γεννήματα ἀναβάλλουσι, χωρίζοντες τοῦ ἀχύρου. Ὁ δὲ τύπος παραγωγή.
589 ΘΡΩ. Ἀποπηδῶσιν.
590 ΛΙ. Ὀξέως πνεούσῃ αὔρᾳ.
595 ΕΛΗ. Ἐνεπάγη.
599 ΕΥ. Καλῶς περιεστραμμένῳ ἐρίῳ. τουτέστιν, ἐριωνέᾳ σφενδόνῃ. Οἷος γὰρ ἄωτος, προβάτου ἄνθος, ὅ ἐστιν, ἐρίον.

Πείσανδρος

Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
Οὔτασεν, οὐδὲ διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
Ἔσχετο γὰρ σάκος εὐρὺ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ
Ἔγχος· ὁ δὲ φρεσὶν ᾗσι χάρη, καὶ ἐέλπετο νίκην.
Ἀτρείδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
Ἆλτ' ἐπὶ Πεισάνδρῳ· ὁ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἵλετο καλὴν
Ἀξίνην εὔχαλκον, ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ,
Μακρῷ, ἐϋξέστῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
Ἤτοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἱπποδασείης
Ἄκρον ὑπαὶ λόφον αὐτόν· ὁ δὲ προσιόντα, μέτωπον,
Ῥινὸς ὑπὲρ πυμάτης· λάκε δ' ὀστέα, τὼ δέ οἱ ὄσσε
Πὰρ ποσὶν αἱματόεντε χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν·
Ἰδνώθη δὲ πεσών· ὁ δὲ λὰξ ἐν στήθεσι βαίνων,
Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
« Λείψετέ θην οὕτω γε νέας Δαναῶν ταχυπώλων,
« Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκόρητοι ἀϋτῆς.
« Ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἴσχεος οὐκ ἐπιδευεῖς,
« Ἣν ἐμὲ λωβήσασθε, κακαὶ κύνες· οὐδέ τι θυμῷ
« Ζηνὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδδείσατε μῆνιν,
« Ξεινίου, ὅστε ποτ' ὔμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπήν.
« Οἵ μευ κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ
« Μὰψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ·

608 ΕΣ. Ἐπεκώλυσεν.

612 ΕΛΑΙ. Τῷ τοῦ πελέκεως στειλειῷ. Παρὰ τὸ πεπιλεκῆσθαι. Περὶ οὖν τοῦ ἐλαΐνου στειλειοῦ φησιν.

613 ΑΜΑ. Ὑπὸ τὸ αὐτὸ ἔτυχον ἀλλήλων.

615 ΛΟ. Χαίτην.

616 ΓΙ. Τὸν ὑπὲρ τὴν ῥῖνα τόπον, τὸ μέτωπον. ΛΑ. Ἐσχίσθη. Ὀνοματοποιία ὁ τρόπος. ΟΣΣ. Τὸ δὲ ὑγρὸν τὸ κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξεῤῥύη αὐτοῦ μετὰ τοῦ αἵματος.

620 ΛΕΙ. Καταλείψετε δή.

622 ΛΩ. Ἄλλης ὕβρεως. ΕΠΙ. Οὐκ ἐνδεεῖς, ἀλλὰ πλήρεις ἐστέ.

624 ΕΡΙ. Μεγάλως ἠχοῦντος.

625 ΔΙΑ. Διαφθερεῖ, ἀπολέσει.

627 ΦΙ. Ὅτι φιλοφροσύνης καὶ ξενίας ἐτύχετε.

« Νῦν

“ Νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισι
“ Πῦρ ὀλοὸν βαλέειν, κτεῖναι δ' ἥρωας Ἀχαιούς·
“ Ἀλλά ποθι σχήσεσθε, καὶ ἐσσύμενοί περ, Ἄρηος.
“ Ζεῦ πάτερ, ἦ τέ σε φασὶ περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
“ Ἀνδρῶν, ἠδὲ θεῶν, σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται.
“ Οἷον δὴ ἄνδρεσσι χαρίζεαι ὑβριστῇσι
“ Τρωσὶν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται
“ Φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοιΐου πολέμοιο.
“ Πάντων μὲν κόρος ἐστὶ, καὶ ὕπνου, καὶ φιλότητος,
“ Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
“ Τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι
“ Ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.
Ὣς εἰπὼν, τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροὸς αἱματόεντα
Συλήσας, ἑτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων·
Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·
Ἔνθα οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιμένεος βασιλῆος
Ἁρπαλίων, ὅ ῥα πατρὶ φίλῳ ἕπετο πτολεμίζων
Ἐς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν·
Ὅς ῥα τότ' Ἀτρεΐδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
Ἐγγύθεν, οὐδὲ διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,
Πάντοσε παπταίνων, μή τις χρόα χαλκῷ ἐπαύρῃ.
Μηριόνης δ' ἀπιόντος ἵει χαλκήρε' ὀϊστόν·
Καί ῥ' ἔβαλε γλουτὸν κατὰ δεξιόν· αὐτὰρ ὀϊστὸς
Ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρησεν.

630 ΣΧ. Ἀλλὰ φεύξεσθε δή που. Ἀλλά ποθι, σύνδεσμος παραπληρωματικός. Τουτέστι, πόρρω κρατηθήσεσθε.
631 ΠΕ. Φρονήσει διαφέρειν τῶν λοιπῶν.
632 ΠΕ. Ἐκ σοῦ δὲ πάντα ταῦτα γίγνονται.
638 ΕΞ. Προέσθαι τὴν ἐπιθυμίαν, κορεσθῆναι.

Ἑζόμενος

Ἑζόμενος δὲ κατ' αὖθι, φίλων ἐν χερσὶν ἑταίρων,
Θυμὸν ἀποπνείων, ὥστε σκώληξ ἐπὶ γαίῃ
Κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
Τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο·
Ἐς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον περὶ Ἴλιον ἱρήν,
Ἀχνύμενοι· μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων·
Ποινὴ δ' οὔτις παιδὸς ἐγίνετο τεθνειῶτος.
Τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
Ξεῖνος γάρ οἱ ἔην πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσι·
Τοῦ ὅγε χωόμενος προΐει χαλκήρε' ὀϊστόν.
Ἦν δέ τις Εὐχήνωρ, Πολυΐδου μάντιος υἱός,
Ἀφνειός τ', ἀγαθός τε, Κορινθόθι οἰκία ναίων,
Ὅς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοήν, ἐπὶ νηὸς ἔβαινε·
Πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολύϊδος,
Νούσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,
Ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
Τῷ ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέην θωὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν,
Νοῦσόν τε στυγερήν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ·
Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
Ὤιχετ' ἀπὸ μελέων· στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἷλεν·
Ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο.
Ἕκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο Διῒ φίλος, οὐδέ τι ᾔδη
Ὅττι ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηϊόωντο
Λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν

656 ΑΜ. Περὶ αὐτὸν ἠσχολοῦντο.
657 ΑΝΕ. Ἀναθέντες, ἀναβιβάσαντες.
658 ΜΕ. Μετ' αὐτῶν δὲ ὁ πατὴρ ἐπορεύετο δάκρυσι καταῤῥεόμενος. Ζητεῖται δέ, πῶς ἀνωτέρω ἀνῃρημένος ὑπὸ Μενελάου ὁ Πυλαιμένης, πῶς νῦν δύναται ἀκολουθεῖν τῷ παιδί, καὶ κλαίειν; Ἔστι δὲ λύσειν. ὅτι δύο Πυλαιμένεις Παφλαγόνων ἡγεμόνας συνίστησιν ὁ Ποιητής. ὡς Αἴαντας δύο, καὶ Εὐρυβάτας δύο κήρυκας, τὸν μὲν Ἀγαμέμνονος, τὸν δὲ Ὀδυσσέως. Ἔνιοι δὲ πιθανῶς μεταγράφουσι,
Μετὰ δ' οὔ σφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων.
659 ΠΟΙ. Ἐπεὶ οὐχ ὁ πατὴρ τιμωρεῖ αὐτῷ, ἀλλ' ὁ Ἀλέξανδρος, χαριζόμενος ὑπὲρ τοῦ ἀνῃρημένου, Εὐχήνορα τὸν Κορίνθιον ἀναιρεῖ.
664 ΚΟΡ. Ἐν Κορίνθῳ κατοικῶν.
669 ΘΩ. Τὴν ζημίαν. Λέγει δὲ τὸ τῆς στρατείας ἐπιζήμιον.

Ἔπλετο· τοῖος γὰρ Γαιήοχος ἐννοσίγαιος
Ὤτρυν᾽ Ἀργείους, πρὸς δὲ σθένος αὐτὸς ἄμυνεν·
Ἀλλ᾽ ἔχεν, ᾗ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσᾶλτο,
Ῥηξάμενος Δαναῶν πυκινὰς στίχας ἀσπιστάων.
Ἔνθ᾽ ἔσαν Αἴαντός τε νέες, καὶ Πρωτεσιλάου,
Θῖν᾽ ἐφ᾽ ἁλὸς πολιῆς εἰρυμέναι· αὐτὰρ ὕπερθε
Τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἔνθα μάλιστα
Ζαχρηεῖς γίνοντο μάχῃ αὐτοί τε καὶ ἵπποι·
Ἔνθα δὲ Βοιωτοὶ, καὶ Ἰάονες ἑλκεχίτωνες,
Λοκροὶ, καὶ Φθῖοι, καὶ φαιδιμόεντες Ἐπειοὶ,
Σπουδῇ ἐπαΐσσοντα νεῶν ἔχον· οὐδ᾽ ἐδύναντο
Ὦσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ ἴκελον Ἕκτορα δῖον.
Οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ᾽ ἄρα τοῖσιν
Ἦρχ᾽ υἱὸς Πετεῶο, Μενεσθεύς· οἱ δ᾽ ἅμ᾽ ἕποντο,
Φείδας τε, Στιχίος τε, Βίας τ᾽ ἐΰς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
Φυλείδης τε Μέγης, Ἀμφίων τε, Δρακίος τε.
Πρὸ Φθίων δὲ, Μέδων τε, Μενεπτόλεμός τε ποδάρκης·
Ἤτοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο
Ἔσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεὸς, αὐτὰρ ἔναιεν
Ἐν Φυλάκῃ γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς,
Γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ᾽ Ὀϊλεύς·
Αὐτὰρ ὁ, Ἰφίκλοιο πάϊς τοῦ Φυλακίδαο.
Οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,

678 ΠΡΟΣ. Προσεβοήθησε δὲ καὶ αὐτὸς τῇ δυνάμει αὐτοῦ.

683 ΧΘΑ. Κοιλότατον.

685 ΙΑ. Ἴωνες. Λέγει δὲ τοὺς Ἀθηναίους. ἀπὸ Ἴωνος, τοῦ Ξούθου τοῦ Ἕλληνος, καὶ Κρεούσης τῆς Ἐρεχθέως. ΕΛ. Βαθεῖς χιτῶνας ἔχοντες, ἄζωστοι.

686 ΦΘΙ. Οἱ τὴν ὑπὸ Πρωτεσιλάου Φθίαν πόλιν Θεσσαλίας οἰκοῦντες. Οἱ δὲ τὴν ὑπὸ Ἀχιλλέως, Φθιῶται καλοῦνται. ΦΑΙ. Ἐπιφανεῖς καὶ λαμπροὶ ταῖς πράξεσι.

689 ΠΡΟ. Προκατηριθμημένοι.

697 ΕΧ. Ἦν ἐγεγαμήκει Οἰλεύς.

699 ΠΡΟ. Πρὸ τῶν Φθίων.

Ναῦφιν

Ναῦφιν ἀμυνόμενοι, μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο.
Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός,
Ἵστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου, οὐδ' ἠβαιόν·
Ἀλλ' ὥστ' ἐν νειῷ βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον
Ἶσον θυμὸν ἔχοντε τιταίνετον, ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
Πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἱδρώς·
Τὼ μέν τε ζυγὸν οἶον ἐΰξοον ἀμφὶς ἐέργει
Ἱεμένω κατὰ ὦλκα, τέμει δέ τε τέλσον ἀρούρης·
Ὣς τὼ παρβεβαῶτε μάλ' ἕστασαν ἀλλήλοιϊν.
Ἀλλ' ἤτοι Τελαμωνιάδῃ πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ
Λαοὶ ἕπονθ' ἕταροι, οἵ οἱ σάκος ἐξεδέχοντο,
Ὁππότε μιν κάματός τε καὶ ἱδρὼς γούναθ' ἵκοιτο.
Οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἕποντο·
Οὐ γάρ σφι σταδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·
Οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἱπποδασείας,
Οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύκλους καὶ μείλινα δοῦρα·
Ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ ἐϋστρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕποντο πεποιθότες, οἷσιν ἔπειτα
Ταρφέα βάλλοντες, Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
Δή ῥα τόθ' οἱ μὲν πρόσθε, σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι,
Μάρναντο Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ·
Οἱ δ' ὄπιθεν βάλλοντες ἐλάνθανον· οὐδέ τι χάρμης
Τρῶες μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ ὀϊστοί.
Ἔνθά κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων

700 ΝΑΥ. Ὑπὲρ τῶν νεῶν.
703 ΟΙΝ. Ἤτοι μέλανες, ἢ ξανθοί.
704 ΤΙ. Τείνουσιν, ἕλκουσι.
705 ΠΡΥ. Τοῖς ἐσχάτοις μέρεσι τῶν κεράτων, τοῖς πρὸς τὴν ἔκφυσιν. ΑΝΑ. Ἀναφέρεται.
706 ΑΜ. Διείργει, χωρίζει.
707 ΩΛ. Τὴν αὔλακα. ΤΕΜ. Τέμνεται δὲ εἰς βάθος γῆς. ΤΕΛ. Τέλος.
710 ΕΞ. Διεδέχοντο.
713 ΣΤΑ. Οὐ γὰρ ὑπέμενον τὴν συστάδην μάχην.
722 ΣΥΝ. Συνεταράσσοντο.
723 ΛΕΥ. Ὀλεθρίως, ἀδόξως.

Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
Εἰ μὴ Πουλυδάμας θρασὺν Ἕκτορα εἶπε παραστάς·
" Ἕκτορ, ἀμήχανός ἐσσι παραῤῥητοῖσι πιθέσθαι.
" Οὕνεκά τοι πέρι δῶκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα,
" Τοὔνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιίδμεναι ἄλλων;
" Ἀλλ' οὔπως ἅμα πάντα δυνήσεαι αὐτὸς ἑλέσθαι·
" Ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα·
" Ἄλλῳ δ' ὀρχηστὺν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδήν·
" Ἄλλῳ δ' ἐν στήθεσσι τιθεῖ νόον εὐρύοπα Ζεὺς
" Ἐσθλὸν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι,
" Καί τε πόλεις ἐσάωσε, μάλιστα δέ κ' αὐτὸς ἀνέγνω.
" Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
" Πάντη γάρ σε πέρι στέφανος πολέμοιο δέδηε·
" Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν,
" Οἱ μὲν ἀφεστᾶσιν σὺν τεύχεσιν, οἱ δὲ μάχονται
" Παυρότεροι πλεόνεσσι, κεδασθέντες κατὰ νῆας.
" Ἀλλ' ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους.
" Ἔνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλήν·
" Ἤ κεν ἐνὶ νήεσσι πολυκλήϊσι πέσωμεν,
" Αἴκ' ἐθέλησι θεὸς δόμεναι κράτος, ἤ κεν ἔπειτα
" Πὰρ νηῶν ἔλθοιμεν ἀπήμονες· ἦ γὰρ ἔγωγε
" Δείδω, μὴ τὸ χθιζὸν * ἀποτίσωνται Ἀχαιοὶ
" Χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἆτος πολέμοιο

726 ΠΑΡ. Παραμυθητικοῖς, παραινετικοῖς.

723 ΠΕΡ. Περισσῶς εἰδέναι.

729 ΑΜΑ. Νῦν, ἐπίῤῥημα χρόνου δηλωτικόν.

733 ΕΠΑΥ. Ἐπαπολαύουσιν.

734 ΜΑ. Ἐξαιρέτως δὲ καὶ αὐτὸς ἐγνώρισε τὸ συνέσεως ἀγαθόν.

736 ΠΑΝ. Πανταχόθεν γάρ σε περικυκλώσαντες οἱ πολέμιοι.

741 ΕΠΙ. Ἐπινοήσαιμεν.

742 ΠΕ. Ἐμπέσωμεν, εἰσέλθωμεν.

745 ΑΠΟ. Μή πως τὴν χθεσινὴν ἧτταν ἀποδώσουσιν ἡμῖν οἱ Ἕλληνες, ὥσπερ σταθμὸν δεδανεικότες. Μηδέπω γὰρ νομισμάτων ὑπαρχόντων, σταθμῷ ἐδάνειζον οἱ ἀρχαῖοι χρυσίον καὶ ἀργύριον, καὶ τὰ παραπλήσια.

746 ΧΡΕΙ. Δάνειον.

* al. ἀποστήσωνται.

" Μίμνει,

" Μίμνῃ, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης σχήσεσθαι ὀΐω.
Ὣς φάτο Πουλυδάμας· ἅδε δ' Ἕκτορι μῦθος ἀπήμων·
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Πουλυδάμα, σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρίστους·
" Αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι, καὶ ἀντιόω πολέμοιο·
" Αἶψα δὲ ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω.
Ἦ ῥα, καὶ ὡρμήθη, ὄρεϊ νιφόεντι ἐοικὼς,
Κεκληγὼς, διὰ δὲ Τρώων πέτετ', ἠδ' ἐπικούρων.
Οἱ δ' ἐς Πανθοΐδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα
Πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ Ἕκτορος ἔκλυον αὐδήν.
Αὐτὰρ ὁ Δηΐφοβόν τε, βίην θ' Ἑλένοιο ἄνακτος,
Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα, καὶ Ἄσιον Ὑρτάκου υἱὸν,
Φοίτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.
Τοὺς δὲ εὗρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας, οὐδ' ἀνολέθρους·
Ἀλλ' οἱ μὲν δὴ, νηυσὶν ἐπὶ πρύμνῃσιν Ἀχαιῶν,
Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες·
Οἱ δὲ ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε.
Τὸν δὲ τάχ' εὗρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυοέσσης
Δῖον Ἀλέξανδρον, Ἑλένης πόσιν ἠϋκόμοιο,
Θαρσύνονθ' ἑτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
Ἀγχοῦ δὲ ἱστάμενος, προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσι·
" Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς, ἠπεροπευτὰ,
" Ποῦ τοι Δηΐφοβός τε, βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος,

747 ΣΧΗ. Ἀποπαύσασθαι.
748 ΑΔ. Ἤρεσκεν.
752 ΑΝ. Ἀπαντήσω, μεταλήψομαι.
756 ΑΓΑ. Ἀγαπῶντα τὴν ἀνδρείαν, πολεμικόν.
761 ΑΠΗ. Ἀβλαβεῖς, ἀσινεῖς. ΤΟΥΣ. Συλληπτικῶς εἴρηκεν, ἀντὶ τοῦ· τοὺς μὲν οὐκ ἀπήμονας, τοὺς τετρωμένους· τοὺς δὲ οὐκ ἀνολέθρους, τοὺς ἀνῃρημένους.
764 ΒΕ. Ἀντὶ τοῦ· οἱ μὲν ἀπὸ μήκους βεβλημένοι δόρατι ἢ ἰῷ· οἱ δὲ ἐκ τοῦ ἐγγὺς τετρωμένοι ξίφει, ἤ τινι τοιούτῳ.
767 ΘΑΡ. Παρορμῶντα.

" Ἀσιάδης

« Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας, ἠδ' Ἄσιος Ὑρτάκου υἱός;
« Ποῦ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὤλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
« Ἴλιος αἰπεινή· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
« Ἕκτορ, ἐπεί τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάασθαι,
« Ἄλλοτε δή ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
« Μέλλω, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ πάμπαν ἀνάλκιδα γείνατο μήτηρ·
« Ἐξ οὗ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἤγειρας ἑταίρων,
« Ἐκ τοῦδ' ἐνθάδ' ἐόντες ὁμιλέομεν Δαναοῖσι
« Νωλεμέως· ἕταροι δὲ κατέκταθεν, οὓς σὺ μεταλλᾷς·
« Οἴω Δηΐφοβός τε, βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος,
« Οἴχεσθον, μακρῇσι τετυμμένω ἐγχείῃσιν,
« Ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
« Νῦν δ' ἄρχ' ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει·
« Ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἑψόμεθ', οὐδέ τί φημι
« Ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμίς γε πάρεστι·
« Πὰρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσσύμενον πολεμίζειν.
Ὣς εἰπὼν, παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως·
Βὰν δ' ἴμεν ἔνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν,
Ἀμφί τε Κεβριόνην, καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα,
Φάλκην, Ὀρθαῖόν τε, καὶ ἀντίθεον Πολυφοίτην,
Πάλμυν τ', Ἀσκάνιόν τε, Μόρυν θ', υἷ' Ἱπποτίωνος·
Οἵ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ

773 ΟΛΕ. Νῦν οὐδὲν ἐλλείπει σοι πρὸς ἀπώλειαν.

776 ΑΛ. Ἐν ἄλλῳ καιρῷ. ΕΡΩ. Ἔοικα ἠμεληκέναι τοῦ πολέμου.

777 ΑΝΑ. Ἀσθενῆ.

782 ΤΕ. Τετρωμένω ἐκ χειρός.

793 ΑΣ. Ἀσκανία, πόλις Φρυγίας. ΑΜΟΙ. Ἤτοι, ἐξ ἀμοιβῆς καὶ ἐναλλάξεως παραγεγονότες συμμαχῆσαι τοῖς Τρωσὶν, ἀντὶ τῶν πρότερον συνεργούντων αὐτοῖς πολιτῶν. Διὰ γὰρ τὸ ἐπὶ δέκα ἔτη τὸν πόλεμον ἀνύεσθαι, οἱ πρῶτοι κεκμηκότες κατὰ μάχην, ἰσαρίθμων αὐτοῖς ἄλλων ἀποστελλομένων, ἀπεπέμποντο, ὡς εἰκὸς, ἐξ ἀμοιβῆς ἀμειβόμενοι. ἢ, οἱ ἀμοιβὴν ἀποδιδόντες τῷ Πριάμῳ. Διὰ τὸ καὶ αὐτὸν συμμαχῆσαι Φρυξὶν, ἐπιφέρει, ἠοῖ τῇ προτέρῃ. Λέγει γὰρ ἐν τῷ καταλόγῳ·

Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε, καὶ Ἀσκάνιος θεοειδής.

Ἢ, ἀμοιβοὶ, πεζοί. Διὰ γὰρ τῆς ἀμοιβῆς τῶν ποδῶν γίγνεται τῶν πεζῶν ἔφοδος.

Ἠοῖ

Ἠοῖ τῇ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὦρσε μάχεσθαι.
Οἱ δ' ἴσαν ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ,
Ἥ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἶσι πέδονδε,
Θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ ἁλὶ μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ
Κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Κυρτὰ, φαληριόωντα, πρὸ μέν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
Ὣς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι
Χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕποντο.
Ἕκτωρ δ' ἡγεῖτο, βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηϊ,
Πριαμίδης· πρὸ ἕθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Ῥινοῖσιν πυκινήν· πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
Ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πήληξ.
Πάντη δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,
Εἴ πως οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιβῶντι·
Ἀλλὰ οὐ σύγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο, μακρὰ βιβάσθων·
" Δαιμόνιε, σχεδὸν ἐλθέ· τίη δειδίσσεαι οὕτως
" Ἀργείους; οὔτοι τι μάχης ἀδαήμονές εἰμεν,
" Ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.
" Ἦ θήν πού τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν
" Νῆας· ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.
" Ἦ κε πολὺ φθαίη εὖ ναιομένη πόλις ὑμὴ

794 ΗΟΙ. Τῇ χθὲς ἡμέρᾳ.

796 ΥΠΟ. Ἀντὶ τοῦ, μετὰ βροντῆς. ΠΕ. Εἰς τὸ ἔδαφος.

797 ΘΕΣ. Θείῳ θορύβῳ. ΑΛΙ. Τῇ θαλάσσῃ.

798 ΠΑ. Ἠχοῦντα, ἀναζέοντα. Ὀνοματοποιΐα ὁ τρόπος.

799 ΚΥΡ. Ὑψηλά. ΦΑ. Λευκαίζοντα. τουτέστι, λευκαινόμενα ὑπ' ἀφροῦ. ΠΡΟ. Ἀλλὰ περὶ ἄλλων, τουτέστιν, ἐπάλληλα, πυκνά.

804 ΕΠΕ. Ἐπικατεσκεύαστο.

805 ΑΜ. Περὶ δὲ τοῖς κροτάφοις αὐτοῦ ἐσείετο ἡ περικεφαλαία σφοδρῶς ἐνεργοῦντος.

808 ΣΥ. Οὐκ ἐθορύβει, οὐκ ἐτάραττε.

809 ΒΙ. Διαβάς.

810 ΔΕΙ. Εἰς δέος ἄγεις, ἐκφοβεῖς.

811 ΑΔΑ. Ἀμαθεῖς.

812 ΜΑΣ. Τῇ Διὸς πληγῇ, τῷ κεραυνῷ.

813 ΘΗΝ. Ὄντως δή. ΕΞΑ. Κενώσειν, πορθήσειν.

815 ΦΘΑΙΗ. Φθάσῃ.

« χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἁλοῦσά τε, περθομένη τε.
« Σοὶ δ' αὐτῷ φημὶ σχεδὸν ἔμμεναι, ὁππότε φεύγων
« Ἀρήσῃ Διῒ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι,
« Θάσσονας ἰρήκων ἔμμεναι καλλίτριχας ἵππους,
« Οἵ σε πόλινδ' οἴσουσι κονίοντες πεδίοιο.
Ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις
Αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν,
Θάρσυνος οἰωνῷ· ὁ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἕκτωρ·
« Αἶαν, ἁμαρτοεπὲς, βουγάϊε, ποῖον ἔειπες;
« Αἲ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς παῖς αἰγιόχοιο
« Εἴην ἤματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
« Τιοίμην δ' ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
« Ὡς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει Ἀργείοισι
« Πᾶσι μάλ'· ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφήσεαι, αἴκε ταλάσσῃς
« Μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρὸν, ὅ τοι χρόα λειριόεντα
« Δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἠδ' οἰωνοὺς
« Δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
Ἠχῇ θεσπεσίῃ· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθεν·
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδ' ἐλάθοντο
Ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους.
Ἠχὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα, καὶ Διὸς αὐγάς.

819 ΙΡΗ. Ἱεράκων. Ἔστι δὲ εἶδος ἀετῶν.
820 ΚΟ. Κονιορτὸν ἐγείροντες.
821 ΔΕΞ. Αἴσιος, ἀγαθός.
823 ΘΑΡΣ. Τεθαῤῥηκώς.
824 ΑΜΑΡ. Ἁμαρτάνων τοῦ σκοποῦ τῶν λόγων. ΒΟΥ. Μεγάλως ἐπὶ σαυτῷ ἀγλαϊζόμενε καὶ γαυριῶν. ἢ, βουεργέτα, πολύπραγμον.
829 ΠΕ. Ἀναιρεθήσῃ, φονευθήσῃ. ΤΑ. Τλῇς, ὑπομείνῃς.
830 ΛΕΙ. Εὐανθῆ, τρυφερὸν, ἢ λιπαρόν.
831 ΔΑ. Διακόψει, τρώσει.
837 ΑΥ. Τὰς Διὸς ἀπολάμψεις.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Ξ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ, *συμπαραλαβὼν τοὺς τραυματίας, καὶ Νέστορα σὺν αὐτοῖς, ἔξεισιν ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ἥρα δὲ τὸν κεστὸν λαβοῦσα παρὰ τῆς Ἀφροδίτης, κατέρχεται, καὶ τὸν Ὕπνον πείσασα, κοιμίζει τὸν Δία. Ποσειδῶν δὲ τοῖς Ἕλλησι βοηθεῖ, καὶ πολὺς φόνος γίγνεται τῶν Τρώων. Αἴας δὲ, λίθῳ βαλὼν, Ἕκτορα πλήσσει. Ὁ δὲ ἀγαγὼν αἷμα, λειποψυχεῖ. Ἀριστεύει δὲ καὶ Αἴας ὁ Λοκρός.*

Διὸς ἀπάτη.

Ξῖ, Κρονίδην λεχέεσσι καὶ ὕπνῳ ἤπαφεν Ἥρη.

ΝΕΣΤΟΡΑ δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ, πίνοντά περ ἔμπης,
Ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Φράζεο, δῖε Μαχάον, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
" Μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴ θαλερῶν αἰζηῶν·
" Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἴθοπα οἶνον,
" Εἰσόκε θερμὰ λοετρὰ ἐϋπλόκαμος Ἑκαμήδη

1 ΝΕΣΤ. Σφόδρα συνετὸς εἰσάγεται ὁ Νέστωρ, μὴ νικώμενος ὑπὸ μέθης τὸν λογισμόν. ΕΛΑ. Σημαίνει δὲ τὸ, ἐκ περιαιρέσεως μαθόντας παραπέμψασθαι. ὡς τό· Καί τότ' ἐγὼ Κίρκης λαθόμην. ΕΜ. Ὅμως. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὁμοίως. Ἐζήτηται δὲ, πῶς ὁ Νέστωρ ἐπὶ τοσοῦτον πίνει χρόνον, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων τῆς Λ ῥαψῳδίας. Καὶ ῥητέον, ὅτι οὐ τοσοῦτον χρόνον ἔπινεν, ἀλλ' Ὅμηρος, κατὰ παρέκτασιν ἀπαγγείλας τὰς πράξεις, βουληθείς τε ἐπὶ τὸν Νέστορα ἐπανελθεῖν, ἀπὸ ταύτης τῆς πράξεως ἤρξατο, ἥνπερ αὐτὸν κατέλιπε ποιοῦντα.

3 ΕΣΤ. Γενήσεται. Τὸ μὲν ἔσται ἐπὶ τοῦ ὑπάρχοντος. ὡς· Ἔσται γέρων ὅδε. Τὸ δὲ γενήσεται ἐπὶ τοῦ μὴ ὄντος. ὡς· Γενήσεται παῖς.

5 ΑΙ. Νῦν ἐρυθρόν.

" Θερμήνῃ, καὶ λούσῃ ἄπο βρότον αἱματόεντα·
" Αὐτὰρ ἐγὼ ἐλθὼν τάχα εἴσομαι ἐς περιωπήν.
Ὣς εἰπὼν, σάκος εἷλε τετυγμένον υἷος ἑοῖο,
Κείμενον ἐν κλισίῃ, Θρασυμήδεος ἱπποδάμοιο,
Χαλκῷ παμφαῖνον· ὁ δ' εἶχ' ἀσπίδα πατρὸς ἑοῖο.
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
Στῆ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἴσιδεν ἔργον ἀεικὲς,
Τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὄπισθε
Τρῶας ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν.
Ὡς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ,
Ὀσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα
Αὔτως, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδετέρωσε,
Πρίν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὖρον·
Ὣς ὁ γέρων ὥρμαινε, δαϊζόμενος κατὰ θυμὸν
Διχθάδι', ἢ μεθ' ὅμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπώλων,

7 ΛΟΥ. Ἀπολύσῃ τὸν μολυσμὸν τοῦ ἀνθρωπείου αἵματος. ΑΙ. Ἡματωμένον.

8 ΕΙ. Γνώσομαι, ἐμφανισθήσομαι. ΠΕΡΙ. Τόπον ὑψηλὸν, ἐξ οὗ περιωπίσασθαι καὶ περιβλέψαι ἐστὶ πάντα.

11 ΑΣ. Πιθανῶς ὁ υἱὸς εἰσῆκται, κεχρημένος τῇ χρυσῇ ἀσπίδι. Προείρηκε γὰρ περὶ αὐτῆς ὁ Ποιητής·

Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον, καὶ σπεύδετον, ὄφρα λάβωμεν
Ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει,
Πᾶσαν χρυσείην ἔμμεναι, κανόνας τε, καὶ αὐτήν.

12 ΑΚΑ. Ἐστομωμένον, ἀξυμμένον.

13 ΑΕΙ. Ἀπεοικὸς, ἀπρεπές.

14 ΟΡΙ. Ταρασσομένους. ΚΛΟ. Ταράσσοντας.

15 ΕΡΕ. Καταβέβλητο, κατήρειπτο. Ἔστι δὲ ῥῆμα ἐρείπω, ὃ σημαίνει, τὸ πίπτω. ὡς τό· Ἤριπε δ' ὡς ὅτε τις δρῦς, ἢ ἀχερωίς. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ, καταβάλλω, ἐρείπω. οὗ γίνεται παθητικὸν, ἐρείπομαι, ἀντὶ τοῦ καταβάλλομαι. καὶ, ἤρειμμαι, παθητικὸς παρακείμενος. καὶ, ἠρείμμην, ὑπερσυντελικός. ἤρειπτο· καὶ, Ἀττικὸς ἀναδιπλασιασμὸς, ἐρήρειπτο· καὶ, κατὰ συστολὴν, ἐρέριπτο.

16 ΠΟΡ. Μελαίνει, ταράσσει. ΚΩ. Τῷ δίχα ἀνέμου ἐπαιρομένῳ. τῷ ἀψόφῳ, καὶ μηδένα ἦχον ἀποτελοῦντι. μηδέπω γὰρ ἀνέμου εὐκρινοῦς ὄντος, τὸ κῦμα ἠρεμεῖ.

17 ΟΣ. Ἤτοι, προσδεχόμενον, ἢ προσημαῖνον. ΛΙ. Σφοδρῶς πνεόντων, ὀξέων. ΛΑΙ. Ταχέα. ΚΕ. Τὰς θαλασσίους ὁρμάς.

18 ΑΥ. Νῦν, ἀπράκτως. ΠΡΟ. Προσωτέρω κυλίεται. ΟΥΔ. Οὐδ' ὄπισθεν. Ἵν' ᾖ ἀπὸ κοινοῦ τὸ, κυλίνδεται· ὅ ἐστιν, οὐδ' ὄπισθεν ἀνακάμπτει τὸ κῦμα.

19 ΚΕ. Ἀφωρισμένον, ἢ στερεὸν καὶ σφοδρόν. ΔΙ. Ἀντὶ, τοῦ, ἐκ τῶν νεφελῶν. ΟΥ. Τὸν ὁρμῆς αἴτιον.

20 ΩΡ. Διενοεῖτο. ΔΑΙ. Διχῇ μεριζόμενος τῷ σκέμματι τῶν λογισμῶν. τουτέστιν, ἐπὶ πολλὰ τὸν λογισμὸν μεταφέρων, καὶ διασκοπούμενος.

Ἠὲ

Ἠὲ μετ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι
Βῆναι ἐπ' Ἀτρείδην. οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον,
Μαρνάμενοι· λάκε δέ σφι περὶ χροῒ χαλκὸς ἀτειρὴς
Νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Νέστορι δὲ ξύμβληντο διοτρεφέες βασιλῆες
Πὰρ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ,
Τυδείδης, Ὀδυσεύς τε, καὶ Ἀτρείδης Ἀγαμέμνων.
Πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες
Θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς· τὰς γὰρ πρώτας πεδίονδε
Εἴρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρύμνῃσιν ἔδειμαν.
Οὐδὲ γὰρ οὐδ', εὐρύς περ ἐών, ἐδυνήσατο πάσας
Αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν· στείνοντο δὲ λαοί.
Τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλῆσαν ἁπάσης
Ἠιόνος στόμα μακρόν, ὅσον συνεέργαθον ἄκραι.
Τῷ ῥ' οἵγ' ὀψείοντες ἀϋτῆς καὶ πολέμοιο,
Ἔγχει ἐρειδόμενοι κίον ἀθρόοι· ἄχνυτο δέ σφιν
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν· ὁ δὲ ξύμβλητο γεραιὸς
Νέστωρ, πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
« Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,

23 ΔΟ. Ἔδοξε. ΚΕΡ. Κρεῖσσον.

25 ΛΑ. Ἤχει, ἐψόφει. ΑΤΕΙ. Ἄτρωτος, ὁ τειρόμενος ὑπὸ ἄρεος.

27 ΞΥΜ. Συνέτυχον.

28 ΠΑΡ. Ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τῶν νηῶν. ΒΕ. Βεβλημένοι ἦσαν.

30 ΠΟΛ. Πολύ.

34 ΧΑ. Χωρῆσαι. ΣΤΕΙ. Ἐστενοχωροῦντο διὰ τὸ πλῆθος.

35 ΠΡΟ. Ἄλλην πρὸ ἄλλης παραλλήλως ἀνείλκυσαν κλιμακηδόν, καὶ ἀνθυπέταξαν αὐτὰς ἀλλήλαις. Κρόσσαι γὰρ καλοῦνται αἱ τειχομάχοι κλίμακες. ΠΛΗ. Ἐπλήρωσαν, ἐγέμισαν.

36 ΗΙ. Τὴν ἀρχήν, τὴν εἰσβολὴν τοῦ αἰγιαλοῦ. ΣΥΝ. Ὅσον ἦν διάστημα, ὃ συνέκλειον καὶ συνεδέσμουν αἱ τοῦ Ἑλλησπόντου ἄκραι τὸ Ῥοίτειον καὶ Σίγειον.

37 ΟΨΕΙ. Ὀπτικῶς ἔχοντες, θέλοντες ἰδεῖν.

38 ΕΡΕΙ. Ἐπερειδόμενοι, σκηριπτόμενοι.

40 ΠΤΗ. Τὸ εὔρωστον καὶ εὔθυμον τοῦ ἑκάστου ψυχῆς εἰς δέος ἤγαγε. Γράφεται δὲ καὶ πῆξε. ἵν' ᾖ, ἀκίνητον ἐποίησεν.

" Τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;
" Δείδω μὴ δή μοι τελέσῃ ἔπος ὄβριμος Ἕκτωρ,
" Ὥς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων,
" Μὴ πρὶν πὰρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι,
" Πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούς.
" Κεῖνος θ' ὣς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
" Ὢ πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
" Ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον, ὥσπερ Ἀχιλλεύς,
" Οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
" Ἦ δὴ ταῦτά γ' ἑτοῖμα τετεύχαται, οὐδέ κεν ἄλλως
" Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτήναιτο.
" Τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ᾧ ἐπέπιθμεν
" Ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι.
" Οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι μάχην ἀλίαστον ἔχουσι
" Νωλεμές· οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης, μάλα περ σκοπιάζων,
" Ὁπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται·
" Ὡς ἐπιμὶξ κτείνονται, ἀϋτὴ δ' οὐρανὸν ἵκει.
" Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
" Εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κελεύω
" Δύμεναι· οὐ γάρ πως βεβλημένον ἐστὶ μάχεσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
" Νέστορ, ἐπειδὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνῃσι μάχονται,
" Τεῖχος δ' οὐκ ἔχραισμε τετυγμένον, οὐδέ τι τάφρος,
" Ἧ, ἔπι πόλλ' ἔπαθον Δαναοί, ἔλποντο δὲ θυμῷ
" Ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι·

53 ΕΤ. Εὔληπτα, φανερά. ΤΕ. Κατεσκεύασται.
54 ΠΑ. Ἐπινοήσειε.
55 ΚΑ. Κατέπεσεν. ΕΠ. Ἐπεποίθειμεν.
56 ΑΡΡΗ. Στερεόν. ΕΙ. Ἀσφάλεια.
57 ΑΛ. Ἀδιάλειπτον.
66 ΕΧΡ. Οὐκ ἐβοήθησεν.

" Οὕτω

“ Οὕτω που Διῒ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι,
“ Νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς.
“ Ἤιδεα μὲν γὰρ ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν,
“ Οἶδα δὲ νῦν, ὅτι τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσι
“ Κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.
“ Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
“ Νῆας, ὅσαι πρῶται εἰρύαται ἄγχι θαλάσσης,
“ Ἕλκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν,
“ Ὕψι δ' ἐπ' εὐνάων ὁρμίσσομεν, εἰσόκεν ἔλθῃ
“ Νὺξ ἀβρότη, ἢν καὶ τῇ ἀπόσχωνται πολέμοιο
“ Τρῶες· ἔπειτα δέ κεν ἐρυσαίμεθα νῆας ἁπάσας.
“ Οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακὸν οὐδ' ἀνὰ νύκτα.
“ Βέλτερον, ὃς φεύγων προφύγῃ κακὸν, ἤπερ ἁλώῃ.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ Ἀτρείδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
“ Οὐλόμεν', αἴθ' ὤφελλες ἀεικελίου στρατοῦ ἄλλου
“ Σημαίνειν, μηδ' ἄμμιν ἀνασσέμεν, οἷσιν ἄρα Ζεὺς
“ Ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν

71 ΗΙΔ. Ἤδειν, ἠπιστάμην.

73 ΚΥ. Δοξάζει.

75 ΠΡΩ. Ἐν τῇ ἀρχῇ, ἐν τῇ ἄκρᾳ. ΕΙ. Εἰλκυσμέναι εἰσίν.

77 ΥΨΙ. Ἐφ' ὕψους. Τὸ ὑγρὸν γὰρ ὑψηλότερον τῆς γῆς. διὸ ἀνάπλους μὲν ἀναγωγή. καταπλοῦς δὲ, ἡ προσόρμησις.

78 ΑΒΡ. Ἀμβροσία, θεία. Οἱονεὶ ἀμβρότη. Ἔστι γὰρ ἱερὰ τῶν θεῶν ἡ νύξ, ἐν ᾗ βροτοὺς οὐκ ἀναστρέφονται, καὶ βρότος, βαρυτόνως, τουτέστι, μολυσμὸς καὶ φόνος, οὐ γίνεται. ΗΝ. Ἐὰν ὅλως καὶ δι' αὐτῆς. Ἐζήτηται δὲ, πῶς ὁ Ἀγαμέμνων οὕτως ἀστρατηγικῶς φυγεῖν προστάσσει τοῖς Ἕλλησι, λέγων· Νῆας, ὅσαι πρῶται. Ῥητέον οὖν, ὅτι ὁ Ἀγαμέμνων, γιγνώσκων αὐτοὺς μὴ φοβουμένους, ἀλλὰ τὴν οἰκείαν ἀρετὴν, καὶ ὅτι οὐδὲ λαθεῖν ἠδύναντο τοὺς πολεμίους, ἐπιτρέπει αὐτοῖς φεύγειν, ἵνα μὴ, παρὰ δύναμιν κατέχων αὐτοὺς ἕνεκα τοῦ καθ' ἑαυτὸν χρησίμου, αἴτιος γένηται δόξῃ τοῦ πάντας ἀπολέσθαι· τοὐναντίον δὲ εὔνοιαν ἑαυτῷ ποιήσηται, διὰ τὸ πᾶν ὁτιοῦν αἱρεῖσθαι ποιεῖν, καὶ ὑπομένειν, καὶ τὴν ἐκ τῆς φυγῆς ἀδοξίαν, ἕνεκεν τῆς ἐκείνων σωτηρίας.

83 ΕΡ. Περιφραστικῶς, τοὺς ὀδόντας. ἢ τροπικῶς, αὐτὰ τὰ χείλη.

84 ΟΥ. Ὀλεθρολόγιστε, ἢ, ὀλέθρου τοῖς Ἕλλησι παρασκευαστικέ. ΑΕΙ. Εὐκαταφρονήτου. ὅ ἐστιν, εὐτελοῦς, κακοῦ.

85 ΣΗ. Νῦν, ἄρχειν.

86 ΤΟ. Κατεργάζεσθαι. Μεταφορικῶς. ἰδίως γὰρ τολύπη καλεῖται τὸ κατειργασμένον ἔριον.

“ Ἀργαλέους

“ Ἀργαλέους πολέμους, ὄφρα φθιόμεσθα ἕκαστος.
“ Οὕτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάγυιαν
“ Καλλείψειν, ἧς εἵνεκ' ὀϊζύομεν κακὰ πολλά;
“ Σίγα, μή τις τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ
“ Μῦθον, ὃν οὔ κεν ἀνήρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο,
“ Ὅστις ἐπίσταιτο ᾗσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν,
“ Σκηπτοῦχός τ' εἴη, καί οἱ πειθοίατο λαοὶ
“ Τόσσοιδ', ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις.
“ Νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες·
“ Ὃς κέλεαι, πολέμοιο συνεσταότος καὶ ἀϋτῆς,
“ Νῆας ἐϋσσέλμους ἅλαδ' ἑλκέμεν, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
“ Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται, ἐπικρατέουσί περ ἔμπης·
“ Ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιῤῥέπῃ· οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ
“ Σχήσουσιν πόλεμον, νηῶν ἅλαδ' ἑλκομενάων,
“ Ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρμης.
“ Ἔνθά κε σὴ βουλὴ δηλήσεται, ὄρχαμε λαῶν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
“ Ὦ Ὀδυσεῦ, μάλα πώς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῇ
“ Ἀργαλέῃ· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα
“ Νῆας ἐϋσσέλμους ἅλαδ' ἑλκέμεν υἷας Ἀχαιῶν.
“ Νῦν δ' εἴη, ὃς τῆσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,

87 ΦΘΙ. Φθειρώμεθα, ἀπολλύμεθα.
89 ΚΑΛ. Καταλείψειν. ΟΙ. Κακοπαθοῦμεν.
91 ΟΝ. Ὃ οὐκ ἂν εἴποι συνετὸς καὶ σώφρων ἀνήρ. Ἀνὰ στόμα γὰρ ἀντὶ τοῦ, διὰ στόματος.
92 ΑΡ. Ὑγιῆ καὶ ἁρμόδια λέξειν.
95 ΩΝΟ. Ἐμεμψάμην.
96 ΣΥ. Συνιστῶτος.
98 ΕΥΚ. Εὐχῆς ἄξια.
99 ΕΠΙ. Ἐπηρτημένος, καταῤῥεπὴς ἤ· Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ζυγοστατουμένων σωμάτων.
100 ΣΧΗ. Ὑπομενοῦσιν, ἀνθέξουσιν.
101 ΑΠΟ. Εἰς τὰς ναῦς ἀποβλέψουσιν, ἢ ἀλλαχόσε. ὅ ἐστι, φεύξονται. ΕΡΩ. Ὑποχωρήσουσιν, ἀμελήσουσι.
102 ΔΗ. Βλάψει.
104 ΚΑ. Καθήψω, ἐλύπησας. ΕΝΙ. Ἐπιτιμήσει, ἐπιπλήξει.
107 ΕΙΗ. Ἔστω, φανείη. ΜΗ. Γνώμην. ΕΝΙ. Εἴποι, φράσοι.

“ Ἢ νέος,

“ Ἠ νέος, ἠὲ παλαιός· ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἴη.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
“ Ἐγγὺς ἀνήρ, οὐ δηθὰ ματεύσομεν, αἴκ' ἐθέλητε
“ Πείθεσθαι· καὶ μή τι κότῳ ἀγάσησθε ἕκαστος,
“ Οὕνεκα δὴ γενεῆφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν·
“ Πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὔχομαι εἶναι
“ Τυδέος, ὃν Θήβῃσι χυτὴ κατὰ γαῖα κάλυψε.
“ Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
“ Ὤικεον δ' ἐν Πλευρῶνι, καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
“ Ἄγριος, ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἱππότα Οἰνεύς,
“ Πατρὸς ἐμεῖο πατήρ· ἀρετῇ δ' ἦν ἔξοχος αὐτῶν.
“ Ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόθι μεῖνε, πατὴρ δ' ἐμὸς Ἄργεϊ νάσθη,
“ Πλαγχθείς· ὡς γάρ που Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι.
“ Ἀδρήστοιο δ' ἔγημε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα
“ Ἀφνειὸν βιότοιο, ἅλις δέ οἱ ἦσαν ἄρουραι

108 ΠΑ. Πρεσβύτερος, γέρων. ΑΣ. Ἐκόντι, χαίροντι.

110 ΕΓ. Ἀντὶ τοῦ, ὁ συμβουλεύσων. Ἐζήτηται δέ, διατί νέος ὢν Διομήδης συμβουλεύει, καὶ οὐ Νέστωρ. Ῥητέον δέ, ὅτι τὸ μὲν γῆρας ἐν τοῖς δεινοῖς ἐστιν ἐπιεικέστερον· ἡ δὲ νεότης θαρσαλεώτερον· ἄλλως τε καὶ Διομήδης ἐν τῇ προτέρᾳ συμβουλῇ θαυμασθείς, νῦν μᾶλλον τεθάρρηκε, καὶ προήρπακε τῷ πρεσβυτέρῳ τοὺς λόγους. ΜΑ. Ἦτοι, ματαιοπραγήσομεν. ἢ ἀντὶ τοῦ, ζητήσομεν. ἔνιοι, ματεύσομεν.

111 ΚΟ. Μετ' ὀργῆς μέμψησθε.

112 ΓΕ· Ἡλικίᾳ.

114 ΟΝ. Ἀντὶ τοῦ, ὃς ἐν Θήβαις ἐτελεύτησεν ἐν τῷ Θηβαϊκῷ πολέμῳ. χυτὴ γάρ, ἡ τοῖς τεθνεῶσιν ἐπιχεομένη γῆ.

118 ΑΡΕ. Εὐδαιμονίᾳ, ἀνδρείᾳ.

119 ΑΝ. Ἐν τῷ τόπῳ ἔμεινε. ΝΑ. Ἀπῳκίσθη.

120 ΠΛΑ. Ἀποπλανηθεὶς καὶ ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος, διὰ τὴν φυγήν. ΚΕΥ. Εὐγενῶς μόνως ὁ Διομήδης παρεστάτησε τὴν τοῦ πατρὸς φυγήν. Τυδεὺς γάρ, ἀνελὼν Λυκωπέα καὶ Ἀλκάθουν ἑαυτοῦ παῖδας, ἔφυγεν. ἡ δὲ ἀληθεστέρα ἱστορία ἐστὶν αὕτη. Τυδεὺς ὁ Οἰνέως, Αἰτωλὸς μὲν ἦν τὸ γένος, ἀνδρειότατος δὲ τῶν μετ' αὐτὸν γενόμενος. Ἔτι νέος ὢν, ἐθεάσατο τὸν πατέρα, διὰ γῆρας ὑπὸ τῶν Ἀγρίου παίδων τῆς βασιλείας ἐκβαλλόμενον. Διόπερ ἀναιρεῖ τούς τε ἀνεψιούς, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀκουσίως ἀδελφόν. Φεύγων δὲ εἰς Ἄργος πρὸς Ἄδραστον, βασιλέα τῆς χώρας, καθαρσίων τε τυγχάνει πρὸς αὐτοῦ, καὶ γαμεῖ τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Δηϊπύλην. Ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

121 ΘΥ. Προσληπτέον τό, μίαν, τὴν Δηϊπύλην. Διατί νῦν ὁ Διομήδης, ἑαυτὸν γενεαλογεῖ; Ῥητέον ὅτι πάνυ ῥητορικῶς. Δεῖ γὰρ ἐν ταῖς συμβουλαῖς προαποδεικνύειν, ὡς εἰσὶν οὐχ οἱ τυχόντες, ἀλλὰ τῶν πάνυ ἐνδόξων, ἵν' οὕτως τῷ ἀξιώματι πείσωνται.

122 ΑΛ. Δαψιλῶς, ἱκανῶς.

“ Πυροφόροι,

« Πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς·
« Πολλὰ δέ οἱ πρόβατ' ἔσκε, κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς
« Ἐγχείῃ· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν, ὡς ἐτεόν περ.
« Τῷ οὐκ ἄν, με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες,
« Μῦθον ἀτιμήσητε πεφασμένον, ὅν κεν εὖ εἴπω·
« Δεῦτ' ἴομεν πολεμόνδε, καὶ οὐτάμενοί περ, ἀνάγκη.
« Ἔνθα δ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηϊοτῆτος,
« Ἐκ βελέων, μή πού τις ἐφ' ἕλκεϊ ἕλκος ἄρηται·
« Ἄλλους δ' ὀτρυνέοντες ἐνήσομεν, οἳ τοπάρος περ
« Θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφεστᾶσ', οὐδὲ μάχονται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Βὰν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
Ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε, παλαιῷ φωτὶ ἐοικώς·
Δεξιτερὴν δ' ἕλε χεῖρ' Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο,
Καί μιν, φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
« Ἀτρείδη, νῦν δή που Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
« Γηθεῖ ἐνὶ στήθεσσι, φόνον καὶ φύζαν Ἀχαιῶν
« Δερκομένῳ· ἐπεὶ οὔ οἱ ἔνι φρένες, οὐδ' ἠβαιαί.

123 ΠΥ. Σιτοφόροι. ΟΡ. Αἱ ἐπίστιχοι φυτεῖαι, κῆποι.

124 ΠΡΟ. Πάντα τὰ τετράποδα ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ πρόβατα, διὰ τὸ πρὸ τῶν ὀπισθίων βάσεων ἑτέρας ἐμπροσθίους ἔχειν. Καθ' ὃ καὶ Ἡσίοδός φησι· Χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις. ΕΣ. Ἦν, ὑπῆρχεν. ΚΕ. Ἐκεκόσμητο, ὑπερενίκα.

125 ΜΕΛ. Ταῦτα εἰκὸς ὑμᾶς ἀκηκοέναι. ΕΤ. Ὡς ἀληθές.

126 ΓΕ. Δυσγενῆ. ΦΑΝ. Λογισάμενοι, εἰπόντες.

127 ΠΕ. Νῦν, φανερῶς εἰρημένον.

128 ΟΥ. Τετρωμένοι. ΑΝ. Διὰ τὴν ἀνάγκην.

129 ΕΧΩ. Ἀπεχώμεθα.

130 ΕΚ. Ἔξω τῶν βελῶν. ΜΗ. Μή τις τραυματίας ὑπάρχων, τραῦμα ἕτερον λάβῃ.

131 ΕΝΗ. Παρορμήσομεν, ἐμβαλοῦμεν τοῖς πολεμίοις.

132 ΘΥ. Χαριζόμενοι τῇ ψυχῇ τὴν ἀργίαν.

135 ΑΛΑ. Μάταιον καὶ τυφλὸν τὸν σκοπόν. Ἀλαὸς γάρ, τυφλός. ΕΝ. Κινησίγαιος. Ἔνοσις γάρ, ἡ κίνησις.

136 ΜΕΤ. Ἀντὶ τοῦ, πρὸς αὐτοὺς ἦλθεν.

140 ΦΥ. Τὴν μετὰ δέους φυγήν.

141 ΔΕΡ. Ὁρῶντι. ΕΝΙ. Ἔνεισιν, ὑπάρχουσιν. ΗΒΑΙ. Οὐδὲ ὀλίγαι.

« Ἀλλ'

« Ἀλλ' ὁ μὲν ὣς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ἑ σιφλώσειε·
« Σοὶ δ' οὔπω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν·
« Ἀλλ' ἔτι που Τρώων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
« Εὐρὺ κονίσουσιν πεδίον· σὺ δ' ἐπόψεαι αὐτοὺς
« Φεύγοντας προτὶ ἄστυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Ὣς εἰπὼν, μέγ' ἄϋσεν, ἐπεσσύμενος πεδίοιο.
Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον, ἢ δεκάχιλοι
Ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρηος·
Τόσσην ἐκ στήθεσφιν ὄπα κρείων Ἐνοσίχθων
Ἧκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἑκάστῳ
Καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
Ἥρη δ' εἰσεῖδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσι,
Στᾶσ', ἐξ Οὐλύμποιο, ἀπὸ ῥίου· αὐτίκα δ' ἔγνω
Τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν,
Αὐτοκασίγνητον καὶ δαέρα, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἴδης
Ἥμενον εἰσεῖδε· στυγερὸς δέ οἱ ἔπλετο θυμῷ.
Μερμήριξε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
Ὅππως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο·
Ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
Ἐλθεῖν εἰς Ἴδην, εὖ ἐντύνασαν ἑαυτήν,

145 ΚΟ. Κόνεως πληρώσουσιν. Ἐκ δὲ τοῦ παρακολουθοῦντος νοεῖται τὸ φεύξονται. οἱ γὰρ φεύγοντες κατὰ τὸν δρόμον ἐγείρουσι κόνιν. ΕΠΟΨ. Θεάσῃ.

148 ΕΝ. Ἐννακισχίλιοι. Πῶς δέ φησιν, ὁ Ποσειδῶν, ὁμοιωθεὶς πρεσβύτῃ, ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν φθέγγεται; Καὶ ῥητέον, ὅτι τῇ μὲν ὄψει πρεσβύτης ἐφαίνετο, τῇ φωνῇ δὲ τὴν τοῦ θεοῦ δύναμιν ἐνεδείκνυτο. ΕΠΙ. Ἐπιβοήσας.

150 ΣΤΗ. Ἐκ τῶν στηθῶν.

152 ΑΛ. Ἄληκτον, ἄπαυστον.

154 ΣΤΑΣ. Τὸ πλῆρες, στᾶσα. ΑΠΟ. Ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ ὄρους.

155 ΠΟΙ. Ἐνεργοῦντα. Γίγνεται δὲ ἐκ τοῦ πνύω, καὶ ποιπνύω, ἀναδιπλασιασμῷ.

156 ΔΑΕ. Ἀνδρὸς ἀδελφόν.

158 ΣΤΥ. Καταπληκτὸς, μισητός. ἢ συγνοποιός. τὸ γὰρ κεχαρισμένον αὐτῇ οὐκ ἐποίει.

160 ΕΞ. Ἐξαπατήσειεν.

162 ΕΝ. Παρασκευασαμένην, κοσμησαμένην.

Εἴ πως ἱμείραιτο παραδραθέειν φιλότητι
Ἧι χροιῇ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιαρόν τε
Χεύῃ ἐπὶ βλεφάροισιν, ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμῃσι.
Βῆ δ' ἴμεν εἰς θάλαμον, τόν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσε
Κληΐδι κρυπτῇ· τὴν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνῷγεν.
Ἔνθ' ἥγ' εἰσελθοῦσα, θύρας ἐπέθηκε φαεινάς·
Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἱμερόεντος
Λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ,
Ἀμβροσίῳ, ἑδανῷ, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν·
Τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
Ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' ἀϋτμή.
Τῷ ῥ' ἥγε χρόα καλὸν ἀλειψαμένη, ἰδὲ χαίτας
Πεξαμένη, χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαεινούς,
Καλοὺς, ἀμβροσίους, ἐκ κράατος ἀθανάτοιο.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἑανὸν ἕσαθ', ὅν οἱ Ἀθήνη
Ἔξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά·

163 ΙΜΕΙ. Ἐπιθυμήσειεν, ἐρασθῇ. ΠΑ. Παραδαρθεῖν. παρακατακλιθῆναι.

164 ΧΡ. Τῷ ἰδίῳ αὐτῆς χρωτί. ΛΙ. Χλιαρὸν, θερμὸν, ἡδύ. Τοῖς γὰρ καθεύδουσι παρακολουθεῖ θερμαίνεσθαι τὰ ἄκρα.

165 ΠΕΥ. Συνεταῖς, πυκναῖς.

167 ΠΥ. Ἀσφαλεῖς, πυκνάς. ΣΤ. Παραστάσιν. ΕΠΗΡ. Ἐφώρμησε.

168 ΚΛΗ. Οὕτω καλοῦνται τῶν κλήθρων μοχλοί. ΑΝΩ. Ἀνέῳγεν. Ἡ ἀνάγνωσις παθ-πεπλασμένως.

169 ΕΠΕ. Ἐνέβαλεν, ἔκλεισεν.

170 ΑΜ. Θείῳ ἀλείμματι, μύρῳ. Οἱ δὲ, θείῳ λουτρῷ. ΙΜΕ. Ἐπεράστου, καλοῦ.

171 ΛΥ. Καθάρσιον, ῥύπον. ΚΑ. Ἐκάθαιρεν.

172 ΕΔΑ. Εὐόσμῳ. ΤΕ. Τεθυμιαμένον.

173 ΚΙ. Σαλευομένου, κινουμένου. ΧΑΛ. Χαλκῷ βεβηκὸς, στερεόν. ἢ, χαλκοῦν ἔχον οὐδόν.

174 ΕΜ. Νοῦν, ὁμοίως. ΙΚΕ. Ἀφικνεῖτο, ἐφέρετο. ΑΥ. Πνοή.

175 ΙΔΕ. Καὶ τὰς χαίτας, ἤγουν τὰς κόμας.

176 ΠΕΞ. Κτενισαμένη τὰς κόμας.

177 ΚΡΑ. Ἐκ τῆς κεφαλῆς.

178 ΕΑ. Νοῦν, πέπλον. Παρὰ τὸ ἕννυσθαι. Ὅταν δὲ ἔπη, ἑανοῦ κασσιτέροιο, τοῦ εὐδιαχύτου λέγει, καὶ ἁπαλοῦ, ὡσεὶ ῥιανοῦ. ΕΣΑ. Περιεβάλετο. Ἐνεπορποῦντο γὰρ τοῖς περιβολαίοις.

179 ΕΞΥ. Ἀντὶ τοῦ, κατεσκεύασε. Νοῦν καὶ, λεπτὸν εἰργάσατο. ΑΣΚ. Μετ' ἐπιμελείας κατασκευάσασα.

Θρυσεέης

Χρυσείης δ' ἐνετῇσι κατὰ στῆθος περονᾶτο.
Ζώσατο δὲ ζώνην ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν·
Ἐν δ' ἄρα ἕρματα ἧκεν ἐϋτρήτοισι λοβοῖσι,
Τρίγληνα, μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
Κρηδέμνῳ δ' ἐφύπερθε καλύψατο δῖα θεάων,
Καλῷ, νηγατέῳ· λευκὸν δ' ἦν, ἠέλιος ὥς·
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῒ θήκατο κόσμον,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο· καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτην
Τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν, πρὸς μῦθον ἔειπεν·
« Ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, φίλον τέκος, ὅττι κεν εἴπω;
« Ἠέ κεν ἀρνήσαιο, κοτεσσαμένη τόγε θυμῷ,
« Οὕνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις;
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
« Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο,
« Αὔδα ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
« Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.
Τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
« Δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἵμερον, ᾧ τε σὺ πάντας

180 ΕΝΕ. Περόναις. Ἀπὸ τοῦ ἐνίεσθαι τοῖς ἱματίοις. ὅ ἐστιν, ἐμπορποῦσθαι.

181 ΘΥ. Κροσσοῖς. Παρὰ τὸ θυσσεύεσθαι θυσσεύεσθαι, θύσσεσθαι. ὅ ἐστι, κινεῖσθαι, θύειν, ὁρμᾷν.

182 ΕΡ. Νῦν, ἐνώπια. ΕΥ. Καλῶς τετρημένοις, τετρυπημένοις. ΛΟ. Τοῖς ἄκροις τῶν ὠτίων τοῖς ἁπαλοῖς. Παρὰ τὸ λαμβάνειν, καὶ δέχεσθαι.

183 ΤΡΙ. Πολλῆς θέας ἄξια. Τρικόρυφα. ἢ, τριπρόσωπα. Γλήνη γὰρ ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρη. ἢ, πολλῶν κοσμίων ἄξια. Γλῶσσα γὰρ, τὰ κόσμια. ὡς καὶ ἀλλαχοῦ φησιν· Ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει. ΜΟ. Μετὰ μόρου καὶ κακοπαθείας εἰργασμένα, περὶ ἃ ἐμόρησεν ὁ τεχνίτης, τουτέστιν, ἔκαμε κατασκευάζων αὐτά. ΧΑ. Ἀρετὴ, καλλονή.

184 ΚΡΗ. Κεφαλοδέσμῳ. Νῦν δὲ, καλύπτρᾳ.

185 ΝΗ. Νεωστὶ κατεσκευασμένῳ, λεπτῷ.

186 ΛΙ. Εὐτραφέσι, λευκοῖς.

194 ΠΡΕΣ. Ἐντιμοτάτη. Συγκοπὴ τοῦ πρέσβειρα, καὶ πρέσβεια.

195 ΑΥ. Λέγε. ΦΡΟ. Ὅπερ βούλει.

196 ΤΕ. Νῦν, δυνατόν.

198 ΙΜΕ. Ἐπιθυμίαν.

« Δαμνᾷ ἀθανάτους, ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους·
« Εἶμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
« Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθὺν,
« Οἵ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐΰτρεφον ἠδ' ἀτίταλλον,
« Δεξάμενοι Ῥείης, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
« Γαίης νέρθε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
« Τοὺς εἶμ' ὀψομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω·
« Ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται)
« Εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
« Εἰ κείνω γ' ἐπέεσσι παραιπεπιθοῦσα φίλον κῆρ,
« Εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότητι,
« Αἰεί κέ σφι φίλη τε καὶ αἰδοίη καλεοίμην.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη·
« Οὐκ ἔστ', οὐδὲ ἔοικε, τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·
« Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις.
Ἦ, καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα,
Ποικίλον· ἔνθα δέ οἱ θελκτήρια πάντα τέτυκτο·
Ἔνθ' ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ' ἵμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς,

199 ΔΑ. Δαμάζεις.

200 ΕΙ. Πορεύομαι, ἄπειμι. ΠΟ. Πολυτρόφου. ΠΕΙ. Πέρατα, τέλη.

201 ΘΕ. Θεῶν πατέρα. Ἐπεὶ πρῶτον στοιχεῖον τινὲς τῶν φυσικῶν εἶπον τὸ ὕδωρ, καὶ ἐξ αὐτοῦ τὰ λοιπὰ τρία. Ὅθεν ὁ Πίνδαρος ἄριστον εἶπε τὸ ὕδωρ. Τηθὺν δέ φησι τὴν γῆν, οἱονεὶ τιθηνήν τινα οὖσαν καὶ τροφὸν πάντων.

202 ΣΦΟΙ. Τοῖς ἑαυτῶν. ΕΥ. Μετ' ἐπιμελείας ἀνέτρεφον. ΑΤΙ. Ἐπαιδοτρόφουν.

203 ΡΕΙ. Τῆς Ῥέας. ΕΥ. Ἤτοι, μεγαλόφθαλμος, ἀπὸ τοῦ πάντα ἐποπτεύειν. ἢ, μεγαλόφωνος.

204 ΚΑ. Καθίδρυσε.

205 ΑΚ. Καὶ τὰς πολλὰς αὐτῶν καὶ ἀδιαλύτους φιλονεικίας διαλύσω.

208 ΚΕΙ. Ἐκείνους. Δυϊκῶς. ΠΑ. Παραπείσασα, ἐξαπατήσασα.

209 ΟΜΩ. Εἰς ὁμόνοιαν ἐλθεῖν.

210 ΑΙ. Αἰδοῦς ἀξία, αἰδέσιμος.

212 ΟΥΚ. Οὔτε πρέπον, οὔτε δυνατὸν ἀρνήσασθαι περὶ ὧν ἀξιοῖς. ΕΟΙ. Προσήκει, πρέπει.

213 ΑΓ. Ἀγκάλαις. ΙΑΥ. Κοιμᾶσαι.

214 ΚΕ. Ζωστῆρα. Οὕτω καλούμενον ἀπὸ τοῦ πολυκέντητον αὐτὸν εἶναι ταῖς ῥαφαῖς.

215 ΘΕ. Τὰ θέλγοντα καὶ ἀπατῶντα τοὺς ἀνθρώπους.

216 ΕΝΙ. Ἔνεστι, τὸ πλῆρες. 217 ΠΑ. Νῦν φιλία, πρὸς μῖξιν ὄρεξις.

Πάρφασις,

Πάρφασις, ἥτ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων·
Τόν ῥά οἱ ἔμβαλε χερσὶν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
« Τῆ νῦν τοῦτον ἱμάντα, τεῷ δ' ἐγκάτθεο κόλπῳ,
« Ποικίλον, ᾧ ἔνι πάντα τετεύχαται· οὐδέ σε φημὶ
« Ἄπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ, τι φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
Μειδήσασα δ' ἔπειτα ἑῷ ἐγκάτθετο κόλπῳ.
Ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ἥρη δ' ἀΐξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα, καὶ Ἠμαθίην ἐρατεινὴν,
Σεύατ' ἐφ' ἱπποπόλων Θρηκῶν ὄρεα νιφόεντα,
Ἀκροτάτας κορυφάς, οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖιν.
Ἐξ Ἄθοω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσατο κυμαίνοντα·
Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν θείοιο Θόαντος,
Ἔνθ' Ὕπνῳ ξύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτοιο,

217 ΠΑΡ. Ἔνιοι δὲ καὶ ὁμιλία παραινετική. ΕΚ. Ἐξέκλεψε, ἔκρυψε, παρελογίσατο. ΠΥ. Νῶ, συνετῶς, φρονίμως.

219 ΤΗ. Ἄγε, λάβε. ΤΕΩ. Κατάκρυψον τῷ ἰδίῳ κόλπῳ, φησὶ, διὰ τὴν πρὸς τὸν Δία ἐπιβουλήν. ΕΓ. Ἐγκατάθου.

220 ΤΕ. Ἔγκειται, κατεσκεύασται.

225 ΡΙ. Ὄρους ἀκρωτήριον. Παρὰ τὸ ῥαίζειν καὶ καταλήγειν εἰς ὀξύ.

226 ΠΙΕ. Χώραν ἐπὶ τὴν Μακεδονίαν. Οἱ δὲ, ὄρος. Μακεδὼν ὁ Διὸς καὶ Αἰθρίας, κατασχὼν τὴν χώραν, οὖσαν τῆς Θρᾴκης, ἀφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευσε. Γήμας δὲ μίαν τῶν ἐγχωρίων, τεκνοῦται δύο παῖδας, Πίερον, καὶ Ἄμαθον. ἀφ' ὧν δύο πόλεις ἐν Μακεδονίᾳ, Πιερία, καὶ Ἀμαθία. Ἡ ἱστορία παρὰ Μαρσύᾳ. Νῦν δὲ Ἠμαθίην καταχρηστικῶς ὅλην τὴν Μακεδονίαν φησί. Πιερίαν δὲ, ὄρος Μακεδονίας, ἱερὸν Μουσῶν.

227 ΣΕΥ. Ὥρμησεν. ΙΠ. Περὶ ἵππους ἀναστρεφομένων. ΝΙ. Χιονιζόμενα, νιφόμενα.

228 ΜΑΡ. Οὐδὲ τοῖς ποσὶν αὐτῆς ἐπέβαινε τῆς γῆς.

229 ΑΘ. Ἐκ τοῦ Ἄθω. ὅ ἐστιν ὄρος Θρᾴκης ὑψηλόν. Ἔνιοι. Ἀθόω. ΑΘ. Ἄθως, ὄρος ἐν Θρᾴκῃ μέγα καὶ ὑψηλὸν, ἐξέχον εἰς θάλασσαν, τὸν ἰσθμὸν ἔχον χερρονησώδη σταδίων δώδεκα. Τοῦτο Ξέρξης ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ἀγανακτήσας ὅτι πρὸς αὐτὸ νῆες αὐτοῦ διεφθάρησαν, διακόψας, βατὸν ἐποίησεν. Ἡ ἱστορία παρὰ Ἡροδότῳ. ΕΠΙ. Ἀντὶ τοῦ, θαλάσσης ἐπέβη. ΚΥ. Κύματα ἔχοντα, ταρασσόμενον.

230 ΠΟ. Ἀντὶ τοῦ, νῆσον.

231 ΞΥΜ. Ξυμβεβόληκε, ἀπήντησε, συνέτυχε. Διὰ ποίαν δὲ αἰτίαν ἐν τῇ Λήμνῳ μάλιστα ὁ Ὕπνος διατρίβει; Ῥητέον, ὅτι Λήμνου μὲν ἦν δεσπότης Ἥφαιστος· γυνὴ δὲ τούτου, Χάρις. Πασιθέας δὲ τῆς Χάριτος ἀδελφῆς ἐρωτικῶς ἔχων ὁ Ὕπνος ἐκεῖ διέτριβε. Ταύτην δὲ αὐτῷ ἐπαγγέλλεται γυναῖκα δώσειν ἡ Ἥρα. Δύναται δὲ καὶ φυσικώτερον λυθῆναι. Ὅτι οἰνοφόρος ἡ Λῆμνος. καθὼς λέγει.

Νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέστασαν, οἶνον ἄγουσαι.

Τοῖς δὲ πολυποτοῦσι μάλιστα ὁ Ὕπνος παρέπεται.

Ἐν

Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
« Ὕπνε, ἄναξ πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων,
« Εἰ μὲν δή ποτ' ἐμεῦ ἔπος ἔκλυες, ἠδ' ἔτι καὶ νῦν
« Πείθευ· ἐγὼ δέ κέ τοι εἰδέω χάριν ἤματα πάντα·
« Κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὄσσε φαεινὼ,
« Αὐτίκ', ἐπεί κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότητι.
« Δῶρα δέ τοι δώσω, καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεὶ,
« Χρύσεον· Ἥφαιστος δέ κ' ἐμὸς πάϊς ἀμφιγυήεις
« Τεύξει ἀσκήσας· ὑπὸ δὲ θρῆνυν ποσὶν ἥσει,
« Τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νήδυμος Ὕπνος·
« Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο,
« Ἄλλον μέν κεν ἔγωγε θεῶν αἰειγενετάων
« Ῥεῖα κατευνήσαιμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα
« Ὠκεανοῦ, ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
« Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἔγωγε Κρονίονος ἆσσον ἱκοίμην,
« Οὐδὲ κατευνήσαιμ', ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύοι.
« Ἤδη γάρ με καὶ ἄλλο τεὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμὴ,
« Ἤματι τῷ, ὅτ' ἐκεῖνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς
« Ἔπλεεν Ἰλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.
« Ἤτοι ἐγὼ μὲν ἔθελξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο
« Νήδυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δέ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ,
« Ὄρσασ' ἀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας·

232 ΦΥ. Ἐνέφυ, συνέπλεξεν, αὐτοῦ χειρί.

235 ΕΙ. Γνώσομαι καὶ προσομολογήσω σοι χάριν.

240 ΘΡΗ. Ὑποπόδιον. Ἀρσενικῶς. ΗΣ. Ὑποθήσει.

241 ΕΙ. Εὐωχούμενος.

249 ΚΑΙ. Ἤ, καὶ ἄλλο. ἵν' ᾖ, ἤδη γάρ με καὶ κατ' ἄλλο ἐπαίδευσεν ἡ σὴ πρόσταξις, ἢ, ἄλλοτε ἡ ἐπίνυσσεν ἐφετμή. τουτέστι, τῇ ἰδίᾳ ἐσωφρόνισε καὶ συνετίθησεν ἐντολῇ καὶ ἀπειλῇ.

252 ΕΘΕΛ. Κατεκοίμισα.

253 ΑΜ. Περιχυθείς. ΜΗ. Ἐμηχανήσω, ἐβουλεύσω.

254 ΟΡ. Εἰς ὁρμὴν ἀγαγοῦσα, διεγείρασα. ΑΗ. Τὰς τῶν ἀνέμων πνοάς.

« Καὶ

" Καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας,
" Νόσφι φίλων πάντων· ὁ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινε,
" Ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεούς· ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
" Ζήτει, καί κέ μ' ἄϊστον ἀπ' αἰθέρος ἔμβαλε πόντῳ,
" Εἰ μὴ Νὺξ δμήτειρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν,
" Τὴν ἱκόμην φεύγων· ὁ δ' ἐπαύσατο, χωόμενός περ·
" Ἅζετο γὰρ, μὴ Νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἔρδοι.
" Νῦν αὖ τοῦτό μ' ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·
" Ὕπνε, τίη δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς;
" Ἦ φῂς, ὡς Τρώεσσιν ἀρηγέμεν εὐρύοπα Ζῆν',
" Ὡς Ἡρακλῆος περὶ χώσατο, παιδὸς ἑοῖο;
" Ἀλλ' ἴθ', ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων
" Δώσω ὀπυιέμεναι, καὶ σὴν κεκλῆσθαι ἄκοιτιν,
" Πασιθέην, ἧς αἰὲν ἱμείρεαι ἤματα πάντα.
Ὣς φάτο· χήρατο δ' Ὕπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·
" Ἄγρει νῦν μοι ὄμοσσον ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ·

255 ΚΟ. Εἰς τὴν Κῶν νῆσον. Γράφεται δὲ σὺν τῷ ν κατ' αἰτιατικήν. Ἡρακλῆς ἀνακομιζόμενος μετὰ τὸ πορθῆσαι Τροίαν, γενόμενός τε κατὰ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, βουλῇ τῆς Ἥρας, σφοδρῷ συνεσχέθη ἀνέμῳ. Κατασυρθείς τε εἰς Κῶν τὴν Μεροπίδα, ἐκωλύθη ἐπιβῆναι τῆς νήσου ὑπὸ Εὐρυπύλου τοῦ Ποσειδῶνος, βασιλεύοντος αὐτῆς. Βιασάμενος δὲ, καὶ ὡς λῃστὰς ἐπιβὰς, ἀνεῖλε τόν τε Εὐρύπυλον, καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ. Μιγεὶς δὲ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Χαλκιόπῃ, Θεσσαλὸν ἐγέννησεν.

256 ΕΠΕ. Ἐπαναστὰς, διϋπνισθείς. Ἀντιστροφή ἐστιν ἀντὶ τοῦ, χαλεπαίνων ἔρριπτε. Μὴ ποτὲ οὖν τις ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἀναγιγνώσκῃ τὸ ῥιπτάζων.

257 ΡΙΠ. Ῥίπτων, συνελαύνων. ΕΞΟ. Μάλιστα.

258 ΑΙΣ. Καὶ ἂν ἰδών με, ἀνιστόρητον καὶ ἀφανῆ ἐποίησε, βαλὼν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ εἰς θάλασσαν.

259 ΔΜΗ. γρ. μήτειρα. Ἡ δαμάστρια. ὅ ἐστιν, ἄγχουσα.

260 ΙΚΟ. Ἱκετεύων παρεγενόμην.

261 ΑΖΕ. Ἐνετρέπετο. ΑΠ. Ἀηδῆ, οὐκ ἀρεστά, ἐχθρὰ πράξοι. ΘΟΗ. Διὰ τὸ ὕπνου θᾶττον ὡς ταχέως τὴν ἡμέραν παρεῖναι. ἢ, θεία.

262 ΑΜΗ. Ἄπορον, ἀδυνάτον.

264 ΜΕ. Προθυμῇ, σπουδάζεις.

265 ΖΗΝ. Τὸ πλῆρες, Ζῆνα.

267 ΟΠΛΟ. Νεωτέρων.

268 ΟΠΥΙ. Γῆμαι.

270 ΧΗ. Ἐχάρη.

271 ΑΑ. Ἤτοι, ἀβλαβὲς, ἢ, πολυβλαβές.

" Χειρὶ

« Χειρὶ δὲ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἕλε χθόνα πουλυβότειραν,
« Τῇ δ' ἑτέρῃ ἅλα μαρμαρέην· ἵνα νῶϊν ἅπαντες
« Μάρτυροι ὦσ' οἱ ἔνερθε θεοὶ, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες·
« Ἦ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων,
« Πασιθέην, ἧς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἤματα πάντα.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Ὤμνυε δ' ὡς ἐκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
Τοὺς ὑποταρταρίους, οἳ Τιτῆνες καλέονται.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
Τὼ βήτην, Λήμνου τε καὶ Ἴμβρου ἄστυ λιπόντε,
Ἠέρα ἑσσαμένω, ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον·
Ἴδην δ' ἱκέσθην πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
Λεκτὸν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἅλα· τὼ δ' ἐπὶ χέρσου
Βήτην· ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὕπ' ἐσείετο ὕλη.
Ἔνθ' Ὕπνος μὲν ἔμεινε, πάρος Διὸς ὄσσε ἰδέσθαι,
Εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον, ἣ τότ' ἐν Ἴδῃ
Μακροτάτη πεφυυῖα δι' ἠέρος αἰθέρ' ἵκανεν·
Ἔνθ' ἧσ' ὄζοισιν πεπυκασμένος εἰλατίνοισιν,

272 ΧΕΙ. Τὰ βαρύτατα τῶν στοιχείων ὄμνυσι. καθάπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν, ξηρὸν, καὶ ὑγρόν.

273 ΜΑΡ. Λευκήν.

274 ΘΕ. Οἱ περὶ τὸν Κρόνον θεοί. Λέγει δὲ τοὺς Τιτᾶνας. Οὗτοι δέ εἰσιν Οὐρανοῦ παῖδες, Κρόνος, Κρεῖος, Ὑπερίων, Ἰαπετός. Κοῖος Ὠκεανοῦ, ὅσπερ τε γένεσις πάντεσσι τέτυκται. ἐπεὶ ἐξ ὕδατος αἱ αὐξήσεις ὑπάρχουσι. Πῶς, Ἡσιόδου πάντων πρῶτον εἰπόντος γεγενῆσθαι τὸ Χάος, Ὅμηρος δέ φησιν Ὠκεανόν; Ῥητέον οὖν, ὅτι ἕκαστος μὲν εἴρηκεν, ὡς ἐβούλετο. Ὅμηρος δέ φησι φιλοσοφώτερον. Τὸ γὰρ ὕδωρ τῶν πάντων ἡ ζωὴ, καὶ περιέχει τῶν τεσσάρων στοιχείων, ὅλας ὄν. Ὅθεν καὶ ὁ Πίνδαρος ἄριστον αὐτὸ φησιν.

278 ΟΝΟ. Ὠνόμασε.

280 ΤΕ. Ἐπλήρωσεν.

281 ΙΜ. Ἴμβρος, νῆσος Θρᾴκης.

282 ΗΕ. Ὁμίχλην, σκότος.

283 ΜΗ. Μητέρα θηρίων. Θηριοτρόφος γὰρ ἡ Ἴδη, διὰ τὸ πολὺ τῆς ὕλης.

284 ΛΕΚ. Ἀκρωτήριον τῆς Ἴδης, κεκλημένον ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ παρακλιθῆναι Δία καὶ Ἥραν. Τρία δὲ τὰ πάντα ἀκρωτήρια τῆς Ἴδης, Λεκτὸν, Γάργαρον, Φαλάκρη. ΧΕΡ. Ἐπὶ τῆς γῆς.

287 ΠΕ. Πάνυ ὑψηλήν. Η. Διὰ τοῦτο τότε ἀνήρηκε τὸ ψεῦδος, ὥστε μὴ ζητεῖν αὐτήν.

289 ΠΕ. Ἐσκεπασμένος. ΕΙΛ. Ἐλατίνοις.

Ὄρνιθι

Ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἥν τ' ἐν ὄρεσσι
Χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.
Ἥρη δὲ κραιπνῶς προσεβήσατο Γάργαρον ἄκρον
Ἴδης ὑψηλῆς· ἴδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεύς.
Ὡς δ' ἴδεν, ὥς μιν ἔρως πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
Οἷον ὅτε πρώτιστον ἐμισγέσθην φιλότητι,
Εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας·
Στῆ δ' αὐτῆς προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
« Ἥρη, πῇ μεμαυῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνεις;
« Ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἅρματα, τῶν κ' ἐπιβαίης.
Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
« Ἔρχομαι ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
« Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθὺν,
« Οἵ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐΰτρεφον ἠδ' ἀτίταλλον·
« Τοὺς εἶμ' ὀψομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.
« Ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
« Εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
« Ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρείῃ πολυπίδακος Ἴδης
« Ἑστᾶσ', οἵ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρήν.

290 ΛΙ. Ὀξεία.

291 ΧΑΛ. Χαλκὶς εἶδος ὀρνέου, ὅπερ καλεῖται κύμινδις, ἀπὸ τῆς φωνῆς. ΚΥ. Ὁ κύμινδις οἰκεῖ μὲν ὄρη, ἔστι δὲ μέλας, χαλκίζων τὴν χροιάν, καὶ μέγεθος ὅσον ἱέραξ φασσοφόνος, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης. Παρὰ δέ τισι θηλυκῶς λέγεται. Εὐπρόσφορον δὲ εἰς ὕπνον τὸ ὄρνεον. Ἀεὶ δὲ τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τοὺς κλάδους κρύπτει.

294 ΩΣ. Νῦν, εὐθέως. ἤ, τότε. ΕΡΟΣ. Ἔρως. Αἰολικῶς. ΠΥ. Συνετάς.

295 ΟΙΟΝ. Ἥραν, τρεφομένην παρὰ τοῖς γονεῦσιν, ἕνα τῶν γιγάντων, Εὐρυμέδοντα, βιασάμενον, ἔγκυον ἐποίησεν. ἡ δὲ Προμηθέα ἐγέννησεν. Ζεὺς δὲ, ὕστερον γήμας τὴν ἀδελφὴν, καὶ γνοὺς τὰ γενόμενα, τὸν μὲν Εὐρυμέδοντα κατεταρτάρωσε, τὸν δὲ Προμηθέα, προφάσει πυρὸς, δεσμοῖς ἀνήρτησεν. Ἡ ἱστορία παρ' Εὐφορίωνι.

296 ΛΗΘ. Καὶ Ἀπολλόδωρος ἱστορεῖ, κρύφα τὸν Δία τῇ Ἥρᾳ συγκαθευδῆσαι.

298 ΜΕ. Ποῦ ὁρμήσασα. ΤΟ. Εἰς τοῦτον τὸν τόπον. ΙΚΑ. Παραγίγνῃ.

307 ΠΡΥ. Πρυμνωρείας καλοῦσι τὰ ἔσχατα καὶ κατώτατα τῶν ὀρῶν.

308 ΤΡΑ. Γῆν. ΥΓ. Θάλασσαν.

« Νῦν δέ σευ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνω,
« Μήπως μοι μετέπειτα χολώσεαι, αἴκε σιωπῇ
« Οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυρρόου Ὠκεανοῖο.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
« Ἥρη, κεῖσε μὲν ἔστι καὶ ὕστερον ὁρμηθῆναι·
« Νῶϊ δ', ἄγ', ἐν φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντε·
« Οὐ γάρ πώποτέ μ' ὧδε θεᾶς ἔρος, οὐδὲ γυναικός,
« Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσεν.
« Οὐδ' ὁπότ' ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο,
« Ἣ τέκε Πειρίθοον, θεόφιν μήστωρ' ἀτάλαντον·
« Οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιώνης,
« Ἣ τέκε Περσῆα, πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν·
« Οὐδ' ὅτε Φοίνικος κούρης τηλεκλειτοῖο,
« Ἣ τέκε μοι Μίνω τε, καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
« Οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης, οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,

313 ΚΕΙ. Εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον.

316 ΠΕ. Περιχυθείς, καταχυθείς.

317 ΙΞ. Ἦν δὲ αὕτη θυγάτηρ Ἰονέως. Μετὰ δὲ τὸ φθαρῆναι αὐτὴν ὑπὸ Διός, ὕστερον Ἰξίονι ἐζεύχθη.

319 ΔΑΝ. Δανάη Ἀκρισίου θυγάτηρ, ἣ Διῒ συγκοιμηθεῖσα, Περσέα ἐγέννησε. Χρησαμένῳ γὰρ τῷ Ἀκρισίῳ περὶ γενέσεως ἀρρένων παίδων, ὁ θεὸς ἔφη, τὸν γενόμενον παῖδα ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ αὐτὸν κτενεῖν. Δείσας δὲ ὁ Ἀκρίσιος, κατὰ γῆς θάλαμον χαλκοῦν κατασκευάσας, τὴν Δανάην ἐφρούρει. Αὕτη δέ, ὥς φησι Πίνδαρος, καὶ ἕτεροί τινες, ἐφθάρη ὑπὸ τοῦ πατραδέλφου αὐτῆς Προίτου. Ὅθεν αὐτοῖς καὶ στάσις ἐκινήθη. Ὡς δὲ ἔνιοί φασι, Ζεὺς μεταμορφωθεὶς εἰς χρυσόν, καὶ διὰ τῆς ὀροφῆς εἰσδὺς εἰς τὸν Δανάης κόλπον, συνῆλθεν αὐτῇ. Αἰσθόμενος δὲ Ἀκρίσιος ὕστερον, ἐξ αὐτῆς γεγεννημένον Περσέα, μὴ πιστεύσας ὑπὸ Διὸς ἐφθάρθαι, τὴν θυγατέρα, μετὰ τοῦ παιδὸς εἰς λάρνακα βαλών, εἰς θάλασσαν ἔρριψε. Διασωθέντων δὲ τούτων εἰς Σέριφον τὴν νῆσον, συνέβη, ἀνατραφῆναι τὸν παῖδα παρὰ Πολυδεύκῃ, ἤ, ὥς ἔνιοί φασιν, ὑπὸ Δίκτυος τοῦ ἀδελφοῦ Πολυδεύκους. Φυγόντες δὲ ὕστερον Ἀκρισίου, τὴν Ἀργείων βασιλείαν παρέλαβε Περσεύς. ΚΑΛ. Καλοὺς πόδας ἐχούσης. ἀπὸ μέρους, καλῆς. Ὁ δὲ τρόπος συνεκδοχή.

320 ΑΡΙ. Μεγάλως εὐπρεπῆ, ἄσσημον.

321 ΦΟΙ. Θυγατρός. Λέγει δὲ τῆς Εὐρώπης. Ἔνιοι αὐτὴν οὐ Φοίνικος, ἀλλ' Ἀγήνορος, εἶπον. Τὰ δὲ περὶ αὐτῆς ἀκριβῶς εἴρηται ἐν τῇ Μ ῥαψωδίᾳ, ἐν τοῖς περὶ Σαρπηδόνος. ΤΗ. Μέχρι πόρρω καὶ πολλοῦ ἐνδόξου, ἢ πάνυ ἐνδόξου.

323 ΣΕΜ. Σεμέλης τῆς Κάδμου θυγατρὸς Ζεὺς ἐρασθείς, κρύφα συνευνάζετο. Ἡ δὲ ἐξαπατηθεῖσα ὑπὸ Ἥρας, ἐπινεύσαντος αὐτῇ Διός, πᾶν τὸ αἰτηθὲν ποιῆσαι, αἰτεῖται τοιοῦτον αὐτὸν ἐλθεῖν οἷος ἦλθε μνηστευόμενος Ἥραν. Ζεὺς δέ, μὴ δυνάμενος

ἀνανεῦσαι,

« Ἡ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
« Ἡ δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε, χάρμα βροτοῖσιν.
« Οὐδ' ὅτε Δήμητρος καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης·
« Οὐδ' ὁπότε Λητοῦς ἐρικύδεος· οὐδὲ σεῦ αὐτῆς·
« Ὡς σέο νῦν ἔραμαι, καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.
Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
« Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
« Εἰ νῦν ἐν φιλότητι λιλαίεαι εὐνηθῆναι
« Ἴδης ἐν κορυφῇσι, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα,
« Πῶς κ' ἔοι, εἴ τις νῶϊ θεῶν αἰειγενετάων
« Εὕδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθὼν
« Πεφράδοι; οὐκ ἂν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην,
« Ἐξ εὐνῆς ἀνστᾶσα· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.
« Ἀλλ' εἰ δή ῥ' ἐθέλεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,

ἀναπνεῦσαι, παραγίγνεται εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς ἐφ' ἅρματος, ἀστραπαῖς καὶ βρονταῖς ὁμοῦ, καὶ κεραυνὸν ἵησιν. Σεμέλης δὲ διὰ τὸν φόβον ἐκλειπούσης, ἑξαμηνιαῖον τὸ βρέφος ὁ Ζεὺς ἐκ τοῦ πυρὸς ἁρπάσας ἐνέῤῥαψε τῷ μηρῷ. Ἡ ἱστορία παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Βάκχαις. ΑΛΚ. Ἀλκμήνης, τῆς Ἠλεκτρύονος καὶ Ἀναξοῦς τῆς Ἀγηνορίου (Ἀλκαίου) ἠράσθη Ἀμφιτρύων. Ὃς ἀνελὼν Ἠλεκτρύονα, βοῶν ἀμφισβητήσεως χάριν, ἐξ Ἄργους ἔφυγε εἰς Θήβας. σὺν αὐτῷ δὲ καὶ Ἀλκμήνη. Ὑποδεχθέντων δὲ ἀσμένως ὑπὸ τῶν βασιλέων τῶν τῆς πόλεως Κρέοντος καὶ Ἡνιόχης, τιμῆς ἐτύγχανον μεγίστης. Μὴ βουλομένης δὲ Ἀλκμήνης γαμηθῆναι, εἰ μὴ οἱ φονεῖς τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς ἀναιρεθῶσιν, καταγωνίσασθαι αὐτοὺς Ἀμφιτρύων, παραλαβόμενος συμμάχους Βοιωτοὺς, καὶ Λοκροὺς, ἔτι δὲ καὶ Φωκεῖς, ἐνιαυτὸν προσεδρεύσας. Ὡς δὲ ἐπιστρέψας ἀπὸ τῆς στρατείας ἦγε τοὺς γάμους ἑαυτοῦ καὶ Ἀλκμήνης, τῇ αὐτῇ νυκτὶ ἐρασθεὶς αὐτῆς ὁ Ζεὺς, καὶ εἰκασθεὶς Ἀμφιτρύωνι, ἐμίγη, καὶ υἱὸν ἐποίησεν. Ὁμοίως δὲ καὶ Ἀμφιτρύων τῇ αὐτῇ νυκτί. Ἤδη δὲ ἐκείνης δεκαμηνιαῖον χρόνον τῆς μίξεως ἐχούσης, γεννᾶται Ἡρακλῆς μὲν ἐκ Διὸς, Ἰφικλῆς δὲ ἐξ Ἀμφιτρύωνος, τῇ αὐτῇ νυκτί. Φασὶ, Δία συγκοιμώμενον Ἀλκμήνῃ, πεῖσαι τὸν Ἥλιον μὴ ἀνατεῖλαι ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. Ὅθεν καὶ ἐπὶ τρεῖς νύκτας συγκοιμηθεὶς αὐτῇ ὁ Ζεὺς, τὸν τελειότερον Ἡρακλέα ἐποίησε.

325 ΧΑΡ. Χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις. Διὰ τὸ εὑρεῖν συκῆν καὶ ἄμπελον.

326 ΚΑΛ. Ἀλληγορικῶς, πλοκάμους, τοὺς στάχυας δεῖ νοεῖν. ὡς καὶ ἱστοροῦσιν αὐτὴν ἐστεμμένην τοῖς στάχυσι.

327 ΛΗ. Κοίου θυγατρὸς, ἑνὸς τῶν Τιτάνων. Ἧς δύο παῖδες, Ἀπόλλων, καὶ Ἄρτεμις.

331 ΑΙ. Ἐπιθυμεῖς, προθυμῇ.

332 ΠΡΟ. Προφανῆ ἐστι, φανερά.

333 ΠΩΣ. Πῶς ἂν γένοιτο, τί ἂν εἴη.

334 ΑΘΡΗ. Ἴδοι. Τὸ αὐτὸ δὲ δηλοῖ καὶ τὸ διαδράκοι.

335 ΠΕ. Φράσειε, δηλώσειεν, εἴποι.

“ Ἔστιν τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
“ Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν·
“ Ἔνθ' ἴομεν κείοντες, ἐπεὶ νύ τοι εὔαδεν εὐνή.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
“ Ἥρη, μήτε θεῶν τόγε δείδιθι, μήτε τιν' ἀνδρῶν
“ Ὄψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω
“ Χρύσεον· οὐδ' ἂν νῶϊ διαδράκοι Ἠέλιός περ,
“ Οὗ τε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράασθαι.
Ἦ ῥα, καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἣν παράκοιτιν·
Τοῖσι δ' ὑπὸ χθὼν δῖα φύεν νεοθηλέα ποίην,
Λωτόν θ' ἑρσήεντα, ἰδὲ κρόκον, ἠδ' ὑάκινθον
Πυκνὸν καὶ μαλακὸν, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἔεργε·
Τῷ ἔνι λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλην ἕσαντο
Καλὴν, χρυσείην, στιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔερσαι.
Ὣς ὁ μὲν ἀτρέμας εὗδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ,
Ὕπνῳ καὶ φιλότητι δαμείς· ἔχε δ' ἀγκὰς ἄκοιτιν.
Βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμος Ὕπνος,
Ἀγγελίην ἐρέων γαιηόχῳ Ἐννοσιγαίῳ·
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

340 ΚΕΙ. Κοιμηθησόμενοι. ΕΥΑ. Ἤρεσκεν.

346 ΑΓ. Εἰς τὰς ἀγκάλας. ΕΜΑ. Συνειλάμβανε.

347 ΤΟΙ. Ἐκπεσὼν εἰς φορτικοῦ πράγματος διήγησιν, ἐφ' ὅπερ τὸν λόγον μετήγαγε, τὰ ἀπὸ τῆς γῆς φυόμενα ἄνθη καὶ τὸ νέφος, δι' ὧν ἀπέκλεισε τὸ περαιτέρω πολυπραγμονεῖν ἡμᾶς. Ἀνθηρῶς δὲ γράφει τὴν εὐνὴν, καὶ προθεὶς τὸ γένος, ποίην, ἐπιφέρει τὸ εἶδος. Οὐκ εἶπε δὲ ῥόδον, ἀλλὰ τὰ ἀκανθώδη. Νεοθηλέα δὲ, ἐπεὶ τὴν ἄλλην ἐνεμήθη καὶ ἐπάτησε τὰ ζῶα. Κατὰ συλλογισμὸν ἡ ὑπεροχὴ, εἴ γε καὶ τὰ ἄψυχα αἰσθάνεται τῆς δυνάμεως τοῦ θείου. ΔΙΑ. Ἡ μεγάλη, καὶ θαυμαστή. ΦΥ. Ἀνέφυσεν, ἀνέδωκε. ΝΕΟ. Νεωστὶ θάλλουσαν. ΠΟΙ. Βοτάνην.

348 ΛΩ. Λωτὸς, εἶδος χόρτου ἐλείου, διὸ καὶ ἑρσήεντα· ὅ ἐστιν, δροσώδη. ΚΡΟ. Κρόκος, εἶδος ἄνθους. Ὡς καὶ ὁ ὑάκινθος.

349 ΜΑΛ. Ἁπαλόν. ΥΨ. Εἰς ὕψος ἐβάσταζε. ΕΕ. Ὃς αὐτοὺς οὐκ εἴα, ἐπὶ γῆς θλίβεσθαι ἀλλ' ἀνεῖχε, καὶ ἀπεκώλυεν αὐτούς.

350 ΛΕΞ. Κατεκοιμήθησαν.

351 ΣΤΙ. Στίλβουσαι, λαμπραί. ΕΕΡ. Δρόσοι, σταλαγμοί.

“ Πρόφρων

« Πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάων, ἐπάμυνε,
« Καί σφιν κῦδος ὄπαζε, μίνυνθά περ, ὄφρ' ἔτι εὕδει
« Ζεύς, ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψα·
« Ἥρη δ' ἐν φιλότητι παρήπαφεν εὐνηθῆναι.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν ᾤχετ' ἐπὶ κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων·
Τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
Αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορὼν ἐκέλευσεν·
« Ἀργεῖοι, καὶ δ' αὖτε μεθίεμεν Ἕκτορι νίκην
« Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἕλῃ, καὶ κῦδος ἄρηται;
« Ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω φησὶ καὶ εὔχεται, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
« Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι μένει κεχολωμένος ἦτορ·
« Κείνου δ' οὔτι λίην ποθὴ ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
« Ἡμεῖς ὀτρυνώμεσθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.
« Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
« Ἀσπίδες, ὅσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἠδὲ μέγισται,
« Ἑσσάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναίθῃσιν κορύθεσσι
« Κρύψαντες, χερσίν τε τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἑλόντες,
« Ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, οὐδέ τι φημὶ
« Ἕκτορα Πριαμίδην μενέειν, μάλα περ μεμαῶτα.
« Ὃς δέ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχει δ' ὀλίγον σάκος ὤμῳ,
« Χείρονι φωτὶ δότω, ὁ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·
Τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον, οὐτάμενοί περ,

358 ΟΠΑ. Πτερέπσει.
359 ΚΩ. Τὸ κοίμημα.
360 ΠΑ. Παρηπάτησε, παρέπεισε.
363 ΠΡΟ. Προαλλόμενος, προπηδήσας.
364 ΜΕ. Παραχωροῦμεν. Ταῦτα δὲ, καὶ τὰ ἑξῆς, κατ' ἐπερώτησιν ἀναγνωστέον.
365 ΑΡΗ. Καρπώσηται, λάβῃ.
368 ΠΟ. Ἐπιζήτησις, χρεία.
372 ΕΣ. Ἀκούοντες, καθοπλισάμενοι.
ΠΑ. Πάνυ στιλπναῖς, λαμπραῖς.
376 ΜΕ. Ὑπομενητικὸς ἐν μάχῃ. ΟΛΙ. Ἀντὶ τοῦ, μικρὰν ἀσπίδα. Ἔστι δὲ ποσότης ἀντὶ πηλικότητος.
377 ΧΕΙ. Ἐλάττονι.
379 ΕΚΟΣ. Διέτασσον.

Τυδείδης,

Τυδείδης, Ὀδυσεύς τε, καὶ Ἀτρείδης Ἀγαμέμνων·
Οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας, ἀρήια τεύχε' ἄμειβον,
Ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρεια δὲ χείρονι δόσκεν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἕσαντο περὶ χροῒ νώροπα χαλκὸν,
Βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
Ἴκελον ἀστεροπῇ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
Ἐν δαῒ λευγαλέῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.
Τρῶας δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκόσμεε φαίδιμος Ἕκτωρ.
Δή ῥα τότ' αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοιο τάνυσσαν
Κυανοχαῖτα Ποσειδάων, καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ,
Ἤτοι ὁ μὲν Τρώεσσιν, ὁ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.
Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
Ἀργείων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
Οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοάᾳ ποτὶ χέρσον,
Ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ Βορέω ἀλεγεινῇ·
Οὔτε πυρὸς τόσσος γε ποτὶ βρόμος αἰθομένοιο,
Οὔρεος ἐν βήσσῃς, ὅτε τ' ὤρετο καιέμεν ὕλην·
Οὔτ' ἄνεμος τόσσον γε ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν
Ἠπύει, ὅστε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων·

381 ΟΙ. Πάντας ἐπερχόμενοι. ΑΜΕΙ. Νῦν, ἤλλασσον.

382 ΕΣΘ. Γενναῖα. ΧΕΙ. Ἐλάττονι. ΔΟ. Ἐδίδου.

383 ΝΩ. Λαμπρόν.

385 ΤΑΝ. Ἐπὶ μῆκος ἠκονημένον, μακρὰν καὶ παρατεταμένην ἔχον τὴν ἀκμήν.

386 ΑΣΤΗ. Ἀστραπῇ. ΤΩ. Τῷ δὲ Ποσειδῶνι οὐ δίκαιόν ἐστι μιχθῆναι ἐν τῇ ὀλεθρίᾳ μάχῃ.

387 ΙΣ. Κατέχει, λαμβάνει. Πεποίηται γὰρ ὡς φόβον, οὐκ εἰς φόνον.

390 ΚΥ. Μελανόθριξ.

394 ΒΟ. Βοᾷ, ἠχεῖ. ΠΟ. Προσρηγνύμενον τῇ γῇ.

395 ΠΟΝ. Ἐκ τῆς θαλάσσης ὁρμῶν.

396 ΒΡΟ. Κυρίως ὁ τοῦ πυρὸς ἦχος. Ὅθεν καὶ Βρόμιος, ἀπὸ τοῦ πυρός. Ἐν οἷς οἱ ποιηταὶ καὶ τὸν μῦθον ἔπλασαν, ὅτι ἐκ Διὸς καὶ Σεμέλης ἐστὶ, βληθείσης τῷ κεραυνῷ, καὶ ὅτι πυριγενής ἐστιν. ΠΟ. γρ. ποτέ.

397 ΩΡΕ. Ὥρμησεν.

399 ΗΠΥ. Βοᾷ, ἠχεῖ.

Ὅσση

Ὅσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνὴ,
Δεινὸν ἀϋσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἕκτωρ
Ἔγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθύ οἱ, οὐδ' ἀφάμαρτε,
Τῇ ῥα δύω τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθην·
Ἤτοι ὁ μὲν σάκεος, ὁ δὲ φασγάνου ἀργυροήλου·
Τώ οἱ ῥυσάσθην τέρενα χρόα· χώσατο δ' Ἕκτωρ,
Ὅττι δή οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός·
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων.
Τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
Χερμαδίῳ, τά ῥα πολλὰ, θοάων ἔχματα νηῶν,
Πὰρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο· τῶν ἓν ἀείρας,
Στῆθος βεβλήκει ὑπὲρ ἄντυγος, ἀγχόθι δειρῆς·
Στρόμβον δ' ὣς ἔσσευε βαλὼν, περὶ δ' ἔδραμε πάντῃ·
Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ ῥιπῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίπῃ δρῦς
Πρόρριζος, δεινὴ δὲ θεείου γίνεται ὀδμὴ
Ἐξ αὐτῆς, τὸν δ' οὔπερ ἔχει θράσος, ὅσκεν ἴδηται
Ἐγγὺς ἐὼν, χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλοιο κεραυνός·
Ὡς ἔπεσ' Ἕκτορος ὦκα χαμαὶ μένος ἐν κονίῃσι·
Χειρὸς δ' ἔκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπὶς ἑάφθη,
Καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.

402 ΑΙ. Ἀντὶ τοῦ, κατὰ τοῦ Αἴαντος ἔβαλεν.

403 ΙΘ. Πρὸς εὐθύ αὐτοῦ.

404 ΤΕΛΑ. Οἱ ἀναφορεῖς. ΤΕ. Ἐξετέταντο.

406 ΤΩ. Ἀντὶ τοῦ, οἵτινες ἐφύλαξαν αὐτοῦ τὸ σῶμα ἄτρωτον. ΧΩΣ. Νοῦν, ἐλυπήθη.

411 ΑΕΙ. Ἄρας.

413 ΣΤΡΟΜ. Ὡς ῥόμβον παρεμφερῆ. Λέγει δὲ τὸν καλούμενον βέμβηκα. Δίκην οὖν ῥόμβου ἐποίησεν αὐτὸν στρέφεσθαι, σφοδρῶς πλήξας. ΕΣ. Κινεῖσθαι ἐποίησε. ΠΕ. Περιῆλθεν, ἢ πέριξ ἔδραμε.

414 ΕΞΕ. Ἐκπέσῃ.

415 ΠΡΟΡ. Μέχρι ῥιζῶν. ΘΕ. Θεία. Προσληπτέον δὲ, κεραυνοῦ. ΟΔ. Ποιότης, πνοή.

416 ΤΟΝ. Πάντες δὲ αὐτὸ καταπλήττονται οἱ ἰδόντες.

419 ΕΠ. Ἐπικατεκάμφθη δὲ αὐτῷ ἡ ἀσπίς. ὅ ἐστι, κατηνέχθη.

Οἱ

Οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον υἷες Ἀχαιῶν,
Ἐλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμειὰς
Αἰχμάς· ἀλλ᾽ οὔτις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
Οὐτάσαι, οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περίβησαν ἄριστοι,
Πουλυδάμας τε, καὶ Αἰνείας, καὶ δῖος Ἀγήνωρ,
Σαρπηδών τ᾽ ἀρχὸς Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων·
Τῶν δ᾽ ἄλλων οὔτις εὖ ἀκήδησ᾽, ἀλλὰ πάροιθεν
Ἀσπίδας εὐκύκλους σχέθον αὐτοῦ· τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ἑταῖροι
Χερσὶν ἀείραντες φέρον ἐκ πόνου, ὄφρ᾽ ἵκεθ᾽ ἵππους
Ὠκέας, οἵ οἱ ὄπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
Ἕστασαν, ἡνίοχόν τε καὶ ἅρματα ποικίλ᾽ ἔχοντες·
Οἳ τόν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα.
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐϋρρεῖος ποταμοῖο
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς,
Ἔνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονὶ, κὰδ δέ οἱ ὕδωρ
Χεῦαν· ὁ δ᾽ ἀμπνύνθη, καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν.
Ἑζόμενος δ᾽ ἐπὶ γοῦνα, κελαινεφὲς αἷμ᾽ ἀπέμεσσεν·
Αὖτις δ᾽ ἐξοπίσω πλῆτο χθονὶ, κὰδ δέ οἱ ὄσσε
Νὺξ ἐκάλυψε μέλαινα, βέλος δ᾽ ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
Ἀργεῖοι δ᾽, ὡς οὖν ἴδον Ἕκτορα νόσφι κιόντα,
Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.

423 ΑΙΧ. Ἀκόντια.
424 ΠΕΡ. Ὑπερεμάχησαν.
427 ΑΚ. Οὐδεὶς δὲ αὐτοῦ ἠμέλησε, καὶ ἠφρόντισεν.
433 ΠΟ. Παρεγένοντο εἰς τὸ διαβατὸν καὶ πορεύσιμον μέρος τοῦ ποταμοῦ.
434 ΞΑΝ. Ἰδίως τὸν μὲν σωματικὸν Ξάνθον Διὸς γενεαλογεῖ, τὸν δὲ ποταμὸν Ὠκεανοῦ λέγει.
Ἐξ οὗπερ πάντες ποταμοὶ, καὶ πᾶσα θάλασσα,
Καὶ πᾶσαι κρῆναι, καὶ φρείατα μακρὰ νάουσι.
435 ΠΕ. Ἔθεσαν εἰς τὴν γῆν.
436 ΑΜΠ. Ἔμφρων ἐγένετο, λειποθυμήσας. ΑΝΕ. Ἀνέβλεψεν.
437 ΕΖΟ. Διαναστὰς ἐπὶ γόνατα. ΑΠΕ. Ἀπήμεσεν, ἀπέμει.
438 ΠΛΗ. Προσεπελάσθη.
439 ΒΕ. Ἡ ἀπὸ τῆς βολῆς ὀδύνη. ἢ, ὁ βεβλημένος τόπος. ΕΔ. Κατεπόνει.
441 ΘΟ. Ὥρμησαν.

Ἔνθα πολὺ πρώτιστος Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
Σάτνιον οὖτασε, δουρὶ μετάλμενος ὀξυόεντι,
Ἠνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε Νηῒς ἀμύμων
Ἤνοπι βουκολέοντι παρ᾽ ὄχθας Σατνιόεντος·
Τὸν μὲν Ὀϊλιάδης δουρικλυτὸς, ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Οὖτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ᾽ ἀνετράπετ᾽, ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ αὐτῷ
Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
Τῷ δ᾽ ἐπὶ Πουλυδάμας ἐγχέσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ
Πανθοΐδης· βάλε καὶ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον,
Υἱὸν Ἀρηϊλύκοιο· δι᾽ ὤμου δ᾽ ὄβριμον ἔγχος
Ἔσχεν· ὁ δ᾽ ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Πουλυδάμας δ᾽ ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας·
“ Οὐ μὰν αὖτ᾽ ὀΐω μεγαθύμου Πανθοΐδαο
“ Χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς ἅλιον πηδῆσαι ἄκοντα,
“ Ἀλλά τις Ἀργείων κόμισε χροΐ· καί μιν ὀΐω
“ Αὐτῷ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἄϊδος εἴσω.
Ὣς ἔφατ᾽· Ἀργείοισι δ᾽ ἄχος γένετ᾽ εὐξαμένοιο·
Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε
Τῷ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα·
Καρπαλίμως δ᾽ ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
Πουλυδάμας δ᾽ αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν,
Λικριφὶς ἀΐξας· κόμισεν δ᾽ Ἀντήνορος υἱὸς
Ἀρχίλοχος· τῷ γάρ ῥα θεοὶ βούλευσαν ὄλεθρον·

443 ΜΕ. Ἔνιοι, μεταλμένον. Ἐπιπηδῶντα.
445 ΣΑΤ. Σατνίου ποταμοῦ.
447 ΛΑ. Κατὰ τὴν λαγόνα. ΑΝΕ. Εἰς τοὐπίσω ἀνετράπη.
449 ΑΜΥΝ. Βοηθός.
452 ΕΣ. Διῆλθεν. ΑΓΟ. Ἀγκάλῃ.
454 ΠΑ. Ἑαυτοῦ λέγει.
455 ΠΗ. Ἀντὶ τοῦ, πεπηδηκέναι, καὶ ἐξορμηθῆναι. ΑΚΟΝ. Ἀκόντιον.
456 ΚΟ. Ὑπεδέξατο. ΧΡΟΙ. Τῷ σώματι.
457 ΣΚΗΠ. Σκηριπτόμενον, ἐρειδόμενον.
463 ΛΙ. Εἰς πλάγιον ὁρμήσας. ὅ ἐστιν, ἐγκλίνας.

Τόν ῥ' ἔβαλεν, κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν συνεοχμῷ,
Νείατον ἀστράγαλον· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
Τοῦ δὲ πολὺ πρότερον κεφαλή, στόμα τε, ῥῖνές τε,
Οὔδει πλῆντ', ἤπερ κνῆμαι καὶ γοῦνα πεσόντος.
Αἴας δ' αὖτε γέγωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι·
" φράζεο, Πουλυδάμα, καί μοι νημερτὲς ἐνισπε,
" Ἦ δὴ οὐχ οὗτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντὶ πεφάσθαι
" Ἄξιος; οὐ μέν μοι κακὸς εἴδεται, οὐδὲ κακῶν ἐξ,
" Ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο,
" Ἢ πάϊς· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἐῴκει.
Ἦ ῥ' εὖ γινώσκων· Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμῷ.
Ἔνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιώτιον οὔτασε δουρὶ,
Ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαώς· ὁ δ' ὕφελκε ποδοῖιν.
Τῷ δ' Ἀκάμας ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας·
" Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι,
" Οὔ θην οἴοισίν γε πόνος τ' ἔσεται καὶ ὀϊζὺς
" Ἡμῖν, ἀλλά ποθ' ὧδε κατακτανέεσθε καὶ ὔμμες.
" φράζεσθ' ὡς ὑμῖν Πρόμαχος δεδμημένος εὕδει
" Ἔγχει ἐμῷ, ἵνα μή τι κασιγνήτοιό γε ποινὴ
" Δηρὸν ἄτιτος ἔῃ· τῷ καί κέ τις εὔχεται ἀνὴρ
" Γνωτὸν ἐνὶ μεγάροις ἀρεως ἀλκτῆρα λιπέσθαι.

465 ΕΝ. Ἐν τῇ συναφῇ τοῦ ἰνίου, ἐν τῷ σπονδισμῷ. Ἀστράγαλον δὲ νῦν τὸν σπόνδυλον. Εἴρηται δὲ κατ' ἀντίφρασιν. πολύστρεπτος γὰρ ὑπάρχει.

466 ΑΠΟ. Ἀπέτεμε δὲ ἀμφότερα τὰ κατατείνοντα αὐτοῦ νεῦρα.

470 ΦΡΑ. Νῦν, ὅρα.

471 ΠΡΟ. Ἀντὶ τοῦ, Προθοήνορος πεφονεῦσθαι. Ἀναστροφὴ ὁ τρόπος.

472 ΕΙ. Φαίνεται. ΚΑ. Ἀντὶ τοῦ, ἐκ κακῶν.

474 ΕΩ. Ὡμοίωτο.

475 ΓΙΝ. Εἰδώς.

479 ΙΟ. Οἱ περὶ τοὺς ἰοὺς, ὅ ἐστι, τὰ βέλη, κακοπαθοῦντες, πολεμικοί. ΑΠΕΙ. Καυχήσεων.

480 ΟΥ. Οὐ δὴ μόνοις. ΠΟ. Κακοπάθεια. ΟΙ. Ταλαιπωρία.

482 ΔΕΔ. Ἀνῃρημένος.

483 ΠΟΙ. Ἀντέκτισις, τιμωρία.

484 ΑΤΙ. Ἀτιμώρητος.

485 ΓΝΩ. Ἀντὶ τοῦ, ἀδελφόν. ΑΛΚ. Ἀλεξητῆρα τοῦ πολέμου, καὶ βοηθόν. ἤ, ὥς τινες, φόνου τιμωρόν.

Ὣς ἔφατ᾽· Ἀργείοισι δ᾽ ἄχος γένετ᾽ εὐξαμένοιο·
Πηνελέῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
Ὡρμήθη δ᾽ Ἀκάμαντος· ὁ δ᾽ οὐχ ὑπέμεινεν ἐρωὴν
Πηνελέοιο ἄνακτος· ὁ δ᾽ οὔτασεν Ἰλιονῆα,
Υἱὸν Φόρβαντος πολυμήλου, τόν ῥα μάλιστα
Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει, καὶ κτῆσιν ὄπασσε·
Τῷ δ᾽ ἄρ᾽ ὑπὸ μήτηρ μοῦνον τέκεν Ἰλιονῆα·
Τὸν τόθ᾽ ὑπ᾽ ὀφρύος οὖτα κατ᾽ ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
Ἐκ δ᾽ ὦσε γλήνην, δόρυ δ᾽ ὀφθαλμοῖο διὰ πρὸ,
Καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν· ὁ δ᾽ ἕζετο χεῖρε πετάσσας
Ἄμφω· Πηνέλεως δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ,
Αὐχένα μέσσον ἔλασσεν· ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε,
Αὐτῇ σὺν πήληκι, κάρη· ἔτι δ᾽ ὄβριμον ἔγχος
Ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὁ δὲ φῆ, κώδειαν ἀνασχὼν,
Πέφραδέ τε Τρώεσσι, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
« Εἰπέμεναί μοι, Τρῶες, ἀγαυοῦ Ἰλιονῆος
« Πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ, γοήμεναι ἐν μεγάροισιν·
« Οὐδὲ γὰρ ἡ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγηνορίδαο,
« Ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσσεται, ὁππότε κεν δὴ
« Ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν.
Ὣς φάτο· τοὺς δ᾽ ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλε·

490 ΠΟ. Νῦν, πολλὰ πρόβατα ἔχοντος.
491 ΚΤΗ. Τὰ κτήματα.
493 ΘΕ. Ῥίζας, βάσεις. ἐφ᾽ ὧν ἥδρασται ὁ ὀφθαλμός.
494 ΓΛΗ. Τὴν τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρην. ΔΙΑ. Διαμπὰξ, δι᾽ ὅλου.
495 ΠΕ. Ἁπλώσας.
497 ΑΥ. Σπόνδυλον, τράχηλον. ΕΛΑΣ. Ἀντὶ τοῦ, ἀπέτεμεν, ἔκοψεν. ΑΠΗ. Ἀπέτεμεν, ἀπέκοψε.
498 ΠΗ. Περικεφαλαίᾳ. ΚΑ. Κεφαλή.
499 ΚΩ. Ἐλλείπει τὸ ὡς. ἵν᾽ ᾖ, ὡς κώδειαν ἀνατείνας. Κώδεια δέ ἐστιν ἡ τοῦ μήκωνος κεφαλή· ὅ ἐστιν εἶδος βοτάνης. Οὕτως οὖν εἶπε, φησιν, τὴν κεφαλὴν ἀνατείνας.
500 ΠΕ. Σήμανον, δεῖξον. Ὅτι δὲ, εἶπε. ΕΥ. Μεγαληγορῶν, καυχώμενος.
502 ΓΟΗ. Θρηνῆσαι.
503 ΔΑ. Γυνή.
504 ΓΑ. Ἡσθῇ, χαρῇ.

Πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
  Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ὅστις δὴ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράγρι' Ἀχαιῶν
Ἤρατ', ἐπεί ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
  Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Ὕρτιον οὖτα
Γυρτιάδην, Μυσῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων·
Φάλκην δ' Ἀντίλοχος, καὶ Μέρμερον ἐξενάριξε·
Μηριόνης δὲ Μόρυν τε καὶ Ἱπποτίωνα κατέκτα·
Τεῦκρος καὶ Προθόωνά τ' ἐνήρατο, καὶ Περιφήτην·
Ἀτρείδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα, ποιμένα λαῶν,
Οὖτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσε
Δῃώσας· ψυχὴ δὲ κατ' οὐταμένην ὠτειλὴν
Ἔσσυτ' ἐπειγομένη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
Πλείστους δ' Αἴας εἷλεν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός·
Οὐ γάρ οἵ τις ὁμοῖος ἐπισπέσθαι ποσὶν ἦεν,
Ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὦρσεν.

507 ΑΙ. Χαλεπόν.
508 ΕΣ. Λέγετε.
509 ΑΝΔ. Ἀνδρῶν ἀγρεύματα, σκύλα.
510 ΗΡΑ. Ἀπηνέγκατο, ἐκτήσατο. ΕΚΛ. Ἑτεροκλινῆ ἐποίησεν, ἔτρεψε.
512 ΚΑΡ. Ἰσχυρῶν τῇ ψυχῇ, ἀνδρείων.
515 ΕΝΗ. Ἀνῄρησε.
517 ΔΙΑ. Διέκοψε, διήντλησε.
518 ΔΗ. Διακόψας, τρώσας. ΩΤΕΙ. Τραῦμα.
519 ΕΣ. Ὥρμησεν.
521 ΕΠΙ. Ἐπακολουθῆσαι.
522 ΤΡΕΣ. Διὰ δέος φυγόντων. ΦΟ. Φυγήν. ΩΡ. Ἐμβάλῃ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Ο.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΖΕΥΣ ἐγερθεὶς, καὶ θεασάμενος τοὺς Τρῶας νικωμένους, Ἥρᾳ ἐπιπλήσσει, καὶ Ἶριν μὲν μεταπέμπει πρὸς Ποσειδῶνα, κελεύων ἀφίστασθαι τοῦ πολέμου. Ἀπόλλωνα δὲ, ὅπως ἀναῤῥώσῃ τὸν Ἕκτορα. Ὃς, ἀνακλονῶν αἰγίδα, τοὺς Ἕλληνας εἰς φυγὴν τρέπει· καὶ, μέχρι τῶν νεῶν συνδιωχθέντων, Αἴας ὁ Τελαμώνιος πολλοὺς ἀναιρεῖ τῶν πολεμίων, τοὺς ταῖς ναυσὶ πῦρ ἐπιφέροντας.

Παλίωξις.

Ο, Κρονίδης κεχόλωτο Ποσειδάωνι καὶ Ἥρῃ.

ΑΥΤΑΡ ἐπεὶ διά τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
Φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσὶν,
Οἱ μὲν δὴ παρ' ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,
Χλωροὶ ὑπαὶ δείους, πεφοβημένοι· ἔγρετο δὲ Ζεὺς
Ἴδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης·
Στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἴδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
Τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὄπισθεν
Ἀργείους· μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ἄνακτα.

1 ΔΙΑ. Τὸ ἑξῆς· διέβησαν τούς τε σκόλοπας καὶ τὴν τάφρον. Ὑπερβατὸν γὰρ ὁ τρόπος.

3 ΕΡΗ. Κατείχοντο.

4 ΥΠΑΙ. Ὑπὸ τοῦ δέους· ὅ ἐστι, φόβου. Τὸ ὑπαὶ δέους δωρικῶς καὶ, χλωροὶ ὑπαὶ δέους, καὶ, πεφοβημένοι ὑπὸ δέους. ΠΕ. Εἰς φυγὴν τετραμμένοι. ΕΓΡΕ. Ἐξηγόρησεν, ἀνέστη.

6 ΑΝ. Ἀνορμήσας, ἀναστάς.

7 ΟΡΙ. Ταρασσομένους. ΚΛΟ. Ταράσσοντας.

Ἕκτορα

Ἕκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Εἵαθ'· ὁ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι, κῆρ ἀπινύσσων,
Αἷμ' ἐμέων· ἐπεὶ οὔ μιν ἀφαυρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.
Τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
" Ἦ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, σὸς δόλος, Ἥρη,
" Ἕκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαούς.
" Οὐ μὰν οἶδ', εἰ αὖτε κακοῤῥαφίης ἀλεγεινῆς
" Πρώτη ἐπαύρηαι, καί σε πληγῇσιν ἱμάσσω.
" Ἦ οὐ μέμνῃ, ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖιν
" Ἄκμονας ἧκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἴηλα
" Χρύσεον, ἄῤῥηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν
" Ἐκρέμω· ἠλάστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον·

10 ΕΧΕΤ. Ὑπὸ ἄσθματος συνείχετο. ὅ ἐστιν, ὑπὸ πολλοῦ πνεύματος, καὶ συνεχοῦς ἀναπνοῆς. ΚΗΡ. Ἐξεστηκὼς τῇ ψυχῇ, καὶ οὐ διακείμενος συνετῶς, ἀλλ' ἀσυνέτως.

11 ΑΦΑΥ. Οὐκ ἀσθενής.

14 ΜΑ. Οἷος δὴ ὁ ἐπὶ κακῷ σου πεπχνασμένος δόλος, ὦ Ἥρα, τὸν Ἕκτορα ἔοικε τῆς μάχης πεπαυκέναι. ΑΜΗ. Πανοῦργε. πρὸς ὄν, καὶ πρὸς ἣν, οὐ δυνατόν τις μηχανήσασθαι καὶ ἐπινοῆσαί τι.

16 ΚΑ. Κακοσυνθεσίας, κακοβουλίας.

17 ΕΠΑΥ. Ἐπιψαύσῃ, ἀπολαύσῃς τῆς κακοβουλίας. ΙΜΑ. Μαστίξω.

18 ΜΕΜ. Τοὺς τῆς Ἥρας δεσμοὺς νοητέον φυσικὴν τοῦ ἀέρος πρὸς τὸν αἰθέρα συμπλοκήν. Διὰ τοῦτο οὖν φησὶ, χρύσεον, ἄῤῥηκτον. ἵν' ᾖ, δυσδιαχείριστον. ἐπεὶ καὶ τὸ πῦρ χρυσαυγὲς καὶ δυσδιάλυτον. Περὶ τούτου εἴρηται ἱκανῶς. Ἀκριβέστερον δὲ νῦν. Διὰ γὰρ τούτων ὁ Ποιητὴς τὴν κοσμικὴν αἰνίττεται φύσιν. Δία μὲν καὶ Ζῆνα τὸν ἀνωτάτω τεταγμένον διάπυρον ἀέρα, Ἥραν δὲ τὸν δεύτερον, καὶ ταύτην φησὶν ὑπὸ Ὠκεανοῦ τετράφθαι, ἐπειδὴ ἐκ τῆς τῶν ὑγρῶν ἀναθυμιάσεως γίγνεται ἀήρ. Ἄκμονας δὲ γῆν καὶ θάλασσαν λέγει. Χρυσοῦν δὲ δεσμὸν, τὸ αἰθέριον πῦρ, ὅτι ἐν τῷ ἀναλάτω μέρει συνῆπται αὐτῷ ὁ ἀήρ. Καὶ ῥιπτόμενον τὸν Ἥφαιστον εἰς θάλασσαν, παρ' ὅσον μεταβάλλει εἰς ἄλληλα τὰ στοιχεῖα· πῦρ μὲν εἰς ἀέρα, ἀὴρ δὲ εἰς ὕδωρ. Χαλκεύοντα ἐν Ὠκεανῷ, ὅτι τὰ στερεὰ τῆς δι' ὕδατος καὶ πυρὸς ἐργασίας τυγχάνει. Καὶ Ἡσίοδος οὐρανὸν μὲν λέγει τὴν ἐκπύρωσιν. Κρόνον δὲ τὸν ἄνω κρουνηδὸν ἐπιφερόμενον ὄμβρον. Ῥέαν δὲ, τὴν ἐπιῤῥεομένην ὕδασιν. Ἐκτομὴν δὲ οὐρανοῦ, τὴν τοῦ πυρώδους ἐξ ὑγρῶν σβέσιν. Λίθον δὲ καταπινόμενον ὑπὸ Κρόνου, ἐπειδήπερ ἡ μεταβολὴ τῶν ὑγρῶν εἰς στεῤῥότητα πήγνυται. Κρύπτεσθαι δὲ τὸν Δία, διὰ τὸ τοῦ ζῆν ἐπικρατεῖν τῷ χειμῶνι τοὺς καρποὺς, ἀφανίζεσθαι πλεοναζόντων τῶν ὑγρῶν. Καὶ ἐν τῷ, Τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται -- φυσικὴ γίνεται διάταξις γεγονημένη. Ὁ μὲν γὰρ τὸ ζῆν παρεχόμενος, Ζεὺς ὠνόμασται· ὁ δὲ τὴν ὑγρὰν οὐσίαν, ἀπὸ τῆς πόσεως Ποσειδῶν. Ἅδης δὲ ὁ θάνατος, παρὰ τὸ σκοτεινὸν καὶ ἀηδὲς τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀπωλείας. ΕΚΡΕ. Ἐκρέμασο. ΥΨΟ. Ἐκ τοῦ αἰθέρος, ἀπὸ ὕψους.

19 ΑΚ. Βάρη σιδηρᾶ καθέλκοντα. ΗΚΑ. Ἀπεκρέμασα. ΙΗ. Περιέβαλον.

20 ΑΡ. Στερεόν.

21 ΗΛΑ. Ἐδεινοπάθουν, συνήλγουν.

" Λῦσαι

“ Λῦσαι δ’ οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,
“ Ῥίπτασκον τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ, ὄφρ’ ἂν ἵκηται
“ Γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμὲ δ’ οὐδ’ ὧς θυμὸς ἀνίει
“ Ἀζηχὴς ὀδύνη Ἡρακλῆος θείοιο,
“ Τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας,
“ Πέμψας ἐπ’ ἀτρύγετον πόντον, κακὰ μητιόωσα,
“ Καί μιν ἔπειτα Κόωνδ’ εὖ ναιομένην ἀπένεικας.
“ Τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ῥυσάμην, καὶ ἀνήγαγον αὖτις
“ Ἄργος ἐς ἱππόβοτον, καί πολλά περ ἀθλήσαντα.
“ Τῶν σ’ αὖτις μνήσω, ἵν’ ἀπολλήξῃς ἀπατάων·
“ Ὄφρ’ εἰδῇς ἤν τοι χραίσμῃ φιλότης τε καὶ εὐνὴ,
“ Ἣν ἐμίγης ἐλθοῦσα θεῶν ἄπο, καί μ’ ἀπάτησας.
Ὣς φάτο· ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
Καί μιν φωνήσασ’ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ Ἴστω νῦν τόδε γαῖα, καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
“ Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος
“ Ὅρκος, δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι·
“ Σή θ’ ἱερὴ κεφαλὴ, καὶ νωΐτερον λέχος αὐτῶν
“ Κουρίδιον, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγώ ποτε μὰψ ὀμόσαιμι·

22 ΠΑ. Ὃν δὲ ἂν λάβοιμί σοι παρεστῶτα. ἀντὶ τοῦ, ὃν δὲ ἔλαβον παρεστάμενόν σοι. Δῆλον δὲ, ὅτι λέγει τὸν Ἥφαιστον.
23 ΡΙΠ. Ἐῤῥίπτουν. Παραγωγὴ ὁ τρόπος. ΒΗ. Βαθμοῦ. ΟΦΡ. Ἕως ἄν.
24 ΟΛΙ. Ὀλιγοδρανῶν, ὀλίγον ἰσχύων, καὶ ὀλιγοψυχῶν. ΑΝΙ. Εἴα, κατελίμπανεν.
25 ΑΖΗ. Ἀδιάλειπτος. ἢ κακὸν ἦχον ἀποτελοῦσα. ΟΔ. γρ. θυμὸν ἀνίει Ἀζηχὴς ὀδυνῶν, ἀντὶ τοῦ ἰ.
26 ΠΕ. Πείσασα. ΘΥ. Συμβολὰς ἀνέμων.
28 ΑΠΕ. Ἀπαχθῆναι ἐποίησας.
30 ΑΘ. Κακοπαθήσαντα.
31 ΑΥ. Ἐκ δευτέρου, πάλιν. ΑΠΟΛ. Παύσῃ.
32 ΗΝ. Ἐάν σοι.
36 ΙΣ. Γιγνωσκέτω.
37 ΚΑ. Καταλειβόμενον, καταῤῥέον. ΣΤΥ. Ἐπεὶ ἡ Στὺξ κατὰ τὸν Ἡσίοδόν ἐστιν ἱερὰ πηγὴ, θυγάτηρ Ὠκεανοῦ, ἢ, ὥς τινές φασιν, ὅτι ὁμώνυμος ταύτῃ ἐστὶν ἡ πηγὴ ἡ ἐν Ἅδου, ὅρκον αὐτὴν φρικτὸν οἱ θεοὶ πεποίηνται βουλήσει Διός.
39 ΝΩ. Ἡμέτερον.
40 ΜΑΨ. Ψευδῶς, ματαίως.

“ Μὴ

“ Μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
“ Πημαίνει Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει·
“ Ἀλλά που αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει·
“ Τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιούς.
“ Αὐτάρ τοι κἀκείνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην,
“ Τῇ ἴμεν, ᾗ κεν δὴ σύ, κελαινεφές, ἡγεμονεύοις.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ Εἰ μὲν δὴ σύ γ' ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
“ Ἶσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζοις,
“ Τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλῃ,
“ Αἶψα μεταστρέψειε νόον, μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ.
“ Ἀλλ' εἰ δή ῥ' ἐτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
“ Ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον
“ Ἶρίν τ' ἐλθέμεναι, καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον,
“ Ὄφρ' ἡ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
“ Ἔλθῃ, καὶ εἴπῃσι Ποσειδάωνι ἄνακτι,
“ Παυσάμενον πολέμοιο, τὰ ἃ πρὸς δώμαθ' ἱκέσθαι·
“ Ἕκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχην ἐς Φοῖβος Ἀπόλλων,
“ Αὖτις δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάθῃ δ' ὀδυνάων,
“ Αἳ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
“ Αὖτις ἀποστρέψῃσιν, ἀνάλκιδα φύζαν ἐνόρσας·

41 ΜΗ. Οὐ δι' ἐμήν. ΙΟ. Βούλησιν.
42 ΠΗ. Βλάπτει, κακοῖ.
45 ΠΑ. Συμβουλεύσαιμι, εἴποιμι.
46 ΤΗ. Ταύτην ἔρχεσθαι, καὶ γνώμην ὁμοίαν σοι ἔχειν.
49 ΕΙ. Ἐὰν ὅπου δή.
50 ΙΣ. Ὅμοια καὶ τὰ αὐτὰ ἐμοὶ φρονοῦσα.
51 ΑΛ. Ἄλλως, ἢ ἀλλαχοῦ.
52 ΜΕΤ. Μεταβάλοι. ΜΕ. Ἐπὶ τὸ σοὶ καὶ ἐμοὶ ἀρέσκον.
53 ΑΛΛ. Ἀλλ' ἐὰν δὴ ἀληθῆ λέγῃς. Δὶς γὰρ τὸ αὐτό φησιν, ἐπιτάσεως χάριν.
54 ΕΡ. Ἔρχου. ΔΕΥ. Εἰς τοῦτον τὸν τόπον.
58 ΤΑ. Τὰ ἑαυτοῦ ἴδια.
60 ΕΜ. Ἐμβάλῃ. ΛΕ. Εἰς λήθην ἀγάγοι, λήθην ποιήσει.
62 ΦΥ. Δειλίαν, φυγήν.

“ Φεύγοντες

“ Φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσι
“ Πηλείδεω Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἀνστήσει ὃν ἑταῖρον
“ Πάτροκλον, τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχεϊ φαίδιμος Ἕκτωρ
“ Ἰλίου προπάροιθε, πολεῖς ὀλέσαντ' αἰζηοὺς
“ Τοὺς ἄλλους, μετὰ δ', υἱὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα δῖον·
“ Τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἕκτορα δῖος Ἀχιλλεύς.
“ Ἐκ τοῦδ' ἄν τοι ἔπειτα παλίωξιν παρὰ νηῶν,
“ Αἰὲν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερὲς, εἰσόκ' Ἀχαιοὶ
“ Ἴλιον αἰπὺ ἕλοιεν, Ἀθηναίης διὰ βουλάς.
“ Τοπρὶν δ' οὔτ' ἄρ' ἐγὼ παύσω χόλον, οὔτε τιν' ἄλλον
“ Ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἐάσω,
“ Πρίν γε τὸ Πηλείδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ·
“ Ὥς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευσα κάρητι,
“ Ἤματι τῷ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἥψατο γούνων,
“ Λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὄλυμπον.
Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀΐξῃ νόος ἀνέρος, ὅς τ' ἐπὶ πολλὴν
Γαῖαν ἐληλουθὼς, φρεσὶ πευκαλίμῃσι νοήσῃ,
Ἔνθ' εἴην, ἢ ἔνθα, μενοινήσειέ τε πολλά·
Ὣς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο πότνια Ἥρη·

68 ΤΟΥ. Ὑπὲρ τούτου ὀργισθείς.

69 ΕΚ. Ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου. ΠΑ. Τὴν ἐξ ὑποστροφῆς τῶν φευγόντων δίωξιν. ὅταν οἱ πρότεροι φεύγοντες, ὕστερον πάλιν αὐτοὶ διώκωσι θαῤῥήσαντες.

71 ΙΛΙ. Σημείωσαι τοῦτο, ὅτι οὐδετέρως τὸ Ἴλιον ἐνταῦθα φησὶ μόνον. Διὸ καὶ ἀθετεῖται ὁ στίχος οὗτος.

80 ΩΣ. Καὶ τὰ ἑξῆς· ὥσπερ δὲ νοῦς ἀνδρὸς πολλὴν ἐπεληλυθότος γῆν, καὶ πολλὰ ἱστορηκότος, ἐν ὑπομνήσει ποιεῖται τὰ ἱστορημένα, καὶ ταχέως ἄλλοτε ἐπ' ἄλλο μεταβαίνει· οὕτω καὶ ἡ Ἥρα τότε ἐκ τῆς Ἴδης εὐθέως παρεγένετο εἰς τὸν Ὄλυμπον.

81 ΠΕΥ. Συνεταῖς.

82 ΕΝ. Ἐνταῦθα, ἢ ἐκεῖ. ΕΙ. Τὸ εἴην τοῖς Ἀρισταρχείοις σημαίνει τὸ, ὑπῆρχον. ὡς αὐτοῦ τοῦ ἀνδρὸς ἐπιλογιζομένου, εἴην, πορευοίμην, πορευθείην. Ὁ δὲ λόγος· εἰς ἐκείνην τὴν χώραν πορευθείην, ἢ εἰς ταύτην πορευοίμην. ΜΕ. Ἐνθυμηθῇ, διανοηθῇ.

83 ΔΙΕ. Διέπτη.

Ἵκετο δ' αἰπὺν Ὄλυμπον, ὁμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν
Ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες
Πάντες ἀνήϊξαν, καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.
Ἡ δ' ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρήῳ
Δέκτο δέπας· πρώτη γὰρ ἐναντίη ἦλθε θέουσα·
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
« Ἥρη, τίπτε βέβηκας; ἀτυζομένῃ δὲ ἔοικας·
« Ἦ μάλα δή σε φόβησε Κρόνου πάϊς, ὅς τοι ἀκοίτης;
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
« Μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διείρεο· οἶσθα καὶ αὐτὴ,
« Οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής·
« Ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἔνι δαιτὸς ἐΐσης·
« Ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσεαι ἀθανάτοισιν,
« Οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφαύσκεται· οὐδέ τι φημὶ
« Πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν,
« Οὔτε θεοῖς, εἴπερ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὔφρων.
Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη.
Ὤχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἡ δ' ἐγέλασσε
Χείλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν
Ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηύδα·
« Νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες,
« Ἦ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν ἆσσον ἰόντες,

86 ΔΕΙ. Ἐδεξιοῦντο.
87 ΘΕ. Ἀντὶ τοῦ, παρὰ Θέμιδος. Θέμις δέ ἐστι μία τῶν Τιτάνων.
90 ΑΤΥ. Τεταραγμένη, ἠπορημένη.
91 ΜΑ. Ἀκριβῶς δή σε ἐπίεσεν. ΑΚΟΙ. Ἀνήρ.
93 ΔΙ. Διερώτα.
94 ΥΠΕΡ. Ὑπερήφανος, ἄδικος. ΑΠΗ. Χαλεπὸς, σκληρός.
97 ΠΙ. Ἐμφανίζει, λέγει, μηχανᾶται.
98 ΚΕ. Χαρῆναι.
99 ΕΥ. Εὐφραινόμενος, ἐν εὐφροσύνῃ καὶ θυμηδίᾳ ὑπάρχων.
101 Η. Οὗτος ὁ γέλως Σαρδάνιος καλεῖται, ὅτ' ἄν τις μὴ ἐκ διαθέσεως γελᾷ.
103 ΙΑΝ. Διεχύθη, εὐφράνθη. ΝΕ. Μεμψαμένη.
104 ΜΕ. Προθυμούμεθα, ὀργιζόμεθα. ΑΦΡΟ. Μωραίνοντες.
105 ΜΕ. Προθυμούμεθα.

« Ἠ ἐπεὶ,

" Ἢ ἐπεὶ, ἠὲ βίῃ· ὁ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζει,
" Οὐδ' ὄθεται· φησὶν γὰρ, ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
" Κάρτεΐ τε σθένεΐ τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.
" Τῷ ἔχεθ', ὅ, ττι κεν ὔμμι κακὸν πέμπῃσιν ἑκάστῳ·
" Ἤδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἄρηΐ γε πῆμα τετύχθαι·
" Υἱὸς γάρ οἱ ὄλωλε μάχῃ ἔνι, φίλτατος ἀνδρῶν,
" Ἀσκάλαφος, τὸν φησὶν ὃν ἔμμεναι ὄβριμος Ἄρης.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ Ἄρης θαλερὼ πεπλήγετο μηρὼ
Χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δὲ προσηύδα·
" Μὴ νῦν μοι νεμεσήσετ', ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
" Τίσασθαι φόνον υἷος, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
" Εἴπερ μοι καὶ μοῖρα, Διὸς πληγέντι κεραυνῷ,
" Κεῖσθαι ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ' αἵματι καὶ κονίῃσιν.
Ὣς φάτο· καί ῥ' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε
Ζευγνύμεν'· αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα.
Ἔνθα κέ τις μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
Πὰρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
Εἰ μὴ Ἀθήνη πᾶσι περιδδείσασα θεοῖσιν
Ὦρτο δι' ἐκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον, ἔνθα θάασσε.
Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἵλετο, καὶ σάκος ὤμων,
Ἔγχος δ' ἔστησε στιβαρῆς ἐκ χειρὸς ἑλοῦσα
Χάλκεον· ἡ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο θοῦρον Ἄρηα·

106 ΑΦΗ. Ἀπωτέρω καὶ πόρρω καθεζόμενος.
107 ΟΘΕ. Οὐδ' ἐπιστρέφεται.
108 ΚΑΡ. Ἰσχύϊ, κράτει. ΔΙΑ. Διακεκριμένως, κεχωρισμένως.
109 ΤΩ. Διὸ ἀνέχεσθε, καὶ ὑπομένετε.
110 ΠΗ. Βλάβην, πένθος. ΤΕ. Γεγονέναι.
113 ΘΑ. Θάλλοντας, ἰσχυρούς. ΠΕ. Ἔπληξε.
114 ΚΑ. Κατεστραμμέναις, κατωφερέσιν. ΟΛΟ. Νῦν, ὀδυρόμενος.
115 ΝΕ. Μεμφθήσεσθε.
119 ΔΕΙ. καὶ ΦΟ. Νῦν, ὀνόματα δαιμόνων.
123 ΠΕ. Περὶ πάντων εὐλαβηθεῖσα θεῶν.
124 ΘΑ. Ἐκαθέζετο.
127 ΚΑ. Νῦν, ἐπέπληττε.

" Μαινόμενε, φρένας ἠλὲ, διέφθορας· ἦ νύ τοι αὔτως
" Οὔατ' ἀκουέμεν ἐστὶ, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς;
" Οὐκ ἀΐεις, ἅτε φησὶ θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
" Ἣ δὴ νῦν παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθεν;
" Ἦ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ,
" Ἂψ ἴμεν Οὔλυμπόνδε καὶ ἀχνύμενός περ ἀνάγκῃ,
" Αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;
" Αὐτίκα γὰρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς
" Λείψει, ὁ δ' ἡμέας εἶσι κυδοιμήσων ἐς Ὄλυμπον·
" Μάρψει δ' ἑξείης, ὅς τ' αἴτιος, ὅστε καὶ οὐκί.
" Τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἷος ἑῆος·
" Ἤδη γάρ τις τοῦδε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων,
" Ἢ πέφατ', ἢ καὶ ἔπειτα πεφήσεται· ἀργαλέον δὲ
" Πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι γενεήν τε τόκον τε.
Ὣς εἰποῦσ', ἵδρυσε θρόνῳ ἔνι θοῦρον Ἄρηα.
Ἥρη δ' Ἀπόλλωνα καλέσατο δώματος ἐκτὸς,
Ἶρίν θ', ἥτε θεοῖσι μετάγγελος ἀθανάτοισι,
Καί σφεας φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Ζεὺς σφὼ εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅττι τάχιστα·
" Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθητε, Διός τ' εἰς ὦπα ἴδησθε,
" Ἕρδειν ὅ, ττι κε κεῖνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσα, πάλιν κίε πότνια Ἥρη,

128 ΗΛ. Ἀνόητε καὶ μάταιε τὰς φρένας. ΔΙΕ. Διέφθαρσαι. ΑΥ. Ματαίως σοι ὦτα πρὸς τὸ ἀκούειν.

129 ΝΟ. Νοῦν, τὸ τῆς ψυχῆς κυβερνῶσαν, ᾧ νοοῦμεν. ΑΙ. Νῦν, τὸ αἰδεῖσθαι.

130 ΑΙ. Οὐκ ἀκούεις. ΑΤΕ. Ἅπινα δή.

132 ΑΝΑ. Ἀναπληρώσας.

136 ΕΙ. Ἐλεύσεται. ΚΥ. Συνταράξων.

137 ΜΑΡΨ. Συλλήψεται ἐπὶ τιμωρίᾳ.

140 ΠΕ. Φονευθήσεται.

141 ΓΕ. Τοὺς γονεῖς καὶ τὸ γένος. Διαστολογεῖ δι' ἀμφοτέρων τὴν γένεσιν. Ὁ δὲ νοῦς· οὐ δυνατόν ἐστι θεῷ, ῥύσασθαι τὴν ἐξ αὐτοῦ ἀνθρωπίνην γένεσιν. Τὸ γὰρ ἀργαλέον νῦν ἀντὶ τοῦ ἀδύνατον κεῖται, τοῦ θανάτου ῥύεσθαι.

146 ΣΦΩ. Ὑμᾶς. ΟΤ. Σφόδρα ταχέως.

147 ΩΠΑ. Εἰς ὄψιν ἔλθητε.

Ἕζετο

Ἕζετο δ' ἐνὶ θρόνῳ· τὼ δ' ἀΐξαντε πετέσθην,
Ἴδην δ' ἵκανον πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν·
Εὗρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ
Ἥμενον, ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἐστεφάνωτο·
Τὼ δὲ πάροιθ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο,
Στήτην· οὐδὲ σφῶϊν ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ,
Ὅττι οἱ ὦκ' ἐπέεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην.
Ἶριν δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἄνακτι
" Πάντα τάδ' ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψευδάγγελος εἶναι·
" Παυσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἠδὲ πτολέμοιο,
" Ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἅλα δῖαν.
" Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσει,
" Φραζέσθω δ' ἤπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
" Μή μ' οὐδὲ, κρατερός περ ἐὼν, ἐπιόντα ταλάσσῃ
" Μεῖναι· ἐπεὶ ἕο φημὶ βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι,
" Καὶ γενεῇ πρότερος· τοῦ δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
" Ἶσον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις,
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
Ὡς δ' ὅταν ἐκ νεφέων πτῆται νιφὰς, ἠὲ χάλαζα

150 ΠΕ. Ὑπερβολικῶς εἴρηται, ἢ συλληπτικῶς. οὐ γὰρ Ἀπόλλων πτερωτός.

151 ΠΟ. Πολύϋδρον.

152 ΓΑΡ. Γάργαρον, τὸ ἀκρωτήριον τῆς Ἴδης.

153 ΘΥΟ. Τὸ εὐῶδες καὶ τεθυμιαμένον, ἀπό τε τῶν ἀναδοθέντων ἐκ τῆς γῆς ἀνθέων, καὶ ἀπὸ τοῦ μύρου τῆς Ἥρας. ΕΣΤΕ. Περιέκειτο.

155 ΣΦΩ. Αὐτοῖς.

159 ΑΓ. Ἀντὶ τοῦ, ἀνάγγειλον. ΕΙ. Ἀντὶ τοῦ, ἴσω. Ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ.

162 ΑΛΟ. Λόγον οὐ ποιήσεται, καταφρονήσει.

163 ΦΡΑ. Λογιζέσθω, σκοπείτω.

164 ΤΑ. Καρτερήσῃ, ὑπομείνῃ.

165 ΕΟ. Αὐτοῦ.

167 ΦΑΣ. Εἰπεῖν.

170 ΠΤΗ. Ταχέως ἐνεχθῇ, πέσῃ, κατέρχηται, καταπέμπηται, καθίπταται. ΝΙ. Ψεκὰς, ἢ, χιών.

Ψυχρὴ

Ψυχρὴ ὑπαὶ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαο·
Ὣς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο ὠκέα Ἶρις·
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη κλυτὸν Ἐννοσίγαιον·
« Ἀγγελίην τινά τοι, Γαιήοχε κυανοχαῖτα,
« Ἦλθον δεῦρο φέρουσα παραὶ Διὸς αἰγιόχοιο·
« Παυσάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο,
« Ἔρχεσθ', ἢ μετὰ φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἅλα δῖαν.
« Εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεαι, ἀλλ' ἀλογήσεις,
« Ἠπείλει καὶ κεῖνος ἐναντίβιον πολεμίζων
« Ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σὲ δ' ὑπεξαλέασθαι ἀνώγει
« Χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι,
« Καὶ γενεῇ πρότερος· σὸν δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
« Ἶσον οἱ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς Ἐννοσίγαιος·
« Ὢ πόποι, ἦ ῥ', ἀγαθός περ ἐὼν, ὑπέροπλον ἔειπεν,
« Εἴ μ' ὁμότιμον ἐόντα βίῃ ἀέκοντα καθέξει.
« Τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοὶ, οὓς τέκε Ῥέη,
« Ζεὺς, καὶ ἐγὼ, τρίτατος δ' Ἀΐδης ἐνέροισιν ἀνάσσων·
« Τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς.
« Ἤτοι ἐγὼν ἔλαχον, πολιὴν ἅλα ναιέμεν αἰεὶ,
« Παλλομένων· Ἀΐδης δ' ἔλαχε ζόφον ἠερόεντα.
« Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι.
« Γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων, καὶ μακρὸς Ὄλυμπος·

171 ΥΠΑΙ. Ὑπὸ τῆς σφοδρᾶς φορᾶς. ΑΙ. Αἰθρηγενέτου.

180 ΥΠΕΞ. Ὑπεκκλῖναι, φυγεῖν.

185 ΥΠΕΡ. Ὑπερήφανον.

188 ΕΝΕ. Τοῖς ὑπὸ γῆν, τοῖς νεκροῖς.

189 ΤΡΙ. Τριμερῶς, τριχῆ.

190 ΕΛΑ. Ἔτυχον. ΠΟ. Λευκὴν διὰ τὸ ἀφρόν. ἢ ἁπλῶς, λευκήν.

191 ΠΑΛ. Κλήρων μεριζομένων. Πάλος γὰρ ὁ κλῆρος. ΕΛΑ. Ἔτυχε. ΖΟ. Σκότος. Λέγει δὲ τὸν κατώτατον τόπον. ΗΕ. Τὸν ὁμιχλώδη καὶ σκοτεινόν.

193 ΞΥ. Κοινὴ ὅλων τῶν στοιχείων. Ἐν αὐτῇ γὰρ εὑρίσκεται καὶ τὰ λοιπὰ τρία στοιχεῖα. Τὸ γὰρ ὕδωρ αὐτῇ συνεσφαίρωται. καὶ πυρὸς ἀναδόσεις

" Τῷ ῥα καὶ οὔτι Διὸς βέομαι φρεσίν· ἀλλὰ ἕκηλος,
" Καὶ κρατερός περ ἐών, μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ.
" Χερσὶ δὲ μήτι με, πάγχυ κακὸν ὥς, δειδισσέσθω·
" Θυγατέρεσσιν γάρ τε καὶ υἱάσι κέρδιον εἴη
" Ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνισσέμεν, οὓς τέκεν αὐτός,
" Οἵ ἕθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκῃ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
" Οὕτω γὰρ δή τοι, Γαιήοχε κυανοχαῖτα,
" Τόνδε φέρω Διῒ μῦθον ἀπηνέα τε κρατερόν τε;
" Ἦ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μέν τε φρένες ἐσθλῶν.
" Οἶσθ' ὡς πρεσβυτέροισιν Ἐριννύες αἰὲν ἕπονται.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
" Ἶρι θεά, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
" Ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἰδῇ.
" Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
" Ὁππόταν ἰσόμορον καὶ ὁμῇ πεπρωμένον αἴσῃ
" Νεικείειν ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.
" Ἀλλ' ἤτοι νῦν μέν κε νεμεσσηθεὶς ὑποείξω·
" Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήσω τόγε θυμῷ·

ἐκδόσεις περὶ αὐτὴν γίγνονται. καὶ ὁ ἀὴρ δὲ περὶ αὐτήν ἐστι. Καλῶς δὲ καὶ τὸν Ὄλυμπον κοινόν φησιν, ἐπεὶ καὶ οὐρανὸς τὴν φύσιν ἐκ τῶν τεσσάρων κέκτηται στοιχείων.

194 ΒΕ. Διὸ καὶ οὐδαμῶς τοῦ Διὸς ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι. οὐκ ἂν κατὰ τὴν αὐτοῦ γνώμην βιώσομαι, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ. Δημήτριος δέ, ἀποθνήσομαι, ἢ ζῶ, φησιν. Οὕτως ἔχει καὶ τό· Οὐ γάρ μοι δηρὸν βίῃ. οὐδὲ περιθονήσῃ κατὰ τὸ ζῆν πολὺν χρόνον.

196 ΧΕΡ. Ὁ νοῦς· Μηδὲ ὡς χερσὶ κακὸν ὄντα εἰς δέος ἀγέτω. ἢ, ὡς κακὸν ὄντα εἰς τὸν διὰ τῶν χειρῶν ἀγέτω πόλεμον. ἢ, ὡς χερσὶν ὑπερέχων. ΔΕΙ. Ἐκπλησσέτω, ἐκφοβείτω.

198 ΕΝ. Κακολογεῖν, ἐπιπλήσσειν.

202 ΑΠΗ. Σκληρόν, χαλεπόν.

203 ΜΕ. Μεταθήσεις, μεταβαλεῖς. ΣΤ. Εὐμετάστρεπτοι, εὔπιστοι εἰς τὸ ἀγαθόν.

204 ΠΡΕΣ. Τοῖς πρεσβυτέροις. ΕΡΙΝ. Αἱ ἀπὸ τῶν Ἐριννύων ἐκδικίαι.

207 ΑΙ. Καθήκοντα, συμφέροντα.

209 ΙΣΟ. Τῆς ἴσης μερίδος μεθέξοντα, ἰσόμοιρον. ΟΜΗ. Ὁμοίᾳ καὶ τῇ αὐτῇ.

210 ΝΕΙ. Ὀνειδίζειν, ἐπιπλήσσειν. ΧΟ. Ὀργίλοις.

211 ΝΕ. Αἰδεσθείς. ὅ ἐστι, μεμπτὸν ἡγησάμενος. ΥΠΟ. Ὑπείξω, ὑποχωρήσω.

" Αἴ κεν

« Αἴ κεν ἄνευ ἐμέθεν, καὶ Ἀθηναίης ἀγελείης,
« Ἥρης, Ἑρμείω τε, καὶ Ἡφαίστοιο ἄνακτος,
« Ἰλίου αἰπεινῆς πεφιδήσεται, οὐδ' ἐθελήσει
« Ἐκπέρσαι, δοῦναι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισιν,
« Ἴστω τοῦθ', ὅτι νῶιν ἀνήκεστος χόλος ἔσται.
Ὣς εἰπὼν, λίπε λαὸν Ἀχαιϊκὸν Ἐννοσίγαιος,
Δῦνε δὲ πόντον ἰών· πόθεσαν δ' ἥρωες Ἀχαιοί.
Καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
« Ἔρχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεθ' Ἕκτορα χαλκοκορυστήν·
« Ἤδη μὲν γάρ τοι Γαιήοχος ἐννοσίγαιος
« Οἴχεται εἰς ἅλα δῖαν, ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν
« Ἡμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
« Οἵπερ νέρτεροί εἰσι θεοὶ, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες.
« Ἀλλὰ τόδ' ἠμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον, ἠδέ οἱ αὐτῷ
« Ἔπλετο, ὅττι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόειξε
« Χεῖρας ἐμάς· ἐπεὶ οὔ κεν ἀνιδρωτί γ' ἐτελέσθη.
« Ἀλλὰ σύ γ' ἐν χείρεσσι λάβ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
« Τὴν μάλ' ἐπισσείων, φοβέειν ἥρωας Ἀχαιούς·
« Σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, ἑκατηβόλε, φαίδιμος Ἕκτωρ·
« Τόφρα γὰρ οὖν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
« Φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκωνται·
« Κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε ἔπος τε,
« Ὥς κε καὶ αὖτις Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο.

215 ΠΕ. Φείσεται, φεισθείη.
217 ΝΩ. Ἡμῖν. ΑΝΗ. Ἀνίατος.
219 ΠΟ. Ἐν πόθῳ ἐγίγνοντο, ἐπόθησαν.
221 ΧΑΛ. Χαλκῷ καθωπλισμένον. τουτέστι, πολεμικόν.
223 ΑΙ. Χαλεπὸν, νεῶ.
224 ΜΑ. Πανυ γὰρ ἀπόπειραν τῆς ἡμετέρας δυνάμεως ἔλαβον καὶ οἱ περὶ Κρόνον Τιτᾶνες ἐν τῷ Ταρτάρῳ ὄντες.
225 ΝΕ. Ἔνιοι, Ἐνέρτεροι. Οἱ κατώτεροι.
226 ΑΛ. Πάρα τοῦτο μὲν καὶ ἐμοί.
228 ΑΝΙ. Χωρὶς κακοπαθείας.
230 ΕΠΙ. Ἐκεῖνο κινῶν.
232 ΕΓΙ. Παρόρμα. ΟΦΡ. Ἕως ἄν.

« Ὣς

Ὣς ἔφατ᾽· οὐδ᾽ ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων·
Βῆ δὲ κατ᾽ Ἰδαίων ὀρέων, ἴρηκι ἐοικὼς
Ὠκέϊ, φασσοφόνῳ, ὅς τ᾽ ὤκιστος πετεηνῶν.
Εὗρ᾽ υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἕκτορα δῖον,
Ἥμενον, οὐδ᾽ ἔτι κεῖτο, νέον δ᾽ ἐσαγείρατο θυμὸν,
Ἀμφὶ ἓ γιγνώσκων ἑτάρους· ἀτὰρ ἆσθμα καὶ ἱδρὼς
Παύετ᾽, ἐπεί μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.
Ἀγχοῦ δ᾽ ἱστάμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
“ Ἕκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, τίη δὲ σὺ νόσφιν ἀπ᾽ ἄλλων
“ Ἧσ᾽ ὀλιγηπελέων; ἦ πού τί σε κῆδος ἱκάνει;
Τὸν δ᾽ ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
“ Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε θεῶν, ὅς μ᾽ εἴρεαι ἄντην;
“ Οὐκ ἀΐεις, ὅ με νηυσὶν ἔπι πρυμνῇσιν Ἀχαιῶν,
“ Οὓς ἑτάρους ὀλέκοντα, βοὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
“ Χερμαδίῳ πρὸς στῆθος, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς;
“ Καὶ δὴ ἔγωγ᾽ ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ᾽ Ἀΐδαο
“ Ἤματι τῷδ᾽ ὄψεσθαι, ἐπεὶ φίλον ἄϊον ἦτορ.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
“ Θάρσει νῦν, τοῖόν τοι ἀοσσητῆρα Κρονίων
“ Ἐξ Ἴδης προέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν,
“ Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὅς σε πάρος περ

236 ΑΝΗ. Παρήκουσεν.
237 ΙΡΗ. Ἱέρακι.
238 ΦΑΣ. Τῷ φάσσας φονεύοντι.
240 ΝΕ. Νεωστί. ΕΣΑ. Νῦν, ἠθροίζετο.
241 ΑΜ. Τοὺς περὶ αὐτὸν γιγνώσκων. ὅ ἐστιν, ἐπιστάμενος τῇ διανοίᾳ.
245 ΟΛΙ. Ὀλιγοθυμῶν. ΚΗ. Κακὸν, λύπη.
246 ΟΛΙ. Ὀλίγον ἰσχύων, ἐξησθενηκώς.
247 ΦΕ. Βέλτιστε, ἀνδρειότατε. ΟΣ. Ὅπις ἐμέ.
248 ΑΙ. Οὐκ ἀκούεις.
252 ΑΙΟΝ. Ἀπέπνευσα τὴν ψυχήν. ἢ, ἐπεὶ ᾐσθόμην ἀλγήσας τῆς ψυχῆς. Ἄϊον γὰρ νῦν τὸ ᾐσθόμην.
254 ΑΟΣ. Βοηθόν.
256 ΦΟΙ. Ἑρμῆς ὁ Διὸς καὶ Μαίας τῆς Ἄτλαντος εὗρε λύραν. Καὶ τοὺς Ἀπόλλωνος βόας κλέψας, εὑρέθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ διὰ τῆς μαντικῆς. Ἀπειλουμένου δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἔκλεψεν αὐτοῦ καὶ τὰ ἐπὶ τῶν ὤμων τόξα. μειδιάσας δὲ ὁ θεὸς, ἔδωκεν αὐτῷ τὴν μαντικὴν

« Ῥύομ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν πτολίεθρον.
« Ἀλλ' ἄγε, νῦν ἱππεῦσιν ἐπότρυνον πλέεσσι,
« Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππους·
« Αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κιὼν, ἵπποισι κέλευθον
« Πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρωας Ἀχαιούς.
Ὣς εἰπὼν, ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.
Ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
Δεσμὸν ἀπορρήξας, θείει πεδίοιο κροαίνων,
Εἰωθὼς λούεσθαι ἐϋῤῥεῖος ποταμοῖο,
Κυδιόων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
Ὤμοις ἀΐσσονται· ὁ δ' ἀγλαΐηφι πεποιθὼς,
Ῥίμφά ἑ γοῦνα φέρει μετά τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·
Ὣς Ἕκτωρ λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα,
Ὀτρύνων ἱππῆας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν.
Οἱ δ', ὥστ' ἢ ἔλαφον κεραὸν, ἢ ἄγριον αἶγα
Ἐσσεύοντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιῶται·
Τὸν μέν τ' ἠλίβατος πέτρη καὶ δάσκιος ὕλη
Εἰρύσατ', οὐδ' ἄρα τέ σφι κιχήμεναι αἴσιμον ἦεν·
Τῶν δέ θ' ὑπαὶ ἰαχῆς ἐφάνη λῖς ἠϋγένειος
Εἰς ὁδὸν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·
Ὣς Δαναοὶ, εἵως μὲν, ὁμιλαδὸν αἰὲν ἕποντο,

ῥάβδον. ἀφ' οὗ δὲ καὶ χρυσόῤῥαπις ὁ Ἑρμῆς προσηγορεύθη. Ἔλαβε τε παρ' αὐτοῦ τὴν λύραν. Ὅθεν καὶ χρυσάωρ ἀνομάσθη, ἀπὸ τοῦ τῆς κιθάρας ἀορτῆρος. ΧΡΥ. Ἤτοι, χρυσοφάσγανον, ἢ, χρυσοῦν τὸν ἀορτῆρα τῆς φαρέτρας, ἢ τῆς κιθάρας, ἔχοντα. Οὐκ ἔτι δὲ ξίφους. ἁγνὸς γὰρ ὁ θεός.

261 ΛΕΙ. Λείαν καὶ ὁμαλὴν ποιήσω. ΤΡΕ. Εἰς φυγὴν ἀγάγω.

263 ΣΤΑ. Ἀναπεπαυμένος, ἱστάμενος.

264 ΚΡΟ. Κρούων.

269 ΕΝΩ. Ἔστρεφεν, ἐκίνει.

272 ΕΣ. Ἐδίωκον.

273 ΗΛΙ. Ὑψηλὴ, ἀπρόσιτος. ἧς ἄν τις διαμάρτοι τῆς ἐπιβάσεως, διὰ τὸ πολὺ ὕψος. Ἀλιτεῖν γὰρ τὸ διαμαρτεῖν. ἢ, ἧς ὁ ἥλιος μόνος ἐπιβαίνει. ΔΑΣ. Πολύσκιος, λίαν πυκνή.

274 ΕΙ. Νῦν, ἐῤῥύσατο, ἔσωσε. ΚΙ. Καταλαβεῖν. ΑΙ. Εἱμαρμένον.

275 ΗΥΔ. Δασὺ γένειον ἔχων.

277 ΟΜΙ. Ἀθρόως.

Νύσσοντες

Νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἕκτορ' ἐποιχόμενον στίχας ἀνδρῶν,
Τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός.
Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστος, ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι,
Ἐσθλὸς δ' ἐν σταδίῃ· ἀγορῇ δέ ἑ παῦροι Ἀχαιῶν
Νίκων, ὁππότε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
“ Ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
“ Οἷον δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἀνέστη κῆρας ἀλύξας
“ Ἕκτωρ· ἦ θήν μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἑκάστου,
“ Χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο·
“ Ἀλλά τις αὖτε θεῶν ἐρρύσατο καὶ ἐσάωσεν
“ Ἕκτορ', ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
“ Ὡς καὶ νῦν ἔσσεσθαι ὀΐομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
“ Ζηνὸς ἐριγδούπου πρόμος ἵσταται, ὧδε μενοινῶν.
“ Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα πάντες·
“ Πληθὺν μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι·
“ Αὐτοὶ δ' ὅσσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,
“ Στείομεν, εἴ κε πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες,
“ Δούρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἴω καὶ μεμαῶτα
“ Θυμῷ δείσεσθαι Δαναῶν καταδῦναι ὅμιλον.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο.
Οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα,

280 ΠΟ. Τὰς ψυχὰς ἐταπείνωσαν, ἅπαντες λειποψυχήσαντες τὴν σωτηρίαν παρὰ τοῖς ποσὶν εἶχον.
283 ΑΓΟ. Νῦν, λόγῳ, ὁμιλίᾳ.
284 ΝΙ. Ἐνίκων.
287 ΑΛΥ. Ἐκφυγών.
291 Ο. Ἀντὶ τοῦ, ὃς δὴ πολλῶν.
293 ΜΕ. Προθυμούμενος.
295 ΑΝΩ. Κελεύσωμεν.
297 ΣΤΕΙ. Στῶμεν. ΕΡΥ. Ἐπίσχωμεν, κωλύσωμεν.

Τεῦκρον, Μηριόνην τε, Μέγην τ' ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
Ὑσμίνην ἤρτυνον ἀριστῆας καλέσαντες,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
Ἡ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο.
Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ
Μακρὰ βιβὰς, πρόσθεν δὲ κί' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Εἱμένος ὤμοιϊν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θοῦριν,
Δεινὴν, ἀμφιδάσειαν, ἀριπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκεὺς
Ἥφαιστος Διῒ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν·
Τὴν ἄρ' ὅγ' ἐν χείρεσσιν ἔχων, ἡγήσατο λαῶν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες· ὦρτο δ' ἀϋτὴ
Ὀξεῖ' ἀμφοτέρωθεν· ἀπὸ νευρῆφι δ' ὀϊστοὶ
Θρῶσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
Ἄλλα μὲν ἐν χροῒ πήγνυτ' ἀρηϊθόων αἰζηῶν·
Πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγὺ, πάρος χρόα καλὸν ἐπαυρεῖν,
Ἐν γαίῃ ἵσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι.
Ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,
Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πῖπτε δὲ λαός·

303 ΗΡ. Κατεσκεύαζον.

305 ΠΛ. Οἱ πολλοί.

308 ΕΙ. Ἠμφιεσμένος, περικείμενος.

309 ΑΜ. Πανταχόθεν δασεῖαν. Καὶ οἱ μὲν, ἀμφίμαλλον, οἱ δὲ, κύκλῳ δασεῖαν, διὰ τοὺς θυσάνους. Ὑφ' ἓν δὲ τὸ ὄνομα.

313 ΟΞ. Νῦν, δριμεῖα, χαλεπή.

316 ΕΠΑΥ. Ἐπιτυχεῖν.

317 ΛΙ. Ἐφιέμενα, ἐπιθυμοῦντα, ἐν τῇ διὰ μέσου γῇ ἐπήγνυντο, τοῦ χρωτὸς ἐπιθυμοῦντα τῶν ἐφ' οὓς ἐστάλη. Ἔστι λῶ λαίω, ὡς κερῶ κεραίω. Ζωρότερον κέραιε. ΧΡΟ. Τοῦ σώματος κορεσθῆναι.

318 ΑΙΓ. Κρόνος χρησμὸν λαβὼν, ὅτι ὁ ἴδιος αὐτὸν τῆς βασιλείας μεταστήσει υἱὸς, τὰ γεννώμενα κατέπινε. Ῥέα δὲ τεκοῦσα Δία, Κρόνῳ μὲν, λίθον ἀντ' αὐτοῦ σπαργανώσασα, ἔδωκε καταπιεῖν. τὸ δὲ παιδίον εἰς Κρήτην διακομίσασα, ἔδωκε Θέμιδι καὶ Ἀμαλθείᾳ, ἡ δὲ ἦν αἴξ. Ταύτην οἱ Τιτᾶνες ὁπόταν θεάσαιντο, ἐφοβοῦντο. Αὕτη δὲ τοὺς ἑαυτῆς μαζοὺς ἐπέχουσα, ἔτρεφε τὸ παιδίον. Αὐξηθεὶς δὲ ὁ Ζεὺς, μετέστησε τῆς βασιλείας τὸν πατέρα. Πολεμούντων δὲ αὐτῷ τῶν Τιτάνων, Θέμις συνεβούλευσε τῷ τῆς Ἀμαλθείας δέρματι σκεπαστηρίῳ χρήσασθαι. εἶναι γὰρ αὐτὸ ἀεὶ φοβητικόν. Πεισθεὶς δὲ ὁ Ζεὺς, ἐποίησε, καὶ τοὺς Τιτᾶνας ἐνίκησεν. Ἐντεῦθεν αὐτὸν φασὶν αἰγίοχον προσαγορευθῆναι.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐπεὶ κατενῶπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπώλων
Σεῖσ᾽, ἐπὶ δ᾽ αὐτὸς ἄϋσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
Ἐν στήθεσσιν ἔθελξε, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Οἱ δ᾽ ὥς᾽ ἠὲ βοῶν ἀγέλην, ἢ πῶϋ μέγ᾽ οἰῶν
Θῆρε δύω κλονέουσι, μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῷ,
Ἐλθόντ᾽ ἐξαπίνης, σημάντορος οὐ παρεόντος·
Ὣς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
Ἧκε φόβον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζεν.
Ἔνθα δ᾽ ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης·
Ἕκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνε,
Τὸν μὲν, Βοιωτῶν ἡγήτορα χαλκοχιτώνων·
Τὸν δὲ, Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἑταῖρον.
Αἰνείας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάριξεν·
Ἤτοι ὁ μὲν, νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο
Ἔσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
Ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς
Γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ᾽ Ὀϊλεύς.
Ἴασος αὖτ᾽, ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
Υἱὸς δὲ Σφήλοιο καλέσκετο Βουκολίδαο.
Μηκιστῆ δ᾽ ἕλε Πουλυδάμας, Ἐχίον δὲ Πολίτης
Πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίον δ᾽ ἕλε δῖος Ἀγήνωρ·

320 ΚΑ. Κατὰ πρόσοψιν.
322 ΕΘΕ. Ἐγοήτευσεν, ἠπάτησεν.
323 ΟΙ. Προβάτων.
324 ΘΗ. Λέοντες, κατ᾽ ἐξοχήν.
325 ΣΗ. Ἄρχοντος. Νῦν δὲ, φύλακος, νομέως.
326 ΩΣ. Οὕτω καὶ οἱ Ἕλληνες εἰς φυγὴν ἐτράπησαν ὑπὸ τοῦ φόβου ὡς ἀσθενεῖς.
327 ΟΠΑ. Περιεποίει, ἐδίδου.
328 ΚΕ. Διαλυθείσης, σκορπισθείσης, ἀλλαχοῦ ἄλλου τρεπομένου.
333 ΝΟ. Ὁ μὴ ἐκ νομίμης γυναικός.
334 ΕΣ. Ἦν, ἐγεγόνει.
335 ΦΥ. Πόλις Θεσσαλίας. Βαρυτόνως δὲ ἀναγνωστέον, ὡς Ἰθάκη, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ δεσμωτηρίου. ΚΑ. Ἀνελών.
336 ΓΝ. Νῦν, ἀδελφόν.
339 ΜΗ. Ἀντὶ τοῦ, Μηκιστέα.
340 ΠΡΩ. Ἐν τῇ πρώτῃ τάξει, ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς.

Δηΐοχον

Δηΐοχον δὲ Πάρις βάλε νείατον ὦμον ὄπισθε,
Φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
Ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ,
Τάφρῳ, καὶ σκολόπεσσιν, ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῇ,
Ἔνθα καὶ ἔνθα φέβοντο, δύοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκῃ.
Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας,
Νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἐᾶν δ' ἔναρα βροτόεντα·
« Ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἑτέρωθι νοήσω,
« Αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσομαι· οὐδέ νυ τόν γε
« Γνωτοί τε γνωταί τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα,
« Ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι πρὸ ἄστεος ἡμετέροιο.
Ὣς εἰπὼν, μάστιγι κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους,
Κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ στίχας· οἱ δὲ, σὺν αὐτῷ
Πάντες ὁμοκλήσαντες, ἔχον ἐρυσάρματας ἵππους,
Ἠχῇ θεσπεσίῃ· προπάροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ῥεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων,
Ἐς μέσσον κατέβαλλε· γεφύρωσεν δὲ κέλευθον
Μακρὴν, ἠδ' εὐρεῖαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωὴ
Γίνεται, ὁππότ' ἀνὴρ σθένεος πειρώμενος ἧσι.
Τῇ ῥ' οἵγε προχέοντο φαλαγγηδόν· πρὸ δ' Ἀπόλλων
Αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν

341 ΠΑ. Εἴρηται καὶ ἔμπροσθεν, ὅτι Ἑκάβη, τεκοῦσα Ἀλέξανδρον, διὰ τὸ ὄνειρον ἐξέθηκεν εἰς Ἴδην. Ὁ δὲ ποιμὴν εὑρὼν αὐτὸν, διὰ τὸ μὴ γνωρισθῆναι, ἐν πήρᾳ ἔτρεφεν. Ἀφ' οὗ ὀνομάσθη Πάρις.

343 ΕΝΑ. Ἕως οὗ αὐτοὶ τούτους ἐσκύλευον, ἀφαιρούμενοι τὰ ἡμαγμένα ὅπλα.

344 ΕΝΙ. Ἐμπεσόντες.

345 ΔΥ. Ἐσήεσαν.

347 ΕΠΙ. Ἐφορμῆσαι.

349 ΜΗ. Μηχανήσομαι, ἐργάσομαι.

350 ΠΥ. Τῆς διὰ πυρὸς ταφῆς λαχεῖν ποιήσουσι.

352 ΚΑ. Κατὰ τῶν ὤμων τῶν ἵππων.

354 ΕΡΥ. Τοὺς ἑλκύοντας τὰ ἅρματα, τοὺς ὑποζυγίους.

356 ΟΧ. Κυρίως μὲν τὰ τῶν ποταμῶν χείλη. νῦν δὲ, τῆς τάφρου. ΚΑ. Τῆς τάφρου. ΕΡΕΙ. Καταβάλλων.

357 ΓΕ. Διαβατὴν ἐποίησεν.

359 ΗΣ. Ἀφῇ, βάλῃ ἀκοντίσῃ.

360 ΦΑ. Κατὰ φάλαγγας· ὅ ἐστι, τάξεις.

Ῥεῖα

Ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις ψάμαθον πάϊς ἄγχι θαλάσσης·
Ὅς τ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέῃσιν,
Ἂψ αὖτις συνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν, ἀθύρων.
Ὥς ῥα σὺ, ἤϊε Φοῖβε, πολὺν κάματον καὶ ὀϊζὺν
Σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνῶρσας.
Ὣς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
Ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσι
Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος.
Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
Εὔχετο χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
« Ζεῦ πάτερ, εἴποτέ τις τοι ἐν Ἄργεΐ περ πολυπύρῳ,
« Ἢ βοὸς, ἢ οἰὸς κατὰ πίονα μηρία καίων,
« Εὔχετο νοστῆσαι, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας·
« Τῶν μνῆσαι, καὶ ἄμυνον, Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἦμαρ·
« Μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιούς.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
Ἀράων ἀΐων Νηληϊάδαο γέροντος.
Τρῶες δ' ὡς ἐπύθοντο Διὸς νόον αἰγιόχοιο,
Μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
Οἱ δ' ὥστε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
Νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὁππότ' ἐπείγῃ
Ἲς ἀνέμου, ἡ γάρ τε μάλιστά γε κύματ' ὀφέλλει·

363 ΑΘΥΡ. Παίγνια. ΝΗ. Ταῖς ἀφροσύναις.

364 ΑΘΥ. Παίζων.

365 ΗΙΕ. Τοξικέ. Παρὰ τὴν ἄφεσιν τῶν βελῶν. Ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἀπόλλωνος. Εἴρηται δὲ κατὰ ἀφαίρεσιν τῆς πρώτης συλλαβῆς. ἵν' ᾖ, ἱήϊε. Ἰὸς γὰρ λέγεται τὸ βέλος, παρὰ τὸ ἰέναι. Ἔνιοι δὲ ψιλῶς ἀναγιγνώσκοντες, ἀπέδωκαν, ἰατρέ, οὐκ ὀρθῶς. Ἐπεὶ θεῶν ἰατρὸν Παιήονα Ὅμηρος παραδίδωσι. ΚΑ. Πολλοὺς καμάτους καὶ ταλαιπωρίας αὐτῶν.

366 ΣΥΓ. Συνετάραξας, συνέχεας. ΦΥ. Φόβον, φυγήν.

372 ΠΟ. Σιτοφόρῳ.

378 ΑΡΑ. Νῦν, τῶν εὐχῶν ἀκούων.

381 ΕΥ. Εὐρυχώρου, πλατείας ἐν τῷ περάσαι.

382 ΝΗ. Ὑπὲρ τοὺς τοίχους τῆς νεώς.

Ὣς Τρῶες μεγάλῃ ἰαχῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον.
Ἵππους δ' εἰσελάσαντες, ἐπὶ πρύμνῃσι μάχοντο,
Ἔγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδὸν, οἱ μὲν ἀφ' ἵππων,
Οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὑψιμελαινάων ἐπιβάντες,
Μακροῖσι ξυστοῖσι, τά ῥά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
Ναύμαχα, κολλήεντα, κατὰ στόμα εἱμένα χαλκῷ.
Πάτροκλος δ', εἷως μὲν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε
Τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
Τόφρ' ὅγ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο
Ἧστό τε, καὶ τὸν ἔτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἕλκεϊ λυγρῷ
Φάρμακ', ἀκήματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων·
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησε
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε,
Ὤιμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὣ πεπλήγετο μηρὼ
Χερσὶ καταπρηνέσσ'· ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα·
« Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύναμαι, χατέοντί περ ἔμπης,
« Ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν·
« Ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω· αὐτὰρ ἔγωγε
« Σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
« Τίς δ' οἶδ' εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω
« Παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.
Τὸν μὲν ἄρ' ὣς εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον· οὐδὲ δύναντο,

389 ΝΑΥ. Μακρὰ δόρατα, τὰ πρὸς ναυμαχίαν ἐπιτήδεια. ΚΟΛ. Ἐκ πολλῶν συγκεκολλημένα, ἵνα γένηται μακρά. οἷον σύνθετα, καὶ οὐ μονόξυλα. ΚΑ. Νῦν κατὰ τὴν ἀρχήν. μεταφορικῶς. ΕΙ. Ἀντὶ τοῦ, κατὰ τὸ ἄκρον σεσιδηρωμένα.

392 ΑΓΑ. Ἤτοι ἀγαπῶντος τοὺς ἄνδρας· ἢ ἀνδρείου.

394 ΑΚΗ. Ἰάματα.

399 ΧΑ. Χρήζοντι, δεομένῳ.

400 ΔΗ. Μάλα γὰρ μεγάλη μάχη.

401 ΠΟ. Παρηγορείτω.

402 ΕΙΣ. Ἀντὶ τοῦ, πρὸς Ἀχιλλέα.

404 ΠΑ. Παραμυθία, παραίνεσις.

Παυροτέρους

Παυροτέρους περ ἐόντας, ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν·
Οὔτέ ποτε Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
Ῥηξάμενοι, κλισίῃσι μιγήμεναι, οὐδὲ νέεσθαι.
Ἀλλ᾽ ὥστε στάθμη δόρυ νήϊον ἐξιθύνει
Τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης
Εὖ εἰδῇ σοφίης, ὑποθημοσύνῃσιν Ἀθήνης·
Ὣς μὲν τῶν ἐπὶ ἶσα μάχη τέτατο πτόλεμός τε.
Ἄλλοι δ᾽ ἀμφ᾽ ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν·
Ἕκτωρ δ᾽ ἄντ᾽ Αἴαντος ἐείσατο κυδαλίμοιο.
Τὼ δὲ μιῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδ᾽ ἐδύναντο
Οὔθ᾽ ὁ τὸν ἐξελάσαι, καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας,
Οὔθ᾽ ὁ τὸν ἂψ ὤσασθαι, ἐπεί ῥ᾽ ἐπέλασσέ γε δαίμων.
Ἔνθ᾽ υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας,
Πῦρ ἐς νῆα φέροντα, κατὰ στῆθος βάλε δουρί·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, δαλὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Ἕκτωρ δ᾽ ὡς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν
Ἐν κονίῃσι πεσόντα νεὼς προπάροιθε μελαίνης,
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας·
« Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ,
« Μὴ δή πω χάζεσθε μάχης ἐν στείνεϊ τῷδε·

410 ΣΤΑΘ. Ἐργαλεῖον τεκτονικόν. ἢ καὶ κατευθυντηρία λεγομένη. Τούτῳ δὲ κανονίζεται τὸ ξύλον. Ἔστι δὲ καὶ σχοινίον λεπτὸν, ἐρυθρῷ ἢ μέλανι χρώματι κεχρισμένον. ΝΗ. Τὸ εἰς ναυπηγίαν ξύλον. ΕΞΙ. Ἴσον ποιεῖ, ὀρθοῖ.

411 ΔΑ. Ἐμπείρου.

412 ΕΥ. Ἔμπειρος τεκτονικῆς. Τὸ γὰρ παλαιὸν, πᾶς τεχνίτης, σοφὸς ἐκαλεῖτο, συγκεχυμένῳ ὀνόματι. ὕστερον δὲ Πυθαγόρας, τοῦτο μεμψάμενος, σοφὸν μὲν μόνον εἶπε τὸ θεῖον ὀνομάζεσθαι· σοφίαν δὲ μόνην τὴν ἔχουσαν τὸ τέλειον καὶ ἄπταιστον τῆς ἐπιστήμης. ἥτις ἐστὶ γνῶσις θείων τε καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων. ΥΠΟ. Ὑποβολαῖς, διδασκαλίαις.

413 ΤΕ. Ἐτέτατο.

414 ΑΛ. Ἄλλοι δὲ κατ᾽ ἄλλο μέρος τῶν νεῶν ἐμάχοντο.

415 ΑΝΤ. Ἀντικρὺ τοῦ Αἴαντος. ΕΕΙ. Ἐφώρμησεν, ἐπῆλθεν.

418 ΑΨ. Εἰς τοὐπίσω ἀπώσασθαι.

419 ΚΛΥ. Κλύτιος, ἀδελφὸς Πριάμου. ΚΑΛ. Καλλήτωρ, ἀνεψιὸς Ἕκτορος. Ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Κλύτιος ὁμώνυμος.

426 ΧΑ. Ἀναχωρεῖτε. ΣΤΕΙ. Στενοχωρίαν ἔχοντι τόπῳ. ἢ, τῇ μάχῃ τῇ στενοχωρούσῃ, καὶ πανταχόθεν πεπυκνωμένῃ.

" Ἀλλ' υἷα Κλυτίοιο σαώσατε, μή μιν Ἀχαιοὶ
" Τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
Ὣς εἰπὼν, Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Τοῦ μὲν ἅμαρθ'· ὁ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα Μάστορος υἱὸν,
Αἴαντος θεράποντα, Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ
Ναῖ', ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθέοισι·
Τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὔατος ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἑστεότ' ἄγχ' Αἴαντος· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Νηὸς ἀπὸ πρύμνης χαμάδις πέσε· λῦντο δὲ γυῖα.
Αἴας δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·
" Τεῦκρε πέπον, δὴ νῶϊν ἀπέκτατο πιστὸς ἑταῖρος
" Μαστορίδης, ὃν νῶϊ Κυθηρόθεν ἔνδον ἐόντα,
" Ἶσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισι·
" Τὸν δ' Ἕκτωρ μεγάθυμος ἀπέκτανε· ποῦ νύ τοι ἰοὶ
" Ὠκύμοροι, καὶ τόξον ὅ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων;
Ὣς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε· θέων δέ οἱ ἄγχι παρέστη
Τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον, ἠδὲ φαρέτρην
Ἰοδόκον· μάλα δ' ὦκα βέλη Τρώεσσιν ἐφίει·
Καί ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον, Πεισήνορος ἀγλαὸν υἱὸν,
Πουλυδάμαντος ἑταῖρον, ἀγαυοῦ Πανθοΐδαο,
Ἡνία χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους·
Τῇ γὰρ ἔχ' ᾗ ῥα πολὺ πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ

427 ΣΑΩ. Ἀνακομίσατε, τῆς μάχης σώσατε.

428 ΝΕ. Ἐν τῷ ἀθροίσματι τῶν νεῶν, τῷ ναυστάθμῳ.

431 ΚΥ. Ἀπὸ Κυθήρων. Κύθηρα δὲ νησίδιον τῆς Λακωνικῆς, Ἀφροδίτης ἱερόν. ὅθεν καὶ Κυθέρειαν ἐπιθετικῶς ὀνομάζουσι τὴν θεάν.

437 ΝΩ. Ἡμᾶς δή.

438 ΚΥ. Ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ Κυθήρων ἐνδεδημηκότα.

441 ΩΚΥ. Ταχύμοιροι, θάνατον ἐπιφέροντες, ταχυθάνατοι.

444 ΙΟ. Ἰοὺς δεχομένην. ὅ ἐστι, βέλη.

447 ΠΕ. Ἐπεπόνητο, ἐνήργει.

448 ΤΗ. Ἐκεῖ γὰρ πλεῖσται. Η. Ὅπῃ δή. ΚΛΟ. Ἐταράσσοντο.

Ἦλθε

Ἦλθε κακόν, τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν ἱεμένῳ περ·
Αὐχένι γάρ οἱ ὄπισθε πολύστονος ἔμπεσεν ἰός·
Ἤριπε δ᾽ ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι,
Κεῖν᾽ ὄχεα κροτέοντες· ἄναξ δ᾽ ἐνόησε τάχιστα
Πουλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίον ἤλυθεν ἵππων.
Τοὺς μὲν ὅγ᾽ Ἀστυνόῳ Προτιάονος υἱέϊ δῶκε·
Πολλὰ δ᾽ ἐπώτρυνε σχεδὸν ἴσχειν εἰσορόωντα
Ἵππους· αὐτὸς δ᾽ αὖτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
Τεῦκρος δ᾽ ἄλλον ὀϊστὸν ἐφ᾽ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
Αἴνυτο· καί κεν ἔπαυσε μάχης ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
Εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν·
Ἀλλ᾽ οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥ᾽ ἐφύλασσεν
Ἕκτορ᾽, ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπηύρα,
Ὅς οἱ ἐϋστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ
Ῥῆξ᾽ ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλῃ
Ἰὸς χαλκοβάρης, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Τεῦκρος δ᾽ ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·
« Ὢ πόποι, ἦ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κείρει
« Δαίμων ἡμετέρης, ὅ, τε μοι βιὸν ἔκβαλε χειρός·
« Νευρὴν δ᾽ ἐξέρρηξε νεόστροφον, ἣν οἱ ἔδησα

450 ΕΡΥ. Εἶργε, ἐκώλυσεν. ΙΕ. Προθυμουμένῳ, σπεύδοντι.

451 ΠΟ. Ἤτοι, ὁ ὀδυνηρὸς, ἢ πολλῶν στεναγμῶν αἴτιος. Ἀποστρεφόντων δὲ τὰ ἅρματα τῶν Τρώων, πρὸς τὸ ἐξίσου πολεμεῖν ἐπιβεβηκόσιν τῶν νεῶν τοῖς Ἕλλησιν, οὕτως ὁ ἡνίοχος πεπραμμένος, πρὸς τοὺς ἵππους βέβληται κατὰ τοῦ αὐχένος.

452 ΥΠΕ. Ὑπεχώρησαν.

453 ΚΕΙΝ. Κενὰ τὰ ἅρματα κροτοῦντες.

456 ΙΣ. Κατέχειν.

459 ΑΙ. Ἐλάμβανε, ἀφῄρει.

461 ΠΥ. Νοῦν, συνετόν.

462 ΑΠ. Ἀφῄρει.

463 ΕΥ. Καλῶς περιστρεφομένην. ΑΜΥ. Ἤτοι, κατὰ μετουσίαν τοῦ φοροῦντος· ἢ, παραπεχόθεν ἀμέμπτῳ καὶ ὑγιεῖ.

464 ΠΑ. Παρεπλανήθη, παρέπεσεν. ΑΛ. Ἀλλαχόσε, καὶ οὐκ ἐπὶ τὸν Ἕκτορα.

465 ΧΑΛ. Χαλκῷ βαρυνόμενος.

467 ΠΑ. Πᾶσαν τὴν εἰς τὸν πόλεμον ἡμῶν προθυμίαν θεός τις κωλύει, καὶ παραφθείρει. ΕΠΙ. Ἐπικόπτει, ἐμποδίζει τὰ βουλεύματα.

469 ΝΕΟ. Καινήν, νεωστὶ ἐστραμμένην.

“ Πρώϊον, ὄφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας ὀϊστούς.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
“ Ὦ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰοὺς
“ Κεῖσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς Δαναοῖσι μεγήρας·
“ Αὐτὰρ χερσὶν ἑλὼν δολιχὸν δόρυ, καὶ σάκος ὤμῳ,
“ Μάρναό τε Τρώεσσι, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς.
“ Μὴ μὰν ἀσπουδί γε, δαμασσάμενοί περ, ἕλοιεν
“ Νῆας ἐϋσσέλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.
Ὣς φάθ'· ὁ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν·
Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν,
Ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
Βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὦκα θέων Αἴαντι παρέστη.
Ἕκτωρ δ' ὡς εἶδεν Τεύκρου βλαφθέντα βέλεμνα,
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας·
“ Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
“ Ἀνέρες ἐστὲ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
“ Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
“ Ἀνδρὸς ἀριστῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.
“ Ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίνεται ἀλκὴ,
“ Ἠμὲν ὁτέοισιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίξῃ,
“ Ἠδ' ὅτινας μινύθῃ τε, καὶ οὐκ ἐθέλῃσιν ἀμύνειν·

470 ΠΡΩ. Ἕωθεν, ὄρθριον, ἢ πρόσφατον. ΑΝΕ. Ὑπομένοι, ἀντίσχοιτο. ΘΑ. Πυκνῶς.

473 ΜΕ. Φθονήσας.

476 ΑΣ. Χωρὶς σπουδῆς, καὶ κακοπαθείας.

479 ΤΕ. Τετράπτυχον, τέσσαρας θέσεις ἔχον ἐπαλλήλους.

484 ΒΕ. Βέλη, ὑποκοριστικῶς.

488 ΔΗ. Ἴδον γὰρ δή.

489 ΔΙΟ. Ἀναγκαίως τὸ Διόθεν, ἵνα τοὺς μὲν ἐπιῤῥώσῃ, τοὺς δὲ περιδεεῖς καταστήσῃ. Τῇ τῶν θεῶν ἐν ἐλπίδι ἀνεγείρῃ τὸ στρατόν.

490 ΑΛ. Νῦν, βοήθεια.

491 ΟΤΕ. Οἷστισιν. ΥΠΕΡ. Ὑπερέχον, μέγα.

492 ΜΙ. Ἐλαττοῖ, μειοῖ.

“ Ὣς

" Ὡς νῦν Ἀργείων μινύθῃ μένος, ἄμμι δ' ἀρήγῃ.
" Ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὃς δέ κεν ὑμέων
" Βλήμενος, ἠὲ τυπεὶς, θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
" Τεθνάτω· οὔ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
" Τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε σόη καὶ παῖδες ὀπίσσω,
" Καὶ οἶκος, καὶ κλῆρος ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
" Οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Αἴας δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἑτάροισιν·
" Αἰδὼς, Ἀργεῖοι· νῦν ἄρκιον, ἢ ἀπολέσθαι,
" Ἠὲ σαωθῆναι, καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν·
" Ἦ ἔλπεσθ', ἢν νῆας ἕλῃ κορυθαίολος Ἕκτωρ,
" Ἐμβαδὸν ἵξεσθαι ἣν πατρίδα γαῖαν ἕκαστος;
" Ἦ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα
" Ἕκτορος, ὃς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει;
" Οὐ μὰν ἔς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι·
" Ἡμῖν δ' οὔτις τοῦδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων,
" Ἢ αὐτοσχεδίῃ μῖξαι χεῖράς τε μένος τε.
" Βέλτερον, ἢ ἀπολέσθαι ἕνα χρόνον, ἠὲ βιῶναι,
" Ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
" Ὧδ' αὔτως παρὰ νηυσὶν, ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.

495 ΒΛΗ. Ἐκ βολῆς τρωθείς. ΤΥ. Ἐκ χειρὸς τρωθεὶς, ἐκ τοῦ σύνεγγυς. ΠΟΤ. Μόρον, θάνατον.

496 ΑΕΙ. Κακόν.

497 ΣΟΗ. Σεσωσμένη, ὑγιής.

498 ΚΛΗ. Χωρικὴ περίκτησις καὶ οὐσία, ἐπεὶ οἱ πρῶτοι, καταλαβόντες χώραν, κλήρῳ αὐτὴν διενέμοντο. ΑΚΗ. Ἀκέραιος, ἄφθαρτος.

499 ΟΙ. Πορεύθῶσιν.

502 ΑΡ. Αὔταρκες, ἱκανόν.

505 ΕΜ. Πεζῇ βαίνοντες. ΙΞ. Ἀφίξεσθαι, ἐλθεῖν.

507 ΕΝΙ. Ἐμπρῆσαι, καῦσαι.

508 ΧΟ. Χορείαν.

509 ΜΗ. Βουλη.

510 ΑΥ. Τῇ ἑαυτοῦ σύνεγγυς μάχῃ.

511 ΒΕΛ. Βέλτιον πρὸς βραχὺ κινδυνεῦσαι, ἢ ζῶντας καὶ κατ' ὀλίγον ἀπολλυμένους ταλαιπωρεῖν. ΕΝ. Ἐν μιᾷ ῥοπῇ. ΒΙΩ. Ζῆσαι.

512 ΣΤΡΕΥ. Ταλαιπωρεῖν, κακοπαθεῖν.

513 ΑΥ. Ἀπράκτως, ματαίως.

Ὣς

Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Ἔνθ' Ἕκτωρ μὲν ἕλε Σχεδίον Περιμήδεος υἱὸν,
Ἀρχὸν Φωκήων· Αἴας δ' ἕλε Λαοδάμαντα,
Ἡγεμόνα πρυλέων, Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·
Πουλυδάμας δ' Ὦτον Κυλλήνιον ἐξενάριξε,
Φυλείδεω ἕταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν.
Τῷ δὲ Μέγης ἐπόρουσεν ἰδών· ὁ δ' ὕπαιθα λιάσθη
Πουλυδάμας· καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν· οὐ γὰρ Ἀπόλλων
Εἴα Πάνθου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·
Αὐτὰρ ὅγε Κροίσμου στῆθος μέσον οὔτασε δουρί·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
Τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ, αἰχμῆς εὖ εἰδὼς,
Λαμπετίδης, ὃν Λάμπος ἐγείνατο, φέρτατος ἀνδρῶν,
Λαομεδοντιάδης, εὖ εἰδότα θούριδος ἀλκῆς·
Ὅς τότε Φυλείδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ,
Ἐγγύθεν ὁρμηθείς· πυκινὸς δέ οἱ ἤρκεσε θώρηξ,
Τόν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τόν ποτε Φυλεὺς
Ἤγαγεν ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
Ξεῖνος γάρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐφήτης,
Ἐς πόλεμον φορέειν, δηΐων ἀνδρῶν ἀλεωρήν·
Ὅς οἱ καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροὸς ἤρκεσ' ὄλεθρον.
Τοῦ δὲ Μέγης κόρυθος χαλκήρεος ἱπποδασείης
Κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι·

517 ΠΡΥ. Πεζῶν, ὁπλιτῶν.
518 ΚΥΛ. Ἀρκάδα. Κυλλήνη δὲ ὄρος Ἀρκαδίας ἱερὸν Ἑρμοῦ, καὶ ὑπ' αὐτὸ πόλις ὁμώνυμος.
520 ΥΠΑΙ. Εἰς πλάγιον ἐξέκλινεν, εἰς τοὔμπροσθεν.
521 ΑΠ. Ἀφήμαρτεν, ἀπέτυχε.
525 ΔΟ. Νῦν, ὄνομα κύριον. ΑΙΧ. Πολεμικὸς, ἐμπειροπόλεμος.
529 ΠΥ. Πυκνὸς, καὶ ἀσφαλής. ΗΡ. Ἐβοήθησεν, ἀπέστρεψε.
530 ΓΥ. Ἐν ταῖς συνοχαῖς τῶν κοιλωμάτων ἐπιμελῶς ἡρμοσμένον.
531 ΕΦ. Τῆς ἐν Ἤλιδι. ἣ νῦν καλεῖται Οἰνόη.
533 ΑΛΕ. Φυλακὴν, ἀσφάλειαν, ἄδειαν.
536 ΚΥΜ. Τὸ κάτακρον τῆς περικεφαλαίας, ἐν ᾧ ἐμβάλλεται ὁ λόφος.

Ῥῆξε

Ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτῦ· πᾶς δὲ χαμᾶζε
Κάππεσεν ἐν κονίῃσι, νέον φοίνικι φαεινός.
Ἕως ὁ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἤλπετο νίκην,
Τόφρα δέ οἱ Μενέλαος ἀρήϊος ἦλθεν ἀμύντωρ·
Στῆ δ' εὐρὰξ σὺν δουρὶ λαθὼν, βάλε δ' ὦμον ὄπισθεν·
Αἰχμὴ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμώωσα,
Πρόσσω ἱεμένη· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐλιάσθη.
Τὼ μὲν ἐεισάσθην χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
Συλήσειν· Ἕκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευε
Πᾶσι μάλα· πρῶτον δ' Ἱκεταονίδην ἐνένιπτεν,
Ἴφθιμον Μελάνιππον· ὁ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βῦς
Βόσκ' ἐν Περκώτῃ, δηΐων ἀπονόσφιν ἐόντων·
Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
Ἂψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσιν·
Ναῖε δὲ πὰρ Πριάμῳ· ὁ δέ μιν τίεν ἶσα τέκεσσι.
Τόν ῥ' Ἕκτωρ ἐνένιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
« Οὕτω δὴ, Μελάνιππε, μεθήσομεν; ὐδέ νυ σοί περ
« Ἐντρέπεται φίλον ἦτορ ἀνεψιῦ κταμένοιο;
« Οὐχ ὁράᾳς οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἕπυσιν;
« Ἀλλ' ἕπευ· ὐ γὰρ ἔτ' ἐστὶν ἀποσταδὸν Ἀργείοισι

537 ΛΟ. Λόφος ἐστὶ δὲ αὐτὸ τὸ ἐπικράνισμα.

538 ΝΕ. Νεωστὶ φοινικῷ χρώματι βεβαμμένος. ὅ ἐστιν, ἐρυθρῷ τῷ αἵματι.

540 ΑΜΥΝ. Βοηθός.

541 ΕΥ. Ἐκ πλαγίου.

542 ΔΙ. Διεξῆλθε. ΜΑΙ. Ἐνθουσιωδῶς ὁρμῶσα.

544 ΕΕΙ. Νῦν, ἐπῆλθον, καὶ ὥρμησαν.

545 ΚΑ. Νῦν, πᾶσι τοῖς συγγενέσι. Σημείωσαι γὰρ ὅτι καὶ τοὺς ἀνεψιοὺς κασιγνήτους ἐκάλουν. Ὁ γὰρ Μελάνιππος ἀνεψιὸς ἦν Ἕκτορος. Ἀνεψιοὶ δέ εἰσιν οἱ τῶν ἀδελφῶν παῖδες· ὥσπερ Αἴας καὶ Ἀχιλλεὺς, ὁ μὲν Τελαμῶνος, ὁ δὲ Πηλέως.

546 ΕΝΕ. Ἐκακολόγησεν, ἐπέπληξεν.

547 ΟΦΡΑ. Ἕως οὗ, τέως.

548 ΠΕΡ. Πόλις Ἑλλησπόντου. οἱ δὲ, Θράκης.

550 ΜΕ. Ἐκπρεπὴς ἦν.

553 ΜΕ. Ἀμελήσομεν. ἐάσομεν.

554 ΕΝ. Ἐπιστρέφεται, οἷον ἐντροπὴν ἐπὶ τὸ βέλτιον λαμβάνει.

555 ΟΙ. Ὁποῖον. ΠΕ. Περὶ τὰ ὅπλα ἀσχολοῦνται. ΕΠ. Ἐνεργοῦσιν, ἀσχολοῦνται.

556 ΑΠΟ. Ἀφεστῶτες πόῤῥω ἐκ διαστήματος.

Μάρνασθαι,

“ Μάρνασθαι, πρίν γ' ἠὲ κατακτάμεν, ἠὲ κατ' ἄκρης
“ Ἴλιον αἰπεινὴν ἑλέειν, κτᾶσθαί τε πολίτας.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἕσπετο ἰσόθεος φώς.
Ἀργείους δ' ὄτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
“ Ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐστὲ, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ,
“ Ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
“ Αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι, ἠὲ πέφανται·
“ φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται, οὔτέ τις ἀλκή.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον·
Ἐν θυμῷ δὲ βάλοντο ἔπος· φράξαντο δὲ νῆας
Ἕρκεϊ χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρῶας ἔγειρεν.
Ἀντίλοχον δ' ὄτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
“ Ἀντίλοχ', οὔτις σεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
“ Οὔτε ποσὶν θάσσων, οὔτ' ἄλκιμος ὡς σὺ μάχεσθαι,
“ Εἴ τινά που Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλησθα.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόθυνεν·
Ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Ἀμφὶ ἓ παπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο,
Ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὁ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἧκεν,
Ἀλλ' Ἱκετάονος υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον,
Νισσόμενον πόλεμόνδε βάλε στῆθος παρὰ μαζόν·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, κύων ὥς, ὅς ἐπὶ νεβρῷ

557 ΑΚ. Κατὰ κεφαλῆς, ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως.
558 ΑΙ. Ὑψηλήν. ΚΤΑ. καὶ. Κτᾶσθαι. Ἀναιρεθῆναι.
561 ΑΙ. Αἰδέσθητι.
563 ΠΕ. Φονεύονται.
564 ΟΡ. Ὥρμηται.
566 ΦΡΑΞ. Ἔφραξαν.
567 ΕΡ. Τῷ κύκλῳ τῶν ἀσπίδων, ταῖς ἀσπίσιν. ΕΓ. Παρώρμησε.
570 ΘΑΣ. Ταχύτερος.
571 ΕΙ. Εἴ πως τῶν Τρώων.
574 ΚΕ. Νῦν, ὑπεχώρησαν, διέστησαν.
579 ΝΕ. Νεογνῷ ἐλάφῳ.

Βλημένῳ

Βλημένῳ ἀΐξῃ, τόν τ' ἐξ εὐνῆφι φορόντα
Θηρητὴρ ἐτύχησε βαλών, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
Ὣς ἐπὶ σοί, Μελάνιππε, θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης,
Τεύχεα συλήσων· ἀλλ' οὐ λάθεν Ἕκτορα δῖον,
Ὅς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε, θέων ἀνὰ δηϊοτῆτα·
Ἀντίλοχος δ' οὐ μεῖνε, θοός περ ἐὼν πολεμιστής,
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔτρεσε, θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ἐοικώς,
Ὅστε κύνα κτείνας, ἢ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσι,
Φεύγει πρίν περ ὅμιλον ἀολλισθήμεναι ἀνδρῶν·
Ὣς τρέσε Νεστορίδης· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἕκτωρ
Ἠχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο·
Στῆ δὲ μεταστρεφθείς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων.
Τρῶες δέ, λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισι,
Νηυσὶν ἐπεσσεύοντο· Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμάς,
Ὅς σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
Ἀργείων, καὶ κῦδος ἀπαίνυτο· τοὺς δ' ὀρόθυνεν.
Ἕκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσι θεσπιδαὲς πῦρ
Ἐμβάλῃ ἀκάματον, Θέτιδος δ' ἐξαίσιον ἀρὴν
Πᾶσαν ἐπικρήνειε· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεύς,
Νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
Ἐκ γὰρ δὴ τοῦ ἔμελλε παλίωξιν παρὰ νηῶν

580 ΕΥ. Ἐξ τῆς κοίτης. ΘΟ. Ὁρμῶντα.
581 ΕΤΥ. Κατεσχάσατο.
586 ΕΤΡΕ. Μετὰ δέους ἔφυγεν.
588 ΑΟΛ. Συναθροισθῆναι.
590 ΧΕ. Ἔχεον, ἑτοίμως ἔρριπτον.
592 ΛΕΙ. Λέουσιν.
593 ΕΠΕ. Ἐφώρμησαν.
594 ΘΕΛ. Ἐγοήτευσεν. ἠπάτα καὶ παρῄτειτο τὴν τοῦ ἀμύνασθαι δύναμιν.
595 ΑΠΑΙ. Ἀφῃρεῖτο.
596 ΟΡΕΞ. Δοῦναι, παρασχεῖν.
597 ΘΕΣ. Τὸ ὑπὸ θεῶν ἀναπλήρωμα θεῖον.
598 ΕΞ. Παρὰ τὸ καθῆκον γινομένην. μεγάλην. ἤ, οὐκ ἀγαθήν. ΑΡ. Ἱκεσίαν, εὐχήν. Ὅτι ἐστί, βλάβην.
599 ΕΠΙ. Ἐπιτελέσειε.
600 ΣΕ. Λαμπηδόνα.

Θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξαι.
Τὰ φρονέων, νήεσσιν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἔγειρεν
Ἕκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.
Μαίνετο δ᾽, ὡς ὅτ᾽ Ἄρης ἐγχέσπαλος, ἢ ὀλοὸν πῦρ
Οὔρεσι μαίνηται, βαθέης ἐνὶ τάρφεσιν ὕλης·
Ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίνετο, τὼ δέ οἱ ὄσσε
Λαμπέσθην βλοσυρῇσιν ὑπ᾽ ὀφρύσιν· ἀμφὶ δὲ πήληξ
Σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο
Ἕκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ᾽ αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ
Ζεύς, ὅς μιν πλεόνεσσι μετ᾽ ἀνδράσι μοῦνον ἐόντα
Τίμα καὶ κύδαινε· μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλεν
Ἔσσεσθ᾽· ἤδη γάρ οἱ ἐπώρνυε μόρσιμον ἦμαρ
Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλείδαο βίηφι.
Καί ῥ᾽ ἔθελεν ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν, πειρητίζων
Ἧ δὴ πλεῖστον ὅμιλον ὅρα, καὶ τεύχε᾽ ἄριστα·
Ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὣς δύνατο ῥῆξαι, μάλα περ μενεαίνων.
Ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἠΰτε πέτρη
Ἠλίβατος, μεγάλη, πολιῆς ἁλὸς ἐγγὺς ἐοῦσα,
Ἥτε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα,
Κύματά τε τροφόεντα, τά τε προσερεύγεται αὐτήν·
Ὣς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον, οὐδὲ φέβοντο.

605 ΜΑΙ. Νῦν, σφοδρότερον ἐκινεῖτο, καὶ ἐνήργει ἐνθουσιαστικῶς. ΕΓ. Πολεμικός, τὸ ἔγχος πάλλων. ΟΛΟ. Ὀλέθριον.

606 ΤΑΡ. Τοῖς πυκνώμασι. Οὐκ ἔστιν ἐπιθετικῶς ὡς ὀξέσιν, ἀλλ᾽ ὡς βέλεσιν. ἂν δὲ ἐπιθετικὸν ᾖ, ταρφέσιν ὡς ὀξέσι. ταρφέσιν ὀϊστοῖς.

607 ΑΦ. Ὁ ἀφρισμός. κατὰ Αἰτωλούς. Λαμβάνεται δὲ καὶ πεποιημένως ἐπὶ ἰδιώματος ὕδατος ἤχου.

608 ΒΛΟ. Καταπληκτικαῖς. ΠΗ. Περικεφαλαία.

609 ΤΙ. Ἐκινάσσετο, ἐσείετο.

613 ΕΠ. Ἐφώρμα, ἔπεμπε. ΜΟΡ. Εἱμαρμένον.

616 Η. Ὅπου δή.

618 ΙΣ. Ἐπεῖχον, ἐκώλυον. ΠΥΡ. Πυκνῶς, ἀσφαλῶς, ἐν τάξει καὶ δίκην πύργου.

621 ΤΡΟ. Εὐτραφῆ, μεγάλα, καὶ ηὐξημένα. ΠΡΟ. Μετὰ ἤχου φέρεται, προσέεισι. Κυρίως δὲ ἐπὶ ὕδατος τίθεται ἡ λέξις.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν, ἔνθορ' ὁμίλῳ·
Ἐν δ' ἔπεσ', ὡς ὅτε κῦμα θοῇ ἐν νηῒ πέσῃσι
Λάβρον ὑπαὶ νεφέων, ἀνεμοτρεφές, ἡ δέ τε πᾶσα
Ἄχνῃ ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης
Ἱστίῳ ἐμβρέμεται· τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
Δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται·
Ὣς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ ὅ γ', ὥστε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθὼν,
Αἵ ῥά τ' ἐν εἱαμενῇ ἕλεος μεγάλοιο νέμονται
Μυρίαι, ἐν δέ τε τῇσι νομεὺς οὔπω σάφα εἰδὼς
Θηρὶ μαχέσσασθαι ἕλικος βοὸς ἀμφὶ φονῇσιν·
Ἤτοι ὁ μὲν πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι βόεσσιν
Αἰὲν ὁμοστιχάει· ὁ δέ τ' ἐν μέσσῃσιν ὀρούσας
Βοῦν ἔδεν, αἱ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὣς τότ' Ἀχαιοὶ
Θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἕκτορι καὶ Διῒ πατρὶ

623 ΛΑΜ. Ὑπὸ τῶν ὅπλων λαμπόμενος.

624 ΠΕ. Ἐμπέσῃ.

625 ΛΑ. Ἀθρόον, συνεχὲς, πολύ. ΥΠΑΙ. Ἀντὶ τοῦ, ἐκ νεφέων. ΑΝΕ. Ὑπὸ ἀνέμου ηὐξημένον, ὑψηλόν. Ὅταν τὸ Ἀγαμέμνονος ἔγχος ἀνεμοτρεφὲς φησιν, ὥσπερ ἐν τῇ Λ, κεῖται ἀντὶ ἰσχυρόν. Τὰ γὰρ ἐπισκιαζόμενα τῶν δένδρων, εὐαυξῆ μὲν καὶ λεῖον τὸ ὄρπηκα ποιεῖ, ἀσθενῆ δὲ καὶ μαλακὸν καὶ ἀγύμναστον ἀναδίδωσιν. Οἷς δὲ περιπίπτει τραχὺς ἀὴρ καὶ ἀνεμώδης, ταῦτα, ταῖς τῶν ἀνέμων τελούμενα πνοαῖς, εὔτονον καὶ δύσθραυστον ἔχει τὴν στερρότητα. ὡς φησι Πλούταρχος ἐν Μελέταις Ὁμηρικαῖς. Η. Ἡ ναῦς δηλονότι ὑπὸ τῆς ἄχνης ἐσκεπάσθη. Ἄχνη δὲ τὸ ἀφρῶδες καὶ χορτῶδες τῆς θαλάσσης ἀπόβλημα.

626 ΔΕΙ. Χαλεπὸν ἀνέμου πνεῦμα.

627 ΕΜ. Ἐνηχεῖ, πνεῖ.

628 ΤΥΤ. Βραχὺ γάρ ἐστι τὸ διεῖργον αὐτοὺς τοῦ θανάτου διάστημα. ὅ ἐστι, παρ' ὀλίγον θνήσκουσιν, ἐγγὺς ὄντες τοῦ θανάτου.

629 ΕΔΑ. Διεμερίζετο, ἐκόπτετο.

630 ΟΛΟ. Ὀλέθρια καὶ δεινὰ φρονῶν.

631 ΕΙΑ. Ἐν καθύγρῳ καὶ ποώδει χωρίῳ. ΕΛΕ. Ἕλους. ὅ ἐστι, συμφύτου καὶ ὑγροῦ τόπου.

633 ΕΛΙ. Περὶ ἀνῃρημένης βοός. ἢ, ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀναιρεθῆναι. Ἕλικος δὲ, ἤτοι μελαίνης, ἢ ἑλικοειδῆ κέρατα ἐχούσης, ἢ τῆς ἐν ἕλει τεθραμμένης.

634 ΠΡΩ. Ἐν πρώταις καὶ ὑστάταις. Ὁ δὲ, καὶ, σύνδεσμος, ἀντὶ τοῦ, ἢ, διαζευκτικοῦ, κεῖται. Ὅπερ ἄμεινον. ἵν' ᾖ ταῖς πρώταις ἢ ὑστάταις.

635 ΟΜΟ. Ἅμα πορεύεται, συμπαρακολουθεῖ.

636 ΕΔΕΙ. Ἐσθίει. ΥΠΕ. Ὑπὸ δέους ἔφυγον.

637 ΘΕΣ. Θείως.

Πάντες· ὁ δ' οἶον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφήτην,
Κοπρῆος φίλον υἱόν, ὃς Εὐρυσθῆος ἄνακτος
Ἀγγελίης οἴχνεσκε βίῃ Ἡρακληείῃ·
Τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων
Παντοίας ἀρετάς, ἠμὲν πόδας, ἠδὲ μάχεσθαι,
Καὶ νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
Ὅς ῥα τόθ' Ἕκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυάλιξε.
Στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν, ὑπ' ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο,
Τὴν αὐτὸς φορέεσκε, ποδηνεκὲς ἕρκος ἀκόντων·
Τῇ ὅγ' ἐνιβλαφθεὶς πέσεν ὕπτιος· ἀμφὶ δὲ πήληξ
Σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος.
Ἕκτωρ δ' ὀξὺ νόησε, θέων δέ οἱ ἄγχι παρέστη,
Στήθεϊ δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγὺς ἑταίρων
Κτεῖν'· οἱ δ' οὐκ ἐδύναντο, καὶ ἀχνύμενοί περ ἑταίρου,
Χραισμεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλ' ἐδείδισαν Ἕκτορα δῖον.
Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι
Νῆες, ὅσαι πρῶται εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.
Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκῃ
Τῶν προτέρων, αὐτοῦ δὲ παρὰ κλισίῃσιν ἔμειναν
Ἀθρόοι, οὐδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδὼς
Καὶ δέος· ἀζηχὲς γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισι.

639 ΚΟ. Κοπρέως. Οὗτος δὲ ὁ Κοπρεὺς ἦν κῆρυξ Εὐρυσθέως τοῦ τῶν Ἀργείων βασιλέως, ὃς τὰς παρ' ἐκείνου ἐντολὰς ἔλεγε τῷ Ἡρακλεῖ, τῶν ἄθλων ἕνεκα ἔξωθεν τῆς πόλεως μένοντι. Δεδοικὼς γὰρ αὐτὸν ὁ Εὐρυσθεύς, οὐκ εἴα ἔνδον εἰσελθεῖν.

640 ΑΓ. Ἀγγελίας, ἄγγελος. ΟΙ. Παρεγίνετο, ἐπορεύετο.

642 ΠΑΝ. Παντοδαπάς.

645 ΠΑ. Ἐνεπλάκη καὶ συνεπλάκη τῷ ἔξωθεν τῆς ἀσπίδος κύκλῳ.

646 ΠΟ. Μέχρι τῶν ποδῶν διϊκνουμένην, μεγάλην.

653 ΕΙ. Ἐν ὄψει τὰς ναῦς ἦλθον· ὅ ἐστιν, εἰσῆλθον εἰς αὐτάς. τουτέστιν, ὑπὸ τὴν στέγην αὐτῶν ἐγένοντο. ΠΕ. Περιεῖχον, περιεκάλυπτον. ΑΚ. Αἱ πρῶται.

654 ΕΠΕ. Ἐπλωίχθησαν.

655 ΕΧΩ. Ὑπεχώρησαν.

656 ΠΡΟ. Τῶν προτέρων καὶ ἄκρων.

657 ΕΚΕ. Ἐχωρίσθησαν, ἐσκορπίσθησαν. ΑΙ. Αἰσχύνη.

658 ΑΖΗ. Ἀδιάλειπτον. ΟΜΟ. Ἠπείλουν, παρεκελεύοντο.

Νέστωρ

Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
Λίσσεθ' ὑπὲρ τοκέων γουνούμενος ἄνδρα ἕκαστον·
«Ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐστὲ, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ
«Ἄλλων ἀνθρώπων· ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστος
« Παίδων, ἠδ' ἀλόχων, καὶ κτήσιος, ἠδὲ τοκήων,
« Ἠμὲν ὅτεῳ ζώουσι, καὶ ᾧ κατατεθνήκασι.
« Τῶν ὕπερ ἐνθάδ' ἐγὼ γουνάζομαι οὐ παρεόντων,
« Ἑστάμεναι κρατερῶς, μηδὲ τρωπᾶσθε φόβονδε.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
Τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλύος ὦσεν Ἀθήνη
Θεσπέσιον· μάλα δέ σφι φόως γένετ' ἀμφοτέρωθεν,
Ἠμὲν πρὸς νηῶν, καὶ ὁμοιΐου πολέμοιο.
Ἕκτορα δ' ἐφράσσαντο βοὴν ἀγαθὸν, καὶ ἑταίρους,
Ἠμὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέστασαν, οὐδ' ἐμάχοντο,
Ἠδ' ὅσσοι παρὰ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θοῇσιν.
Οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγαλήτορι ἥνδανε θυμῷ
Ἑστάμεν ἔνθά περ ἄλλοι ἀφέστασαν υἷες Ἀχαιῶν·
Ἀλλ' ὅγε νηῶν ἴκρι' ἐπῴχετο, μακρὰ βιβάσθων·
Νώμα δὲ ξυστὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃσι,
Κολλητὸν βλήτροισι, δυωκαιεικοσίπηχυ·
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδὼς,

659 ΟΥ. Νῦν, φύλαξ.
660 ΓΟΥ. Ἱκετεύων.
663 ΚΤΗ. Κτήσεως.
664 ΟΤ. Ὧτινι.
665 ΠΑ. Οὐ παρόντων.
666 ΤΡΟ. Τρέπεσθε. γρ. Τροπάασθαι.
668 ΑΧ. Σκοτίας.
670 ΟΜΟΙ. Τοῦ ὁμοίως πᾶσιν ἐπιόντος, χαλεποῦ.
671 ΕΦΟ. Ἐθεάσαντο.
676 ΙΚΡΙΑ. Τὰ καταστρώματα τῶν νηῶν. Τὰ σανιδώματα. ΒΙ. Βαίνων.
677 ΝΩ. Νῦν, διέφερεν, ἐκίνει. ΞΥ. Ἐξυσμένον.
678 ΚΟΛ. Κεκολλημένον. ΒΛΗ. Τοῖς κατὰ τὰς ἁρμονίας γόμφοις, τοῖς ἐπιούροις.
679 ΚΕ. Ἵππον κέλητα ἐλαύνειν. Κέλης, ὁ μονάμπυξ. Παρὰ τὸ κέλλειν, τὸ βαδίζειν. Ὅθεν καὶ κέλευθος. Ἐπεὶ τὸ παλαιὸν, ὡς ἵπποις τοῖς ἅρμασιν ἐχρῶντο.

Ὅς

Ὅς ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναγείρεται ἵππους,
Σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄστυ διώκει
Λαοφόρον καθ' ὁδὸν, πολέες τέ ἑ θηήσαντο
Ἀνέρες, ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δ' ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ
Θρώσκων, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, οἱ δὲ πέτονται·
Ὣς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἴκρια νηῶν
Φοίτα μακρὰ βιβὰς, φωνὴ δέ οἱ αἰθέρ' ἵκανεν·
Αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευε
Νηυσί τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν· οὐδὲ μὲν Ἕκτωρ
Μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῳ πύκα θωρηκτάων·
Ἀλλ' ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἴθων
Ἔθνος ἐφορμᾶται, ποταμὸν πάρα βοσκομενάων,
Χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δουλιχοδείρων·
Ὣς Ἕκτωρ ἴθυσε νεὸς κυανοπρώροιο
Ἀντίος ἀΐξας· τὸν δὲ Ζεὺς ὦσεν ὄπισθε
Χειρὶ μάλα μεγάλῃ, ὤτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ.
Αὖτις δὲ δριμεῖα μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη·
Φαίης κ' ἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
Ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ· ὡς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.
Τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὅδ' ἦν νόος· ἤτοι Ἀχαιοὶ
Οὐκ ἔφασαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι·

680 ΠΙ. Τέσσαρας. ΣΥΝ. Συλλέγεται.
681 ΣΕΥ. Ὁρμήσας.
682 ΛΑ. Λεωφόρον. δι' ἧς ὁ λεὼς ἔρχεται. ὅ ἐστιν, ὁ ὄχλος. ΘΗ. Μετὰ θαύματος εἶδον.
684 ΑΛ. Ἐν μέρει ἐπέρχεται. ὅ ἐστιν, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον μεταπηδᾷ.
687 ΣΜΕΡ. Φοβερόν.
689 ΟΜΑ. Θορύβῳ, πλήθει.
690 ΑΙ. Διάπυρος, ὀξύς. ἢ, σφοδρὸς κατὰ τὴν πτῆσιν. ἢ καὶ, μέλας.
691 ΕΘ. Πλῆθος.
693 ΚΥ. Κυανοῦ τὴν πρῷραν κεχρισμένην.
695 ΧΕΙ. Δυνάμει.
696 ΔΡΙ. Ὀξεῖα, θερμή.
697 ΑΚ. Μὴ κεκοπωμένους, ἀπόνους.
698 ΑΝ. Συμβαλεῖν, ἀπαντῆσαι.

Τρωσὶν δ' ἤλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἑκάστου
Νῆας ἐνιπρήσειν, κτενέειν θ' ἥρωας Ἀχαιούς·
Οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
Ἕκτωρ δὲ πρύμνης νεὸς ἥψατο ποντοπόροιο,
Καλῆς, ὠκυάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν
Ἐς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν·
Τοῦ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοί τε Τρῶές τε
Δῄουν ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοίγε
Τόξων ἀϊκὰς ἀμφὶς μένον, οὐδέ τ' ἀκόντων·
Ἀλλ' οἵγ' ἐγγύθεν ἱστάμενοι, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
Ὀξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνῃσι μάχοντο,
Καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι, καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ μελάνδετα, κωπήεντα,
Ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
Ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
Ἕκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει,
Ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων· Τρωσὶν δ' ἐκέλευεν·
« Οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' ἀϋτήν·
« Νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἦμαρ ἔδωκε,
« Νῆας ἑλεῖν, αἳ δεῦρο θεῶν ἀέκητι μολοῦσαι,
« Ἡμῖν πήματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων·
« Οἵ μ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν,

705 ΩΚΥ. Τῆς ταχέως πλεούσης. Ἐζήτηται δέ, διὰ ποίαν αἰτίαν μόνην τὴν Πρωτεσιλάου παρέδωκε ναῦν καιομένην. Ῥητέον, ὅτι ᾐδέσθη τινὸς τῶν ζώντων ἐμπρῆσαι, μήπως ἀνανδρίαν αὐτοῦ τις δόξῃ καταγιγνώσκειν.

709 ΑΙ. Διώξεις, ὁρμάς. ΑΜ. Ἀντὶ τοῦ, ἀγειρόμενοι.

713 ΜΕ. Σιδηρόδετα. ἢ μέλαινας λαβὰς ἔχοντα. Ἔστι γὰρ ἡ λαβὴ δεσμός τις τοῦ ξίφους.

717 ΑΦΛΑ. Τὸ λεγόμενον ἀκροστόλιον τῆς νεὼς πρύμνης. Καὶ εἴρηται κατὰ ἀντίφρασιν. εὔθλαστον γάρ ἐστι.

719 ΝΥΝ. Νῦν ἀντὶ τοῦ, πάντων τῶν πολεμηθέντων εἰς ἡμᾶς ἀξίαν ἀμοιβὴν παρέχει ἡμῖν ὁ Ζεὺς πρὸς τὸ ἑλεῖν τὰς ναῦς.

« Αὐτόν

“ Αὐτόν τ' ἰσχανάασκον, ἐρητύοντό τε λαόν.
“ Ἀλλ' εἰ δή ῥα τότ' ἔβλαπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺς
“ Ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρουσαν.
Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε, βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
Ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθόν, ὀϊόμενος θανέεσθαι,
Θρῆνυν ἐφ' ἑπταπόδην· λίπε δ' ἴκρια νηὸς ἐΐσης·
Ἔνθ' ἄρ' ὅγ' εἱστήκει δεδοκημένος· ἔγχεϊ δ' αἰεὶ
Τρῶας ἄμυνε νεῶν, ὅστις φέροι ἀκάματον πῦρ·
Αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων, Δαναοῖσι κέλευεν·
“ Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος,
“ Ἀνέρες ἐστὲ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
“ Ἠέ τινας φαμὲν εἶναι ἀοσσητῆρας ὀπίσσω;
“ Ἠέ τι τεῖχος ἄρειον, ὅ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
“ Οὐ μέν τις σχεδόν ἐστι πόλις πύργοις ἀραρυῖα,
“ Ἧ, κ' ἀπαμυναίμεσθ', ἑτεραλκέα δῆμον ἔχοντες·
“ Ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτάων,
“ Πόντῳ κεκλιμένοι, ἑκὰς ἥμεθα πατρίδος αἴης·
“ Τῷ, ἐν χερσὶ φόως, οὐ μειλιχίῃ πολέμοιο.

723 ΙΣ. Κατεῖχον, ἐκώλυον. ΕΡΗ. Κατεῖχοντο.
727 ΒΙΑ. Κατεπονεῖτο.
728 ΟΙ. Ὑπολαμβάνων.
729 ΘΡΗ. Ὑποπόδιον. Βέλτιον δὲ, θρῆνυν καλεῖσθαι ὑπὸ Ὁμήρου τὰς καθέδρας τῶν ἐρετῶν. ἀναχωρῶν γὰρ ἀπὸ τῆς νηὸς τῶν καταστρωμάτων, ἐπὶ ταύτας ἀφικνεῖται. Τινὲς δὲ, τόπον τῆς νεὼς, βάσιν ἔχοντα, ἐφ' οὗ τὸν κυβερνήτην τοὺς πόδας τιθέναι, ὃ καὶ ἰδώλιον φασιν· Ἄλλοι δὲ, τὴν ὑποδεχομένην τὸν ἱστὸν τράπεζαν, εἶπον. Οἱ δὲ, διαβάθραν ἀπὸ νηὸς ἐπὶ νῆα. ΕΠ. Ἑπτὰ ποδῶν τὸ μέγεθος ἔχοντα.
730 ΔΕ. Ἐπιτηρῶν.

731 ΑΜΥ. Ἤμυνεν.
735 ΑΟΣ. Βοηθούς.
738 Η. Δι' ἧς ἀμυνοίμεθα τοὺς πολεμίους. ΕΤΕ. Δυνάμενοι ὄχλον ἐν μέρει πρὸς τὰ κατεπείγοντα βοηθεῖν τοῖς κατεπτονημένοις.
740 ΠΟΝ. Παρακεκλιμένοι τῇ θαλάσσῃ, παρεχόμενοι.
741 ΤΩ. Διὸ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν καὶ τῷ μάχεσθαι, ἡ σωτηρία. οὐ γὰρ ἐν τῷ, μειλιχίους ἡμᾶς καὶ πρᾴους εἶναι τοῖς πολεμίοις. Ὅ ἐστιν· οὔτις περὶ τὸν πόλεμον φιλανθρωπία. Τὸ δὲ ἑξῆς· οὐχ ἡ προσήνεια πολέμου οἰκεία, ἀλλ' εἰρήνης. Ἢ, ἐπὶ δεικτικῆς πλάσεως· οὐκ ἐν τῷ πολεμίων προσηνίας, ἡ ἐπιφάνεια τῆς σωτηρίας, ἀλλ'

Ἦ, καὶ μαιμώων ἔφεπ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι·
Ὅστις δὲ Τρώων κοίλης ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο,
Σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἕκτορος ὀτρύναντος,
Τὸν δ' Αἴας οὔτασκε δεδεγμένος ὀξέϊ δουρί·
Δώδεκα δὲ προπάροιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν οὖτα.

ἀλλ' ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν. ΜΕΙ. Ἀρίσταρχος κατὰ δοτικήν. ἵν' ᾖ ὁ λόγος· φάος ἡμῖν ἐν ταῖς χερσὶν ἐστιν, οὐκ ἐν τῇ μειλιχίᾳ τοῦ πολέμου. Ὁ δὲ Θρᾷξ φησίν. οὐκ ἔστιν ἡ προσήνεια πολέμου, ἀλλ' εἰρήνης.

742 ΜΑΙ. Μανιωδῶς, ἀκατασχέτως. ΕΦΕ. Ἐπεδίωκεν. ἢ, ἐπήρχετο.

744 ΚΗ. Καυστικῷ. ΧΑ. Εἰς χάριν τοῦ Ἕκτορος παρορμῶντος.

745 ΟΥ. Ἐκ χειρὸς ἐτίτρωσκε. ΔΕ. Ἐκδεχόμενος.

746 ΑΥ. Ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἐτίτρωσκεν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Π.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΠΑΤΡΟΚΛΩ δεηθέντι Ἀχιλλεὺς ἐπιτρέπει τὴν ἑαυτοῦ πανοπλίαν ἀναλαβεῖν, καὶ τοὺς Μυρμιδόνας ἐξάγειν ἐπὶ τὸν πόλεμον. Οἱ δὲ ἐξελθόντες, ἔτρεψαν τοὺς Τρῶας. Πάτροκλος δὲ Σαρπηδόνα τὸν Διὸς ἀναιρεῖ, τὸν παρήορον ἵππον τοῦ Ἀχιλλέως ἀνελόντα, Πήδασον. Ἔπειτα δὲ Πάτροκλον Ἕκτωρ ἀναιρεῖ, πληγέντα πρότερον ὑπὸ Εὐφόρβου, Ἀπόλλωνος ἀφελομένου τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ.

Πατρόκλεια.

Πῖ Πάτροκλον ἔπεφνεν ἀρήϊον Ἕκτορος αἰχμή.

ὩΣ οἱ μὲν περὶ νηὸς ἐϋσσέλμοιο μάχοντο·
Πάτροκλος δ' Ἀχιλῆϊ παρίστατο ποιμένι λαῶν,
Δάκρυα θερμὰ χέων, ὥστε κρήνη μελάνυδρος,
Ἥτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
Τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
« Τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεις, ἠΰτε κούρη
« Νηπίη; ἥθ' ἅμα μητρὶ θέουσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει,

3 ΘΕΡ. Νεαρά, πρόσφατα. ΧΕ. Καταστάζων. ΜΕ. Βαθεῖα, σκοτεινή. Τοῦ γὰρ μελαίνεσθαι αἴτιον τὸ βάθος. Τὰ δὲ ἐξ ἐπιπολῆς ὕδατα λευκά, καθότι πλεῖον ταῖς τοῦ ἡλίου ἀκτῖσι καταυγάζεται.

4 ΑΙ. Ὑψηλῆς. ἣν ἡ αἲξ ἀπολείπει διὰ τὸ πολὺ ὕψος, μάλιστα γὰρ ἡ αἲξ ἐν τοῖς κρημνοῖς βόσκεται. ΔΝΟ. Μέλαν.

5 ΩΚ. Ἠλέησε.

8 ΝΗ. Μικρὰ κόρη. ΘΕΟΥ. Τρέχουσα. ΑΝΕ. Ἀναλαβεῖν, βαστάσαι. ΑΝΩ. Παρεκελεύετο, ἤθελε.

" Εἰανοῦ ἁπλομένη, καί τ' ἐσσυμένην κατερύκει,
" Δακρυόεσσα δέ μιν ποτιδέρκεται, ὄφρ' ἀνέληται·
" Τῇ ἴκελος, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις.
" Ἠέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι, ἢ ἐμοὶ αὐτῷ;
" Ἠέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἐξέκλυες οἶος;
" Ζώειν μὰν ἔτι φασὶ Μενοίτιον, Ἄκτορος υἱὸν,
" Ζώει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
" Τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνειώτων.
" Ἠὲ σύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὡς ὀλέκονται
" Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν, ὑπερβασίης ἕνεκα σφῆς;
" Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.
Τὸν δὲ βαρυστενάχων προσέφης, Πατρόκλεις ἱππεῦ·
" Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱὲ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
" Μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς.
" Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
" Ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε.
" Βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης·

9 ΕΙ. Τοῦ πέπλου. Πέπλος ὡς ἐπιπολὺ τὸ γυναικεῖον ἱμάτιον. τὸ δὲ ἀνδρεῖον, χιτών. ΚΑ. Κατέχει σπουδάζουσαν αὐτήν.

10 ΠΟ. Προσβλέπει.

11 ΤΕ. Νῦν, ὑγρόν. ΚΑ. Καταστάζεις, προχέεις.

12 ΠΙ. Ἐμφανίζεις, λέγεις.

14 ΜΕ. Αἰακὸς, ὁ Διὸς καὶ Αἰγίνης, γήμας Ἐνδηίδα τὴν Χείρωνος θυγατέρα, ἔσχε δύο παῖδας, Πηλέα, καὶ Τελαμῶνα. Μιγεὶς δὲ καὶ Ψαμμάθῃ τῇ Νηρέως, γεννᾷ Φῶκον. Τοῦτον Πηλεὺς ἀποκλείνας, ἔφυγεν εἰς Μαγνησίαν τῆς Θετταλίας πρὸς Χείρωνα. Τελαμὼν δὲ, ἐν τῷ λόχῳ τοῦ Καλυδωνίου συὸς ἀνελὼν ἀκουσίως καὶ αὐτὸς ἕνα τῶν συγκυνηγούντων, ἔφυγεν εἰς Σαλαμῖνα· καὶ γήμας Ἐρίβοιαν τὴν Ἀλκάθου, ἐγέννησεν Αἴαντα. Μενοίτιος δὲ, ἀποικίσας εἰς Ὀποῦντα, Πάτροκλον ἐτέκνωσεν. Ὁ δὲ, ἀποκλείνας καὶ αὐτὸς ἀκουσίως Ἀμφιδάμαντος παῖδα Κλητώνυμον, καὶ ἐπὶ τούτῳ φυγὼν εἰς Φθίαν πρὸς Πηλέα, κατὰ συγγένειαν ἐπέμφθη παρ' αὐτοῦ πρὸς Χείρωνα. Ὃς αὐτὸν μετ' Ἀχιλλέως ἀνέθρεψεν. Ἡ ἱστορία παρὰ Φιλοστεφάνῳ.

15 ΑΙ. Αἰακοῦ υἱὸς Πηλεύς.

16 ΑΚΑ. Ὑπὲρ ὧν ἀμφοτέρων λυπηθείημεν ἄν.

17 ΟΛΟ. Ὀδύρῃ, οἰκτείρεις.

18 ΣΦΗΣ. Τῆς ἰδίας.

22 ΒΕ. Βεβίασται, καταπεπόνηκε.

23 ΑΡΙ. Πρόμαχοι.

24 ΚΕΑ. Κεῖνται. ὅ ἐστιν, ἀργοί εἰσιν.

25 ΒΕ. Ἀντὶ τοῦ, ἐκ βολῆς τέτρωται. Ἐζήτηται δὲ, πῶς Πάτροκλος, περὶ Μαχάονος μηδὲν εἰπὼν, κατάλογον ποιεῖται τῶν τιτρωμένων. Καὶ ῥητέον, ὡς βούλεται τὴν Ἀχιλλέως πρόληψιν, ἵνα εἰς ἔλεον κινήσῃ παραλιπών. Λέγει δὲ περὶ ὧν μᾶλλον ἠγωνία.

« Οὔτασται δ' Ὀδυσεὺς δουρικλυτός, ἠδ' Ἀγαμέμνων·
« Βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν ὀϊστῷ.
« Τοὺς μέν τ' ἰητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπένονται,
« Ἕλκε' ἀκειόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ.
« Μὴ ἐμέ γ' οὖν οὗτός γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις,
« Αἰναρέτη· τί σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ,
« Αἴκε μὴ Ἀργείοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς;
« Νηλεές· οὐκ ἄρα σοί γε πατὴρ ἦν ἱππότα Πηλεύς,
« Οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα,
« Πέτραι τ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
« Εἰ δέ τινα φρεσὶ σῇσι θεοπροπίην ἀλεείνεις,
« Καί τινά τοι πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
« Ἀλλ' ἐμέ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὄπασσον
« Μυρμιδόνων, ἤν πού τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι·
« Δὸς δέ μοι ὤμοιϊν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι,

26 ΟΥ. Ἐκ χειρὸς τέτρωται. ΔΟΥ. Ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ, πολεμικός.

28 ΑΜ. Περὶ αὐτὸν ἐνεργοῦσιν, ἀσχολοῦνται.

29 ΑΚ. Θεραπεύοντες τὰ ἕλκη. ΑΜΗ. Ἀκαμπής, ἀπροσμηχάνητος, πρὸς ὃν οὐδέν ἐστι μηχανήσασθαι. ΕΠΛ. Ἐγένου.

31 ΑΙ. Ἐπὶ κακῷ τὴν ἀρετὴν κεκτημένε. Αἰνὸν γάρ, τὸ κακόν. ΟΝ. Ἐκ σοῦ ὄνησιν ἕξει, ὠφεληθήσεται. ΟΨΙ. Ὁ μετὰ πολὺν χρόνον ἐσόμενος, μεταγενέστερος.

33 ΝΗ. Ἀνηλεέστατε, ὠμότατε.

34 ΓΛΑΥ. Ἡ γλαυκοειδής. Τοῦτο δέ φησι διὰ τὸ τῆς θαλάσσης ἐπικίνδυνον, καὶ ἀνηλεές, καὶ τὸ τῶν πετρῶν τὸ σκληρόν.

35 ΗΛΙ. Μεγάλαι, ὑψηλαί. ΝΟ. Ἀντὶ τοῦ, ἡ ψυχή. ΑΠΗ. Χαλεπός.

36 ΘΕΟ. Θέτις, καταναγκασθεῖσα ὑπὸ Διὸς Πηλεῖ γαμηθῆναι, τὰ γινόμενα παιδία εἰς πῦρ ἔβαλλε, νομίζουσα τὰς θνητὰς τῷ πυρὶ σάρκας καταφλέξειν, τὸ δὲ ἀθάνατον διαφυλάξειν. Οὕτως ἓξ παῖδας διέφθειρεν. ἕβδομον δὲ γενόμενον, Ἀχιλλέα, βάλλει ὁμοίως εἰς πῦρ. Θεασάμενος δὲ Πηλεύς, ἀφήρπασε τὸν παῖδα, καὶ ἐνεγκὼν εἰς τὸ Πήλιον ὄρος, τρέφειν παρέδωκε Χείρωνι. Ὁ δὲ, λεόντων καὶ ἄρκτων μυελοῖς τρέφων, ἐκάλεσεν Ἀχιλλέα. Διδάξας δὲ τὴν ἰατρικὴν τέχνην, καὶ λυρικήν, καὶ μουσικήν, ἀπέδωκε τῷ πατρί. Ἀγανακτήσασα δὲ Θέτις, καὶ καταλιποῦσα τὸν Πηλέα, ἐχωρίσθη εἰς θάλασσαν. Στρατευομένῳ δὲ Ἀχιλλεῖ ἐπὶ Ἴλιον προεῖπεν, ὅτι πολεμῶν μετὰ Τρωσί, ζωὴν ὀλιγοχρόνιον κτήσεται, πλείστην δὲ τὴν δόξαν. Ἀπεχόμενος δὲ τῆς μάχης, ἄδοξον μὲν βίον, πολυχρόνιον δέ, διάξει. Ἃ μαθὼν Ἀχιλλεύς, δόξαν αἰώνιον ζωῆς προσκαίρου προκρίνας, ἐστράτευσεν. ἡ ἱστορία παρὰ Λυκόφρονι.

37 ΕΠΕ. Εἶπε.

38 ΠΡΟ. Πρόπεμψον. ΟΠΑΣ. Παράσχου, δός.

" Αἴκ' ἐμέ σοι ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
" Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν
" Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο·
" Ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀϋτῇ
" Ὤσαιμεν ποτὶ ἄστυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Ὣς φάτο λισσόμενος, μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἔμελλεν
Οἷ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
" Ὤ μοι, διογενὲς Πατρόκλεις, οἷον ἔειπες;
" Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥντινα οἶδα,
" Οὔτέ τί μοι πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
" Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
" Ὁππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλῃσιν ἀμέρσαι,
" Καὶ γέρας ἂψ ἀφελέσθαι, ὅ, τε κράτεϊ προβεβήκει·
" Αἰνὸν ἄχος τό μοι ἐστὶν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ.
" Κούρην, ἣν ἄρα μοι γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
" Δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα, πόλιν εὐτείχεα πέρσας,
" Τὴν ἂψ ἐκ χειρῶν ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων
" Ἀτρείδης, ὡσεί τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
" Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν· οὐδ' ἄρα πως ἦν
" Ἀσπερχὲς κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἤτοι ἔφην γε
" Οὐ πρὶν μηνιθμὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὁπόταν δὴ

42 ΑΝΑΠ. Ἀναπαύσωνται.

43 ΟΛΙ. Προσληπτέον τὸ, γίνονται. ἀντὶ τοῦ, ὀλίγον καιρὸν ἀνάπαυσιν τοῦ πολέμου ἴσασιν οἱ κεκμηκότες.

44 ΑΥ. Νῦν, μάχῃ.

46 ΝΗ. Νῦν, ἄφρων, καὶ ἀνόητος.

47 ΛΙ. Ἱκετεύειν, δεῖσθαι.

50 ΕΜ. Ἐπιστρέφομαι.

53 ΑΜΕΡ. Ἀποστερῆσαι, μερίσαι.

54 ΚΡΑ. Ὅπως τῷ κρατεῖν προέχει. ὅ ἐστιν, ἀξίᾳ τινὶ μείζονι.

55 ΤΟ. Διό μοι. ἢ, τοῦτό μοι.

56 ΕΞ. Ὡς ἐξαίρετον ἔδωκαν.

57 ΚΤΕ. Ἐκτησάμην.

59 ΑΤΙ. Ἄτιμον. ΜΕ. Μέτοικον, φυγάδα. Μέτοικοι δὲ λέγονται οἱ καταλιπόντες τὴν ἰδίαν πόλιν, καὶ ἄλλην οἰκοῦντες.

60 ΠΡΟ. Προγεγονέναι συμβάντα. ΠΕΡ. Οὐδαμῶς δυνατὸν ἦν. γρ. πώς.

61 ΑΣ. Ἀδιαλείπτως. ΚΕ. Ὀργίζεσθαι. ΗΤΟΙ. Καί τοι ἐλογισάμην.

62 ΜΗ. Μῆνιν, ὀργήν. Παρασχηματισμὸς ὁ τρόπος.

" Νῆας

« Νῆας ἐμὰς ἀφίκηται ἀϋτή τε, πτόλεμός τε.
« Τύνη δ' ὤμοιϊν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
« Ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι,
« Εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκε
« Νηυσὶν ἐπικρατέως· οἱ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
« Κεκλίαται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες,
« Ἀργεῖοι· Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκε,
« Θάρσυνος· οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον
« Ἐγγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες, ἐναύλους
« Πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
« Ἤπια εἰδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
« Οὐ γὰρ Τυδείδεω Διομήδεος ἐν παλάμῃσι
« Μαίνεται ἐγχείη, Δαναῶν ἄπο λοιγὸν ἀμῦναι·
« Οὐδέ πω Ἀτρείδεω ὀπὸς ἔκλυον αὐδήσαντος,
« Ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
« Τρωσὶ κελεύοντος περιάγνυται· οἱ δ' ἀλαλητῷ
« Πᾶν πεδίον κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιούς.
« Ἀλλὰ καὶ ὧς, Πάτροκλε, νεῶν ἄπο λοιγὸν ἀμύνων
« Ἔμπεσ' ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο

64 ΤΥ. Σύ. Δωρικῶς. ΔΥ. Ἔνδυθι.

66 ΕΙ. Ἐὰν δὴ τὸ τῶν Τρώων πλῆθος ὡς νέφος κατέχῃ τὸν ναυσταθμὸν ἰσχυρῶς. Νῦν γὰρ λέγει νέφος τὸ τῶν στρατιωτῶν πλῆθος. Γράφεται καὶ, ᾗ δὴ ἴν' ᾖ, ἐν ᾧ τόπῳ τὸ τῶν πολεμίων πλῆθος ἀμετακίνητόν ἐστιν, ἐκεῖ αὐτὸς ἄρχε Μυρμιδόσι.

67 ΡΗ. Τῷ αἰγιαλῷ.

68 ΚΕΚ. Παρακέκλινται.

69 ΠΟ. Τὸ πλῆθος τῶν Τρώων. Πόλις γὰρ διχῶς λέγεται· ἥ τε κατασκευὴ τῶν οἰκοδομημάτων, καὶ τὸ κατοικοῦν πλῆθος. Πόλις οὖν αὐτὴ τοῦ, οἱ πολῖται. ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον.

70 ΘΑΡ. Ἀντὶ τοῦ, τεθαῤῥηκυῖα. περισσηγορία ἀντὶ μετοχῆς.

71 ΕΝΑ. Τοὺς διὰ στενοῦ ῥέοντας ποταμοὺς, διώρυχας. Διὰ δὲ τούτου προκατασκευάζει ὁ Ποιητὴς τὴν παρὰ τῷ ποταμῷ μάχην τὴν ἐν ῥαψ. Φ.

72 ΠΛΗ. Πληρώσειαν. ΕΙ. Εἰ προσηνὴς μοι καὶ εὔνους ὑπάρχοι ὁ Ἀγαμέμνων.

74 ΟΥ. Οὐκ ἔτι γὰρ ἀριστεύει κατὰ τῶν πολέμων ὁ Διομήδης, πρὸς τὸ ἀποτρέψαι τὰ κακὰ τῶν Ἑλλήνων.

75 ΜΑΙ. Δαιμονίως ἐνεργεῖ, ἐνθουσιᾷ.

76 ΟΠ. Φωνῆς.

78 ΠΣ. Περιήχηται. ἐξ οὗ, περιηχεῖ.

« Νῆας

« Νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἕλωνται.
« Πείθεο δ', ὥς τοι ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θείω,
« Ὡς ἄν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄροιο
« Πρὸς πάντων Δαναῶν, ἀτὰρ οἱ περικαλλέα κούρην
« Ἂψ ἀπονάσσωσιν, ποτὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν.
« Ἐκ νηῶν ἐλάσας, ἰέναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
« Δώῃ κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
« Μὴ σύ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
« Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις.
« Μηδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηϊοτῆτι,
« Τρῶας ἐναιρόμενος, προτὶ Ἴλιον ἡγεμονεύειν·
« Μή τις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰειγενετάων
« Ἐμβήῃ· μάλα τούς γε φιλεῖ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
« Ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὴν φάος ἐν νήεσσι
« Θείῃς, τοὺς δὲ δ' ἐᾶν πεδίον κάτα δηριάασθαι.
« Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
« Μήτε τις οὖν Τρώων θάνατον φύγοι ὅσσοι ἔασι,
« Μήτε τις Ἀργείων, νῶϊν δ' ἐκδῦμεν ὄλεθρον,
« Ὄφρ' οἶοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύοιμεν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

86 ΑΠΟ. Εἰς τοὐπίσω ἀποκαταστήσωσιν, ἀποδώσωσιν. Διατί Ἀχιλλεὺς ἐπὶ καθαιρέσει Διομήδους μέμνηται καὶ Ἀγαμέμνονος, καὶ οὐδενὸς ἄλλου; λέγων· Οὐ γὰρ Τυδείδεω Διομήδεος, Οὐδέπω Ἀτρείδεω. Ῥητέον δὲ, ὅτι Ἀγαμέμνονος μὲν εἰκότως. ἦν γὰρ ἐχθρὸς αὐτοῦ. Καὶ Διομήδους δὲ, διὰ λόγους ὑπερηφανεῖς, οὓς εἰς αὐτὸν ἀπέρριψε μετὰ τὴν πρεσβείαν. λέγει γάρ· Μὴ ὄφελες λίσσεσθαι ἀμύμονα.

87 ΙΕ. Ἀντὶ τοῦ, ἴθι, καὶ παραγίγνου.

89 ΛΙ. Προθυμεῖσθαι.

91 ΕΠΑ. Τερπόμενος, χαίρων.

92 ΕΝΑΙ. Ἀντὶ τοῦ, ἐναίρων. ὅ ἐστι, φονεύων.

94 ΕΜ. Κατέλθοι. ὅ ἐστιν, ἐμποδὼν στῇ, ἐμποδίσῃ.

95 ΤΡΩ. Εἰς τοὐπίσω ἀναστρέφειν. ΦΑ. Ἀντὶ τοῦ, ἐπειδὰν σώσῃ τὰς ναῦς.

99 ΕΚ. Διαφύγοιμεν. ΝΩ. Ἀπαρέμφατόν ἐστιν. ἵν' ᾖ, ἡμῖν τὸν ὄλεθρον ἐκδῦναι γένοιτο. Τοῦτο γὰρ λέγει.

100 ΚΡΗ. Νῦν, τὰ τείχη. μεταφορικῶς. Ἰδίως γὰρ κρήδεμνον καλεῖται τὸ τῆς κεφαλῆς κάλυμμα.

Αἴας

Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι·
Δάμνα μιν Ζηνός τε νόος, καὶ Τρῶες ἀγαυοὶ
Βάλλοντες· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαεινὴ
Πήληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε· βάλλετο δ' αἰεὶ
Καπφάλαρ' εὐποίηθ'· ὁ δ' ἀριστερὸν ὦμον ἔκαμνεν,
Ἔμπεδον αἰὲν ἔχων σάκος αἰόλον· οὐδὲ δύναντο
Ἀμφ' αὐτῷ πελεμίξαι, ἐρείδοντες βελέεσσιν·
Αἰεὶ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι· καδδέ οἱ ἱδρὼς
Πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδέ πη εἶχεν
Ἀμπνεῦσαι· πάντη δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο.
Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ὅππως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ἕκτωρ Αἴαντος δόρυ μείλινον ἄγχι παραστὰς
Πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὄπισθεν·
Ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
Πῆλ' αὔτως ἐν χειρὶ κολὸν δόρυ· τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
Αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.
Γνῶ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ῥίγησέν τε
Ἔργα θεῶν, ὅ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κεῖρε
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·
Χάζετο δ' ἐκ βελέων· τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ

103 ΔΑΜ. Ἐδάμαζε.
105 ΚΑ. Ψόφον.
106 ΚΑΠ. Κατὰ τὰ φάλαρα. Φάλαρα δὲ εἰσὶ τὰ κατὰ τὸ μέσον τῆς περικεφαλαίας μικρὰ ἀσπιδίσκια, ἅτινα κόσμου χάριν ἐντίθενται.
107 ΑΙΟ. Νῦν, ποικίλον.
108 ΕΡΕΙ. Ὠθοῦντες.
109 ΑΣΘ. Τῇ πολλῇ ἀνεκπνοῇ.
111 ΠΑΝ. Πανταχόθεν δὲ αὐτὸν περιεστήκησε τὰ κακά.
115 ΚΑΥ. Τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος τὸ εἰς τὴν ἐπιδορατίδα ἐμβαλλόμενον.
116 ΑΠΑ. Ἀπέκοψε.
117 ΠΗ. Ἐκράδαινεν, ἔσειε. ΚΟ. Κολοβὸν, ἐστερημένον αἰχμῆς.
118 ΒΟΜ. Ἤχησε, ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσε.
120 ΜΑ. Ἀντὶ τοῦ, τὰ τῶν μαχομένων ἐνθυμήματα ἠλάττου. κατὰ μεταφορὰν τῶν κειρομένων.

Νηῒ θοῇ· τῆς δ' αἶψα κατ' ἀσβέστη κέχυτο φλόξ.
Ὣς τὴν μὲν πρύμνην πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Μηρὼ πληξάμενος Πατροκλῆα προσέειπεν·
« Ὄρσεο, διογενὲς Πατρόκλεις, ἱπποκέλευθε·
« Λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηΐοιο ἐρωήν·
« Μὴ δὴ νῆας ἕλωσι, καὶ οὐκέτι φυκτὰ πέλωνται,
« Δύσεο τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.
Ὣς φάτο· Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.
Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
Ποικίλον, ἀστερόεντα, ποδώκεος Αἰακίδαο·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν,
Ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
Εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρα, τά οἱ παλάμηφιν ἀρήρει·
Ἔγχος δ' οὐχ ἕλετ' οἶον ἀμύμονος Αἰακίδαο,
Βριθὺ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
Πάλλειν, ἀλλά μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς·

123 ΑΙ. Ἤ, ταχέως καλασβεννυμένη. ἢ, ἡ δυσκατάσβεστος, παρωνύμως χαρακτῆρι.

124 ΑΜ. Περιεῖπεν, ἐνήργει.

125 ΜΗ. Μηρούς. δυϊκῶς. ΠΛΗΞ. Πλήξας, παίσας, τύψας.

126 ΙΠ. Ἐφ' ἵππων ποιούμενε τὴν κέλευθον. οἷον, ταχύτατε, ἱππικέ· ἢ οἷον, παραπλησίαν ἵπποις ὁρμὴν ἔχων.

127 ΔΗΙ. Πολεμικοῦ. ΕΡΩ. Νῦν, ὁρμὴν, ἀναφορὰν, πνοήν.

128 ΦΥΚ. Ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ φυγεῖν δυνατόν.

134 ΑΣΤΕ. Ἤτοι, ἀστέρας ἐμπεποικιλμένους ἔχοντα. ἢ, λαμπρόν.

140 ΕΓ. Προκατεσκεύακε, μόνον αὐτὸ τὸ δόρυ σώζεσθαι, διὰ τὸ, ξύλα μὴ ἐργάζεσθαι τὸν Ἥφαιστον. Κατὰ τὸν Πηλέως καὶ Θέτιδος γάμον οἱ θεοὶ συναχθέντες εἰς τὸ Πήλιον ἐπ' εὐωχίᾳ, ἐκόμιζον Πηλεῖ δῶρα. Χείρων δὲ μελίαν εὐθαλῆ τεμὼν εἰς δόρυ παρέσχε. Φασὶ δὲ, Ἀθηνᾶν μὲν ξέσαι αὐτὸ, Ἥφαιστον δὲ κατασκευάσαι. Τούτῳ δὲ τῷ δόρατι καὶ Πηλεὺς ἐν ταῖς μάχαις ἠρίστευε, καὶ μετὰ ταῦτα Ἀχιλλεύς. ἡ ἱστορία παρὰ τῷ τὰ Κύπρια πεποιηκότι.

142 ΕΠΙ. Νῦν ἀντὶ τοῦ, ἠδύνατο. ΠΗ. Κραδᾶναι, σεῖσαι.

Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.
Ἵππους δ' Αὐτομέδοντα θοῶς ζευγνύμεν ἄνωγε,
Τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα τῖε μάλιστα·
Πιστότατος δέ οἱ ἔσκε μάχῃ ἔνι μεῖναι ὁμοκλήν.
Τῷδε καὶ Αὐτομέδων ὕπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους,
Ξάνθον καὶ Βαλίον, τὼ ἅμα πνοιῇσι πετέσθην·
Τοὺς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Ἅρπυια Ποδάργη,
Βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο.
Ἐν δὲ παρηορίῃσιν ἀμύμονα Πήδασον ἵει,
Τόν ῥά ποτ' Ἠετίωνος ἑλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύς,
Ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν ἕπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισι.
Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεὺς
Πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἱ δὲ, λύκοι ὣς
Ὠμοφάγοι, τοῖσίν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή,
Οἵτ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν οὔρεσι δηώσαντες
Δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήϊον αἵματι φοινόν,
Καί τ' ἀγεληδὸν ἴασιν ἀπὸ κρήνης μελανύδρου,
Λάψοντες γλώσσῃσιν ἀραιῇσι μέλαν ὕδωρ

143 ΠΗ. Τὴν ἐκ Πηλίου ὄρους Θεσσαλικοῦ τμηθεῖσαν. Μελία δὲ, εἶδος δένδρου.

146 ΡΗΞ. Ἀνδρεῖον.

147 ΟΜΟ. Ἀπειλήν.

148 ΥΠΑ. Ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ τὸν ζυγὸν ἦγεν.

150 ΑΡ. Ἅρπυια, ἤτοι ἀνέμου εἶδος, παρὰ τὸ ἁρπάζειν· ἢ δαίμονες ἁρπακτικαί, ὧν τὰ ὀνόματα, Ἀελλὼ, Ὠκυπέτη, Ποδάργη. Τινὲς δέ φασιν, Ἅρπυια Ποδάργη, ἵν' ᾖ ὄνομα φορητικόν, λευκοὺς πόδας ἐχούσης.

152 ΠΑ. Ταῖς ἔξω τοῦ ζυγοῦ ἡνίαις. ΠΗ. Ὄνομα κύριον ἵππου.

153 ΗΕ. Θήβας τὰς Ὑποπλακίους λέγει.

ΗΓΑ. Ἀντὶ τοῦ ἐκόμισε. Φέρεται γὰρ ὡς αὐτοκίνητον τὸ ἔμψυχον· κομίζεται δὲ τὸ ἄψυχον.

159 ΔΑΠ. Σαρκοφαγοῦσι. ΠΑ. Ἀντὶ τοῦ, παρειαὶ, αἱ σιαγόνες. ΑΙ. Πεφοινιγμένον ὑπὸ αἵματος, οἷον πυῤῥόν.

160 ΑΓΕ. Κατὰ ἀγέλας. Ἔστι δὲ ἐπίῤῥημα παραβολῆς δηλωτικόν. ΙΑ. Ἀπίασι, πορεύονται.

161 ΛΑ. Πιόμενοι, ἀναῤῥοφήσοντες. Πεποίηται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς τῶν κυνῶν γλώττης, ὅταν πίνωσι. Καί ἐστιν ὀνοματοποιΐας ὁ τρόπος. ΑΡΑΙ. Λεπταῖς.

Ἄκρον,

Ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δέ γε θυμὸς
Στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δέ τε γαστήρ·
Τοῖοι Μυρμιδόνων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο
Ῥώοντ'· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήϊος ἵστατ' Ἀχιλλεύς,
Ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.
Πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαὶ, ᾗσιν Ἀχιλλεὺς
Ἐς Τροίην ἡγεῖτο Διῒ φίλος· ἐν δὲ ἑκάστῃ
Πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἑταῖροι·
Πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποίθει,
Σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἤνασσε.
Τῆς μὲν ἰῆς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ,
Υἱὸς Σπερχειοῖο, διϊπετέος ποταμοῖο·
Τὸν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ, καλὴ Πολυδώρη,
Σπερχειῷ ἀκάμαντι, γυνὴ θεῷ εὐνηθεῖσα·
Αὐτὰρ ἐπίκλησιν Βώρῳ, Περιήρεος υἷι,
Ὅς ῥ' ἀναφανδὸν ὄπυιε, πορὼν ἀπερείσια ἕδνα.
Τῆς δ' ἑτέρης Εὔδωρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε,
Παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῷ καλὴ Πολυμήλη,

162 ΑΚΡ. Ἀπὸ ἄκρου τοῦ στόματος ἐρευγόμενοι τὴν ποιότητα τοῦ αἵματος.

163 ΠΕ. Περιστενοχωρεῖται, περισσῶς στενοῦται.

166 ΡΩ. Σπουδαίως ὥρμων.

167 ΑΣΠΙ. Ὁπλίτας, μαχητάς.

170 ΚΛΗ. Καθέδραις.

173 ΙΗΣ. Μιᾶς τάξεως. ΑΙΟ. Ποικίλον θώρακα ἔχων.

174 ΣΠΕΡ. Σπερχειὸς, ποταμὸς Θεσσαλίας. ΔΙ. Ἤτοι, ὑπὸ Διὸς πεπτωκότος. Διὰ τὸ ὑπὸ τῶν ὀμβρίων ὑδάτων πληροῦσθαι τοὺς χειμάρρους. ἢ, διαφανοῦς.

175 ΤΟΝ. Ἐκ τίνος Πηλεὺς Πολυδώρην ἔχει; ὡς μὲν Στάφυλος ἐν γ Θεσσαλικῶν, ἐξ Εὐρυδίκης τῆς Ἄκτορος θυγατρός. Φερεκύδης δὲ, ἐξ Ἀντιγόνης τῆς Εὐρυτίωνος. Ἄλλοι δὲ, ἐκ Λαοδαμείας τῆς Ἀλκμαίωνος.

177 ΕΠΙ. Κατ' ἐπίκλησιν δὲ, καὶ φήμην, Βώρῳ.

178 ΑΝΑ. Φανερῶς. ΟΠΥΙ. Κατὰ νόμον συνῴκει, ἐγεγαμήκει. ΠΟ. Παρασχών.

180 ΠΑΡ. Ὁ ἐκ νομιζομένης παρθένου γεννηθεὶς, φθαρείσης λαθραίως. ΧΟ. Ἐν τῷ χορεύειν καλλίστη.

Φύλαντος θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς Ἀργειφόντης
Ἠράσατ᾽, ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν μετὰ μελπομένησιν
Ἐν χορῷ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου, κελαδεινῆς·
Αὐτίκα δ᾽ εἰς ὑπερῷ᾽ ἀναβὰς, παρελέξατο λάθρῃ
Ἑρμείας ἀκάκητα· πόρεν δέ οἱ ἀγλαὸν υἱὸν
Εὔδωρον, πέρι μὲν θείειν ταχὺν, ἠδὲ μαχητήν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόν γε μογοστόκος Εἰλείθυια
Ἐξάγαγε πρόφόωσδε, καὶ ἠελίου ἴδεν αὐγὰς,
Τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερὸν μένος Ἀκτορίδαο
Ἠγάγετο πρὸς δώματ᾽, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα·
Τὸν δ᾽ ὁ γέρων Φύλας εὖ ἔτρεφεν, ἠδ᾽ ἀτίταλλεν,
Ἀμφαγαπαζόμενος ὡσεὶ θ᾽ ἑὸν υἱὸν ἐόντα.
Τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος ἀρήιος ἡγεμόνευε
Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν
Ἔγχεϊ μάρνασθαι, μετὰ Πηλείωνος ἑταῖρον.
Τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ.
Πέμπτης δ᾽ Ἀλκιμέδων, Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντας ἅμ᾽ ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεὺς
Στῆσεν εὐκρίνας, κρατερὸν δ᾽ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
« Μυρμιδόνες, μήτις μοι ἀπειλάων λελαθέσθω,

181 ΚΡΑ. Κρατερὸς, ἰσχυρός. ΑΡ. Ὁ Ἑρμῆς. ἁγνὸς καὶ ἀργὸς καὶ καθαρὸς φόνου· εἰρηνικὸς γὰρ ὁ θεός.

182 ΜΕΛ. Ἀδούσαις, χορευούσαις.

183 ΧΡΥ. Καλλιτόξου, ἢ, χρυσῷ τῷ βέλει χρωμένης. Ἠλακάτην γὰρ καλοῦσι τὸ βέλος, καὶ τὸ γυναικεῖον ἐργαλεῖον, ἐξ οὗ τὸ νῆμα ἕλκουσιν. Ὡς ἐκεῖ ὁ Ποιητής·
Ἠλακάτη τετάνυστο, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα.
Καὶ τὸ ὑποϊσίον, ὅταν λέγῃ·
Καδδ᾽ αὐτοῦ λίνα χεῦον ἐπ᾽ ἠλακάτῃ τανύσαντες.
ΚΕ. Κυνηγετικῆς. Παρὰ τὸ γίγνεσθαι ἐν τοῖς κυνηγίοις κέλαδον, ὅ ἐστι, θόρυβον. ὥς που καὶ ἐν θήρᾳ τοῦ Καλυδωνίου συός.
Ἡ δ᾽ ἀμφ᾽ αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ ἀϋτήν.

185 ΑΚΑ. Ὁ μὴ δυνάμενος κακωθῆναι ὑπὸ ἑτέρου, μήτε δὲ κακῶσαι ἄλλον, ἀλλὰ τὴν οἰκείαν ἀρετήν· ὅθεν καὶ δοτὴρ ἐάων. ὅ ἐστιν, ἀγαθῶν.

187 ΜΟ. Μογοῦσα καὶ πονουμένη περὶ τοὺς τόκους. οἷον λοχεύτρια.

188 ΠΡΟ. Εἰς τὸ φῶς, καὶ εἰς τὸ φανερόν. Περισσὴ δὲ ἡ πρὸ, πρόθεσις.

189 ΕΧΕ. Ἐχέκλης, Ἄκτορος παῖς.

191 ΑΤΙ. Μετ᾽ ἐπιμελείας ἔτρεφε.

192 ΑΜ. Φιλοφρονούμενος, ἀγαπῶν.

199 ΕΥ. Διακρίνας.

« Ἄς

« Ἃς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσι,
« Πάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν· καί μ' ᾐτιάασθε ἕκαστος·
« Σχέτλιε Πηλέος υἱέ, χόλῳ ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ·
« Νηλεές, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἑταίρους·
« Οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν
« Αὖτις, ἐπεί ῥά τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
« Ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάζετε· νῦν δὲ πέφανται
« Φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἕης τὸ πρίν γ' ἐράασθε·
« Ἔνθά τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω.
Ὣς εἰπών, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
Μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
Ὡς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρῃ πυκινοῖσι λίθοισι
Δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων·
Ὣς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι·
Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
Ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
Νευόντων· ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισι.
Πάντων δὲ προπάροιθε δύ' ἀνέρε θωρήσσεσθον,
Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
Πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς κλισίην· χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέῳγε
Καλῆς, δαιδαλέης, τήν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα
Θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, ἐϋπλήσασα χιτώνων,

202 ΠΑΝ. Ὑπὸ πάντα τὸν τῆς ὀργῆς χρόνον.
203 ΧΟ. Νῦν ἀντὶ τοῦ, χολῇ.
207 ΘΑΜ. Συνεχῶς ἐλέγετε.
208 ΦΥ. Τῆς κατὰ πλήθη μάχης. ΕΗΣ. Ἧς, ἧστινος. ΕΡΑ. Ἠρᾶσθε, ἐπιθυμεῖτε.
211 ΑΡ. Ἡρμόσθησαν, ἐπυκνώθησαν ἐξιόντες.
212 ΑΡΑ. Ἁρμόσῃ.
216 ΨΑΥ. Ἔψαυον, ἥπτοντο. ΙΠ. Ἱππείαις θριξὶ τὸν λόφον κομῶσαι. ΦΑ. Τοῖς τῶν ἀμφικεφαλαίοις ἥλοις. οἵτινες ἀσπιδίσκοις παραπλήσιοί εἰσι.
221 ΧΗ. Κιβωτοῦ. ΑΝΕ. Ἀνέῳξεν.

Χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων, οὔλων τε ταπήτων.
Ἔνθα δέ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος
Οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἴθοπα οἶνον,
Οὔτέ τεῳ σπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διῒ πατρί.
Τό ῥα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεείῳ
Πρῶτον, ἔπειτα δὲ νίψ' ὕδατος καλῇσι ῥοῇσι·
Νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἴθοπα οἶνον·
Εὔχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἕρκεϊ· λεῖβε δὲ οἶνον,
Οὐρανὸν εἰσανιδών· Δία δ' οὐ λάθε τερπικέραυνον.
" Ζεῦ ἄνα, Δωδωναῖε, Πελασγικὲ, τηλόθι ναίων,
" Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου· ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ
" Σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται, ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι·

224 ΑΝΕ. Σκέπην τινὰ ποιοῦσαν διὰ τὸ ἄνεμον. ΟΥ. Τῶν δασέων, καὶ ἐχόντων οὐλότητα.

225 ΕΣ. Ἦν, ἔκειτο.

227 ΤΕΩ. Οὔτέ τινι ἄλλῳ.

228 ΤΟ. Τοῦτο δή. ΘΕ. Θείῳ.

231 ΜΕ. Μέσῃ τῇ σκηνῇ. ΛΕΙ. Ἔσπενδε, ἔσπενδε.

233 ΔΩ. Ἐν χώρᾳ τῶν Ὑπερβορίων τῇ Δωδώνῃ τιμώμενε. Τίς δέ ἐστιν ὁ τοῦ Δωδωναίου Διὸς λόγος, καὶ ὁ τόπος, ἐξ οὗ αὐτὸν ἐπικαλεῖται οὕτως; Δευκαλίων, μετὰ τὸν ἐπ' αὐτοῦ γενόμενον κατακλυσμὸν, παραγενόμενος εἰς τὴν Ἤπειρον ἐμαντεύετο ἐν τῇ δρυΐ. Πελειάδος δὲ χρησμὸν αὐτῷ δούσης, κατοικίζει τὸν τόπον συναθροίσας τοὺς περιλειφθέντας ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ· καὶ ἀπὸ τοῦ Διὸς, καὶ Δωδώνης, μιᾶς τῶν Ὠκεανίδων, Δωδώνην τὴν χώραν προσηγόρευσεν. Ἱστορεῖ Θρασύβουλος. ΠΕ. Θεσσαλικέ. Πελασγία γὰρ πρότερον ἡ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο. ἐξ οὗ καὶ Πελασγικὸς, ὡς ὑπὸ Πελασγῶν τιμώμενος, ἐπεὶ Πελασγοὶ κατῴκησαν τὴν Δωδώνην, ἐκβληθέντες ἀπὸ Βοιωτίας παρὰ Αἰολέων ἐξ Ἄρνης τῆς Φθιώτιδος. ἢ μήποτε πόλις, Πελασγία.

234 ΜΕ. Βασιλεύων. ΔΥΣ. Τῆς κακὸν χειμῶνα ἐχούσης. ΣΕΛ. Ἔθνος Ἠπειρωτικὸν τῆς Θεσπρωτίας, κληθὲν ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ Σελλήεντος. Πίνδαρος δὲ Ἑλλοὺς αὐτοὺς κεκλῆσθαί φησι, χωρὶς τοῦ σ, ἀπὸ Ἑλλοῦ τοῦ Δρυτόμου, ὥς φασι, πρώτου καταδείξαντος τὸ μαντεῖον.

235 ΥΠΟ. Ὑπομάντεις, ἱερεῖς. ὅ ἐστι, χρησμῳδοὶ, θεολόγοι, προφῆται. Ὑποφήτας γὰρ λέγουσι, τοὺς περὶ τὰ χρηστήρια ἀσχολουμένους, καὶ τὰς μαντείας τὰς γινομένας ὑπὸ τῶν ἱερέων ἐκφέροντας. ΑΝΙ. Ἤτοι, βάρβαροι, σκληρῶς τε καὶ νομαδικῶς ζῶντες, ταύτην ἔχοντες δίαιταν, ὡς μηδὲ ἀπονίζεσθαι τοὺς πόδας, διὰ τὸ μὴ παραδέχεσθαι τὴν ἐκ τοῦ πρώτου βίου μεταβολήν. ἢ τοῦτο ἔκ τινος ἔθους ἐπὶ τιμῇ τοῦ θεοῦ ποιοῦντες. Ἔνιοι γὰρ καὶ λουτρῶν ἀπέχονται, καὶ τῆς τοιαύτης ἐπιμελείας. Τινὲς δὲ αὐτοὺς διὰ τοῦτο λέγουσιν ἀνιπτόποδας, ὅτι οὐκ ἐξίασιν ἔξω τοῦ ἱεροῦ. διὸ οὔτε ἀπολούεσθαι ἀνάγκην ἔχουσιν. Ἄνδρων δὲ ἐν ἱερείαις φησὶν οὕτω κληθῆναι, ἐπεὶ, φιλοπόλεμοι ὄντες, οὕτως ἑαυτοὺς ἐσκληραγώγουν. Ἀλέξανδρος δέ φησιν ὁ Πλευρώνιος, ἔθνος εἶναι τοὺς Ἑλλοὺς ἀπόγονον Τυρρηνῶν, καὶ διὰ πατρῷον ἔθος, οὕτω τὸν Δία θρησκεύειν. ΧΑ. Οἱ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κοιμώμενοι.

" Ἦ

« Ἠ μὲν δή ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐξαμένοιο·
« Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
« Ἠδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐέλδωρ·
« Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
« Ἀλλ' ἕταρον πέμπω, πολέσι μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
« Μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύοπα Ζεῦ·
« Θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ὄφρα καὶ Ἕκτωρ
« Εἴσεται, ἤ ῥα καὶ οἶος ἐπίστηται πολεμίζειν
« Ἡμέτερος θεράπων, ἦ οἱ τότε χεῖρες ἄαπτοι
« Μαίνονθ', ὁππότ' ἐγώ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηος.
« Αὐτὰρ ἐπεί κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται,
« Ἀσκηθής μοι ἔπειτα θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο,
« Τεύχεσί τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀγχεμάχοις ἑτάροισιν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς·
Τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατὴρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε·
Νηῶν μέν οἱ ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
Δῶκε· σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἐξαπονέεσθαι.
Ἤτοι ὁ μὲν, σπείσας τε, καὶ εὐξάμενος Διῒ πατρὶ,
Ἂψ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῷ.
Στῆ δὲ πάροιθ' ἐλθὼν κλισίης, ἔτι δ' ἤθελε θυμῷ
Εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν.
Οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
Ἔστιχον, ὄφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν·
Αὐτίκα δὲ σφήκεσσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο

239 ΑΓ. Ἐν τῷ ἀθροίσματι τῶν νηῶν, ἐν τῷ ναυσταθμῷ.
243 ΕΠΙ. Ἐπίσταται.
245 ΜΩ. Τὴν μάχην. ἀπὸ τοῦ παρεπομένου.
246 ΝΑ. Ἀπὸ τῶν νηῶν.
247 ΑΣ. Ἀβλαβὴς, ὑγιής.
248 ΑΓ. Συστάδην μαχομένοις, πολεμικοῖς.
259 ΣΦΗ. Σφηξὶν ὅμοιοι. διὰ τὸ θερμὸν αὐτῶν καὶ πληκτικόν. ΕΞΕ. Ἀθρόως ἐξίεσαν.

Εἰνοδίοις, οὓς παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες,
Αἰεὶ κερτομέοντες ὁδῷ ἔπι οἰκί᾽ ἔχοντας,
Νηπίαχοι· ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσι·
Τοὺς δ᾽ εἴπερ παρά τίς τε κιὼν ἄνθρωπος ὁδίτης
Κινήσῃ ἀέκων, οἱ δ᾽ ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες,
Πρόσσω πᾶς πέτεται, καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεσσι.
Τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες,
Ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοὴ δ᾽ ἄσβεστος ὀρώρει.
Πάτροκλος δ᾽ ἑτάροισιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας·
« Μυρμιδόνες, ἕταροι Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
« Ἀνέρες ἐστὲ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
« Ὡς ἂν Πηλείδην τιμήσομεν, ὃς μέγ᾽ ἄριστος
« Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες·
« Γνῷ δὲ καὶ Ἀτρείδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
« Ἣν ἄτην, ὅτ᾽ ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
Ἐν δὲ πέσον Τρώεσσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
Σμερδαλέον κονάβησαν ἀϋσάντων ὑπ᾽ Ἀχαιῶν.
Τρῶες δ᾽ ὡς εἴδοντο Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν,
Αὐτὸν, καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
Πᾶσιν ὀρίνθη θυμὸς, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες,
Ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλείωνα
Μηνιθμὸν μὲν ἀπορρῖψαι, φιλότητα δ᾽ ἑλέσθαι·
Πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

260 ΕΙ. Τοῖς ἐν τῇ ὁδῷ οἰκοῦσι. ὅ ἐστι, φωλεύουσι, τοῖς τὴν σφηκίαν ἔχουσι παρὰ τὴν ὁδόν. ΕΡΙ. Ἐρεθίζωσι. ΕΘΟΝ. Συνεχῶς ἐξ ἔθους παραγινόμενοι, καὶ βλάπτοντες.

261 ΚΕΡ. Ἐρεθίζοντες.

262 ΝΗ. Νήπιοι, ἄφρονες.

263 ΠΑ. Τὸ ἑξῆς. παριών τις. ΟΔΙ. Ὁδοιπόρος.

264 ΟΙ. Ἀκόλουθον ἦν εἰρηκέναι, τῶν δὲ ἄλκιμοι.

283 ΑΙ. Χαλεπόν.

Πάτροκλος

Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
Ἀντικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο,
Νηῒ παρὰ πρύμνῃ μεγαθύμου Πρωτεσιλάου·
Καὶ βάλε Πυραίχμην, ὃς Παίονας ἱπποκορυστὰς
Ἤγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος·
Τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Κάππεσεν οἰμώξας· ἕταροι δέ μιν ἀμφεφόβηθεν
Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἧκεν ἅπασιν,
Ἡγεμόνα κτείνας ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι·
Ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
Ἡμιδαὴς δ' ἄρα νηῦς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δ' ἐφόβηθεν
Τρῶες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο
Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὅμαδος δ' ἀλίαστος ἐτύχθη.
Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
Κινήσῃ πυκινὴν νεφέλην στεροπηγερέτα Ζεύς,
Ἔκ τ' ἔφανον πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρώονες ἄκροι,
Καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ·
Ὣς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπωσάμενοι δήϊον πῦρ,
Τυτθὸν ἀνέπνευσαν· πολέμου δ' οὐ γίνετ' ἐρωή·
Οὐ γάρ πω τι Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,

287 ΠΥ. Πεποίηται τὸ ὄνομα τοῦ στρατηγοῦ, παρὰ τὸ πῦρ καὶ αἰχμὴν φέρειν ἐπὶ τῇ νηΐ.

290 ΑΜ. Ἑκατέρωθεν ἔφυγον.

291 ΠΑΙ. Ἔθνος ὅμορον Θρᾳκῶν.

294 ΗΜΙ. Ἡμίκαυστος, ἡμίφλεκτος.

298 ΣΤΕ. Ἀστραπτικός.

299 ΠΡΩ. Αἱ προνενευκυῖαι τῶν ὀρῶν ἐξοχαί.

300 ΝΑ. Οἱ ὀρεινοὶ καὶ ἀναπεπταμένοι τόποι, οἱ σύμφυτοι. ΥΠ. Αἴφνης διέλαμψεν αἰθέριον. Ὁ δὲ λόγος· ξηροῦ δὲ καὶ πυῤῥώδους πνεύματος διὰ τὴν παχύτητα τῶν νεφῶν ῥαγέντος ὑπὸ τὸν οὐρανόν, ἐξέλαμψεν αἰθήρ. τουτέστιν, ἀστραπὴ ἐγένετο. Διοσημεῖον δὲ ὄν, φησι, καὶ τοῦ αἰθέρος ἀστέρες, νεφέλης ῥαγείσης. ΥΠΕΡ. Διαφανὴς ἐγένετο. ΑΣ. Μέγιστος, πολύς, καὶ ἀσύνοπτος.

302 ΕΡΩ. Νῦν ὁρμή. Ἔστι δ' ὅτε τὴν ἡσυχίαν καὶ ἀνάπαυσιν δηλοῖ.

304 ΠΡΟ. Ἐπεστραμμένως καὶ ὁλοσχερῶς ἐκστρέψαντες τὰ νῶτα.

Ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίσταντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκῃ.
Ἔνθα δ' ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης,
Ἡγεμόνων· πρῶτος δὲ Μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς
Αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος Ἀρηϊλύκου βάλε μηρὸν
Ἔγχεϊ ὀξυόεντι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
Ῥῆξεν δ' ὀστέον ἔγχος· ὁ δὲ πρηνὴς ἐπὶ γαίης
Κάππεσ'· ἀτὰρ Μενέλαος ἀρήϊος οὖτα Θόαντα,
Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα.
Φυλεΐδης δ' Ἄμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας,
Ἔφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος
Μυὼν ἀνθρώπου πέλεται, περὶ δ' ἔγχεος αἰχμῇ
Νεῦρα διεσχίσθη· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε.
Νεστορίδαι δ', ὁ μὲν οὖτασ' Ἀτύμνιον ὀξέϊ δουρὶ
Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος·
Ἤριπε δὲ προπάροιθε· Μάρις δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ
Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε, κασιγνήτοιο χολωθεὶς,
Στὰς πρόσθεν νέκυος· τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
Ἔφθη ὀρεξάμενος, πρὶν οὐτάσαι, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
Ὦμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκὴ
Δρύψ' ἀπὸ μυώνων, ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρις ἄραξε·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, κατὰ δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψεν.
Ὣς τὼ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε
Βήτην εἰς ἔρεβος, Σαρπηδόνος ἐσθλοὶ ἑταῖροι,

305 ΥΠΟ. Ἐξίσταντο, ὑπεχώρουν.
308 ΣΤΡΕ. Εἰς φυγὴν κλίναντος.
314 ΕΦ. Ἔφθασε, προέλαβεν. ΟΡΕΞ. Νεῶ, ἐφικόμενος καὶ πλήξας ἐκ χειρός. ΠΡΥΜ. Τὸ ἔσχατον μέρος τοῦ σκέλους. ΠΑ. Παχύς.
315 ΜΥ. Ἡ γαστροκνημία. ἥτις συνέστηκεν ἐκ πολλῶν νεύρων καὶ συνεστραμμένων σαρκῶν.
319 ΑΥ. Ἑτοίμως, παραχρῆμα. Μᾶλλον δὲ, ἀγχίθεν.
322 ΟΡΕΞ. Ἐπὶ τὸ πατάξαι ὁρμήσας.
323 ΠΡΥΜ. Τὸ ἀκρότατον τοῦ βραχίονος.
324 ΔΡΥ. Ἀπέσυρεν ἀπὸ τῶν μυῶν. ΑΡ. Ἐπέσχισε δὲ τὴν σάρκα ἄχρι τοῦ ὀστοῦ.
327 ΕΡ. Σκότος.

Υἷες

Υἷες ἀκοντιστοὶ Ἀμισωδάρου, ὅς ῥα Χίμαιραν
Θρέψεν ἀμαιμακέτην, πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
Αἴας δὲ Κλεόβουλον Ὀϊλιάδης ἐπορούσας
Ζωὸν ἕλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλά οἱ αὖθι
Λῦσε μένος, πλήξας ξίφει αὐχένα κωπήεντι·
Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος, καὶ μοῖρα κραταιή.
Πηνέλεως δὲ Λύκων τε συνέδραμον· ἔγχεσι μὲν γὰρ
Ἤμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω.
Τὼ δ' αὖτις ξιφέεσσι συνέδραμον· ἔνθα Λύκων μὲν
Ἱπποκόμου κόρυθος φάλον ἤλασεν, ἀμφὶ δὲ καυλὸν
Φάσγανον ἐῤῥαίσθη· ὁ δ' ὑπ' οὔατος αὐχένα θεῖνε
Πηνέλεως, πᾶν δ' εἴσω ἔδυ ξίφος, ἔσχε δὲ οἶον
Δέρμα· παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυντο δὲ γυῖα.
Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα, κιχεὶς ποσὶ καρπαλίμοισι,
Νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς.
Ἰδομενεὺς δ' Ἐρύμαντα κατὰ στόμα νηλέϊ χαλκῷ
Νύξε· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε,
Νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλοιο, κέασσε δ' ἄρ' ὀστέα λευκά·
Ἐκ δὲ τίναχθεν ὀδόντες, ἐνέπλησθεν δέ οἱ ἄμφω
Αἵματος ὀφθαλμοὶ, τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥῖνας
Πρῆσε χανών· θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
Οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν ἕλον ἄνδρα ἕκαστος.

331 ΒΛΑ. Ἐμποδισθέντα.
333 ΥΠΕ. Ἐθερμάνθη.
334 ΠΟ. Μέλας, σκοτεινός.
336 ΜΕ. Ματαίως.
337 ΣΥ. Ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἐμαχέσθησαν.
339 ΕΡ. Διεφθάρη, ἐκλάσθη.
340 ΕΔΥ. Κατὰ βάθους εἰσῆλθε. ΕΣ. χε. Ἔσχεθε δὲ οἶον.
341 ΠΑΡ. Παρηνέχθη, παρεκρεμάσθη.
347 ΝΕΡ. Ὑπὸ τὸν ἐγκέφαλον. ΚΕ. Συνέτριψε, διεῖλε.
350 ΠΡΗ. Ἐξεφύσησε, μετὰ πνεύματος ἐξέδωκεν.

Ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον, ἢ ἐρίφοισι,
Σίνται, ὑπ' ἐκ μήλων αἱρεύμενοι, αἵτ' ἐν ὄρεσσι
Ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἰδόντες,
Αἶψα διαρπάζουσιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἐχούσας·
Ὣς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο
Δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
Ἵετ' ἀκοντίσσαι· ὁ δὲ ἰδρείῃ πολέμοιο,
Ἀσπίδι ταυρείῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους,
Σκέπτετ' ὀϊστῶν τε ῥοῖζον, καὶ δοῦπον ἀκόντων.
Ἦ μὲν δὴ γίνωσκε μάχης ἑτεραλκέα νίκην·
Ἀλλὰ καὶ ὣς ἀνέμιμνε, σάω δ' ἐρίηρας ἑταίρους.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω,
Αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνῃ·
Ὣς τῶν ἐκ νηῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε.
Οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν· Ἕκτορα δ' ἵπποι
Ἔκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι· λεῖπε δὲ λαὸν
Τρωϊκὸν, οὓς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκε.
Πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρματες ὠκέες ἵπποι
Ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ λίπον ἅρματ' ἀνάκτων.
Πάτροκλος δ' ἕπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,
Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἱ δὲ ἰαχῇ τε φόβῳ τε

352 ΕΠΕ. Μετὰ βίας ἐπῆλθον, ἐφώρμησαν.

353 ΣΙΝ. Βλαπτικοί. ΥΠ. Ὑφαιρούμενοι τὰ λιπαρὰ τῶν βοσκημάτων.

357 ΔΥΣ. Κακὸν ἦχον ἀποτελοῦντος.

361 ΣΚΕΠ. Περιεσκέπετο, ἐφυλάσσετο. ΡΟΙ. Ῥύμην, ὁρμὴν, ἦχον.

365 ΑΙ. Ὅταν πνεύματος ἦχον ἢ νέφος παραστήσῃ· ὅταν ὁ Ζεὺς μετὰ τὴν αἰθρίαν κατάστασιν ἐμβολὴν ἀνέμου διεγείρῃ. ΑΙ. Πῶς αἰθέρος; τὰ γὰρ πάθη ταῦτα περὶ τὸν ἀέρα συμβέβηκε. Τάχα οὖν συγχεῖται ὁ ἀὴρ πρὸς τὸν αἰθέρα· ὡς καὶ τῇ Λ.

Αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος. Καί·
Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι,
καὶ νεφέλῃσιν.

Οὐ γὰρ αἱ νεφέλαι ἐν τῷ αἰθέρι.

369 ΑΕ. Ἐν σχήματι πέφρακε. ἔδει γὰρ εἰπεῖν, ὃν ἀέκοντα.

Πάσσυς

Πάσας πλῆσαν ὁδούς, ἐπεὶ ἂρ τμάγεν· ὕψι δ' ἀέλλη
Σκίδναθ' ὑπαὶ νεφέων· τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι
Ἄψορρον προτὶ ἄστυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Πάτροκλος δ' ᾗ πλεῖστον ὀρινόμενον ἴδε λαὸν,
Τῇ ῥ' ἔχ' ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἔπιπτον
Πρηνέες ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνεκυμβαλίαζον.
Ἀντικρὺ δ' ἀνὰ τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι,
Ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,
Πρόσσω ἱέμενοι· ἐπὶ δ' Ἕκτορι κέκλετο θυμός·
Ἵετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι.
Ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθὼν
Ἤματ' ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ
Ζεύς, ὅτε δή ῥ' ἄνδρεσσι κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ,
Οἳ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας,
Ἐκ δὲ δίκην ἐλάσωσι, θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες·
Τῶν δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
Πολλὰς δὲ κλιτῦς τότ' ἀποτμήγουσι χαράδραι,
Ἐς δ' ἅλα πορφυρέην μεγάλα στενάχουσι ῥέουσαι
Ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ· μινύθει δέ τε ἔργ' ἀνθρώπων·

374 ΕΠΕΙ. Ἐπειδὴ διεσκεδάσθησαν. ΑΕΛ. Νῦν, ἡ κόνις.

375 ΣΚΙΔ. Ἀνηκοντίζετο. ΤΑ. Ἐπιτεταμένως ἔτρεχον.

379 ΑΝΕ. Ἀνεκρότουν, ἀνετρέποντο.

384 ΒΕ. Ψόφου ἔγεμεν, ἐβάρει.

385 ΗΜΑ. Ἐν τῷ τῆς ὀπώρας καιρῷ.

387 ΣΚΟ. Ἀδίκους. ἀπὸ τοῦ εὐθέως καὶ ὀρθοῦ παρατετραμμένας ἐπὶ τὸ ἄδικον. ὅ ἐστι, στρεβλάς.

388 ΔΙ. Νῦν, τὸ δίκαιον. ΟΠ. Τὴν ἐκ θεῶν ἐπιστροφὴν καὶ φροντίδα.

390 ΚΛΙ. Φάραγγας, ἢ ὀρῶν ἀποκλίσεις. ΑΠΟΤ. Ἀποτέμνονται, χωρίζουσι. ΧΑ. Οἱ ὑπὸ τῶν χειμάῤῥων ἐκρηγνύμενοι αὐλῶνες. Παρὰ τὸ χαράσσειν, καὶ τραχύνειν τὴν γῆν.

392 ΕΠΙ. Ἤτοι, ἄνωθεν ἐκ τοῦ προσόντος. ἢ, ἐπικάρσιαι καὶ πλάγιαι. ἢ ἐπὶ κεφαλὴν, καὶ εἰς τὸ κάτω ῥέοντες. ΚΑΡ. Τοῦ κάρη ἐστὶν ἀποκοπή, οὐ τοῦ κάρα. Οὐ λέγει γὰρ ὁ Ποιητής ποτὲ κάρα, ἀλλὰ κάρη. Αὐτὸ δὲ τὸ κάρη, τοῦ κάρηνον ἐστὶν ἀποκοπή. Τὰ γὰρ εἰς η οὐδέτερα, ἢ δυϊκά εἰσιν, ἢ πληθυντικά. ΜΙ. Ἐλαττοῦται, φθείρεται.

Ὡς

Ὡς ἵπποι Τρωαὶ μεγάλα στενάχοντο θέουσαι.
Πάτροκλος δ' ἐπεὶ οὖν πρώτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
Ἂψ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετὲς, οὐδὲ πόληος
Εἴα ἱεμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺ
Νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
Κτεῖνε μεταΐσσων, πολέων δ' ἀπετίννυτο ποινήν.
Ἔνθ' ἦτοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαεινῷ,
Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα·
Δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δὲ Θέστορα, Ἤνοπος υἱὸν,
Δεύτερον ὁρμηθείς· ὁ μὲν εὐξέστῳ ἐνὶ δίφρῳ
Ἧστο ἀλείς· ἐκ γὰρ πλήγη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Ἡνία ἠΐχθησαν· ὁ δ' ἔγχεϊ νύξε παραστὰς
Γναθμὸν δεξιτερὸν, διὰ δ' αὐτοῦ πεῖρεν ὀδόντων·
Εἷλκε δὲ δουρὸς ἑλὼν ὑπὲρ ἄντυγος· ὡς ὅτε τις φὼς
Πέτρῃ ἔπι προβλῆτι καθήμενος, ἱερὸν ἰχθὺν
Ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ ἤνοπι χαλκῷ·
Ὣς ἕλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνότα, δουρὶ φαεινῷ·
Κὰδ δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε· πεσόντα δέ μιν λίπε θυμός.
Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύαλον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ,
Μέσσην κακκεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
Ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
Κάππεσεν· ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.

394 ΕΠΕ. Ἀπέτεμεν.
395 ΕΕΡ. Συνήλαυνε. ΠΑ. Εἰς τὰ ὀπίσω πεπλανηκότας.
398 ΜΕ. Μεταδιώκων. ΑΠΕ. Δίκην ἀνεπράττετο.
403 ΑΛΕΙΣ. Συσταλείς. ΕΚ. Ἀντὶ τοῦ, ἐξεπλάγη.
404 ΗΙΧ. Ὡρμήθησαν.
405 ΓΝΑΘ. Σιαγόνα.
407 ΠΡΟ. Προβεβλημένῃ. ΙΕ. Ἤτοι, μέγαν.
408 ΘΥ. Ἔξω. ΛΙ. Τῇ ὁρμιᾷ, ἢ τῷ ἀγκίστρῳ. ΗΝΟ. Διαυγεῖ χαλκῷ. Λέγει δὲ τοῦ ἀγκίστρου.
412 ΚΕ. Ἐσχίσθη.
413 ΒΡΙ. Ἰσχυρᾷ.
414 ΘΥ. Ὁ τὴν ψυχὴν διαφθείρων, καὶ ἀπολύων.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμαντα, ϗ Ἀμφοτερὸν, ϗ Ἐπάλτην,
Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην, Ἐχίον τε, Πύρην τε,
Ἰφέα τ', Εὔιππόν τε, ϗ Ἀργεάδην Πολύμηλον,
Πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
Σαρπηδὼν δ' ὡς οὖν ἴδ' ἀμιτροχίτωνας ἑταίρους
Χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμέντας,
Κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισιν·
« Αἰδὼς, ὦ Λύκιοι· πόσε φεύγετε; νῦν θοοὶ ἐστέ·
« Ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέρος, ὄφρα δαείω
« Ὅστις ὅδε κρατέει· ϗ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
« Τρῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε ϗ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
Ἦ ῥα, ϗ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε·
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν, ἐπεὶ ἴδεν, ἔκθορε δίφρου.
Οἱ δ' ὥστ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχονται·
Ὣς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω,
Ἥρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·
« Ὤ μοι ἐγὼν, ὅτε μοι Σαρπηδόνα, φίλτατον ἀνδρῶν,
« Μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι·
« Διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε φρεσὶν, ὁρμαίνοντι
« Ἤ μιν ζωὸν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυοέσσης
« Θείω ἀναρπάξας Λυκίης ἐνὶ πίονι δήμῳ,
« Ἦ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενοιτιάδαο δαμάσσω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·

419 ΑΜΙ. Ἀζώστους, ἤ, μίτρᾳ ϗ θώρακι μὴ χρωμένους.
420 ΔΑ. Ἀναιρεθέντας.
421 ΚΑ. Ἐπιπλήσσων, ὀνειδίζων.
422 ΠΟ. Ποῦ.
428 ΓΑΜ. Ἐπικαμπεῖς ὄνυχας ἔχοντες.
429 ΚΛΑ. Φθεγγόμενοι, κράζοντες.
435 ΜΕ. Διανοεῖται.

« Αἰνότατε

“ Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
“ Ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
“ Ἂψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
“ Ἕρδ'· ἀτὰρ οὔ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
“ Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
“ Αἴκε ζῶον πέμψῃς Σαρπηδόνα ὅνδε δόμονδε,
“ Φράζεο, μή τις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλος
“ Πέμπειν ὃν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης·
“ Πολλοὶ γὰρ περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο μάχονται
“ Υἱέες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἐνήσεις.
“ Ἀλλ' εἴ τοι φίλος ἐστὶ, τεὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ,
“ Ἤτοι μέν μιν ἔασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
“ Χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι·
“ Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τόνγε λίπῃ ψυχή τε καὶ αἰὼν,
“ Πέμπειν μιν Θάνατόν τε φέρειν, καὶ νήδυμον Ὕπνον,
“ Εἰσόκε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἵκωνται·
“ Ἔνθά ἑ ταρχύσουσι κασίγνητοί τε ἔται τε,
“ Τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Αἱματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε,
Παῖδα φίλον τιμῶν, τόν οἱ Πάτροκλος ἔμελλε
Φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἔνθ' ἤτοι Πάτροκλος μὲν ἀγακλειτὸν Θρασυμήδην,
Ὅς ῥ' ἠῢς θεράπων Σαρπηδόνος ἦεν ἄνακτος,

441 ΠΕ. Πέρατος ἠξιωμένον, εἱμαρμένον.
442 ΕΞ. Ἐλευθερῶσαι, ἐκλῦσαι.
449 ΚΟ. Νῦν, φιλονεικίαν. ΕΝΗ. Ἐμβαλεῖς.
456 ΤΑΡ. Θάψουσι.
459 ΨΙΑ. Ψεκάδας, δρόσους.
461 ΦΘΙ. Ἀπολέσειν.
463 ΘΡΑ. γρ. Θρασύμηλον.

Τὸν βάλε νείαιραν κατὰ γαστέρα· λῦσε δὲ γυῖα.
Σαρπηδὼν δ' αὖτε μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ,
Δεύτερος ὁρμηθείς· ὁ δὲ Πήδασον οὔτασεν ἵππον
Ἔγχεϊ δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ἔβραχε θυμὸν ἀΐσθων·
Κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακὼν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός·
Τὼ δὲ διαστήτην· κρίκε δὲ ζυγὸν, ἡνία δέ σφι
Σύγχυτ', ἐπειδὴ κεῖτο παρήορος ἐν κονίῃσι.
Τοῖο μὲν Αὐτομέδων δουρικλυτὸς εὕρετο τέκμωρ·
Σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
Ἀΐξας ἀπέκοψε παρήορον, οὐδ' ἐμάτησε.
Τὼ δ' ἰθυνθήτην, ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν·
Τὼ δ' αὖτις συνίτην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο.
Ἔνθ' αὖ Σαρπηδὼν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ,
Πατρόκλου δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκὴ
Ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὄρνυτο χαλκῷ
Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
Ἀλλ' ἔβαλ', ἔνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχαται ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ·
Ἤριπε δ' ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ἀχερωΐς,
Ἠὲ πίτυς βλωθρὴ, τήν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
Ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νήϊον εἶναι·
Ὣς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθεὶς,

468 ΑΙ. Ἀλγῶν, ἐκπνέων.
469 ΜΑ. Μυκησάμενος, φθεγξάμενος βαρύ.
470 ΚΡΙ. Ἐψόφηκεν, ἤχησε, ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσε.
471 ΠΑ. Ὁ ἔξω τοῦ ζυγοῦ ἵππος, παράσειρος λεγόμενος.
473 ΤΑ. Ἐκτεταμένον, εἰς μῆκος ἔχον τὴν ἀκμήν.
474 ΕΜ. Οὐδὲ ἐματαιοπράγησεν, ἢ ἠμέλησεν.
475 ΙΘΥΝ. Ἐπ' εὐθείας ἔστησαν τεταγμένοι. ΡΥ. Χαλινοῖς, ἡνίαις· παρὰ τὸ ἐρύειν. ὅ ἐστιν, ἕλκειν. ΤΑ. Ἀπεβιβύνθησαν.
476 ΕΡΙ. Περὶ τῆς φιλονεικίας.
481 ΕΝΘ. Ἔνθα αἱ φρένες εἰσὶ περὶ τὸ φύσει λαμπρὸν καὶ ἡδὺ μέρος τῆς ψυχῆς. ΕΡ. Συνέχονται. ΑΔΙ. Πυκνὸν, συνετόν.
482 ΑΧΕ. Δένδρον, ὃ καλεῖται λεύκη. Ἔνιοι δὲ φηγοῦ εἶδος εἶπον αὐτήν.
483 ΒΛΩ. Εὐαυξὴς, μεγάλη.
484 ΝΕ. Νεωστὶ ἠκονημένοις. ΝΗ. Ναυπηγήσιμον ξύλον.

Βεβρυχὼς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.
Ἠΰτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μετελθὼν,
Αἴθωνα, μεγάθυμον ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσιν,
Ὤλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῇσι λέοντος·
Ὣς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων
Κτεινόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
« Γλαῦκε πέπον, πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι, νῦν σε μάλα χρὴ
« Αἰχμητήν τ' ἔμεναι, καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν·
« Νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος κακὸς, εἰ θοός ἐσσι.
« Πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
« Πάντῃ ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι·
« Αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ πέρι μάρναο χαλκῷ·
« Σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος
« Ἔσσομαι ἤματα πάντα διαμπερὲς, εἴκέ μ' Ἀχαιοὶ
« Τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
« Ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
Ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν,
Ὀφθαλμοὺς, ῥῖνάς θ'· ὁ δὲ λὰξ ἐν στήθεσι βαίνων,
Ἐκ χροὸς εἷλκε δόρυ, προτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἕποντο.
Τοῖο δ' ἅμα ψυχήν τε καὶ ἔγχεος ἐξέρυσ' αἰχμήν.
Μυρμιδόνες δ' αὐτοῦ σχέθον ἵππους φυσιόωντας

486 ΒΕ. Βρυχώμενος, ποιὸν ἦχον ἀποτελῶν, πιλῶν τοὺς ὀδόντας, καὶ συναρμόζων αὐτούς.

489 ΓΑΜ. Σιαγόσι, γνάθοις.

491 ΜΕ. Νῦν, ἐλειποψύχει. Ἀλλαχοῦ δέ φησι· Νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν. ἀντὶ τοῦ, ὀργιζόμεθα. Καὶ· μενέαινεν κῦδος ἀρέσθαι. ἀντὶ τοῦ, προεθυμεῖτο.

494 ΕΕΛ. Ἐπιθυμείτω.

498 ΚΑ. Αἰσχύνη, ὄνειδος.

499 ΔΙΑ. Διόλου.

500 ΑΛ. Ἐν τῷ ἀθροίσματι τῶν νηῶν.

501 ΕΧΕ. Ἀντέχου τῆς μάχης, καὶ προΐστασο.

502 ΤΕ. Ὁ δὲ θάνατος αὐτὸν ἐκάλυψε τούς τε ὀφθαλμοὺς καὶ τὰς ῥῖνας· ἐπεὶ οἱ τελευτῶντες, οὐ βλέπουσιν, οὔτε ἀναπνέουσιν, οὔτε φρένας ἔχουσι.

504 ΠΡΟ. Προσείχοντο δὲ αὐτῷ αἱ φρένες. ΦΡΕ. Ἀεὶ ὁ Ποιητὴς φρένας καλεῖ τὸ διάφραγμα.

505 ΤΟΙ. Τούτου δὲ κατ' αὐτὸ τήν τε ψυχὴν καὶ τὴν τοῦ δόρατος αἰχμὴν ἐξείλκυσε.

Ἱεμένους

Ἱεμένους φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπον ἅρματ᾽ ἀνάκτων.
Γλαύκῳ δ᾽ αἰνὸν ἄχος γένετο φθογγῆς ἀΐοντι·
Ὠρίνθη δέ οἱ ἦτορ, ὅτ᾽ οὐ δύνατο προσαμῦναι·
Χειρὶ δ᾽ ἑλὼν ἐπίεζε βραχίονα· τεῖρε γὰρ αἰνῶς
Ἕλκος, ὃ δή μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῷ,
Τείχεος ὑψηλοῖο ἀρὴν ἑτάροισιν ἀμύνων.
Εὐχόμενος δ᾽ ἄρα εἶπεν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
“ Κλῦθι, ἄναξ, ὅς που Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ
“ Εἷς, ἢ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δέ τε πάντοσ᾽ ἀκούειν
“ Ἀνέρι κηδομένῳ, ὡς νῦν ἐμὲ κῆδος ἱκάνει.
“ Ἕλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερὸν, ἀμφὶ δέ μοι χεὶρ
“ Ὀξείῃς ὀδύνῃσιν ἐλήλαται, οὐδέ μοι αἷμα
“ Τερσῆναι δύναται· βαρύθει δέ μοι ὦμος ὑπ᾽ αὐτοῦ·
“ Ἔγχος δ᾽ οὐ δύναμαι σχεῖν ἔμπεδον, οὐδὲ μάχεσθαι
“ Ἐλθὼν δυσμενέεσσιν· ἀνὴρ δ᾽ ὤριστος ὄλωλε,
“ Σαρπηδὼν, Διὸς υἱός· ὁ δ᾽ οὐδ᾽ ᾧ παιδὶ ἀμύνει.
“ Ἀλλὰ σὺ πέρ μοι, ἄναξ, τόδε καρτερὸν ἕλκος ἄκεσσαι,
“ Κοίμισον δ᾽ ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὄφρ᾽ ἑτάροισι
“ Κεκλόμενος Λυκίοισιν ἐποτρύνω πολεμίζειν·
“ Αὐτός τ᾽ ἀμφὶ νέκυϊ κατατεθνειῶτι μάχωμαι.
Ὣς ἔφατ᾽ εὐχόμενος· τοῦ δ᾽ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Αὐτίκα παῦσ᾽ ὀδύνας· ἀπὸ δ᾽ ἕλκεος ἀργαλέοιο
Αἷμα μέλαν τέρσηνε· μένος δέ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.

507 ΛΙ. Ἔλειπον τὰ ἅρματα τῶν δεσποτῶν.
508 ΦΘΟΓ. Φωνῆς. ΑΙ. Ἀκούοντι.
509 ΩΡΙΝ. Συνεχύθη.
510 ΕΠΙ. Ἐξέθλιβε.
515 ΔΥ. Δύνασαι δὲ πανταχόθεν εὐχὴν εἰς σὲ παραγγελίας λυπουμένου ἀνδρός. ΤΕ. χ. Συ.
516 ΚΗ. Ἀνιωμένῳ, λυπουμένῳ.
518 ΟΞ. Δριμείαις, χαλεπαῖς. ΕΛΗ. Διαπέπαρται.
519 ΤΕΡ. Ξηρανθῆναι. ΒΑ. Βαρύνεται.
524 ΚΟΙ. Νῦν, κατάπαυσον.
525 ΚΕ. Παρακελευόμενος.

Γλαῦκος δ' ἔγνω ᾖσιν ἐνὶ φρεσὶ, γήθησέν τε,
Ὅττι οἱ ὦκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
Πρῶτα μὲν ὤτρυνεν Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
Πάντῃ ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι·
Αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας κίε, μακρὰ βιβάσθων,
Πουλυδάμαντ' ἐπὶ Πανθοΐδην, καὶ Ἀγήνορα δῖον·
Βῆ δὲ μετ' Αἰνείαν τε, καὶ Ἕκτορα χαλκοκορυστὴν,
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
« Ἕκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος εἷς ἐπικούρων,
« Οἳ σέθεν εἵνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
« Θυμὸν ἀποφθινύθουσι· σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν.
« Κεῖται Σαρπηδὼν, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
« Ὃς Λυκίην εἴρυτο δίκῃσί τε καὶ σθένεϊ ᾧ·
« Τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔγχεϊ χάλκεος Ἄρης.
« Ἀλλὰ, φίλοι, πάρστητε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ,
« Μὴ ἀπὸ τεύχε' ἕλωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρὸν
« Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι, ὅσσοι ὄλοντο,
« Τοὺς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνομεν ἐγχείῃσιν.
Ὣς ἔφατο· Τρῶας δὲ κατακρῆθεν λάβε πένθος
Ἄσχετον, οὐκ ἐπιεικτὸν, ἐπεί σφισιν ἕρμα πόληος
Ἔσκε, καὶ ἀλλοδαπός περ ἐών· πολέες γὰρ ἅμ' αὐτῷ
Λαοὶ ἕποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι·
Βὰν δ' ἰθὺς Δαναῶν λελιημένοι· ἦρχε δ' ἄρα σφιν

534 ΒΙ. Προβαίνων.
542 ΕΙ. Ἔσωζε. ΔΙ. Εὐδικίᾳ καὶ δυνάμει ἰδίᾳ.
544 ΠΑΡ. Ἐγγὺς στῆτε. ΝΕ. Μεμπτὸν ἡγήσασθε.
545 ΑΕΙ. Ὑβρίσωσιν, αἰκίσωνται, τιμωρήσωνται.
548 ΚΑ. Κατὰ τῆς κεφαλῆς, κατὰ κρατός.
549 ΑΣ. Ἀκατάσχετον, ἄφοβον. ΕΠΙ. Οὐ μέτριον, οὐ φορητόν. ΕΡ. Ἔρεισμα, φύλαγμα.
550 ΕΣ. Ἦν, ὑπῆρχεν. ΑΛ. Ἀλλογενὴς, ξένος.
552 ΛΕ. Συσπασθέντες, προθυμηθέντες.

Ἕκτωρ,

Ἕκτωρ, χωόμενος Σαρπηδόνος· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Ὦρσε Μενοιτιάδαο Πατροκλῆος λάσιον κῆρ·
Αἴαντε πρώτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτώ·
" Αἴαντε, νῦν σφῶιν ἀμύνεσθαι φίλον ἔστω,
" Οἷοί περ πάρος ἦτε μετ᾽ ἀνδράσιν, ἢ καὶ ἀρείους.
" Κεῖται ἀνὴρ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν,
" Σαρπηδών· ἀλλ᾽ εἴ μιν ἀεικισσαίμεθ᾽ ἑλόντες,
" Τεύχεά τ᾽ ὤμοιιν ἀφελοίμεθα, καί τιν᾽ ἑταίρων
" Αὐτοῦ ἀμυνομένων δαμασαίμεθα νηλέϊ χαλκῷ.
Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.
Οἱ δ᾽ ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας,
Τρῶες καὶ Λύκιοι, καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοὶ,
Σύμβαλον ἀμφὶ νέκυϊ κατατεθνειῶτι μάχεσθαι,
Δεινὸν ἀΰσαντες· μέγα δ᾽ ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.
Ζεὺς δ᾽ ἐπὶ νύκτ᾽ ὀλοὴν τάνυσε κρατερῇ ὑσμίνῃ,
Ὄφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχης ὀλοὸς πόνος εἴη.
Ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἑλίκωπας Ἀχαιούς·
Βλῆτο γὰρ οὔτι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
Υἱὸς Ἀγακλῆος μεγαθύμου, δῖος Ἐπειγεύς,
Ὅς ῥ᾽ ἐν Βουδείῳ εὐναιομένῳ ἤνασσε
Τοπρίν· ἀτὰρ τότε γ᾽ ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρίξας,
Ἐς Πηλῆ᾽ ἱκέτευσε, καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·
Οἱ δ᾽ ἅμ᾽ Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι πέμπον ἕπεσθαι
Ἴλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.

554 ΛΑ. Σκωτεινόν. ΚΗΡ. Σκοτεινὴ ψυχή. Περίφρασις ὁ τρόπος.
556 ΣΦΩ. Ὑμῖν.
558 ΕΣ. Ἀντὶ τοῦ, διεσάλευσεν, ἐπλήρωσεν εἰσελθών.
563 ΕΚΑΡ. Ἰσχυροποίησαν, ἠσφαλίσαντο.
572 ΒΟΥ. Βούδειον, πόλις Θεσσαλίας.
574 ΕΣ. Ἀντὶ τοῦ, πρὸς Πηλέα.

Τόν

Τόν ῥα τόθ' ἀπλόμενον νέκυος βάλε φαίδιμος Ἕκτωρ
Χερμαδίῳ κεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
Ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ
Κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένετο φθιμένου ἑτάροιο·
Ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων, ἴρηκι ἐοικὼς
Ὠκέϊ, ὅς τ' ἐφόβησε κολοιούς τε ψῆράς τε·
Ὣς ἰθὺς Λυκίων, Πατρόκλεις ἱπποκέλευθε,
Ἔσσυο καὶ Τρώων· κεχόλωσο δὲ κῆρ, ἑτάροιο.
Καί ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον, Ἰθαιμένεος φίλον υἱόν,
Αὐχένα χερμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένοντας.
Χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.
Ὅσση δ' αἰγανέης ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκται,
Ἥν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφέῃ πειρώμενος ἢ ἐν ἀέθλῳ,
Ἠὲ καὶ ἐν πολέμῳ, δηΐων ὕπο θυμοραϊστέων·
Τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὤσαντο δ' Ἀχαιοί.
Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
Ἐτράπετ', ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάθυμον,
Χάλκωνος φίλον υἱόν, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναίων,
Ὄλβῳ τε πλούτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσι.
Τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος στῆθος μέσον οὖτασε δουρί,
Στρεφθεὶς ἐξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων·

578 ΑΝ. Διχῶς, εἰς δύο.

583 ΨΗ. Ψάρας.

589 ΑΙ. Εἶδος ἀκοντίου, πρὸς αἰγῶν ἄγραν ἐπιτηδείου. ΤΑ. Εἰς μῆκος τεταμένης, μακρᾶς.

595 ΕΛ. Ἑλλὰς πόλις Θεσσαλίας. ἧς οἱ πολῖται πρῶτοι εἶχον τοῦτο, καλεῖσθαι Ἕλληνες. Ἀπὸ Ἕλληνος τοῦ Δευκαλίωνος καὶ Πύῤῥας. Ὕστερον δὲ πάντες οἱ τῆς Ἑλλάδος ἐκλήθησαν Ἕλληνες, ὀνόματι κοινῷ, ὥς φησι Θουκυδίδης ἐν τῇ Α. Πρότερον δὲ ἐκεῖνοι μόνοι Ἕλληνες ἐκαλοῦντο, οἱ δὲ ἄλλοι κατ' ἔθνη ἕκαστος. ὥσπερ καὶ ὁ Ποιητὴς ἐν τῷ καταλόγῳ λέγει·

Μυρμιδόνες δ' ἐκαλοῦντο, καὶ Ἕλληνες, καὶ Ἀχαιοί.

596 ΟΛ. Εὐδαιμονίᾳ, πλούτῳ.

Δούπησεν

Δούπησεν δὲ πεσών· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιούς
Ὡς ἔπεσ' ἐσθλὸς ἀνήρ, μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο·
Στὰν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
Ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
Ἔνθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστὴν
Λαόγονον θρασύν, υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱρεὺς
Ἰδαίου ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ·
Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
Ὤχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἷλεν.
Αἰνείας δ' ἐπὶ Μηριόνῃ δόρυ χάλκεον ἧκεν·
Ἔλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβῶντος·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος,
Πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
Οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
Ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
Αἰχμὴ δ' Αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίης
Ὤχετ', ἐπεί ῥ' ἅλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.
Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο, φώνησέν τε·
" Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὀρχηστήν περ ἐόντα,
" Ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἴ σ' ἔβαλόν περ.
Τὸν δ' αὖ Μηριόνης δουρικλυτὸς ἀντίον ηὔδα·
" Αἰνεία, χαλεπόν σε, καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα,

600 ΚΕ. Ἐχάρησαν.
603 ΚΟ. Πολεμιστήν.
609 ΤΕΥ. Ἐπιτυχεῖν. ΥΠ. Ὑπὸ τὴν ἀσπίδα βαίνοντος.
610 ΑΝ. Ἀντικρὺ σκοπήσας.
612 ΕΝΙ. Ἐγκατεπήχθη, ἐνεπάγη. ΟΥ. Τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ δόρατος, ὃ καὶ σαυρωτὴρ καλεῖται. ΠΕ. Διεσείσθη, ἐτινάχθη.
613 ΑΡΗΣ. Νῦν, ὁ σίδηρος.

617 ΟΡ. Εὐκίνητον κατὰ τὸν πόλεμον. ὅ ἐστι, συγκεκροτημένον τὰ πολεμικὰ καλῶς. Ἐπυῤῥίχιζον γὰρ τοῖς ὅπλοις οἱ Κρῆτες πρὸς ἄσκησιν τῶν πολεμικῶν. ὅ ἐστι, σὺν τοῖς ὅπλοις τὴν πυῤῥίχιον καὶ ἔνοπλον ὄρχησιν ἤσκουντο. Τρία γὰρ εἴδη ὀρχήσεως· πυῤῥίχη, σίκιννις, ἥτις ἐστὶν ἱλαρική· καὶ ὁ κορδακισμὸς, αἰσχρός τις ὢν καὶ βεβήλοις ἁρμόδιος.

" Πάντων

« Πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μένος, ὅς κέ σευ ἄντα
« Ἔλθῃ ἀμυνόμενος· θνητὸς δέ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.
« Εἰ καὶ ἐγώ σε βάλοιμι τυχὼν μέσον ὀξέϊ χαλκῷ,
« Αἶψά κε, καὶ κρατερός περ ἐὼν καὶ χερσὶ πεποιθὼς,
« Εὖχος ἐμοὶ δοίης, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπώλῳ.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἐνένιπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός·
« Μηριόνη, τί σὺ ταῦτα καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις;
« Ὦ πέπον, οὔτι Τρῶες ὀνειδείοις ἐπέεσσι
« Νεκροῦ χωρήσουσι, πάρος τινὰ γαῖα καθέξει·
« Ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δὲ, ἐνὶ βουλῇ·
« Τῷ, οὔτι χρὴ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δὲ ἅμ' ἕσπετο ἰσόθεος φώς.
Τῶν δ' ὥστε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὄρωρεν
Οὔρεος ἐν βήσσῃς, ἕκαθεν δέ τε γίνετ' ἀκουή·
Ὣς τῶν ὤρνυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
Χαλκοῦ τε, ῥινοῦ τε, βοῶν τ' εὐποιητάων,
Νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
Οὐδ' ἂν ἔτι Φράδμων περ ἀνὴρ Σαρπηδόνα δῖον
Ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι, καὶ αἵματι, καὶ κονίῃσιν,
Ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο διαμπερὲς ἐς πόδας ἄκρους.
Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον, ὡς ὅτε μυῖαι
Σταθμῷ ἔνι βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας,

621 ΣΒΕΣ. Καθελεῖν τὴν δύναμιν, κτεῖναι.
626 ΕΝΕ. Ἐπέπληξεν, ὠνείδησεν.
628 ΟΥ. Ἀντὶ τοῦ, οὐδ' ὀνειδιζόμενοι, οὐδὲ κακολογούμενοι, εἰ Τρῶες ὑπείξουσι τοῦ πολέμου.
630 ΕΝ. Ὁ πόλεμος μὲν γὰρ χειρῶν δεῖται πρὸς κατόρθωσιν· βουλὴ δὲ καὶ ἐκκλησία, λόγων.
631 ΟΦΕΛ. Αὔξειν.
633 ΔΡΥ. Ξυλοτόμων.
635 ΕΥ. Μεγαλαμφόδου, πλατείας.
638 ΦΡΑ. Διορατικὸς, ὀξὺς, ἢ ἔμπειρος. Ὁ δὲ λόγος· οὐδὲ ὁ πάνυ γνώριμος φησὶ καὶ συνήθης τοῦ Σαρπηδόνι, ἠδύνατο γνωρίσαι αὐτὸν, διὰ τὸ αἵματι καὶ κόνει πεφύρθαι.
640 ΕΙ. Ἐκεκάλυπτο.
641 ΟΜΙ. Συνεστρέφοντο.
642 ΣΤΑΘ. Τῇ τῶν βοσκημάτων στάσει καὶ ἐπαύλει. ΒΡΟ. Ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦσι. ΓΛ. Γάλακτι πεπληρωμένας.

Ὥρῃ

Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
Ὣς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον· οὐδέ ποτε Ζεὺς
Τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὄσσε φαεινώ,
Ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὅρα, καὶ φράζετο θυμῷ
Πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλου, μερμηρίζων,
Ἢ ἤδη κἀκεῖνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι φαίδιμος Ἕκτωρ
Χαλκῷ δῃώσῃ, ἀπό τ' ὤμων τεύχε' ἕληται·
Ἦ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπύν.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Ὄφρ' ἠῢς θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
Ἐξαῦτις Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα χαλκοκορυστὴν
Ὤσαιτο προτὶ ἄστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
Ἕκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάλκιδα θυμὸν ἐνῶρσεν·
Ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς φύγαδ' ἔτραπε, κέκλετο δ' ἄλλους
Τρῶας φευγέμεναι· γνῶ γὰρ Διὸς ἱρὰ τάλαντα.
Ἔνθ' οὐδ' ἴφθιμοι Λύκιοι μένον, ἀλλ' ἐφόβηθεν
Πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον βεβλημένον ἦτορ,
Κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρει· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
Κάππεσον, εὖτ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμοιιν Σαρπηδόνος ἔντε' ἕλοντο
Χάλκεα, μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
Δῶκε φέρειν ἑτάροισι Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός.
Καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
« Εἰ δ' ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινεφὲς αἷμα κάθηρον

643 ΕΙΑ. Ἐν τῇ τοῦ ἔαρος ὥρῃ. ΓΛΑ. Γάλα. ΔΕΥ. Βρέχει, ὑγραίνει, ἢ πληροῖ.
646 ΚΑΤ. Ἀντὶ τοῦ, ἐπ' αὐτούς.
652 ΔΟ. Ἔδοξεν, ἐφάνη.
658 ΤΑ. Τὰ τοῦ Διὸς ζυγά, τὰ ἱερὰ τάλαντα.
660 ΒΕΒ. γρ. Βεβλαμμένον.
661 ΑΓΥ. Τῷ ἀθροίσματι.

" Ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καί μιν ἔπειτα,
" Πολλὸν ἄπο προφέρων, λοῦσον ποταμοῖο ῥοῇσι,
" Χρῖσόν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσον·
" Πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
" Ὕπνῳ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἵ ῥά μιν ὦκα
" Θήσουσιν Λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ·
" Ἔνθά ἑ ταρχύσουσι κασίγνητοί τε ἔται τε,
" Τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων,
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς φύλοπιν αἰνήν·
Αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δῖον ἀείρας,
Πολλὸν ἄπο προφέρων, λοῦσεν ποταμοῖο ῥοῇσι,
Χρῖσέν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσε·
Πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
Ὕπνῳ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἵ ῥά μιν ὦκα
Κάτθεσαν ἐν Λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ.
Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Αὐτομέδοντι κελεύσας,
Τρῶας καὶ Λυκίους μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἀάσθη,
Νήπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληϊάδαο φύλαξεν,
Ἦτ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
Ἀλλ' αἰεί γε Διὸς κρείσσων νόος ἠέ περ ἀνδρῶν·
Ὅστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην
Ῥηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι·
Ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἀνῆκεν.
Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας,
Πατρόκλεις, ὅτε δή σε θεοὶ θάνατόνδε κάλεσσαν;

681 ΠΟΜ. Τοῖς παραπέμπουσιν αὐτὸν καὶ παρακομίζουσι. ΚΡΑΙΠ. Ταχέσι.
682 ΔΙΔ. Διδύμοις.
683 ΠΙ. Ἐν πολλῷ καὶ εὐδαίμονι ὄχλῳ.
685 ΜΕ. Ἀντὶ τοῦ, μετῆλθε. ΑΑΣ. Ἐβλάβη.
688 ΓΕ. γρ. ΤΕ.

Ἄδρηστον

Ἄδρηστον μὲν πρῶτα, καὶ Αὐτόνοον, καὶ Ἔχεκλον,
Καὶ Πέριμον Μεγάδην, καὶ Ἐπίστορα, καὶ Μελάνιππον·
Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἔλασον, καὶ Μούλιον, ἠδὲ Πυλάρτην·
Τοὺς ἕλεν· οἱ δ' ἄλλοι φύγαδ' ἐμνώοντο ἕκαστος.
Ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἕλον υἷες Ἀχαιῶν
Πατρόκλου ὑπὸ χερσὶ, περὶ πρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν·
Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐϋδμήτου ἐπὶ πύργου
Ἔστη, τῷ ὀλοὰ φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων.
Τρὶς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
Πάτροκλος, τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων,
Χείρεσιν ἀθανάτῃσι φαεινὴν ἀσπίδα νύσσων.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος,
Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
« Χάζεο, διογενὲς Πατρόκλεις· οὔ νύ τοι αἴσα
« Σῷ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων·
« Οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅσπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.
Ὣς φάτο· Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω,
Μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
Ἕκτωρ δ' ἐν Σκαιῇσι πύλῃς ἔχε μώνυχας ἵππους·
Δίζε γὰρ, ἠὲ μάχοιτο κατὰ κλόνον αὖθις ἐλάσσας,
Ἦ λαοὺς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι.
Ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἀνέρι εἰσάμενος αἰζηῷ τε, κρατερῷ τε,

697 ΜΕ. Μνήμην ἐποιοῦντο.
698 ΥΨΙ. Ὑψηλὴν, μεγάλην.
699 ΥΨΙ. Ὑπὲρ γὰρ τοὺς ἄλλους ἴσχυε. καθ' ὑπερβολὴν δὲ ἐνθουσιωδῶς ὥρμα. ὅ ἐστιν, ἐμμανῶς ἐμάχετο σὺν τῷ δόρατι.
702 ΑΓ. Νῦν, τῆς τοῦ τείχους ἐξοχῆς.
703 ΑΠΕ. Ἀπέσεισατο.
708 ΠΕ. Πορθηθῆναι. ΑΓΕ. Ἄγαν ἐντίμων, πολεμικῶν. Σημαίνει δὲ ἀλλαχοῦ τὸ αὐθαδῶν, καὶ ὑπερόπτων.
713 ΔΙ. Ἀμφιβάλλειν, ἐδίσταζε. ΚΛΟ. Ταραχὴν, θόρυβον.
714 ΟΜΟ. Ἀπειλῆσαι, κελεῦσαι. ΑΛΗ. Συστραφῆναι.

Ἀσίῳ, ὃς μήτρως ἦν Ἕκτορος ἱπποδάμοιο,
Αὐτοκασίγνητος Ἑκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
Ὃς Φρυγίῃ ναίεσκε ῥοῇς ἔπι Σαγγαρίοιο·
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφωνεε Φοῖβος Ἀπόλλων·
« Ἕκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; ὐδέ τί σε χρή.
« Αἴθ᾽ ὅσον ἥσσων εἰμὶ, τόσον σέο φέρτερος εἴην·
« Τῷ κε τάχα στυγερῶς πολέμυ ἀπερωήσειας.
« Ἀλλ᾽ ἄγε, Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππυς,
« Αἴκέν πως μιν ἕλῃς, δώῃ δέ τοι εὖχος Ἀπόλλων.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη Θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν·
Κεβριόνῃ δ᾽ ἐκέλευσε δαΐφρονι φαίδιμος Ἕκτωρ
Ἵππυς ἐς πόλεμον πεπληγέμεν· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Δύσεθ᾽ ὅμιλον ἰών· ἐν δὲ κλόνον Ἀργείοισιν
Ἧκε κακὸν, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζεν.
Ἕκτωρ δ᾽ ἄλλυς μὲν Δαναὺς ἔα, ὐδ᾽ ἐνάριζεν·
Αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ ἔπεχε κρατερώνυχας ἵππυς.
Πάτροκλος δ᾽ ἑτέρωθεν ἀφ᾽ ἵππων ἆλτο χαμᾶζε,
Σκαιῇ ἔγχος ἔχων· ἑτέρηφι δὲ λάζετο πέτρον
Μάρμαρον, ὀκριόεντα, τόν οἱ περὶ χεὶρ ἐκάλυψεν.
Ἧκε δ᾽ ἐρεισάμενος· ὐδὲ δὴν χάζετο φωτὸς,
Οὐδ᾽ ἁλίωσε βέλος· βάλε δ᾽ Ἕκτορος ἡνιοχῆα
Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο,

717 ΜΗ. Μητρὸς ἀδελφός.
723 ΑΠΕΡ. Ἀποχωρήσειας.
724 ΠΑ. Ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ ὅρμα, διώκων αὐτόν.
728 ΠΕ. Μαστίζειν.
731 ΕΑ. Συνεχώρει, εἴα. ΕΝΑ. Ἀνῄρει, ἐφόνευε.
735 ΜΑΡ. Λευκὸν λίθον. ΟΚΡΙ. Τραχύ.
736 ΕΡΕΙ. Πᾶσαν δύναμιν εἰσενεγκάμενος, καὶ ἐπιπιεσών. ΧΑ. Οὐδὲ ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀπείχετο τοῦ ἀνδρός.
737 ΑΛΙ. Μάταιον ἐποίησε. ΒΕ. Νῦν, φησὶ τὸν λίθον.
738 ΑΓΑ. Ἄγαν ἐνδόξου.

Ἵππων

Ἵππων ἡνί᾽ ἔχοντα, μετώπιον, ὀξέϊ λᾶϊ.
Ἀμφοτέρας δ᾽ ὀφρῦς σύνελεν λίθος, οὐδέ οἱ ἔσχεν
Ὀστέον· ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν
Αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ᾽ ἄρ᾽, ἀρνευτῆρι ἐοικὼς,
Κάππεσ᾽ ἀπ᾽ εὐεργέος δίφρου· λίπε δ᾽ ὀστέα θυμός·
Τὸν δ᾽ ἐπικερτομέων προσέφης, Πατρόκλεις ἱππεῦ·
« Ὢ πόποι, ἦ μάλ᾽ ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὡς ῥεῖα κυβιστᾷ·
« Εἰ δή που καὶ πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
« Πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε, τήθεα διφῶν,
« Νηὸς ἀποθρώσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἴη·
« Ὡς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ῥεῖα κυβιστᾷ·
« Ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν.
Ὣς εἰπὼν, ἐπὶ Κεβριόνῃ ἥρωϊ βεβήκει,
Οἶμα λέοντος ἔχων, ὅστε σταθμοὺς κεραΐζων,
Ἔβλητο πρὸς στῆθος, ἑή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
Ὣς ἐπὶ Κεβριόνῃ, Πατρόκλεις, ἆλσο μεμαώς.
Ἕκτωρ δ᾽ αὖθ᾽ ἑτέρωθεν ἀφ᾽ ἵππων ἆλτο χαμᾶζε.
Τὼ περὶ Κεβριόναο, λέονθ᾽ ὣς, δηρινθήτην,
Ὥτ᾽ ὄρεος κορυφῇσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο,
Ἄμφω πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον·
Ὣς περὶ Κεβριόναο δύω μήστωρες ἀϋτῆς,
Πάτροκλός τε Μενοιτιάδης, καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ,

739 ΜΕ. Τὸ τῆς περικεφαλαίας, τὸ κατὰ τοῦ μετώπου κείμενον.

740 ΣΥ. Συνέτριψεν. ΕΣ. Ἐπέσχεν, ἐκώλυσεν.

742 ΑΡ. Κυβιστητῆρι. Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀρνῶν. οὗτοι γὰρ ἐν τῷ τρέχειν τὴν κεφαλὴν ἐπισείουσιν.

744 ΚΕΡ. Παροξύνων, χλευάζων.

745 ΕΛΑ. Εὐκίνητος.

747 ΤΗ. Εἶδος ὀστρέων. Οἱ δὲ ἁπλῶς ὄστρεα. ΔΙ. Ζητῶν, ἐρευνῶν.

748 ΔΥΣ. Δυσάερος, δυσκίνητος. ἢ, ὡς Ἡσίοδός φησι, δυσχείμερος.

751 ΕΠΙ. Ἀντὶ τοῦ, ἤλαυνεν ἐπὶ τῷ.

752 ΟΙ. Ὅρμημα. ΣΤΑΘ. Νῦν, τὰς ἐπαύλεις. ΚΕ. Πορθῶν, διαφθείρων, ἀφανίζων.

754 ΑΛ. Ὥρμησας, ἥλου.

756 ΔΗ. Ἐμαχέσαντο.

Ἱεντ᾽

Ἵεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλέϊ χαλκῷ.
Ἕκτωρ μὲν κεφαλῆφιν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει·
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
Ὡς δ' Εὖρός τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοιϊν
Οὔρεος ἐν βήσσῃς, βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην,
Φηγόν τε, μελίην τε, τανύφλοιόν τε κράνειαν,
Αἵ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεας ὄζους
Ἠχῇ θεσπεσίῃ, πάταγος δέ τε ἀγνυμενάων·
Ὡς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
Δῄουν, οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
Πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὀξέα δοῦρα πεπήγει,
Ἰοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρῆφι θορόντες·
Πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξε
Μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης
Κεῖτο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἱπποσυνάων.
Ὄφρα μὲν ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο· πίπτε δὲ λαός·
Ἦμος δ' ἠέλιος μετενίσσετο βουλυτόνδε,
Καὶ τότε δή ῥ' ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν·
Ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἥρωα ἔρυσσαν,
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο.
Πάτροκλος δὲ Τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουσε·

761 ΙΕΝ. Προεθυμοῦντο.
764 ΣΥ. Συνέβαλλον, συνῆπτον.
765 ΕΡΙ. Ἐρίζουσι, φιλονεικοῦσι.
766 ΠΕΛ. Κινεῖν. Ἔνιοι, πολεμιζέμεν.
767 ΤΑ. Μακρὸν φλοιὸν ἔχουσαν, εὔινον.
769 ΠΑ. Ψόφος. ΑΓ. Κατακλωμένων.
770 ΘΟ. Ἐπιπηδῶντες.
775 ΣΤΡΟ. Συστροφῇ.
776 ΜΕ. Μέγας ἐπὶ μέγαν τόπον.
779 ΜΕ. Μετῆλθε. ΒΟΥ. Ἐπὶ τὴν ἑσπέραν. δείλης. καθ' ὃν καιρὸν οἱ βόες ἀπολύονται τῶν ἔργων.

Τρὶς

Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Σμερδαλέα ἰάχων· τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος,
Ἔνθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, φάνη βιότοιο τελευτή·
Ἤντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Δεινός· ὁ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν·
Ἠέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησε·
Στῆ δ' ὄπιθε, πλῆξεν δὲ μετάφρενον, εὐρέε τ' ὤμω
Χειρὶ καταπρηνεῖ· στρεφεδίνηθεν δέ οἱ ὄσσε.
Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἡ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὑφ' ἵππων
Αὐλῶπις τρυφάλεια· μιάνθησαν δὲ ἔθειραι
Αἵματι καὶ κονίῃσι· πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν
Ἱπποκόμον πήληκα μιαίνεσθαι κονίῃσιν·
Ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη, χαρίεν τε μέτωπον
Ῥύετ' Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἕκτορι δῶκεν
Ἧι κεφαλῇ φορέειν· σχεδόθεν δέ οἱ ἦεν ὄλεθρος·
Πᾶν δέ οἱ ἐν χείρεσσιν ἄγη δολιχόσκιον ἔγχος,
Βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
Ἀσπὶς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα·
Λῦσε δέ οἱ θώρηκα ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων.
Τὸν δ' ἄτη φρένας εἷλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα·
Στῆ δὲ ταφών· ὄπιθεν δὲ μετάφρενον ὀξέϊ δουρὶ
Ὤμων μεσσηγὺ σχεδόθεν βάλε Δάρδανος ἀνὴρ,
Πανθοΐδης Εὔφορβος, ὃς ἡλικίην ἐκέκαστο

792 ΚΑ. Κατεστραμμένη. ΣΤΡΕ. Περιεστράφησαν αὐτοῦ οἱ ὀφθαλμοὶ, ὅτι ἐσκοτώθησαν.

795 ΑΥ. Τὸ τῆς περικεφαλαίας ἀνάστημα, καὶ αὐτὴ ἡ περικεφαλαία. ΜΙ. Ἐμολύνθησαν. ΕΘΕ. Αἱ κόμαι.

796 ΘΕ. Οὐ δίκαιον.

803 ΤΕΡ. Ποδήρης, ἢ ὅλον τὸν ἄνθρωπον σκέπουσα.

808 ΗΛΙ. Τοὺς ἡλικιώτας ὑπερεῖχε.

Ἐγχεΐ

Ἔγχεΐ θ', ἱπποσύνῃ τε, πόδεσσί τε καρπαλίμοισι·
Καὶ γὰρ δή ποτε φῶτας ἐείκοσι βῆσεν ἀφ' ἵππων,
Πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο.
Ὅς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος, Πατρόκλεις ἱππεῦ,
Οὐδὲ δάμασσ'· ὁ μὲν αὖθις ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ,
Ἐκ χροὸς ἁρπάξας δόρυ μείλινον· οὐδ' ὑπέμεινε
Πάτροκλον, γυμνόν περ ἐόντ', ἐν δηϊοτῆτι.
Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεὶς,
Ἂψ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων.
Ἕκτωρ δ' ὡς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάθυμον
Ἂψ ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἀγχίμολον ῥά οἱ ἦλθε κατὰ στίχας, οὖτα δὲ δουρὶ
Νείατον ἐς κενεῶνα· διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
Ὡς δ' ὅτε σῦν ἀκάμαντα λέων ἐβιήσατο χάρμῃ,
Τώ τ' ὄρεος κορυφῇσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον,
Πίδακος ἀμφ' ὀλίγης, ἐθέλουσι δὲ πιέμεν ἄμφω·
Πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφιν·
Ὣς πολέας πέφνοντα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
Ἕκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔγχεϊ θυμὸν ἀπηύρα·
Καί οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
« Πάτροκλ', ἦπου ἔφησθα πόλιν κεραϊζέμεν ἀμὴν,
« Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
« Ἄξειν ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,

810 ΒΗ. Ἀπίσκλειν, ἀποβίβασε τῶν ἵππων.
811 ΟΧ. Ἀντὶ τοῦ ἁρματομαχεῖν ἐπιστάμενος, ἐν πολέμῳ γυμναζόμενος. ΔΙ. Ἐκμανθάνων τὰ τοῦ πολέμου ἔργα.
820 ΑΓ. Σύνεγγυς. σημαίνει δὲ τὸ μετ' ὀλίγον.
822 ΗΚ. Ἐλύπησεν.
823 ΑΚΑ. Ἰσχυρὸν, μέγαν. ΕΒΙΗ. Κατηγωνίσατο.
825 ΠΙ. Περὶ μικρᾶς πηγῆς.
827 ΠΕ. Φονεύοντα.
830 ΑΜ. Ἡμετέραν.

Νήπιε·

“ Νήπιε· τάων δὲ πρόσθ᾽ Ἕκτορος ὠκέες ἵπποι
“ Ποσσὶν ὀρωρέχαται πολεμίζειν· ἔγχεϊ δ᾽ αὐτὸς
“ Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὅ σφιν ἀμύνω
“ Ἦμαρ ἀναγκαῖον· σὲ δέ τ᾽ ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
“ Ἆ δειλ᾽, ὐδέ τοι, ἐσθλὸς ἐὼν, χραίσμησεν Ἀχιλλεὺς,
“ Ὅς πυ τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ᾽ ἰόντι·
“ Μή μοι πρὶν ἰέναι, Πατρόκλεις ἱπποκέλευθε,
“ Νῆας ἀνὰ γλαφυρὰς, πρίν γ᾽ Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
“ Αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι·
“ Ὥς πυ σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθε.
Τὸν δ᾽ ὀλιγοδρανέων προσέφης, Πατρόκλεις ἱππεῦ·
“ Ἤδη νῦν, Ἕκτορ, μεγάλ᾽ εὔχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκε
“ Νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἵ μ᾽ ἐδάμασσαν
“ Ῥηϊδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ᾽ ὤμων τεύχε᾽ ἕλοντο.
“ Τοιῦτοι δ᾽ εἴπερ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν,
“ Πάντες ἂν αὐτόθ᾽ ὄλοντο, ἐμῷ ὑπὸ δυρὶ δαμέντες·
“ Ἀλλά με μοῖρ᾽ ὀλοὴ, καὶ Λητῦς ἔκτανεν υἱὸς,
“ Ἀνδρῶν δ᾽ Εὔφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις.
“ Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
“ Οὔ θην ὐδ᾽ αὐτὸς δηρὸν βέῃ, ἀλλά τοι ἤδη
“ Ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιὴ,
“ Χερσὶ δαμέντ᾽ Ἀχιλῆος, ἀμύμονος Αἰακίδαο.

833 ΤΑ. Τύτων δὲ προπολεμῦσιν οἱ τῦ Ἕκτορος ἵπποι. τῦτ᾽ ἔστιν, αὐτὸς ὁ Ἕκτωρ ἐπ᾽ αὐτῶν ὀχύμενος.

834 ΟΡΩ. Ἐκτείνονται τρέχοντες, ὁρμῶντες.

836 ΑΝΑ. Ἀνάγκης ἡμέραν φησὶ τὴν τῦ θανάτυ.

839 ΙΠ. Ἱππικέ.

843 ΟΛ. Ὀλίγον ἰσχύων ἐκ τῦ τῦ σώματος μελῶν.

850 ΤΡΙ. Ἀντὶ τῦ, μετὰ πολλὺς σκυλεύεις.

Ἐζήτηται δὲ, πῶς τέσσαρας καταριθμήσας, μοῖραν, Ἀπόλλωνα, Εὔφορβον, Ἕκτορα, ἐπιφέρει, Σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις; ἔστι δὲ λέγειν, ὅτι τὴν μοῖραν ὐκ ἀπηρίθμησεν, ὡς κοινὴν πᾶσιν ἀνθρώποις ἐπικειμένην. ἔνιοι δὲ τὸ ἑξῆς, ὕτως ἀποδιδόασι.

Ἀλλά με μοῖρ᾽ ὀλοὴ, καὶ Λητῦς ἔκτανεν υἱὸς,
Ἀνδρῶν δ᾽ Εὔφορβος τρίτος, σὺ δέ μ᾽ ἐξεναρίζεις.

ἢ, σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις, ἵν᾽ ᾖ πολλοστός;

Ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε·
Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη ἀϊδόσδε βεβήκει,
Ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.
Τὸν καὶ τεθνειῶτα προσηύδα φαίδιμος Ἕκτωρ·
« Πατρόκλεις, τί νύ μοι μαντεύεαι αἰπὺν ὄλεθρον;
« Τίς δ' οἶδ', εἴκ' Ἀχιλεὺς Θέτιδος πάϊς ἠϋκόμοιο,
« Φθήῃ ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;
Ὣς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
Εἴρυσε, λὰξ προσβάς· τὸν δ' ὕπτιον ὦσ' ἀπὸ δουρός.
Αὐτίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκει,
Ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο·
Ἵετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι
Ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα.

856 ΡΕ. Ἐκ τῶν μελῶν, ἐκ τοῦ σώματος. ΠΤΑ. Πτᾶσα, ὑποχωρήσασα. ΑΙ. Εἰς τὸν ᾅδην κατῄει.
857 ΠΟΤ. Μόρον. ΓΟ. Λυπουμένη, θρηνοῦσα. ΛΙ. Καταλιποῦσα. ΑΝ. Ἀνδρείαν. ΗΒ. Τὸ σῶμα, τὴν ἡλικίαν.
861 ΦΘΗ. Φθάσῃ.
867 ΑΜ. Ἀθάνατοι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Ρ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΠΕΡΙ τοῦ Πατρόκλου σώματος κρατερὰ συνίσταται μάχη, καθ' ἣν καὶ Εὔφορβος μὲν ἀναιρεῖται ὑπὸ Μενελάου. Ἕκτωρ δὲ τὴν Ἀχιλλέως ἐνδύεται πανοπλίαν, καὶ ἀνθίσταται τοῖς Ἕλλησιν. οἱ δὲ περὶ Μενέλαον, Ἀντίλοχον διαπέμπονται πρὸς Ἀχιλλέα, τὸν Πατρόκλου θάνατον ἀγγέλλοντα· ὑποδύντες δὲ καὶ ἀράμενοι τὸ σῶμα τοῖς ὤμοις, ἐκφέρουσι τῆς μάχης. οἱ δὲ Αἴαντες προμαχοῦσι καὶ ἀπείργουσι τοὺς πολεμίους.

Ἀριστεία Μενελάου.

Ῥῶ, Δαναοὶ Τρῶές τε νέκυν πέρι χεῖρας ἔμισγον.

ΟΥΔ' ἔλαθ' Ἀτρέος υἱὸν, ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
Πάτροκλος Τρώεσσι δαμεὶς ἐν δηϊοτῆτι·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν', ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ
Πρωτοτόκος, κινυρὴ, οὐ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο·
Ὣς περὶ Πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος·
Πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην,
Τὸν κτάμεναι μεμαὼς, ὅστις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι.

2 ΤΡΩ. Ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ τῶν Τρώων ἀναιρεθείς.

4 ΑΜΦΙ. Περιέβαινε δὲ, καὶ ὑπερεμάχει αὐτοῦ. ΠΟΡ. Νεογνῇ βοΐ. οἱονεὶ πόρεϊ, παρὰ τὸ νεωστὶ πορεύεσθαι καὶ βαίνειν.

5 ΠΡΩ. Πρώτως τετοκυῖα. τῷ οὖν τόνῳ παροξυτόνως, ἵν' ᾖ ἐνεργητικόν. προπαροξυτόνως δὲ δηλοῖ ἡ λέξις τὴν πρώτως τεχθεῖσαν. ΚΙ. Ὀδυρτικὴ, θρηνητική. ΟΥ. Οὐ πρότερον οὖσα ἔμπειρος τοκετοῦ.

Οὐδ᾽ ἄρα Πάνθου υἱὸς ἐϋμμελίης ἀμέλησε
Πατρόκλοιο πεσόντος ἀμύμονος· ἄγχι δ᾽ ἄρ᾽ αὐτοῦ
Ἔστη, καὶ προσέειπεν ἀρηΐφιλον Μενέλαον·
« Ἀτρείδη Μενέλαε, διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
« Χάζεο, λεῖπε δὲ νεκρὸν, ἔα δ᾽ ἔναρα βροτόεντα·
« Οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ᾽ ἐπικούρων
« Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
« Τῷ με ἔα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσιν ἀρέσθαι·
« Μή σε βάλω, ἀπὸ δὲ μελιηδέα θυμὸν ἕλωμαι.
Τὸν δὲ μέγ᾽ ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
« Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάασθαι·
« Οὔτ᾽ οὖν παρδάλιος τόσσον μένος, οὔτε λέοντος,
« Οὔτε συὸς κάπρου ὀλοόφρονος, οὗ τε μέγιστος
« Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθένεϊ βλεμεαίνει,
« Ὅσσον Πάνθου υἷες ἐϋμμελίαι φρονέουσιν.
« Οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη Ὑπερήνορος ἱπποδάμοιο
« Ἧς ἥβης ἀπόνηθ᾽, ὅτε μ᾽ ὤνατο, καί μ᾽ ὑπέμεινε·
« Καί μ᾽ ἔφατ᾽ ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστὴν
« Ἔμμεναι· οὐδέ ἑ φημὶ πόδεσσί γε οἷσι κιόντα,
« Εὐφρῆναι ἄλοχόν τε φίλην, κεδνούς τε τοκῆας.
« Ὥς θην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἴκέ μευ ἄντα

9 ΕΥ. Ἤτοι ὁ καλὰ μέλη ἔχων καὶ εὔμορφος. ἢ ὁ τῇ μελίᾳ χρώμενος, τουτέστι πολεμικὸς καὶ ἀνδρεῖος.

13 ΕΑ. Ἔκειντο γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς, λύσαντος αὐτὰ Ἀπόλλωνος.

16 ΑΡΕΣ. Ἀπενέγκασθαι, κτήσασθαι.

17 ΑΠΟ. Ἀφέλωμαί σου τὴν προσφιλεστάτην ψυχήν.

19 ΥΠΕΡ. Ὑπερβίως, ὑπερφάνως. ΕΥ. Αὐχεῖν, καυχᾶσθαι.

20 ΠΑΡ. Πάρδαλις τὸ ζῷον, ἡ δὲ δορὰ παρδαλῆ. ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ προσάλλεσθαι. ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ περιβάλλεσθαι.

22 ΠΕ. Περὶ τὸ ἑαυτοῦ σθένος ἐνθουσιωδῶς βλέπει καὶ μετὰ πολλῆς δυνάμεως.

25 ΗΣ. Τῆς ἰδίας ἀκμῆς, ὅ ἐστι νεότητος, ἀπέλαυσεν. ΩΝΑ. Ἐξεφαύλισεν, ὠνείδισεν, ἐμέμψατο.

26 ΕΦΑ. Νῦν, ἐλογίσατο, ὅτε δὲ εἶπε.

28 ΚΕΔ. Κηδεμονικούς, ἐντίμους.

29 ΩΣ. Ὡς δή.

« Στήῃς

" Στήῃς· ἀλλά σ' ἔγω ἀναχωρήσαντα κελεύω
" Ἐς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο,
" Πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
Ὣς φάτο, τὸν δ' οὐ πεῖθεν· ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·
" Νῦν μὲν δὴ, Μενέλαε διοτρεφὲς, ἦ μάλα τίσεις
" Γνωτὸν ἐμὸν, τὸν ἔπεφνες· ἐπευχόμενος δ' ἀγορεύεις·
" Χήρωσας δὲ γυναῖκα μυχῷ θαλάμοιο νέοιο,
" Ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας.
" Ἦ κέ σφιν δειλοῖσι γόου κατάπαυμα γενοίμην,
" Εἴκεν ἐγὼ κεφαλήν τε τεὴν καὶ τεύχε' ἐνείκας,
" Πάνθῳ ἐν χείρεσσι βάλω καὶ Φρόντιδι δίῃ·
" Ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσται,
" Οὐδέ τ' ἀδήριτος, οὔτ' ἀλκῆς, οὔτε φόβοιο.
Ὣς εἰπὼν, οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην·
Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ· ὁ δὲ δεύτερος ὄρνυτο χαλκῷ
Ἀτρείδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διῒ πατρί.
Ἂψ δ' ἀναχαζομένοιο κατὰ στομάχοιο θέμεθλα
Νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρείῃ χειρὶ πιθήσας·

32 ΡΕΧ. Τοῦτο ἀπὸ παροιμίας εἴληπται. νηπίου γὰρ καὶ ἄφρονός ἐστι, μετὰ τὸ πραχθῆναι τὸ κακὸν, θεραπείαν καὶ ἐπανόρθωσιν αὐτοῦ ζητεῖν. ὁ γὰρ ἄφρων οὐ προορᾷ τὸ μέλλον, ἀλλὰ πραχθὲν γινώσκει.

35 ΓΝΩ. Ἀντὶ τοῦ, τιμωρίαν δώσεις ὑπὲρ τοῦ ἐμοῦ γνωτοῦ. ὅ ἐστιν ἀδελφοῦ.

36 ΧΗ. Χήραν καὶ ἔρημον ἐποίησας. ΘΑ. Νεωστὶ κατεσκευασμένου, προσφάτου.

37 ΑΡΗ. Ἤτοι βλαβερόν. παρὰ τὴν ἀράν· ὅ ἐστι βλάβην. ἢ τὸ ἀπευκτόν. ἐλλείπει δὲ τὸ, γάμον.

38 ΚΑΤ. Καταπαύσαιμι τοῦ θρήνου τοὺς ἀθλίους γονέας τοῦ Ὑπερήνορος, ἀνελών σε. ἐπὶ καρατομήσας δώσω τὴν κεφαλήν σου καὶ τὰ ὅπλα αὐτοῖς. ΣΦ. Γονεῦσι Ὑπερήνορος. ΚΑ. Κατάπαυσις.

40 ΦΡΟΝ. Ὄνομα κύριον τῆς Πάνθου γυναικὸς ἡ Φρόντις. τὴν γὰρ παρατέλευτον συλλαβὴν δεῖ ὀξυτονεῖν. ἵν' ᾖ κύριον θηλυκόν. ἔστι καὶ ἀρσενικὸν ὁ Φρόντις ἐν Ὀδυσσείᾳ.

41 ΑΛΛ. Ἀλλ' οὐδαμῶς ἐπὶ πολὺν χρόνον ἄπειροι γενώμεθα τῆς ἀλλήλων δυνάμεως καὶ μάχης. ΠΟ. Ἔργον, πρᾶξις.

42 ΑΔΗ. Χωρὶς μάχης, ἀφιλόνεικος.

47 ΑΝΑ. Ἀναχωροῦντος. ΘΕ. Κατὰ τὴν ἀρχὴν, καὶ θέσιν τοῦ στομάχου. ὅ ἐστι τοῦ βρόχθου, οὐ μὴν τῆς κοιλίας. ΘΕ. Ῥίζας, βάσεις.

48 ΕΡΕΙ. Ἤρεισεν, ἐπεβάρησε. ΠΙ. Ἐπακολουθήσας τῇ χειρί.

Ἀντικρὺ

Ἀντικρὺ δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή·
Δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι, Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,
Πλοχμοί θ' οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.
Οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαίης
Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἅλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ,
Καλὸν, τηλεθάον, τὸ δέ τε πνοιαὶ δονέουσι
Παντοίων ἀνέμων, καί τε βρύει ἄνθεϊ λευκῷ·
Ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ,
Βόθρου τ' ἐξέστρεψε, καὶ ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίῃ·
Τοῖον Πάνθου υἱὸν ἐϋμμελίην Εὔφορβον
Ἀτρείδης Μενέλαος, ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα.
Ὡς δ' ὅτε τίς τε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκὶ πεποιθὼς,
Βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἁρπάσῃ, ἥτις ἀρίστη·
Τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσι
Πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει

49 ΑΥ. Σπονδύλου, ἢ τραχήλου. ΑΚΩ. Ἡ ἐπιδορατίς.

51 ΔΕΥ. Νῦν ἐβρέχοντο. ΧΑ. Ἀντὶ τοῦ ταῖς τῶν Χαρίτων κόμαις ἴσαι. ἀπίθανον δὲ ἐστιν. ἀμόρφωτος γὰρ ἡ κόμη, εἰ μὴ οὕτως. Μακεδόνες δὲ καὶ Κύπριοι Χαρίτας λέγουσι τὰς συνεστραμμένας καὶ οὔλας μυρσίνας, ἃς φαμὲν στεφανίσδας.

52 ΠΛΟΧ. Πλόκαμοι. ΕΣ. Ἐσφιγμένοι ἦσαν, ἐδέδεντο. ὅθεν καὶ σφήκωμα εἴρηται. ἢ ὅτι πεπλεγμένοι ἦσαν.

53 ΟΙ. Ποσειδῶν καὶ Ἀθηνᾶ περὶ τῆς Ἀττικῆς ἐφιλονείκουν. καὶ Ποσειδῶν μὲν ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως τῆς Ἀττικῆς κρούσας τῇ τριαίνῃ κῦμα θαλάσσης ἐποίησεν ἀναδοθῆναι, Ἀθηνᾶ δὲ ἐλαίαν. κριτὴς δὲ αὐτῶν γενόμενος Κέκροψ, ὁ τῶν τόπων τῆς Ἀττικῆς βασιλεὺς, τῇ θεᾷ προσένειμε τὴν χώραν, εἰπὼν, ὅτι θάλασσα μέν ἐστι πανταχοῦ, τὸ δὲ φυτὸν τῆς ἐλαίας ἴδιον Ἀθηνᾶς. ἡ ἱστορία παρὰ Καλλιμάχῳ. ΕΡ. Φυτόν. ΕΡΙ. Μεγάλως θάλλον, ἀειθαλλές.

54 ΟΙ. Ἤτοι ἐρήμῳ, καὶ μονήρει. ἢ ἐν ᾧ οἶες πλεῖσται, καὶ ἀναστρέφεσθαι δύνανται. ὅ ἐστι βοσκεσθαι. ΑΛΙΣ. Πολὺ, ἀθρόως. ΑΝΑ. Ἀντὶ τοῦ ἀναπέπωκεν. ἐὰν δὲ ἀναβέβρυχε, δηλοῖ τὸ ἀναβρύειν. ὅ ἐστιν ἀναπηδᾶν, καὶ ἀναβάλλεσθαι μετὰ ψόφου.

55 ΤΗ. Πάνυ θάλλον, εὐανθές. ΔΟ. Δονοῦσι, κινοῦσι.

56 ΒΡΥ. Θάλλει, γέμει.

58 ΒΟ. Βάθους τοῦ ὀρύγματος. ΕΞΕ. Ἐξέτεινεν, ἥπλωσεν.

61 ΟΡΕ. Ὁ ἐν ὄρει τεθραμμένος.

64 ΛΑ. Λάπτει. ὅ ἐστι μετὰ σκυλμοῦ λαβρῶς, καὶ μετὰ σπαραγμοῦ ἐσθίει.

Δηῶν·

Δηῶν· ἀμφὶ δέ τόν γε κύνες τ' ἄνδρες τε νομῆες
Πολλὰ μάλ' ἰύζουσιν ἀπόπροθεν, οὐδ' ἐθέλουσιν
Ἀντίον ἐλθέμεναι, μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἱρεῖ·
Ὣς τῶν οὔ τινι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτόλμα
Ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάου κυδαλίμοιο.
Ἔνθά κε ῥεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοίδαο
Ἀτρείδης, εἰ μή οἱ ἀγάσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ὅς ῥά οἱ Ἕκτορ' ἐπῶρσε θοῷ ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
Ἀνέρι εἰσάμενος Κικόνων ἡγήτορι Μέντῃ·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Ἕκτορ, νῦν σὺ μὲν ὧδε θέεις, ἀκίχητα διώκων
" Ἵππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
" Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἠδ' ὀχέεσθαι,
" Ἄλλῳ γ' ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
" Τόφρα δέ τοι Μενέλαος ἀρήϊος, Ἀτρέος υἱὸς,
" Πατρόκλῳ περιβὰς, Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνε,
" Πανθοίδην Εὔφορβον, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖθις ἔβη θεὸς ἂμ πόνον ἀνδρῶν·
Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφὶ μελαίνας·
Πάπτηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ στίχας· αὐτίκα δ' ἔγνω
Τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ
Κείμενον· ἔρρει δ' αἷμα κατ' οὐταμένην ὠτειλήν.

65 ΔΗ. Διακόπτων, διαιρῶν.
66 ΙΥ. Ἀγροικικῇ φωνῇ προσφέρονται, προσφωνοῦσι. Πεποίηται δὲ ἡ λέξις παρὰ τὸ ἰοὺ ἐπίῤῥημα.
67 ΧΛΩ. Νῦν, χλωροποιὸν, ὠχρόν.
71 ΑΓΑ. Ἐφθόνησε.
73 ΚΙ. Κίκονες ἔθνος Θρακῶν.
75 ΑΚΙ. Ἀκιχήτως, ἀκαταλήπτως, ἀφθάστως.
76 ΑΛΕ. Ἀλγεινοὶ, δυσχείρωτοι.
77 ΟΧΕ. Ἐποχεῖσθαι.
83 ΜΕ. Νῦν, συνετάς.
85 ΑΠΑΙ. Ἀφαιρούμενον. ΓΑΙ. Ἐπὶ τῇ γῇ.
86 ΩΤΕΙ. Τὸ ἐκ βολῆς τραῦμα.

« Οἴκαδ' ἴμεν, Τροίῃ δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος,
« Εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μένος πολυθαρσὲς ἐνείη
« Ἄτρομον, οἷόν τ' ἄνδρας ἐσέρχεται, οἳ περὶ πάτρης
« Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο,
« Αἶψά κε Πάτροκλον ἐρυσαίμεθα Ἴλιον εἴσω·
« Εἰ δ' οὗτος προτὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
« Ἔλθοι τεθνειώς, καί μιν ἐρυσαίμεθα χάρμης,
« Αἶψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνος ἔντεα καλὰ
« Λύσειαν, καί κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἴσω·
« Τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὃς μέγ' ἄριστος
« Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες.
« Ἀλλὰ σύ γ' Αἴαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασσας
« Στήμεναι ἄντα, κατ' ὄσσε ἰδὼν δηΐων ἐν αὐτῇ,
« Οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθαι· ἐπεὶ σέο φέρτερός ἐστι.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
« Γλαῦκε, τίη δὲ σὺ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπες;
« Ὢ πέπον, ἦτ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
« Τῶν, ὅσσοι Λυκίην ἐριβώλακα ναιετάουσι·
« Νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες·
« Ὅς τέ με φῂς Αἴαντα πελώριον οὐχ ὑπομεῖναι.
« Οὔτοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην, οὐδὲ κτύπον ἵππων·

155 ΠΕ. Νῦν, περιφανῶς γενήσεται, ἀναφανήσεται. ὁτὲ δὲ, τὸ φονευθήσεται.
156 ΠΟ. Πολλοῦ θάρσους ποιητικόν.
157 ΕΣ. Ἀγελαίνει, ἐπέρχεται.
158 ΔΗ. Φιλονεικίαν.
159 ΕΡΥ. Βαστάσωμεν, ἑλκύσωμεν.
160 ΕΙ. Εἰ γὰρ οὗτος. ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ.
163 ΛΥ. Λυτρώσειαν.
164 ΠΕ. Νῦν, ἀνήρηται.
165 ΑΓ. Γενναῖοι. ὥστε ἐγγὺς ἑστῶτες ἀλλήλοις μάχεσθαι.
166 ΕΤΑ. Οὐκ ἐκαρτέρησας, οὐχ ὑπέμεινας.
167 ΚΑΤ. Κατιδὼν τοῖς ὀφθαλμοῖς.
170 ΥΠΕ. Μέγα, ὑπερήφανον, αὐθαδές.
171 ΗΤ. Ὄντως ἐλογισάμην. ΠΕ. Φρονήσει διαφέρειν τῶν λοιπῶν.
173 ΩΝΟ. Ἐμεμψάμην.
174 ΟΣ. Ὅστις με λέγεις. ἐνεστώς ἐστι, καὶ ἐγκλίνεται.
175 ΕΡ. Ἔφριξα, ἐφοβήθην.

Αὐτὰρ ὅγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λεῖπε δὲ νεκρὸν
Ἐντροπαλιζόμενος, ὥστε λὶς ἠϋγένειος,
Ὅν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίωνται
Ἔγχεσι καὶ φωνῇ· τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
Παχνοῦται, ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο·
Ὣς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος·
Στῆ δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων,
Παπταίνων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν·
Τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
Θαρσύνονθ' ἑτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
Θεσπέσιον γάρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Βῆ δὲ θέειν, εἶθαρ δὲ παριστάμενος ἔπος ηὔδα·
" Αἶαν, δεῦρο, πέπον, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος
" Σπεύσομεν, αἴκε νέκυν περ Ἀχιλλῆϊ προφέρωμεν
" Γυμνόν· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαιόλος Ἕκτωρ.
Ὣς ἔφατ'· Αἴαντι δὲ δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.
Ἕκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα,
Ἕλχ', ἵν' ἀπ' ὤμοιϊν κεφαλὴν τάμοι ὀξέϊ χαλκῷ,
Τὸν δὲ νέκυν Τρῳῇσιν ἐρυσσάμενος κυσὶ δοίη.
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἠΰτε πύργον.
Ἕκτωρ δ' ἂψ ἐς ὅμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἑταίρων·
Ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὅγε τεύχεα καλὰ
Τρωσὶ, φέρειν προτὶ ἄστυ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
Αἴας δ' ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ σάκος εὐρὺ καλύψας,

109 ΕΝ. Ἐπιστρεφόμενος συνεχῶς. ΛΙΣ. Λέων. Αἰολικῶς. ΗΥ. Ὁ καλὸν γένειον ἔχων.

110 ΣΤΑΘ. Τῆς ἐπαύλεως, τῆς αὐλῆς θύρας. ΔΙ. Διώξωσιν, ἐκ τοῦ δίημι.

112 ΠΑΧ. Συστέλλεται, ὑπὸ λύπης πήγνυται, δάκνεται. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς πάχνης.

120 ΠΕ. Νῦν προσφιλέστατε,

“ Ἀλλ' ἄγ', ἀριστῆας Δαναῶν κάλει, ἤν τις ἀκούσῃ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·
“ Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
“ Οἵτε παρ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι, καὶ Μενελάῳ,
“ Δήμια πίνουσιν, καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος
“ Λαοῖς· ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
“ Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον
“ Ἡγεμόνων· τόσση γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδηεν.
“ Ἀλλά τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ,
“ Πάτροκλον Τρῳῇσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.
Ὣς ἔφατ'· ὀξὺ δ' ἄκουσεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·
Πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε, θέων ἀνὰ δηϊοτῆτα.
Τὸν δὲ μετ' Ἰδομενεύς, καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ.
Τῶν δ' ἄλλων τίς ἂν * ᾗσι φρεσὶν οὐνόματ' εἴποι,
Ὅσσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἤγειραν Ἀχαιῶν;
Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ.
Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διϊπετέος ποταμοῖο
Βέβρυχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι

247 ΔΙΑ. Διαπορεύσιμον, μέγα.
249 ΑΤΡ. Τὸ πλῆρες, παρὰ τοῖς Ἀτρείδαις.
250 ΔΗ. Τὰ δημόσια τὰ παρὰ τοῦ δήμου ἐξαιρέτως διδόμενα τοῖς βασιλεῦσι καταναλίσκουσι. καὶ σημαίνει ἕκαστος.
252 ΔΙΑΣ. Διασκέπτεσθαι.
253 ΔΕ. Ἐξῆπται, διεγήγερται.
254 ΑΥ. Ἀλλ' ὑπὸ ἰδίας γνώμης παραγενέσθω. ΝΕ. Μεμφέσθω, ἄξιον ἡγείσθω μέμψεως, αἰδείσθω.
255 ΤΡΩ. Τρωϊκαῖς. ΜΕΛ. Ἑλκύσματα, παίγνια. οἱ γὰρ κύνες, ὁπότ' ἂν χορτασθῶσι, τοῖς λειψάνοις παίζουσι. μολπὴ νῦν ἡ παιδιά.
256 ΟΞΥ. Ὀξέως, ταχέως.
262 ΠΡΟΥ. Πρῶτον ἐνέβαλον.
263 ΠΡΟ. Ταῖς εἰς θάλασσαν χύσεσι, καὶ ἐκβολαῖς τῶν ποταμῶν. ΔΙΙ. Καταφεροῦς, πρανοῦς. ἤτοι τοῦ ὑπὸ Διὸς πληρουμένου, οἷον χειμάρρου. ἢ διαφανοῦς καὶ οἱονεὶ διαπεπτασμένου.
264 ΒΕ. Ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσεν. ὀνοματοποιΐα ὁ τρόπος.

* ᾗσιν ἐνί.

“ Ἆ δεῖλ', οὐδέ τι τοι θάνατος καταθύμιός ἐστιν,
“ Ὃς δή τοι σχεδόν ἐστ'· σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεις
“ Ἀνδρὸς ἀριστῆος, τόν τε τρομέουσι καὶ ἄλλοι·
“ Τοῦ δὴ ἑταῖρον ἔπεφνες ἐνηέα τε κρατερόν τε·
“ Τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων
“ Εἵλευ· ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίξω,
“ Τῶν ποινὴν, ὅ τοι οὔτι μάχης ἐκνοστήσαντι
“ Δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλείωνος.
Ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·
Ἕκτορι δ' ἥρμοσε τεύχε' ἐπὶ χροΐ· δῦ δέ μιν Ἄρης
Δεινὸς, ἐνυάλιος· πλῆσθεν δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντὸς
Ἀλκῆς καὶ σθένεος· μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους
Βῆ ῥα μέγα ἰάχων· ἰνδάλλετο δέ σφισι πᾶσι,
Τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμου Πηλείωνος.
Ὤτρυνεν δὲ ἕκαστον ἐποιχόμενος ἐπέεσσι,
Μέσθλην τε, Γλαῦκόν τε, Μέδοντά τε, Θερσίλοχόν τε,
Ἀστεροπαῖόν τε, Δεισήνορά θ', Ἱππόθοόν τε,
Φόρκυν τε, Χρόμιόν τε, καὶ Ἔννομον οἰωνιστήν·
Τοὺς ὅγ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ Κέκλυτε, μυρία φῦλα περικτιόνων ἐπικούρων,
“ Οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος, οὐδὲ χατίζων,
“ Ἐνθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολίων ἤγειρα ἕκαστον·
“ Ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα

204 ΕΝΗ. Προσηνῆ, πρᾶον.
205 ΟΥ. Οὐ κατὰ τὸ προσῆκον, ἐφ' ὕβρει.
207 ΠΟΙ. Τιμωρίαν. οἱ δὲ, ἀμοιβὴν καὶ χάριν.
210 ΔΥ. Εἰσῆλθε δὲ αὐτὸν πολέμου ἐπιθυμία καὶ ὁρμή.
211 ΕΝ. Πολεμικός.
213 ΙΝ. Εἰκάζετο, ὡμοιοῦτο, τῷ Ἀχιλλεῖ δηλονότι.
220 ΦΥ. Ἔθνη, γένη. ΠΕ. Περιοίκων.
221 ΠΛΗ. Πλήθους δεόμενος.

“ Προφρονέως

Ἱππόθοος ποδὸς ἕλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
Δησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
Ἦλθε κακὸν, τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν ἱεμένων περ.
Τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαΐξας δι' ὁμίλου,
Πλῆξ' αὐτοσχεδίην, κυνέης διὰ χαλκοπαρῄου·
Ἤρικε δ' ἱπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῇ,
Πληγεῖσ' ἔγχεΐ τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ·
Ἐγκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς,
Αἱματόεις· τοῦ δ' αὖθι λύθη μένος· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἧκε χαμᾶζε
Κεῖσθαι· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέσε πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ,
Τῆλ' ἀπὸ Λαρίσσης ἐριβώλακος· οὐδὲ τοκεῦσι
Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
Ἔπλεθ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
Ἕκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
Τυτθόν· ὁ δὲ Σχεδίον μεγάθυμον Ἰφίτου υἱὸν,
Φωκήων ὄχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειτῷ Πανοπῆϊ
Οἰκία ναιετάασκε, πολέσσ' ἄνδρασσιν ἀνάσσων·
Τὸν βάλ' ὑπὸ κληῗδα μέσην· διὰ δ' ἀμπερὲς ἄκρη
Αἰχμὴ χαλκείη παρὰ νείατον ὦμον ἀνέσχε·

294 ΧΑΛ. Χαλκᾶς παραγναθίδας ἐχούσης.

295 ΗΡΙ. Διεσχίσθη, ὅθεν καὶ ἐρείκη, καὶ τὰ ὄστρια ἐρείγματα. παρὰ τὸ καταψοφεῖν. ΙΠ. Ἡ ἐξ ἱππείων τριχῶν ἔχουσα τὸν λόφον.

297 ΕΓ. Ὁ δὲ ἐγκέφαλος παρὰ τὴν ἀνάτασιν τοῦ κράνους σφόδρα καὶ ἐκπεπλασμένως τῇ τοῦ αἵματος ῥύσει συνεξέῤῥευσεν. αὐλὸς γὰρ καλεῖται πᾶν τὸ στενὸν καὶ ἐπίμηκες, κατὰ μεταφορὰν τοῦ ὀργάνου. ὅθεν τὸ στάδιον, δίαυλον ἐκάλουν, διὰ τὸ μῆκος. νῦν οὖν αὐλόν φησι τὸν τοῦ αἵματος ἀναβρυσμόν. ἔστι δὲ ὅτε καὶ τὸ ἐπίμηκες τοῦ δόρατος.

302 ΘΡΕΠ. Τροφεῖα.

306 ΜΕΓ. γρ. Μεγαθύμου.

307 ΠΑ. Φωκίδος πόλις.

Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Αἴας δ' αὖ Φόρκυνα δαΐφρον, Φαίνοπος υἱὸν,
Ἱπποθόῳ περιβάντα, μέσην κατὰ γαστέρα τύψε·
Ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
Ἤφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ·
Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκροὺς,
Φόρκυν θ' Ἱππόθοόν τε· λύοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.
Ἔνθά κεν αὖτε Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰσανέβησαν ἀναλκείῃσι δαμέντες·
Ἀργεῖοι δέ κε κῦδος ἕλον, καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν,
Κάρτεϊ καὶ σθένεϊ σφετέρῳ· ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
Αἰνείαν ὤτρυνε, δέμας Περίφαντι ἐοικὼς,
Κήρυκ' Ἠπυτίδῃ, ὅς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
Κηρύσσων γήρασκε, φίλα φρεσὶ μήδεα εἰδώς·
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
« Αἰνεία, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσαισθε
« Ἴλιον αἰπεινήν; ὡς δὴ ἴδον ἀνέρας ἄλλους
« Κάρτεΐ τε, σθένεΐ τε πεποιθότας, ἠνορέῃ τε,
« Πλήθεΐ τε σφετέρῳ, καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας·
« Ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται, ἢ Δαναοῖσι,
« Νίκην· ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπετον, οὐδὲ μάχεσθε.

313 ΠΕ. Ὑπερασπίζοντα.
315 ΗΦΥ. Διεῖλεν, ἐκοψεν. ΑΓΟ. Ἀγκῶνι, πήχει.
321 ΚΑΙ. Καὶ παρὰ τὴν τοῦ Διὸς γνώμην.
324 ΗΠ. Ἠπύτου παιδὶ, ἢ φωνητικῷ.
327 ΥΠ. Ὁ νοῦς, πῶς ἂν καὶ παρὰ τὴν θείαν βουλὴν ῥύσησθε τὴν πόλιν, ὅτε τοῦ Διὸς συμπράττοντος ὑμῖν διὰ τὴν ἰδίαν ἀσθένειαν λείπεσθε. ΥΠ. Καὶ παρὰ τὴν γνώμην τοῦ θεοῦ.
329 ΚΑΡ. Καὶ τῷ κράτει ἡμῶν καὶ τῇ δυνάμει θαῤῥοῦντας.
330 ΠΛΗ. Τῷ πλήθει τοῦ λαοῦ, καί περ ἐλαττουμένους, ἀλλὰ περιόντας τῶν πολεμίων διὰ τὴν ἀνδρείαν. ΥΠΕΡ. Ὑπερδέοντα. ὅ ἐστι γενναῖον, καὶ ὑπεράγοντα τῇ δυνάμει τοὺς ἀντιτεταγμένους ἔχοντας πλείονας.
332 ΤΡΕΙ. Δέδιττεσθε. φοβεῖσθε.

Ὣς

Ὣς ἔφατ'· Αἰνείας δ' ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα
Ἔγνω ἐσάντα ἰδών· μέγα δ' Ἕκτορα εἶπε βοήσας·
« Ἕκτορ τ', ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ, ἠδ' ἐπικούρων,
« Αἰδὼς μὲν νῦν ἥδε γ' ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
« Ἴλιον εἰσαναβῆναι ἀναλκείῃσι δαμέντας.
« Ἀλλ' ἔτι γάρ τις φησὶ θεῶν ἐμοὶ ἄγχι παραστὰς,
« Ζῆν' ὕπατον μήστωρα μάχης ἐπιτάῤῥοθον εἶναι·
« Τῷ ῥ' ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μηδ' οἵ γε ἕκηλοι
« Πάτροκλον νηυσὶν πελασαίατο τεθνειῶτα.
Ὣς φάτο· καί ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔστη·
Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
Ἔνθ' αὖτ' Αἰνείας Λειόκριτον οὔτασε δουρί,
Υἱὸν Ἀρίσβαντος, Λυκομήδεος ἐσθλὸν ἑταῖρον.
Τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηΐφιλος Λυκομήδης·
Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν Ἱππασίδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
Ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων· εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
Ὅς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλακος εἰληλούθει,
Καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
Τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρήϊος Ἀστεροπαῖος,
Ἴθυσεν δὲ καὶ ὁ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι·
Ἀλλ' οὔπως ἔτι εἶχε· σάκεσσι γὰρ ἔρχατο πάντη
Ἑσταότες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο·
Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπῴχετο, πολλὰ κελεύων·
Οὔτέ τιν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγει,
Οὔτέ τινα προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔξοχον ἄλλων,

354 ΕΡ. Πεφραγμένοι ἦσαν. 355 ΠΡΟ. Προεῖχον δὲ αὐτοῦ τὰ δόρατα.

Ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.
Ὣς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος· αἵματι δὲ χθὼν
Δεύετο πορφυρέῳ· τοὶ δ' ἀγχηστῖνοι ἔπιπτον
Νεκροὶ ὁμοῦ Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων,
Καὶ Δαναῶν· οὐδ' οἱ γὰρ ἀναιμωτί γ' ἐμάχοντο·
Παυρότεροι δὲ πολὺ φθίνυθον· μέμνηντο γὰρ αἰεὶ
Ἀλλήλοις ἀν' ὅμιλον ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύν.
Ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρός· οὐδέ κε φαίης
Οὔτέ ποτ' ἠέλιον σόον ἔμμεναι, οὔτε σελήνην·
Ἠέρι γὰρ κατέχοντο μάχης ἔπι, ὅσσοι ἄριστοι
Ἕστασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ κατατεθνειῶτι.
Οἱ δ' ἄλλοι Τρῶές τε καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Εὔκηλοι πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι· πέπτατο δ' αὐγὴ
Ἠελίου ὀξεῖα, νέφος δ' οὐ φαίνετο πάσης
Γαίης, οὐδ' ὀρέων· μεταπαυόμενοι δὲ μάχοντο,
Ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα στονόεντα,
Πολλὸν ἀφεσταότες· τοὶ δ' ἐν μέσῳ ἄλγε' ἔπασχον
Ἠέρι καὶ πολέμῳ· τείροντο δὲ νηλέϊ χαλκῷ,
Ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν· δύο δ' οὔπω φῶτε πεπύσθην,
Ἀνέρε κυδαλίμω, Θρασυμήδης, Ἀντίλοχός τε,
Πατρόκλοιο θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο
Ζωὸν ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῳ Τρώεσσι μάχεσθαι.

359 ΑΜΦ. Περιβεβηκέναι καὶ ὑπερασπίζειν.

361 ΑΓ. Ἐπάλληλοι, πυκνοί.

362 ΥΠΕΡ. Ὑπερεχόντων τῇ δυνάμει, ἀνδρείων.

363 ΑΝΑΙ. Δι' αἵματος ἢ φόνου.

364 ΦΘΙ. Ἐφθείροντο, ἀνῃροῦντο.

366 ΟΥ. Εἴποι δ' ἄν τις ἀμφότερα τὰ στοιχεῖα, ἥλιον, καὶ σελήνην, ἐκλείπειν ἀπὸ τῆς πολλῆς ἀχλύος.

371 ΕΥ. Ἥσυχοι, εὐδιάδοχοι. ἐπιφέρει γάρ, μεταπαυόμενοι δ' ἐμάχοντο. ὅ ἐστιν, οἱ μὲν ἀναπαυόμενοι, οἱ δὲ μαχόμενοι ἐκ διαδοχῆς ἢ ἀναπαύσεως. ΠΕΠ. Ἐξήπλωτο ἡ λαμπηδών.

373 ΓΑΙ. Οὔτε ἀπὸ γῆς, οὔτε ἀπὸ τῶν ὀρῶν.

Τώ

Τὼ δ' ἐπιοσσομένω θάνατον καὶ φύζαν ἑταίρων,
Νόσφιν ἐμαρνάσθην, ἐπεὶ ὣς ἐπετέλλετο Νέστωρ,
Ὀτρύνων πόλεμόνδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν.
Τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὀρώρει
Ἀργαλέης· καμάτῳ δὲ καὶ ἱδρῷ νωλεμὲς αἰεὶ
Γούνατά τε, κνῆμαί τε, πόδες θ' ὑπένερθεν ἑκάστου,
Χεῖρές τ', ὀφθαλμοί τε, παλάσσετο μαρναμένοιιν,
Ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μεγάλοιο βοείην
Λαοῖσιν δώῃ τανύειν μεθύουσαν ἀλοιφῇ·
Δεξάμενοι δ' ἄρα τοίγε διαστάντες τανύουσι
Κυκλόσ', ἄφαρ δέ τε ἰκμὰς ἔβη, δύνει δέ τ' ἀλοιφὴ
Πολλῶν ἑλκόντων, τάνυται δέ τε πᾶσα διαπρό·
Ὣς οἵγ' ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ
Εἵλκεον ἀμφότεροι· μάλα γάρ σφισιν ἤλπετο θυμὸς,
Τρωσὶν μὲν, ἐρύειν προτὶ Ἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς,
Νῆας ἔπι γλαφυράς· περὶ δ' αὐτοῦ μῶλος ὀρώρει
Ἄγριος· οὐδέ κ' Ἄρης λαοσσόος, οὐδέ κ' Ἀθήνη
Τόν γε ἰδοῦσ' ὀνόσαιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἵκοι·
Τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων
Ἤματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον. Οὐδ' ἄρα πώ τι
Ἤδεε Πάτροκλον τεθνηότα δῖος Ἀχιλλεύς·
Πολλὸν γὰρ ῥ' ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο θοάων,
Τείχει ὑπὸ Τρώων· τό μιν οὔποτε ἤλπετο θυμῷ
Τεθνάμεν, ἀλλὰ ζωὸν ἐνιχριμφθέντα πύλῃσιν,
Ἂψ ἀπονοστήσειν· ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ἔλπετο πάμπαν,

384 ΠΑΝ. Δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.
392 ΑΦΑΡ. Ταχέως δὲ ἡ ὑγρασία διέρχεται τοῦ στέατος, ὅσα ἐλαιώδης.
393 ΤΑ. Διατείνεται, διαχεῖται.
398 ΛΑ. Ὁ τῶν λαῶν τὸ πλῆθος διοικῶν καὶ σώζων. ὅτι δὲ εἰς φυγὴν τρέπων.
404 ΤΟ. Διό.

Ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ἕθεν, οὐδὲ σὺν αὐτῷ.
Πολλάκι γὰρ τόγε μητρὸς ἐπεύθετο νόσφιν ἀκούων,
Ἥ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μεγάλοιο νόημα·
Δὴ τότε γ' οὔ οἱ ἔειπε κακὸν τόσον, ὅσσον ἐτύχθη,
Μήτηρ, ὅττι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἑταῖρος.
Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,
Νωλεμὲς ἐγχρίμπτοντο, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
« Ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἧμιν ἐϋκλεὲς ἀπονέεσθαι
« Νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα
« Πᾶσι χάνοι· τό κεν ἧμιν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη,
« Ἢ τοῦτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἱπποδάμοισιν
« Ἄστυ ποτὶ σφέτερον ἐρύσαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
Ὧδε δέ τις Τρώων μεγαθύμων αὐδήσασκεν·
« Ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
« Πάντας ὁμῶς, μήπω τις ἐρωείτω πολέμοιο.
Ὣς ἄρα τις εἴπεσκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἑταίρου.
Ὣς οἱ μὲν μάρναντο· σιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς
Χάλκεον οὐρανὸν ἷκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο.
Ἵπποι δ' Αἰακίδαο, μάχης ἀπάνευθεν ἐόντες,
Κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυθέσθην ἡνιόχοιο
Ἐν κονίῃσι πεσόντος ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο.
Ἦ μὰν Αὐτομέδων, Διώρεος ἄλκιμος υἱός,
Πολλὰ μὲν ἂρ μάστιγι θοῇ ἐπεμαίετο θείνων,

415 ΕΥ. Ἔνδοξον.
416 ΑΛΛ. Ἀλλ' ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ πάντας γῆς χάσματι δεχθῆναι.
418 ΜΕ. Ἀμελήσομεν.
422 ΕΡΩ. Ἀμελείτω, ὑποχωρείτω.
424 ΣΙ. Ἤτοι στερεός, ἢ ἀπὸ ὅπλων τοῦ σιδήρου ψόφος.
427 ΗΝ. Ἡνίοχος γὰρ ἦν Πάτροκλος Ἀχιλλέως, Πατρόκλου δὲ Αὐτομέδων, Αὐτομέδοντος δὲ Ἀλκιμέδων.
429 ΜΑΝ. Καίτοι δή.
430 ΘΕΙ. Τύπτων, ὅθεν καὶ θὶς ὁ αἰγιαλός, παρ' ὅσον τύπτεται ὑπὸ τῶν κυμάτων.

Πολλὰ

Πολλὰ δὲ μειλιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἀρειῇ·
Τὼ δ' οὔτ' ἂψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον
Ἠθελέτην ἰέναι, οὔτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιούς·
Ἀλλ' ὥστε στήλη μένει ἔμπεδον, ἥτ' ἐπὶ τύμβῳ
Ἀνέρος ἑστήκει τεθνηότος, ἠὲ γυναικός·
Ὣς μένον ἀσφαλέως, περικαλλέα δίφρον ἔχοντες,
Οὔδει ἐνισκήψαντε καρήατα· δάκρυα δέ σφιν
Θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν,
Ἡνιόχοιο πόθῳ· θαλερὴ δὲ μιαίνετο χαίτη,
Ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέροισι.
Μυρομένω δ' ἄρα τώ γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,
Κινήσας δὲ κάρη, προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
“ Ἆ δειλώ, τί σφῶϊ δόμεν Πηλῆϊ ἄνακτι
“ Θνητῷ; ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγήρω τ', ἀθανάτω τε·
“ Ἦ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχητον;
“ Οὐ μὲν γάρ τι πού ἐστιν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς
“ Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει.
“ Ἀλλ' οὐ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἅρμασι δαιδαλέοισιν
“ Ἕκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· οὐ γὰρ ἐάσω.
“ Ἦ οὐχ ἅλις, ὡς καὶ τεύχε' ἔχει, καὶ ἐπεύχεται αὔτως;
“ Σφῶϊν δ' ἐν γούνασσι βαλῶ μένος, ἠδ' ἐνὶ θυμῷ,
“ Ὄφρα καὶ Αὐτομέδοντα σαώσετον ἐκ πολέμοιο
“ Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἔτι γάρ σφισι κῦδος ὀρέξω,
“ Κτείνειν, εἰσόκε νῆας εὐσσέλμους ἀφίκωνται,
“ Δύῃ τ' Ἠέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.

431 ΑΡΕΙ. Ἀπειλῇ.
436 ΑΣ. Ἀσφαλῶς, παραμόνως.
437 ΕΝΙ. Ἐμπλήσαντες, ἐμπεσόντες.
440 ΖΕΥ. Ζεῦγος, ζυγοῦ. ΕΞ. Πεσοῦσα.
443 ΔΕΙ. Ὦ δειλόταται, καὶ ἐλεεινόταται.
446 ΟΙ. Ταλαιπωρότερον.
447 ΟΣ. Ὅσα ζῶα ἐπὶ τῆς γῆς ἕρπει καὶ κινεῖται βαδίζοντα.

Ὣς

Ὣς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἠΰ·
Τὼ δ' ἀπὸ χαιτάων κονίην οὖδασδε βαλόντε,
Ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς·
Τοῖσι δ' ἐπ' Αὐτομέδων μάχετ', ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
Ἵπποις ἀΐσσων, ὥστ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας.
Ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπ' ἐκ Τρώων ὀρυμαγδοῦ,
Ῥεῖα δ' ἐπαΐξασκε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων·
Ἀλλ' οὐχ' ᾕρει φῶτας, ὅτ' ἐσσεύαιτο διώκειν·
Οὐ γάρ πως ἦν, οἶον ἐόνθ' ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ,
Ἔγχει ἐφορμᾶσθαι, καὶ ἐπίσχειν ὠκέας ἵππους.
Ὀψὲ δὲ δή μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν
Ἀλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκεος Αἱμονίδαο·
Στῆ δ' ὄπιθεν δίφροιο, καὶ Αὐτομέδοντα προσηύδα·
« Αὐτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλὴν
« Ἐν στήθεσσιν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλάς;
« Οἷον πρὸς Τρῶας μάχεαι πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ
« Μοῦνος· ἀτάρ τοι ἑταῖρος ἀπέκτατο· τεύχεα δ' Ἕκτωρ
« Αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.
Τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων προσέφη, Διώρεος υἱός·
« Ἀλκίμεδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος
« Ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμῆσίν τε μένος τε,
« Εἰ μὴ Πάτροκλος, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,
« Ζωὸς ἐών; νῦν δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει·
« Ἀλλὰ σὺ μὲν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
« Δέξαι· ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.

460 ΙΠ. Σὺν τοῖς ἵπποις ὁρμῶν.
463 ΕΣ. Ὥρμητο.
464 ΙΕ. Ἤτοι μεγάλῳ. ἢ ἱεροὺς ἐλαύνοντι ἵππους.
465 ΕΠΙ. Ἐπέχειν, κωλύειν.
469 ΝΗ. Ἀκερδῆ, βλαβεράν.
476 ΔΜΗ. Καταπόνησιν, ὑποταγήν.

Ὣς

Ὡς ἔφατ᾽· Ἀλκιμέδων δὲ βοηθόον ἅρμ᾽ ἐπορούσας,
Καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν·
Αὐτομέδων δ᾽ ἀπόρουσε· νόησε δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ,
Αὐτίκα δ᾽ Αἰνείαν προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
« Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
« Ἵππω τώδ᾽ ἐνόησα ποδώκεος Αἰακίδαο
« Ἐς πόλεμον προφανέντε σὺν ἡνιόχοισι κακοῖσι·
« Τῷ κεν ἐελποίμην αἱρησέμεν, εἰ σύ γε θυμῷ
« Σῷ ἐθέλεις· ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶϊν
« Τλαῖεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι ἄρηϊ.
Ὡς ἔφατ᾽· οὐδ᾽ ἀπίθησεν ἐῢς πάϊς Ἀγχίσαο·
Τὼ δ᾽ ἰθὺς βήτην, βοέῃς εἰλυμένω ὤμους
Αὔῃσι, στερεῇσι· πολὺς δ᾽ ἐπελήλατο χαλκός.
Τοῖσι δ᾽ ἅμα Χρόμιός τε, καὶ Ἄρητος θεοειδής,
Ἤισαν ἀμφότεροι· μάλα δέ σφισιν ἤλπετο θυμὸς
Αὐτώ τε κτενέειν, ἐλάαν τ᾽ ἐριαύχενας ἵππους.
Νήπιοι, οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔμελλον ἀναιμωτί γε νέεσθαι
Αὖτις ἀπ᾽ Αὐτομέδοντος· ὁ δ᾽ εὐξάμενος Διῒ πατρὶ,
Ἀλκῆς καὶ σθένεος πλῆτο φρένας ἀμφιμελαίνας·
Αὐτίκα δ᾽ Ἀλκιμέδοντα προσηύδα, πιστὸν ἑταῖρον·
« Ἀλκίμεδον, μὴ δή μοι ἀπόπροθεν ἰσχέμεν ἵππους,
« Ἀλλὰ μάλ᾽ ἐμπνείοντε μεταφρένῳ· οὐ γὰρ ἔγωγε
« Ἕκτορα Πριαμίδην μένεος σχήσεσθαι ὀΐω,
« Πρίν γ᾽ ἐπ᾽ Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππω,
« Νῶϊ κατακτείναντα, φοβῆσαί τε στίχας ἀνδρῶν

481 ΒΟ. Ἐν πολέμῳ ταχύν.
488 ΑΙ. Λήψεσθαι.
492 ΒΟ. Ἀσπίσιν.
493 ΑΥ. Ξηραῖς, κούφαις. ΕΠΕ. Ἐπεπήγει.
501 ΑΠΟ. Χωρὶς, ἄποθεν. ΙΣ. Κατέχειν.
502 ΕΜΠ. Καταπνέοντες. ὅ ἐστι καταφυσῶντες αὐτοῦ τὸ μετάφρενον. ὅ ἐστιν ἐγγὺς ὄντες τοῦ νώτου.
503 ΣΧΗ. Ἀποσχῆσαι, παῦσαι.

Ἀργείων, ἤ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ἁλώῃ.
Ὣς εἰπὼν, Αἴαντε καλέσατο, καὶ Μενέλαον·
« Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, καὶ Μενέλαε,
« Ἤτοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ' ὅσσοι ἄριστοι,
« Ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, καὶ ἀμύνεσθαι στίχας ἀνδρῶν·
« Νῶϊν δὲ ζωοῖσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ.
« Τῇδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κατὰ δακρυόεντα
« Ἕκτωρ, Αἰνείας θ', οἳ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.
« Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
« Ἥσω γὰρ καὶ ἐγώ· τὰ δέ κεν Διῒ πάντα μελήσει.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην·
Ἡ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἴσατο χαλκὸς,
Νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσεν.
Ὡς δ' ὅταν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν αἰζήϊος ἀνὴρ,
Κόψας ἐξόπιθεν κεράων βοὸς ἀγραύλοιο,
Ἶνα τάμῃ διὰ πᾶσαν, ὁ δὲ προθορὼν ἐρίπῃσιν·
Ὣς ἄρ' ὅγε προθορὼν πέσεν ὕπτιος· ἐν δέ οἱ ἔγχος
Νηδυΐοισι μάλ' ὀξὺ κραδαινόμενον λύε γυῖα.
Ἕκτωρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
Πρόσσω γὰρ κατέκυψε· τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
Οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη

506 ΑΛΩ. Ληφθείη.
509 ΕΠΙ. Ἐν ἐπιτροπῇ ἔστω.
510 ΒΕ. Ἐμβεβηκέναι, ὑπερασπίζειν.
511 ΝΩ. Ἡμῖν δὲ ἐν τοῖς ζῶσιν.
514 ΚΕΙ. Οἱονεὶ παράκειται. ἢ, ἐν ἐξουσίᾳ τῶν Θεῶν ἐστίν.
515 ΗΣΩ. Ἀκοντίσω, πέμψω.
518 ΕΡΥ. Ἐφύλαξεν, ἐκώλυσεν.
520 ΑΙ. Ἀκμαῖος, νέος.
521 ΚΕ. Κεράτων. ΑΓΡΑΥ. Ἐν ἀγρῷ αὐλιζομένου, ἢ ὑπαιθρίου, ἀγρίου.
522 ΙΝ. Ὅλην ἀποτέμοι τὴν τραχαίαν φλέβα. ΕΡΙ. Πέσῃ.
524 ΝΗΔ. Τοῖς ἐνδοθίοις, τοῖς ἐντέροις. ὅ ἐστι σπλάγχνοις. νηδὺς γὰρ ἡ κοιλία. ΚΡΑ. Σειόμενον.
528 ΕΝΙ. Ἐνερείσθη, ἔπεσεν. ΟΥ. Τὸ ἄκρον μέρος τοῦ δόρατος, τὸ ὄπισθεν.

Ἔγχεος·

Ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
Καί νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ὡρμηθήτην,
Εἰ μή σφω Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,
Οἵ ῥ' ἦλθον καθ' ὅμιλον, ἑταίρου κικλήσκοντος·
Τοὺς δ' ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὖτις
Ἕκτωρ, Αἰνείας τ', ἠδὲ Χρόμιος θεοειδής·
Ἄρητον δὲ κατ' αὖθι λίπον, δεδαϊγμένον ἦτορ,
Κείμενον· Αὐτομέδων δὲ, θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
" Ἦ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μενοιτιάδαο θανόντος
" Κῆρ ἄχεος μεθέηκα, χερείονά περ καταπέφνων.
Ὣς εἰπὼν, ἐς δίφρον ἑλὼν ἔναρα βροτόεντα
Θῆκ', ἀν δ' αὐτὸς ἔβαινε, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν
Αἱματόεις, ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.
Ἂψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερὴ ὑσμίνη,
Ἀργαλέη, πολύδακρυς· ἔγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνη,
Οὐρανόθεν καταβᾶσα· προῆκε γὰρ εὐρύοπα Ζεὺς
Ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ.
Ἠΰτε πορφυρέην ἶριν θνητοῖσι τανύσσῃ
Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο,
Ἢ καὶ χειμῶνος δυσθαλπέος, ὅς ῥά τε ἔργων
Ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονὶ, μῆλα δὲ κήδει·
Ὣς ἡ πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασα ἑαυτὴν,

530 ΑΥ. Ἐκ τοῦ σύνεγγυς.
531 ΔΙΕ. Διεχώρισαν.
535 ΔΕ. Μεμερισμένον.
539 ΜΕ. Μικρὸν δέ τι τῆς ἐπὶ Πατρόκλῳ λύπης κεκούφισμαι τὴν ψυχήν.
542 ΕΔΗ. Καταβεβρωκώς.
543 ΤΕ. Ηὔξετο.
546 ΔΗ. Εἰς τοῦτο γὰρ ἐτράπη αὐτοῦ ἡ γνώμη.
547 ΠΟΡ. Νῦν ποικίλην. ἶριν δὲ λέγει νῦν, τὸ γιγνόμενον ἀεὶ τῷ ἀέρι πάθος, ὅ ἐστι νέφος ὑγρόν.
549 ΔΥΣ. Δυσθερμάντου, ψυχροῦ.
550 ΚΗ. Κακοῖ, βλάπτει, ἀνιᾷ, λυπεῖ.
551 ΠΥ. Σκεπάσασα, καλύψασα.

Δύσετ' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγειρε δὲ φῶτα ἕκαστον.
Πρῶτον δ' Ἀτρέος υἱὸν ἐποτρύνουσα προσηύδα,
Ἴφθιμον Μενέλαον, ὁ γάρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν,
Εἰσαμένη Φοίνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
“ Σοὶ μὲν δὴ, Μενέλαε, κατηφείη καὶ ὄνειδος
“ Ἔσσεται, εἴκ' Ἀχιλῆος ἀγαυοῦ πιστὸν ἑταῖρον
“ Τείχει ὕπο Τρώων ταχέες κύνες ἑλκύσωσιν·
“ Ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
“ Φοῖνιξ, ἄττα, γεραιὲ παλαιγενὲς, εἰ γὰρ Ἀθήνη
“ Δοίη κάρτος ἐμοὶ, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν·
“ Τῷ κεν ἔγωγ' ἐθέλοιμι παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
“ Πατρόκλῳ· μάλα γάρ με θανὼν ἐσεμάσσατο θυμόν·
“ Ἀλλ' Ἕκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει
“ Χαλκῷ δηϊόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὅττι ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων·
Ἐν δὲ βίην ὤμοισι καὶ ἐν γούνεσσιν ἔθηκε,
Καί οἱ μυίης θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἐνῆκεν,
Ἥτε, καὶ εἰργομένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο,
Ἰσχανάα δακέειν, λαρόν τέ οἱ αἷμ' ἀνθρώπου·
Τοίου μιν θάρσους πλῆσεν φρένας ἀμφιμελαίνας.

556 ΚΑ. Στυγνότης, λύπη. ἀπὸ τοῦ κάτω ἔχειν τὰ φάη.
557 ΕΣ. Γενήσεται.
561 ΦΟΙ. Νῦν, ὄνομα κύριον τοῦ Ἀχιλλέως τροφέως. ΑΤ. Τροφεῦ. Ἔστι δὲ νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον ἠθικὴ προσφώνησις. ΠΑ. Πάλαι γεγονὼς, πρεσβύτα.
562 ΑΠΕ. Ἀποκωλύοι.
563 ΤΩ. Ὅπως ἄν.
564 ΕΣΕ. Καθῆψε, καὶ ἐλύπησε τὴν ψυχὴν καὶ συνεπιμάξατο.
566 ΟΠΑ. Νῦν, κατόπιν διώκει.
568 ΠΑΜ. Πάντων πρώτη.
569 ΒΙ. Δύναμιν.
570 ΜΥ. Τὸ ἐπίμονον τοῦ ἥρωος λέγει. οὕτως γὰρ ἀποτρεπόμενος εἰς ἄλλον τόπον ἐπιτρέχειν εἰς τὸ αὐτόν.
571 ΕΙΡ. Κωλυομένη, διωκομένη. ΑΝ. Ἀνθρωπείου.
572 ΙΣ. Ἐπιθυμεῖ. ΛΑ. Προσηνὲς, γλυκύ.
573 ΘΑΡ. Θάρσους. ΑΜ. Νῦν, σκοτεινάς.

Βῆ

Βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
Ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς, υἱὸς Ἠετίωνος,
Ἀφνειός τ' ἀγαθός τε, μάλιστα δέ μιν τίεν Ἕκτωρ
Δήμου, ἐπεί οἱ ἑταῖρος ἔην φίλος εἰλαπιναστής·
Τόν ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος,
Ἀΐξαντα φόβονδε· διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
Δούπησεν δὲ πεσών· ἀτὰρ Ἀτρείδης Μενέλαος
Νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων ἔρυσεν μετὰ ἔθνος ἑταίρων.
Ἕκτορα δ' ἐγγύθεν ἱστάμενος ὤτρυνεν Ἀπόλλων,
Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὅς οἱ ἁπάντων
Ξείνων φίλτατος ἔσκεν, Ἀβυδόθι οἰκία ναίων·
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
« Ἕκτορ, τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσειεν;
« Οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὃς τὸ πάρος περ
« Μαλθακὸς αἰχμητής· νῦν δ' οἴχεται οἶος ἀείρας
« Νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων· σὸν δ' ἔκτανε πιστὸν ἑταῖρον,
« Ἐσθλὸν, ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν, υἱὸν Ἠετίωνος.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
Καὶ τότ' ἄρα Κρονίδης ἕλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
Μαρμαρέην, Ἴδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψεν·
Ἀστράψας δὲ, μάλα μεγάλ' ἔκτυπε· τὴν δὲ τίναξε·
Νίκην δὲ Τρώεσσι δίδου, ἐφόβησε δ' Ἀχαιούς.

577 ΔΗ. Δημοτῶν. ΕΙ. Ὁμοτράπεζος. συνευωχητής.

579 ΔΙΑ. Διήλασε δὲ τὸ δόρυ, ὥστε διελθεῖν εἰς τοὔμπροσθεν.

584 ΑΒΥ. Ἐν Ἀβύδῳ. Ἄβυδος δὲ πόλις Τροίας Ἑλλησπόντου.

588 ΜΑ. Πρέποντας πολεμίῳ τοὺς λόγους περιτέθεικεν ὁ Ποιητὴς, ἐπεί τοι οὐκ οἶδε δειλὸν τὸν Μενέλαον. βούλεται γὰρ ἀγαθὸν πανταχοῦ καλεῖ αὐτόν. ὅ ἐστιν ἐν μάχῃ. ΜΑΛ. Ἀνειμένος τῷ σώματι. ἀσθενής.

591 ΝΕ. Πύκνωμα τῆς λύπης, περιφραστικῶς. πλῆθος λύπης.

594 ΜΑΡ. Ἀντὶ τοῦ λαμπράν.

Πρῶτος Πηνέλεως Βοιώτιος ἦρξε φόβοιο·
Βλῆτο γὰρ ὦμον δουρὶ, πρόσω τετραμμένος αἰεὶ,
Ἄκρον ἐπιλίγδην· γράψεν δέ οἱ ὀστέον ἄχρις
Αἰχμὴ Πουλυδάμαντος· ὁ γάρ ῥ᾽ ἔβαλε σχεδὸν ἐλθών.
Λήϊτον αὖθ᾽ Ἕκτωρ σχεδὸν οὔτασε χεῖρ᾽ ἐπὶ καρπῷ,
Υἱὸν Ἀλεκτρυόνος μεγαθύμου· παῦσε δὲ χάρμης·
Τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκ ἔτι ἔλπετο θυμῷ
Ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρώεσσιν.
Ἕκτορα δ᾽ Ἰδομενεὺς μετὰ Λήϊτον ὁρμηθέντα
Βεβλήκει θώρηκα κατὰ στῆθος παρὰ μαζόν·
Ἐν καυλῷ δὲ ἐάγη δολιχὸν δόρυ· τοὶ δ᾽ ἐβόησαν
Τρῶες· ὁ δ᾽ Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαο
Δίφρῳ ἐφεστεῶτος· τοῦ μέν ῥ᾽ ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρτεν·
Αὐτὰρ ὁ Μηριόναο ὀπάονά θ᾽, ἡνίοχόν τε,
Κοίρανον, ὅς ῥ᾽ ἐκ Λύκτου εὐκτιμένης ἕπετ᾽ αὐτῷ·
Πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα, λιπὼν νέας ἀμφιελίσσας,
Ἤλυθε, καί κε Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
Εἰ μὴ Κοίρανος ὦκα ποδώκεας ἤλασεν ἵππους·
Καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ·
Αὐτὸς δ᾽ ὤλεσε θυμὸν ὑφ᾽ Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο.
Τὸν βάλ᾽ ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος, ἐκ δ᾽ ἄρ᾽ ὀδόντας
Ὦσε δόρυ πρυμνὸν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην·
Ἤριπε δ᾽ ἐξ ὀχέων, κατὰ δ᾽ ἡνία χεῦεν ἔραζε·
Καὶ τάγε Μηριόνης ἔλαβεν χείρεσσι φίλῃσι

597 ΦΟ. Φόβου. Φόβος δὲ νῦν, ἡ συνδίωξις.

599 ΕΠΙ. Οὐ κατὰ βάθος, ἀλλ᾽ ὅσον ἐπιψαῦσαι ἐξ ἐπιπολαίου τὴν ἐπιφάνειαν. ΓΡΑ. Ἐπέξεσεν. ΑΧΡΙ. Ἕως τέλους.

601 ΧΕΙΡ. Πρὸς τῇ χειρί.

607 ΚΑΥ. Τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος, τὸ ἐμβεβλημένον τῇ αἰχμῇ. ὅ ἐστι τῇ ἐπιδορατίδι.

612 ΠΕ. Ὁ Μηριόνης δηλονότι πεζὸς παρεγίνετο ἀπὸ τοῦ ναυστάθμου.

614 ΚΟΙ. Νῦν, ὄνομα κύριον.

Κύψας

Κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενῆα προσηύδα·
« Μάστιε νῦν, εἵως κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·
« Γινώσκεις δὲ καὶ αὐτὸς ὅτ' οὐκ ἔτι κάρτος Ἀχαιῶν.
Ὣς ἔφατ'· Ἰδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
Νῆας ἔπι γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ.
Οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
Ζεύς, ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδου ἑτεραλκέα νίκην.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
« Ὢ πόποι, ἤδη μέν γε καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστι,
« Γνοίη ὅτι Τρώεσσι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
« Τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἅπτεται, ὅστις ἀφείη,
« Ἢ κακὸς, ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰθύνει·
« Ἡμῖν δ' αὔτως πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.
« Ἀλλ' ἄγετ', αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
« Ἠμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
« Χάρμα φίλοις ἑτάροισι γενώμεθα νοστήσαντες·
« Οἵ που δεῦρ' ὁρόωντες ἀκηχέδατ', οὐδ' ἔτι φασὶν
« Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
« Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
« Εἴη δ' ὅστις ἑταῖρος ἀπαγγείλειε τάχιστα
« Πηλείδῃ· ἐπεὶ οὔ μιν ὀίομαι οὐδὲ πεπύσθαι
« Λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος.
« Ἀλλ' οὔπη δύναμαι ἰδέειν τοιοῦτον Ἀχαιῶν·
« Ἠέρι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοί τε καὶ ἵπποι.
« Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος υἷας Ἀχαιῶν,
« Ποίησον δ' αἴθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·

621 ΠΕ. Ὡς πεζός.
637 ΑΚΗ. Λυποῦνται.
641 ΠΕ. Ἀκηκοέναι, ἐγνωκέναι.
646 ΑΙ. Αἴθρη, ὁ ἀνέφελος, καὶ εὔδιος ἀήρ.

Ἐν

“ Ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον, ἐπεί νύ τοι εὔαδεν οὕτως.
Ὣς φάτο· τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα·
Αὐτίκα δ' ἠέρα μὲν σκέδασεν, καὶ ἀπῶσεν ὀμίχλην·
Ἠέλιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη.
Καὶ τότ' ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
“ Σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφὲς, αἴκεν ἴδηαι
“ Ζωὸν ἔτ' Ἀντίλοχον, μεγαθύμου Νέστορος υἱόν·
“ Ὄτρυνον δ' Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι θᾶσσον ἰόντα
“ Εἰπεῖν, ὅττι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἑταῖρος.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Βῆ δ' ἰέναι, ὥς τις τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
Ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ κεκάμησι κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων,
Οἵτε μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέσθαι,
Πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ, κρειῶν ἐρατίζων,
Ἰθύει, ἀλλ' οὔτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
Ἀντίοι ἀΐσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
Καιόμεναί τε δεταὶ, τάς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
Ἠῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
Ὣς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Ἤϊε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δίε, μή μιν Ἀχαιοὶ
Ἀργαλέου πρὸ φόβοιο ἕλωρ δηΐοισι λίποιεν.
Πολλὰ δὲ Μηριόνῃ τε καὶ Αἰάντεσσι κέλευεν·
“ Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, Μηριόνη τε,
“ Νῦν τις ἐνηείης Πατροκλῆος δειλοῖο

647 ΦΑ. Φωτί. τὸ αὐτὸ δὲ δηλοῖ τὸ σέλας. ΕΥ. Ἤρεσε.
652 ΣΚΕΠ. Σκέπτου, ὅρα.
659 ΒΟ. Ἐξαρπάσαι τὴν λιπαρωτάτην τῶν βοῶν.
667 ΠΡΟ. Ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ φόβου. ἢ πρὸ τοῦ ἀναγκασθῆναι φεύγειν. ΕΛΩΡ. Ἕλκυσμα.
670 ΕΝΗ. Πρᾳότητος, προσηνείας. ΔΕΙ. Δειλοῦ, ἀθλίου.

Μνησάσθω

" Μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι
" Ζωὸς ἐών· νῦν δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
Πάντοσε παπταίνων, ὥς' αἰετὸς, ὅν ῥά τε φασὶν
Ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν,
Ὅν τε καὶ ὑψόθ' ἐόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτὼξ
Θάμνῳ ὑπ' ἀμφικόμῳ καταχείμενος· ἀλλά τ' ἐπ' αὐτῷ
Ἔσσυτο, καί τε μιν ὦκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν·
Ὣς τότε σοὶ, Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄσσε φαεινὼ
Πάντοσε δινείσθην πολέων κατὰ ἔθνος ἑταίρων,
Εἴ που Νέστορος υἱὸν ἔτι ζώοντα ἴδοιο.
Τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
Θαρσύνονθ' ἑτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
" Ἀντίλοχ', εἰδ' ἄγε δεῦρο διοτρεφὲς, ὄφρα πύθηαι
" Λυγρῆς ἀγγελίης, ἣ μὴ ὤφελλε γενέσθαι.
" Ἤδη μέν σε καὶ αὐτὸν ὀΐομαι εἰσορόωντα
" Γινώσκειν, ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει·
" Νίκη δὲ Τρώων· πέφαται δ' ὤριστος Ἀχαιῶν
" Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται.
" Ἀλλὰ σύ γ' αἶψ' Ἀχιλῆϊ, θέων ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
" Εἰπεῖν, αἴκε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
" Γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ.

674 ΑΙ. Ὄρνις διορατικὸς καὶ ὀξὺς ἐν τῷ ὁρᾶν, καὶ ἵπτασθαι. φησὶ γὰρ Ἀριστοτέλης ὡς ἵστησιν τοὺς νεοσσοὺς πρὸς τὸν ἥλιον ἀναγκάζων βλέπειν, καὶ ὁ δυνηθεὶς ὁρᾶν, τοῦ αἰετοῦ ἐστιν υἱός· ὁ δὲ μὴ, ἐκβάλλεται, καὶ γίνεται ἁλιαίετος.

675 ΔΕΡ. Ὁρᾶν, βλέπειν. ΥΠΟΥ. Μεγάλων.

676 ΠΤΩΞ. Λαγωός. ἀπὸ τοῦ πτώσσειν.

677 ΘΑΜ. Συμφύτῳ τόπῳ. ΑΜ. Πανταχόθεν κομώσῃ.

680 ΔΙ. Ἐδινεῖτο. ὅ ἐστι περιεστρέφοντο.

693 ΓΥΜ. Ἄνευ τῶν ὅπλων.

Ὣς ἔφατ'· Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε, μῦθον ἀκούσας·
Δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλῆσθεν· θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή·
Ἀλλ' οὐδ' ὧς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησε·
Βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἑταίρῳ
Λαοδόκῳ, ὅς οἱ σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους·
Τὸν μὲν δακρυχέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο,
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.
Οὐδ' ἄρα σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ἤθελε θυμὸς
Τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
Ἀλλ' ὅγε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν,
Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει·
Στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κιών, εἶθαρ δὲ προσηύδα·
« Κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θοῇσιν,
« Ἐλθεῖν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ μιν οἴω
« Νῦν ἰέναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἕκτορι δίῳ·
« Οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο·
« Ἡμεῖς δ' αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
« Ἠμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
« Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
« Πάντα κατ' αἶσαν ἔειπες, ἀγακλεὲς ὦ Μενέλαε·
« Ἀλλὰ σὺ μέν, καὶ Μηριόνης, ὑποδύντε μάλ' ὦκα,

694 ΚΑ. Κατεστύγνασεν, ἐν στυγνότητι καὶ κατηφείᾳ ἐγένετο.
695 ΑΜ. Ἀφωνία, ἀφασία, ἔκπληξις.
696 ΕΣ. Ἐπεσχέθη.
697 ΕΦΗ. Ἐντολῆς.
702 ΗΘΕ. Ἠδύνατο.
705 ΑΝΗ. Ἤτοι ἀνέπεισεν, ἢ ἐνεκέλευεν ἀφηγεῖσθαι τῆς μάχης.
714 ΕΝΟ. Ἀθρόας μάχης.
716 ΑΓΑ. Λίαν ἔνδοξε.

« Νεκρὸν

“ Νεκρὸν ἀείραντες φέρετ᾽ ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὀπίσσω
“ Νῶϊ μαχησόμεθα Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι δίῳ,
“ Ἶσον θυμὸν ἔχοντες ὁμώνυμοι, οἳ τὸ πάρος περ
“ Μίμνομεν ὀξὺν ἄρηα παρ᾽ ἀλλήλοισι μένοντες.
  Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
Ὕψι μάλα μεγάλως· ἐπὶ δ᾽ ἴαχε λαὸς ὄπισθε
Τρωϊκὸς, ὡς εἴδοντο νέκυν αἴροντας Ἀχαιούς·
Ἴθυσαν δὲ κύνεσσιν ἐοικότες, οἵτ᾽ ἐπὶ κάπρῳ
Βλημένῳ ἀΐξωσι πρὸ κούρων θηρητήρων·
Ἕως μέν γάρ τε θέουσι, διαῤῥαῖσαι μεμαῶτες·
Ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἐν τοῖσιν ἑλίξεται, ἀλκὶ πεποιθὼς,
Ἄψ τ᾽ ἀνεχώρησαν, διά τ᾽ ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος·
Ὣς Τρῶες, εἴως μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἕποντο,
Νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
Ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ Αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ᾽ αὐτοὺς
Σταίησαν, τῶνδε τρέπετο χρὼς, οὐδέ τις ἔτλη
Πρόσσω ἀΐξας, περὶ νεκροῦ δηριάασθαι.
Ὣς οἵ γ᾽ ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν
Ἄγριος, ἠΰτε πῦρ, τό τ᾽ ἐπεσσύμενον, πόλιν ἀνδρῶν
Ὀρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ οἶκοι
Ἐν σέλαϊ μεγάλῳ· τὸ δ᾽ ἐπιβρέμει ἲς ἀνέμοιο·

720 ΙΣ. Ὅμοιον.
722 ΑΓ. Εἰς τὰς ἀγκάλας ἐλάμβανον.
723 ΛΑ. Πολλοὶ Τρῶες.
726 ΚΟΥ. Πρὸ νέων θηρατῶν.
728 ΕΛΙΞ. Ἐπιστρέφεται.
733 ΤΡΕ. Ἠλάσσετο ἡ ἰδέα τοῦ προσώπου.
734 ΔΗ. Μάχεσθαι, φιλονεικεῖν.
738 ΟΡ. Ὁρμώμενον, διεγειρόμενον, ΦΛΕ. Φλέγει. ΜΙ. Ἐλαττοῦνται, διαφθείρονται.
739 ΕΠΙ, Ἐπηχεῖ, ψοφεῖ.

Ὣς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητάων
Ἀζηχὴς ὀρυμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν.
Οἱ δ', ὥσθ' ἡμίονοι, κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες,
Ἕλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν,
Ἢ δοκὸν, ἠὲ δόρυ μέγα νήϊον· ἐν δέ τε θυμὸς
Τείρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἱδρῷ σπευδόντεσσιν·
Ὣς οἵ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον· αὐτὰρ ὄπισθεν
Αἴαντ' ἰσχανέτην, ὥσπερ πρὼν ἰσχάνει ὕδωρ
Ὑλήεις, πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκὼς·
Ὅστε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
Ἴσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίονδε τίθησι
Πλάζων, οὐδέ τι μιν σθένεϊ ῥηγνῦσι ῥέοντες·
Ὣς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
Τρώων· οἱ δ' ἅμ' ἕποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης, καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.
Τῶν δ', ὥστε ψαρῶν νέφος ἔρχεται, ἠὲ κολοιῶν,
Οὖλον κεκλήγοντες, ὅτε προΐδωσιν ἰόντα

742 ΑΜΦ. Περιβαλόντες καὶ ἀντερείσαντες ἀλλήλοις τὰς ἑαυτῶν δυνάμεις. ὅ ἐστι συνάψαντες καὶ ἰσώσαντες.

743 ΠΑΙ. Δυσπεριόδευτον, τραχεῖαν. ΑΤΑΡ. Ἀντὶ τοῦ ἄτροπον ὁδόν.

744 ΔΟ. Ξύλον.

747 ΙΣ. Ἐπεῖχον τὴν ὁρμὴν, καὶ ἐπεκώλυον. ΠΡΩΝ. Ὑλώδης τόπος, ἐξοχὴ ὄρους.

748 ΥΛΗ. Ὑλώδης, ξυλώδης. ΔΙΑ. Παρ' ὅλον τὸ πεδίον παρατεταμένως διήκων.

751 ΠΛΑ. Πλανῶν. νῦν δὲ ἀνακόπτων, καὶ ἀνακρούων.

752 ΑΝΕ. Ἀνέστελλον.

755 ΨΑ. Συναγελαστικὸν δὲ ὁ κολοιὸς καὶ φιλάλληλον. ὡς ἡ παροιμία, αἰεὶ κολοιὸς πρὸς κολοιὸν ἱζάνει. φασὶ δὲ οὕτως φιλαλλήλους εἶναι, ὡς εἴ τις ἔλαιον ἀποθῆται, ἀφορῶντας εἰς τὴν σκιὰν καὶ καταπίπτοντας δῆθεν πρὸς τοὺς ἑταίρους ἐλαιοῦσθαι καὶ ἀπίσκεσθαι. εἶδος ὀρνέων. ΝΕ. Νῦν τὸ πολὺ τῶν ὀρνέων πλῆθος.

756 ΟΥ. Ὀξὺ βοῶντες. ἢ πυκνόν.

Κίρκον, ὅ, τε σμικρῇσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν·
Ὣς ἄρ' ὑπ' Αἰνείᾳ τε καὶ Ἕκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν
Οὖλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρμης·
Πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περί τ' ἀμφί τε τάφρον,
φευγόντων Δαναῶν· πολέμου δ' οὐ γίνετ' ἐρωή.

757 ΚΙΡ. Εἶδος ἀετοῦ, ὁ λεγόμενος ΣΜΙ. Σμικραῖς. ἡ λέξις Ἰώνων. ἱέραξ. ὁ γὰρ ἀετὸς τὰ μεγάλα φονεύει. 761 ΕΡΩ. Ὁρμὴ, δίωξις.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Σ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ Σ.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ τὸν Πατρόκλου θάνατον ἐπιγνοὺς ὀδύρεται· ἀνελθοῦσα δὲ ἡ Θέτις ἐκ τῆς θαλάσσης, παρηγορεῖ αὐτὸν, καὶ παραινεῖ ἀπέχεσθαι τοῦ πολέμου, ἕως ἂν αὐτῷ ὅπλα κομίσῃ παρὰ τοῦ Ἡφαίστου. κελευσάσης δὲ Ἥρας, ἄοπλος προελθὼν ἐπὶ τὴν τάφρον, ἐπιφαίνεται τοῖς πολεμίοις, οἱ δὲ αὐτὸν ἐκπλαγέντες φεύγουσι· καὶ κατὰ τὴν φυγὴν πολλοὶ διαφθείρονται. τὸ δὲ τοῦ Πατρόκλου σῶμα διασώσαντες οἱ Μυρμιδόνες λούουσιν. Ἥφαιστος δὲ Ἀχιλλεῖ πανοπλίαν κατασκευάζει.

Ὁπλοποιΐα.

Σίγμα, Θέτις Ἀχιλῆϊ παρ' Ἡφαίστου φέρεν ὅπλα.

Σίγμα, τεύχεα τεῦξε καμὼν Ἥφαιστος Ἀχιλλεῖ.

ΩΣ οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθε.
Τὸν δ' εὗρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
" Ὤμοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αὖτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
" Νηυσὶν ἔπι κλονέονται, ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
" Μὴ δή μοι τελέσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,

1 ΩΣ. Οὕτως μὲν δὴ οὗτοι ἐμάχοντο δίκην θερμοῦ πυρός.

3 ΟΡ. Ὀρθὰς κεραίας ἐχόντων, ὀρθοπρύμνων. καλεῖται δὲ κεραία τὸ ἐπάνω τοῦ ἱστοῦ δεδεμένον πλάγιον ξύλον, οὗ ἐξάπτεται ἡ ὀθόνη.

5 ΟΧ. Στενάξας.

7 ΑΤΥ. Φοβούμενοι.

« Ὥς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε, καί μοι ἔειπε,
« Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον, ἔτι ζώοντος ἐμεῖο,
« Χερσὶν ὑπὸ Τρώων λείψειν φάος ἠελίοιο.
« Ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς,
« Σχέτλιος· ἦ τ' ἐκέλευον ἀπωσάμενον δήϊον πῦρ,
« Ἂψ ἐπὶ νῆας ἴμεν, μηδ' Ἕκτορι ἶφι μάχεσθαι.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγαυοῦ Νέστορος υἱὸς,
Δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν·
« Ὤμοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἦ μάλα λυγρῆς
« Πεύσεαι ἀγγελίης, ἣ μὴ ὤφελλε γενέσθαι.
« Κεῖται Πάτροκλος· νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται
« Γυμνοῦ· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν,
Χεύατο κὰκ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ᾔσχυνε πρόσωπον·
Νεκταρέῳ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη.
Αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστὶ τανυσθεὶς

9 ΔΙΕ. Διεσάφησεν. ΕΕΙ. Ἐζήτηται δὲ, πῶς οὐκ ἐστὶν Αὐτομέδων μηνυτὴς τοῦ τοῦ Πατρόκλου ἀναιρέσεως, ἀλλ' Ἀντίλοχος, καὶ διατί γυμνὸς τρέχει; ῥητέον οὖν, ὅτι Αὐτομέδοντι μὲν αἰσχρὸν ἦν μετὰ τῶν ἵππων ἔρχεσθαι πρὸς Ἀχιλλέα ἄπρακτον, τῶν ἄλλων ἀγωνιζομένων περὶ τοῦ σώματος. Ἀντίλοχος δὲ ταχύτατος ὢν τῶν ἄλλων προεκρίθη. καὶ γυμνὸς ἄπεισι, μετὰ τῶν ὅπλων τὰς συμφορὰς ἐκπέμπειν παραιτούμενος, ἢ διὰ τὸ μὴ βαρούμενον τοῖς ὅπλοις χρονίσαι τῇ ὁδῷ.

10 ΜΥΡ. Ἄκτωρ γένει μὲν ἦν Λοκρός· γήμας δὲ Αἴγιναν τὴν Ἀσωποῦ τοῦ Θηβαίου ποταμοῦ θυγατέρα μετὰ τὴν Διὸς μίξιν, καὶ καταμείνας ἐν Οἰνώνῃ ἐγέννησε Μενοίτιον. ὃς ἀνελθὼν ἐπὶ τὴν πατρῴαν Ὀποῦντα, Πάτροκλον ἐγέννησεν. ὃν εἰκότως Μυρμιδόνα εἶπε, διὰ τὸ γεννηθῆναι τὸν πατέρα αὐτοῦ ἐν Αἰγίνῃ.

12 ΜΑ. Ἀκριβῶς δή.

13 ΣΚΕΤ. Ἀντὶ τοῦ, σχετλιασμοῦ ἄξιος καὶ ἀγνώμων. ὡς πρὸς ἑαυτὸν δέ.

19 ΠΕΥ. Ἀκούσεις, μάθοις.

20 ΚΕΙ. Νῦν, ἀντὶ τοῦ ἀνῄρηται, τέθνηκεν.

22 ΑΧΕ. Πλῆθος λύπης. ὅ ἐστι πολλὴ λύπη.

23 ΚΟ. Τὴν κόνιν, τὴν σποδὸν παρὰ τὸ ἐκκεκαῦσθαι.

25 ΝΕΚ. Θείῳ, καθαρῷ. ΑΜ. Περιεκάθητο.

26 ΜΕ. Πολὺν τόπον κρατῶν.

Κεῖτο, φίλῃσι δὲ χερσὶ κόμην ᾔσχυνε δαΐζων.
Δμωαὶ δ', ἃς Ἀχιλεὺς ληΐσατο, Πάτροκλός τε,
Θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον, ἐκ δὲ θύραζε
Ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα· χερσὶ δὲ πᾶσαι
Στήθεα πεπλήγοντο, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστης.
Ἀντίλοχος δ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων,
Χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ·
Δείδιε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀποτμήξειε σιδήρῳ.
Σμερδαλέον δ' ᾤμωξεν· ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ,
Ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι,
Κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο
Πᾶσαι, ὅσαι κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηΐδες ἦσαν.
Ἔνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε, Θάλειά τε, Κυμοδόκη τε,
Νησαίη, Σπειώ τε, Θόη θ', Ἁλίη τε βοῶπις,
Κυμοθόη τε, καὶ Ἀκταίη, καὶ Λιμνώρεια,
Καὶ Μελίτη, καὶ Ἴαιρα, καὶ Ἀμφιθόη, καὶ Ἀγαυή,
Δωτώ τε, Πρωτώ τε, Φέρουσά τε, Δυναμένη τε,
Δεξαμένη τε, καὶ Ἀμφινόμη, καὶ Καλλιάνειρα,
Δωρὶς, καὶ Πανόπη, καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια,
Νημερτής τε, καὶ Ἀψευδής, καὶ Καλλιάνασσα·
Ἔνθα δὲ ἦν Κλυμένη, Ἰάνειρά τε, καὶ Ἰάνασσα,
Μαῖρα, καὶ Ὠρείθυια, ἐϋπλόκαμός τ' Ἀμάθεια·
Ἄλλαι θ', αἳ κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηΐδες ἦσαν.
Τῶν δὲ καὶ ἀργύφεον πλῆτο σπέος· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι

27 ΗΣ. Καθύβρισε. ΔΑΙ. Διακόπτων, σπαράσσων.
28 ΛΗΙ. Ἐκ λαφύρων ἐκτήσατο.
29 ΑΚΗ. Λυπούμεναι.
31 ΠΕ. Ἔπλησσον.
33 ΚΥ. Ἔνδοξον.
34 ΑΠΟΤ. Ἀποτέμοι.
37 ΚΩ. Ἀνέκλαυσεν. ΑΜ. Περὶ αὐτὸν ἠθροίζοντο.
48 ΕΥ. Εὔκοσμος, καλή.
50 ΑΡ. Μέγα, ἢ λαμπρόν. ΠΛΗ. Ἐπληροῦτο.

Στήθεα πεπλήγοντο· Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο·
" Κλῦτε, κασίγνηται Νηρηΐδες, ὄφρ' εὖ πᾶσαι
" Εἴδετ' ἀκούσασαι ὅσ' ἐμῷ ἔνι κήδεα θυμῷ.
" Ὤμοι ἐγὼ δειλή, ὤμοι δυσαριστοτόκεια,
" Ἥτ' ἐπεὶ ἂρ τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
" Ἔξοχον ἡρώων, ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἶσος,
" Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὣς γουνῷ ἀλωῆς,
" Νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω,
" Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
" Οἴκαδε νοστήσαντα δόμον Πηλήϊον εἴσω.
" Ὄφρα δέ μοι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
" Ἄχνυται, οὐδέ τι οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
" Ἀλλ' εἶμ', ὄφρα ἴδω τε φίλον τέκος, ἠδ' ἐπακούσω,
" Ὅ, ττι μιν ἵκετο πένθος ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.
Ὣς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος· αἱ δὲ, σὺν αὐτῇ
Δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δέ σφισι κῦμα θαλάσσης
Ῥήγνυτο· ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἵκοντο,
Ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερὼ, ἔνθα θαμειαὶ
Μυρμιδόνων εἴρυντο νέες ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα.
Τῷ δὲ βαρυστενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ,
Ὀξὺ δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἑοῖο·
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
" Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε· τὰ μὲν δή τοι τετέλεσται
" Ἐκ Διὸς, ὡς ἄρα δὴ πρίν γ' εὔχεο, χεῖρας ἀνασχὼν,

53 ΕΙ. Ἀντὶ τοῦ εἴδητε, ἢ γνῶσθε.
54 ΔΥ. Ἐπὶ κακῷ τὸν ἄριστον τετοκυῖα.
56 ΑΝΕ. Ηὐξήθη. ΕΡ. Φυτῷ.
57 ΓΟΥ. Ἐν τῷ γονιμωτάτῳ τόπῳ τῆς γῆς.
64 ΑΠΟ. Χωρὶς ὄντα τοῦ πολέμου.
66 ΠΕ. Περιερρήγνυτο δὲ αὐτοῖς τὰ τῆς θαλάσσης κύματα.
68 ΑΚ. Παραθαλάσσιον τόπον, αἰγιαλόν. ΕΠΙΣ. Ἐφεξῆς.

" Πάντας ἐπὶ πρύμνῃσιν ἀλήμεναι υἷας Ἀχαιῶν,
" Σεῦ ἐπιδευομένους, παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα.
Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Μῆτερ ἐμὴ, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσσεν·
" Ἀλλὰ τί μοι τῶν ἦδος, ἐπεὶ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος
" Πάτροκλος; τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῖον ἑταίρων,
" Ἶσον ἐμῇ κεφαλῇ, τὸν ἀπώλεσα· τεύχεα δ' Ἕκτωρ
" Δῃώσας ἀπέδυσε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
" Καλά· τὰ μὲν Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα,
" Ἤματι τῷ ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον εὐνῇ.
" Ὡς ὄφελες σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτῃς ἁλίῃσι
" Ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.
" Νῦν δ' ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μύριον εἴη
" Παιδὸς ἀποφθιμένοιο· τὸν οὐχ ὑποδέξεαι αὖτις
" Οἴκαδε νοστήσαντ'· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε
" Ζώειν, οὐδ' ἄνδρεσσι μετέμμεναι, αἴκε μὴ Ἕκτωρ
" Πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς, ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃ,
" Πατρόκλοιο δ' ἕλωρα Μενοιτιάδεω ἀποτίσῃ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις καταδακρυχέουσα·
" Ὠκύμορος δή μοι, τέκος, ἔσσεαι, οἷ' ἀγορεύεις·
" Αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἕκτορα πότμος ἑτοῖμος.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
" Αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἑταίρῳ
" Κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης

76 ΑΛΗ. Συναθροισθῆναι, συγκλεισθῆναι.

77 ΕΠΙ. Προσδεομένους, χρῄζοντας. ΑΕΚ. Δεινά. ἢ τὰ μὴ ἡσυχίας ἄξια, ταραχώδη.

80 ΗΔ. Ἡδονὴ, ὠφέλεια, ὄφελος.

82 ΙΣ. Ἐπίσης ἐμαυτῷ.

86 ΑΛΙ. Ταῖς παραθαλασσίαις Νηρηΐσιν.

93 ΠΑ. Τιμωρίαν ᾗ παράσχῃ ἀξίαν ὑπὲρ τοῦ Πατρόκλου ἀναιρέσεως.

" Ἔφθιτ'·

" Ἔφθιτ᾽· ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.
" Νῦν δ᾽ ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
" Οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμην φάος, οὐδ᾽ ἑτάροισι
" Τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἕκτορι δίῳ·
" Ἀλλ᾽ ἧμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
" Τοῖος ἐὼν, οἷος οὔτις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
" Ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ᾽ ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
" Ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν, ἔκ τ᾽ ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
" Καὶ χόλος, ὅς τ᾽ ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι·
" Ὅστε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο,
" Ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν ἀέξεται, ἠΰτε καπνός·
" Ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
" Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
" Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ.
" Νῦν δ᾽ εἶμ᾽, ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχείω
" Ἕκτορα· κῆρα δ᾽ ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δὴ
" Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἠδ᾽ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
" Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος φύγε κῆρα,
" Ὅσπερ φίλτατος ἔσκε Διῒ Κρονίωνι ἄνακτι·
" Ἀλλά ἑ μοῖρα δάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης·
" Ὡς καὶ ἐγὼν, εἰ δή μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται,
" Κείσομ᾽, ἐπεί κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην,

100 ΔΗ. Ἐνεπόδισεν. ΑΡΗΣ. Βλάβης καὶ κακώσεως ἀποτρεπτικόν. ὅ ἐστι κωλυτὴν καὶ βοηθόν. οἱ δὲ, Ἄρεος ἀλκτῆρα, ἀποτρεπτικὸν πολέμου. Παραμυθίσηος μὲν οὖν βαρυτόνως, τὸ ἔδησεν ἀποδίδωσιν οὕτως· ὁ δὲ πόλεμος τὴν ἐμὴν ἀφιλόμενος πανοπλίαν, ἔδησεν ἐμοῦ τὴν ἔξοδον, ὥστε ἀλκτῆρα μὴ γενέσθαι Πατρόκλου, ὅπερ ἐστὶ βοηθόν. Πτολεμαῖος δὲ ὁ Ἀσκαλωνίτης περισπᾷ τὸ ἔδησε, φησίν.

101 ΝΕ. Οὐ παραγενήσομαι, οὐχ ὑποστρέψω.

104 ΕΤΩ. Μάταιον βάρος τῆς γῆς.

108 ΕΦΕ. Παρώξυνε, παρώρμησε. ΠΟ. Τὸν πάνυ σώφρονα, καὶ συνετόν.

109 ΚΑ. Καταχεομένου, στάζοντος.

111 ΕΧΟ. Εἰς ὀργὴν ἤγαγε.

112 ΠΡΟ. Προγεγονέναι συμβάντα.

114 ΦΙ. Προσφιλεστάτης κεφαλῆς.

" Καί τινα Τρωϊάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων,
" Ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ παρειάων ἁπαλάων
" Δάκρυ' ὀμορξαμένην, ἀδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην·
" Γνοῖεν δ' ὡς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι.
" Μηδέ μ' ἔρυκε μάχης, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
" Ναὶ δὴ τοῦτό γε, τέκνον, ἐτήτυμον· οὐ κακόν ἐστι,
" Τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
" Ἀλλά τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται,
" Χάλκεα, μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἕκτωρ
" Αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται· οὐδέ ἕ φημὶ
" Δηρὸν ἐπαγλαϊεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.
" Ἀλλὰ σὺ μὲν μήπω καταδύσεο μῶλον Ἄρηος,
" Πρίν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδηαι.
" Ἠῶθεν γὰρ νεῦμαι ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
" Τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστοιο ἄνακτος.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τράπεθ' υἷος ἑοῖο·
Καὶ στρεφθεῖσ', ἁλίῃσι κασιγνήτῃσι μετηύδα·
" Ὑμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
" Ὀψόμεναί τε γέρονθ' ἅλιον καὶ δώματα πατρὸς,
" Καί οἱ πάντ' ἀγορεύσατ'· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὄλυμπον
" Εἶμι παρ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, αἴκ' ἐθέλῃσιν
" Υἱεῖ ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.
Ὣς ἔφατ'· αἱ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν.
Ἡ δ' αὖτ' Οὔλυμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
Ἤϊεν, ὄφρα φίλῳ παιδὶ κλυτὰ τεύχε' ἐνείκοι.

124 ΟΜΟΡ. Ἀποψησαμένην. ΑΔΙ. Ἐλεεινὸν, οἰκτρόν. ΣΤΟ. Στενάξαι. ΕΦΕΙ. Ἀναγκάσαιμι.

131 ΑΓΑΛ. Χαίρει.

133 ΕΠΑ. Ἀγαλλιᾶσθαι, γαυριᾶν.

134 ΜΩ. Τὸν μολιτμὸν τῆς μάχης.

136 ΗΩ. Ἕωθεν, ὄρθρου, πρὸ τοῦ τὸν ἥλιον ἀνατεῖλαι.

Τὴν

Τὴν μὲν ἄρ' Οὔλυμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
Φεύγοντες, νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο.
Οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλῆος.
Αὖτις γὰρ δὴ τόν γε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι,
Ἕκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς, φλογὶ ἴκελος ἀλκήν.
Τρὶς μέν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἕκτωρ,
Ἑλκέμεναι μεμαὼς, μέγα δὲ Τρώεσσιν ὁμόκλα·
Τρὶς δὲ δύ' Αἴαντες θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκὴν,
Νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν· ὁ δ' ἔμπεδον ἀλκὶ πεποιθὼς,
Ἄλλοτ' ἐπαΐξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὖτε
Στάσκε μέγα ἰάχων· ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν.
Ὡς δ' ἀπὸ σώματος οὔτι λέοντ' αἴθωνα δύνανται
Ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινάοντα δίεσθαι·
Ὥς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύω Αἴαντε κορυστὰ
Ἕκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίξασθαι.
Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε, καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος,
Εἰ μὴ Πηλείωνι ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
Ἄγγελος ἦλθε θέουσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι,
Κρύβδα Διὸς, ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἧκέ μιν Ἥρη·
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ Ὄρσεο, Πηλείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
“ Πατρόκλῳ ἐπάμυνον, οὗ εἵνεκα φύλοπις αἰνὴ
“ Ἕστηκε πρὸ νεῶν· οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,
“ Οἱ μὲν ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνειῶτος,

156 ΟΜΟ. Ἠπείλει, παρεκελεύετο.
158 ΑΠΕ. Ἀπεκίνησαν, διέσεισαν.
161 ΣΩ. Ἀπό τινος ζώου. νεκροῦ γάρ φασι μὴ ἅπτεσθαι λέοντα. ΑΙΘΩ. Διάπυρον, θερμόν.
162 ΔΙ. Διῶξαι.
168 ΚΡΥΒ. Λαθραίως.
170 ΟΡ. Διεγείρου.

“ Οἱ

“ Οἱ δὲ ἐρύσσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
“ Τρῶες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ,
“ Ἑλκέμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δέ ἑ θυμὸς ἀνώγει
“ Πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι, ταμόνθ' ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.
“ Ἀλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κεῖσο· σέβας δέ σε θυμὸν ἱκέσθω,
“ Πάτροκλον Τρῳῇσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι·
“ Σοὶ λώβη, αἴκέν τι νέκυς ᾐσχυμμένος ἔλθῃ.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
“ Ἶρι θεά, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἧκε;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
“ Ἥρη με προέηκε, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις·
“ Οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος, οὐδέ τις ἄλλος
“ Ἀθανάτων, οἳ Ὄλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
“ Πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχε' ἐκεῖνοι·
“ Μήτηρ δ' οὔ με φίλη πρίν γ' εἴα θωρήσσεσθαι,
“ Πρίν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι·
“ Στεῦτο γὰρ Ἡφαίστοιο πάρ' οἰσέμεν ἔντεα καλά.
“ Ἄλλου δ' οὔ τευ οἶδα τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,
“ Εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο·
“ Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὅγ', ἔλπομ', ἐνὶ πρώτοισιν ὁμιλεῖ,
“ Ἔγχεϊ δηϊόων περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.

174 ΕΡΥ. Ἑλκύσαι.
175 ΕΠΙ. Ἐπ' εὐθείας ὁρμῶσι.
177 ΠΗΞ. Ἀνασκολοπίσαι.
178 ΑΝΑ. Ἀνάστηθι. ΚΕΙ. Ἀργὸς διατέλει. ΣΕ. Αἰδοῦς καὶ σεβασμοῦ ἄξιον.
180 ΛΩ. Διαφθορὰ. ΗΣ. Καθυβρισμένος.
184 ΚΥ. Ἔνδοξος, σεμνή.
191 ΗΦΑΙ. Παρὰ Ἡφαίστου. καὶ ἔστιν ὁ τρόπος ἀναστροφή.
192 ΑΛ. Ἀλλ' οὐδενὸς οἶδα ἁρμόζουσάν μοι πανοπλίαν. διατί δέ φησι, τὴν Πατρόκλου πανοπλίαν οὐκ ἀναλαμβάνει ὁ Ἀχιλλεύς, ἐπειδὴ καὶ Πατρόκλῳ τὰ αὐτοῦ ἥρμοσε; καί φασί τινες ὅτι κατήγγελκεν ἦν ταπεινὸν φαίνεσθαι τοῖς τεθαῤῥηκόσιν. οἱ δὲ, ὅτι τὰ τοῦ Πατρόκλου Αὐτομέδων εἶχεν, ἵνα διὰ παντὸς Ἀχιλλέως ἡνίοχος νομίζηται.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
« Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅτι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·
« Ἀλλ' αὔτως ἐπὶ τάφρον ἰὼν, Τρώεσσι φάνηθι,
« Αἴκέ σ' ὑποδδείσαντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
« Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν
« Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὦρτο Διῒ φίλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
Ὤμοις ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν·
Ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε δῖα θεάων
Χρύσεον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαῖε φλόγα παμφανόωσαν.
Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται
Τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δήιοι ἀμφιμάχονται,
Οἵτε πανημέριοι στυγερῷ κρίνονται ἄρηϊ
Ἄστεος ἐκ σφετέρου, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
Πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δ' αὐγὴ
Γίγνεται ἀΐσσουσα, περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι,
Αἴκέν πως σὺν νηυσὶν ἄρεως ἀλκτῆρες ἵκωνται·
Ὣς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανε.
Στῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος, οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς
Μίσγετο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφετμήν.
Ἔνθα στὰς ἤϋσ'· ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
Φθέγξατ'· ἀτὰρ Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον ὦρσε κυδοιμόν.

197 ΟΤΙ. Γρ. Ὅ τοι.
198 ΑΥ. Οὕτως ὡς ἔχεις.
205 ΑΜ. Τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ νέφει ἐκάλυπτεν.
207 ΩΣ. Ἔθος τοῖς ἀρχαίοις, τοὺς πολεμουμένους τῇ μὲν ἡμέρᾳ καπνὸν ἀπὸ τῶν τειχῶν διεγείρειν, τῇ δὲ νυκτὶ φλόγα, τὴν ἀπὸ τῶν περιοίκων βοήθειαν καὶ συμμαχίαν ἐπικεκλημένους. οὐδέπω γὰρ ἦν εὑρεθεῖσα σάλπιγξ.
211 ΕΠΗ. Ἐπάλληλοι, πυκνοί.
212 ΠΕ. Τοῖς περιοίκοις.
213 ΑΡΕ. Ἀποτρεπτικοὶ τοῦ πολέμου.
214 ΣΕ. Λαμπρότης.
216 ΩΠΙ. Ἐπεστρέφετο, φροντίδα ἐποιεῖτο.

Ὣς

Ὡς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνὴ, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ
Ἄστυ περιπλομένων δηΐων ὕπο θυμοραϊστέων·
Ὣς τότ' ἀριζήλη φωνὴ γένετ' Αἰακίδαο.
Οἱ δ', ὡς οὖν ἄιον ὄπα χάλκεον Αἰακίδαο,
Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι
Ἂψ ὄχεα τρόπεον· ὄσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ.
Ἡνίοχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ
Δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλείωνος
Δαιόμενον· τὸ δ' ἔδαιε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε δῖος Ἀχιλλεύς·
Τρὶς δ' ἐκυκήθησαν Τρῶες κλειτοί τ' ἐπίκουροι.
Ἔνθα δὲ καὶ τότ' ὄλοντο δυώδεκα φῶτες ἄριστοι,
Ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπ' ἐκ βελέων ἐρύσαντες,
Κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι
Μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι ποδώκης εἵπετ' Ἀχιλλεὺς,
Δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἴσιδε πιστὸν ἑταῖρον
Κείμενον ἐν φερέτρῳ, δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
Τόν ῥ' ἤτοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
Ἐς πόλεμον, οὐδ' αὖτις ἐδέξατο νοστήσαντα.
Ἠέλιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
Πέμψεν ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοὰς ἀέκοντα νέεσθαι·

219 ΣΑΛ. Ἀπὸ τῶν ἰδίων χρόνων ὁ Ποιητὴς ὠνόμασε τὴν σάλπιγγα, ἐπεὶ οὐδέπω εὕρητο παρὰ τοῖς παλαιοῖς. κόχλῳ γὰρ θαλασσίῳ ἐσάλπιζον. ΑΡΙ. Μεγάλως ἔκδηλος.

220 ΠΕ. Περιφερομένων. ΘΥ. Τῆς ψυχῆς φθαρτικῶν.

222 ΑΙ. Ἤκουον. ΟΠΑ. Στερεὰν φωνήν.

324 ΑΨ. Εἰς τοὐπίσω περιέστρεφον τὰ ἅρματα. ΟΣ. Προεώρων. κατὰ διάνοιαν προέβλεπον.

225 ΕΚ. Ἐξεπλάγησαν.

229 ΕΚΥ. Ἐταράχθησαν.

231 ΑΜ. Περὶ τοῖς ἰδίοις.

234 ΜΥ. Ὀδυρόμενοι, κλαίοντες.

236 ΦΕ. Νεκροφόρῳ κλινιδίῳ, ἢ φορείῳ.

239 ΑΚΑ. Μηδέποτε κοπιῶντα.

Ἠέλιος

Ἠέλιος μὲν ἔδυ, παύσαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ
Φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοιΐου πολέμοιο.
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
Χωρήσαντες, ἔλυσαν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους.
Ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο, πάρος δόρποιο μέδεσθαι·
Ὀρθῶν δ' ἑσταότων ἀγορὴ γένετ', οὐδέ τις ἔτλη
Ἕζεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
Τοῖσι δὲ Πουλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν
Πανθοΐδης· ὁ γὰρ οἶος ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
Ἕκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἰῇ δ' ἐν νυκτὶ γένοντο·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἂρ μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα·
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
“ Ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
“ Ἄστυδε νῦν ἰέναι, μὴ μίμνειν ἠῶ δῖαν
“ Ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσίν· ἑκὰς δ' ἀπὸ τείχεος εἰμέν.
“ Ὄφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μήνιε δίῳ,
“ Τόφρα δὲ ῥηΐτεροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί.
“ Χαίρεσκον γὰρ ἔγωγε θοῇς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
“ Ἐλπόμενος νῆάς γ' αἱρησέμεν ἀμφιελίσσας·
“ Νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα ποδώκεα Πηλείωνα·
“ Οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθελήσει
“ Μίμνειν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ

245 ΕΣ. Εἰς τὴν ἐκκλησίαν συνηθροίζοντο. πῶς τί φησιν ἐκκλησίαν ἀθροίζει; τινὲς μὲν ἐν τῇ Ποιητικῇ φασὶ μετάξαι τὴν μάχην εἰς λόγους ἀεὶ θηρώμενον τὸ ποικίλον. εἰ δὲ διὰ δέος τοὺς Τρῶας αὐτομάτους συνδραμεῖν καὶ ἀναγκασθῆναι δημηγορεῖν τοὺς ἡγεμόνας.

254 ΑΜ. Ἐπιμελῶς βουλεύεσθε.

258 ΡΗΙ. Εὐκολώτεροι ἐν τῷ πολέμῳ, εὐκαταγώνιστοι. ΠΟ. Ἀντὶ τοῦ πολεμίζεσθαι, μάχεσθαι. Περίφρασις ὁ τρόπος.

259 ΙΑΥ. Ἐπαυλιζόμενος ταῖς ναυσί, καθεύδων.

“ Ἠ οὔπω κεκόρησθε ἐελμένοι ἔνδοθι πύργων;
“ Πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι
“ Πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον, πολύχαλκον·
“ Νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά·
“ Πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μῃονίην ἐρατεινὴν
“ Κτήματα περνάμεν᾽ ἵκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεύς.
“ Νῦν δ᾽ ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω
“ Κῦδος ἀρέσθ᾽ ἐπὶ νηυσὶ, θαλάσσῃ τ᾽ ἔλσαι Ἀχαιοὺς,
“ Νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν᾽ ἐνὶ δήμῳ·
“ Οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ ἐάσω.
“ Ἀλλ᾽ ἄγεθ᾽, ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα πάντες·
“ Νῦν μὲν δόρπον ἕλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι,
“ Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
“ Τρώων δ᾽ ὃς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει,
“ Συλλέξας, λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι,
“ Τῶν τινα βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν, ἤπερ Ἀχαιούς.
“ Πρωῒ δ᾽ ὑπ᾽ ἠοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
“ Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.
“ Εἰ δ᾽ ἐτεὸν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεὺς,
“ Ἄλγιον, αἴκ᾽ ἐθέλῃσι, τῷ ἔσσεται· οὔ μιν ἔγωγε
“ Φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ᾽ ἄντην

287 ΚΕ. Ἐκορέσθητε, ἐπληρώθητε. ΕΕΛ. Συγκεκλεισμένοι, συνηγμένοι.

289 ΜΥ. Ἔλεγον.

291 ΜΗ. Λυδίαν. οὕτω γὰρ πρότερον ἐκαλεῖτο.

292 ΠΕΡ. Πιπρασκόμενα. ΙΚ. Ἀφικνεῖται, ἢ ἀπέρχεται. ΩΔΥ. Ἐχολώθη, ὠργίσθη.

295 ΝΟ. Βουλεύματα. ΦΑΙ. Διαφανῆ ἐποίησεν.

298 ΤΕ. Ἐν τοῖς τάγμασιν.

300 ΤΡΩ. Καὶ τὰ ἑξῆς. Τῶν δὲ Τρώων ὅστις ἂν ὑπερβαλλόντως ἀνιᾶται ἐπὶ τοῖς χρήμασι, ὡς μέλλων ἀπολύειν αὐτὰ ὑπὸ τῶν πολεμίων. τοῦτο γὰρ ἐλλεῖπον, προσυπακούεται συναγαγὼν αὐτὰ, δότω τοῖς πολίταις. βέλτιον γάρ ἐστιν ὑπὸ τούτων αὐτὰ δαπανηθῆναι.

301 ΚΑ. Δότω αὐτὰ τῷ πλήθει καταναλῶσαι.

302 ΕΠΑΥ. Ἀπόνασθαι, ἀπολαῦσαι.

 Στήσομαι,

« Στήσομαι, ἤ κε φέρῃσι μέγα κράτος, ἦ κε φεροίμην.
« Ξυνὸς Ἐνυάλιος, καί τε κτανέοντα κατέκτα.
Ὣς Ἕκτωρ ἀγόρευ'· ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν,
Νήπιοι· ἐκ γάρ σφεων φρένας εἵλετο Παλλὰς Ἀθήνη·
Ἕκτορι μὲν γὰρ ἐπῄνησαν κακὰ μητιόωντι,
Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὔτις, ὃς ἐσθλὴν φράζετο βουλήν.
Δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατόν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες·
Τοῖσι δὲ Πηλείδης ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,
Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου·
Πυκνὰ μάλα στενάχων· ὥστε λὶς ἠϋγένειος,
Ὧ, ῥά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφηβόλος ἁρπάσῃ ἀνὴρ
Ὕλης ἐκ πυκινῆς· ὁ δέ τ' ἄχνυται ὕστερος ἐλθών·
Πολλὰ δέ τ' ἄγκε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἴχνι' ἐρευνῶν,
Εἴποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δριμὺς χόλος αἱρεῖ·
Ὣς ὁ βαρυστενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν·
« Ὢ πόποι, ἦ ῥ' ἅλιον ἔπος ἔκβαλον ἤματι κείνῳ,
« Θαρσύνων ἥρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισι·
« Φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπόεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν,
« Ἴλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε ληΐδος αἶσαν.
« Ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·
« Ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι

309 ΞΥ. Κοινὴ ἡ τοῦ πολέμου τύχη. ΚΤΑ. Ἐλπίζοντα ἀνελεῖν τὸν πλησίον, συμβαίνει πολλάκις ὑπ' ἐκείνου ἀναιρεθῆναι.

316 ΑΔΙ. Ὀξέος, οἰκτροῦ.

317 ΧΕΙ. Ἀμφίβολον πότερον τὰς ἑαυτοῦ ἀνδροφόνους χεῖρας ὁ Ἀχιλλεὺς ἐπιθεὶς τῷ τοῦ ἑταίρου στήθει, ἢ τὰς τοῦ ἀνδροφόνου Πατρόκλου ἐπιθεὶς τῷ ἰδίῳ στήθει. βέλτιον δὲ τὸ πρότερον.

319 ΣΚΥΜ. Ὀξυτονουμένης μὲν τῆς προφορᾶς τῆς συλλαβῆς, τὸ τοῦ λέοντος ἔκγονον· βαρυνομένης δὲ, τὰ τῶν ἄλλων ζώων. ΕΛΑ. Κυνηγός.

321 ΑΓ. Τοὺς συνδένδρους τόπους τῶν ὀρῶν.

324 ΕΚ. Μάτην προηκάμην.

326 ΟΠΟ. Ὀποῦντα. πόλις τῆς Λοκρίδος.

329 ΠΕ. Εἵμαρται. ΕΡΕΥ. Ἐρυθρὰν τῷ αἵματι ποιῆσαι.

" Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ· ἐπεὶ οὐδέ με νοστήσαντα
" Δέξεται ἐν μεγάροισι γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς,
" Οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει.
" Νῦν δ' ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε, σεῦ ὕστερος εἶμ' ὑπὸ γαῖαν,
" Οὔ σε πρὶν κτεριῶ, πρίν γ' Ἕκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι
" Τεύχεα καὶ κεφαλὴν μεγαθύμου σεῖο φονῆος·
" Δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
" Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς.
" Τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσι κείσεαι αὔτως·
" Ἀμφὶ δέ σε Τρωαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
" Κλαύσονται, νύκτας τε καὶ ἤματα δακρυχέουσαι·
" Τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα, βίηφί τε δουρί τε μακρῷ,
" Πιείρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.
Ὣς εἰπὼν, ἑτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα
Πάτροκλον λούσειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα.
Οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἑλόντες·
Γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ·
Αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ,
Καὶ τότε δὴ λοῦσάν τε, καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ·
Ἐν δ' ὠτειλὰς πλῆσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο·
Ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες, ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν

334 ΚΤΕ. Θάψω.
336 ΑΠΟ. Τοὺς τραχήλους ἀποτέμω.
341 ΚΑ. Μετὰ κακοπαθείας, καὶ πόνου ἐκτησάμεθα.
342 ΠΙ. Πλουσίας, εὐδαίμονας.
344 ΑΜ. Ἐν τῷ πυρὶ θερμᾶναι τὸ ὕδωρ.
345 ΒΡΟ. Τὸν τῆς μάχης μολυσμόν.
346 ΛΟ. Ἐξ οὗ τὰ λουτρὰ καὶ καθάρσια γίγνονται.
348 ΓΑ. Χάρημα, τὸ πλάτος τοῦ λέβητος. ΑΜ. Περιέλαβε, περιεῖχεν.
351 ΑΛΕΙ. Ἀπὸ ἀλείμματος ἐλαίου. ΕΝ. Ἐννεωροῦς. Ὥρος γὰρ ὁ χρόνος.
352 ΕΑ. Λεπτῷ πέπλῳ, παρὰ τὸ ἕννυσθαι. ΛΙ. Λιτῷ, καὶ ἀποικίλῳ τῷ ὑφάσματι.

Ἐς

Ὄφρα οἱ αὐτόματοι θεῖον δυσαίατ᾽ ἀγῶνα,
Ἠδ᾽ αὖτις πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα ἰδέσθαι.
Οἱ δ᾽ ἤτοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὔατα δ᾽ οὔπω
Δαιδάλεα προσέκειτο, τά ῥ᾽ ἤρτυε, κόπτε δὲ δεσμούς.
Ὄφρ᾽ ὅγε ταῦτ᾽ ἐπονεῖτο ἰδυίῃσι πραπίδεσσι,
Τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
Τὴν δὲ ἴδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος
Καλὴ, τὴν ὤπυιε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις.
Ἔν τ᾽ ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽, ἔκ τ᾽ ὀνόμαζε·
" Τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ,
" Αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις·
" Ἀλλ᾽ ἕπεο προτέρω, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, πρόσω ἄγε δῖα θεάων.
Τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
Καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
Κέκλετο δ᾽ Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, εἶπέ τε μῦθον·
" Ἥφαιστε, πρόμολ᾽ ὧδε, Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει.
Τὴν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
" Ἦ ῥά νυ μοι δεινή τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
" Ἥ μ᾽ ἐσάωσ᾽ ὅτε μ᾽ ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα,
" Μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἥ μ᾽ ἐθέλεσκε
" Κρύψαι χωλὸν ἐόντα· τότ᾽ ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ,

376 ΘΕΙ. Εἰς τὰ τῶν θεῶν καταλεύσοντ) ... μένη ἢ ἀθροίσματα.

378 ΤΟΣ. Τὸ μὲν λοιπὸν παντελῶς ἔχον. ὅ ἐστι τετελειωμένον.

379 ΗΡ. Κατεσκεύαζεν. ΚΟΠ. Κατεσκεύασεν, ἐχάλκευε. ΔΕΣ. Ἥλους, καθ᾽ ὃ συμβάλλουσι καὶ συνδεσμοῦσι τὰ ὦτα τοῦ τρίποδος.

382 ΠΡΟ. Προελθοῦσα. ΛΙ. Ἤτοι λαμπρὰ ἔχουσα περιβόλαια τῇ κεφαλῇ. ἐξ οὗ εὐσταλὴς καὶ κοσμία. ἢ λιπαρὰ, ἀπὸ τοῦ ἐλαίου.

385 ΤΑ. Τεταμένον ἔχουσα τὸν πέπλον, κοσμία.

386 ΟΥ. Πυκνῶς οὐ παραγίνῃ.

390 ΘΡΗ. Ὑποπόδιον.

392 ΠΡΟ. Πρόελθε. ΩΔΕ. Οὕτως ὡς ἔχεις.

394 ΔΕΙ. Νῦν ἡ θαυμαστή.

" Εἰ

" Εἰ μή μ' Εὐρυνόμη τε, Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ·
" Εὐρυνόμη θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο.
" Τῇσι παρ' εἰνάετες χάλκευον δαίδαλα πολλὰ,
" Πόρπας τε, γναμπτάς θ' ἕλικας, κάλυκάς τε, ϗ ὅρμους,
" Ἐν σπῆι γλαφυρῷ· περὶ δὲ ῥόος Ὠκεανοῖο
" Ἀφρῷ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
" Ἤδεεν, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
" Ἀλλὰ Θέτις τε ϗ Εὐρυνόμη ἴσαν, αἵ μ' ἐσάωσαν.
" Ἣ νῦν ἡμέτερον δόμον ἵκει· τῷ με μάλα χρεὼ
" Πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τίνειν.
" Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παράθες ξεινήια καλὰ,
" Ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι, ὅπλα τε πάντα.
Ἦ, ϗ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἴητον ἀνέστη
Χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί.
Φύσας μέν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρὸς, ὅπλα τε πάντα
Λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονεῖτο·
Σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα, καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ,
Αὐχένα τε στιβαρὸν, ϗ στήθεα λαχνήεντα.

399 ΑΨΟ. Εἰς τοὐπίσω ῥέοντος, ὑποχωροῦντος, ἢ τοῦ ταχέως ῥέοντος καθ' ὃ περιέξ ἔχει τὴν γῆν.

400 ΤΗ. Παρ' αἷς. ἀναστροφὴ ὁ τρόπος.

401 ΠΟ. Αἷς αἱ χλανίδες καταβάλλονται, περόνας δηλαδή. ΓΝΑΜΠ. Ἐπικαμπεῖς. λέγει δὲ τὰ ψέλλια καλύμμα. ΚΑ. Σωληνίσκους. λέγει δὲ τὰς λεγομένας σύριγγας, αἳ περιλαμβάνουσι τοὺς πλοκάμους, ἢ εἰς ἃς κατακλείονται αἱ περόναι. ΟΡ. Περιτραχήλια.

403 ΜΟΡ. Φοβερῶς ζέων, ϗ οἱονεὶ ἀναζέων.

405 ΕΣΑΝ. Παρεγίνοντο.

407 ΖΩΑ. Τὰ τῆς ζωῆς χαριστήρια.

410 ΑΚ. Τόπου ᾧ ἁρμόζεται ὁ ἄκμων τοῦ κορμοῦ. ΠΕ. Μέγιστον. ΑΙ. Μέγα. πέλωρ αἴητον, πέλωρ μέγιστον. αἴητον δὲ τὸ μέγα. ἢ πελώριος ὁ μετέωρος. ἀπὸ μεταφορᾶς δὲ τὸ αἴητον ἀπὸ τῶν ἀετῶν. κατὰ γὰρ τὴν πτῆσιν οἱ ἀετοὶ πολύ τι ἑαυτοὺς βαστάζουσι. κακῶς οὖν ὑφ' ἓν μέρος ἀναγνόντες πελωραίητον ἀποδιδοῦσι. τὸ μέγα, ἀπὸ τοῦ μεγέθους.

411 ΑΡ. Αἱ δὲ ἀσθενεῖς καὶ λεπταὶ αὐτοῦ κνῆμαι ὑπερεκινοῦντο μετὰ κακοπαθείας.

412 ΟΠΛΑ. Νῦν τὰ χαλκευτικὰ ἐργαλεῖα.

413 ΛΑΡ. Κιβωτόν. ΤΟΙΣ. Οἷς εἰργάζετο, ϗ ἐνήργει.

415 ΛΑΧ. Τετριχωμένα.

Δῦ

Δῦ δὲ χιτῶν'· ἕλε δὲ σκῆπτρον παχύ· βῆ δὲ θύραζε
Χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥώοντο ἄνακτι,
Χρύσειαι, ζωῇσι νεήνισιν εἰοικυῖαι.
Τῇς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν, ἐν δὲ καὶ αὐδὴ,
Καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἄπο ἔργα ἴσασιν.
Αἱ μὲν ὕπαιθα ἄνακτος ἐποίπνυον· αὐτὰρ ὁ ἔῤῥων,
Πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἷζε φαεινοῦ,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
" Τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ,
" Αἰδοίη τε, φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις·
" Αὔδα ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
" Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
" Ἥφαιστ', ἦ ἄρα δή τις, ὅσαι θεαὶ εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
" Τοσσάδ' ἐνὶ φρεσὶν ᾗσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρὰ,
" Ὅσσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;
" Ἐκ μέν μ' ἀλλάων ἁλιάων ἀνδρὶ δάμασσεν,
" Αἰακίδῃ Πηλῆϊ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνὴν,
" Πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα· ὁ μὲν δὴ γήραϊ λυγρῷ
" Κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος· ἄλλα δέ μοι νῦν.
" Υἱὸν ἐπεί μοι δῶκε γενέσθαι τε, τραφέμεν τε,
" Ἔξοχον ἡρώων, ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἶσος,
" Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὣς γουνῷ ἀλωῆς,

416 ΣΚΗΠ. Τὴν βακτηρίαν.
417 ΡΩ. Συνεξώρμων δὲ αὐτῷ.
418 ΝΕ. Νεανίαις.
420 ΑΘΑ. Παρὰ δὲ τῶν θεῶν τὰ ἔργα εἰσὶ δεδιδαγμέναι.
421 ΥΠΑΙ. Εἰς τοὔμπροσθεν. ΕΠΟΙ. Ἐνήργουν. ΕΡ. Κυρίως μὲν μετὰ κακοπαθείας καὶ φθορᾶς παραγινόμενος. νῦν δὲ μόλις, διὰ τὴν χωλότητα.
430 ΑΝΕ. Ὑπέμεινεν, ἀνεδέξατο.
435 ΑΡΗ. Παρειμένος, βεβλαμμένος. ΑΛ. Ἀπὸ κοινοῦ προσληπτέον τὸ, ἔδωκε κακά.
438 ΓΟΥ. Τῷ γονίμῳ τόπῳ τῆς γῆς.

“ Νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω,
“ Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
“ Οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλήϊον εἴσω·
“ Ὄφρα δέ μοι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
“ Ἄχνυται, οὐδέ τι οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
“ Κούρην ἣν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
“ Τὴν ἂψ ἐκ χειρῶν ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων·
“ Ἤτοι ὁ τῆς ἀχέων, φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
“ Τρῶες ἐπὶ πρύμνῃσιν ἐείλεον, οὐδὲ θύραζε
“ Εἴων ἐξιέναι· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
“ Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.
“ Ἔνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠνήνατο λοιγὸν ἀμῦναι·
“ Αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἃ τεύχεα ἕσσε,
“ Πέμπε δέ μιν πόλεμόνδε, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὄπασσε.
“ Πᾶν δ' ἦμαρ μάρναντο περὶ Σκαιῇσι πύλῃσι·
“ Καί νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων,
“ Πολλὰ κακὰ ῥέξαντα, Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν,
“ Ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Ἕκτορι κῦδος ἔδωκε.
“ Τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἴκ' ἐθέλῃσθα
“ Υἱ' ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμεν ἀσπίδα, καὶ τρυφάλειαν,
“ Καὶ καλὰς κνημῖδας ἐπισφυρίοις ἀραρυίας,
“ Καὶ θώρηχ'· ὁ γὰρ ἦν οἱ, ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος,
“ Τρωσὶ δαμείς· ὁ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
“ Θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.

444 ΕΞ. Ἐξαίρετον ἔδωκαν.
446 ΑΧΕ. Λυπούμενος. ΕΦ. Ἀντὶ τοῦ, τέτηκεν.
447 ΕΕΙ. Συνείλουν, συνέκλειον.
460 ΓΑΡ. Οὕτως γὰρ ἦν αὐτῷ.
461 ΤΡΩ. Ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῶν Τρώων ἀναιρεθείς.

“ Αἴ

« Αἲ γάρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ὧδε δυναίμην
« Νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἱκάνοι·
« Ὥς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσσεται, οἷά τις αὖτε
« Ἀνθρώπων πολέων θαυμάσσεται ὅς κεν ἴδηται.
Ὣς εἰπὼν, τὴν μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας·
Τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε, κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι·
Φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων,
Παντοίην εὔπρηστον ἀϋτμὴν ἐξανιεῖσαι,
Ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὖτε,
Ὅππως Ἥφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ἄνοιτο.
Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα, κασσίτερόν τε,
Καὶ χρυσὸν τιμῆντα, καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
Θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα· γέντο δὲ χειρὶ
Ῥαιστῆρα κρατερὸν, ἑτέρηφι δὲ γέντο πυράγρην.
Ποίει δὲ πρώτιστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
Πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαεινὴν,
Τρίπλακα, μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμῶνα.
Πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκεος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
Ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.
Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανὸν, ἐν δὲ θάλασσαν,
Ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα, σελήνην τε πλήθουσαν·

470 ΧΟ. Χώνοις πηλίνοις, ἐν οἷς χωνεύεται τὰ μέταλλα.

471 ΕΥ. Εὐφύσητον. ΑΥΤ. Πνοήν. ΕΞ. Ἀφιεῖσαι.

472 ΠΑ. Παρεῖναι.

473 ΑΝΟΙ. Ἀνύοιτο, τελειοῖτο.

474 ΑΤΕΙ. Ἀκαταπόνητον.

477 ΡΑΙ. Σφῦραν σιδηρᾶν. παρὰ τὸ ῥαίζειν. ΓΕΝ. Ἔλαβε. ΠΥ. Τὸν χαλκευτικὸν καρκίνον, τὸν ὀξύλαβον. παρὰ τὸ τὰ ἐν τῷ πυρὶ ἀγρεύειν.

479 ΠΑΝ. Εἰς πᾶν μέρος δαίδαλα ἐνθείς, ὅ ἐστι ποικίλλων αὐτό. ΑΝ. Τὸν ἔξωθεν τῆς ἀσπίδος κύκλον.

480 ΤΡΙ. Τριπλῆν, τρίπτυχον. πτύχας γὰρ, τὰ ἐλάσματα τῆς ἀσπίδος.

482 ΙΔΥΙ. Ἐμπείροις.

483 ΕΝ. Ἐγκατεσκεύασε δὲ τῇ ἀσπίδι, οὐρανὸν καὶ γῆν.

484 ΑΚΑ. Τὸν ἀκαταπόνητον, ἢ ἄοκνον. ΠΛΗ. Τὴν οἷον πεπληρωμένην, καὶ ἐγκύμονα τοῦ ἡλιακοῦ φωτός. λέγει δὲ τὴν πανσέληνον. εἴρηται δὲ σελήνη, οἱονεὶ σέλας νέον.

Ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα, τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται,
Πληϊάδας θ', Ὑάδας τε, τό τε σθένος Ὠρίωνος,

485 ΤΕΙ. Τὰ ἄστρα. παρὰ τὸ τεράτώδη, ἢ σημειώδη ταῦτα εἶναι. ΕΣ. Οἷς κεκόσμηται ὁ οὐρανός.

486 ΠΛΗ. Ἑπτὰ ἀστέρες εἰσὶ κείμενοι ἐπὶ τὴν πλευρὰν τοῦ Ταύρου. ὁ γὰρ ταῦρος ὅλος οὐκ ἀνηστέρισται, ἀλλ' ἕως τῶν ἰσχίων, αὗται δέ εἰσιν Ἄτλαντος, καὶ Πληϊόνης θυγατέρες. ὧν τὰ ὀνόματα, Μαῖα, Ταϋγέτη, Κελαινὼ, Μερόπη, Ἠλέκτρα, Στερόπη, Ἀλκυόνη. Ἄτλας εἷς τῶν γιγάντων, μιγεὶς Πληϊόνῃ τῇ Ὠκεανοῦ, ἔσχε θυγατέρας ἑπτὰ, αἳ τὴν παρθενείαν ἀγαπήσασαι, συνεκυνήγουν τῇ Ἀρτέμιδι. θεασάμενος δὲ Ὠρίων, ἠράσθη καὶ ἐδίωκεν αὐτὰς, μιγῆναι βουλόμενος. αἱ δὲ περικατάληπτοι γινόμεναι, θεοῖς ηὔξαντο μεταβαλεῖν τὴν φύσιν. Ζεὺς δὲ ἐλεήσας αὐτὰς Πελειάδας ἐποίησε, καὶ δι' αὐτῶν ἄστρον κατηστέρισεν. ὠνομάσθησαν δὲ Πληϊάδες ἀπὸ Πληϊόνης τῆς μητρὸς αὐτῶν. φασὶ δὲ Ἠλέκτραν, οὐ βουλομένην τὴν Ἰλίου πόρθησιν θεάσασθαι, διὰ τὸ κτίσμα εἶναι τῶν ἀπογόνων, καταλιπεῖν τὸν τόπον ἔνθα κατηστέριστο· διόπερ οὔσας πρότερον ἑπτὰ, γενέσθαι ἕξ. ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς Κυκλικοῖς. ΥΑ. Τοὺς ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ Ταύρου ἑπτὰ ἀστέρας κειμένους· καλοῦνται δὲ Ὑάδες, ἤτοι διὰ τὴν πρὸς τὸ υ στοιχεῖον ὁμοιότητα· ἢ ἐπειδὴ αἴτιοι ὄμβρων, καὶ ὑετῶν καθίστανται. Ζεὺς ἐκ τοῦ μηροῦ γεννηθέντα Διόνυσον, ταῖς Δωδωνίσι νύμφαις τρέφειν ἔδωκεν, Ἀμβροσίᾳ, Κορωνίδι, Εὐδώρῃ, Διώνῃ, Αἰσύλῃ, Πολυξοῖ. αὗται θρέψασαι τὸν Διόνυσον, περιῄεσαν σὺν αὐτῷ, τὴν εὑρεθεῖσαν ἄμπελον ὑπὸ τοῦ θεοῦ τοῖς ἀνθρώποις χαριζόμεναι. Λυκοῦργος δὲ μέχρι τῆς θαλάσσης συνεδίωξε τὸν Διόνυσον. ἐκείνας δὲ ἐλεήσας ὁ Ζεὺς κατηστέρισεν. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ. ΠΛΗ. Τὰς μὲν κατηστερισμένας ἐν τῷ μετώπῳ τοῦ ταύρου Ὑάδας φασὶν εἰρῆσθαι, τὰς δὲ ἐπὶ τοῦ ἡμιτόμου πλευρᾶς, Πλειάδας καλεῖσθαι. Ἄτλαντι γὰρ τοῦ Ἰαπετοῦ, καὶ Αἴθρᾳ τῇ Ὠκεανοῦ, καθά φησι Τίμαιος, θυγατέρες δώδεκα, καὶ υἱὸς Ὕας. τοῦτον ἐν Λιβύῃ κυνηγοῦντα, ὄφις κτείνει. καὶ αἱ μὲν πέντε τὸν ἀδελφὸν θρηνοῦσαι ἀπώλοντο. τὰς λοιπὰς δι' οἶκτον καταστερίσας Ζεὺς, Ὑάδας ἐπωνόμασεν, ἐπωνύμως τοῦ ἀδελφοῦ. αἱ δὲ πλείους ἑπτὰ, βραδέως μὲν πλὴν ἀποθανοῦσαι, Πληϊάδες εἰρῶνται. Φερεκύδης δὲ καθάπερ εἴρηται, τὰς Ὑάδας Δωδωνίδας νύμφας φησὶν εἶναι, καὶ Διονύσου τροφούς. ἃς παρακαταθέσθαι τὸν Διόνυσον Ἰνοῖ, διὰ τὸν τῆς Ἥρας φόβον. καθ' ὃν καιρὸν καὶ αὐτὰς Λυκοῦργος ἐδίωξε. τῶν δὲ Πληϊάδων οὐσῶν ἑπτὰ, πάνυ ἀμαυρὸς ὁ ἕβδομος ἀστήρ. ὡς μὲν Ἄρατος ἐν τῷ πρὸς Θεόπροπον ἐπικηδείῳ φησί. Τροίας πορθουμένης τὴν Δαρδάνου μητέρα Ἠλέκτραν μίαν οὖσαν τῶν Πληϊάδων, φυγεῖν τε τὴν τῶν ἀδελφῶν συνοδίαν, καὶ τὰς κόμας λύσασαν, ἐνίοτε κομήτην ἀστέρα φαίνεσθαι. φησὶ δὲ καὶ Ἑλλάνικος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἀτλαντιδῶν, τὰς μὲν ἓξ θεοῖς συνελθεῖν, Ταϋγέτην Διῒ, ὧν γενέσθαι Λακεδαίμονα. Μαῖαν Διῒ, ἀφ' ὧν Ἑρμῆς. Ἠλέκτραν Διῒ, ὧν Δάρδανος. Ἀλκυόνην Ποσειδῶνι, ὧν Ὑριεύς. Στερόπην Ἄρει, ὧν Οἰνόμαος. Κελαινὼ Ποσειδῶνι καὶ αὐτὴν συγγενέσθαι, ὧν Λύκος. Μερόπην δὲ Σισύφῳ θνητῷ ὄντι, ὧν Γλαῦκος, ἣν καὶ ἀμαυρὰν εἶναι. Ὑάδας δὲ εἰρῆσθαι, ἤτοι παρὰ τὸ σχῆμα τῆς τῶν ἀστέρων θέσεως. τῷ γὰρ υ στοιχείῳ παραπλήσιόν ἐστιν, ἢ ἐπεὶ ἀνατελλουσῶν αὐτῶν καὶ δυουσῶν ὕει ὁ Ζεύς. αἱ δὲ Πληϊάδες, ἤτοι ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῶν Πληϊόνης. ἢ ὅτι πλέους ὁμοῦ κατὰ μίαν συναγωγήν εἰσι, βότρυν γοῦν αὐτὰς λέγουσιν. ἢ ὅτι πλείους μὲν εἶναι δοκοῦσιν, ἐπὶ δὲ τῆς ἀληθείας ἐλάττους εἰσίν. ἢ Πλησιάδας, πλησίον γὰρ κεῖνται. ἢ ὅτι πλείους δι' αὐτὰς αἱ τῶν ὡρῶν ἐπισημασίαι. ἢ ὅτι πλειῶνος, ὅ ἐστιν ἐνιαυτοῦ σημαντικαί. χειμῶνα γὰρ καὶ θέρος διορίζουσιν καθότι ἐπιφέρονται, καὶ διὰ μόνων αὐτῶν σημειοῦνται τὰς ἑῴας ἐπιτολὰς πρὸς θέρος, καὶ τὰς ἑσπερίους πρὸς ἄροτρον, ὡς Ἡσίοδος,

Πληϊάδων

Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
Ἥ τ' αὐτοῦ στρέφεται, καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει·
Οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.
Ἐν δὲ δύω ποίησε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων
Καλάς· ἐν τῇ μέν ῥα γάμοι τ' ἔσαν, εἰλαπίναι τε·

Πληϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων,
Ἄρχεσθ' ἀμητοῦ, ἀρότοιο δὲ δυσομενάων.

τὰς δὲ Ἄτλαντος ἀτυχίας κλαιούσας αὐτὰς, κατηστερίσθαι φησὶν Αἰσχύλος. Πληϊάδων δὲ ἀνατολὴ ἑῴα ἡλίου ὄντος ἐν Διδύμοις. δύσις δὲ ἑῴα κατὰ τὴν διάμετρον ἡλίου ὄντος ἐν Σκορπίῳ. Ταύρου δὲ ὄντος, κατὰ τὸ εἰκὸς, ἑκατέρωθεν, ἐπίφασις γίγνεται. καὶ γὰρ τὸν προανατέλλοντα Κριὸν ἐπὶ πέντε ἡμέρας προκαταλάμπει, καταρχὰς ἐγγὺς ὢν αὐτοῦ, καὶ τοὺς προανατέλλοντας Διδύμους ἐπ' ἄλλας ἡμέρας πέντε, ὥσπερ τι καιόμενον πῦρ θέρμης ἀπόρροιαν ἔχει βραχεῖαν καὶ πρὸς τοὺς ἑκατέρωθεν. διὰ τοῦτο καὶ Ἡσίοδος ἔφη.

Αἳ δή τοι νύκτας τε καὶ ἤματα τεσσαράκοντα
-- Κεκρύφαται, διότι καταυγάζονται.

ΣΘ. Περιφραστικῶς τὸν Ὠρίωνα. ὁ δὲ Ὠρίων ἐστὶν ἄστρον μέγιστον ἐν τῷ οὐρανῷ, κατηστερισμένον οὕτως. Ὑριεὺς ὁ Ποσειδῶνος καὶ Ἀλκυόνης μιᾶς τῶν Ἄτλαντος θυγατέρων, ᾤκει μὲν ἐν Τανάγρῃ τῆς Βοιωτείας. φιλοξενώτατος δὲ ὢν ὑπεδέξατο ποτὲ καὶ θεούς. Ζεὺς δὲ καὶ Ποσειδῶν, καὶ Ἑρμῆς ἐπιξενωθέντες αὐτῷ, καὶ τὴν φιλοφροσύνην ἀποδεξάμενοι, παρῄνεσαν αἰτεῖν ὅτι ἂν βούλοιτο. ὁ δὲ ἄτεκνος ὢν, ᾐτήσατο παῖδα. λαβόντες οὖν οἱ θεοὶ τὴν τοῦ ἱερουργηθέντος αὐτοῖς βοὸς βύρσαν, ἀπεσπέρμηναν εἰς αὐτὴν καὶ ἐκέλευσαν κρύψαι κατὰ γῆν, καὶ μετὰ δέκα μῆνας ἀνελέσθαι· ὧν διελθόντων ἐγένετο ὁ Οὐρίων, οὕτως ὀνομασθεὶς διὰ τὸ οὐρῆσαι ὥσπερ τοὺς θεοὺς, ἔπειτα κατ' εὐφημισμὸν, Ὠρίων. συγκυνηγῶν δὲ οὗτος Ἀρτέμιδι, ἐπεχείρησεν αὐτὴν βιάσασθαι. ὀργισθεῖσα δὲ ἡ θεὸς, ἀνέδωκεν ἐκ τῆς γῆς σκορπίον, ὃς αὐτὸν πλήξας κατὰ τὸν ἀστράγαλον, ἀπέκτεινε. Ζεὺς δὲ συμπαθήσας κατηστέρισεν αὐτόν. διὸ τοῦ Σκορπίου ἀνατέλλοντος, Ὠρίων διώκει. ἡ ἱστορία παρ' Εὐφορίωνι.

487 ΑΡΚ. Ἄρκτοι δύο δείκνυνται ἐν τῷ βορείῳ κλίματι. αὕτη τε ἡ μεγάλη ἡ καλουμένη καὶ ἅμαξα, διὰ τὸ εἰς ἁμάξης τύπον κατηστερίσθαι. καὶ ἐγγὺς ἐκείνης ἡ μικρὰ ἡ Κυνόσουρα καλουμένη, διὰ τὸ ὡς κυνὸς ἔχειν ἀνακεκλασμένην τὴν οὐράν. ἧς Ὅμηρος οὐ μέμνηται. ὡς ὕστερον εὑρεθείσης ὑπὸ Θαλοῦ τοῦ Μιλησίου, ἑνὸς τῶν ἑπτὰ σοφῶν. Ζεὺς Καλλιστοῦς τῆς Λυκάονος ἐρασθεὶς, ἐμίσγετο αὐτῇ, λανθάνων Ἥραν. ἐπιγνοῦσα δὲ ἡ θεὸς μετέβαλλεν αὐτὴν εἰς ἄρκτον, καὶ ὡς θηρίον Ἀρτέμιδι προσέταξε τοξεῦσαι. Ζεὺς δὲ εἰς οὐρανὸν αὐτὴν ἀναγαγὼν, πρώτην κατηστέρισεν. ἡ ἱστορία παρὰ Καλλιμάχῳ.

488 ΗΤ. Ἥτις περὶ τὸν ἀρκτικὸν καὶ ἀειφανῆ καλούμενον κύκλον, ἤτοι πόλον, στρέφεται, καὶ ἐπιτηρεῖ τὸν Ὠρίωνα, νεύουσα εἰς αὐτὸν ὡς κυνηγέτην. βλέπει γὰρ ἡ μεγάλη ἄρκτος πρὸς τὸ τοῦ Ὠρίωνος ἄστρον. ΑΥ. Ἀντὶ τοῦ, περὶ τὸν αὐτὸν τόπον, ὡς μὴ καταδυομένη.

489 ΟΙΗ. Ἀντὶ τοῦ, μόνη οὐ δύει εἰς τὸν ὠκεανόν. αἱ γὰρ ἄρκτοι οὐ δύουσιν. οὖσαι ἐν τῷ ἀεὶ φανερῷ. αἵ εἰσιν ἀμφότεραι τοῦ ἀπ' αὐτῶν καλουμένου πόλου Ἀρκτικοῦ. μόνη οὖν δηλονότι τῶν κατηστερισμένων ἄμοιρός ἐστι τῶν ὠκεανοῦ ῥέθρων, καὶ οὐ καταδύεται. ἐπεί τοι καὶ ἄλλα τινά ἐστιν ἀειφανῆ, ὅσα ὁ Ἀρκτικὸς ἀποτέμνεται κύκλος. ἔστι δὲ ἥτε Κυνόσουρα καλουμένη Ἄρκτος. καὶ ὁ δι' ἀμφοτέρων τῶν Ἄρκτων Δράκων, καὶ ἡ χεὶρ τοῦ Βοώτου, μέρη τε τοῦ Κηφέως τὰ ἀπὸ ἰξύος μέχρι ποδῶν. ΑΜΟ. Ἀμέτοχος, ἄμοιρος. ΛΟ. Ἀντὶ τοῦ δύσεως.

491 ΕΙ. Θυσίαι, ἑορταί. τίνες εἰσὶν αἱ

δύο

Νύμφας δ' ἐκ θαλάμων, δαΐδων ὑπολαμπομενάων,
Ἠγίνεον ἀνὰ ἄστυ, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
Κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
Αὐλοὶ, φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες
Ἱστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἑκάστη.
Λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος
Ὠρώρει· δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποινῆς

δύο πόλεις. ὥς φησιν ἐν τῇ Ἀσπιδοποιΐᾳ, Ἐν δὲ δύω ποίησε πόλεις; Ἀγαλλίας ὁ Κερκυραῖος, ὁ Ἀριστοφάνους γνώριμος εἶπε τὰς δύο πόλεις εἶναι Ἀθήνας καὶ Ἐλευσῖνα, κατασκευάζων οὕτως, τὴν μὲν προτέραν, ἐπεὶ κατὰ γένεσιν τοῦ κόσμου πρώτη πόλις Ἀθῆναι. μετὰ δὲ τὴν φύσιν τῶν στοιχείων ὁ θεὸς τὴν πόλιν τειχοποιεῖ. ἐπιφέρει δὲ γάμους καὶ ὑμεναίους. ἐν γὰρ Ἀθήναις ταῦτα πρῶτον ἤχθη. αὐλούς τε ἐν τοῖς γάμοις εὗρεν Ἀθηνᾶ· δίκας τε ἐν τῇ πόλει· παρὰ γὰρ Ἀθηναίοις πρῶτον ἐγένετο δικαστήριον ἐπὶ Ἀλιρροθίῳ τοῦ Ποσειδῶνος. οἱ δὲ δικασταὶ Ἀθήνησι μισθὸν λαμβάνουσι, καὶ διὰ τοῦτο λέγει κεῖσθαι ἐν τῷ μέσῳ χρυσοῦ δύο τάλαντα. Τὴν δευτέραν πόλιν οὕτως Ἐλευσῖνα. πόλεμον δὲ Ἀθηναῖοι ἔχον πρὸς Ἐλευσινίους, ἐν ἐπολέμησεν Εὔμολπος ὁ Ποσειδῶνος. βοηθοὶ δὲ αὐτοῖς εἰσὶν Ἄρης τε καὶ Ἀθηνᾶ. ὁ μὲν Χάριτας ἀποδιδοὺς, ὅτι ἀπελύθη, κριθεὶς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ. ἡ δὲ ὅτι τῆς πόλεως ὡς οἰκείας ἐκήδετο, καὶ τὰ ἐπαγόμενα δὲ ἴδια Ἐλευσῖνος, εὐρεῖα τρίπτολος. ἐπείπερ Ἐλευσῖνι πρῶτον καρποὺς Δημήτηρ ἔδωκεν. ἡ δὲ σταφυλὴ ἡ κατὰ μέγα βρίθουσαν ἀλωὴν, ἐπὶ Ἰκαρίου καὶ Διονύσου πορεία. ὁ δὲ ποικιλλόμενος χορὸς, Ἀριάδνης καὶ Θησέως ἔχει πράξεις. ἴδιος δὲ καὶ ὁ τεχνίτης τῶν Ἀθηνῶν Ἥφαιστος. Ἐριχθονίῳ γὰρ τῷ υἱῷ χαριζόμενος βασιλεύοντι Ἀθηνῶν τὴν τοιαύτην κατασκευὴν παρήγαγε. τῷ δὲ ἱερῷ κύκλῳ τὸν Ἄρειον πάγον ἑρμηνεύει, οἵτε δικασταὶ Ἀθηναῖοι. διὰ ποίαν δὲ αἰτίαν μόνος ὁ ὠκεανὸς ποταμὸς οὐ πάρεστι τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν θεῶν; ῥητέον, ὅτι ἐπεὶ συνεκτικὸν ἔχει τὸ τοῦ κόσμου ῥεῦμα, κατὰ τὸ,

Ὠκεανὸς ᾧ πᾶσα περίρρυτος ἐνδέδεται
χθών.

492 ΝΥΜ. Νῦν τὰς γαμουμένας. ΔΑΙ. Ἀντὶ τοῦ μετὰ λαμπάδων.

493 ΗΓΙ. Ἦγον. ΥΜ. Ἐξῆπτο, διεγείρετο πλείστη γαμήλιος ᾠδή. τὸν δὲ Ὑμέναιον ἐτυμολογοῦσιν, οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ ναίειν ὁμοῦ τὸν νυμφίον, καὶ τὴν νύμφην. ἄλλοι δὲ φυσικῶς, ἐπεὶ ὑμήν ἐστιν ὁ ῥηγνύμενος ἐν τῇ τῶν παρθένων διακορήσει. οἱ δὲ ὅτι Ὑμέναιός τις Ἀργεῖος παραπλέων τὰς Ἀθήνας, κατέλαβεν Ἀττικὰς παρθένους, ἁρπαζομένας ὑπὸ Πελασγῶν τινῶν, αἷς ἐπιφανεὶς, αἴτιος ἐγένετο τοῦ μὴ βιασθῆναι, ἀποδιώξας τοὺς Πελασγούς. διὰ γοῦν τοῦτο νομίμως γαμούμεναι, ὥσπερ προσκαλούμεναι αὐτὸν, ὕμνον τινὰ ἔλεγον εἰς αὐτὸν, ὃν ἐκάλουν Ὑμέναιον.

494 ΕΔΙ. Ἀνεστρέφοντο, ἐκινοῦντο.

497 ΝΕΙ. Ἐφιλονείκουν, ἠμφισβήτουν. δικαστήριον εἰσάγει δύο τινῶν ἀνδρῶν. ὧν ὁ μὲν ἐγκαλούμενος, ἀποδεδωκέναι λύτρα ὑπὲρ τοῦ πεφονευμένου φησίν. ὁ δὲ ἐγκαλῶν, ἔλεγε μὴ εἰληφέναι. δύο δὲ τάλαντα χρυσοῦ κατέθεντο, ὥστε τὸν ἀποδείξαντα τὸ ἀληθὲς λαβεῖν ἀμφότερα. ποινῆς οὖν λέγει τῆς καλουμένης παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ὑποφόνια. ἃ ἐδίδοσαν τοῖς οἰκείοις τῶν ἀνῃρημένων οἱ ἀνελόντες. λέγεται δὲ κοινῶς πᾶσα ἀντέκτισις, ποινή.

Ἀνδρὸς

Ἀνδρὸς ἀποφθιμένου· ὁ μὲν εὔχετο πάντ' ἀποδοῦναι,
Δήμῳ πιφαύσκων· ὁ δ' ἀναίνετο μηδὲν ἑλέσθαι.
Ἄμφω δ' ἱέσθην ἐπὶ ἴστορι πεῖραρ ἑλέσθαι·
Λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπυον, ἀμφὶς ἀρωγοί·
Κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δὲ γέροντες
Εἵατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις, ἱερῷ ἐνὶ κύκλῳ·
Σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἠεροφώνων·
Τοῖσιν ἔπειτ' ἤϊσσον, ἀμοιβηδὶς δ' ἐδίκαζον.
Κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα,
Τῷ δόμεν, ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἴπῃ.
Τὴν δ' ἑτέρην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ εἵατο λαῶν,
Τεύχεσι λαμπόμενοι· δίχα δέ σφισιν ἥνδανε βουλὴ,
Ἠὲ διαπραθέειν, ἢ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι;
Κτῆσιν ὅσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργει.
Οἱ δ' οὔπω πείθοντο; λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο.
Τεῖχος μέν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα

499 ΕΥ. Νεωστὶ διωρίζετο.

500 ΠΙ. Τῷ κοινῷ παντὶ δεικνὺς καὶ ἐμφανίζων. ΑΝΑΙ. Ἀπηρνεῖτο.

501 ΙΕΣ. Προεθυμοῦντο, ἐβούλοντο, ἔσπευδον. ΙΣ. Μάρτυρι, ἢ κριτῇ. ἀμφότεροι δὲ ἐβούλοντο ἐπὶ μάρτυρι δικάσασθαι. τοῦτ' ἔστι παρέχοντες μάρτυρας. ὁ μὲν τὸ δεδωκέναι, ὁ δὲ τὸ μὴ εἰληφέναι τὰ ὑποφόνια. ΠΕΙ. Πέρας.

502 ΕΠΗ. Ἐπήργουν. τὸ δὲ πλῆθος εἰς τοὺς δικάζοντας διῃρημένους ἑώρα. ΑΜ. Χωρὶς ἑκατέρῳ οἱ ἴδιοι βοηθοί.

503 ΓΕ. Οἱ δικασταὶ δηλονότι.

504 ΙΕ. Τῷ μεγίστῳ δικαστηρίῳ, ἐπεὶ τὸ δίκαιον ἀποδιδοῦσιν ἑκάστῳ ἐν ἀφιερωμένῳ τόπῳ.

505 ΗΕ. Μεγαλοφώνων, ἢ τῶν τὸν ἀέρα πληττόντων τῇ φωνῇ. φωνὴ γάρ ἐστι, ὡς Ἀπολλώνιός φησιν, ἀὴρ πεπληγμένος.

506 ΤΟΙ. Ἀντὶ τοῦ σὺν οἷς σκήπτροις ἐπὶ τὸ δημηγορεῖν ὥρμων. ἔνιοι δὲ ἤϊσσον, κατεσίγαζον. ἢ ὅτι ἀεὶ συνδιετίθεντο τοῖς λόγοις. ΑΜΟΙ. Ἐν μέρει δὲ ἀκούοντες ἐδίκαζον. ὅ ἐστι κατὰ ἐναλλαγὴν ἀποφαίνων τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ἕκαστος.

508 ΙΘΥΝ. Δικαιότατα, ὀρθότατα.

509 ΔΥΟ. Ἓν στράτευμα νοητέον εἰς δύο διῃρημένον. πολιορκία γὰρ ἦν, καὶ οὐ πεδιὰς ἡ μάχη.

510 ΔΙ. Σημειοῦται, ὅτι οἱ ἐπιστρατεύσαντες πόλει τινὶ, καὶ μετὰ σπονδῶν ἀπαλλασσόμενοι, ἐλάμβανον παρὰ τῶν πολιορκουμένων τὸ ἥμισυ τῶν ἐν τῇ πόλει κτημάτων.

512 ΕΠΗ. Ἐπέραστον, καλόν. ΕΕΡ. Φυλάττει, ἐπέχει.

513 ΛΟ. Εἰς ἐνέδραν παρεσκευάζοντο.

514 ΤΕΙ. Εἰς τὸ ῥύατο στικτέον. τὸ δὲ ἐφεστεῶτες, τῷ ἀνέρες συντακτέον.

Ῥύατ'

Ῥύατ' ἐφεστεῶτες, μετὰ δ' ἀνέρες οὓς ἔχε γῆρας.
Οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
Ἄμφω χρυσείω, χρύσεια δὲ εἵματα ἔσθην,
Καλὼ καὶ μεγάλω σὺν τεύχεσιν, ὥς τε θεώ περ,
Ἀμφὶς ἀριζήλω· λαοὶ δ' ὑπολίζονες ἦσαν.
Οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον ὅθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι,
Ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν,
Ἔνθ' ἄρα τοί γ' ἵζοντ' εἰλυμένοι αἴθοπι χαλκῷ.
Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύο σκοποὶ εἵατο λαῶν,
Δέγμενοι, ὁππότε μῆλα ἰδοίατο καὶ ἕλικας βοῦς.
Οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες,
Τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' οὔτι προνόησαν.
Οἱ μὲν τὰ προϊδόντες ἐπέδραμον, ὦκα δ' ἔπειτα
Τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πώεα καλὰ
Ἀργεννῶν οἰῶν· κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.
Οἱ δ' ὡς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσὶν,
Ἱράων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
Βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον· αἶψα δ' ἵκοντο.
Στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν·
Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὁμίλεον, ἐν δ' ὀλοὴ Κὴρ,
Ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,

517 ΕΣ. Περιεστοιχισμένοι ἦσαν, ὅτε δὲ ἐκαθέζοντο.

519 ΑΜ. Χωρὶς ἑκάτεροι διάδηλοι. ΥΠ. Οἱ δὲ ὄχλοι ἐλάττονες καὶ μικρότεροι ἦσαν.

520 ΕΙ. Ἐνεχώρει, ὥστε ἐνεδρεῦσαι.

521 ΑΡΔ. Ποτισμός. ἀρδμὸς δὲ, ἡ φιλία. ΒΟ. Βοσκήμασιν.

522 ΕΙ. Περιεστοιχισμένοι, κεκαλυμμένοι.

526 ΠΡΟ. Οὐ περιεσκέψαντο.

528 ΤΑΜ. Περιέτεμνον, περιήρουν, ἀπεχώριζον. ΠΩ. Τὰ ποίμνια.

529 ΜΗΛΟ. Βοσκήτορας, νομέας.

531 ΙΡΑ. Πρὸ τῶν ἀγορῶν, ὅ ἐστιν ἐκκλησιῶν. ἀπὸ τοῦ εἴρειν ἐν αὐταῖς καὶ λέγειν. ὅθεν ὁ ἱερός.

532 ΑΕΡ. Αἴροντες εἰς ὕψος τοὺς πόδας ἐν τῇ πορείᾳ. ΜΕ. Μετήρχοντο.

535 ΟΜΙ. Ἀνεστρέφοντο.

536 ΝΕ. Νεωστὶ τετρωμένον. ΑΟΥ. Ἄτρωτον.

Ἄλλον τεθνειῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖιν.
Εἷμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν·
Ὡμίλευν δ' ὥστε ζωοὶ βροτοὶ, ἠδ' ἐμάχοντο,
Νεκρούς τ' ἀλλήλων ἔρυον κατατεθνειῶτας.
Ἐν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακὴν, πίειραν ἄρουραν,
Εὐρεῖαν, τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
Ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα·
Οἱ δ' ὁπότε στρέψαντες, ἱκοίατο τέλσον ἀρούρης,
Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἴνου
Δόσκεν ἀνὴρ ἐπιών· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν' ὄγμους,
Ἱέμενοι νειοῖο βαθείης τέλσον ἱκέσθαι·
Ἡ δὲ μελαίνετ' ὄπισθεν, ἀρηρομένῃ δὲ ἐῴκει,
Χρυσείη περ ἐοῦσα· τὸ δὴ περὶ θαῦμ' ἐτέτυκτο.
Ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βαθυλήϊον· ἔνθα δ' ἔριθοι
Ἤμων, ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·
Δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πῖπτον ἔραζε,
Ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἐλλεδανοῖσι δέοντο.
Τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὄπισθε
Παῖδες δραγμεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες,

538 ΔΑ. Ἤτοι φοινικοῦ χρώματος πεποιημένον. ἢ αἵματι διάβροχον, πεφοινιγμένον.

539 ΩΜΙ. Ἀντὶ τοῦ περιεπάσσοντο, συνανεστρέφοντο.

540 ΕΡΥ. Εἷλκον.

541 ΝΕΙ. Τὴν λεγομένην νεατόν. ὅ ἐστι νεωστὶ ἠροτριασμένην. ἁπαλὴν, καὶ διακεχυμένην. ὡς γὰρ νέα φαίνεται, ἡ τοιαύτη γῆ. ΠΙ. Λιπαρόγειον χωρίον.

542 ΤΡΙ. Τρὶς ἐστραμμένην, καὶ ἠροτριασμένην.

543 ΔΙ. Στρέφοντες τὴν ἄνω κάτω. ΕΛΑ. Ἤλαυνον.

544 ΤΕΛ. Τέλος, πέρας.

546 ΕΠΙ. Ἐπερχόμενος. ΟΓ. Τὰς ἐπ' εὐθείας τοῦ ἔργου διεξόδους φησὶ, τὰς αὔλακας.

548 ΜΕ. Βαθεῖα ἐγίγνετο. ΑΡΗ. Ἠροτριασμένη.

550 ΤΕ. Χωρίον, εἰς τιμὴν ἀποτετμημένον τινί. ΕΡΙ. Κυρίως μὲν ἐριουργοί. καταχρηστικῶς δὲ καὶ οἱ μισθοῦ ἐργαζόμενοι.

551 ΗΜΩΝ. Ἐθέριζον.

552 ΔΡΑΓ. Τὰ τῶν χειρῶν πληρώματα.

553 ΑΜΑΛ. Οἱ τὰ δράγματα συνδεσμοῦντες, ὅ ἐστι τοὺς αὐλοὺς τῶν ἀσταχύων. ΕΛ. Τοῖς δεσμοῖς. ΔΕ. Ἐδεσμοῦντο.

555 ΔΡΑΓ. Δράγματα ἐπὶ δεσμὸν συνάγοντες. ΑΓ. Ἀγκάλαις.

Ἀσπερχὲς παρέχον· βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
Σκῆπτρον ἔχων ἑστήκει ἐπ' ὄγμου γηθόσυνος κῆρ.
Κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυῒ δαῖτα πένοντο·
Βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαν, ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες
Δεῖπνον ἐρίθοισιν, λεύκ' ἄλφιτα πολλὰ πάλυνον.
Ἐν δ' ἐτίθει σταφυλῇσι μέγα βρίθουσαν ἀλωήν,
Καλήν, χρυσείην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν·
Ἑστήκει δὲ κάμαξι διαμπερὲς ἀργυρέῃσιν.
Ἀμφὶ δὲ, κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἕρκος ἔλασσε
Κασσιτέρου· μία δ' οἴη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτήν,
Τῇ νίσσοντο φορῆες, ὅτε τρυγόῳεν ἀλωήν.
Παρθενικαὶ δὲ καὶ ἠΐθεοι, ἀταλὰ φρονέοντες,
Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν.
Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμιγγι λιγείῃ
Ἱμερόεν κιθάριζε· λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε
Λεπταλέῃ φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ὁμαρτῇ

556 ΑΣ. Ἀδιαλείπτως. ΒΑ. Νῦν ὁ τοῦ χωρίου δεσπότης.

557 ΓΗ. Χαίρων τῇ ψυχῇ.

558 ΠΕ. Ἐνήργουν.

559 ΑΜ. Περὶ αὐτὸν εἵποντο, ἠκολοῦντο.

560 ΠΑ. Ἐνέμισγον, ἔμασσον.

561 ΒΡΙ. Βαρουμένην τοῦ καρποῦ.

563 ΚΑΜ. Πᾶσα δὲ ἐκεχαράκωτο ἡ ἄμπελος, κάμαξιν οὖν στύλοις, οἱ εἰσι ξύλα ὀρθὰ παραπεπηγότα ταῖς ἀμπέλοις.

564 ΚΑ. Κοῖλον ὄρυγμα, τάφρον. ΕΡ. Τειχίον. ΕΛΑΣ. Ἐποίησεν εἰς μῆκος.

565 ΑΤΑΡ. Ἀταρπὸς, ὁδός.

506 ΝΙΣ. Ἐπορεύοντο. ΦΟ. Οἱ τὸν καρπὸν τῶν σταφυλῶν παραφέροντες.

567 ΑΤ. Τρυφερὰ, νήπια, πρᾶα. κατ' ἐπικράτησιν δὲ τοῦ ἄρρενος εἴρηκε φρονέοντες, καὶ οὐ φρονέουσαι. ΗΙ. Ἄγαμοι, ἀκμάζοντες, νέοι.

570 ΙΜΕ. Ἐπέραστον, καλόν. ΛΙ. Ἤτοι λίνον, ὃ δὲ ἐξῆπτο ἀντὶ νευρᾶς τῆς κιθάρας, ἐπεὶ οἱ πρῶτοι τοῖς θεοῖς μετὰ ᾠδῆς ὑποκιθαρίζοντες, οὐκ ἐξ ἐντέρων κατεσκεύαζον τὰς κιθάρας, οὐχ ὅσιον, οὐδὲ θεοῖς ἀρεστὸν εἶναι ὑπολαμβάνοντες, διὰ τὸ ἐκ νεύρων πεποιῆσθαι, ἀλλὰ ἐκ λίνου πεποιημένου. Ἤ, λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν, ἀντὶ τοῦ τὴν ἐπὶ Λίνου τοῦ Ἀπόλλωνος παιδὶ ᾠδὴν ὄντι νηπίῳ, καὶ ὑπὸ κυνῶν ποιμενικῶν διασπασθέντι, προφ- τὴν ᾀσθεῖσαν.

571 ΛΕΠ. Λεπτῇ, ἡδείᾳ. ΡΗΣ. Ἀντὶ τοῦ κροτοῦντες σὺν ἁρμονίᾳ, καὶ τύπτοντες τοῖς ποσὶ τὸ ἔδαφος. ΟΜΑΡ. Ὁμοῦ καὶ κατὰ τὸ αὐτό.

Μολπῇ

Μολπῇ τ' ἰυγμῷ τε, ποσὶ σκαίροντες ἕποντο.
Ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραιράων·
Αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχατο, κασσιτέρου τε,
Μυκηθμῷ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε,
Πὰρ ποταμὸν κελάδοντα, περὶ ῥοδανὸν δονακῆα·
Χρύσειοι δὲ νομῆες ἅμ' ἐστιχόωντο βόεσσι
Τέσσαρες, ἐννέα δέ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο·
Σμερδαλέω δὲ λέοντε δύ' ἐν πρώτῃσι βόεσσι
Ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὁ δὲ, μακρὰ μεμυκὼς
Ἕλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον ἠδ' αἰζηοί.
Τὼ μὲν ἀναῤῥήξαντε βοὸς μεγάλοιο βοείην,
Ἔγκατα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσετον· οἱ δὲ νομῆες
Αὔτως ἐνδίεσαν, ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.
Οἱ δ' ἤτοι δακέειν μὲν ἀπετρωπῶντο λεόντων,
Ἱστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον, ἔκ τ' ἀλέοντο.
Ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Ἐν καλῇ βήσσῃ μέγαν οἰῶν ἀργεννάων,
Σταθμούς τε, κλισίας τε, κατηρεφέας ἰδὲ σηκούς.
Ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,

572 ΙΥΓ. Προσληπτέον τὸ σὺν ᾠδῇ καὶ διώξει. ΣΚΑΙ. Κινούμενοι, σκιρτῶντες, ἢ πυκνῶς κινούμενοι.

575 ΜΥ. Μυκήσει. ΚΟ. Τῆς ἐπαύλεως, τοῦ βουστάθμου.

576 ΡΟ. Εὐδιάσειστον, εὐκίνητον. Διὰ τοὺς ἐν αὐτῷ πεφυκότας καλάμους. ΔΟ. Δόνακας ἔχοντα. ἤγουν καλάμους.

578 ΑΡ. Ταχύποδες.

580 ΕΡΥΓ. Μέγα μυκώμενον, ἢ ἐρευγόμενον τὴν τροφήν.

583 ΛΑ. Ἀθρόως ἤσθιον.

584 ΕΝ. Ἐνεκελεύοντο. παρορμῶντες ἐπέβαλλον.

585 ΑΠΕ. Ἀπετρέποντο.

586 ΕΚ. Καὶ ἐξέκλινον.

588 ΑΡ. Λαμπρῶν.

589 ΚΛΙ. Νῦν τὰς τῶν ποιμνίων, καὶ ποιμένων καταγωγάς. ΚΑ. Ἐσκεπασμένας, κατεστέγους. ΣΗ. Περιβόλους ἐν οἷς βοσκήματα ἵστανται.

590 ΕΝ. Καὶ τὰ ἑξῆς. Ἐγκατεσκεύασε δὲ ἐπιμελῶς ὁ Ἥφαιστος, καὶ χορὸν ὁμοίαν τάξιν ἔχοντα χορευόντων τῷ ὑπὸ Δαιδάλου τοῦ μηχανικοῦ κατασκευασθέντι Ἀριάδνῃ ἐν Κνωσσῷ πόλει τῆς Κρήτης. Ἱστόρηται ὅτι Θησέα παραγενόμενον ἐξ Ἀφιδνῶν εἰς Ἀθήνας νεωστὶ, καταλαβόντα δὲ τὸν δασμὸν ἀποπεμπόμενον Μίνωϊ εἰς Κρήτην, τοὺς δὶς ἑπτὰ ἠϊθέους καὶ παρθένους. ἐτέλουν δὲ τὸν δασμὸν οἱ

Τῷ ἴκελον, οἷόν ποτ' ἐνὶ Κνωσῷ εὐρείῃ
Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
Ἔνθα μὲν ἠΐθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
Ὠρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες.
Τῶν δ' αἱ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον· οἱ δὲ χιτῶνας
Εἵατο εὐνήτους, ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ·
Καί ῥ' αἱ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον· οἱ δὲ μαχαίρας
Εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
Οἱ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσι
Ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν
Ἑζόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἴκε θέῃσιν·
Ἄλλοτε δ' αὖ θρέξασκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισι.
Πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιΐσταθ' ὅμιλος
Τερπόμενοι· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς

Ἀθηναῖοι τοῦτον, ἐπὶ τῷ δεδολοφονηκέναι Ἀνδρόγεων τὸν παῖδα Μίνωος ἀγωνιζόμενον καὶ νικῶντα παρ' αὐτοῖς τὰ Παναθήναια. ἐκδόντα οὖν αὐτόν φησι συγκατακλεῖσαι τοῖς ἀπιοῦσι, καὶ παραχθυόμενον εἰς Κρήτην, ἡδέως ὀφθῆναί φασιν ὑπὸ Ἀριάδνης τῆς τοῦ Μίνωος θυγατρός. καὶ διὰ τοῦτο τέχνῃ Δαιδάλου σωθῆναι τρόπῳ τοιῷδε. μίτον ἀγαθίδος ἔδωκε Δαίδαλος τῇ Ἀριάδνῃ, εἰπὼν δοῦναι τῷ Θησεῖ. ὅπως τὴν ἀρχὴν ἐξάψας τῆς εἰσόδου τῆς ἀγαθίδος, οὕτως ἀνειλῶν αὐτὴν εἰσέλθοι εἰς τὸν λαβύρινθον· καὶ περιελθόμενος τοῦ θηρίου, πάλιν ἔχοι ῥᾳδίαν καὶ εὐεύρετον τὴν ἔξοδον τοῦ λαβυρίνθου, ποικίλως ἐπιπεπλεγμένους ἔχοντος τὰς εἰσόδους. ἐξελθὼν δὲ μετὰ τὸ νικῆσαι ὁ Θησεὺς μετὰ τῶν ἠϊθέων καὶ παρθένων χορὸν τοιοῦτον ἔπλεκεν ἐν κύκλῳ τοῖς θεοῖς, ὁποία καὶ ἡ τοῦ λαβυρίνθου εἴσοδός τε καὶ ἔξοδος αὐτῷ ἐγεγόνει· τῆς δὴ χορείας τὴν ἐμπειρίαν ὁ Δαίδαλος αὐτοῖς ὑποδείξας ἐποίησε. ΠΟΙ. Ποικίλη τορνεύσας ἐποίει.

593 ΑΛ. Ἔντιμοι. καὶ διὰ τὴν εὐμορφίαν βόας εὑρίσκουσαι ἕδνα. θρέμματα γὰρ τὸ παλαιὸν ἐδίδοτο περὶ τῶν γάμων δῶρα. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ μέρους. ἐπειδὴ ἔντιμοι τὸ παλαιὸν οἱ βόες. ἀλφαίνειν γοῦν τὸ εὑρίσκειν. καὶ ἀλφὴ ἡ τιμή, καὶ ἄλφα τὸ στοιχεῖον ὅτι εὑρέθη πρὸ τῶν ἄλλων.

594 ΕΧ. Ὀρθῶς καὶ τοῦτο κατ' ἐπικράτησιν τοῦ ἀρσενικοῦ πέφρακεν.

595 ΟΘ. Διαφανεῖς ἐσθῆτας, λαμπράς.

596 ΕΙ. Ἠμφιεσμέναι ἦσαν. ΕΥ. Εὐνενησμένους, καὶ εἰργασμένους, λεπτούς. ΗΚΑ. Ἠρεμαὶ πῶς στίλβοντας ὡς ἔλαιον.

597 ΣΤΕ. Κόσμους γυναικείους χρυσοῦς περὶ κεφαλὴν κειμένους.

598 ΤΕ. Ἀναφορέων.

599 ΘΡΕΞ. Ἐν κύκλῳ ἔτρεχον. ΕΠΙ. Ἐπιστήμοσιν, ἐμπείροις.

600 ΑΡ. Εὖ ἡρμοσμένον πάντοθεν.

601 ΕΖΟ. Διὰ τῆς τοῦ χοροῦ παραβολῆς ἔγκυκλον αὐτῶν τὴν πορείαν ὑφιστᾷ. ΠΕΙ. Ἀποπειρώμενος ἀνακινήσει.

602 ΕΠΙ. Ἐπ' ὀρθὴν τάξιν.

604 ΚΥ. Ὀρχησταί.

Μολπῆς

Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευον κατὰ μέσσους.
 Ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,
Ἄντυγα πὰρ πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
Τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς·
Τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν κροτάφοις ἀραρυῖαν,
Καλὴν, δαιδαλέην· ἐπὶ δὲ χρύσεον λόφον ἧκε.
Τεῦξε δέ οἱ κνημῖδας ἑανοῦ κασσιτέροιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν ἀείρας·
Ἡ δ' ἴρηξ ὣς, ἆλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόεντος,
Τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἡφαίστοιο φέρουσα.

607 ΑΝ. Παρὰ τὸ ἔσχατον μέρος τῆς ἀσπίδος, πέριξ. ΠΥ. Ἐπιμελῶς, καὶ συντόνως κατεσκευασμένου.

612 ΕΑ. Λαμπροῦ, εὐχύτου, ἁπαλοῦ.

615 ΙΡΗΞ. Ἱέραξ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Τ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΘΕΤΙΔΟΣ κομισάσης Ἀχιλλεῖ τὰ ὅπλα παρὰ Ἡφαίστου, συναγαγὼν εἰς ἐκκλησίαν τοὺς Ἕλληνας ὁ ἥρως, ἀπόῤῥησιν ποιεῖται τῆς μήνιδος, καὶ λαμβάνει τὰ δῶρα ἅπερ αὐτῷ Ἀγαμέμνων δώσειν ὑπέσχετο. Τροφῆς δὲ ἀνελομένων ἐκείνων, αὐτὸς ἄσιτος διαμείνας ὁπλίζεται, καὶ στρατιὰν ἐξάγει ἐπὶ τὸν πόλεμον. ὁ δὲ ὕστερος τῶν ἵππων αὐτοῦ Ξάνθος τὴν ἐσομένην αὐτῷ αὐτοῦ ἀναίρεσιν καταμαντεύεται, ᾧ καὶ ἐπιπλήττει.

Μήνιδος ἀπόῤῥησις.

Ταῦ δ' ἀπέληγε χόλοιο, καὶ ἔκθορε δῖος Ἀχιλλεύς.

Ἠως μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
Ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι, ἠδὲ βροτοῖσιν.
Ἡ δ' ἐς νῆας ἵκανε θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα·
Εὗρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὃν φίλον υἱὸν,
Κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Μύρονθ'· ἡ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο δῖα θεάων,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
« Τέκνον ἐμὸν, τοῦτον μὲν ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
« Κεῖσθαι, ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·
« Τύνη δ' Ἡφαίστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο,
« Καλὰ μάλ', οἷ' οὔπω τις ἀνὴρ ὤμοισι φόρησεν.
Ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκε

Πρόσθεν

Πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἕλε τρόμος, οὐδέ τις ἔτλη
Ἄντην εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ὡς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος· ἐν δέ οἱ ὄσσε
Δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὡσεὶ σέλας ἐξεφάανθη·
Τέρπετο δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα·
Αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ᾗσιν ἐτάρπετο δαίδαλα λεύσσων,
Αὐτίκα μητέρα ἣν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
« Μῆτερ ἐμὴ, τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρεν, οἷ' ἐπιεικὲς
« Ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι·
« Νῦν δ' ἤτοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
« Δείδω, μή μοι τόφρα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
« Μυῖαι καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλὰς
« Εὐλὰς ἐγγείνωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρόν·
« Ἐκ δ' αἰὼν πέφαται, κατὰ δὲ χρόα πάντα σαπείη.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
« Τέκνον, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων·
« Τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φῦλα
« Μυίας, αἵ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν.
« Ἤν περ γὰρ κεῖταί γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν,
« Αἰεὶ τῷδ' ἔσται χρὼς ἔμπεδος, ἢ καὶ ἀρείων·
« Ἀλλὰ σύ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς,

21 ΟΙ. Ὁποῖα εἰκὸς θεοῦ ἔργα εἶναι. τουτέστιν οἷα ἔπρεπε θεὸν παρέχειν. ἐπιεικὲς γὰρ τὸ πρέπον.

25 ΚΑΔ. Κατελθοῦσαι. ΧΑΛ. Ὑπὸ σιδήρου τρωθείσας.

26 ΕΥ. Σκώληκας ἐγγεννήσωσιν. ἴσως δὲ εἴρηνται εὐλαὶ οἱ σκώληκες, παρὰ τὴν εἴλησιν. ΑΕΙ. Ἀφανίσωσι, αἰκίσωσιν.

27 ΑΙ. Ἤτοι ἀνῄρηται ὁ βίος. ὅ ἐστι, ζωῆς ἐστέρηται, ἢ ὡς οἱ γλωσσογράφοι, αἰὼν ἔφθαρται. ὅ ἐστιν ὁ νωτιαῖος μυελός. ΠΕ. Τέτρωται, ἀνῄρηται, ἠφάνισται.

31 ΑΡΗ. Ἐν πολέμοις πεφονευμένους, ἢ σιδήρῳ. καὶ γὰρ ὁ σίδηρος ἄρης.

32 ΤΕ. Τὸν πάντα τελειοῦντα. ὅ ἐστι τελείους καρποὺς φέροντα.

« Μῆνιν

« Μῆνιν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
« Αἶψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσεο, δύσεο δ' ἀλκήν.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, μένος πολυθαρσὲς ἐνῆκε·
Πατρόκλῳ δ' αὖτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρὸν
Στάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἱ χρὼς ἔμπεδος εἴη.
Αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης δῖος Ἀχιλλεύς,
Σμερδαλέα ἰάχων, ὦρσεν δ' ἥρωας Ἀχαιούς·
Καί ῥ' οἵπερ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
Οἵ τε κυβερνῆται, καὶ ἔχον οἰήια νηῶν,
Καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν σίτοιο δοτῆρες·
Καὶ μὴν οἳ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
Τὼ δὲ δύω σκάζοντε βάτην Ἄρεος θεράποντε,
Τυδείδης τε μενεπτόλεμος, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἔγχει ἐρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἕλκεα λυγρά·
Καδδὲ μετὰ πρώτῃ ἀγορῇ ἵζοντο κιόντες.
Αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἦλθεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Ἕλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Οὖτα Κόων Ἀντηνορίδης χαλκήρεϊ δουρί.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοί,
Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
« Ἀτρείδη, ἦ ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον

38 ΑΜ. Θειότητα.
40 ΑΥ. Ἐζήτηται διὰ ποίαν αἰτίαν οὐ χρῆται κήρυξι ὁ Ἀχιλλεὺς πρὸς τὸ συγκαλέσαι τοὺς ὄχλους. Ῥητέον οὖν ὅτι ἔθος ἐστὶν ἀρχαῖον αὐτοῦ τοῦτο. οὕτως γοῦν ἐν τῇ α. ῥαψῳδίᾳ αὐτὸς Ἀχιλλεὺς συγκαλεῖ. ἄλλως τε καὶ διὰ τὴν χαρὰν μετὰ σπουδῆς συνδεδραμήκασιν, οὐδὲ τοὺς κήρυκας ἀναμείναντες.
43 ΟΙ. Οἴακας, πηδάλια.
47 ΤΩ. Συλληπτικῶς εἴρηκε. μόνος γὰρ ὁ Διομήδης ὤφειλε σκάζειν κατὰ τοῦ ταρσοῦ τετρωμένος. ὁ μέντοι Ὀδυσσεὺς τὴν πλευρὰν, εἰ μὴ κατὰ συμπάθειαν τῶν μερῶν δόξαιμεν αὐτὸν τοῦτο πεπονθέναι.
50 ΠΡΩ. Τῇ προεδρείᾳ.
51 ΔΕΥ. Ἔσχατος.
56 ΤΟ. Κατ' ἐπερώτησιν ἀναγνωστέον. θέλει γὰρ εἰπεῖν, ὅτι ἄρειον ἀμφοτέροις ὁμονοεῖν ὑπάρχει. ΑΡΕΙ. Βέλτιον.

Ἔπλετο,

“ Ἔπλετο, σοὶ καὶ ἐμοὶ, ὅτε νῶΐ περ, ἀχνυμένω κῆρ,
“ Θυμοβόρῳ ἔριδι μενεήναμεν, εἵνεκα κούρης,
“ Τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἄρτεμις ἰῷ,
“ Ἤματι τῷ ὅτ' ἐγὼν ἑλόμην Λυρνησσὸν ὀλέσσας·
“ Τῷ κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας,
“ Δυσμενέων ὑπὸ χερσὶν, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.
“ Ἕκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
“ Δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι ὀΐω.
“ Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
“ Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ·
“ Νῦν δ' ἤτοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδέ τι με χρὴ
“ Ἀσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
“ Ὄτρυνον πόλεμόνδε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
“ Ὄφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθὼν,
“ Αἴκ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαύειν· ἀλλά τιν' οἴω
“ Ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγῃσι
“ Δηΐου ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλεΐωνος.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Αὐτόθεν ἐξ ἕδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστὰς·
“ Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος,
“ Ἑσταότος μὲν καλὸν ἀκουέμεν, οὐδὲ ἔοικεν

60 ΛΥΡ. Πόλις τῆς Ὑποπλακίου Θήβης τῆς Κιλικίας.

61 ΤΩ. Οὕτως ἂν οὐ τοσοῦτοι ἀνῃρέθησαν.

79 ΕΣΤΑ. Εἰδὼς ὁ Ἀγαμέμνων, ὅτι μέλλει θορυβεῖσθαι ὡς αἴτιος μεγίστης φθορᾶς τῇ Ἑλληνικῇ στρατιᾷ, ἡσυχίαν ἑαυτῷ προκατασκευάζει λέγων, δύσκολον εἶναι ἐν πολλῷ θορύβῳ διαλέγεσθαι. ἔνιοι δὲ καθεζόμενον τὸν Ἀγαμέμνονα ὑπενόησαν δημηγορεῖν.

“ Ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ, ἐπιστάμενόν περ ἐόντα.
“ Ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι,
“ Ἢ εἴποι; βλάβεται δὲ, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής.
“ Πηλείδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
“ Σύνθεσθ', Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γνῶτε ἕκαστος.
“ Πολλάκι δή μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον,
“ Καί τε με νεικείεσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἴτιός εἰμι,
“ Ἀλλὰ Ζεὺς, καὶ Μοῖρα, καὶ ἠεροφοῖτις Ἐριννὺς,
“ Οἵ τέ μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην,
“ Ἤματι τῷ ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.
“ Ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ,
“ Πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται,
“ Οὐλομένη, τῆς μέν θ' ἁπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει
“ Πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἥγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει,
“ Βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γε πέδησε.
“ Καὶ γὰρ δή νύ ποτε Ζῆν' ἄσατο, τόν περ ἄριστον
“ Ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φάσ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
“ Ἥρη, θῆλυς ἐοῦσα, δολοφροσύνης ἀπάτησεν,
“ Ἤματι τῷ ὅτ' ἔμελλε βίην Ἡρακληείην
“ Ἀλκμήνη τέξεσθαι ἐϋστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
“ Ἤτοι ὅγ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσι·
“ Κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι,

80 ΥΒ. Ὑποκρούειν, ἐμποδίζειν τὸν λέγοντα. τινὲς δὲ κακῶς ἤκουσαν τοῦ διεταίρου λέγειν. ΕΠΙ. Ἔμπειρον.

83 ΠΗ. Οἷον τὴν ἀπόστασιν τῶν λόγων πρὸς Ἀχιλλέα ποιήσομαι φανερῶς, ἢ ἀπολογήσομαι.

84 ΣΥΝ. Οἱ δὲ λοιποὶ ἀκούσαντες, ἅπαντες τοῖς μὴ ἀκούσασι.

87 ΗΕ. Ἡ διὰ τοῦ σκότους φοιτῶσα, ἢ ἀόρατος, ἢ ἡ ἀπροοράτως φοιτῶσα καὶ ἐπερχομένη, ὡς τιμωρὸς τῶν ἀδικημάτων. ἔστι δὲ καταχθονία δαίμων ἡ Ἐριννύς, οἷον ἡ διερευνῶσα τὰ ἐν ταῖς πράξεσιν ἔργα.

93 ΠΙ. Οὐ γὰρ προσπελάζει τῇ γῇ.

94 ΕΤ. Ἕνα γοῦν τινὰ ἔβλαψεν οὐ μὴ πολλούς.

95 ΑΣ. Ἔβλαψεν ἡ Ἄτη.

99 ΕΥ. Κατατετειχισμένῃ, μεταφορικῶς, διὰ τὸ ὑπὸ Ἀμφίονος καὶ Ζήθου αὐτὴν τετειχίσθαι.

“ Ὄφρ'

“Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει.
“Σήμερον ἄνδρα φόωσδε μογοστόκος Εἰλείθυια
“Ἐκφανεῖ, ὃς πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξει,
“Τῶν ἀνδρῶν γενεῆς, οἵ θ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσι.
“Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
“Ψευστήσεις, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις·
“Εἰ δ' ἄγε νῦν μοι ὄμοσσον, Ὀλύμπιε, καρτερὸν ὅρκον,
“Ἦ μὲν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξειν
“Ὅς κεν ἐπ' ἤματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς
“Τῶν ἀνδρῶν, οἳ σῆς ἐξ αἵματός εἰσι γενέθλης.
“Ὣς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὔτι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
“Ἀλλ' ὄμοσεν μέγαν ὅρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη·
“Ἥρη δ' ἀΐξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
“Καρπαλίμως δ' ἵκετ' Ἄργος Ἀχαιϊκὸν, ἔνθ' ἄρα ᾔδη
“Ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηϊάδαο·
“Ἡ δ' ἐκύει φίλον υἱὸν, ὁ δ' ἕβδομος ἑστήκει μείς·
“Ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φόωσδε, καὶ ἠλιτόμηνον ἐόντα·
“Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, σχέθε δ' εἰλειθύας·

103 ΜΟ. Ἡ περὶ τὰς τικτούσας κοπιῶσα. ἢ ἡ τοὺς μόγους ἐπικουφίζουσα τῶν τικτουσῶν.

104 ΠΕ. Περιοίκοις.

105 ΑΙ. Ἀντὶ τοῦ σπέρματος, γένους.

107 ΨΕΥ. Ψεύσῃ.

110 ΠΕ. Γεννηθῇ ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος.

113 ΑΑΣ. Ἠπατήθη.

114 ΡΙ. Ὄρους ἀκρωτήριον.

116 ΙΦ. Τὴν Θεσσαλοῦ γυναῖκα. ἰφθίμην λέγει ἐπιθετικῶς ἀντὶ τοῦ ἀγαθήν. τὸ γὰρ κύριον αὐτῆς ὄνομα ἦν Λευκίππη.

117 ΕΚΥ. Κατὰ γαστρὸς εἶχεν. ΜΕΙΣ. Καὶ μὴν Αἰολικῶς, ὥσπερ ῥὶς ῥινὸς, καὶ θὶς θινός. οὕτω καὶ μεὶς μεινὸς κληθήσεται κατὰ τὴν ἀναλογίαν.

118 ΗΛΙ. Διημαρτηκότα τοῦ τελείου ἀριθμοῦ τῶν ἐννέα μηνῶν. ἑπταμηνιαῖος γὰρ Εὐρυσθεὺς ἦν. ἀλιτεῖν οὖν τὸ ἀποτυχεῖν.

119 ΑΛΚ. Ζεὺς μιγεὶς τῇ Ἠλεκτρυόνος Ἀλκμήνῃ, ὃν τρόπον εἴρηται ἐν τῇ ξ, ἔγκυον κατέστησε. μελλούσης δὲ τίκτειν, ὤμοσεν ἐν θεοῖς τὸν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γεννηθέντα, τῶν ἐξ αὐτῶν βασιλεύσειν. Ἥρα δὲ ζηλοτύπως διατεθεῖσα, τὰς μὲν Ἀλκμήνης ὠδῖνας ἐπέσχεν, Ἀντίβειαν δὲ, ἣν τινες Λευκίππην εἶπον, τὴν Σθενέλου γυναῖκα κυοφοροῦσαν, Εὐρυσθέα ἑπτάμηνον τεκεῖν ἐποίησεν. ὅθεν καὶ τὰ ἑπτάμηνα γενόμενα, τροφῆς μοίραν εἰλ[illegible]ο.

" Αὐτὴ δ' ἀγγελέουσα, Δία Κρονίωνα προσηύδα·
" Ζεῦ πάτερ, ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω.
" Ἤδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλὸς, ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξει,
" Εὐρυσθεὺς, Σθενέλοιο πάϊς Περσηϊάδαο,
" Σὸν γένος· οὔ οἱ ἀεικὲς ἀνασσέμεν Ἀργείοισιν.
" Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχος ὀξὺ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν·
" Αὐτίκα δ' εἷλ' Ἄτην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο,
" Χωόμενος φρεσὶν ᾗσι, καὶ ὤμοσε καρτερὸν ὅρκον,

Βασιλεὺς δὲ ὢν Εὐρυσθεὺς, Ἡρακλεῖ τοὺς ἄθλους ἐπέταττε, οὓς πληρώσας κατὰ τὰς Ἀθηνᾶς καὶ Ἀπόλλωνος ὑποθήκας, ἀθανασίας μετέλαβε. Πῶς τὰ ἑπταμηνιαῖα ζωογονεῖται, τὰ δὲ ὀκταμηνιαῖα οὔ; καί λέγομεν τρεῖς κινήσεις ἔχειν τὸ βρέφος ἐν τῇ γαστρί. τὴν κατὰ δ μῆνα, καθ' ἣν τὰς φυσικὰς ἐμφαίνει κινήσεις. καὶ τὴν ἔτι καθ' ἕβδομον, καθ' ἣν ἔχει κίνησιν τῆς εἰς φῶς προόδου. ἀλλ' ἡ μήτηρ ἀδυνατεῖ καί ἄωρός ἐστιν ἀποβαλεῖν. διὰ τοῦτο γίνεται καὶ ἑτέρα κίνησις κατὰ τὸν θ, καθ' ἣν ἔχει πρὸς δυνάμεως καὶ ἡ μήτηρ ἀποβαλεῖν αὐτό. αἱ δὲ κινήσεις εὐτάκτως εἰς δ· εἶθ' οὕτως εἰς τρεῖς, ὡς εὐσθενέστεραι. εἶτα εἰς δύο μῆνας, ὡς ἔτι εὐσθενέστεραι. ἐξ ὧν ἀποτελεῖται τὸ ἐννεάμηνον. οὕτως ἔχουσι καὶ αἱ ὀπῶραι ἀπότεψιν, ὡριμότητα, καὶ ἀποβολὴν τῆς μητρὸς, καθ' ἣν ἀποβάλλει ἡ μήτηρ ὅταν ξηρανθῇ τὸ μεταξὺ τῆς μητρὸς καὶ τῆς ὀπώρας λεγόμενον πισμάτιον· εἰς τοίνυν τὸν ἕβδομον μῆνα, ἐπεὶ ἔχει κίνησιν τῆς εἰς φῶς προόδου. εἰ γένηται τοῦτο, ἀλγεῖ μὲν ἡ μήτηρ, τὸ δὲ βρέφος σώζεται· κατὰ δὲ τὸν η ὄν, συνεχοῦς κινήσεως οὔσης πρὸς τὸν θ, καὶ διακοπείσης ἐκείνης, ἀπόλλυται τὸ κυοφορούμενον καὶ πολλάκις καί ἡ μήτηρ, εἰς γὰρ τὴν συνεχῆ κίνησιν εἰ γένηται τμῆσις ἐπιπλέον βλάπτει, καὶ δῆλον ἐκ τῆς φλεβοτομίας. οἱ δὲ Πυθαγόρειοι καὶ μαθηματικῶς ἤτοι ἀριθμητικῶς τὴν αἰτίαν ἀποδεδώκασιν, λέγοντες· ἐκκείσθω τρίγωνον σκαληνὸν τὸ α, β, γ, ἔχον τὴν μὲν α, β, μονάδων δ. τὴν δὲ β, γ, μονάδων ε, τὴν δὲ α, γ, μονάδων γ. φανερὸν δὴ κατὰ τοὺς Πυθαγορείους ὁ μὲν γ, καὶ ὁ ε, ἄρρενες ὡς περιττοί· ὁ δὲ δ θῆλυς, ὡς ἄρτιος. πεπολυπλασιάσθω ὁ δ', ἐπὶ τὸν ε, γίνονται κ. καὶ ὁ ε, ἐφ' ἑαυτὸν κ ε, ὁμοῦ μ ε. ταῦτα ἐπὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ἐμβαδοῦ τοῦ τριγώνου ἤτοι τὸν ϛ, γίνονται σ ο, ἃ περιέχουσι χρόνον μηνῶν θ. πάλιν τὸν δ ἐπὶ τὸν ε, γίνονται κ. τὸν γ, ἐπὶ τὸν ε γίνονται ι ε, ὁμοῦ λ ε. ταῦτα ἐπὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ἐμβαδοῦ τοῦ τριγώνου τὸν ϛ, ὁμοῦ σ ι. ἃ περιέχουσι χρόνον μηνῶν ζ. πάλιν τὸν γ, ἐπὶ τὸν ε, γίνονται ι ε. καὶ ὁ ε ἐφ' ἑαυτὸ γίνονται κ ε, ὁμοῦ μ. ταῦτα ἐπὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ἐμβαδοῦ τὸν ϛ γίνονται σ μ. καὶ περιέχουσι χρόνον μηνῶν η. ἐπεὶ οὖν μόνον ἐπὶ τοῦ θ καὶ ζ κατὰ φυσικὴν συμπλοκὴν ἄρρενος, καὶ θήλεος τοῦ ε, καὶ δ, καὶ γ, οἱ ἀριθμοὶ τῶν ζ καὶ θ γίνονται, εἰκότως τὰ οὕτω τικτόμενα ζωογονεῖται. ἐπὶ δὲ τῶν η μηνῶν, οὐ φαίνεται ἄρρενος συμπλοκὴ πρὸς τὸ θῆλυ. οὔτε γὰρ ὁ ε, οὔτε ὁ γ γίνονται ἐπὶ τὸν δ, ὅς ἐστι θῆλυς· εἰκότως οὖν παρὰ φύσιν οὔσης τῆς συμπλοκῆς, οὐ ζωογονεῖται τὰ τικτόμενα.

121 ΑΡ. Λαμπρὸν ἔχων κεραυνὸν, ἢ ταχύν.

123 ΣΘΕ. Εὐρυσθέως. τὴν γὰρ Περσέως ἔγγονος, ὅθεν Περσηϊάδην αὐτόν φησι.

124 ΟΥ. Οὐ δεινὸν καὶ ἀεικὲς καὶ ἀπεικὸς, καὶ οὐ χαλεπὸν αὐτῷ.

126 ΕΙ. Ἀφείλετο δὲ ἐκ τῆς αὐτοῦ βαθυπλοκάμου κεφαλῆς τὴν Ἄτην, οἱ δὲ ἐκ τῆς ἠλειμμένης πλοκάμους ἐχούσης.

127 ΚΑΡ. Τὸ Στυγὸς ὕδωρ. τὴν Στύγα Ὠκεανοῦ παῖδα οὖσαν καὶ αὐτὴν τιμιωτάτην

τῶν

« Μήποτ' ἐς Οὔλυμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
« Αὖτις ἐλεύσεσθαι Ἄτην, ἣ πάντας ἀᾶται.
« Ὣς εἰπὼν, ἔρριψεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
« Χειρὶ περιστρέψας· τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
« Τὴν αἰεὶ στενάχεσχ', ὅθ' ἑὸν φίλον υἱὸν ὁρῶτο
« Ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων·
« Ὣς καὶ ἐγὼν, ὅτε δ' αὖτε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
« Ἀργείους ὀλέεσκεν ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν,
« Οὐ δυνάμην λελαθέσθ' ἄτης ᾗ πρῶτον ἀάσθην.
« Ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, καί μευ φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
« Ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.
« Ἀλλ' ὄρσευ πόλεμόνδε, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς·
« Δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχεῖν, ὅσσα τοι ἐλθὼν
« Χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς.
« Εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ Ἄρηος·
« Δῶρα δέ τοι θεράποντες, ἐμῆς παρὰ νηὸς ἑλόντες,
« Οἴσουσ', ὄφρα ἴδηαι ὅ τοι μενοεικέα δώσω.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
« Ἀτρείδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
« Δῶρα μὲν αἴκ' ἐθέλῃσθα παρασχέμεν, ὡς ἐπιεικὲς,
« Ἦτ' ἐχέμεν, παρὰ σοί· νῦν δὲ μνησώμεθα χάρμης
« Αἶψα μάλ'· οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας,

τῶν ἀδελφῶν μετὰ τὴν τῶν Οὐρανίων θεῶν μάχην τῶν λεγομένων Τιτάνων, εἶναι συνέβη διὰ τήνδε τὴν αἰτίαν. οἱ περὶ Κρόνον Οὐρανοῦ παῖδες ἀρχαῖοι Τιτᾶνες τοῖς ἀμφὶ τὸν Δία νεωτέροις θεοῖς πόλεμον ἤραντο, καὶ τοῦ Διὸς συμμάχους ἀγείροντος, ἡ Στὺξ πρώτη πάντων σὺν τοῖς παισὶν αὐτῆς παρεγένετο. δι' ὃ ἐξόχως αὐτὴν ἐτίμησαν οἱ περὶ τὸν Δία θεοί, καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῆς τῆς ἐν ᾅδου πηγῆς θεῶν ὅρκον ἐποίησαν.

131 ΤΑ. Ταχέως.

138 ΑΡΕ. Φιλοποιήσασθαι, ἁρμόσασθαι.

147 ΔΩ. Τὰ μὲν δῶρα εἴτε θέλεις παρασχεῖν, εἴτε καὶ παρ' ἑαυτῷ ἔχειν, ἐν σοί ἐστι.

148 ΠΑ. Πάρεστί σοι.

149 ΚΛΟ. Ἤτοι ὑποκλέπτειν αὐτοὺς τῆς μάχης ἐν τοῖς λόγοις, ἢ ἑτέρου τινὸς ἐπιθυμεῖν.

« Οὐδὲ

“ Οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον·
“ Ὥς κέ τις αὖτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρώτοισιν ἴδηται
“ Ἔγχεϊ χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας.
“ Ὧδέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ Μὴ δ' οὕτως, ἀγαθός περ ἐών, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
“ Νήστιας ὄτρυνε προτὶ Ἴλιον υἷας Ἀχαιῶν
“ Τρωσὶ μαχεσσομένους· ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
“ Φύλοπις, εὖτ' ἂν πρῶτον ὁμιλήσωσι φάλαγγες
“ Ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν·
“ Ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θοῇς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺς
“ Σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ, μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
“ Οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
“ Ἄκμηνος σίτοιο δυνήσεται ἄντα μάχεσθαι.
“ Εἴπερ γὰρ θυμῷ γε μενοινάᾳ πολεμίζειν,
“ Ἀλλά τε λάθρῃ γυῖα βαρύνεται, ἠδὲ κιχάνει
“ Δίψα τε καὶ λιμὸς, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι.
“ Ὃς δέ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς,
“ Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζῃ,
“ Θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, οὐδέ τι γυῖα
“ Πρὶν κάμνει πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο.
“ Ἀλλ' ἄγε, λαὸν μὲν σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι

150 ΔΙΑ. Χρονοτριβεῖν, παρέλκειν. ΑΡΕ. Ἀτελείωτον, ἄπρακτον. ἤτοι δὲ περὶ τοῦ Πατρόκλου ταφῆς λέγει, ἢ τῆς τοῦ Ἕκτορος ἀναιρέσεως.

158 ΠΡΩ. Νῦν καθάπαξ. ΟΜΙ. Εἰς ταυτὸ συνέλθωσιν αἱ τῶν στρατιωτῶν τάξεις πολεμοῦσαι, συμπλακεῖσαι.

160 ΠΑ. Γεύσασθαι. ΑΝΩΧ. Κέλευσον.

161 ΜΕ. Τοῦτο γὰρ τῆς θρεπτικῆς δυνάμεως ἐστὶ παρασκευαστικὸν πάντως τοῦ σώματος.

163 ΑΚ. Ἄγευστος.

164 ΜΕ. Προθυμεῖται.

169 ΘΑΡ. Ὑπομονητικὸν, τολμηρόν.

170 ΕΡΩ. Ὑποχωρήσαι.

171 ΣΚΕ. Σκόρπισον.

“ Ὅπλεσθαι

" Ὅπλεσθαι· τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
" Οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορὴν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
" Ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ * φρεσὶν ᾗσιν ἰανθῇς.
" Ὀμνυέτω δέ τοι ὅρκον ἐν Ἀργείοισιν ἀναστὰς,
" Μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι,
" Ἣ θέμις ἐστὶν, ἄναξ, ἤτ' ἀνδρῶν ἤτε γυναικῶν·
" Καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἵλαος ἔστω.
" Αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρεσάσθω
" Πιείρῃ, ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχῃσθα.
" Ἀτρείδη, σὺ δ' ἔπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ' ἄλλῳ
" Ἔσσεαι· οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν, βασιλῆα
" Ἄνδρ' ἀπαρέσσασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
" Χαίρω σεῦ, Λαερτιάδη, τὸν μῦθον ἀκούσας·
" Ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα διίκεο καὶ κατέλεξας.
" Ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὀμόσαι, κέλεται δέ με θυμὸς,
" Οὐδ' ἐπιορκήσω πρὸς δαίμονος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
" Μιμνέτω αὖθι τέως γε, ἐπειγόμενός περ ἄρηος,
" Μίμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὄφρά κε δῶρα
" Ἐκ κλισίης ἔλθωσι, καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν.
" Σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼ ἐπιτέλλομαι, ἠδὲ κελεύω,
" Κρινάμενος κούρητας ἀριστῆας παναχαιῶν,

174 ΙΑΝ. Διαχυθῇς, χαρῇς.
179 ΑΡΕ. Δι' ἀρέσκειαν θεραπευσάτω, φιλοφρονησάτω.
180 ΠΙ. Λιπαρᾷ, δαψιλεῖ, πολυτελεῖ. ἔστι δὲ μεταφορά. ΙΝΑ. Ἵνα μηδὲν ἐλλείπῃ τῶν ὀφειλόντων πρὸς σὲ δικαίως πραχθῆναι.
181 ΕΠ. Πρὸς ἄλλους.
182 ΟΥ. Οὐ μεμπτὸς γὰρ ὑπάρχει βασιλεὺς θεραπεύων ἄνδρα ὃν προηδίκησεν.
183 ΧΑΛ. Κακῶς βλάψῃ. ὅ ἐστιν, εἰς ὀργὴν ἔλθῃ.
186 ΜΟΙ. Κατὰ τὸ προσῆκον, κατὰ τὸ πρέπον.
188 ΠΡΟΣ. Κατὰ θεόν.
189 ΜΙΜ. Μενέτω. ΑΥ. Αὐτόθι. ΕΠΕΙ. Καίτοι σπεύδων.
193 ΚΡ. Ἐπιλεξάμενος. ΚΟΥ. Κούρους, νέους.

* al. φρεσὶ σῇσιν

" Δῶρα

« Δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν, ὅσσ' Ἀχιλῆϊ
« Χθιζὸν ὑπέστημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναῖκας.
« Ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
« Κάπρον ἑτοιμασάτω ταμέειν Διΐ τ', Ἠελίῳ τε.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
« Ἀτρεΐδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
« Ἄλλοτέ περ καὶ μᾶλλον ὀφέλλετε ταῦτα πένεσθαι,
« Ὁππότε τις μεταπαυσωλὴ πολέμοιο γένηται,
« Καὶ μένος οὐ τόσον ᾖσιν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσι·
« Νῦν δ' οἱ μὲν κέαται δεδαϊγμένοι, οὓς ἐδάμασσεν
« Ἕκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν·
« Ὑμεῖς δ' ἐς βρωτὺν ὀτρύνετον· ἦ τ' ἂν ἔγωγε
« Νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμίζειν υἷας Ἀχαιῶν
« Νήστιας, ἀκμήνους· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
« Τεύξεσθαι μέγα δόρπον, ἐπὴν τισαίμεθα λώβην.
« Πρὶν δ' οὔπως ἂν ἔμοιγε φίλον κατὰ λαιμὸν ἰείη
« Οὐ πόσις, οὐδὲ βρῶσις, ἑταίρου τεθνειῶτος,
« Ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαϊγμένος ὀξέϊ χαλκῷ
« Κεῖται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος· ἀμφὶ δὲ ἑταῖροι
« Μύρονται· τό μοι οὔτι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμηλεν,
« Ἀλλὰ φόνος τε, καὶ αἷμα, καὶ ἀργαλέος στόνος ἀνδρῶν.

194 ΕΝΕΙ. Ἐνεγκεῖν.
195 ΧΘΙ. Χθές. ΥΠΕ. Ὑπεσχόμεθα.
197 ΤΑ. Διχοτομῆσαι, δι' ἐντομῶν ποιήσασθαι.
200 ΑΛ. Ἄλλοτε ποτὲ ταῦτα δρᾷν ὀφείλετε, παυσαμένου τοῦ πολέμου, καὶ μὴ τοσαύτης ὀργῆς κατεχούσης τὴν ψυχήν.
201 ΜΕ. Ἀνάπαυσις.
202 ΗΣ. Ὀργὴ ὑπάρχῃ.
203 ΚΕ. Κεῖνται. ΔΕ. Διακεκομμένοι.
205 ΒΡΩ. Βρῶσιν. ΗΤ. Τέως ἂν ἐγώ.
208 ΕΠΗΝ. Ἐπειδ' ἂν τὴν ὑπὲρ τοῦ ἀποθανόντων ὕβριν καὶ βλάβην ἐκδικήσωμεν.
209 ΙΕΙ. Καθίει.
212 ΚΕΙ. Κεῖται ἐπὶ τὴν θύραν ὁρῶν. Ὃ ἐστι τετραμμένους ἔχων ἐν αὐτῇ τοὺς πόδας. οὕτω γὰρ τίθενται οἱ νεκροί. διὰ τὸ ἐξερχομένους τοῦ ἀνθρωπίνου βίου μηκέτι ἀναστρέφειν εἰς τοὺς οἴκους.
213 ΤΟ. Διό μοι.

« Τὸν

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
" Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέως υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
" Κρείσσων εἷς ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ
" Ἔγχει, ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί κεν προβαλοίμην
" Πολλόν· ἐπεὶ πρότερος γενόμην, καὶ πλείονα οἶδα·
" Τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν.
" Αἶψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν,
" Ἧς τε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν,
" Ἄμητος δ' ὀλίγιστος, ἐπὴν κλίνῃσι τάλαντα
" Ζεύς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται·
" Γαστέρι δ' οὔπως ἐστὶ νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιούς.
" Λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἤματα πάντα
" Πίπτουσιν· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;
" Ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν, ὅς κε θάνῃσι,
" Νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἤματι δακρύσαντας.
" Ὅσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ στυγεροῖο λίπωνται,
" Μεμνῆσθαι πόσιος καὶ ἐδητύος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
" Ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμὲς αἰεί,
" Ἑσσάμενοι χροῒ χαλκὸν ἀτειρέα· μηδέ τις ἄλλην
" Λαῶν ὀτρυντὺν ποτιδέγμενος ἰσχαναάσθω.

218 ΠΡΟ. Νικήσαιμι.

219 ΕΠΕΙ. Ἐπειδὴ πρεσβύτερος ὑπάρχω.

221 ΑΙ. Ταχέως καὶ κόρος λαμβάνει τοὺς ἀνθρώπους ἐν τῇ μάχῃ. ὀλίγοι εἰσὶν οἱ ἀπολειπόμενοι ζῶντες, πολλοὶ δὲ οἱ φονευόμενοι.

222 ΚΑ. Καλάμη δὲ κυρίως τὸ ξυλῶδες τῶν ἀσταχύων, ἢ τοὺς στάχυας περιφερόντως. ἀλληγορικῶς οὖν καλάμην νῦν κέκληκε τὰ σώματα τῶν ἀνῃρημένων. ἄμητον δὲ τὸν τοῦ θέρους καιρόν. θέλων δηλῶσαι, ὅτι τροπῆς ἐκ Διὸς γιγνομένης πολλοὶ πίπτουσι κατὰ πόλεμον.

223 ΑΜΗ. Προπαροξυτόνως μὲν ὁ ἀμώμενος καὶ θεριζόμενος καρπὸς τοῦ σίτου. ἀμητὸς δὲ ὀξυτόνως ὁ καιρὸς τοῦ θέρους. ΟΛΙ. Ὀλίγος, μικρός. ΕΠ. Ὁπόταν τροπὴν ἐργάσηται ὁ Ζεύς.

226 ΕΠΗ. Ἐπάλληλοι, πυκνοί.

229 ΝΗ. Ἀνηλεῆ, ἀσυμπαθῆ. ΕΠ. Μίαν ἡμέραν κλαύσαντας.

232 ΝΩ. Ἀδιαλείπτως.

233 ΕΣ. Περιβαλλόμενοι, ἐνδυσάμενοι. ΑΤΕΙ. Τὸν ἀκαταπόνητον, καὶ ἄτρωτον.

234 ΟΤΡΥΝ Παραγγέλσιν, παρόρμησιν. ΙΣ. Ἀναμενέτω, ἀπεχέσθω.

“ Ἥδε γὰρ ὀτρυντὺς κακὸν ἔσσεται, ὅς κε λίπηται
“ Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀθρόοι ὁρμηθέντες
“ Τρωσὶν ἐπ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.
Ἦ, καὶ Νέστορος υἷας ὀπάσσατο κυδαλίμοιο,
Φυλείδην τε Μέγητα, Θόαντά τε, Μηριόνην τε,
Καὶ Κρειοντιάδην Λυκομήδεα, καὶ Μελάνιππον·
Βὰν δ' ἴμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο.
Αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον.
Ἑπτὰ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, οὕς οἱ ὑπέστη,
Αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·
Ἐκ δ' ἄγον αἶψα γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,
Ἑπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην, Βρισηΐδα καλλιπάρηον.
Χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσεὺς δέκα πάντα τάλαντα,
Ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν·
Καὶ τὰ μὲν ἐν μέσσῃ ἀγορῇ θέσαν· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
Ἵστατο· Ταλθύβιος δὲ, θεῷ ἐναλίγκιος αὐδὴν,
Κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ, παρίστατο ποιμένι λαῶν·
Ἀτρείδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν,
Ἥ οἱ πὰρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
Κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διῒ χεῖρας ἀνασχὼν,
Εὔχετο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἵατο σιγῇ
Ἀργεῖοι κατὰ μοῖραν ἀκούοντες βασιλῆος.
Εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
“ Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
“ Γῆ τε, καὶ Ἠέλιος, καὶ Ἐριννύες, αἵ θ' ὑπὸ γαῖαν

238 ΟΠΑΣ. Προσηταιρίσατο, ἀκολούθους ἔλαβε.

247 ΣΤΗ. Ἀριθμήσας, ἢ διὰ ζυγοῦ στήσας. οὕτως γὰρ οἱ ἀρχαῖοι τὰ χρήματα ἐστάθμιζον, ὅθεν ὀβολοστάτης εἴρηται.

255 ΕΠ. Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ τόπου.

258 ΥΠΑ. Πρῶτος, μέγιστος.

“ Ἀνθρώπους

“ Ἀνθρώπους τίνυνται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ·
“ Μὴ μὲν ἐγὼ κούρῃ Βρισηΐδι χεῖρ' ἐπενεῖκα,
“ Οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχρημένος, οὔτέ τευ ἄλλου·
“ Ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν,
“ Εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
“ Πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν ὅτις σφ' ἀλίτηται ὀμόσσας.
Ἦ, καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλέϊ χαλκῷ·
Τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἁλὸς ἐς μέγα λαῖτμα
Ῥίψ' ἐπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἀνστὰς Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα·
“ Ζεῦ πάτερ, ἦ μεγάλας ἄτας ἄνδρεσσι διδοῖσθα·
“ Οὐκ ἂν δήποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
“ Ἀτρείδης ὤρινε διαμπερὲς, οὐδέ κε κούρην
“ Ἦγεν ἐμεῦ ἀέκοντος, ἀμήχανος· ἀλλά ποθι Ζεὺς
“ Ἤθελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.
“ Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἑὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος·
Δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
Βὰν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο·
Καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας·
Ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαυοί.

260 ΤΙΝ. Τιμωροῦνται.
261 ΕΠΕ. Ἐπιβαλεῖν, ἅψασθαι.
262 ΕΥ. Ὡς οὔτε τῆς συνουσίας αὐτῆς χρήζων ἀφειλόμην.
263 ΑΠΡΟ. Ἀνύβριστος, ἄθικτος συνουσίας, καὶ μίξεως ἀνδρός.
265 ΑΛ. Ὅς τις ἁμάρτῃ ἐπιορκήσας.
266 ΣΤΟ. Λαιμόν.
268 ΡΙΨ. Ἐπιστραφείς φησιν ἔρριψεν εἰς θάλασσαν τὸν κάπρον. σημαίνει ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν ὅρκων ἱερεῖα οὐκ ἤσθιον, ἀλλ' ἐρρίπτουν, ἢ ἔκαιον, ὡς ἐν τῇ γ. φησί.
268 ΒΟ. Βορὰν, βρῶσιν.
270 ΔΙ. Δίδως.
273 ΑΜΗ. Ὥστε τὸν Δία ἀμήχανον δηλοῦσθαι, ὅ ἐστι κακομήχανον.
276 ΑΓΟ. Τὴν ταχέως ἀθροισθεῖσαν.

Βρισηῒς δ' ἄρ' ἔπειτ' ἰκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
Ὡς ἴδε Πάτροκλον δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη, λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσε
Στήθεά τ', ἠδ' ἁπαλὴν δειρὴν, ἰδὲ καλὰ πρόσωπα·
Εἶπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ εἰκυῖα θεῇσι·
« Πάτροκλέ, μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ,
« Ζωὸν μέν σε ἔλειπον ἐγὼ κλισίηθεν ἰοῦσα,
« Νῦν δέ σε τεθνειῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
« Ἂψ ἀνιοῦσ'· ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί·
« Ἄνδρα μὲν, ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
« Εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
« Τρεῖς τε κασιγνήτους, τούς μοι μία γείνατο μήτηρ,
« Κηδείους, οἳ πάντες ὀλέθριον ἦμαρ ἐπέσπον·
« Οὐδὲ μὲν οὐδ' ἔμ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
« Ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,
« Κλαίειν, ἀλλ' ἔμ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
« Κουριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν
« Ἐς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι·
« Τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηότα, μείλιχον αἰεί.
Ὡς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες,
Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἑκάστη.
Αὐτὸν δ' ἀμφὶ γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο,

284 ΧΥ. Περιπλακεῖσα τῷ Πατρόκλῳ δηλονότι ΛΙΓ. Ὀξέως ἐθρήνει. ΑΜΥΣ. Κατέξεε τοῖς ὄνυξιν, ἐσπάραττεν.

289 ΚΙ. Καταλαμβάνω. ΟΡ. Ἡγεμόν.

290 ΑΨ. Εἰς τοὐπίσω ἀνερχομένη. ΩΣ. Ὡς ἐν ἀδιαλείπτοις γίγνομαι κακοῖς.

294 ΚΗ. Εὐνοούστάτους, καὶ μᾶλλον διαφέροντας τῇ συγγενείᾳ, φροντίδος ἀξίους. ΕΠΕΣ. Ἐπικλώθησαν.

297 ΕΦΑΣ. Ἔλεγες.

298 ΚΟΥ. Τὴν παρθενικήν. ΑΞ. Ἀπάξειν.

299 ΔΑΙ. Εὐωχήσειν.

300 ΑΜΟ. Ἀμότως, ἀπληρώτως.

302 ΣΦΩΝ. Αἱ δὲ λοιπαὶ γυναῖκες σὺν τῇ Βρισηΐδι δῆθεν, ὡς ἐπὶ προφάσει Πατρόκλου ἔκλαιον· τῇ δὲ ἀληθείᾳ, ἑκάστη ἐπ' αὐτῷ ἐθρήνει τὴν ἑαυτῆς συμφοράν.

Λισσόμενοι δειπνῆσαι· ὁ δ᾽ ἠρνεῖτο στεναχίζων·
« Λίσσομαι, εἴ τις ἔμοιγε φίλων ἐπιπείθεθ᾽ ἑταίρων,
« Μή με πρὶν σίτοιο κελεύετε, μηδὲ ποτῆτος
« Ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεί μ᾽ ἄχος αἰνὸν ἱκάνει·
« Δύντα δ᾽ ἐς ἠέλιον μενέω, καὶ τλήσομαι ἔμπης.
Ὣς εἰπὼν, ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας·
Δοιὼ δ᾽ Ἀτρεΐδαι μενέτην, καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς,
Νέστωρ, Ἰδομενεύς τε, γέρων θ᾽ ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
Τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ
Τέρπετο, πρὶν πολέμου στόμα δύμεναι αἱματόεντος.
Μνησάμενος δ᾽ ἀδινῶς ἀνενείκατο, φώνησέν τε·
« Ἦ ῥά νύ μοι ποτὲ καὶ σὺ, δυσάμμορε, φίλταθ᾽ ἑταίρων,
« Αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας
« Αἶψα καὶ ὀτραλέως, ὁπότε σπερχοίατ᾽ Ἀχαιοὶ
« Τρωσὶν ἐφ᾽ ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν ἄρηα·
« Νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσαι δεδαϊγμένος· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
« Ἄκμηνον πόσιος καὶ ἐδητύος, ἔνδον ἐόντων,
« Σῇ ποθῇ· οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι·
« Οὐδ᾽ εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
« Ὅς που νῦν Φθίηφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει,
« Χήτεϊ τοιοῦδ᾽ υἷος· ὁ δ᾽ ἀλλοδαπῷ ἐνὶ δήμῳ

306 ΣΙ. Ἄρτου.
307 ΑΣΑΣ. Κορεσθῆναι.
308 ΔΥΝ. Ἕως ἡλίου δυσμάς.
309 ΑΠΕΣ. Ἀπεσκόρπισε.
312 ΤΕΡ. Ἀντὶ τοῦ τέρπειν βουλόμενοι, παρηγοροῦντες. ΠΥ. Συνετῶς. ΑΚΑ. Λυπούμενον.
314 ΑΔΙ. Ἀθρόως καὶ ἐλεεινῶς καὶ οἰκτρῶς ἀνέκραξε. ἢ οἱονεὶ ἀνεστέναξε, καὶ πολὺ ἤγαγε πνεῦμα.
315 ΔΥ. Κακόμοιρε.
316 ΛΑ. Ἡδύ.
317 ΑΙΨ. Ἐνεργῶς, καὶ σπουδαίως. τὸ αὐτὸ εἶπεν ἐπιτάσεως χάριν. ΣΠΕΡ. Ταρασσόμενοι ἐπείγοιντο.
321 ΠΟ. Τῷ σῷ πόθῳ, τῇ σῇ ζητήσει. ΚΑ. Κεῖρον.
322 ΠΥ. Ἀκούσαιμι.
323 ΤΕ. Ἁπαλὸν, ὑγρόν. ΕΙ. Κυρίως μὲν σπένδει. Ἄρτι δὲ τρέχει, στάζει.
324 ΧΗ. Στερήσει, ἐνδείᾳ, σπάνει.

« Εἵνεκα

« Εἵνεκα ῥιγεδανῆς Ἑλένης Τρωσὶν πολεμίζω·
« Ἠὲ τὸν, ὃς Σκύρῳ μοι ἐντρέφεται φίλος υἱός,
« Εἴπου ἔτι ζώει γε, Νεοπτόλεμος θεοειδής.
« Πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
« Οἶον ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ' Ἄργεος ἱπποβότοιο
« Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε Φθίηνδε νέεσθαι,
« Ὡς ἄν μοι τὸν παῖδα θοῇ σὺν νηῒ μελαίνῃ
« Σκυρόθεν ἐξαγάγοις, καί οἱ δείξειας ἕκαστα,
« Κτῆσιν ἐμὴν, δμῶάς τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα.
« Ἤδη γὰρ Πηλῆά γ' οἴομαι ἢ κατὰ πάμπαν
« Τεθνάμεν, ἤ που τυτθὸν ἔτι ζώοντ' ἀκαχῆσθαι,
« Γήραΐ τε στυγερῷ, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενον αἰεὶ
« Λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθοιτο.
Ὣς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,
Μνησάμενοι τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον.
Μυρομένους δ' ἄρα τούς γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,
Αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

325 ΡΙ. Φρικτῆς, χαλεπῆς.

328 ΕΩΛ. Ἤλπιζεν.

338 ΣΚΥ. Σκῦρος νῆσος μία τῶν Κυκλάδων. Ἀλεξάνδρου Ἑλένην ἁρπάσαντος, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος τοὺς Ἕλληνας κατὰ Τρώων ἐστρατολόγησαν. Πηλεὺς δὲ προεγνωκὼς ὅτι μοιρίδιον ἦν ἐν Τροίᾳ θανεῖν Ἀχιλλέα, παραγενόμενος εἰς Σκῦρον πρὸς Λυκομήδην τὸν βασιλέα παρέθετο τὸν Ἀχιλλέα, γυναικείαν ἐσθῆτα ἀμφιέσας ὡς κόρην. ὁ δὲ αὐτὸν μετὰ τῶν θυγατέρων ἀνέτρεφε. χρησμοῦ δὲ δοθέντος, μὴ ἁλώσεσθαι τὴν Ἴλιον χωρὶς Ἀχιλλέως, πεμφθέντες ὑφ' Ἑλλήνων Ὀδυσσεὺς, Φοῖνιξ, καὶ Νέστωρ, Πηλέως ἀρνουμένου παρ' αὐτῷ τὸν παῖδα τυγχάνειν. πορευθέντες εἰς Σκῦρον ὑπονοήσαντες μετὰ τῶν παρθένων τὸν Ἀχιλλέα τρέφεσθαι, ταῖς Ὀδυσσέως ὑποθήκαις, ὅπλα καὶ ταλάρους ἔρριψαν σὺν ἱστουργικοῖς ἐργαλείοις ἔμπροσθεν τοῦ παρθενῶνος. αἱ μὲν οὖν κόραι ἐπὶ τοὺς ταλάρους ὥρμησαν, ὁ δὲ ἐπὶ τὰ ὅπλα. πρότερον δὲ ταῖς παρθένοις συνδιατρίβων, ἔφθειρε Δηϊδάμειαν τὴν Λυκομήδους. ἥτις ἐξ αὐτοῦ ἐγέννησε Πύρρον τὸν ὕστερον Νεοπτόλεμον κληθέντα, ὅς τις τοῖς Ἕλλησι νέος ὢν συνεστρατεύσατο μετὰ θάνατον τοῦ πατρός. ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς Κυκλικοῖς.

333 ΚΤΗ. Κτήματα.

335 ΑΚΑ. Λυπεῖσθαι.

337 ΠΥ. Ἀκούσῃ.

339 ΕΛ. γρ. Ἔλειπεν.

340 ΜΥ. Κλαίοντας.

« Τέκνον

" Τέκνον ἐμόν, δὴ πάμπαν ἀποίχεαι ἀνδρὸς ἑῆος·
" Ἦ νύ τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς;
" Κεῖνος ὅγε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
" Ἧσται ὀδυρόμενος ἕταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
" Οἴχονται μετὰ δεῖπνον, ὁ δ' ἄκμηνος καὶ ἄπαστος·
" Ἀλλ' ἴθι, οἱ νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
" Στάξον ἐνὶ στήθεσσ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἵκηται.
Ὣς εἰπών, ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
Ἡ δ', ἅρπῃ εἰκυῖα τανυπτέρυγι, λιγυφώνῳ,
Οὐρανοῦ ἐκκατέπαλτο δι' αἰθέρος· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν· ἡ δ' Ἀχιλῆϊ
Νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
Στάξ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἀτερπὴς γούναθ' ἵκηται.
Αὐτὴ δὲ πρὸς πατρὸς ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ
Ὤιχετο· τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.
Ὡς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται,
Ψυχραὶ ὑπαὶ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαο·
Ὣς τότε ταρφειαὶ κόρυθες, λαμπρὸν γανόωσαι,
Νηῶν ἐκφορέοντο, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
Θώρηκές τε κραταιγύαλοι, καὶ μείλινα δοῦρα·
Αἴγλη δ' οὐρανὸν ἷκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθὼν

342 ΠΑΜ. Παντελῶς δή. ΑΠΟΙ. Οἴχῃ, ἀποπορεύσαι.
343 ΜΕΜ. Μέλει, παραμελεῖται.
346 ΜΕ. Ἐπὶ τὸ δεῖπνον.
347 ΝΕΚ. Θεῖον πόμα. ΑΜ. Θείαν τροφήν.
348 ΙΚΗ. Καθίκηται, καθάψηται.
350 ΑΡ. Εἶδος ὀρνέου. τινὲς ἰκτῖνον καλοῦσιν, ἕτεροι δὲ φήνην. λέγεται δὲ καὶ τὸ δρέπανον. ΤΑ. Μακρὰς πτέρυγας ἐχούσῃ. ΛΙ. Ὀξυφώνῳ.
351 ΕΚ. Καθήλατο.
355 ΕΡΙ. Μεγαλοσθενοῦς, ἰσχυροῦ. ΠΥ. Πυκνόν, ἀσφαλές.
357 ΕΛ. Ἐξίπτανται.
358 ΥΠΑΙ. Ὑπὸ σφοδρότητος καὶ ὁρμῆς. ΑΙ. Τοῦ αἴθριαν ποιοῦντος.
359 ΓΑ. Λάμπουσαι.
360 ΕΚ. Ἐξεφέροντο.
361 ΚΡΑ. Ἰσχυρὰ γύαλα ἔχοντες, ἰσχυροί. Γύαλα δὲ τὰ κοιλώματα.

Χαλκοῦ ὑπὸ σεροπῆς, ὑπὸ δὲ κτύπος ὤρνυτο ποσσὶν
Ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς·
Τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε, τὼ δέ οἱ ὄσσε
Λαμπέσθην ὡσεί τε πυρὸς σέλας· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Δῦν' ἄχος ἄτλητον· ὁ δ' ἄρα Τρωσὶν μενεαίνων,
Δύσετο δῶρα θεοῦ τά οἱ Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρύιας·
Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
Εἵλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ' ἠΰτε μήνης.
Ὡς δ' ὅταν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτῃσι φανείη
Καιομένοιο πυρὸς, τὸ δὲ καίεται ὑψόθ' ὄρεσφι
Σταθμῷ ἐν οἰοπόλῳ, τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
Ὣς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανε
Καλοῦ, δαιδαλέου· περὶ δὲ τρυφάλειαν ἀείρας,
Κρατὶ θέτο βριαρήν· ἡ δ', ἀστὴρ ὣς, ἀπέλαμπεν
Ἵππουρις τρυφάλεια· περισσείοντο δ' ἔθειραι
Χρύσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
Πειρήθη δ' ἕο αὐτοῦ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεύς,
Εἴ οἱ ἐφαρμόσσειε καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα.

363 ΣΤΕ. Ἀστραπῆς, λαμπρότητος.
365 ΚΑ. Ψόφος.
366 ΣΕ. Λαμπρότης.
367 ΑΤ. Ἀνυπομόνητον, ἀκαρτέρητον.
368 ΔΥ. Ἐνεδύσατο.
374 ΜΗ. Σελήνης.
377 ΟΙ. Ἐν ᾧ οἶες πολλοὶ, καὶ ἀναστρέφονται.
380 ΑΕΙ. Ἐπάρας.
382 ΠΕ. Περισσείοντο. ΕΘΕΙ. Αἱ ἐξ ἴθυς κινοτμημέναι κόμαι.
383 ΙΕΙ. Ἐνεποίκιλλεν, ἐνέβαλεν.
385 ΕΦΑΡ. Ἁρμόσειεν. ΕΝ. Ἀκωλύτως χωροῖτο, ὥστε μὴ ἐμποδίζεσθαι.

Τῶ

Τῷ δ' εὖτε πτερὰ γίνετ', ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν.
Ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώϊον ἐσπάσατ' ἔγχος,
Βριθὺ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
Πάλλειν, ἀλλά μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεὺς,
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ τάμε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.
Ἵππους δ' Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος ἀμφιέποντες
Ζεύγνυσαν, ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἕσαν· ἐν δὲ χαλινοὺς
Γαμφηλῇσ' ἔβαλον, κατὰ δ' ἡνία τεῖναν ὀπίσσω
Κολλητὸν ποτὶ δίφρον· ὁ δ' ἄρ μάστιγα φαεινὴν
Χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν, ἐφ' ἵπποιϊν ἀνόρουσεν
Αὐτομέδων· ὄπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεὺς,
Τεύχεσι παμφαίνων, ὥστ' ἠλέκτωρ ὑπερίων.
Σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο·
« Ξάνθε τε, καὶ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης.
« Ἄλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν ἡνιοχῆα
« Ἂψ Δαναῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεί χ' ἑῶμεν πολέμοιο·
« Μηδ', ὡς Πάτροκλον, λίπετ' αὐτόθι τεθνειῶτα.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφιν προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρήατι, πᾶσα δὲ χαίτη

386 ΠΤ. Τῷ δὲ Ἀχιλλεῖ κοῦφα καὶ ἁρμόδια τὰ ὅπλα ἐγίγνοντο, ὡσεὶ πτερά.

387 ΣΥ. Τῆς δορατοθήκης.

389 ΕΠΙ. Ἀντὶ τοῦ ἠδύνατο. ΠΗ. Κινῆσαι, σεῖσαι.

390 ΠΗΛΙ. Τὴν ἐκ Πηλίου ὄρους Θεσσαλίας τμηθεῖσαν. λέγει δὲ τὸ δόρυ. μελία γὰρ εἶδος δένδρου ἐπιτηδείου πρὸς κατασκευὴν δοράτων.

392 ΑΛ. Ἀλκιμέδων. ὑποκοριστικῶς.

393 ΛΕ. Οἱ ὑποτραχήλιοι ἱμάντες, οἱ μασχαλιστῆρες.

400 ΤΗ. Πάνυ ἔνδοξα. ΠΟ. Τοῖς ποσὶν ἐπαρκούσης, ταχείας.

401 ΑΛ. Μὴ οὐχὶ οὕτως, κατὰ ἄλλην ἔννοιαν. ΦΡΑ. Σύνετε, νοεῖτε.

402 ΕΩ. Ἐπειδ' ἂν ἀναμιχθῶμεν τοῖς πολεμίοις. ἔνιοι δὲ, χέωμεν, ὑποχωρήσωμεν. Ἐπειδ' ἂν κορεσθῶμεν.

404 ΖΥ. Ὑπὸ ζυγοῦ. ΑΙΟ. Ἀντὶ τοῦ ταχύς.

405 ΗΜΥ. Παρέκλινε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ταχέως δὲ εἰς θάτερον ἔκλινε τὴν κεφαλὴν, παρεπιστρέψας εἰς τοὐπίσω, ὡς προσβλέψων τῷ Ἀχιλλεῖ, μέλλων αὐτῷ διαλέγεσθαι. ΚΑΙ. Θρίξ.

Ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν, οὖδας ἵκανεν·
Αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
« Καὶ λίην σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·
« Ἀλλά τοι ἐγγύθεν ἦμαρ ὀλέθριον, οὐδέ τι ἡμεῖς
« Αἴτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταιή.
« Οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῆτί τε νωχελίῃ τε
« Τρῶες ἀπ' ὤμοιϊν Πατρόκλου τεύχε' ἕλοντο·
« Ἀλλὰ θεῶν ὤριστος, ὃν ἠΰκομος τέκε Λητὼ,
« Ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Ἕκτορι κῦδος ἔδωκε.
« Νῶϊ δὲ καί κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν,
« Ἥνπερ ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλά σοι αὐτῷ
« Μόρσιμόν ἐστι, θεῷ τε καὶ ἀνέρι ἶφι δαμῆναι.
Ὣς ἄρα φωνήσαντος Ἐρινύες ἔσχεθον αὐδήν.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
« Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; οὐδέ τί σε χρή.
« Εὖ νύ τοι οἶδα καὶ αὐτὸς ὅ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
« Νόσφι φίλου πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
« Οὐ λήξω πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο.
Ἦ ῥα, καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

406 ΖΕΥ. Ζεύξεως, ζυγοῦ.
407 ΑΥ. Φωνῇ ἐνάρθρῳ χρώμενον.
410 ΚΡΑ. Ἰσχυρά.
411 ΝΩ. Βραδυτῆτι, ἀσθενείᾳ.
415 ΘΕ. Τρέχοιμεν.
417 ΜΟΡ. Μεμοιραμένον, εἱμαρμένον.
ΘΕ. Ὑπὸ θεοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ ἀνδρὸς Ἀλεξάνδρου. ΔΑ. Δαμασθῆναι.

418 ΩΣ. Οὕτως εἰπόντος, φησὶ, τοῦ ἵππου, ἐπέσχον αὐτοῦ αἱ Ἐρινύες τὴν φωνήν. πάντα γὰρ τὰ παράλογα καὶ τεράστια δοκεῖ ὑπὸ Ἐρινύων γίγνεσθαι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Υ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΔΙΟΣ ἐπιτρέψαντος, κατέρχονται βοηθήσοντες οἱ θεοὶ πάντες. τοῖς μὲν Ἕλλησιν, Ἥρα τε, καὶ Ἀθηνᾶ, καὶ Ποσειδῶν, καὶ Ἥφαιστος, καὶ Ἑρμῆς. τοῖς δὲ Τρωσὶν, Ἀφροδίτη, καὶ Ἀπόλλων· ἔτι δὲ καὶ Ἄρτεμις, καὶ Λητὼ, Ἄρης τε, καὶ Σκάμανδρος. Αἰνείαν δὲ ἀντιστάντα Ἀχιλλεῖ, σώζει Ποσειδῶν νεφέλῃ καλύψας. Ἀχιλλεὺς δὲ ἄλλους τε ἀναιρεῖ, καὶ Πολύδωρον τὸν Πριάμου παῖδα. Ἕκτωρ δὲ, ἀντιστὰς αὐτῷ, φεύγει, Ἀπόλλωνος σώσαντος αὐτόν. τοὺς δὲ ἄλλους Ἀχιλλεὺς ἐπὶ τὴν πόλιν φεύγοντας καταπείγει.

Θεῶν μάχη.

Υ, μακάρων ἔρις ὦρτο, φέρει δ' ἐπὶ κάρτος Ἀχαιοῖς.

ΩΣ οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι θωρήσσοντο
Ἀμφὶ σὲ, Πηλέος υἱὲ, μάχης ἀκόρητοι Ἀχαιοί.
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο.
Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι
Κρατὸς ἀπ' Οὐλύμποιο πολυπτύχου· ἡ δ' ἄρα πάντη
Φοιτήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.

1 ΘΩ. Καθωπλίζοντο.

2 ΑΜ. Περὶ σέ. ὀρθοτονητέον τὴν ἀντωνυμίαν. ΑΚΟ. Ἀπλήρωτοι. γρ. Ἀκόρητον.

3 ΘΡΩ. Ὑψηλῷ τόπῳ, ὅθεν ἐστὶ καταθορεῖν, καὶ πηδῆσαι. ἔστι δὲ οὗτος ἐν Ἰλίῳ, σταδίων πέντε τὴν περίμετρον, μεταξὺ Σιμοῦντος ποταμοῦ, καὶ τῆς Ἰλιέων καλουμένης κώμης. ὅπου καὶ τὰς θεὰς κριθῆναι λέγουσι περὶ κάλλους. ὀνομάζεται δὲ Καλλικολώνη, ἐπεὶ τῶν πέριξ τόπων ἐπισημότατός ἐστιν. ἡ ἱστορία παρὰ Δημητρίῳ τῷ Σκηψίῳ.

4 ΘΕ. Ἀντὶ τοῦ Θέμιν, δικαιοσύνην, ἥτις ἐστὶ μία τῶν Τιτανίδων.

5 ΚΡΑ. Κορυφῆς τοῦ Ὀλύμπου, τῆς ἀκρωρείας. ΠΟ. Πολλὰς ἀποκλίσεις καὶ ἐξοχὰς ἔχοντος.

6 ΦΟΙ. Περιερχομένη.

Οὔτέ τις οὖν ποταμῶν ἀπέην, νόσφ' Ὠκεανοῖο,
Οὔτ' ἄρα Νυμφάων, ταί τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
Καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ πείσεα ποιήεντα.
Ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο,
Ξεστῇς αἰθούσῃσιν ἐφίζανον, ἃς Διῒ πατρὶ
Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.
Ὣς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγηγέρατ'· οὐδ' Ἐνοσίχθων
Νηκούστησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε μετ' αὐτούς.
Ἷζε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν·
" Τίπτ' αὖ, Ἀργικέραυνε, θεοὺς ἀγορήνδ' ἐκάλεσσας;
" Ἦ τί περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
" Τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδηε.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
" Ἔγνως, Ἐννοσίγαιε, ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλήν,
" Ὧν ἕνεκα ξυνάγειρα· μέλουσί μοι, ὀλλύμενοί περ.
" Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ Οὐλύμποιο
" Ἥμενος, ἔνθ' ὁρόων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
" Ἔρχεσθ', ὄφρ' ἂν ἵκησθε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς.
" Ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ' ὅπη νόος ἐστὶν ἑκάστου.

7 ΑΠΕ. Ἀπῆν. ΝΟΣ. Χωρίς. τὸν δὲ Ὠκεανὸν οὐ παρέλαβον εἰς τὸ τῶν θεῶν συνέδριον ἵνα μὴ κωλύσῃ αὐτοὺς τῆς πρὸς ἀλλήλους μάχης, πρεσβύτατος ὑπάρχων.

8 ΝΥ. Αἱ τὰ ἄλση κατοικοῦσαι Νύμφαι, Ἀλσηΐτιδες καλοῦνται. αἱ δὲ ἐπὶ τῶν δένδρων, Ἁμαδρυάδες. αἱ δὲ τὰ νάματα τῶν ὑδάτων, Ναΐδες καὶ Ὑδριάδες. καὶ τούτων αἱ καὶ Κρηνίδες, αἱ δὲ Ἐπιποταμίδες. αἱ ἐπὶ τῶν βοσκημάτων Ἐπιμηλίδες. αἱ δὲ ἐπὶ τῶν ὀρῶν, Ὀρεστιάδες, καὶ ὅσαι ταύταις ὅμοιαι. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἑλῶν, Ἑλειονόμοι.

9 ΠΕΙ. Τὰ ὑδρηλὰ χωρία, τοὺς καθύγρους τόπους. ἀπὸ τοῦ εἶναι ἐν αὐτοῖς πῖσαι, ὅ ἐστι, ποτίσαι. ΠΟΙ. Βοτάνην ἔχοντα.

13 ΕΝΟ. Ὁ δὲ Ποσειδῶν οὐ παρήκουσε τῆς Θέμιδος. τοῦτο δὲ εἴρηκε διὰ τὴν γεγονυῖαν αὐτῷ μικρῷ πρόσθεν πρὸς τὸν Δία φιλονεικίαν.

14 ΝΗ. Παρήκουσε. ΜΕΤ. Πρὸς αὐτούς.

18 ΔΕ. Φαίνεται, φλέγει.

21 ΞΥ. Συνήγειρα, ἤθροισα.

22 ΠΤΥ. Ἀποκλίσει, ἐξοχῇ.

24 ΙΚΗ. Παραγένησθε.

" Εἰ

« Εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἶος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται,
« Οὐδὲ μίνυνθ' ἕξουσι ποδώκεα Πηλείωνα.
« Καὶ δέ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὁρῶντες·
« Νῦν δ' ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἑταίρου χώεται αἰνῶς,
« Δείδω μὴ καὶ τεῖχος ὑπὲρ μόρον ἐξαλαπάξῃ.
Ὣς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίαστον ἔγειρε.
Βὰν δ' ἴμεναι πόλεμόνδε θεοὶ δίχα θυμὸν ἔχοντες·
Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
Ἠδὲ Ποσειδάων γαιήοχος, ἠδ' ἐριούνης
Ἑρμείας, ὃς ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσι κέκαστο·
Ἥφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε σθένεϊ βλεμεαίνων,
Χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί·
Ἐς δὲ Τρῶας Ἄρης κορυθαιόλος· αὐτὰρ ἅμ' αὐτῷ
Φοῖβος ἀκερσεκόμης, ἠδ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
Λητώ τε, Ξάνθος τε, φιλομμειδής τ' Ἀφροδίτη.
Εἴως μέν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
Τέως Ἀχαιοὶ μὲν μέγ' ἐκύδανον, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς·
Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
Δειδιότας, ὅθ' ὁρῶντο ποδώκεα Πηλείωνα
Τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολοιγῷ ἶσον Ἄρηϊ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὅμιλον Ὀλύμπιοι ἤλυθον ἀνδρῶν,
Ὦρτο δ' ἔρις κρατερὴ, λαοσσόος· αὖε δ' Ἀθήνη,

29 ΧΩ. Λυπεῖται.
30 ΥΠΕΡ. Παρὰ τὸ εἱμαρμένον, παρὰ τὸ δέον.
31 ΑΛΙ. Χαλεπὸν, ἄφυκτον. ΕΓΕΙ. Ἤγειρεν, ἐκίνησε.
32 ΔΙ. Διχῶς, εἰς δύο.
33 ΑΓΩ. Τὴν συναγωγὴν τῶν πλοίων.
34 ΕΡΙ. Μεγάλην ὄνησιν παρέχων, μεγαλοφιλής.
35 ΠΕΥ. Δολμείαις, συνεταῖς.
36 ΒΛΕ. Ἐπιγαυρούμενος, ἐπιών.
39 ΑΚΕΡ. Μὴ κειρόμενος τὴν κόμην, ἀεὶ κομῶν, διὰ τὰς ἀκτίνας. ἴσος γὰρ τῷ ἡλίῳ ὁ Ἀπόλλων.
42 ΕΚΥ. Ἐδόξαζον.

Στᾶσ'

Στᾶσ' ὅτε μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτὸς,
Ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν ἄϋτει.
Αὖε δ' Ἄρης ἑτέρωθεν, ἐρεμνῇ λαίλαπι ἶσος,
Ὀξὺ κατ' ἀκροτάτης πόλεως Τρώεσσι κελεύων,
Ἄλλοτε πὰρ Σιμόεντι θέων ἐπὶ Καλλικολώνῃ.
Ὣς τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες,
Σύμβαλον, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήγνυντο βαρεῖαν.
Δεινὸν δ' ἐβρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε
Ὑψόθεν· αὐτὰρ ἔνερθε Ποσειδάων ἐτίναξε
Γαῖαν ἀπειρεσίην, ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
Πάντες δ' ἐσσείοντο πόδες πολυπιδάκου Ἴδης,
Καὶ κορυφαὶ, Τρώων τε πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
Ἔδδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεὺς,
Δείσας δ' ἐκ θρόνου ἆλτο, καὶ ἴαχε, μή οἱ ὕπερθε
Γαῖαν ἀναῤῥήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη
Σμερδαλέ', εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ.
Τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
Ἤτοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος

50 ΑΚ. Ἐπὶ τῶν αἰγιαλῶν. λέγω δὲ τῶν παραθαλασσίων τῶν τῆδε καὶ κεῖσε τῶν ναυσὶ περιειλημμένων. ΕΡΙ. Μεγαλοηχῶν. ΜΑ. Μέγα ἐβόα.

51 ΑΥ. Ἐβόησε, ἐβόα. ἐὰν δὲ δασύνηται, ἐξήρανεν. ΕΡΕΜ. Σκοτεινῇ, φοβερᾷ.

52 ΟΞΥ. Χαλεπὸν, δριμύ.

53 ΘΕ. Ὅ ἐστι τρέχων. Ἀρίσταρχος ἀντὶ τοῦ περιστρωφωμένους, τὸ χωρίον θεῶν λέγων. ἡ δὲ Καλλικολώνη ἐστὶν ὑψηλὸς τόπος.

55 ΡΗΓ. Ἔρρηξαν.

57 ΕΤΙ. Διέσεισεν.

58 ΑΠΕΙ. Μεγάλην.

59 ΠΟ. Τὰ καταλήγοντα τῶν ὀρῶν. μεταφορικῶς.

62 ΙΑ. Ἐβόα.

65 ΣΤΥ. Δεδοίκασι, φοβοῦνται.

66 ΞΥ. Συνερχομένων.

67 ΗΤΟΙ. Καὶ τὰ ἑξῆς. Ἡ τῶν θεῶν μάχη περιέχει φυσικὴν στοιχείων πρὸς στοιχεῖα ἀντίταξιν, καὶ κακιῶν πρὸς ἀρετάς. Ἀπόλλων μὲν γὰρ ἐναντιοῦται Ποσειδῶνι. τὸ μερικὸν πῦρ, τῷ παντὶ ὑγρῷ. Ἀθηνᾶ δὲ Ἄρει, ἡ φρόνησις τῇ ἀφροσύνῃ. Ἥρα δὲ Ἀρτέμιδι, ὁ περίγειος ἀὴρ τῇ σελήνῃ. Ἑρμῆς δὲ Λητοῖ, ὁ λόγος τῇ λήθῃ. Ἥφαιστος δὲ Ξάνθῳ. τὸ ὅλον πῦρ μέσῳ τοῦ ὕδατος. Διὰ τί δὲ οὗτοι οἱ θεοὶ προῃρῆνται βοηθεῖν τοῖς Ἕλλησιν, Ἥρα, Ἀθηνᾶ, Ποσειδῶν, Ἥφαιστος, Ἑρμῆς; τοῖς δὲ Τρωσὶν, Ἀπόλλων, Ἄρτεμις, Λητὼ, Σκάμανδρος,

Ἷστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος, ἔχων ἰὰ πτερόεντα·
Ἄντα δ' Ἐνυαλίοιο θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἥρῃ δ' ἀντέστη χρυσηλάκατος, κελαδεινή,
Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη Ἑκάτοιο·
Λητοῖ δ' ἀντέστη σῶκος, ἐριούνιος Ἑρμῆς·
Ἄντα δ' ἄρ' Ἡφαίστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
Ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

μανδρος, Ἀφροδίτη; Ἥρα μὲν οὖν Ἕλλησι βοηθεῖ, ὅτι γαμήλιός ἐστιν ἡ θεά. μισεῖ δὲ μοιχὸν ὄντα τὸν Ἀλέξανδρον. ἢ ὅτι ἐν τῷ Ἄργει ἐτιμᾶτο λαμπρῶς. ὅθεν φησὶν ὁ Ποιητὴς καὶ τό, Ἥρη τ' Ἀργείη. ἢ καὶ ὅτι ὡς τὸ Ἄργος οὕτως οἰκεία ἦν αὐτῇ καὶ ἡ Σπάρτη καὶ ἡ Μυκήνη. ὥς φησιν ἐν τῇ Δ. Ἀθηνᾶ δὲ ἤτοι διὰ τὸ ἀποδοκιμασθῆναι ὑπὸ Ἀλεξάνδρου. ἢ διὰ τὸ ἀλλοτρίους εἶναι τῆς συνέσεως τοὺς βαρβάρους. Ποσειδῶν δὲ ἐπεὶ οἱ πλείους τῶν Ἑλλήνων νησιῶταί εἰσι. καὶ διὰ τὸ ὀργίζεσθαι μὲν Λαομέδοντι ἐπὶ τῇ ἀποστερήσει τοῦ μισθοῦ τῆς τειχοποιίας. Ἑρμῆς δὲ ὅτι ἐξ Ἀρκαδίας. ἢ ὅτι λόγιος. ἢ ὅτι ἐπειδὴ κήρυκας ἀποσταλέντας πρὸς αὐτοὺς ὑπὸ Ἑλλήνων ἐπὶ διαλύσει, ἠβουλήθησαν ἀνελεῖν οἱ Τρῶες. τῶν δὲ κηρύκων προστάτης ὁ Ἑρμῆς. Ἥφαιστος δέ, διὰ τὸ μισεῖν Ἄρην ὅτι ἐμοίχευσεν αὐτοῦ τὴν γυναῖκα Ἀφροδίτην. τοῖς δὲ Τρωσὶ παρίστη Ἄρης, τὸ ὅμοιον μεταδιώκων, φιλοπόλεμος γὰρ ὁ θεός. φιλοπόλεμοι δὲ καὶ οἱ Τρῶες. καὶ τὴν μοιχείαν τοῦ Πάριδος περιέπων ὡς μοιχός. ὁ δὲ Ἀπόλλων, καὶ ἤτοι διὰ τὸ τόξον. τοξικοὶ δὲ καὶ οἱ Τρῶες, καὶ ἐν πρώτοις Ἀλέξανδρος. ἢ ὅτι κιθαριστής, καὶ εὔμορφος, ὡς Ἀλέξανδρος. Ἄρτεμις δὲ καὶ Λητὼ χαριζόμεναι τῷ Ἀπόλλωνι, ἢ ὅτι παρὰ τοῖς βαρβάροις τιμῶνται. Ξάνθος δὲ ὡς ὑπὲρ οἰκείας χώρας μάχεται. ἡ δὲ Ἀφροδίτη διὰ τὸ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου προκριθῆναι, καὶ σχεδὸν εἰπεῖν, αὕτη ἀνθίσταται τῷ πολέμῳ, καὶ εἰκότως πάρεστι βοηθὸς τοῖς Τρωσίν.

68 ΙΑ. Βέλη. πληθυντικῶς.

69 ΑΝ. Ἐξεναντίας δὲ τοῦ Ἄρεος. ὁ δὲ τρόπος μετωνυμία, ὡς ἀπὸ Ἐνυοῦς, τῆς πολεμικῆς δαίμονος.

70 ΧΡΥ. Ἐργαστική. νῦν δὲ ἡ χρυσοῦν τόξον ἔχουσα, χρυσότοξος. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ κελαδεινή. ἀντὶ τοῦ, κυνηγετική. κραυγάζουσι γὰρ οἱ κυνηγοί.

72 ΣΩ. Ἤτοι ὁ ἰσχυρός. σώκειν γὰρ τὸ ἰσχύειν. ἢ σεύμενος ὠκέως. τουτέστιν ὁρμῶν ταχέως. ἄγγελος γὰρ ὁ θεός.

74 ΟΝ. Τῶν διωνύμων, τὸ μὲν πρεσβύτερον ὄνομα εἰς θεοὺς ἀναφέρει ὁ Ποιητής, τὸ δὲ μεταγενέστερον εἰς ἀνθρώπους. διατί δὲ κατὰ τὸν πόλεμον οὗτοι οἱ θεοὶ ἐναντιοῦνται ἀλλήλοις; Ποσειδῶν μὲν Ἀπόλλωνι. ὅτι κατὰ τὸν μῦθον συναδικηθεὶς αὐτῷ ὑπὸ Λαομέδοντος, ἐκείνῳ συνήργει. Ἄρης Ἀθηνᾷ. ἐπεὶ ἐκώλυσεν αὐτὸν τὸν Ἀσκαλάφου θάνατον ἐκδικῆσαι. ἢ διότι ἐν ὄψει τῶν θεῶν ὕβρισεν αὐτόν, εἰποῦσα, μαινόμενε, φρένας ἠλέ. Ἥρα δὲ Ἀρτέμιδι. ἔστι γὰρ αὐτῆς μητρυιά. Λητοῖ δὲ Ἑρμῆς, δικαίως, μουσικὸς γὰρ ὑπάρχων τὴν τὸν μουσικὸν Ἀπόλλωνα γεννήσασαν, καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἀντίζηλον μεμίσηκεν. ἤ, ὡς λόγιος καὶ μνήμων, ἀποστρέφεται αὐτὴν ὡς λήθην. Ἥφαιστος δὲ Ξάνθῳ, εἰκότως· ὅτι ἡ μὲν ποταμῶν φύσις πέφυκεν ὑγρά. Ἥφαιστος δέ ἐστι τοῦ πυρὸς δεσπότης. οὗ τὰ ξύλα τροφή. κατὰ δὲ τὸν φυσικὸν λόγον Ἀπόλλων, ἥλιος ὤν, ἀναπίνει τὰ ὑγρὰ στοιχεῖα. Ἀθηνᾶ δέ ἐστι φρόνησις. Ἄρης δὲ ἀφροσύνη. ἐναντία δὲ καὶ πολέμια ἐστὶ ταῦτα ἀλλήλων. Ἥρα δέ ἐστιν ἀήρ. Ἄρτεμις δὲ σελήνη, ἀερότεμίς τις οὖσα, καὶ τὸν ἀέρα τέμνουσα, ἐξ οὗ ἤρτηται, καὶ τὸ βαρεῖον αὐτὴν πολέμιον νενόμικεν. Ἑρ-

μῆς

Ὣς οἱ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἕκτορος ἄντα μάλιστα λιλαίετο δῦναι ὅμιλον
Πριαμίδεω· τοῦ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸς ἀνώγει
Αἵματος ἆσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.
Αἰνείαν δ' ἰθὺς λαοσσόος ὦρσεν Ἀπόλλων
Ἀντία Πηλείωνος, ἐνῆκε δέ οἱ μένος ἠΰ·
Υἱέϊ δὲ Πριάμοιο Λυκάονι εἴσατο φωνήν,
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
“ Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ
“ Τὰς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπίσχεο οἰνοποτάζων·
“ Πηλείδεω Ἀχιλῆος ἐναντίβιον πολεμίζειν;
Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμειβόμενος προσέειπε·
“ Πριαμίδη, τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα κελεύεις,
“ Ἀντία Πηλείωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;
“ Οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεος ἄντ' Ἀχιλῆος
“ Στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησεν,
“ Ἐξ Ἴδης, ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρῃσι·
“ Πέρσε δὲ Λυρνησσὸν καὶ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
“ Εἰρύσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γοῦνα.
“ Ἦ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,
“ Ἥ οἱ πρόσθεν ἰοῦσα τίθει φάος, ἠδ' ἐκέλευεν
“ Ἔγχεϊ χαλκείῳ Λέλεγας καὶ Τρῶας ἐναίρειν.
“ Τῷ οὐκ ἔστ' Ἀχιλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·

μῆς δέ ἐστιν ὁ λόγος. Λητὼ δὲ ἀμνημοσύνη. οἷον λήθω τις τῶν λόγων. Ἥφαιστος δὲ τὸ πῦρ. Ξάνθος τὸ ὑγρὸν, ἀλλότριον δὲ τὸ πῦρ τοῦ ὑγροῦ.

78 ΑΣΑΙ. Πληρῶσαι, κορέσαι.

81 ΕΙ. Ὡμοιώθη.

83 ΑΠΕΙ. Νῦν καυχήσεις.

84 ΟΙ. Τῶν δημοσίων τιμῶν τε καὶ γερῶν ἀπολαύων καὶ εὐωχούμενος.

92 ΛΥΡ. Πόλις τῶν Ὑποπλακίων Θηβῶν. ΠΗ. Ποταμὸς Ἑλλησπόντου, καὶ τόπος.

96 ΛΕ. Τοὺς ἐν Ἑλλησπόντῳ ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας πρώτους κατοικοῦντας.

“ Αἰεὶ

« Αἰεὶ γὰρ πάρα εἷς γε θεῶν ὃς λοιγὸν ἀμύνει.
« Καὶ δ' ἄλλως τοῦ γ' ἰθὺ βέλος πέτετ', οὐδ' ἀπολήγει,
« Πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθέμεν· εἰ δὲ θεός περ
« Ἶσον τείνειεν πολέμου τέλος, οὔ με μάλα ῥέα
« Νικήσει, οὐδ' εἰ παγχάλκεος εὔχεται εἶναι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱός, Ἀπόλλων·
« Ἥρως, ἀλλά γε καὶ σὺ θεοῖς αἰειγενέτῃσιν
« Εὔχεο· καὶ δέ σε φασὶ Διὸς κούρης Ἀφροδίτης
« Ἐκγεγάμεν, κεῖνος δὲ χερείονος ἐκ θεοῦ ἐστίν.
« Ἡ μὲν γὰρ Διός ἐσθ', ἡ δ' ἐξ ἁλίοιο γέροντος.
« Ἀλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδέ σε πάμπαν
« Λευγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ.
Ὣς εἰπὼν, ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
Οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίσαο πάϊς λευκώλενον Ἥρην
Ἀντία Πηλείωνος ἰὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.
Ἡ δ' ἄμυδις καλέσασα θεοὺς μετὰ μῦθον ἔειπε·
« Φράζεσθον δὴ σφῶϊ, Ποσείδαον, καὶ Ἀθήνη,
« Ἐν φρεσὶν ὑμετέρῃσιν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
« Αἰνείας ὅδ' ἔβη κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
« Ἀντία Πηλείωνος· ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.
« Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσσω
« Αὐτόθεν· ἤ τις ἔπειτα καὶ ἡμείων Ἀχιλῆϊ
« Παρσταίη, δοίη δὲ κράτος μέγα, μηδέ τι θυμῷ
« Δευέσθω· ἵνα εἰδῇ, ὅ μιν φιλέουσιν ἄριστοι

98 ΠΑ. Πάρεστιν.
99 ΑΠΟ. Ἀποπαύεται.
100 ΑΝ. Ἀνθρωπίνου.
101 ΙΣΟΝ. Ἴσον ποιήσειε τὸ τέλος τοῦ πολέμου. μηδ' ἑτέρῳ βοηθῇ.
109 ΑΡΕΙ. Ἀπειλῇ. οἱ δὲ βλάβῃ. ἀπὸ τοῦ Ἄρεος.
114 ΑΜΥ. Αὕτη δὲ τοὺς θεοὺς ὁμοῦ συγκαλέσασα.
122 ΔΕΥ. Προσδείσθω.

“ Ἀθανάτων· οἱ δ' αὖτ' ἀνεμώλιοι, οἳ τὸ πάρος περ
“ Τρωσὶν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα.
“ Πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιόωντες
“ Τῆσδε μάχης, ἵνα μή τι μετὰ Τρώεσσι πάθῃσι
“ Σήμερον· ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται, ἅσσα οἱ αἶσα
“ Γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
“ Εἰ δ' Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκπεύσεται ὀμφῆς,
“ Δείσετ' ἔπειθ' ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ
“ Ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
“ Ἥρη, μὴ χαλέπαινε παρὲκ νόον· οὐδέ τι σε χρή.
“ Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι θεοὺς ἔριδι ξυνελάσσαι
“ Ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροι ἦμεν.
“ Ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθα κιόντες
“ Ἐκ πάτου ἐς σκοπιήν, πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει.
“ Εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχῃσι μάχης, ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
“ Ἢ Ἀχιλῆ' ἴσχωσι, καὶ οὐκ εἰῶσι μάχεσθαι,
“ Αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφι νεῖκος ὀρεῖται
“ Φυλόπιδος· μάλα δ' ὦκα διακρινθέντας ὀΐω
“ Ἂψ ἴμεν Οὐλυμπόνδε θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων,
“ Ἡμετέρῃς ὑπὸ χερσὶν ἀναγκῃ ἶφι δαμέντας.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο Κυανοχαίτης

123 ΠΑ. Νῦν οἱ ἐξαρχῆς.

128 ΕΠΕ. Ἐπέκλωσεν.

129 ΕΙ. Εἰ δὲ Ἀχιλλεὺς οὐκ ἀκούσεται ἐκ τῆς θείας φωνῆς. τοῦτ' ἔστιν ὑμῶν αὐτῶν. ΟΜ. Κληδόνος.

130 ΔΕΙ. Φοβηθήσεται.

131 ΧΑ. Χαλεποὶ δὲ καὶ δεινοὶ οἱ θεοὶ φανεροὶ φαινόμενοι τοῖς ἀνθρώποις.

133 ΠΑ. Παρὰ γνώμην, ἀνοήτως.

137 ΠΑ. Ἔκτοθεν τῆς κοινῆς ὁδοῦ. τοῦτ' ἔστι τῆς συναναστροφῆς. Ἐκ τῆς πεπατημένης ὁδοῦ εἰς τόπον σκοπιὰν ἔχοντα. λέγει τὸ Ἡρακλέους χῶμα.

140 ΑΥ. Ἴν' ᾖ, διεγερθήσεται, κινηθήσεται. εὐθέως οὖν φησι καὶ ἡμῖν αὐτοῖς φιλονεικία καὶ μάχη γενήσεται.

142 ΟΜΗ. Ἄθροισιν.

Τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο,
Ὑψηλὸν, τό ῥά οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
Ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγὼν ἀλέοιτο,
Ὁππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἠϊόνος πεδίονδε.
Ἔνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἕζετο, καὶ θεοὶ ἄλλοι,
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκτον νεφέλην ὤμοισιν ἕσαντο·
Οἱ δ' ἑτέρωσε κάθιζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης,
Ἀμφὶ σὲ, ἤϊε Φοῖβε, καὶ Ἄρηα πτολίπορθον.
Ὣς οἱ μέν ῥ' ἑκάτερθε καθείατο μητιόωντες
Βουλάς· ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο
Ὤκνεον ἀμφότεροι· Ζεὺς δ', ἥμενος ὕψι, κέλευε.
Τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, καὶ ἐλάμπετο χαλκῷ
Ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων· κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν
Ὀρνυμένων ἄμυδις· δύο δ' ἀνέρες ἔξοχ' ἄριστοι
Ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην, μεμαῶτε μάχεσθαι,

145 ΑΜΦ. Τὸ πανταχόθεν περικεχυμένον κύκλῳ, πολλῷ τῷ χώματι εἰς ὕψος, τὸ καὶ χωστὸν λεγόμενον, ὃ κατεσκεύασαν οἱ Τρῶες. ΤΕΙ. Ποσειδῶν καὶ Ἀπόλλων, προστάξαντος Διὸς Λαομέδοντι θητεῦσαι ἐπὶ μισθῷ τεταγμένῳ, τὸ τεῖχος κατασκευάζουσι. Λαομέδων δὲ παραβὰς τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας, μὴ δοὺς τὸν μισθὸν, ἀπήλασεν αὐτούς. ἀγανακτήσας δὲ Ποσειδῶν, ἔπεμψε τῇ χώρᾳ κῆτος, ὃ τούς τε παρατυγχάνοντας ἀνθρώπους καὶ τοὺς γινομένους καρποὺς, διέφθειρε. μαντευομένῳ δὲ τῷ Λαομέδοντι χρησμὸς ἐδόθη, Ἡσιόνην, τὴν θυγατέρα Λαομέδοντος, βορὰν ἐκδοῦναι, καὶ οὕτως ἀπαλλαγήσεσθαι τοῦ δεινοῦ. προθεὶς δὲ ἐκεῖνος τὴν θυγατέρα, μισθὸν ἐκήρυξε τῷ τὸ κῆτος ἀνελόντι τοὺς ἀθανάτους ἵππους δώσειν, οὓς Τρωῒ Ζεὺς ἀντὶ Γανυμήδους ἔδωκεν. Ἡρακλῆς δὲ παραγενόμενος, ὑπέσχετο τὸν ἆθλον κατορθώσειν, καὶ Ἀθηνᾶς αὐτῷ προβλῆμα ποιησάσης τὸ καλούμενον ἀμφίχυτον τεῖχος, εἰσδὺς διὰ τοῦ στόματος εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ κήτους τὰς λαγόνας διέφθειρεν. ὁ δὲ Λαομέδων ὑπαλλάξας, θνητοὺς δίδωσιν ἵππους. μαθὼν δὲ Ἡρακλῆς ἐστράτευσε, καὶ Ἴλιον ἐπόρθησε, καὶ οὕτως ἔλαβε τοὺς ἵππους. ἡ ἱστορία παρὰ Ἑλλανίκῳ.

147 ΑΛΕ. Ἐκκλίνοι, φυλάξοιτο.

148 ΣΕΥ. Κατεπείγοιτο διωκόμενος. ΗΙ. Ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ.

150 ΑΡ. Ἀπέρρηκτον.

151 ΟΦΡΥ. Ἐξοχαῖς, μεταφορικῶς.

152 ΗΙΕ. Ἄπολλον τοξικὲ, ἀπὸ τοῦ ἱέναι.

153 ΕΚΑ. Κεχωρισμένως. ΚΑ. Ἐκαθέζοντο. ΜΗ. Βουλευόμενοι.

154 ΔΥ. Δεινοῦ, χαλεποῦ, δυσκόλου.

155 ΩΚ. Ὤκνουν.

156 ΕΠΛΗΣ. Ἐπληρώθη.

157 ΚΑΡ. Ἐκινεῖτο, ἤχει. ὀνοματοποιΐα ὁ τρόπος.

Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκει,
Νευστάζων κόρυθι βριαρῇ· ἀτὰρ ἀσπίδα θοῦριν
Πρόσθεν ἔχε στέρνοιο, τίνασσε δὲ χάλκεον ἔγχος.
Πηλείδης δ' ἑτέρωθεν ἐναντίον ὦρτο, λέων ὣς
Σίντης, ὅν τε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμάασιν,
Ἀγρόμενοι, πᾶς δῆμος· ὁ δὲ, πρῶτον μὲν ἀτίζων,
Ἔρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις ἀρηϊθόων αἰζηῶν
Δουρὶ βάλῃ, ἐάλη τε χανὼν, περί τ' ἀφρὸς ὀδόντας
Γίγνεται, ἐν δέ τε οἱ κραδίῃ στένει ἄλκιμον ἦτορ,
Οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν
Μαστίεται, ἓε δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι·
Γλαυκιόων δ' ἰθὺς φέρεται μένει, ἤν τινα πέφνῃ
Ἀνδρῶν, ἢ αὐτὸς φθίεται πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ·
Ὣς Ἀχιλῆ' ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
Ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνείαο·
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
" Αἰνεία, τί σὺ τόσσον ὁμίλου πολλὸν ἐπελθὼν,
" Ἔστης; ἦ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
" Ἐλπόμενον Τρώεσσιν ἀνάξειν ἱπποδάμοισι

162 ΝΕΥ. Ἐπινεύων τῇ περικεφαλαίᾳ. ΒΡΙ. Στιβαρῇ, ἀσφαλεῖ. ΘΟΥ. Πολεμικῶ.

165 ΣΙΝ. Βλαπτικὸς, κακοῦργος.

166 ΔΗ. Ἐν σχήματι περιφραστικῷ, ἀντὶ τοῦ οἱ δημόται. ΑΤΙ. Ἀτιμάζων.

167 ΑΡΗ. Ἐν τῷ πολέμῳ εὐκινήτων.

168 ΕΑ. Συνεστράφη, εἰλήθη.

169 ΣΤΕ. Στενάζει, ἢ στενοχωρεῖται.

170 ΟΥ. Τῇ οὐρᾷ μαστίζει ἑαυτὸν φησὶν ὁ λέων, οὕτως εἰωθώς. ἔχει δέ τι ἐν τῇ οὐρᾷ ἀναμέσον τῶν τριχῶν κέντριον μέλαν, ὡς κεράτιον. ὑφ' οὗ νυττόμενος, πλέον ἀγριοῦται ἐκ τῆς ὀδύνης.

171 ΕΕ. Ἀντὶ τοῦ, αὐτὸς δὲ ἑαυτὸν ἀγριοῦσθαι ποιεῖ.

172 ΓΛΑΥ. Πυρρῶδες καὶ φοβερὸν βλέπων, ἀφ' οὗ ἀγριούμενος.

173 ΦΘΙ. Φθείρεται.

" Τιμῆς

“ [illegible] Πριάμου ; ἀτὰρ εἴκεν ἔμ' ἐξεναρίξης,
“ [illegible] τοι τοὔνεκά γε Πρίαμος γέρας ἐν χερὶ θήσει·
“ [illegible] γάρ οἱ παῖδες· ὁ δ' ἔμπεδος, οὐδ' ἀεσίφρων.
“ [illegible] νύ τι τοι Τρῶες τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,
“ [illegible]αλὸν φυταλίης καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμηαι,
“ [illegible]αἴκεν ἐμὲ κτείνης; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ῥέξειν.
“ Ἤδη μέν σέ γε, φημὶ, καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησα·
“ Ἦ οὐ μέμνῃ, ὅτε πέρ σε βοῶν ἄπο μοῦνον ἐόντα
“ Σεῦα κατ' Ἰδαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσι
“ Καρπαλίμως; τότε δ' οὔτι μετατροπαλίζεο φεύγων·
“ Ἔνθεν δὲ ἐς Λυρνησσὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν
“ Πέρσα, μεθορμηθεὶς σὺν Ἀθήνῃ καὶ Διῒ πατρί·
“ Ληϊάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
“ Ἦγον· ἀτάρ σε Ζεὺς ἐῤῥύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
“ Ἀλλ' οὐ νῦν σ' ἐρύεσθαι ὀΐομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
“ Βάλλεαι· ἀλλά σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
“ Ἐς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο,
“ Πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
“ Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσί γε νηπύτιον ὥς,
“ Ἔλπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς,
“ Ἠμὲν κερτομίας, ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι·

181 ΤΙ. Ἕνεκεν τῆς βασιλείας. ἀντιφέρει γὰρ οὕτως τοὔνεκα Πρίαμος γέρας.
183 ΑΕ. Οὐ δὲ κοῦφος, καὶ ματαιόφρων τὸ φρόνημα.
186 ΧΑ. Δυσκόλως. ΕΟΛ. Ἐλπίζω.
189 ΣΕΥ. Ἐδίωξα.
190 ΜΕΤ. Οὐδὲ ἐπεστρέφου.
193 ΛΗΙ. Τὰς ἐκ τῆς λείας αἰχμαλώτους.
195 ΩΣ. Ὡς κατὰ διάνοιαν ἐννοῇ.
200 ΝΗ. Νήπιον, ἄφρονα.
201 ΕΛ. Ἔλπιζε. ΔΕΙ. Εἰς δέος ἄξειν, φοβηθῆναι.
202 ΚΕΡ. Ἐρεθιστικοὺς καὶ χλευαστικοὺς λόγους.

“ Ἴδμεν

« Ἴδμεν δ' ἀλλήλων γενεήν, ἴδμεν δὲ τοκῆας,
« Πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων·
« Ὄψει δ' οὔτ' ἄρ πω σὺ ἐμοὺς ἴδες, οὔτ' ἄρ' ἐγὼ σούς.
« Φασί σε μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι,
« Μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος, καλλιπλοκάμου ἁλοσύδνης·
« Αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο
« Εὔχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοι ἐστ' Ἀφροδίτη.
« Τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γε φίλον παῖδα κλαύσονται
« Σήμερον· οὐ γάρ φημ' ἐπέεσσί γε νηπυτίοισιν
« Ὧδε διακρινθέντε, μάχης ἐξαπονέεσθαι·
« Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς
« Ἡμετέρην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασι·
« Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεύς·
« Κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὔπω Ἴλιος ἱρὴ
« Ἐν πεδίῳ πεπόλιστο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων·
« Ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ᾤκεον πολυπιδάκου Ἴδης.
« Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
« Ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
« Τοῦ τρισχίλιαι ἵπποι ἕλος κάτα βουκολέοντο
« Θήλειαι, πώλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῇσι·

204 ΠΡΟ. Τὰ ὑπὸ τῶν προτέρων πεφημισμένα, παλαιά.

205 ΟΨΕΙ. Ὀφθαλμοῖς.

207 ΑΛΟ. Ἐνκλείας θεοῦ, ἐν θαλάσσῃ παιδευούσης.

209 ΕΚ. Γεγονέναι.

211 ΣΗ. Ὑπερβολικῶς εἴρηκε τὸ σήμερον. Πῶς γὰρ ἔμελλεν ὁ ἐν Φθίᾳ ἂν ἀκούσεσθαι; ἢ λείπει τό, ἀναιρεθέντα.

212 ΩΔΕ. Οὕτως νῦν.

215 ΔΑΡ. Τὸ Δαρδάνου γένος δηλονότι πρῶτον ἐποιήσατο ὁ Ζεύς. Δάρδανος ὁ Διὸς καὶ Ἠλέκτρας τῆς Ἄτλαντος θυγατρὸς διὰ τὴν Σαμοθρᾴκην ἐπομβρίας γενομένης, κατασκευάσας σχεδίαν, καὶ ἀσκὸν ἑαυτῷ περιθείς, διεκομίσθη εἰς τὴν Ἴδην τῆς Τρῳάδος. καὶ ἀποβὰς Διὸς ὑποθεμένου, κτίζει πόλιν. ἣν καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ Δαρδανίαν ἐκάλεσεν. Ἱστορεῖ Λυκόφρων.

216 ΔΑΡ. Πόλιν Τροίας.

217 ΠΕ. Ἔκτιστο.

218 ΥΠΩ. Τὰ κάτω μέρη τῶν ὀρῶν.

222 ΑΤΑ. Ἁπαλαῖς, νέαις.

« Τάων

« Τάων καὶ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων,
« Ἵππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτῃ.
« Αἱ δ' ὑποκυσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πώλους·
« Αἱ δ' ὅτε μὲν σκιρτῷεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν,
« Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέον, οὐδὲ κατέκλων·
« Ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῷεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
« Ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνος ἁλὸς πολιοῖο θέεσκον.
« Τρῶα δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρώεσσιν ἄνακτα·
« Τρωὸς δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
« Ἶλός τ', Ἀσσάρακός τε, καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,
« Ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
« Τὸν καὶ ἀνηρέψαντο θεοὶ Διῒ οἰνοχοεύειν,
« Κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.
« Ἶλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα·
« Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο, Πρίαμόν τε,
« Λάμπον τε, Κλυτίον θ', Ἱκετάονά τ', ὄζον Ἄρηος·
« Ἀσσάρακος δὲ Κάπυν· ὁ δ' ἄρ' Ἀγχίσην τέκε παῖδα·
« Αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχίσης· Πρίαμος δ' ἔτεχ' Ἕκτορα δῖον.
« Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι.
« Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἄνδρεσσιν ὀφέλλει τε, μινύθει τε,
« Ὅππως κεν ἐθέλῃσιν· ὁ γὰρ κάρτιστος ἁπάντων.
« Ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, νηπύτιοι ὥς,

223 ΤΑ. Λείπει ἡ ἐκ πρόθεσις, ἵν' ᾖ, ἐκ τούτων, οὐ γὰρ πασῶν ἠράσθη.
224 ΚΥΑ. Μελαίνας τρίχας ἐχούσῃ.
225 ΥΠΟ. Ἔγκυοι γενόμεναι.
227 ΑΝΘ. Νεῶν τῶν ἐν τοῖς στάχυσι λεπτῶν ἀθέρων. Ἐλαφρῶς οὖν φησὶν ἄνωθεν αὐτῶν διέτρεχον. ὁμοίως δὲ ἐπὶ τοῦ τῶν κυμάτων ἐπιφανείας, μὴ βαπτιζόμεναι τῷ ὕδατι. κυρίως δὲ ἀνθέριξ καλεῖται, ὁ τοῦ ἀσφοδέλου καυλός. ἔστι δὲ φυτὸν λαχανῶδες.
234 ΑΝΗ. Ἀνήρπασαν.
235 ΚΑΛ. Διὰ τὸ ἴδιον αὐτοῦ κάλλος.
242 ΑΡΕ. Εὐδαιμονίαν, ἀνδρίαν. ΜΙ. Φθείρει.
244 ΛΕ. Διαλεγώμεθα. ΝΗ. Ὡς νήπιοι, καὶ ἄφρονες.

« Ἑσταότ'

« Ἑσταότ' ἐν μέσσῃ ὑσμίνῃ δηϊοτῆτος.
« Ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνείδεα μυθήσασθαι
« Πολλὰ μάλ'· οὐδ' ἂν νηῦς ἑκατόνζυγος ἄχθος ἄροιτο·
« Στρεπτὴ δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἔνι μῦθοι,
« Παντοῖοι· ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα.
« Ὁπποῖόν κ' εἴπῃσθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις.
« Ἀλλὰ τίη ἔριδας καὶ νείκεα νῶϊν ἀνάγκη
« Νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥστε γυναῖκας,
« Αἵτε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο
« Νεικεῦσ' ἀλλήλῃσι μέσην ἐς ἀγυιὰν ἰοῦσαι,
« Πόλλ' ἐτεά τε καὶ οὐκί· χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει.
« Ἀλκῆς δ' οὐ μ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα,
« Πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε, θᾶσσον
« Γευσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.
Ἦ ῥα, καὶ ἐν δεινῷ σάκει ἤλασε χάλκεον ἔγχος,
Σμερδαλέῳ, μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μύκε δουρὸς ἀκωκῇ·
Πηλείδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ ἕο χειρὶ παχείῃ
Ἔσχετο ταρβήσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος
Ῥεῖά δ' ἐλεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνείαο,
Νήπιος, οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ὡς οὐ ῥηΐδι' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα
Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, οὐδ' ὑποείκειν.

247 ΕΚΑ. Ὑπὸ ἐγκοίλῳ ἑκατὸν ἐρετῶν ἐλαυνομένη. Ζυγὰ γὰρ αἱ τῶν ἐρεσσόντων καθέδραι. ΑΧ. Φορτίον, βάρος. ΑΡΟΙ. Λάβοι, κτήσαιτο.

248 ΣΤΡΕΠ. Εὐκίνητος, μεταβολὰς πολλὰς ἔχουσα.

249 ΝΟ. Νομὴ, διάταξις.

251 ΕΡΙ. Φιλονεικίας. ΝΕΙ. Νείκη, ὀνείδη λέγειν.

253 ΧΟ. Ὀργισθεῖσαι.

254 ΝΕΙ. Φιλονεικοῦσι, λοιδοροῦσι. ΑΓ. Εἰς μέσον τὸ ἄμφοδον προελθοῦσαι.

255 ΠΟΛ. Πολλὰ καὶ ἀληθῆ καὶ ψευδῆ.

258 ΓΕΥ. Ἀντὶ τοῦ ψαύσωμεθα. ὅ ἐστιν ἀπόπειραν ληψόμεθα τῆς ἀλλήλων δυνάμεως. εἴρηται δὲ μεταφορικῶς.

260 ΜΥ. Ἐψόφησεν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς φωνῆς.

Οὐδὲ

Οὐδὲ τότ' Αἰνείαο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
Ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
Ἀλλὰ δύω μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας, αἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς
Ἦσαν· ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλασε Κυλλοποδίων,
Τὰς δύο χαλκείας, δύο δ' ἔνδοθι κασσιτέροιο,
Τὴν δὲ μίαν χρυσῆν, τῇ ῥ' ἔσχετο χάλκεον ἔγχος.
Δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Αἰνείαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Ἄντυγ' ὑπὸ πρώτην, ᾗ λεπτότατος θέε χαλκός·
Λεπτοτάτη δ' ἐπέην ῥινὸς βοός· ἡ δὲ διὰ πρὸ
Πηλιὰς ἤϊξεν μελίη, λάκε δ' ἀσπὶς ὑπ' αὐτῆς.
Αἰνείας δ' ἐάλη, καὶ ἀπὸ ἕθεν ἀσπίδ' ἀνέσχε
Δείσας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
Ἔστη ἱεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἕλε κύκλους
Ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ὁ δ' ἀλευάμενος δόρυ μακρὸν,
Ἔστη, κὰδ δ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσι,
Ταρβήσας, ὅ οἱ ἄγχι πάγη βέλος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἐμμεμαὼς ἐπόρουσεν, ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ,

269 ΑΛ. Ἕως τοῦ, Τῇ ῥ' ἔσχετο χάλκεον ἔγχος. Ἀτρώτων ὑπαρχόντων παρ' Ὁμήρῳ τῶν Ἀχιλλέως ὅπλων, ἔξωθεν κατ' ἐνίους πεποιημένης διὰ πλείονα κόσμον τῆς χρυσῆς πτυχὸς, οὕτως ἀποδοτέον τὸν λόγον. ἀλλὰ μέχρι μὲν δύω πτυχῶν παρῆλθεν ἡ τοῦ ἔγχους ἐνέργεια, ἕξεως καὶ οἱονεὶ συνιζήσεως γινομένης. ἐπὶ δὲ τῇ τρίτῃ ἐπεσχέθη· πῶς φησιν ἄτρωτον ὑποστησάμενος τὴν ἀσπίδα νῦν τοῦτο λέγει; ῥητέον οὖν, ὅτι ὁ χρυσὸς ὢν μαλθακώτερος χαλκοῦ καὶ σιδήρου, ἐνέδωκε τῷ δόρατι καὶ ἐκοιλάνθη, καὶ ἐγένετο κοιλότης καὶ οὐ τρῶσις.

270 ΠΤΥ. Τὰ ἐλάσματα τῆς ἀσπίδος. ΗΛΑ. Ἔπληξεν, ἔτρωσεν. ΚΥΛ. Χωλός. λέγει δὲ τὸν Ἥφαιστον.

272 ΕΣ. Ἐπεσχέθη.

275 ΑΝ. Κατὰ τὸν ἔξωθεν κύκλον τῆς ἀσπίδος. ΛΕΠ. Καθ' ὃ μέρος τῇ ἀσπίδι λεπτότατος περιέκειτο χαλκός.

277 ΛΑ. Ἐψόφησεν, ἤχησεν, ἢ διεκόπη, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἱματίοις, λακίδες λέγονται αἱ διακοπαί.

278 ΕΑ. Συνεστάλη.

280 ΙΕ. Προθυμουμένη, ἐπειγομένη. ΔΙΑ. Διεῖλεν, ἔκοψεν.

282 ΧΥ. Περιεχύθη.

Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
Οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
Ἔνθά κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ,
Ἢ κόρυθ', ἠὲ σάκος, τό οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον·
Τὸν δέ κε Πηλείδης σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν·
" Ὢ πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαο,
" Ὃς τάχα Πηλείωνι δαμεὶς ἄϊδόσδε κάτεισι,
" Πειθόμενος μύθοισιν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο,
" Νήπιος· οὐδέ τι οἱ χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον.
" Ἀλλὰ τίη νῦν οὗτος ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει,
" Μὰψ ἕνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων; κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
" Δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
" Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ὑπὲκ θανάτου ἀγάγωμεν,
" Μήπως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἴκεν Ἀχιλλεὺς
" Τόνδε κατακτείνῃ· μόριμον δέ οἵ ἐσ' ἀλέασθαι,
" Ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται
" Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων,
" Οἳ ἕθεν ἐξεγένοντο γυναικῶν τε θνητάων.
" Ἤδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων·
" Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει,

289 ΗΡ. Ἐβοήθησεν, ὠφέλησεν.
294 ΠΗ. Ὑπὸ Ἀχιλλέως ἀναιρεθείς.
302 ΜΟΡ. Εἱμαρμένον, μεμοιραμένον. ΑΛΕ. Ἐκκλῖναι, διασωθῆναι.
303 ΑΣ. Ἄτεκνος, ἄγονος.
304 ΦΙ. Ἐφίλησε.
307 ΑΙΝ. Ἀφροδίτη χρησμοῦ ἐκπεσόντος, ὅτι τῆς Πριαμιδῶν ἀρχῆς καταλυθείσης, οἱ ἀπ' Ἀγχίσου Τρώων βασιλεύσουσιν, Ἀγχίσῃ ἤδη παρηκμακότι συνῆλθεν. τεκοῦσα δὲ Αἰνείαν, καὶ βουλομένη πρόφασιν κατασκευάσαι τῆς τῶν Πριαμιδῶν καταλύσεως, Ἀλεξάνδρῳ πόθον Ἑλένης ἐνέβαλε, καὶ μετὰ τὴν ἁρπαγὴν τῷ μὲν δοκεῖν συνεμάχει τοῖς Τρωσί· ταῖς δὲ ἀληθείαις, παρηγόρει τὴν ἧτταν αὐτῶν, ἵνα μὴ παντελῶς ἀπελπίσαντες, ἀποδῶσι τὴν Ἑλένην. ἱστορεῖ Ἀκουσίλαος.

" Καὶ

" Καὶ παῖδες παίδων, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
" Ἐννοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῇσι νόησον
" Αἰνείαν, ἤ κέν μιν ἐρύσσεαι, ἤ κεν ἐάσεις
" Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ δαμήμεναι, ἐσθλὸν ἐόντα.
" Ἤτοι μὲν γὰρ νῶϊ πολέας ὠμόσσαμεν ὅρκους
" Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
" Μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ,
" Μηδ' ὁπόταν Τροίη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται
" Δαιομένη, δαίωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
Ἷξε δ' ὅθ' Αἰνείας ἠδ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς.
Αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ· ὁ δὲ μελίην εὔχαλκον
Ἀσπίδος ἐξέρυσεν μεγαλήτορος Αἰνείαο·
Καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἔθηκεν,
Αἰνείαν δ' ἔπεσσεν ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀείρας·
Πολλὰς δὲ στίχας ἡρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων
Αἰνείας ὑπεράλτο, θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας·
Ἷξε δ' ἐπ' ἐσχατιὴν πολυάϊκος πολέμοιο·
Ἔνθα δὲ Καύκωνες πόλεμον μεταθωρήσσοντο.
Τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

311 ΕΡΥΣ. Ῥύσῃ, σώσεις·
313 ΠΟ. Πολλούς.
325 ΕΠΕ. Ὥρμησεν, ἐδίωξε.
329 ΚΑΥ. Οἱ μὲν Τρωϊκὸν ἔθνος βάρβαρον, ἄλλοι δὲ Παφλαγωνίας. οἱ δὲ τοὺς ἐπίκλην Καυκανίους. ἡ δὲ Καύκανος πόλις παράλιος Λυκίας καὶ Καρίας. ἐζήτηται δὲ, πῶς τὸν Αἰνείαν οὐκ Ἀπόλλων ἐρύσατο, ἀλλὰ Ποσειδῶν; καὶ φασὶν, ὅτι ἡ μεγάλη περὶ θεοὺς εὐσέβεια δυσωποῦσα τυγχάνει καὶ τοὺς δι' ἔχθρας.

" Αἰνεία, τίς σ' ὧδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει
" Ἀντί' Ἀχιλλῆος πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
" Ὃς σεῦ ἅμα κρείσσων, καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν;
" Ἀλλ' ἀναχωρῆσαι, ὅτε κεν συμβλήσεαι αὐτῷ,
" Μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϊδος εἰσαφίκηαι.
" Αὐτὰρ ἐπεί κ' Ἀχιλεὺς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
" Θαρσήσας δὴ ἔπειτα μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι·
" Οὐ μὲν γάρ τίς σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξεναρίξει.
Ὣς εἰπών, λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα·
Αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασ' ἀχλὺν
Θεσπεσίην· ὁ δ' ἔπειτα μέγ' ἔξιδεν ὀφθαλμοῖσιν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
" Ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
" Ἔγχος μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονός, οὐδέ τι φῶτα
" Λεύσσω, τῷ ἐφέηκα, κατακτάμεναι μενεαίνων.
" Ἦ ῥα καὶ Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
" Ἦεν, ἀτάρ μιν ἔφην μὰψ αὔτως εὐχετάασθαι.
" Ἐῤῥέτω· οὔ οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι
" Ἔσσεται, ὃς καὶ νῦν φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο.
" Ἀλλ' ἄγε δή, Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας,
" Τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθών.
Ἦ, καὶ ἐπὶ στίχας ἆλτο· κέλευε δὲ φωτὶ ἑκάστῳ·
" Μηκέτι νῦν Τρώων ἑκὰς ἕστατε, δῖοι Ἀχαιοί,
" Ἀλλ' ἄγ', ἀνὴρ ἄντ' ἀνδρὸς ἴτω, μεμάτω δὲ μάχεσθαι.
" Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ, καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι,

332 ΑΤΕ. Ἐν ἄτῃ ὄντα, ὅ ἐστι βλαπτόμενον καὶ ἀφρονοῦντα σαυτοῦ.
340 ΔΙΕ. Διεσήμανεν, εἶπε.
341 ΣΚΕ. Ἐσκόρπισε.
347 ΗΡΑ. Οὕτως δή.
349 ΕΡ. Φθειρέσθω.
350 ΑΣ. Χαίρων.

" Τοσσούς

" Τοσσῦσδ' ἀνθρώπους ἐφέπειν, καὶ πᾶσι μάχεσθαι·
" Οὐδέ κ' Ἄρης, ὅς περ θεὸς ἄμβροτος, οὐδέ κ' Ἀθήνη,
" Τοσσῆσδ' ὑσμίνης ἐφέποι στόμα, καὶ πονέοιτο·
" Ἀλλ' ὅσσον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσίν τε, ποσίν τε,
" Καὶ σθένει, οὔ μ' ἔτι φημὶ μεθησέμεν οὐδ' ἠβαιόν·
" Ἀλλὰ μάλα στιχὸς εἶμι διαμπερὲς, οὐδέ τιν' οἴω
" Τρώων χαιρήσειν, ὅστις σχεδὸν ἔγχεος ἔλθῃ.
Ὣς φάτ' ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ
Κέκλεθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἴμεναι ἄντ' Ἀχιλῆος·
" Τρῶες ὑπέρθυμοι, μὴ δείδιτε Πηλείωνα·
" Καί κεν ἐγὼν ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην,
" Ἔγχεϊ δ' ἀργαλέον· ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
" Οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει·
" Ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺ κολούει.
" Τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
" Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἴθωνι σιδήρῳ.
Ὣς φάτ' ἐποτρύνων· οἱ δ' ἀντίοι ἔγχε' ἄειρον
Τρῶες· τῶν δ' ἄμυδις μίχθη μένος, ὦρτο δ' ἀϋτή.
Καὶ τότ' ἄρ' Ἕκτορα εἶπε παραστὰς Φοῖβος Ἀπόλλων·
" Ἕκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῆϊ προμάχιζε,
" Ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
" Μήπως σ' ἠὲ βάλῃ, ἠὲ σχεδὸν ἄορι τύψῃ.
Ὣς ἔφαθ'· Ἕκτωρ δ' αὖτις ἐδύσετο οὐλαμὸν ἀνδρῶν,
Ταρβήσας, ὅτ' ἄκουσε θεοῦ ὄπα φωνήσαντος.

357 ΤΟΣ. Ὁ Ἀσκαλωνίτης περισπᾷ κατὰ δεῖξιν, ὡς τοσσῆσδ' ὑσμίνης. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος κατὰ παρολκὴν ἐδέξατο τόνδε.

359 ΕΦΕ. Ἐπέρχοιτο, ἐπιδιώκοι. ΣΤΟ. Τὴν σύστασιν.

361 ΗΒΑΙ. Οὕτως μικρόν.

362 ΣΤΙ. Διὰ τῆς τάξεως ἐλεύσομαι.

365 ΦΑ. Ἔλεγε δὲ ἄντικρυς ἐλεύσεσθαι τοῦ Ἀχιλλέως.

370 ΚΟ. Ἀκέφαλον, καὶ ἀτελῆ ποιήσει· τοῦτ' ἔστιν, ἀποτεύξεται περὶ τοῦ ποιῆσαι.

Ἐν

Ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρώεσσι θόρε φρεσὶν εἱμένος ἀλκὴν,
Σμερδαλέα ἰάχων· πρῶτον δ' ἕλεν Ἰφιτίωνα
Ἐσθλὸν, Ὀτρυντείδην, πολέων ἡγήτορα λαῶν,
Ὃν Νύμφη τέκε Νηῒς Ὀτρυντῆϊ πτολιπόρθῳ,
Τμώλῳ ὑπὸ νιφόεντι, Ὕδης ἐν πίονι δήμῳ·
Τὸν ῥ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεὺς,
Μέσσην κακκεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη·
Δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς·
“ Κεῖσαι, Ὀτρυντείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
“ Ἐνθάδε τοι θάνατος· γενεὴ δέ τοι ἔστ' ἐπὶ λίμνῃ
“ Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρώϊόν ἐστιν,
“ Ὕλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι, καὶ Ἕρμῳ δινήεντι.
Ὣς φάτ' ἐπευχόμενος· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
Τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροις δατέοντο
Πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ· ὁ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολέοντα,
Ἐσθλὸν ἀλεξητῆρα μάχης, Ἀντήνορος υἱὸν,
Νύξε κατὰ κρόταφον, κυνέης διὰ χαλκοπαρήου·
Οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
Αἰχμὴ ἱεμένη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
Ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
Ἱπποδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων ἀΐσσοντα,
Πρόσθεν ἕθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὖτα δουρί·

381 ΕΙ. Περικείμενος δύναμιν.

385 ΤΜΩ. Ὄρει Λυδίας. ΥΔΗΣ. Ἐν Ὕδει, Ἴδης. Ὕδη διὰ τοῦ δ πόλις Λυδίας, ἡ νῦν καλουμένη Σάρδεις. διὰ δὲ τοῦ λ Ὕλη, πόλις Βοιωτίας. ΠΙ. Τῷ εὐδαίμονι.

387 ΚΕ. Ἐσχίσθη.

388 ΕΠΕΥΞ. Ἐπεκαυχήσατο.

390 ΛΙΜ. Οὕτως ἐν Λυδίᾳ λίμνη καλουμένη Γυγαίη, ἤτοι ἀπὸ Γύγου τοῦ Κανδαύλου, ὃν πρῶτόν φασι βασιλεῦσαι Λυδῶν· ἢ ἀπό τινος ἐγχωρίου ἥρωος Γύγου καλουμένου.

394 ΕΠΙ. Κανθοῖς. ΔΑ. Διέκοπτον.

396 ΑΛΕΞ. Μάχης ἀποτρεπτικὸν, βοηθόν.

398 ΕΣ. Ἐπέσχεν, ἐκώλυσε.

400 ΠΕ. Ἐπεμολύνετο.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἄϊσθε, καὶ ἤρυγεν, ὡς ὅτε ταῦρος
Ἤρυγεν ἑλκόμενος Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα,
Κούρων ἑλκόντων· γάνυται δέ τε τοῖς Ἐνοσίχθων·
Ὣς ἄρα τόν γ' ἐρύγοντα λίπ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ.
Αὐτὰρ ὁ βῆ σὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
Πριαμίδην· τὸν δ' ἔτι πατὴρ εἴασκε μάχεσθαι,
Οὕνεκά οἱ μετὰ πᾶσι νεώτατος ἔσκε γόνοιο,
Καί οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα.
Δὴ τότε νηπιέῃσι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
Θῦνε διὰ προμάχων, εἵως φίλον ὤλεσε θυμόν.
Τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Νῶτα παραΐσσοντος, ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες
Χρύσειοι σύνεχον, καὶ διπλόος ἤντετο θώρηξ·
Ἀντικρὺ δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχεος αἰχμή·
Γνὺξ δ' ἔριπ' οἰμώξας· νεφέλη δέ μιν ἀμφεκάλυψε
Κυανέη, προτὶ οἷ δ' ἔλαβ' ἔντερα χερσὶ λιασθείς.
Ἕκτωρ δ' ὡς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον
Ἔντερα χερσὶν ἔχοντα, λιαζόμενον ποτὶ γαίῃ,
Κάῤῥα οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
Δηρὸν ἑκὰς στρωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλῆϊ,

403 ΑΙΣ. Ἐξέπνευσεν. ΗΡ. Ἐμυκήσατο, ἀνηρύγξατο, πνεῦμα σφοδρὸν ἀφῆκεν.

404 ΕΛΙ. Τὸν Ποσειδῶνα. ἤτοι ὅτι ἐν Ἑλικῶνι ὄρει τῆς Βοιωτίας τιμᾶται, ἢ ἐν Ἑλίκῃ. μᾶλλον οὖν παρὰ τῆς ἐν Ἑλίκῃ θεόν. Διαφέρει γὰρ Ἑλικὼν καὶ Ἑλίκη· ὅτι Ἑλικὼν μὲν, ὄρος Βοιωτίας. Ἑλίκη δὲ, νῆσος Ἀχαΐας, ἐν ᾗ ἱερὸν Ποσειδῶνος. ἡ δὲ ἱστορία αὕτη. Νηλεὺς ὁ Κόδρου χρησμὸν λαβὼν, ἀποικίαν ἔστειλεν εἰς Μίλητον, καὶ Καρίαν, ἔνθα ἱερὸν Ποσειδῶνος ἱδρύσατο. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐν Ἑλίκῃ τεμένους, Ἑλικώνιον τὸν θεὸν προσηγόρευσε. δοκεῖ δὲ ἐπειδὰν θύωσι, βοησάντων μὲν τῶν βοῶν, προσδέχεσθαι τὸ θεῖον τὴν θυσίαν. σιγώντων δὲ, λυπεῖσθαι καὶ μηνιᾶν νομίζεσθαι. ἡ ἱστορία παρὰ Κλειτοφῶντι.

405 ΓΑ. Ἥδεται, χαίρει.

411 ΝΗ. Ἀφροσύναις, ἀνοίαις.

414 ΟΧΗ. Οἱ συνέχοντες τὸν ζωστῆρα ἱμάντες.

416 ΔΙ. Διῆλθε.

417 ΓΝΥΞ. Ἐπὶ γόνυ. ΟΙ. Στενάξας.

418 ΠΡΟ. Πρὸς ἑαυτόν. ΛΙ. Ἐκκλίνας.

420 ΛΙ. Πρὸς τῇ γῇ κεκλιμένον, ὅ ἐστι κείμενον.

Ὀξὺ

Ὀξὺ δόρυ κραδάων, φλογὶ ἴκελος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ὡς εἶδ', ὡς ἀνέπαλτο, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
“ Ἐγγὺς ἀνὴρ ὃς ἐμόν γε μάλις' ἐπεμάσατο θυμὸν,
“ Ὅς μοι ἑταῖρον ἔπεφνε τετιμένον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
“ Ἀλλήλους πτώσσοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.
Ἦ, καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἕκτορα δῖον·
“ Ἆσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.
Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
“ Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσί γε, νηπύτιον ὣς,
“ Ἔλπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
“ Ἠμὲν κερτομίας, ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι·
“ Οἶδα δ' ὅτι σὺ μὲν ἐσθλὸς, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων.
“ Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
“ Αἴκέ σε, χειρότερός περ ἐὼν, ἀπὸ θυμὸν ἕλωμαι,
“ Δουρὶ βαλών· ἐπειὴ καὶ ἐμὸν βέλος ὀξὺ πάροιθεν.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δόρυ, καὶ τό γ' Ἀθήνη
Πνοιῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
Ἦκα μάλα ψύξασα· τὸ δ' ἂψ ἵκεθ' Ἕκτορα δῖον,
Αὐτοῦ δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἐμμεμαὼς ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων,
Σμερδαλέα ἰάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων
Ῥεῖα μάλ', ὥστε θεὸς, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς

425 ΕΠΕ. Καθίκετο, ἐλύπησε. γρ. Ἐσεμάσσατο.

426 ΤΕ. Τετιμημένον.

427 ΠΤΩ. Φοβοίμεθα. ΓΕΦ. Τὰ μεταξὺ τῶν πολεμούντων διαστήματα.

433 ΑΙ. Τὰ παρὰ τὸ καθῆκον γιγνόμενα, ἄδικα.

437 ΟΞΥ. Ἔξυσε τὸ ἔμπροσθεν μέρος, κατὰ τὴν ἀκμήν.

439 ΠΝΟΙ. Πνεύματι. ΠΑ. Ἐπὶ τὸ ἕτερον μέρος Ἀχιλλέως, ὅ ἐστι τὸ ἐναντίον.

440 ΗΚΑ. Πάνυ ἠρέμα καὶ πράως καταπνεύσασα καὶ ἀποκλάσασα τῆς ὁρμῆς. ἢ κοῦφον ποιήσασα.

Ἔγχεϊ

Ἔγχεϊ χαλκείῳ, τρὶς δ' ἠέρα τύψε βαθεῖαν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος,
Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦτέ τοι ἄγχι
" Ἦλθε κακὸν, νῦν αὖτε σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
" Ὦ, μέλλεις εὔχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων·
" Ἦ θήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
" Εἴπου τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστι·
" Νῦν δ' ἄλλους Τρώων ἐπιείσομαι, ὅν κε κιχείω.
Ὣς εἰπὼν, Δρύοπ' οὖτα κατ' αὐχένα μέσσον ἄκοντι·
Ἤριπε δὲ προπάροιθε ποδῶν· ὁ δὲ τὸν μὲν ἔασε,
Δημοῦχον δὲ Φιλητορίδην ἠΰν τε μέγαν τε
Καγγόνυ δουρὶ βαλὼν ἠρύκακε· τὸν μὲν ἔπειτα
Οὐτάζων ξίφεϊ μεγάλῳ, ἐξαίνυτο θυμόν.
Αὐτὰρ ὁ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, υἷε Βίαντος,
Ἄμφω ἐφορμηθεὶς ἐξ ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
Τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας.
Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην· ὁ μὲν ἀντίος ἤλυθε, γούνων,
Εἴπως εὖ πεφίδοιτο, λαβὼν, καὶ ζωὸν ἀφείη,
Μηδὲ κατακτείνειεν, ὁμηλικίην ἐλεήσας·
Νήπιος, οὐδὲ τὸ ᾔδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν.
Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, οὐδ' ἀγανόφρων,
Ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς· ὁ μὲν ἥπτετο χείρεσι γούνων,
Ἱέμενος λίσσεσθ', ὁ δὲ φασγάνῳ οὖτα καθ' ἧπαρ·
Ἐκ δέ οἱ ἧπαρ ὄλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτοῦ

448 ΟΜΟ. Ἀπειλήσας.
450 ΕΡΥ. Ἔσωσε.
451 ΜΕΛ. Ἔοικας. ΔΟΥ. Ἐπὶ τὴν ἄφεσιν τῶν δοράτων, ἐπὶ τὴν μάχην.
459 ΕΞ. Ἀφῃρεῖτο, ἐλάμβανε.
464 ΠΕΦ. Εἴπως αὐτοῦ φείδοιτο.
467 ΓΛΥ. Ἀνειμένος, καὶ προσηνὴς τῇ ψυχῇ. ΑΓΑ. Πρᾶος τὸ φρόνημα.
470 ΟΛΙ. Ἔπεσεν.

Κόλπον ἐνέπλησεν, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε
Θυμοῦ δευόμενον· ὁ δὲ Μούλιον οὖτα παραστὰς
Δουρὶ κατ' οὖς· εἶθαρ δὲ δι' οὔατος ἦλθ' ἑτέροιο
Αἰχμὴ χαλκείη· ὁ δ' Ἀγήνορος υἱὸν Ἔχεκλον
Μέσσην κακκεφαλὴν ξίφει ἤλασε κωπήεντι.
Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχουσι τένοντες
Ἀγκῶνος, τῇ τόν γε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν
Αἰχμὴ χαλκείη· ὁ δέ μιν μένε χεῖρα βαρυνθεὶς,
Πρόσθ' ὁρόων θάνατον· ὁ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θείνας,
Τῆλ' αὐτῇ πήληκι κάρη βάλε, μυελὸς αὖτε
Σφονδυλίων ἔκπαλθ'· ὁ δ' ἐπὶ χθονὶ κεῖτο τανυσθείς.
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετ' ἀμύμονα Πείρεω υἱὸν,
Ῥίγμον, ὃς ἐκ Θρήκης ἐριβώλακος εἰληλούθει·
Τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι, πάγη δ' ἐν νηδύϊ χαλκός·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων· ὁ δ' Ἀρηΐθοον θεράποντα,
Ἂψ ἵππους στρέψαντα, μετάφρενον ὀξέϊ δουρὶ
Νύξ', ἀπὸ δ' ἅρματος ὦσε· κυκήθησαν δέ οἱ ἵπποι.
Ὡς δ' ἀναμαιμάει βαθέ' ἄγκεα θεσπιδαὲς πῦρ
Οὔρεος ἀζαλέοιο, βαθεῖα δὲ καίεται ὕλη,
Πάντη τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει·
Ὣς ὅγε πάντη θῦνε σὺν ἔγχεϊ δαίμονι ἶσος,
Κτεινομένους ἐφέπων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.

471 ΕΝΕ. Ἐπλήρωσεν.
478 ΙΝΑ. Ὅπου. ΤΕ. Τὰ τεινόμενα νεῦρα.
479 ΠΡΟΣΘ. Ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν τὸν θάνατον.
483 ΣΦΟΝ. Σφονδύλων, οἵ εἰσι κόμβοι ἐν τῇ ῥάχει. ΕΚ. Ἐξεπήδησε.
486 ΝΗ. Γαστρί.
490 ΑΝΑ. Ἀναφέρεται, ἢ ἐνθουσιᾷ. ΘΕΣ. Ὑπὸ θεῶν ἀναπτόμενον, θεῖον.
491 ΑΖΑ. Ξηροῦ.
492 ΚΛΟ. Ταράσσων. ΕΙ. Εἰλεῖ, συστρέφει.
494 ΚΤΕΙ. Ἔδει εἰπεῖν, ἔφισι κτείνων.

Ὡς δ᾽ ὅτε τις ζεύξῃ βόας ἄρσενας εὐρυμετώπους,
Τριβέμεναι κρῖ λευκὸν ἐϋτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ,
Ῥίμφα τε λέπτ᾽ ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ ποσσ᾽ ἐριμύκων·
Ὣς ὑπ᾽ Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι
Στεῖβον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ᾽ ἄξων
Νέρθεν ἅπας πεπάλακτο, καὶ ἄντυγες αἱ περὶ δίφρον,
Ἃς ἄρ᾽ ἀφ᾽ ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,
Αἵ τ᾽ ἀπ᾽ ἐπισσώτρων· ὁ δὲ ἵετο κῦδος ἀρέσθαι
Πηλείδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.

495 ΕΥ. Πλατυμετώπους.
496 ΤΡΙ. Ἀλοᾶν.
497 ΕΡΙ. Μεγάλως μυκωμένων.
499 ΣΤΕΙ. Ἐπάτουν τοὺς νεκρούς.
501 ΑΣ. Ἃς ἀπεπίπτουσαι τῶν ἱππείων ὁπλῶν, ὅ ἐστιν ὀνύχων, αἱ ῥανίδες ἔβαλλον.
ΡΑ. Ῥανίδες.
503 ΛΥ. Ὁ ἐκ τῆς πολεμικῆς ἐνεργείας μολυσμὸς, ἢ τὸ μετὰ κονιορτοῦ καὶ ἱδρῶτος ἀνθρώπειον αἷμα λύθρος καλεῖται. ΑΑΠ. Ἀπροσπελάστους, χαλεπάς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Φ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΤΩΝ Τρώων εἰς δύο διαιρεθέντων μέρη, τοὺς μὲν εἰς τὴν πόλιν, τοὺς δὲ εἰς τὸν Σκάμανδρον Ἀχιλλεὺς διώκει, καὶ δεκαδύο νεανίας ζωγρεῖ εἰς ποινὴν Πατρόκλου. τὸν δὲ Λυκάονα τὸν Πριάμου, καὶ Ἀστεροπαῖον ἀναιρεῖ. ἔπειτα τοῦ ποταμοῦ πλημμυρήσαντος, κινδυνεύοντα αὐτὸν σώζει Ἥφαιστος, ἐμπρήσας τὸν ποταμὸν καὶ τὸ πεδίον. μετὰ ταῦτα θεῶν μάχη γίνεται πρὸς ἀλλήλους. Ἀχιλλέα δὲ Ἀπόλλων εἴργει Ἀγήνορι ὁμοιωθεὶς, καὶ ἐξαπατᾷ ἕως οἱ Τρῶες διασώζονται εἰς τὴν πόλιν.

Παραποτάμιος μάχη.

Φῖ, μῦθος Αἰακίδαο παρ' ἠϊόνας ποταμοῖο.

ΑΛΛ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐϋῤῥεῖος ποταμοῖο
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
Ἔνθα διατμήξας, τοὺς μὲν πεδίονδ' ἐδίωκε
Πρὸς πόλιν, ᾗπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
Ἤματι τῷ προτέρῳ, ὅτε μαίνετο φαίδιμος Ἕκτωρ.

1 ΠΟΡ. Ἤτοι τὸν ποταμὸν περιφραστικῶς, ἢ τὸ διαβατὸν αὐτοῦ μέρος, καθ' ὃν διαπορεύονται αὐτόν. διὰ τί δὲ πάντων τῶν ποταμῶν ἐξ ὠκεανοῦ ῥεόντων περὶ μόνου τοῦ Ξάνθου ὁ Ποιητής φησιν· ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς. πῶς οὖν καὶ Ὠκεανοῦ καὶ Διὸς παῖς; καὶ ῥητέον, ὅτι εἰκότως ἂν καὶ Διὸς καλοῖτο παῖς. ἐπειγε οἱ ὄμβροι μὲν ἐκ Διός. ὄμβρῳ δὲ οὗτος αὐξάνεται. φαίνεται δὲ καὶ ἄλλη τις ἱστορία, ὅτι ὁ Ἡρακλῆς ποτὲ δίψει κατασχεθεὶς, ηὔξατο τῷ πατρὶ Διῒ, ἐπιδεῖξαι αὐτῷ νᾶμα. ὁ δὲ μὴ θέλων αὐτὸν τρύχεσθαι, ῥίψας κεραυνὸν, ἀνέδωκε μικρὰν λιβάδα. ἣν θεασάμενος Ἡρακλῆς, καὶ σκάψας ὡς εἰς τὸ πλουσιώτερον μεταφέρεσθαι. μετωνόμασε Σκάμανδρον, οἱονεὶ Κάμανδρον γενόμενον καμάτου ἄκος ἑαυτῷ. Ξάνθος δὲ ἐκλήθη, ὅτι λουσάμεναι τοῦ ὕδατος αἱ Τρῳάδες ξανθὰς κόμας ἔχον.

3 ΔΙ. Διατεμὼν, εἰς δύο χωρίσας.

4 ΑΛΛ. γρ. Ἀχαιοί. ΑΤΥ. Ταρασσόμενοι, φοβούμενοι.

Τῆ

Τῇ ῥ' οἵ γε προχέοντο πεφυζότες· ἠέρα δ' Ἥρη
Πίτνα πρόσθε βαθεῖαν, ἐρυκέμεν· ἡμίσεες δὲ
Ἐς ποταμὸν εἰλεῦντο βαθύῤῥοον, ἀργυροδίνην·
Ἐν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ· βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα,
Ὄχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἴαχον· οἱ δ' ἀλαλητῷ
Ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα, ἑλισσόμενοι κατὰ δίνας.
Ὡς δ' ὅθ' ὑπαὶ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέθονται
Φευγέμεναι ποταμόνδε, τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ
Ὄρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσσουσι καθ' ὕδωρ·
Ὡς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινήεντος
Πλῆτο ῥόος κελάδων ἐπιμὶξ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν·
Αὐτὰρ ὁ διογενὴς δόρυ μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθαις,
Κεκλιμένον μυρίκῃσιν· ὁ δ' ἔνθορε δαίμονι ἶσος,
Φάσγανον οἶον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα·
Τύπτε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικὴς
Ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι ὕδωρ.
Ὡς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακήτεος ἰχθύες ἄλλοι
Φεύγοντες, πιμπλᾶσι μυχοὺς λιμένος εὐόρμου,
Δειδιότες· μάλα γάρ τε κατεσθίει, ὅν κε λάβῃσιν·
Ὡς Τρῶες ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα

6 ΠΡΟ. Ἀθρόως ἔφυγον. ΠΕ. Πεφευγότες, πεφοβημένοι. ΗΕ. Ἀέρα, σκότος.
7 ΠΙΤ. Ἐξέτεινεν, ἐπέβαλεν.
8 ΑΡ. Λαμπράν.
9 ΠΑ. Ψόφῳ, ἤχῳ. ΒΡΑ. Ἐψόφησεν, ἤχησε, μεταφορικῶς. ΑΙ. Νῦν βαθέα.
10 ΟΧ. Τὰ τῶν ποταμῶν χείλη, οἱ κρημνοί. ΑΜ. Μέγα περιήχουν.
11 ΕΝ. Ἐνήχοντο. ΕΛΙΣ. Στρεφόμενοι.
12 ΡΙ. Ὁρμῆς. ΗΕ. Ἤτοι ἐρεθίζονται, ἢ εἰς ἀέρα αἴρονται, καὶ ἀποκρύπτονται.
13 ΑΚΑ. Ἀκοπίαστον, πολύ.
14 ΟΡΜΕ. Διεγερθὲν, κινούμενον. ΠΤΩΣ. Καταδύονται, κρύπτονται.
16 ΠΛΗ. Ἐπληρώθη. ΚΕ. Ἤχων, παροξυτόνως.
18 ΚΕ. Ὑπὸ μυρικῶν περιεχόμενον, κεκαλυμμένον. ΕΚ. Ἐνήλατο, ἐπήδησε. ΔΑΙ. Θεῷ ὅμοιος.
20 ΕΠΙ. Ἐπιστρεφόμενος πυκνῶς. ΑΕΙ. Ἀπεοικὼς, χαλεπός.
21 ΑΟ. Ξίφει.
23 ΠΙΜ. Πληροῦσι. ΜΥ. Φωλεούς. λέγει δὲ τοὺς ἐσωτάτω τόπους καὶ ἀποκρύφους. ΕΥ. Καλοὺς ὅρμους ἔχοντος.

Πτῶσσον ὑπὸ κρημνούς· ὁ δ' ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίρων,
Ζωοὺς ἐκ ποταμοῖο δυώδεκα λέξατο κούρους,
Ποινὴν Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος·
Τοὺς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότας, ἠΰτε νεβρούς·
Δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας ἐϋτμήτοισιν ἱμᾶσι,
Τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσι·
Δῶκε δ' ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Αὐτὰρ ὁ ἂψ ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων·
Ἔνθ' υἷει Πριάμοιο συνήντετο Δαρδανίδαο,
Ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι, Λυκάονι, τόν ῥά ποτ' αὐτὸς
Ἦγε λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλωῆς οὐκ ἐθέλοντα,
Ἐννύχιος προμολών· ὁ δ' ἐρινεὸν ὀξέϊ χαλκῷ
Τάμνε νέους ὄρπηκας, ἵν' ἅρματος ἄντυγες εἶεν.
Τῷ δ' ἄρ' ἀνώϊστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ἀχιλλεύς.
Καὶ τότε μέν μιν Λῆμνον ἐϋκτιμένην ἐπέρασσε,
Νηυσὶν ἄγων· ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὦνον ἔδωκε.
Κεῖθεν δὲ ξεῖνός μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
Ἴμβριος Ἠετίων, πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην·
Ἔνθεν ὑπεκπροφυγὼν, πατρώϊον ἵκετο δῶμα.
Ἕνδεκα δ' ἤματα θυμὸν ἐτέρπετο οἷσι φίλοισιν,
Ἐλθὼν ἐκ Λήμνονο· δυωδεκάτῃ δέ μιν αὖτις
Χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλε
Πέμψειν εἰς ἀΐδαο, καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.

26 ΠΤΩΣ. Ἐφοβοῦντο, ἐκρύπτοντο. ΚΡΗΜ. Τὰς τῶν ποταμῶν ὄχθας.
29 ΤΕ. Ἐκπεπληγμένους.
31 ΣΤΡ. Ἤτοι εὐκλώστοις.
36 ΑΛΩ. Γῆς, κήπου νεῶ.
37 ΕΝ. Διὰ νυκτός. ΠΡΟ. Προελθών. ΕΡΙ. Συκῆν ἀγρίαν.
38 ΟΡ. Κλάδους.
39 ΑΝΩ. Ἀνυπονόητον, ἀπροσδόκητον.
40 ΕΠΕ. Πέραν θαλάσσης ἐπώλησεν.
41 ΥΙ. Ὁ Εὔνηος. ΩΝΟΝ. Ὠνὴν, τιμήν.
42 ΕΛΥ. Ἐλυτρώσατο.
43 ΑΡΙΣ. Πόλιν Θρᾴκης ὑφ' Ἑλλήσποντον.

Τὸν

Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Γυμνὸν ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἔγχος·
Ἀλλὰ τὰ μέν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τεῖρε γὰρ ἱδρὼς
Φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
" Ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
" Ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, οὕσπερ ἔπεφνον,
" Αὖτις ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος·
" Οἷον δὴ καὶ ὅδ' ἦλθε, φυγὼν ὑπὸ νηλεὲς ἦμαρ,
" Λῆμνον ἐς ἠγαθέην πεπερημένος· οὐδέ μιν ἔσχε
" Πόντος ἁλὸς πολιῆς, ὃ πολέας ἀέκοντας ἐρύκει.
" Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο
" Γεύσεται, ὄφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσὶν, ἠδὲ δαείω,
" Ἦ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλεύσεται, ἤ μιν ἐρύξει
" Γῆ φυσίζοος, ἥτε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει.
Ὣς ὅρμαινε μένων· ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθε τεθηπὼς,
Γούνων ἅψασθαι μεμαώς· περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
Ἐκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν·
Ἤτοι ὁ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
Οὐτάμεναι μεμαώς· ὁ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων
Κύψας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
Ἔστη, ἱεμένη χροὸς ἄμμεναι ἀνδρομέοιο.
Αὐτὰρ ὁ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἑλὼν ἐλλίσσετο γούνων,
Τῇ δ' ἑτέρῃ ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον, οὐδὲ μεθίει·
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

57 ΝΗ. Ἀνηλεῆ, λέγει δὲ τὸν θάνατον.
58 ΠΕ. Πεπεραιωμένος, πεπραμένος.
64 ΩΡ. Διενοεῖτο, ἐλογίζετο. ΤΕ. Ἐκπεπληγμένος.
70 ΑΜ. Πληρωθῆναι, κορεσθῆναι.
72 ΜΕ. Οὐκ εἴα.

" Γουνοῦμαι

" Γουνοῦμαί σ', Ἀχιλεῦ· σὺ δὲ μ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον·
" Ἀντί τοι εἰμ' ἱκέταο, διοτρεφὲς, αἰδοίοιο.
" Πὰρ γάρ σοι πρώτῳ πασάμην Δημήτερος ἀκτὴν,
" Ἤματι τῷ ὅτε μ' εἷλες ἐϋκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ,
" Καί μ' ἐπέρασσας, ἄνευθεν ἄγων πατρός τε φίλων τε,
" Λῆμνον ἐς ἠγαθέην· ἑκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον·
" Νῦν δὲ λύμην τρὶς τόσσα πορών· ἠὼς δέ μοι ἐστὶν
" Ἥδε δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,
" Πολλὰ παθὼν, νῦν αὖ με τεῆς ἐν χερσὶν ἔθηκε
" Μοῖρ' ὀλοή· μέλλω που ἀπέχθεσθαι Διὶ πατρὶ,
" Ὅς με σοὶ αὖτις ἔδωκε· μινυνθάδιον δέ με μήτηρ
" Γείνατο Λαοθόη, θυγάτηρ Ἄλταο γέροντος,
" Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει,
" Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ὑπὸ Σατνιόεντι·
" Τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πρίαμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·
" Τῆσδε δύω γενόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις.
" Ἤτοι τὸν πρώτοισι μετὰ πρυλέεσσι δάμασσας,
" Ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὀξέϊ δουρί·
" Νῦν δὲ δὴ ἐνθάδε μοι κακὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ ὀΐω
" Σὰς χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεί ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.
" Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·

74 ΓΟΥ. Γονάτων ἅπτομαι, ἱκετεύω.

75 ΑΝ. Ἀντὶ ἱκέτου σοι εἰμί. ΑΙ. Αἰδοῦς καὶ ἐντροπῆς ἀξίου.

76 ΠΑ. Ἐγευσάμην. ΔΗ. Τὸν ἄρτον, περιφραστικῶς.

78 ΕΠΕ. Πωλήσας.

79 ΕΚΑ. Τιμὴν ἑκατὸν βοῶν ἀξίαν. οἱ παλαιοὶ πρὶν ἐπινοηθῆ τὰ νομίσματα, τὰς συναλλαγὰς ἐποιοῦντο διὰ τῶν τετραπόδων, ὅθεν ὕστερον ἐφευρεθέντων τῶν νομισμάτων, βοῦν ἐπ' αὐτῶν ἐξετύπουν, ἐνδεικνύμενοι τὸ ἀρχαῖον ἔθος· καὶ παροιμία, Βοῦς ἐπὶ γλώσσης. ὅ ἐστι νόμισμα. ἁρμόζει δὲ ἡ παροιμία αὕτη ἐπὶ ῥητόρων τῶν λαμβανόντων νομίσματα ὑπὲρ τοῦ μὴ κατασιωπηγορῆσαί τινι, ἀλλὰ σιωπῆσαι. ΗΛ. Εὗρον.

80 ΛΥΜ. Λυτρωσαίμην.

82 ΤΕ. Ταῖς σαῖς.

83 ΑΠΕΧ. Μισεῖσθαι.

87 ΣΑΤ. Ποταμὸς Τροίας.

89 ΔΕΙ. Τὸν τράχηλον κόψεις. δειρὴ γὰρ ὁ τράχηλος.

90 ΠΡΥ. Πεζοῖς. ΔΑ. Ἀπέκτεινας.

" Μή

“ Μή με κτεῖν', ἐπεὶ οὐχ ὁμογάστριος Ἕκτορός εἰμι,
“ Ὅς τοι ἑταῖρον ἔπεφνεν ἐνηέα τε κρατερόν τε.
Ὣς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα φαίδιμος υἱὸς,
Λισσόμενος ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσε·
“ Νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφαύσκεο, μηδ' ἀγόρευε·
“ Πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπεῖν μόρσιμον ἦμαρ,
“ Τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
“ Τρώων, καὶ πολλοὺς ζωοὺς ἕλον, ἠδ' ἐπέρασσα·
“ Νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὅς κεν θάνατον φύγῃ, ὅν κε θεός γε
“ Ἰλίου προπάροιθεν ἐμῆς ἐν χερσὶ βάλῃσι,
“ Συμπάντων Τρώων, περὶ δ' αὖ Πριάμοιό γε παίδων.
“ Ἀλλὰ, φίλος, θάνε καὶ σύ· τίη ὀλοφύρεαι αὔτως;
“ Κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων·
“ Οὐχ ὁράας οἷος κἀγὼ, καλός τε, μέγας τε;
“ Πατρὸς δ' εἴμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ μ' ἐγείνατο μήτηρ·
“ Ἀλλ' ἐπί τοι κἀμοὶ θάνατος καὶ μοῖρα κραταιὴ
“ Ἔσσεται, ἢ ἠὼς, ἢ δείλης, ἢ μέσον ἦμαρ,
“ Ὁππότε τις καὶ ἐμεῖο ἄρει ἐκ θυμὸν ἕληται,
“ Ἢ ὅγε δουρὶ βαλὼν, ἢ ἀπὸ νευρῆφιν ὀϊστῷ.
Ὣς φάτο· τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
Ἔγχος μέν ῥ' ἀφέηκεν, ὁ δ' ἕζετο χεῖρε πετάσσας
Ἀμφοτέρας· Ἀχιλεὺς δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ
Τύψε κατὰ κληῗδα παρ' αὐχένα· πᾶν δέ οἱ εἴσω
Δῦ ξίφος ἄμφηκες· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
Κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.

95 ΟΜΟ. Ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς γαστρὸς ἀδελφός.

98 ΑΜΕΙ. Ἀπηνῆ, σκληράν.

99 ΑΠ. Περὶ λύτρων μὴ δι' ὅλως μοι διαλέγου.

100 ΕΠΙΣ. Ἐπιδιῶξαι, πληρῶσαι. ΜΟΡ. Τὸν θάνατον.

110 ΑΛΛ. Τὸ ἑξῆς, ἀλλὰ καὶ ἐμοὶ ἐπελεύσεται θάνατος.

112 ΑΡΕΙ. Σίδηρος τὴν ψυχὴν ἀφέληται.

119 ΔΕΥΕ. Ἔβρεχεν.

Τὸν δ' Ἀχιλεὺς ποταμόνδε, λαβὼν ποδὸς, ἧκε φέρεσθαι,
Καί οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
« Ἐνταυθοῖ νῦν κεῖσο μετ' ἰχθύσιν, οἵ σ' ὠτειλῆς
« Αἷμ' ἀπολιχμήσονται ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ
« Ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ἀλλὰ Σκάμανδρος
« Οἴσει δινήεις εἴσω ἁλὸς εὐρέα κόλπον·
« Θρώσκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν φρῖχ' ὑπαΐξει
« Ἰχθὺς, ὥς κε φάγησι Λυκάονος ἀργέτα δημόν.
« Φθείρεσθ', εἰσόκεν ἄστυ κιχείομεν Ἰλίου ἱρῆς,
« Ὑμεῖς μὲν, φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὄπιθεν κεραΐζων·
« Οὐδ' ὑμῖν ποταμός περ ἐΰῤῥοος, ἀργυροδίνης,
« Ἀρκέσει, ᾧ δὴ δηθὰ πολεῖς ἱερεύετε ταύρους,
« Ζωοὺς δ' ἐν δίνῃσι καθίετε μώνυχας ἵππους.
« Ἀλλὰ καὶ ὣς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰσόκε πάντες
« Τίσετε Πατρόκλοιο φόνον, καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
« Οὓς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνετε, νόσφιν ἐμεῖο.
Ὣς ἄρ' ἔφη· ποταμὸς δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον.
Ὥρμηνεν δ' ἀνὰ θυμὸν ὅπως παύσειε πόνοιο
Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
Τόφρα δὲ Πηλέος υἱὸς ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος,

122 ΕΝ. Ἐνταῦθα ἀρτίως κατάκεισο.

123 ΑΠΟ. Ἀπολείξουσιν. ΑΚΗ. Ἀφρόντιστοι.

124 ΓΟΗ. Θρηνήσεται.

126 ΘΡΩΣ. Καὶ τὰ ἑξῆς. Ἐφαλλόμενος καὶ νηχόμενος τὶς τῶν ἰχθύων κατὰ θάλασσαν, καὶ ἐμπλησθεὶς τῆς Λυκάονος πιμελῆς, πάλιν ὑπὸ τὴν μέλαιναν φρίκα καταδύσεται. Φρὶξ δέ ἐστιν ἡ ἠρεμαία τοῦ ὕδατος κίνησις. ΥΠΑΙΞ. Ὁ δὲ νοῦς, ὁ ἰχθὺς οὐκ ἐπιπολῆς γενήσεται, ἀλλ' ἐπὶ τὴν φρίκα ἀΐξει. τὰ γὰρ νεοσφαγῆ τῶν σωμάτων ἄνωθεν ἐπιπλεῖ. καὶ ὑπαλύξει.

127 ΦΑ. Οὐ δεῖ τὸ, ὅς κε φάγησι, ἄρθρον ὑποτακτικὸν λαμβάνειν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ὡς κεν ἐπίρῥημα. ΑΡ. Τὸν λευκὸν ἐπίπλουν, τὸ λίπος.

129 ΚΕ. Διαφθείρων.

131 ΑΡ. Ἐπαρκέσει, βοηθήσει. ΔΗ. Πολλὰ καὶ πολλούς. ΙΕ. Θύετε.

136 ΚΗ. Ἐκ ψυχῆς.

137 ΩΡ. Διενοεῖτο.

138 ΑΛΑ. Ἀποστρέψει, βοηθήσει.

Ἀστεροπαίῳ

Ἀστεροπαίῳ ἐπᾶλτο, κατακτάμεναι μενεαίνων,
Υἱέϊ Πηλεγόνος· τὸν δ᾽ Ἄξιος εὐρυρέεθρος
Γείνατο, καὶ Περίβοια Ἀκεσσαμενοῖο θυγατρῶν
Πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μίγη ποταμὸς βαθυδίνης.
Τῷ δ᾽ Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν· ὁ δ᾽ ἀντίος ἐκ ποταμοῖο
Ἔστη, ἔχων δύο δοῦρε· μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε
Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαϊκταμένων αἰζηῶν,
Τοὺς Ἀχιλεὺς ἐδάϊζε κατὰ ῥόον, οὐδ᾽ ἐλέαιρεν.
Οἱ δ᾽ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
« Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, ὅ μευ ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν;
« Δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσι.
Τὸν δ᾽ αὖ Πηλεγόνος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
« Πηλείδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεείνεις;
« Εἴμ᾽ ἐκ Παιονίης ἐριβώλου τηλόθ᾽ ἐούσης,
« Παίονας ἄνδρας ἄγων δολιχεγχέας· ἥδε δέ μοι νῦν
« Ἠὼς ἑνδεκάτη ὅτ᾽ ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα·
« Αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀξίου εὐρὺ ῥέοντος,
« Ἀξίου, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν,
« Ὃς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχεϊ· τὸν δ᾽ ἐμὲ φασὶ
« Γείνασθαι· νῦν αὖτε μαχώμεθα, φαίδιμ᾽ Ἀχιλλεῦ.
Ὣς φάτ᾽ ἀπειλήσας· ὁ δ᾽ ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς
Πηλιάδα μελίην· ὁ δ᾽ ὁμαρτῇ δούρασιν ἀμφὶς

140 ΕΠΑΛ. Ἐφήλατο, ὥρμησε.
146 ΔΑΙΚ. Τῶν ἐν πολέμοις ἀναιρουμένων.
147 ΕΔΑΙ. Ἔνιοι, Ἐδάϊζε. Διέφθειρεν, ἐφόνευε.
151 ΔΥ. Κακοδαιμόνων, δυστυχῶν.
154 ΕΡΙ. Μεγαλοβώλου, εὐγείου.
155 ΔΟ. Μακρὰ δόρατα ἐχόντας.
157 ΑΞΙ. Ποταμὸς Παιονίας. ἡ δὲ Παιονία τῆς Θρᾴκης.
161 ΑΠΕΙ. Νῦν αὐχήσας, ἢ ὀργισθείς.
162 ΟΜΑΡ. Ὁ δὲ ἀμφότερα τὰ δόρατα ὁμοῦ ἀφῆκε.

Ἥρως Ἀστεροπαῖος, ἐπεὶ περιδέξιος ἦε·
Καί ῥ' ἑτέρῳ μὲν δουρὶ σάκος βάλεν, οὐδὲ διὰ πρὸ
Ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
Τῷ δ' ἑτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς
Δεξιτερῆς, σύτο δ' αἷμα κελαινεφές· ἡ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ
Γαίῃ ἐνεστήρικτο, λιλαιομένη χροὸς ἆσαι.
Δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς μελίην ἰθυπτίωνα
Ἀστεροπαίῳ ἐφῆκε, κατακτάμεναι μενεαίνων·
Καὶ τοῦ μέν ῥ' ἀφάμαρτεν· ὁ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,
Μεσσοπαγὲς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μείλινον ἔγχος.
Πηλείδης δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Ἆλτ' ἐπὶ οἷ μεμαώς· ὁ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλῆος
Οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαι χειρὶ παχείῃ·
Τρὶς μέν μιν πελέμιξεν, ἐρύσσασθαι μενεαίνων,
Τρὶς δὲ μεθῆκε βίης· τὸ δὲ τέτρατον, ἤθελε θυμῷ
Ἆξαι ἐπιγνάμψας δόρυ μείλινον Αἰακίδαο,
Ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα·
Γαστέρα γάρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
Χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν
Ἀσθμαίνοντ'· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσσιν ὀρούσας,
Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
« Κεῖσ' οὕτω· χαλεπόν τοι ἐρισθενέος Κρονίωνος

163 ΠΕ. Ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ δεξιῶς χρώμενος.

165 ΕΡΥ. Ἐπέσχεν, ἐκώλυσεν.

166 ΕΠΙ. Ἄχρι τοῦ ἐπιξέσαι μόνον τὸ δέρμα.

167 ΣΥ. Ἀνωρέχθη, ἐῤῥύη.

168 ΕΝΕ. Ἐνεπάγη. ΧΡΟ. Τοῦ σώματος κορεσθῆναι.

169 ΙΘΥΠ. Ἐπ' εὐθείας φερομένην, καὶ οἱονεὶ ἱπταμένην.

172 ΜΕΣ. Μέχρι τοῦ ἡμίσεος καταπεπηγὸς τῇ γῇ. ἐὰν δὲ μεσοπαλὲς, ἐκ μέσου σειόμενον.

174 ΟΙ. Ἐπὶ αὐτῷ.

177 ΜΕ. Ἀπέλιπεν, εἴασεν.

178 ΕΠΙΓ. Ἐπικάμψας.

181 ΧΥΝ. Ἀπεχύθησαν ἀθρόως. ΧΟ. Τὰ ἔντερα.

182 ΟΡΟΥ. Ὁρμῶν.

« Παισὶν

« Παισὶν ἐελζέμεναι, ποταμοῖό περ ἐκγεγαῶτι·
« Φῆσθα σὺ μὲν ποταμοῦ γένος ἔμμεναι εὐρὺ ῥέοντος·
« Αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὔχομαι εἶναι·
« Τίκτε μ' ἀνὴρ πολλοῖσιν ἀνάσσων Μυρμιδόνεσσι,
« Πηλεὺς Αἰακίδης· ὁ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν·
« Τῷ κρείσσων μὲν Ζεὺς ποταμῶν ἁλιμυρηέντων·
« Κρείσσων δ' αὖτε Διὸς γενεὴ ποταμοῖο τέτυκται.
« Καὶ γάρ σοι ποταμός γε πάρα μέγας, εἰ δύναταί τι
« Χραισμεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διῒ Κρονίωνι μάχεσθαι·
« Τῷ, οὔτε κρείων Ἀχελώϊος ἰσοφαρίζει,
« Οὐδὲ βαθυρρείταο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,
« Ἐξ οὗπερ πάντες ποταμοὶ, καὶ πᾶσα θάλασσα,
« Καὶ πᾶσαι κρῆναι, καὶ φρείατα μακρὰ νάουσιν·
« Ἀλλὰ καὶ ὃς δείδοικε Διὸς μεγάλοιο κεραυνὸν,
« Δεινήν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμαραγήσῃ.
Ἦ ῥα, καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος·
Τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λεῖπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
Κείμενον ἐν ψαμάθοισι, δίαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ·
Τὸν μὲν ἄρ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο,
Δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες.

190 ΑΛΙ. Εἰς τὴν θάλασσαν ῥεόντων.

194 ΑΧΕ. Ἡρακλῆς εἰς ᾅδου κατελθὼν ἐπὶ τὸν Κέρβερον, συνέτυχε Μελεάγρῳ τῷ Οἰνέως. οὗ καὶ δεηθέντος γῆμαι τὴν ἀδελφὴν Δηϊάνειραν, ἐπανελθὼν εἰς φῶς, ἔσπευσεν εἰς Αἰτωλίαν πρὸς Οἰνέα. καταλαβὼν δὲ μνηστευομένην τὴν κόρην Ἀχελῷον τὸν πλησίον ποταμὸν, διεπάλαισεν αὐτῷ ταύρου μορφὴν ἔχοντι. οὗ καὶ ἀποσπάσας τὸ ἕτερον τῶν κεράτων ἔλαβε τὴν παρθένον. φασὶ δὲ αὐτὸν τὸν Ἀχελῷον παρ' Ἀμαλθείας τῆς Ὠκεανοῦ κέρας λαβόντα δοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ καὶ τὸ ἴδιον ἀπολαβεῖν. δοκεῖ δὲ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ποταμῶν μέγιστος εἶναι ὁ Ἀχελῷος· διὸ καὶ πᾶν ὕδωρ τῇ τούτου προσηγορίᾳ καλεῖται. ἱστορεῖ Πίνδαρος. ΑΧΕ. Ποταμὸς μεταξὺ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας. κοινῶς δὲ πᾶν ὕδωρ Ἀχελῷος καλεῖται. ΙΣΟ. Ἴσός ἐστιν, ἐξισοῦται.

197 ΦΡΕΙ. Φρέατα. ΜΑ. Νῦν βαθέα. ΝΑ. Ῥέουσι.

199 ΣΜΑ. Ἠχήσῃ.

204 ΕΡΕΠ. Ἐσθίοντες. Τὸ ἐρεπτόμενοι καὶ κείροντες, διλογεῖται. δεῖ συνάπτειν δημὸν ἐπινεφρίδιον. ἐπὶ τῶν νεφρῶν γὰρ ἐπίκειται ἡ πιμελή. ΕΠΙ. Τὸ περὶ τοὺς νεφροὺς λίπος.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Παίονας ἱπποκορυστὰς,
Οἵ ῥ' ἔτι πὰρ ποταμὸν πεφοβήατο δινήεντα,
Ὡς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Χέρσ' ὑπὸ Πηλείδαο καὶ ἄορι ἶφι δαμέντα.
Ἔνθ' ἕλε Θερσίλοχόν τε, Μύδωνά τε, Ἀστύπυλόν τε,
Μνῆσόν τε, Θρασιόν τε, καὶ Αἴνιον, ἠδ' Ὀφελέστην.
Καί νύ κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς,
Εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης,
Ἀνέρι εἰσάμενος, βαθέης δ' ἐκφθέγξατο δίνης·
« Ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἴσυλα ῥέζεις
« Ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί.
« Εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
« Ἐξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κάτα, μέρμερα ῥέζειν·
« Πλήθει γὰρ δή μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέεθρα·
« Οὐδέ τι πη δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἅλα δῖαν,
« Στεινόμενος νεκύεσσι· σὺ δὲ κτείνεις ἀϊδήλως.
« Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἔασον· ἄγη μ' ἔχει, ὄρχαμε λαῶν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
« Ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε διοτρεφὲς, ὡς σὺ κελεύεις·
« Τρῶας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρίζων,
« Πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστυ, καὶ Ἕκτορι πειρηθῆναι
« Ἀντιβίην, ἤ κέν με δαμάσσεται, ἤ κεν ἐγὼ τόν.
Ὣς εἰπὼν, Τρώεσσιν ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος.
Καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης·
« Ὢ πόποι, Ἀργυρότοξε, Διὸς τέκος, οὐ σύ γε βουλὰς

213 ΕΙ. Ὁμοιωθείς.
214 ΡΕ. Πράττεις.
220 ΣΤΕΙ. Στενούμενος. ΑΙ. Ἀφανιστικῶς, ὀλεθρίως.
221 ΑΓΗ. Ἔκπληξις, θαῦμα.
225 ΕΛ. Συνελάσαι, συγκλεῖσαι.

« Εἰρύσσαο

« Εἰρύσαο Κρονίωνος, ὅ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε
« Τρωσὶ παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν, εἰσόκεν ἔλθῃ
« Δείελος ὀψὲ δύων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν.
Ἦ, καὶ Ἀχιλλεὺς μὲν δουρικλυτὸς ἔνθορε μέσσῳ,
Κρημνοῦ ἀπαΐξας· ὁ δ' ἐπέσσυτο, οἴδματι θύων·
Πάντα δ' ὄρινε ῥέεθρα κυκώμενος· ὦσε δὲ νεκροὺς
Πολλοὺς, οἵ ῥα κατ' αὐτὸν ἅλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς·
Τοὺς ἔκβαλλε θύραζε, μεμυκὼς ἠΰτε ταῦρος,
Χέρσονδε· ζωοὺς δ' ἐσάω κατὰ καλὰ ῥέεθρα,
Κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείῃσιν, μεγάλῃσι.
Δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα κυκώμενον ἵστατο κῦμα·
Ὤθει δ' ἐν σάκεϊ πίπτων ῥόος· οὐδὲ πόδεσσιν
Εἶχε στηρίξασθαι· ὁ δὲ πτελέην ἕλε χερσὶν
Εὐφυέα, μεγάλην· ἡ δ' ἐκ ῥιζῶν ἐριποῦσα
Κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα
Ὄζοισιν πυκινοῖσι· γεφύρωσεν δέ μιν αὐτὸν,
Εἴσω πᾶσ' ἐριποῦσ'· ὁ δ' ἄρ', ἐκ λίμνης ἀνορούσας,
Ἤϊξεν πεδίοιο ποσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι,
Δείσας· οὐδ' ἔτ' ἔληγε μέγας θεὸς, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτὸν
Ἀκροκελαινιόων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο
Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
Πηλείδης δ' ἀπόρουσεν ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή,

230 ΕΙ. Ἐφύλαξας.
232 ΔΕΙ. Ἡ ὀψινὴ κατάστασις τοῦ ἡλίου παρ' Ἀττικοῖς δείελος λεγομένη.
234 ΟΙΔ. Οἰδήματι, κύματι. ΘΥ. Πληθύων καὶ ἐνθουσιωδῶς ὁρμῶν.
235 ΚΥ. Ταρασσόμενος.
237 ΘΥ. Ἔξω. ΜΕ. Ἐντεῦθεν κινηθέντες οἱ μεθ' Ὅμηρον ποιηταὶ, ταυρομόρφους λέγουσιν εἶναι τοὺς ποταμούς.
238 ΧΕΡ. Εἰς τὴν γῆν.
242 ΣΤ. Οὐ δὲ ἠδύνατο στῆναι τοῖς ποσίν.
243 ΕΥ. Εὐπεφυκυῖαν, μεγάλην.
244 ΔΙΩ. Συντρόχλωσεν, ἀπώσατο.
245 ΓΕ. Διάβατον ἐποίησεν.
246 ΕΡΙ. Πεσοῦσα.
249 ΑΚΡΟ. Τὸ ἄνω μέρος τοῦ κύματος ἐξ ἐπιπολῆς μελαινόμενος. τοιοῦτοι δὲ εἰσι πάντες οἱ ὀξεῖς ποταμοί.

Αἰετοῦ

Αἰετοῦ οἴματ' ἔχων μέλανος τοῦ θηρητῆρος,
Ὅς θ' ἅμα κάρτιστός τε καὶ ὤκιστος πετεηνῶν.
Τῷ εἰκὼς ἤϊξεν· ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
Σμερδαλέον κονάβιζεν· ὕπαιθα δὲ τοῖο λιασθεὶς
Φεῦγ'· ὁ δ' ὄπισθε ῥέων ἕπετο μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
Ἂμ φυτὰ καὶ κήπους ὕδατος ῥόον ἡγεμονεύῃ,
Χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης δ' ἐξ ἔχματα βάλλων·
Τοῦ μέν τε προρέοντος, ὑπὸ ψηφῖδες ἅπασαι
Ὀχλεῦνται· τὸ δέ τ' ὦκα κατειβόμενον κελαρύζει
Χώρῳ ἐνὶ προαλεῖ, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
Ὡς αἰεὶ Ἀχιλῆα κιχήσατο κῦμα ῥόοιο,
Καὶ λαιψηρὸν ἐόντα· θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
Ὁσσάκι δ' ὁρμήσειε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Στῆναι ἐναντίβιον, καὶ γνώμεναι, εἴ μιν ἅπαντες
Ἀθάνατοι φοβέουσι τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
Τοσσάκι μιν μέγα κῦμα διϊπετέος ποταμοῖο
Πλάζ' ὤμους καθύπερθεν· ὁ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐπήδα,
Θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα
Λάβρος, ὕπαιθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖϊν·

252 ΟΙ. Ὁρμήματα. ΜΕ. Μέλανος ὄντος. εἶτα ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς τοῦ θηρητῆρος. τινὲς δὲ μέλανός του, ἤγουν μέλανός τινος. μελανόστου Ἀριστοτέλης, συνθέτως, κατὰ βαρεῖαν τάσιν, ὡς Ὀρέστου. Φησὶ γὰρ, τοὺς ἀετοὺς μέλανα ὀστέα ἔχειν. τινὲς δὲ γράφουσι μελανόσσου, παρὰ τὸ μέλανας ὀφθαλμοὺς ἔχειν.
253 ΩΚΙ. Τάχιστος.
254 ΕΙ. Ὁμοιωθείς.
255 ΥΠΑΙ. Ἐκ πλαγίου, ἢ ἔμπροσθεν. ΛΙΑΣ. Χωρισθεὶς, ἐκκλίνας.
257 ΟΧΕ. Ὑδραγωγός, ὁ τὸν τοῦ ὕδατος ὀχετὸν καθαίρων.
259 ΜΑ. Μακέλλην. ἔστι δὲ εἶδος ἐργαλείου. ΑΜΑ. Τῆς ὑδρορρόης τοῦ ὀχετοῦ. ΕΧ. Ἐμφράγματα.
261 ΚΑ. Καταφερόμενον, καταῤῥέον. ΚΕ. Ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖ.
262 ΠΡΟ. Καταφερεῖ.
269 ΠΛΑ. Ἀπέκρουεν, ἐπλάνα, ἢ προσεπέλαζεν.
270 ΑΝΙ. Ἀνιώμενος, λυπούμενος.
271 ΛΑ. Ἀθρόος, σφοδρός. ΚΟ. Κόνιν, γῆν. ΥΠΕ. Ὑπέσυρεν, ὑφήρπαζε, ὄπισθεν ὑπεσύετο.

Πηλείδης δ' ᾤμωξεν, ἰδὼν ἐς οὐρανὸν εὐρύν·
« Ζεῦ πάτερ, ὡς οὔτις με θεῶν ἐλεεινὸν ὑπέστη
« Ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι· ἔπειτα δὲ καί τι πάθοιμι.
« Ἄλλος δ' οὔτις μοι τόσον αἴτιος οὐρανιώνων,
« Ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ με ψεύδεσσιν ἔθελγεν,
« Ἥ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτάων
« Λαιψηροῖς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.
« Ὥς μ' ὄφελ' Ἕκτωρ κτεῖναι, ὃς ἐνθάδε τέτραφ' ἄριστος,
« Τῷ κ' ἀγαθὸν μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸς δέ κεν ἐξενάριξε·
« Νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι,
« Ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὡς παῖδα συφορβόν,
« Ὅν ῥά τ' ἔναυλος ἀποέρσῃ χειμῶνι περῶντα.
Ὣς φάτο· τῷ δὲ μάλ' ὦκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
Στήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἄνδρεσσιν ἐΐκτην·
Χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστώσαντ' ἐπέεσσι·
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
« Πηλείδη, μήτ' ἄρ τι λίην τρέε, μήτε τι τάρβει·
« Τοίω γάρ τοι νῶϊ θεῶν ἐπιταῤῥόθω εἰμὲν,
« Ζηνὸς ἐπαινήσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·
« Ὡς οὔ τοι ποταμῷ γε δαμήμεναι αἴσιμόν ἐστιν·
« Ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δὲ εἴσεαι αὐτός·

274 ΕΠΕΙ. Σωθεῖσαν ἐκ τοῦ ποταμοῦ· ἔπειτα δὲ καὶ πάθοιμί τι. κατὰ τὸ, ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον.
276 ΕΘΕΛ. Ἐξηπάτα.
278 ΛΑΙ. Ταχέσι.
281 ΛΕΥ. Χαλεπῷ, ἀδόξῳ.
282 ΕΡΧ. Ἐν τῷ ὕδατι ἀποπνιγέντα. ΣΥ. Χοιροβοσκόν.
283 ΕΝΑΥ. Χείμαῤῥος, ποταμὸς διὰ στενοῦ ῥέων.
285 ΕΙ. Ὡμοιοῦντο.
286 ΕΠΙ. Πίστιν τῆς σωτηρίας ἔδωκαν.
288 ΤΡΕΕ. Φοβοῦ. τὸ αὐτὸ δὲ δηλοῖ καὶ τὸ τάρβει.
289 ΕΠΙ. Ἐπιτάῤῥοθοι. δυϊκῶς· σημαίνει δὲ βοηθούς.
290 ΕΠΑΙ. Συγκατατεθειμένου.
291 ΔΑ. Ἀναιρεθῆναι.
292 ΛΩ. Λήξει, παύσεται. μετενήνεκται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν φορτία ἀποτιθεμένων τοῦ λόφου ὑποζυγίων.

« Αὐτὰρ τοι πυκινῶς ὑποθησόμεθ', αἴκε πίθηαι,
« Μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοιΐου πολέμοιο,
« Πρὶν κατὰ Ἰλιόφιν κλυτὰ τείχεα λαὸν ἐέλσαι
« Τρωϊκὸν, ὅς κε φύγῃσι· σὺ δ' Ἕκτορι θυμὸν ἀπούρας
« Ἂψ ἐπὶ νῆας ἴμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέσθαι.
Τὼ μὲν ἄρ' ὣς εἰπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην·
Αὐτὰρ ὁ βῆ, μέγα γάρ ῥα θεῶν ὤτρυνεν ἐφετμὴ,
Ἐς πεδίον· τὸ δὲ πᾶν πλῆθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο·
Πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαϊκταμένων αἰζηῶν
Πλῶον, καὶ νέκυες· τοῦ δ' ὑψόσε γούνατ' ἐπήδα
Πρὸς ῥόον ἀΐσσοντος ἀν' ἰθύν· οὐδέ μιν ἔσχε
Εὐρὺ ῥέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη·
Οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ ὃν μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
Χώετο Πηλείωνι, κόρυσσε δὲ κῦμα ῥόοιο
Ὑψόσ' ἀειρόμενος· Σιμόεντι δὲ κέκλετ' ἀΰσας·
« Φίλε κασίγνητε, σθένος ἀνέρος ἀμφότεροί περ
« Σχῶμεν, ἐπεὶ τάχα ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
« Ἐκπέρσει· Τρῶες δὲ κατὰ μόθον οὐ μενέουσιν.
« Ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπίπληθι ῥέεθρα
« Ὕδατος ἐκ πηγέων, πάντας δ' ὀρόθυνον ἐναύλους·
« Ἵστη δὲ μέγα κῦμα· πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρινε
« Φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα,
« Ὃς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὅγε ἶσα θεοῖσι.
« Φημὶ γὰρ οὔτε βίην χραισμησέμεν, οὔτέ τι εἶδος,

296 ΕΚ. Ἀντὶ τοῦ Ἐκτὸς.
301 ΔΑΙΚ. Διακεκοπτομένων.
303 ΙΘ. Ἐπ' εὐθείας κατὰ τὴν ὁρμὴν τοῦ ποταμοῦ. ΕΣ. Ἐπεῖχε.
306 ΚΟ. Ὕψωσεν.
309 ΣΧΩ. Ἐπίσχωμεν.
310 ΜΟ. Κατὰ τὴν μάχην.
312 ΟΡΟ. Ἐρέθισον, διέγειρον. ΕΝΑΥ. Τὰς τῶν ποταμῶν διώρυγας, ἢ τοὺς διὰ στενοῦ ῥέοντας ποταμούς.
313 ΙΣΤΗ. Ἀνίστα.
315 ΜΕ. Προθυμεῖται.

« Οὔτε

« Οὔτε τὰ τεύχεα καλὰ, τά που μάλα νειόθι λίμνης
« Κείσεθ' ὑπ' ἰλύος κεκαλυμμένα· κὰδ δέ μιν αὐτὸν
« Εἰλύσω ψαμάθοισιν, ἅλις χεράδος περιχεύας
« Μυρίον, οὐδέ οἱ ὀστέ' ἐπιστήσονται Ἀχαιοὶ
« Ἀλλέξαι· τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω.
« Αὐτοῦ οἱ καὶ σῆμα τετεύξεται, οὐδέ τί μιν χρεὼ
« Ἔσται τυμβοχοῆς, ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί.
Ἦ, καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλῆϊ κυκώμενος ὑψόσε θύων,
Μορμύρων ἀφρῷ τε, καὶ αἵματι, καὶ νεκύεσσι.
Πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα διιπετέος ποταμοῖο
Ἵστατ' ἀειρόμενον, κατὰ δ' ᾕρεε Πηλείωνα.
Ἥρη δὲ μέγ' ἄϋσε, περιδδείσασ' Ἀχιλῆϊ,
Μή μιν ἀποέρσειε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης·
Αὐτίκα δ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν·
« Ὄρσεο, Κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἄντα σέθεν γὰρ
« Ξάνθον δινήεντα μάχῃ ἠΐσκομεν εἶναι·
« Ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πιφαύσκεο δὲ φλόγα πολλήν·
« Αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργέσταο Νότοιο

317 ΝΕΙ. Κάτωθεν.

318 ΙΛ. Ὑπὸ τῆς ἰλύος τοῦ ποταμοῦ, ὅ ἐστι τοῦ πλήθους τοῦ πηλοῦ.

319 ΧΕ. Τῆς ὑπὸ ποταμῶν ἀθροιζομένης ψάμμου, καὶ ξύλων συγχρωματιδής. Ἀρίσταρχος δέ φησι, χεράδας καλεῖσθαι τοὺς ποταμοὺς, καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς λίθους. εἶναι δὲ τὸ νῦν τοιοῦτον, πολλῇ ἰλύϊ οὐκ ὀλίγον πλῆθος τῶν ποταμίων λίθων ἐπισωρεύσας χώσω. χεράδος οὖν, λιθάδος.

320 ΕΠΙ. Γνῶναι δυνήσονται.

321 ΑΛ. Ἀναλέξαι, συλλέξαι. ΑΣΙΝ. Ἰλύν. ὅ ἐστι γῆν ψαμμώδη, ὅθεν ἀσιογεῖαι, αἱ αἱμασιαί.

323 ΤΥΜ. Χωστοῦ τάφου. τύμβος γὰρ ὁ τάφος, τὸ πλῆρες τυμβοχοῆσαι. οὕτως Ἀρίσταρχος, καὶ Ἀσκαλωνίτης, καὶ οἱ πλείους. ἄμεινον γὰρ ἐν τῷ ῥήματι τὸ πρᾶγμα λαμβάνειν, ἢ τῷ ὀνόματι.

324 ΘΥ. Πληθύων καὶ ὁρμῶν.

325 ΜΟΡ. Ἀναζέων, πληθύων.

326 ΠΟΡ. Νῦν βαθύ. ΔΙ. Τοῦ ἐκ τῶν ὄμβρων τοῦ Διὸς γεγονότος.

327 ΑΕΙ. Ἐπαιρόμενον, ὑψούμενον. ΚΑ. Κατελάμβανε δέ.

331 ΚΥΛ. Χωλέ. λέγει δὲ τὸν Ἥφαιστον. ΑΝ. Κατὰ σοῦ γὰρ ἄξιον ἀνταγωνιστὴν ἡγούμεθα τὸν Ξάνθον.

333 ΠΙ. Ἐνδείκνυσο δὲ καὶ διέγειρε πολλὴν φλόγα ἐμφαίνων, ἵνα γνῷ τὴν τοῦ πυρὸς δύναμιν.

« Εἴσομαι ἐξ ἀλόθεν χαλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν,
« Ἤ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κήαι,
« Φλέγμα κακὸν φορέουσα· σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
« Δένδρεα καῖ', ἐν δ' αὐτὸν ἵει πυρί· μηδέ σε πάμπαν
« Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ·
« Μηδὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μένος· ἀλλ' ὁπόταν δὴ
« Φθέγξομ' ἐγὼν ἰάχουσα, τότε σχεῖν ἀκάματον πῦρ.
Ὣς ἔφαθ'· Ἥφαιστος δὲ τιτύσκετο θεσπιδαὲς πῦρ.
Πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καῖε δὲ νεκροὺς
Πολλοὺς, οἵ ῥα κατ' αὐτὸν ἅλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς·
Πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, σχέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ.
Ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδέ' ἀλωὴν
Αἶψ' ἂν ξηράνῃ, χαίρει δέ μιν ὅστις ἐθείρει·
Ὣς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, κὰδδ' ἄρα νεκροὺς
Κῆεν, ὁ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανόωσαν.
Καίοντο πτελέαι τε, καὶ ἰτέαι, ἠδὲ μυρῖκαι,
Καίετο δὲ λωτός τ', ἠδὲ θρύον, ἠδὲ κύπειρον,
Τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ἅλις ποταμοῖο πεφύκει·
Τεῖροντ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες, οἳ κατὰ δίνας,
Οἳ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίστων ἔνθα καὶ ἔνθα,
Πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτιος Ἡφαίστοιο.
Καίετο δ' ἲς ποταμοῖο, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
« Ἥφαιστ', οὔτις σοί γε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν,

335 ΕΙ. Ὁρμήσω, πορεύσομαι.
336 ΚΗ. Καύσει.
337 ΦΛΕΓ. Φλόγωσιν, πύρωσιν.
338 ΙΕΙ. Καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Ξάνθον περίβαλε πολλῇ φλογί.
341 ΣΧΕΙΝ. Ἐπισχεῖν. ΑΚΑ. Ἀκατάπαυστον, πολύ. ἢ παρ' ὅσον τὸ πῦρ ἀκμητὶ ἐκβόσκεται τὴν ὕλην.
342 ΤΙΤΥΣ. Κατεσκεύαζεν, ἡυτρέπιζεν.
346 ΟΠΩ. Ὁ κατὰ τὴν ὀπώραν πνέων. ΝΕΟ. Νεωστὶ πεποτισμένην καὶ ἀρδευθεῖσαν.
347 ΕΘΕΙ. Ἐξ ἔθους ἐπιμελοῖτο.
351 ΘΡΥ. Εἶδος πόας, ὁ λεγόμενος θρύσις. ΚΥ. Ἔνιοί φασι κήθελον.
355 ΠΝΟΙ. Θέρμη. ΠΟ. Πολυτέχνου.
356 ΙΣ. Δύναμις.

« Οὐδ'

“ Οὐδ᾽ ἂν ἐγὼ σοί γ᾽ ὧδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην·
“ Λῆγ᾽ ἔριδος· Τρῶας δὲ καὶ αὐτίκα δῖος Ἀχιλλεὺς
“ Ἄστεος ἐξελάσειε· τί μοι ἔριδος καὶ ἀρωγῆς;
Φῆ πυρὶ καιόμενος· ἀνὰ δ᾽ ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.
Ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ,
Κνίσσην μελδόμενος ἁπαλοτρεφέος σιάλοιο,
Πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται·
Ὡς τοῦ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετο, ζέε δ᾽ ὕδωρ·
Οὐδ᾽ ἔθελε προρέειν, ἀλλ᾽ ἴσχετο· τεῖρε δ᾽ ἀϋτμὴ,
Ἡφαίστοιο βίηφι πολύφρονος· αὐτὰρ ὅγ᾽ Ἥρην,
Πολλὰ λισσόμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ Ἥρη, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
“ Ἐξ ἄλλων; οὐ μέν τοι ἐγὼ τόσον αἴτιός εἰμι,
“ Ὅσσον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί.
“ Ἀλλ᾽ ἤτοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις·
“ Παυέσθω δὲ καὶ οὗτος· ἐγὼ δ᾽ ἐπὶ καὶ τόδ᾽ ὀμοῦμαι,
“ Μήποτ᾽ ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ,
“ Μηδ᾽ ὁπότ᾽ ἂν Τροίη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται
“ Καιομένη, καίωσι δ᾽ Ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ᾽ ἄκουσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Αὐτίκ᾽ ἄρ᾽ Ἥφαιστον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν·
“ Ἥφαιστε, σχέο, τέκνον ἀγακλέες· οὐ γὰρ ἔοικεν
“ Ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἕνεκα στυφελίζειν.

361 ΑΝΕ. Ἀνίζει.
363 ΚΝΙΣ. Ἀντὶ τοῦ τὰ λίπη τήκων. παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ τὸ μέλδων. ΣΙΑ. Εὐτραφοῦς, λιπαροῦ.
364 ΑΜ. Ἀναβάλλων. ΚΑΓ. Κατάξηρα, παρὰ τὸ καῆναι.
366 ΕΘ. Νῦν οὐκ ἠδύνατο. ΙΣ. Ἀλλ᾽ ἐπίσχετο.
369 ΕΧΡΑ. Ἐπεὶ ἐξαρχῆς ἐπιπέχθη σφοδρῶς. ΚΗ. Λυπεῖν, κακοῦν.
370 ΕΞ. Ὑπὲρ τοὺς ἄλλους.
375 ΜΑ. Τῷ πάντα μαραίνοντι. ΔΑ. Καίηται.
379 ΣΧΕ. Ἐπίσχες.
380 ΣΤΥ. Ταράσσειν, θλίβειν, κακοῦν.

Ὡς

Ὣς ἔφαθ'· Ἥφαιστος δὲ κατέσβεσε θεσπιδαὲς πῦρ·
Ἄψοῤῥον δ' ἄρα κῦμα κατέσσυτο καλὰ ῥέεθρα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἱ μὲν ἔπειτα
Παυσάσθην· Ἥρη γὰρ ἐρύκακε χωομένη περ·
Ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσε βεβριθυῖα,
Ἀργαλέη, δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο·
Σὺν δ' ἔπεσον μεγάλῳ ὁμάδῳ, βράχε δ' εὐρεῖα χθών·
Ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανός· ἄιε δὲ Ζεὺς
Ἥμενος Οὐλύμπῳ, ἐγέλασσε δέ οἱ φίλον ἦτορ
Γηθοσύνῃ, ὅθ' ὁρᾶτο θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας.
Ἔνθ' οἵ γ' οὐκ ἔτι δηρὸν ἀφέστασαν· ἦρχε γὰρ Ἄρης
Ῥινοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίῃ ἐπόρουσε,
Χάλκεον ἔγχος ἔχων, καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον·
« Τίπτ' αὖ, ὦ κυνόμυια, θεοὺς ἔριδι ξυνελαύνεις,
« Θάρσος ἄητον ἔχουσα; μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν.
« Ἦ οὐ μέμνῃ, ὅτε Τυδεΐδην Διομήδε' ἀνῆκας
« Οὐτάμεναι; αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔγχος ἑλοῦσα,
« Ἰθὺς ἐμεῦ ὦσας, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψας·
« Τῷ σ' αὖ νῦν ὀΐω ἀποτισέμεν ὅσσα μ' ἔοργας.
Ὣς εἰπὼν, οὔτησε κατ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
Σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνὸς,

382 ΚΑ. Γράφεται καὶ κατέσσυτο, ἵν' ᾖ τὰ καλὰ ῥεῖθρα ὥρμησε.

385 ΒΕ. Βαρεῖα, δεινή.

386 ΔΙ. Διχῶς δὲ αὐτῶν ὡρμήθη ἡ ψυχή· τουτέστι, διάφορον ἔχοι τὴν γνώμην. ΑΗ. Ἐκινεῖτο, ὥρμα.

388 ΑΜ. Περιήχησεν δὲ ἡ σάλπιγξ, ἐξ ὧν πεθέρηται, ὅτι τῶν ἰδίων χρόνων ἀνόμαξε τὴν σάλπιγγα ὁ Ποιητής.

392 ΡΙ. Ὁ τιτρώσκων καὶ διακόπτων τοὺς ῥινούς· ῥινοὶ δὲ καλοῦνται αἱ ἀσπίδες, ὅτι ἐκ βοείων βυρσῶν εἰσιν, ὁμοίως δὲ καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων δέρμα.

393 ΟΝΕΙ. Ὀνειδιστικόν.

394 ΚΥ. Ἀναιδὴς ὡς μυῖα· ἐκ δύο ἀναιδῶν πλεῖον ἐστί τε κυνὸς καὶ τῆς μυίας διὰ τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἀναιδείας. ΞΥ. Συμβάλλεις εἰς μάχην.

395 ΑΗ. Μέγιστον, πλεῖστον.

397 ΠΑ. Ἐν τῇ πάντων ὄψει ὁρώμενον, πᾶσιν ὁρώμενον. Οἱονεὶ πανόρατον.

398 ΕΔΑ. Ἔκοψας.

Τῇ

Τῇ μιν Ἄρης οὔτησε μιαιφόνος ἔγχεϊ μακρῷ·
Ἡ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ,
Κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε, μέγαν τε,
Τόν ῥ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὖρον ἀρούρης·
Τῷ βάλε θοῦρον Ἄρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα·
Ἑπτὰ δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσών, ἐκόνισε δὲ χαίτας·
Τεύχεά τ' ἀμφαράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
Καί οἱ ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Νηπύτι', οὐδέ νύ πω περ ἐπεφράσω ὅσσον ἀρείων
" Εὔχομ' ἐγὼν ἔμεναι, ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις;
" Οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἐρινύας ἐξαποτίνοις,
" Ἥ τοι χωομένη κακὰ μήδεται, οὕνεκ' Ἀχαιοὺς
" Κάλλιπες, αὐτὰρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τράπεν ὄσσε φαεινώ·
Τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἑλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Πυκνὰ μάλα στενάχοντα· μόγις δ' ἐσαγείρατο θυμόν.
Τὴν δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,
" Καὶ δ' αὖθ' ἡ κυνόμυια ἄγει βροτολοιγὸν Ἄρηα
" Δηΐου ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε.
Ὣς φάτ'· Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Καί ῥ' ἐπιεισαμένη, πρὸς στήθεα χειρὶ παχείῃ
Ἤλασε· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.

403 ΑΝΑ. Ὑποχωρήσασα.
405 ΟΥ. Ὅρον χώρας.
408 ΑΜ. Περιήχησεν.
410 ΕΠΕ. Ἐπέγνως, ἐνόησας. ΑΡΕΙ. Βελτίων.
412 ΟΥ. Οὕτως ἄν σε αἱ τῆς μητρὸς ἐριννύες μετέλθοιεν.
413 ΧΩ. Νῦν ὀργιζομένη.
422 ΜΕ. Ἐπ' αὐτὴν παρορμοῦ, τιμώρησον.
423 ΜΕ. Ὥρμησεν.
424 ΕΠΙ. Ἐφορμήσασα.

Τῷ

Τὼ μὲν ἄρ' ἄμφω κεῖντο ποτὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
Ἡ δ' ἄρ' ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
“ Τοιοῦτοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί,
“ Εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίατο θωρηκτοῖσιν,
“ Ὧδέ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὡς Ἀφροδίτη
“ Ἦλθεν Ἄρει ἐπίκουρος, ἐμῷ μένει ἀντιόωσα·
“ Τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πτολέμοιο,
“ Ἰλίου ἐκπέρσαντες ἐϋκτίμενον πτολίεθρον.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
Αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων·
“ φοῖβε, τίη δὴ νῶϊ διέσταμεν; οὐδὲ ἔοικεν,
“ Ἀρξάντων ἑτέρων· τὸ μὲν αἴσχιον, αἴκ' ἀμαχητὶ
“ Ἴομεν Οὔλυμπόνδε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
“ Ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῆφι νεώτερος· οὐ γὰρ ἔμοιγε
“ Καλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην, καὶ πλείονα οἶδα.
“ Νηπύτι', ὡς ἄνοον κραδίην ἔχες· οὐδέ νυ τῶν περ
“ Μέμνηαι, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἀμφί,
“ Μοῦνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγήνορι Λαομέδοντι
“ Πὰρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν
“ Μισθῷ ἐπὶ ῥητῷ· ὁ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν;
“ Ἤτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν καὶ τεῖχος ἔδειμα
“ Εὐρύ τε καὶ μάλα καλόν, ἵν' ἄῤῥηκτος πόλις εἴη·
“ φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἕλικας βοῦς βουκολέεσκες

430 ΘΑΡ. Εὐθαρσεῖς.
437 ΑΙ. Ὀνειδιστικόν.
438 ΧΑ. Ἰσχυρόν.
443 ΑΓΗ. Ἀνδρεία.
444 ΘΗ. Ἐπὶ μισθῷ ἐδουλεύσαμεν.
445 ΡΗ. Ἐπὶ ὡμολογημένῳ καὶ ὡρισμένῳ μισθῷ. πῶς δέ, φησιν, Ἀπόλλων μὲν οὐ μέμνηται τῆς παρὰ Λαομέδοντος ζημίας, Ποσειδῶν δὲ μνείαν ταύτης ποιεῖται; καὶ ῥητέον, ὅτι Ποσειδῶν μὲν εἰκότως τοῖς Ἕλλησι βοηθεῖ, καὶ προσέτι παροξύνεται τῇ μνήμῃ. Ἀπόλλων δὲ οὐ μνησικακεῖ, διότι μᾶλλον τιμᾶται παρ' αὐτῶν. ἡ δὲ πλουταία χάρις κἂν ἐλάσσων ᾖ δύναται μεῖζον ἔγκλημα λῦσαι.
446 ΕΔΕΙ. Ὠκοδόμησα.
448 ΦΟΙ. Φασὶ τὸν Ἀπόλλωνα κεκλῆσθαι νόμιον,

« Ἴδης ἐν κνημοῖσι πολυπτύχου ὑληέσσης.
« Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγηθέες Ὧραι
« Ἐξέφερον, τότε νῶϊ βιήσατο μισθὸν ἅπαντα
« Λαομέδων ἔκπαγλος, ἀπειλήσας δ᾽ ἀπέπεμπε.
« Σοὶ μὲν ὅγ᾽ ἠπείλησε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθε
« Δήσειν, καὶ περάαν νήσων ἔπι τηλεδαπάων·
« Στεῦτο δ᾽ ὅγ᾽ ἀμφοτέρων ἀποκοψέμεν οὔατα χαλκῷ.
« Νῶϊ δέ τ᾽ ἄψορροι κίομεν κεκοτηότι θυμῷ,
« Μισθοῦ χωόμενοι, τὸν ὑποστὰς οὐκ ἐτέλεσσε.
« Τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν; οὐδὲ μεθ᾽ ἡμέων
« Πειρᾷ, ὥς κεν Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται
« Πρόχνυ κακῶς, σὺν παισὶ καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισι;
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
« Ἐννοσίγαι᾽, οὐκ ἄν με σαόφρονα μυθήσαιο
« Ἔμμεναι, εἰ δὴ σοί γε βροτῶν ἕνεκα πτολεμίζω
« Δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ἐοικότες, ἄλλοτε μέν τε
« Ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες,
« Ἄλλοτε δ᾽ αὖ φθινύθουσιν ἀκήριοι· ἀλλὰ τάχιστα

νόμιον, διὰ τοιαύτην αἰτίαν. οἱ παλαιοὶ τοὺς λοιμοὺς ἐξ Ἀπόλλωνος ἐνόμιζον. πᾶς δὲ λοιμὸς ἀπὸ τῶν ἀλόγων ἄρχεται, ὥς φησι καὶ Ὅμηρος· Οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπῴχετο, καὶ κύνας ἀργούς. βουλόμενοι οὖν τὸν θεὸν δυσωπεῖν, ἵνα τοὺς λοιμοὺς ἀποστρέψῃ, νόμιον καὶ φύλακα τῶν βοσκημάτων ἐκάλεσαν. ὅθεν ἠδυνήθη Ὅμηρος εἰπεῖν ἐθητευκέναι παρὰ Λαομέδοντι, καὶ Ἀδμήτῳ ἱπποφορβεῖν. οὕτως ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος. ΒΟΥ. Εἰλίποδας, ἑλικόκερας. ἕλικας δὲ τὰς βοῦς φησιν ἐπιθετικῶς, ἤτοι ἀπὸ τῆς κινήσεως τῶν ποδῶν, καθ᾽ ὃ εἰλίποδες λέγονται, ἢ τοὺς ἑλικοειδῆ τὰ κέρατα ἔχοντας, ὅ ἐστιν ἐπικαμπῆ.

449 ΚΝΗ. Ταῖς προβάσεσι τῶν ὀρῶν. ΠΟ. Πολλὰς ἐξοχὰς καὶ ἀποκλίσεις ἐχούσης.

450 ΠΟ. Πολλὴν χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις τῇ αὐτῶν ἐπελεύσει ἐμποιοῦσαι.

451 ΒΙ. Μετὰ βίας ἀφείλετο.

454 ΠΕ. Περᾶσαι. ΤΗ. Πόῤῥω ὄντων.

455 ΣΤΕΥ. Διϊσχυρίζετο, ὑπισχνεῖτο. ΑΠΟ. Ἀποκόψειν. ΟΥ. Ὦτα.

456 ΚΕ Ὀργίλῳ. Ὠργισμένῃ τῇ ψυχῇ.

458 ΤΟΥ. Διὰ οὖν τὰς τοιαύτας αἰτίας, τοῖς τούτου ὄχλοις φέρεις χάριν.

460 ΠΡΟΧ. Παντελῶς προῤῥίζως.

462 ΣΑΟ. Σώφρονα, φρόνιμον.

464 ΔΕΙ. Δειλαίων, ἀθλίων. ΕΟ. Ἀντὶ τοῦ φύλλοις ὅμοιοι, διὰ τὸ καὶ αὐτὰ ἀποῤῥέοντα ἀφανίζεσθαι.

465 ΖΑ. Μεγάλως ἔνθερμοι, ἐνεργεῖς, ὀρχηστικοί, ἢ λαμπροὶ καὶ αὐξανόμενοι. ΤΕ. Γίγνονται.

« Παυσώμεθα

“ Παυσώμεσθα μάχης· οἱ δ' αὐτοὶ δηριαάσθων.
Ὣς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ'· αἴδετο γάρ ῥα
Πατροκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμῃσι.
Τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε, πότνια θηρῶν
Ἄρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον·
“ Φεύγεις δή, Ἑκάεργε; Ποσειδάωνι δὲ νίκην
“ Πᾶσαν ἐπέτρεψας; μέλεον δέ οἱ εὖχος ἔδωκας;
“ Νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὔτως;
“ Μή σευ νῦν ἔτι πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω
“ Εὐχομένου, ὡς τὸ πρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
“ Ἄντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.
Ὣς φάτο· τὴν δ' οὔτι προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων.
Ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίη παράκοιτις
Νείκεσεν Ἰοχέαιραν ὀνειδείοις ἐπέεσσι·
“ Πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδδεές, ἀντί' ἐμεῖο
“ Στήσεσθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι,
“ Τοξοφόρῳ περ ἐούσῃ· ἐπεί σε λέοντα γυναιξὶ
“ Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν' ἥν κ' ἐθέλῃσθα.
“ Ἤτοι βέλτερόν ἐστι κατ' οὔρεα θῆρας ἐναίρειν,
“ Ἀγροτέρας τ' ἐλάφους, ἢ κρείσσοσιν ἶφι μάχεσθαι.
“ Εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς
“ Ὅσσον φερτέρη εἴμ', ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔμαρπτε

467 ΔΗ. Φιλονεικείτωσαν.
468 ΑΙ. Ἠδεῖτο.
469 ΠΑ. Εἰς χεῖρας ἐλθεῖν τοῦ πατρὸς ἀδελφοῦ.
471 ΑΓΡΟ. Κυνηγετική, θηρευτική. λέγει δὲ τὴν Ἄρτεμιν.
473 ΜΕ. Μάταιον.
481 ΑΔ. Μὴ δεδοικυῖα, θρασεῖα.
482 ΜΕ. Ἐναντιοῦσθαι τῇ δυνάμει.
483 ΛΕ. Ἐπίφοβον ὡς λέοντα.
485 ΒΕΛ. Βέλτιον, κρεῖσσον.
486 ΑΓΡΟ. Ἀγρίας.
487 ΔΑ. Μαθεῖν.
489 ΚΑΡ. Ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας συνέλαβε τῶν καρπῶν. ΕΜΑΡΠ. Κατέλαβεν.

Σκαιῇ

Σκαιῇ, δεξιτερῇ δ᾽ ἄρ᾽ ἀπ᾽ ὤμων αἴνυτο τόξα·
Αὐτοῖσιν δ᾽ ἄρ᾽ ἔθεινε παρ᾽ οὔατα μειδιόωσα
Ἐντροπαλιζομένην· ταχέες δ᾽ ἔκπιπτον ὀϊστοί·
Δακρυόεσσα δ᾽ ἔπειτα θεὰ φύγεν, ὥστε πέλεια,
Ἥ ῥά θ᾽ ὑπ᾽ ἴρηκος κοίλην εἰσέπτατο πέτρην,
Χηραμόν· οὐδ᾽ ἄρα τῇ γε ἁλώμεναι αἴσιμον ἦεν·
Ὣς ἣ δακρυόεσσα φύγεν, λίπε δ᾽ αὐτόθι τόξα.
Λητῶ δὲ προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
« Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι οὔτι μαχήσομαι· ἀργαλέον δὲ
« Πληκτίζεσθ᾽ ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
« Ἀλλὰ μάλα πρόφρασσα μετ᾽ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
« Εὔχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῆφι βίηφιν.
Ὣς ἄρ᾽ ἔφη· Λητὼ δὲ συναίνυτο καμπύλα τόξα,
Πεπτεότ᾽ ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στροφάλιγγι κονίης·
Ἡ μὲν τόξα λαβοῦσα πάλιν κίε θυγατέρος ἧς·
Ἡ δ᾽ ἄρ᾽ Ὄλυμπον ἵκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ·
Δακρυόεσσα δὲ πατρὸς ἐφέζετο γούνασι κούρη,
Ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ ἀμβρόσιος ἑανὸς τρέμε· τὴν δὲ προτὶ οἷ
Εἷλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνήρετο, ἡδὺ γελάσσας·
« Τίς νύ σε τοιάδ᾽ ἔρεξε, φίλον τέκος, οὐρανιώνων
« Μαψιδίως, ὡσεί τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῇ;
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπεν ἐϋστέφανος Κελαδεινή·
« Σή μ᾽ ἄλοχος στυφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,

490 ΑΙ. Ἀμφῃρεῖτο.
491 ΕΘΕΙ. Ἔτυπτεν.
493 ΠΕ. Περιστερά.
494 ΙΡΗ. Ἱέρακος. Προσληπτέον τὸ διωκομένη.
495 ΧΗΡΑ. Χώρημα, κατάδυσιν. ΑΛΩ. Ληφθῆναι εἱμαρμένον ἦν.
499 ΠΛΗΚ. Διαπληκτίζεσθαι, στασιάζειν.
502 ΣΥ. Συνελάμβανε.
503 ΠΕΠ. Πεπτωκότα. ΣΤΡΟ. Συστροφῇ.
507 ΕΑ. Πέπλος. ΠΡΟ. Πρὸς ἑαυτόν.
511 ΕΥ. Καλὴν στεφάνην ἔχουσα. στεφάνη δέ ἐστι κόσμος γυναικεῖος, καὶ περικεφαλαίας εἶδος.

" Ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρήν·
Μέμβλετο γάρ οἱ τεῖχος ἐϋδμήτοιο πόληος,
Μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρον ἤματι κείνῳ.
Οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὄλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Οἱ μὲν χωόμενοι, οἱ δὲ μέγα κυδιόωντες·
Κὰδ δ' ἵζον παρὰ πατρὶ κελαινεφεῖ· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Τρῶας ὁμῶς αὐτούς τ' ὄλεκεν καὶ μώνυχας ἵππους.
Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἵκηται
Ἄστεος αἰθομένοιο, θεῶν δέ ἑ μῆνις ἀνῆκε,
Πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κήδε' ἐφῆκεν·
Ὣς Ἀχιλεὺς Τρώεσσι πόνον καὶ κήδε' ἔθηκεν.
Εἱστήκει δ' ὁ γέρων Πρίαμος θείου ἐπὶ πύργου,
Ἐς δ' ἐνόησ' Ἀχιλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ
Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, οὐδέ τις ἀλκὴ
Γίνεθ'· ὁ δ' οἰμώξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμᾶζε,
Ὀτρυνέων παρὰ τεῖχος ἀγακλειτοὺς πυλαωρούς·
" Πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ', εἰσόκε λαοὶ
" Ἔλθωσι προτὶ ἄστυ πεφυζότες· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
" Ἐγγὺς ὅδε κλονέων· νῦν οἴω λοίγι' ἔσεσθαι.
" Αὐτὰρ ἐπεί κ' ἐς τεῖχος ἀναπνεύσωσιν ἀλέντες,
" Αὖτις ἐπ' ἂψ θέμεναι σανίδας πυκινῶς ἀραρυίας·
" Δείδια γάρ, μὴ οὗλος ἀνὴρ ἐς τεῖχος ἅληται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄνεσάν τε πύλας, καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας·

516 ΜΕΜ. Ἔμελλεν.
521 ΟΛΕ. Ἀπώλ.
530 ΑΓΑ. Ἐνδόξους. ΠΥ. Πυλωρούς.
531 ΠΕΠ. Ἀνεῳγμένας.
534 ΑΛΕΝ. Συστραφέντες.
535 ΑΥ. Πάλιν ἐπικλεῖσαι, καὶ ἐπιθεῖναι. ΣΑ. Θύρας.
537 ΑΝΕ. Ἀνέστειλαν, ἀνέωξαν. ΟΧΗ. Νῦν μοχλούς.

Αἱ δὲ πετασθεῖσαι τεῦξαν φάος· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Ἀντίος ἐξέθορε, Τρώων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.
Οἱ δ' ἰθὺς πόλιος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο,
Δίψῃ καρχαλέοι, κεκονιμένοι, ἐκ πεδίοιο
Φεῦγον· ὁ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔγχεϊ· λύσσα δέ οἱ κῆρ
Αἰὲν ἔχε κρατερή, μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι.
Ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἕλον υἷες Ἀχαιῶν,
Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγήνορα δῖον ἀνῆκε,
Φῶτ' Ἀντήνορος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.
Ἐν μέν οἱ κραδίῃ θάρσος βάλε, πὰρ δέ οἱ αὐτὸς
Ἔστη, ὅπως θανάτοιο βαρείας χεῖρας ἀλάλκοι,
Φηγῷ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
Αὐτὰρ ὅγ', ὡς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον,
Ἔστη, πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
“ Ὤ μοι ἐγών, εἰ μέν κεν ὑπὸ κρατεροῦ Ἀχιλῆος
“ Φεύγω, τῇπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέονται,
“ Αἱρήσει με καὶ ὥς, καὶ ἀνάλκιδα δειροτομήσει·
“ Εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι ἐάσω
“ Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλῃ
“ Φεύγω πρὸς πεδίον Ἰλήϊον, ὄφρ' ἂν ἵκωμαι
“ Ἴδης τε κνημοὺς, κατά τε ῥωπήϊα δύω,
“ Ἑσπέριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμοῖο,
“ Ἱδρῶ ἀποψυχθεὶς, ποτὶ Ἴλιον ἀπονεοίμην·

538 ΠΕΤ. Ἐξαπλωθεῖσαι, ἀνοιχθεῖσαι.
541 ΔΙ. Ξηροὶ ὑπὸ δίψης. ΚΑΡ. Ξηροί. καρφαλέοι.
542 ΣΦΕ. Ἀντὶ τοῦ σφοδρῶς, ἐσπουδασμένως, ἢ καταπληκτικῶς.
549 ΚΕΚΛ. Ἀντὶ τοῦ περιεχόμενος ὑπὸ φηγοῦ, καὶ περικεκλιμένος αὐτῇ.
551 ΠΟΡ. Κατὰ βάθος ἐμερίμνα, καὶ διενοεῖτο.
556 ΥΠΟ. Ὑπὸ Ἀχιλλέως συγχωρήσω ταράσσεσθαι.
558 ΙΛ. Τόπος ἐν ᾧ Ἴλου τάφος ἐστί.
559 ΡΩ. Ἱμαντώδη φυτά, ἀφ' οὗ τὰ δάσεα τῆς ὕλης.

“ Ἀλλὰ

« Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
« Μή μ' ἀπαειρόμενον πόλιος πεδίονδε νοήσῃ,
« Καί με μεταΐξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν·
« Οὐκ ἔτ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι·
« Λίην γὰρ κρατερὸς περὶ πάντων ἔστ' ἀνθρώπων.
« Εἰ δέ κεν οἱ προπάροιθε πόλεως κατεναντίον ἔλθω·
« Καὶ γάρ θην τούτῳ τρωτὸς χρὼς ὀξέϊ χαλκῷ,
« Ἐν δὲ ἴα ψυχή· θνητὸν δέ ἑ φάσ' ἄνθρωποι
« Ἔμμεναι· αὐτάρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
Ὣς εἰπὼν, Ἀχιλῆα ἀλεὶς μένεν· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Ἄλκιμον ὡρμᾶτο πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
Ἠΰτε πάρδαλις εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
Ἀνδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον, οὐδέ τι θυμῷ
Ταρβεῖ, οὐδὲ φοβεῖται, ἐπεί κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ·
Εἴπερ γὰρ φθάμενός μιν ἢ οὐτάσῃ, ἠὲ βάλῃσιν,
Ἀλλά τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει
Ἀλκῆς, πρίν γ' ἠὲ ξυμβλήμεναι, ἠὲ δαμῆναι·
Ὣς Ἀντήνορος υἱὸς ἀγαυοῦ, δῖος Ἀγήνωρ,
Οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσαιτ' Ἀχιλῆος.
Ἀλλ' ὅ γὰρ ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσε ἴσην,
Ἐγχείῃ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέγ' ἀΰτει.
« Ἦ δή που μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
« Ἤματι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων·
« Νηπύτι', ἦ τ' ἔτι πολλὰ τετεύξεται ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ·
« Ἐν γάρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἀνέρες εἰμὲν,

562 ΔΙΕ. Διελογίσατο.
563 ΑΠΑ. Ἀπαίροντα.
564 ΜΑΡ Καταλάβῃ.
567 ΠΡ. Ἐὰν δὲ αὐτῷ ἔμπροσθεν τῆς πόλεως.
570 ΟΠΑ. Κατόπιν διώκει.
571 ΑΛΕΙΣ. Συστραφείς.
573 ΞΥ. Ὑλώδους τόπου, συνδένδρου.
578 ΑΛ. Νῦν ἀλεξήσεως, βοηθείας.
582 ΑΥΤΕΙ, Ἐβόα.
583 ΗΔΗ. Ὄντως δὴ πάνυ ἤλπικας.
584 ΑΓΕ. Αὐθαδῶν.

« Οἱ

" Οἵ κεν πρόσθε φίλων τοκέων, ἀλόχων τε, καὶ υἱῶν,
" Ἴλιον εἰρυόμεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις,
" Ὧδ' ἔκπαγλος ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.
Ἦ ῥα, καὶ ὀξὺν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκε·
Καί ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατος, οὐδ' ἀφάμαρτεν·
Ἀμφὶ δέ μιν κνημὶς νεοτεύκτου κασσιτέροιο
Σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσε
Βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε, θεοῦ δ' ἤρυκακε δῶρα.
Πηλείδης δ' ὡρμήσατ' Ἀγήνορος ἀντιθέοιο
Δεύτερος· οὐδέ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
Ἀλλά μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
Ἡσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἔκπεμπε νέεσθαι·
Αὐτὰρ ὁ Πηλείωνα δόλῳ ἀποέργαθε λαοῦ·
Αὐτῷ γάρ ῥ' Ἑκάεργος Ἀγήνορι πάντα ἐοικὼς,
Ἔστη πρόσθε ποδῶν, ὁ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.
Ἕως ὁ τὸν πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο,
Στρέψας πὰρ ποταμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον,
Τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα, δόλῳ γὰρ ἔθελγεν Ἀπόλλων,
Ὡς αἰεὶ ἔλποιτο κιχήσεσθαι ποσὶν οἷσι·
Τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ
Ἀσπάσιοι προτὶ ἄστυ· πόλις δ' ἔμπλητο ἀλέντων.
Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἔτλαν πόλιος καὶ τείχεος ἐκτὸς
Μεῖναι ἔτ' ἀλλήλους, καὶ γνώμεναι, ὅς τε πεφεύγοι,
Ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἀσπασίως ἐσέχυντο
Ἐς πόλιν, ὅντινα τῶν γε πόδες καὶ γοῦνα σαώσαν.

588 ΕΙ. Φυλάττομεν. ΠΟΤ. Τεθνήξῃ, ἐπὶ θάνατον ἔλθῃς.
594 ΗΡΥ. Κατεῖχεν.
599 ΑΠΟ. Ἀπεῖργεν, ἀπεχώριζε.
604 ΕΘΕΛ. Νοῦν, ἠπάτα.
610 ΕΣΕ. Ἀθρόως ἐπῆλθον.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Χ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΤΩΝ Τρώων ἐγκλεισθέντων εἰς τὴν πόλιν, μόνος Ἕκτωρ ὑπομείνας Ἀχιλλέα, τὸ μὲν πρῶτον φεύγει, ἔπειτα δὲ ἀνθίσταται, Ἀθηνᾶς αὐτὸν πεισάσης· καὶ ἀναιρεῖται. Ἐξάψας δὲ αὐτὸν τοῦ ἅρματος Ἀχιλλεὺς, διὰ τοῦ πεδίου ἐπὶ τὸν ναύσταθμον ἕλκει· οἱ δὲ κατὰ τὴν πόλιν ὀδύρονται ταῦτα ὁρῶντες ἐγκεκλεισμένοι..

Ἕκτορος ἀναίρεσις.

Χῖ δ' ἄρα τρὶς περὶ τεῖχος ἄγων κτάνεν Ἕκτορ' Ἀχιλλεύς.

Ὣς οἱ μὲν κατὰ ἄστυ πεφυζότες ἠΰτε νεβροὶ,
Ἱδρῶ ἀπεψύχοντο, πίον τ', ἀκέοντό τε δίψαν,
Κεκλιμένοι καλῇσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Τείχεος ἆσσον ἴσαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες.
Ἕκτορα δ' αὐτοῦ μεῖναι ὀλοὴ μοῖρ' ἐπέδησεν,
Ἰλίου προπάροιθε, πυλάων τε Σκαιάων.
Αὐτὰρ Πηλείωνα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
« Τίπτε με, Πηλέος υἱὲ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
« Αὐτὸς θνητὸς ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νυ πώ με

1 ΑΣ. Κατὰ τὴν πόλιν. ΠΕ. Δεδειλιακότες, ἐκπεπληγμένοι, ἢ μετὰ δέους πεφευγότες.

2 ΑΠΕ. Πρὸς ἄνεμον ἐξηραίνοντο, ἀνεκτῶντο ἑαυτούς. ΑΚΕ. Ἐθεραπεύοντο. κυρίως ἀκεῖσθαι, τὸ ἄχος ἰᾶσθαι. καὶ τὸ ὅπως δήποτε θεραπεύειν, ὅθεν Φρύγες ἀκεστὴν τὸν ἰατρὸν, καὶ Ἀθηναῖοι ἀκέστορα φασι.

3 ΚΕ. Προκεκλιμένοι, ὅ ἐστι περιεχόμενοι ὑπὸ τῶν τειχῶν. ἐπάλξεις γὰρ οἱ τῶν τειχῶν καλούμενοι προμαχῶνες.

4 ΙΣΑΝ. Παρεγίνοντο. ΣΑ. Τοὺς ὤμους ταῖς ἀσπίσι καλύψαντες.

5 ΟΛΟ. Ὀλεθρία.

« Ἔγνως,

« Ἔγνως, ὡς θεός εἰμι· σὺ δ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις.
« Ἦ νύ τοι οὔτι μέλει Τρώων πόνος, οὓς ἐφόβησας,
« Οἳ δή τοι εἰς ἄστυ ἄλεν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης·
« Οὐ γάρ με κτενέεις, ἐπεὶ οὔτοι μόρσιμός εἰμι.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
« Ἔβλαψάς μ', Ἑκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων,
« Ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
« Γαῖαν ὀδὰξ ἕλον πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.
« Νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δ' ἐσάωσας
« Ῥηϊδίως, ἐπεὶ οὔτι τίσιν γ' ἔδδεισας ὀπίσσω·
« Ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.
Ὣς εἰπὼν, προτὶ ἄστυ μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
Σευάμενος ὥσθ' ἵππος ἀεθλοφόρος, σὺν ὄχεσφιν
Ὅς ῥά τε ῥεῖα θέησι τιταινόμενος πεδίοιο·
Ὣς Ἀχιλεὺς λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.
Τὸν δ' ὁ γέρων Πρίαμος πρῶτος ἴδεν ὀφθαλμοῖσι,
Παμφαίνονθ' ὥστ' ἀστέρ' ἐπεσσύμενον πεδίοιο,
Ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἶσιν· ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ
Φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἄστρασι νυκτὸς ἀμολγῷ·
Ὅν τε κύν' Ὠρίωνος ἐπίκλησιν καλέουσι·

11 ΠΟΝ. Τὸ κατὰ Τρώων ἔργον.

12 ΑΛΕΝ. Συνεστράφησαν, ἔφυγον. ΛΙ. Ἐξέφυγες, ἐξέκλινας, ἢ ἐπλανήθης.

13 ΜΟΡ. Μοίρᾳ ὑποκείμενος, θνητός.

15 ΟΛΟ. Ὀλεθριώτατε.

17 ΟΔΑΞ. Τοῖς ὀδοῦσιν.

19 ΟΠΙΣ. Ὕστερον, χρονικῶς.

20 ΤΙ. Ἐτιμωρησαίμην ἄν σε.

22 ΣΕΥ. Ὁρμήσας. ΑΕΘ. Ἀγωνιστής.

23 ΘΕ. Τρέχῃ. ΤΙ. Τείνων, ἕλκων.

24 ΛΑΙ. Ταχέα. ΕΝΩ. Κατέφερεν, ἐκίνει.

27 ΟΠΩ. Κατὰ τὸ φθινόπωρον. ΕΙ. Ἀνατέλλει. ἄνεισι τὴν ἑῴαν ἀνατολὴν δηλονότι. ΑΡΙ. Λαμπραί, εὐσυνόπτοι.

29 ΚΥΝ. Τὸν ἀστρῷον κύνα οὕτως ἔφη. ἔνιοι δέ φασι τόνδε τὸν κατηστερισμένον κύνα, οὐκ Ὠρίωνος, ἀλλὰ Ἠριγόνης ὑπάρχειν, ὃν κατηστερισθῆναι διὰ τοιαύτην αἰτίαν. Ἰκάριος γένος μὲν ἦν Ἀθηναῖος· εἶχε δὲ θυγατέρα Ἠριγόνην, ἥτις κύνα νήπιον ἔτρεφε. ξενίσας δέ ποτε ὁ Ἰκάριος Διόνυσον, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ οἶνόν τε καὶ ἀμπέλου κλῆμα· κατὰ δὲ τὰς τοῦ θεοῦ ὑποθήκας, περιῄει τὴν γῆν, περιφαίνων τὴν τοῦ Διονύσου χάριν, ἔχων σὺν ἑαυτῷ καὶ τὸν κύνα. γενόμενος δὲ ἐκτὸς τῆς πόλεως, βουκόλοις οἶ-

Λαμπρότατος μὲν ὅγ' ἐςὶ, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,
Καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν·
Ὣς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος.
Ὤμωξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δὲ ὅγε κόψατο χερσὶν,
Ὑψόσ' ἀνασχόμενος, μέγα δὲ οἰμώξας ἐγεγώνει,
Λισσόμενος φίλον υἱόν· ὁ δὲ προπάροιθε πυλάων
Εἱστήκει, ἄμοτον μεμαὼς Ἀχιλῆϊ μάχεσθαι·
Τὸν δ' ὁ γέρων ἐλεεινὰ προσηύδα, χεῖρας ὀρεγνύς·
« Ἕκτορ, μή μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτον
« Οἶος, ἄνευθ' ἄλλων· ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπῃς,
« Πηλείωνι δαμείς· ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐστιν·
« Σχέτλιος, αἴθε θεοῖσι φίλος τοσόνδε γένοιτο,
« Ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν ἑ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
« Κείμενον· ἦ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθοι.
« Ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔθηκε,
« Κτείνων, καὶ περνὰς νήσων ἔπι τηλεδαπάων.
« Καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε Λυκάονα καὶ Πολύδωρον
« Οὐ δύναμαι ἰδέειν, Τρώων εἰς ἄστυ ἀλέντων,
« Τούς μοι Λαοθόη τέκετο, κρείουσα γυναικῶν.

τον παρέχειν. οἱ δὲ ἀθρόως ἐμφορηθέντες, οἱ μὲν εἰς βαθὺν ὕπνον ἐτράπησαν· ὀψὲ δὲ ἐγερθέντες, καὶ νομίσαντες πεφαρμάχθαι, τὸν Ἰκάριον ἀπέκτειναν. ὁ δὲ κύων ὑποστρέψας αὐτὸς τὴν Ἠριγόνην, δι' ὠρυγμοῦ ἐμήνυσεν αὐτῇ τὰ γενόμενα. ἡ δὲ μαθοῦσα τὸ ἀληθὲς, ἑαυτὴν ἀνήρτησε. νόσου δὲ ἐν Ἀθήναις γενομένης, κατὰ χρησμὸν Ἀθηναῖοι τόν τε Ἰκάριον καὶ τὴν Ἠριγόνην ἐνιαυσιαίαις ἐγέραιρον τιμαῖς. οἳ καὶ καταστερισθέντες, Ἰκάριος μὲν Βοώτης ἐκλήθη, Ἠριγόνη δὲ παρθένος, ὁ δὲ κύων τὴν αὐτὴν ὀνομασίαν ἔσχεν. ἱστορεῖ Ἐρατοσθένης.

30 ΣΗ. Σημεῖον.

31 ΠΥ. Ἤτοι καυσώδης ὡς ἡμεῖς λέγομεν, ἢ τὴν τοῦ ἀέρος ἔκκαυσιν.

39 ΑΝΕΥ. Χωρὶς τῶν λοιπῶν.

40 ΠΗ. Ὑπὸ Ἀχιλλέως ἀναιρεθείς.

41 ΤΟΣ. Τοσοῦτον.

43 ΑΧΟΣ. Οὕτως ἂν ἀπέλθοι μου τὰ κακὰ τῶν φρενῶν.

44 ΕΥ. Ἔρημον, χῆρον, ἐστερημένον. εὖνιν, ὅ ἐστιν, εὐναζόμενον, ἐξ οὗ τὸ ἡσυχάζοντα, ἐξ οὗ ἠρημωμένον, ἐξ οὗ ἐστερημένον, ἢ παρὰ τὸ εἷς ἑνὸς, ἕνις καὶ εὖνις ὁ μεμονωμένος.

45 ΠΕΡ. Πιπράσκων. ΤΗ. Πόῤῥω ὄντων.

47 ΑΛΕΝ. Συστραφέντων, συγκλεισθέντων, φυγόντων.

48 ΚΡΕΙ. Κραλιστεύουσα.

« Ἀλλ'

" Ἀλλ' εἰ μὲν ζώουσι μετὰ στρατῷ, ἦτ' ἂν ἔπειτα
" Χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἔστι γὰρ ἔνδον·
" Πολλὰ γὰρ ὤπασε παιδὶ γέρων ὀνομάκλυτος Ἄλτης.
" Εἰ δ' ἤδη τεθνᾶσι, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν,
" Ἄλγος ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρι, τοὶ τεκόμεσθα·
" Λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος
" Ἔσσεται, ἢν μὴ καὶ σὺ θάνῃς Ἀχιλῆϊ δαμασθείς.
" Ἀλλ' εἰσέρχεο τεῖχος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσῃς
" Τρῶας καὶ Τρωάς, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξῃς
" Πηλεΐδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῇς·
" Πρὸς δέ με τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέαιρε,
" Δύσμορον, ὅν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ
" Αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
" Υἷάς τ' ὀλλυμένους, ἑλκυσθείσας τε θύγατρας,
" Καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νήπια τέκνα
" Βαλλόμενα προτὶ γαίῃ, ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
" Ἑλκομένας τε νυοὺς ὀλοῇς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν.
" Αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνες πρώτῃσι θύρῃσιν
" Ὠμησταὶ ἐρύουσιν, ἐπεί κέ τις ὀξέϊ χαλκῷ
" Τύψας, ἠὲ βαλὼν ῥεθέων ἐκ θυμὸν ἕληται,

50 ΑΠΟ. Ἀπολυτρωσόμεθα.
51 ΟΝΟ. Ἔνιοι, ὀνομάκλητος. Ἄδοξος. ἀναγνωστέον δὲ ὑφ' ἕν.
54 ΜΙ. Ὀλιγοχρονιώτερον.
58 ΑΙ. Βίου, ζωῆς. ΑΜΕΡ. Στερηθῇς, ἀφαιρεθῇς.
59 ΦΡΟ. Ἔτι σωφρονοῦντα, πρὶν ἐπιστῆναί σοι τοὺς πολεμίους. ἤγουν ἕως τοῦ φρονεῖν εἰμὶ κύριος.
60 ΟΥ. Ἐπὶ τῇ τοῦ γήρως ἐξόδῳ, ἐπὶ τῷ τέρματι.
61 ΕΠΙ. Θεασάμενον.
62 ΕΛ. Ἀντὶ τοῦ αἰχμαλωτισθείσας.
63 ΚΕ. Πορθουμένους.
64 ΒΑΛ. Προσρηγνύμενα τῇ γῇ.
65 ΝΥ. Νύμφας.
66 ΠΥ. Τελευταῖον, ἔσχατον. ΠΡΩ. Ταῖς πρώταις θύραις, τοῖς προαυλίοις.
67 ΩΜΗ. Ὠμοφάγοι. ΕΡΥ. Ἑλκύσουσι.
68 ΤΥ. Ἐκ χειρὸς πλήξας. ΡΕ. Τῶν τοῦ σώματος μελῶν, ὅτι κατὰ παντὸς μέλους τὸ ζωτικὸν καὶ ψυχικόν ἐστι. ῥέθη δὲ τὰ ζῶντα μέλη, δι' ὧν ῥέζομέν τι. Αἰολεῖς δὲ τὸ πρόσωπον, καὶ ῥεθομαλίδας, τὰς εὐπροσώπους.

« Οὓς τρέφον ἐν μεγάροισι τραπεζῆας πυλαωροὺς,
« Οἵ κ' ἐμὸν αἷμα πιόντες, ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ,
« Κείσοντ' ἐν προθύροισι· νέῳ δέ τε πάντ' ἐπέοικεν
« Ἄρηϊ κταμένῳ, δεδαϊγμένῳ ὀξέϊ χαλκῷ,
« Κεῖσθαι, πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὅ, ττι φανείη·
« Ἀλλ' ὅτε δὴ πολιόν τε κάρη, πολιόν τε γένειον,
« Αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος,
« Τοῦτο δὴ οἴκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
Ἦ ῥ' ὁ γέρων, πολιὰς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἕλκετο χερσὶ,
Τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθε.
Μήτηρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέουσα,
Κόλπον ἀνιεμένη, ἑτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχε,
Καί μιν δακρυχέουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
« Ἕκτορ, τέκνον ἐμὸν, τάδε τ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον
« Αὐτὴν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον·
« Τῶν μνῆσαι, φίλε τέκνον, ἄμυνε δὲ δήϊον ἄνδρα
« Τείχεος ἐντὸς ἰών· μηδὲ πρόμος ἵστασο τούτῳ·
« Σχέτλιος· εἴπερ γάρ σε κατακτάνῃ, οὔ σέ τ' ἔγωγε
« Κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτὴ,
« Οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος· ἄνευθε δέ σε μέγα νῶϊν
« Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται.

69 ΤΡΑ. Τοὺς ἐν τραπέζῃ τρεφομένους. ΠΥ. Πυλωροὺς, φύλακας.

70 ΑΛΥΣ. Ὑπὸ πλησμονῆς ἀλύοντες. οἷον ἐν ἄλῃ ὄντες δυσφοροῦντες· οἱ δὲ εἶπον ἄγαν λυσσῶντες.

71 ΚΕΙ. Κείσονται ἐν τοῖς προθύροις.

74 ΠΟ. Ἢ τὸ πεπολιωμένον, ἢ τὸ ἐντιμον, καὶ αἰδοῦς ἄξιον τοῦ σώματος.

75 ΑΙΣ. Καταισχύνωσιν, ἐνυβρίσωσιν.

76 ΟΙΚ. Ἐλεεινὸν, οἰκτρόν. ΔΕΙ. Δειλαίοις, ἀθλίοις.

80 ΚΟΛ. Γυμνοῦσα τὸν κόλπον. λέγεται δὲ τὸ κατὰ στῆθος μέρος. ΑΝΕΣ. Ἀνέτεινεν.

82 ΑΙ. Αἰδοῦ, ἐντρέπου.

83 ΛΑ. Τὸν λήθην ἐμποιοῦντα τοῖς παισὶ τῶν κακῶν πάντων.

84 ΑΜΥ. Ἀμύνου. ΔΗΙ. Πολέμικον, ἐχθρόν.

87 ΘΑ. Βλάστημα, φυτὸν πᾶν τὸ νέον, ἀπὸ τοῦ θάλλειν τῇ αὐξήσει.

88 ΠΟ. Πολλὰ δωρουμένη ἀγαθὰ, ἢ ἡ μετὰ πολλῶν δώρων καὶ ἕδνων γεγαμημένη.

Ὣς

Ὣς τώ γε κλαίοντε προσαυδήτην φίλον υἱόν,
Πολλὰ λισσομένω· οὐδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθον·
Ἀλλ' ὅγε μίμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἆσσον ἰόντα.
Ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειῇ ὀρέστερος ἄνδρα μένῃσι,
Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ', ἔδυ δέ τε μιν χόλος αἰνὸς,
Σμερδαλέον δὲ δέδορκεν, ἑλισσόμενος περὶ χειῇ·
Ὣς Ἕκτωρ, ἄσβεστον ἔχων μένος, οὐχ ὑπεχώρει,
Πύργῳ ἔπι προὔχοντι φαεινὴν ἀσπίδ' ἐρείσας·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
" Ὤ μοι ἐγὼν, εἰ μέν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
" Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει,
" Ὅς μ' ἐκέλευσε Τρωσὶ ποτὶ πόλιν ἡγήσασθαι,
" Νύχθ' ὑπὸ τήνδ' ὀλοὴν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
" Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν·
" Νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῇσιν,
" Αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἑλκεσιπέπλους,
" Μή ποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο,
" Ἕκτωρ ἧφι βίηφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.
" Ὣς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη,
" Ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι,
" Ἠέ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι ἐϋκλειῶς πρὸ πόληος.
" Εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν,
" Καὶ κόρυθα βριαρὴν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας,

93 ΧΕΙ. Σχισμῇ. λέγεται δὲ, τῇ τοῦ δράκοντος καταδύσει. ΟΡΕ. Ἐν ὄρει διατρίβων. ὄρειος. ἐξ οὗ ἄγελος.

94 ΒΕ. Φαγὼν τὰ κακωτικὰ καὶ ἰοῦ ποιητικὰ φάρμακα. λέγει δὲ μύρμηκας καὶ κανθάρους.

95 ΔΕ. Βλέπει. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ δράκων εἴρηται, διὰ τὸ ὀξέως διαδέρκεσθαι. ΕΛΙΣ. Συστρεφόμενος, εἰλούμενος.

97 ΠΡΟΥ. Προέχοντι.

100 ΕΛΕΓ. Ὄνειδος.

102. ΩΡΕ. Ὥρμησεν.

104 ΑΤΑΣ. Ἁμαρτίαις, βλάβαις.

106 ΕΙ. Περὶ ἐμοῦ εἴπῃ.

110 ΕΥ. Ἐνδόξως.

" Αὐτὸς

" Αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω,
" Καί οἱ ὑπόσχωμαι Ἑλένην, καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
" Πάντα μάλ', ὅσσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
" Ἠγάγετο Τροίηνδ', ἥ τ' ἔπλετο νείκεος ἀρχή,
" Δωσέμεν Ἀτρείδῃσιν ἄγειν, ἅμα τ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
" Ἄλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσσα πόλις ἥδε κέκευθε·
" Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὅρκον ἕλωμαι,
" Μή τι κατακρύψειν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσασθαι,
" Κτῆσιν ὅσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργει.
" Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
" Μή μιν ἐγὼ μὲν ἵκωμαι ἰών· ὁ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει,
" Οὐδέ τι μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με, γυμνὸν ἐόντα,
" Αὔτως, ὥστε γυναῖκα, ἐπεί κ' ἀπὸ τεύχεα δύω.
" Οὐ μέν πως νῦν ἐστὶν ἀπὸ δρυὸς, οὐδ' ἀπὸ πέτρης
" Τῷ ὀαριζέμεναι, ἅτε παρθένος ἠΐθεός τε,
" Παρθένος ἠΐθεός τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοισιν.
" Βέλτερον αὖτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν· ὅττι τάχιστα
" Εἴδομεν, ὁπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ.
Ὣς ὥρμαινε μένων· ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεὺς,
Ἶσος Ἐνυαλίῳ κορυθάϊκι πτολεμιστῇ,

118 ΚΕΚ. Κέκρυφεν, ἐν αὐτῇ ἔχει.

119 ΓΕ. Τὸν ἐπὶ τῶν ἐντίμων ὅρκον, ὃν ἐν τοῖς ἐντίμοις ἔξεστιν ὀμόσαι.

123 ΙΚΩ. Νῦν ἀντὶ τοῦ, ἱκετεύσω.

124 ΑΙ. Προσδέξεται, ὡς ἱκέτην. οἱ γὰρ ἱκέται αἰδοῖοι.

126 ΔΡΥ. Οὐκ ἔστι φησὶν, ἀντικρὺς Ἀχιλλέως μύθους διηγεῖσθαι, ὁποίους ἂν παρθένοι καὶ ἠΐθεοι. οἱ γὰρ παλαιοὶ τὰ ἐκτιθέμενα βρέφη παρὰ δρυσὶν, ἢ πέτραις εὑρίσκοντες, ἐνόμιζον ἐκ τούτων γεγονέναι. ἐκ τούτου δὲ ἐγένετο ἡ ὑπόληψις. οἱ γὰρ παλαιοὶ νομαδικῷ ἐχρῶντο βίῳ, οἰκίας μηδέπω κεκτημένοι. αἱ οὖν γυναῖκες τίκτουσαι ἐν τοῖς ὄρεσιν ὑπὸ τὰ κοιλώματα τῶν πετρῶν καὶ δρυῶν ἀνέστρεφον. εὑρίσκοντες δέ τινες, ἐνόμιζον ἐκεῖθεν γεγονέναι. ἡ ἱστορία παρὰ Διδύμῳ.

127 ΟΑ. Γυναικώδεις προσδιαλέγεσθαι λόγους. ὄαροι γὰρ, αἱ γυναῖκες.

128 ΗΙ. Ἀκμάζων νέος.

129 ΞΥ. Συμβάλλειν.

130 ΕΙ. Μάθωμεν.

132 ΚΟ. Πολεμικῷ, κινοῦντι τὴν περικεφαλαίαν, καταπλήξεως ἕνεκα καὶ φόβου τῶν ἐναντίων.

Σείων

Σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον,
Δεινήν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἴκελος αὐγῇ
Ἢ πυρὸς αἰθομένοιο, ἢ ἠελίου ἀνιόντος.
Ἕκτορα δ', ὡς ἐνόησεν, ἕλε τρόμος, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
Αὖθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς.
Πηλείδης δ' ἐπόρουσε ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς·
Ἠΰτε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν,
Ῥηϊδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν·
Ἡ δέ θ' ὕπαιθα φοβεῖται· ὁ δ' ἐγγύθεν ὀξὺ λεληκὼς
Ταρφέ' ἐπαΐσσει, ἑλέειν τέ ἑ θυμὸς ἀνώγει·
Ὣς ἄρ' ὅγ' ἐμμεμαὼς ἰθὺς πέτετο· τρέσε δ' Ἕκτωρ
Τεῖχος ὑπὸ Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γοῦνατ' ἐνώμα.
Οἱ δὲ παρὰ σκοπιὴν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα
Τείχεος αἰὲν ὑπ' ἐκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο·
Κρουνὼ δ' ἵκανον καλλιρρόω, ἔνθα δὲ πηγαὶ
Δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος·
Ἡ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
Γίνεται ἐξ αὐτῆς, ὡσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἡ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει, εἰκυῖα χαλάζῃ,
Ἢ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ·
Ἔνθα δ' ἐπ' αὐτάων πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασι
Καλοὶ, λαΐνεοι, ὅθι εἵματα σιγαλόεντα
Πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι, καλαί τε θύγατρες,
Τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν.

140 ΟΙ. Ὥρμησε. ΠΕ. Περιστεράν.
141 ΦΟ. Φεύγει δέ. ΛΕ. Κεκραγὼς, Ὥρμων. νοῦ ἢ ἦχον διὰ τῆς πλήσεως ἀποτελῶν.
145 ΗΝΕ. Καταπνεόμενον, ὑψηλόν. τὰ γὰρ ὑψηλότερα μέρη μᾶλλον καταφυσᾶται τῶν κοίλων.
146 ΑΜΑΞ. Ἀμαξήλατον ὁδόν. ΕΣ.
147 ΚΡΟΥ. Κυρίως μὲν αἱ ἀρχαὶ τῶν ῥευμάτων, νῦν δὲ οἱ τόποι, ὅπου πλύνουσι.
148 ΑΝΑΙΣ. Ἀνορμῶσι.
154 ΛΑΙ. Λίθινοι.

Τῇ

Τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὁ δ' ὄπισθε διώκων·
Πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων
Καρπαλίμως· ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον, οὐδὲ βοείην
Ἀρνύσθην, ἅ τε ποσσὶν ἀέθλια γίνεται ἀνδρῶν,
Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.
Ὡς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
Ῥίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄεθλον,
Ἢ τρίπος, ἠὲ γυνὴ, ἀνδρὸς κατατεθνειῶτος·
Ὣς τὼ τρὶς Πριάμοιο πόλιν περιδινηθήτην
Καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δέ τε πάντες ὁρῶντο.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
“ Ὢ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
“ Ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
“ Ἕκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκηεν,
“ Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὖτε
“ Ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὖτέ ἑ δῖος Ἀχιλλεὺς
“ Ἄστυ περὶ Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκει.
“ Ἀλλ' ἄγετε, φράζεσθε, θεοὶ, καὶ μητιάασθε,
“ Ἠέ μιν ἐκ θανάτοιο σαώσομεν, ἦέ μιν ἤδη
“ Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ δαμάσσομεν, ἐσθλὸν ἐόντα.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“ Ὦ πάτερ, ἀργικέραυνε, κελαινεφὲς, οἷον ἔειπες;
“ Ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
“ Ἂψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
“ Ἔρδ'· ἀτὰρ οὔ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.

159 ΙΕ. Ἱερεῖον ταῦρον. ΒΟ. Βύρσαν. Τέλη, καμπτῆρας. ΕΦΕ. Ἐδίωκεν.
160 ΑΡ. Ὑπὲρ ἀγῶνος ἐσπούδαζον λαβεῖν. ΑΕΘ. Ἀγωνίσματα.
162 ΑΕΘ. Ἀγωνισταὶ, ἀθληταί. ΤΕΡ.
163 ΤΡΩ. Τρέχουσι.
165 ΠΕΡΙ. Ἐκύκλωσαν, περιῆλθον.
172 ΑΚΡ. Ἀκροπόλει.

Τὼ

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
« Θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὔ νύ τι θυμῷ
« Πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι·
« Ἔρξον, ὅπῃ δή τοι νόος ἔπλετο, μηδέ τ' ἐρώει.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.
Ἕκτορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἔφεπ' ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
Ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται,
Ὄρσας ἐξ εὐνῆς, διά τ' ἄγκεα καὶ διὰ βήσσας,
Τὸν δ', εἴπερ τε λάθῃσι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,
Ἀλλά τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρά κεν εὕρῃ·
Ὣς Ἕκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλείωνα.
Ὁσσάκι δ' ὁρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
Ἀντίον ἀΐξασθαι ἐϋδμήτους ἐπὶ πύργους,
Εἴπως οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσι·
Τοσσάκι μιν προπάροιθεν ἀποστρέψασκε παραστὰς
Πρὸς πεδίον γ'· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεί.
Ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν,
Οὔτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν, οὔθ' ὁ διώκειν·
Ὣς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσὶν, οὐδ' ὃς ἀλύξαι.
Πῶς δέ κεν Ἕκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,

188 ΕΦ. Ἐδίωκε.

189 ΔΙΗ. Διώξει.

190 ΟΡ. Ἐκ τῆς κοίτης ἀγείρας ὥρμησε. ΑΓ. Ἀντὶ τοῦ δι' ἀγκέων καὶ βησσῶν. οὕτω δὲ καλοῦνται) οἱ κοῖλοι καὶ βάσιμοι τῶν ὀρῶν τόποι.

191 ΚΑ. Δειλιάσας. ΘΑΜ. Θάμνοι καλοῦνται οἱ σύμφυτοι καὶ ὑλώδεις τόποι, παρὰ τὸ θαμινόν.

191 ΑΝΙ. Ἐξ ἴχνους διώκων.

194 ΟΡ. Ὡς ἐπὶ τὰς Δαρδάνου πύλας ὁρμήσει.

197 ΠΑ. γρ. Παραφθάς.

201 ΩΣ. Πῶς τάχιστος ὢν ὁ Ἀχιλλεὺς οὐ καταλαμβάνει τὸν Ἕκτορα; καί φασιν οἱ μὲν ἐξεπίτηδες αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ καταπεπτωκῆσθαι πολλῷ πόνῳ πρότερον, ἵν' ὥσπερ ἐν θεάτρῳ νῦν μείζονα κινήσῃ πάθη. οἱ δὲ, ὅτι τὸν ἐνδοτέρω καὶ πρὸς τῷ τείχει δρόμον Ἕκτορος ποιουμένου, Ἀχιλλεὺς διπλάσιον ἤνυσε μακρὸν ἔξωθεν περιθέων.

202 ΠΩΣ. Καὶ τὰ ἑξῆς. πῶς δὲ, φησιν

 Ἕκτωρ

Εἰ μή οἱ πύματόν τε καὶ ὕστατον ἤντετ' Ἀπόλλων
Ἐγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γοῦνα;
Λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρήατι δῖος Ἀχιλλεύς,
Οὐδ' ἔα ἱέμεναι ἐπὶ Ἕκτορι πικρὰ βέλεμνα,
Μή τις κῦδος ἄροιτο βαλών, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺς ἀφίκοντο,
Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,
Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,
Τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἕκτορος ἱπποδάμοιο·
Ἕλκε δὲ μέσσα λαβών· ῥέπε δ' Ἕκτορος αἴσιμον ἦμαρ·
Ὤιχετο δ' εἰς Ἀΐδαο· λίπεν δέ ἑ Φοῖβος Ἀπόλλων.
Πηλείωνα δ' ἵκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
« Νῦν δὴ νῶϊ γ' ἔολπα, Διῒ φίλε, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
« Οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας,
« Ἕκτορα δηϊώσαντε, μάχης ἆτόν περ ἐόντα.
« Οὔ οἱ νῦν ἔτι γ' ἐστὶ πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
« Οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἑκάεργος Ἀπόλλων,
« Προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
« Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στῆθι καὶ ἄμπνυε· τόνδε δ' ἐγώ τοι
« Οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη· ὁ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Στῆ δ' ἄρ' ἐπὶ μελίης χαλκογλώχινος ἐρεισθείς.

Ἕκτωρ ἠδύνατο διαφυγεῖν τὸν Ἀχιλλέα, εἰ μὴ ὑστάτην βοήθειαν παρέχων αὐτῷ ὁ Ἀπόλλων ποδώκη ἐποίησεν. ΥΠΕΞ. Ὑπεξέφερεν, ἀλίσθηνε.

205 ΚΑ. Κεφαλῇ.

209 ΤΑ. Ζυγά.

218 ΔΗ. Ἀναλόντες.

219 ΟΥ. Ἀδύνατόν φησιν ἐστιν αὐτῷ διαφυγεῖν ἡμᾶς.

221 ΠΡΟ. Πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ Διὸς κυλινδούμενος, ὅ ἐστιν ἱκετεύων.

222 ΑΜΠ. Ἀναπαύου.

225 ΧΑΛ. Χαλκῆς ἐχούσης γωνίας.

Ἣ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κιχήσατο δ' Ἕκτορα δῖον,
Δηϊφόβῳ εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
« Ἠθεῖ', ἦ μάλα δή σε βιάζεται ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
« Ἄστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων·
« Ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
« Δηΐφοβ', ἦ μέν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
« Γνωτῶν, οὓς Ἑκάβη ἠδὲ Πρίαμος τέκε παῖδας·
« Νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσεσθαι,
« Ὡς ἔτλης ἐμεῦ εἵνεκ', ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσι,
« Τείχεος ἐξελθεῖν· ἄλλοι δ' ἔντοσθε μένουσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
« Ἠθεῖ', ἦ μὲν πολλὰ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
« Λίσσονθ' ἑξείης γουνούμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι,
« Αὖθι μένειν· τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·
« Ἀλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθεϊ λυγρῷ.
« Νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδ' ἔτι δούρων
« Ἔστω φειδωλή, ἵνα εἴδομεν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
« Νῶϊ κατακτείνας ἔναρα βροτόεντα φέρηται
« Νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἦ κεν σῷ δουρὶ δαμείη.
Ὣς φαμένη, καὶ κερδοσύνῃ ἡγήσατ' Ἀθήνη.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
« Οὔ σ' ἔτι, Πηλέος υἱέ, φοβήσομαι, ὡς τὸ πάρος περ·
« Τρὶς περὶ ἄστυ μέγα Πριάμου δίον, οὐδέ ποτ' ἔτλην

235 ΝΥΝ. Νῦν δ' ἔτι μᾶλλόν σε τιμήσω.
241 ΤΟΙ. Τοίως, οὕτως.
244 ΦΕΙ. Φειδώ.
247 ΚΕΡ. Ἐντρεχείᾳ, πονηρίᾳ, ἀπάτῃ.
250 ΦΟ. Φεύξομαι.
251 ΔΙ. Ἔδεισα, νῦν, ἐδιωκόμην, ἔφυγον.

« Μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὖτέ με θυμὸς ἀνῆκε
« Στήμεναι ἀντία σεῖο· ἕλοιμί κεν, ἤ κεν ἁλοίην.
« Ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
« Μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἁρμονιάων·
« Οὐ γὰρ ἐγώ σ' ἔκπαγλον ἀεικιῶ, αἴκεν ἐμοὶ Ζεὺς
« Δώῃ καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
« Ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
« Νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὣς δὲ σὺ ῥέζειν.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
« Ἕκτορ, μή μοι, ἄλαστε, συνημοσύνας ἀγόρευε.
« Ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὅρκια πιστὰ,
« Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
« Ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν·
« Ὣς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὔτέ τι νῶϊν
« Ὅρκια ἔσσονται, πρίν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
« Αἵματος ἆσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
« Παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο· νῦν σε μάλα χρὴ
« Αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν·
« Οὔ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη
« Ἔγχει ἐμῷ δαμάᾳ· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις
« Κήδε' ἐμῶν ἑτάρων, οὓς ἔκτανες ἔγχεϊ θύων.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
Καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο φαίδιμος Ἕκτωρ·

254 ΕΠ. Ὁμόσωμεν, ἐπόπτας καὶ μάρτυρας τῶν λεγομένων ποιησώμεθα.
255 ΕΠΙΣ. Ἔφοροι, φύλακες. ΑΡ. Τῶν συνθηκῶν.
257 ΚΑΜ. Τὴν ἐκ καταμονῆς νίκην, ὅ ἐστιν ἐκ μονομαχίας.
261 ΑΛΑ. Ἀλάθητε, δεινὰ καὶ ἀνεπίληστα εἰργασμένε. ΣΥ. Ἀντὶ τοῦ, μή μοι περὶ συνθηκῶν διαλέγου.
263 ΟΜΟ. Ὁμονοοῦσι.
265 ΦΙ. Εἰς φιλίαν ἐλθεῖν.
266 ΠΕ. Ἀναιρεθέντα.
270 ΥΠΑ. Ἔκκλισις, φυγή.
271 ΑΠΟ. Ἐκτίσεις, ἀποδώσεις.

Ἕζετο

Ἕζετο γὰρ προϊδών, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
Ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἥρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
Ἂψ δ' Ἀχιλῆϊ δίδου, λάθε δ' Ἕκτορα ποιμένα λαῶν.
Ἕκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλείωνα·
" Ἤμβροτες, οὐδ' ἄρα πώ τι, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
" Ἐκ Διὸς ἠείδεις τὸν ἐμὸν μόρον, ἤτοι ἔφης γε·
" Ἀλλά τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπίκλοπος ἔπλεο μύθων,
" Ὄφρά σ' ὑποδδείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι.
" Οὐ μέν μοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξεις,
" Ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,
" Εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλευαι
" Χάλκεον, ὡς δή μιν σῷ ἐν χροῒ πᾶν κομίσαιο·
" Καί κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο,
" Σεῖο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλε Πηλείδαο μέσον σάκος, οὐδ' ἀφάμαρτε·
Τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ· χώσατο δ' Ἕκτωρ,
Ὅττι ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός·
Στῆ δὲ κατηφήσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχος·
Δηΐφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα, μακρὸν ἀΰσας,
Ἤτεέ μιν δόρυ μακρόν· ὁ δ' οὔτι οἱ ἐγγύθεν ἦεν.
Ἕκτωρ δ' ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσί, φώνησέν τε·
" Ὢ πόποι, ἦ μάλα δή με θεοὶ θάνατόνδ' ἐκάλεσσαν·
" Δηΐφοβον γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωα παρεῖναι·

280 ΗΕΙ. Ἀκριβῶς ἠπίστασο, κατὰ ἐπίτασιν τοῦ η. ΜΟ. Εἱμαρμένην. ΗΤΟΙ. Καί τοι ἔλεγες.

281 ΑΡΤΙ. Ἀπηρτισμένος καὶ ἱκανὸς εἰπεῖν, ἢ ἄρτι ἐσκευασμένος, δεινός. ΕΠΙ. Παραλογιστικός, ἀπατεών, διὰ λόγων κλέπτειν τὴν ἀλήθειαν εἰδώς.

285 ΑΛΕΥ. Ἔνιοι, Ἄλευε. Ἔκκλινε, φύλαξαι.

291 ΧΩ. Συνεχύθη, ἐλυπήθη.

293 ΚΑ. Στυγνάσας. ΟΥΔ. Ὁ δέ, ἀντὶ τοῦ, γάρ. οὐ γὰρ εἶχεν ἄλλο.

" Ἀλλ'

« Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
« Νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακός· οὐδέ τ' ἄνευθεν,
« Οὐδ' ἀλέη· ἦ γάρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν
« Ζηνί τε, καὶ Διὸς υἱεῖ, Ἑκηβόλῳ, οἵ με πάρος γε
« Πρόφρονες εἰρύαται· νῦν αὖτέ με μοῖρα κιχάνει.
« Μὴ μὰν ἀσπουδεί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
« Ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
Ὣς ἄρα φωνήσας, εἰρύσσατο φάσγανον ὀξὺ,
Τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε·
Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς, ὥστ' αἰετὸς ὑψιπετήεις,
Ὅς τ' εἶσιν πεδίονδε διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν,
Ἁρπάξων ἢ ἄρν' ἀμαλὴν, ἢ πτῶκα λαγωόν·
Ὣς Ἕκτωρ οἴμησε τινάσσων φάσγανον ὀξύ·
Ὡρμήθη δ' Ἀχιλεὺς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
Ἀγρίου· πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυψε
Καλὸν, δαιδάλεον· κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ,
Τετραφάλῳ· καλαὶ δὲ περισσείοντο ἔθειραι
Χρύσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
Οἷος δ' ἀστὴρ εἶσι μετ' ἄστρασι νυκτὸς ἀμολγῷ
Ἕσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται ἀστήρ·
Ὣς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
Πάλλεν δεξιτερῇ, φρονέων κακὸν Ἕκτορι δίῳ,
Εἰσορόων χρόα καλὸν, ὅπη εἴξειε μάλιστα.
Τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρόα χάλκεα τεύχη,

301 ΑΛΕ. Ἔκκλισις, φυλακή. ΦΙΛ. Ἥδιον.
303 ΕΙ. Εἰρύοντο, ἔσωζον.
304 ΑΣ. Χωρὶς κακοπαθείας.
305 ΠΥ. Γνῶναι, μαθεῖν.
310 ΑΜΑ. Ἁπαλὴν, τρυφερὰν, νηπίαν.
ΠΤΩ. Λαγωὸν παρὰ τὸ πτήσσειν, δειλὸν γὰρ τὸ ζῶον.
313 ΑΓΡΙ. Χαλεποῦ.
319 ΕΥ. Καλῶς ἠκονημένης.
322 ΤΟΥ. Τοῦ δὲ Ἕκτορός, φησι, τὸ μὲν λοιπὸν σῶμα ὑπὸ τῶν ὅπλων κατεκαλύπτετο.

Καλὰ

Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς·
Φαίνετο δ᾽, ᾗ κληῖδες ἀπ᾽ ὤμων αὐχέν᾽ ἔχουσι,
Λαυκανίης, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὄλεθρος·
Τῇ ῥ᾽ ἐπὶ οἷ μεμαὼς ἔλασ᾽ ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἀντικρὺ δ᾽ ἁπαλοῖο δι᾽ αὐχένος ἤλυθ᾽ ἀκωκή·
Οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἀπ᾽ ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
Ὄφρά τι μιν προτιείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν·
Ἤριπε δ᾽ ἐν κονίῃσ᾽· ὁ δ᾽ ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς·
« Ἕκτορ, ἀτάρ που ἔφησθα, Πατροκλῆ᾽ ἐξεναρίζων
« Σῶς ἔσσεσθ᾽, ἐμὲ δ᾽ οὐδὲν ὀπίζεο νόσφιν ἐόντα·
« Νήπιε, τοῖο δ᾽ ἄνευθεν ἀοσσητὴρ μέγ᾽ ἀμείνων
« Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμμην,
« Ὅς τοι γούνατ᾽ ἔλυσα· σὲ μὲν κύνες ἠδ᾽ οἰωνοὶ
« Ἑλκήσουσ᾽ ἀϊκῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί.
Τὸν δ᾽ ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαιόλος Ἕκτωρ·
« Λίσσομ᾽ ὑπὲρ ψυχῆς, καὶ γούνων, σῶν τε τοκήων,
« Μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν.
« Ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε ἅλις, χρυσόν τε δέδεξο,
« Δῶρα, τά τοι δώσουσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·

323 ΠΑ. Περιφραστικῶς, τὸν Πάτροκλον.

324 ΚΛΗ. Καθ᾽ ὃ μέρος αἱ κατακλεῖδες συνάπτουσι διείργουσαι τὸν αὐχένα ἀπὸ τῶν ὤμων.

325 ΛΑΥ. Στόμαχος, λαιμός. ΩΚ. Ὅπου τρώσεως γενομένης, ταχεῖα γίνεται τῆς ψυχῆς ἡ ἀπώλεια, καί τοι ἀθάνατον οἶδε τὴν ψυχήν. νῦν οὖν τὴν ἀφάνειαν φησὶν αὐτῆς, καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ σώματος χωρισμόν. Πραξαγόρας δὲ ἐν τῇ Ἀνατομῇ οὕτως φησί· μετὰ δὲ τὴν τῆς γλώττης θέσιν ὑπέρκειται κατὰ τὸ ἔσχατον τοῦ οὐρανοῦ ἡ κιονίς. μετὰ δὲ ταύτην φάρυγξ καὶ στόμαχος. ἔστι δὲ ὁ μὲν φάρυγξ ἐκ τοῦ ἔμπροσθεν, ὁ δὲ στόμαχος ἐκ τοῦ ὄπισθεν, προσπεφυκὼς τοῖς τοῦ τραχήλου σπονδύλοις. καὶ ὁ μὲν φάρυγξ ἐμφύεται εἰς τὸν πνεύμονα. ὁ δὲ στόμαχος εἰς τὴν κοιλίαν. καὶ μεταξὺ δὲ φάρυγγος καὶ γλώσσης, ἐπιγλωσσὶς ἐπιπωματίζουσα τοῦ φάρυγγος τὸ στόμα. Ποσειδώνιος δέ φησι, μετὰ ῥιπὴν τῆς τροφῆς σκέπεσθαι ὑπὸ τῆς ἐπιγλωττίδος τὸν βρόγχον.

326 ΕΛΑ. Ἔπληξεν, ἔτρωσεν.

328 ΑΣ. Φάρυγγα, βρόγχον.

332 ΣΩ. Σωθήσεσθαι. ΟΠ. Ἐντροπὴν ἐποίου.

333 ΑΟΣ. Βοηθός.

336 ΑΙ. Αἰκιστικῶς, ὑβριστικῶς.

337 ΟΛΙ. Ὀλιγοδυναμῶν, ὀλίγον ἰσχύων.

339 ΚΑ. Καταδαπανῆσαι, κατακόψαι.

« Σῶμα

" Σῶμα δ' οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
" Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
" Μή με, κύον, γούνων γουνάζεο, μηδὲ τοκήων.
" Αἴ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
" Ὤμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι, οἷά μ' ἔοργας·
" Ὡς οὐκ ἔσθ', ὃς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι·
" Οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα
" Στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα·
" Οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνώγοι
" Δαρδανίδης Πρίαμος· οὐδ' ὧς σέ γε πότνια μήτηρ
" Ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτή·
" Ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται.
Τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
" Ἦ σ' εὖ γινώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
" Πείσειν· ἦ γάρ σοί γε σιδήρεος ἔνδοθι θυμός·
" Φράζεο νῦν, μήτοι τι θεῶν μήνιμα γένωμαι
" Ἤματι τῷ, ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
" Ἐσθλὸν ἐόντ' ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν.
Ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε·
Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη ἄϊδόσδε βεβήκει,
Ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀδροτῆτα καὶ ἥβην.
Τὸν καὶ τεθνειῶτα προσηύδα δῖος Ἀχιλλεύς·

345 ΓΟΥ. Μή με πρὸς τῶν γονάτων καὶ γονέων λιτάνευε.

348 ΑΠΑ. Ἀποδιώξοι.

349 ΕΙ. Εἰκοσαπλασίονα, εἰκοσάκις ἐξηριθμημένα τῇ τοῦ σώματός σου σωτηρίᾳ. τὸ γὰρ ἐρίζειν, ἐξισοῦσθαί ἐστιν.

351 ΕΡΥ. Οὐδ' εἰ χρυσῷ σταθμίσασθαι θελήσει τὸ σῶμα ὁ Πρίαμος. Ἐρύσασθαι γὰρ νῦν τὸ ζυγοστατῆσαι.

354 ΔΑ. Μερίσονται.

356 ΠΡΟ. Καλῶς γιγνώσκων καὶ προορῶν ταῦτά σοι λέγω. μάταιον δέ, οὐ γάρ σε πείθω.

358 ΜΗ. Μή πως τῆς ἐκ θεῶν βλάβης αἴτιός σοι καταστῶ.

" Τέθναθι·

"Τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δὴ
"Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
Ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσατο χάλκεον ἔγχος·
Καὶ τό γ' ἄνευθεν ἔθηχ', ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα
Αἱματόεντ'· ἄλλοι δὲ περίδραμον υἷες Ἀχαιῶν,
Οἳ καὶ θηήσαντο φυὴν καὶ εἶδος ἀγητὸν
Ἕκτορος· οὐδ' ἄρα οἵ τις ἀνουτητί γε παρέστη.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
"Ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάασθαι
"Ἕκτωρ, ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ.
Ὣς ἄρα τις εἴπεσκε, καὶ οὐτήσασκε παραστάς·
Τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Στὰς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
"Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
"Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
"Ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν, ὅσ' οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι·
"Εἰδ' ἄγετ', ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
"Ὄφρα κέ τι γνῶμεν Τρώων νόον, ὅντιν' ἔχουσιν,
"Ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην, τοῦδε πεσόντος,
"Ἠὲ μένειν μεμάασι, καὶ Ἕκτορος οὐκ ἔτ' ἐόντος.
"Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
"Κεῖται πὰρ νήεσσι νέκυς ἄκλαυστος, ἄθαπτος,
"Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
"Ζωοῖσιν μετέω, καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ·

370 ΘΗ. Ἐθεάσαντο, ἐθαύμασαν. ΑΓΗ. Θαυμαστόν.

371 ΑΝΟΥ. Οὐδαμῶς γάρ τις χωρὶς τοῦ ἐπιτιτρώσκειν τὸν Ἕκτορα παρέστη.

373 ΑΜ. Καθάπαξ ψηλαφᾶσθαι.

379 ΕΠΕΙ. Σημειωτέον, ὅτι ἀκεφάλοις χρῆται ὁ Ποιητής. ὥς τε οὐ δεῖ περισπᾶν, φίλε κασίγνητε. ΔΑΜ. Δαμασθῆναι ἢ ἀναιρεθῆναι παρέχον.

383 ΠΕ. Νεωστὶ ἀποθανόντος.

" Εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ᾽ εἰν ἀΐδαο,
" Αὐτὰρ ἐγὼ κἀκεῖθι φίλου μεμνήσομ᾽ ἑταίρου.
" Νῦν δ᾽ ἄγ᾽ ἀείδοντες Παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
" Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ᾽ ἄγωμεν·
" Ἠράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἕκτορα δῖον,
" Ὧ, Τρῶες κατὰ ἄστυ θεῷ ὣς εὐχετόωντο.
Ἦ ῥα, καὶ Ἕκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα·
Ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
Ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέους δ᾽ ἐξῆπτεν ἱμάντας,
Ἐκ δίφροιο δ᾽ ἔδησε· κάρη δ᾽ ἕλκεσθαι ἔασεν·
Ἐς δίφρον δ᾽ ἀναβὰς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε᾽ ἀείρας,
Μάστιξέν ῥ᾽ ἐλάαν, τὼ δ᾽ οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
Τοῦ δ᾽ ἦν ἑλκομένοιο κονίσαλος· ἀμφὶ δὲ χαῖται
Κυάνεαι πίλναντο, κάρη δ᾽ ἅπαν ἐν κονίῃσι
Κεῖτο, πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσι
Δῶκεν ἀεικίσσασθαι ἑῇ ἐν πατρίδι γαίῃ.
Ὣς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἡ δέ νυ μήτηρ
Τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
Τηλόσε· κώκυσεν δὲ μάλα μέγα, παῖδ᾽ ἐσιδοῦσα.

393 ΗΡΑ. Ἐκτησάμεθα.

395 ΕΚΤ. Ἀντὶ τοῦ καὶ τὸν Ἕκτορα τὸν δῖον καὶ ἔνδοξον.

396 ΤΕ. Διέκοψεν.

397 ΣΦΥ. Ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ σφυροῦ ἕως πτέρνης.

398 ΕΚ. Διατί Ἀχιλλεὺς θανόντα διασύρει τὸν Ἕκτορα; καί λέγομεν, οὐ δι᾽ ὠμότητα, Ὅς γε καὶ Ἠετίωνα φονεύσας οὐκ ἐσύλησεν, ἀλλὰ σὺν αὐτοῖς τοῖς ὅπλοις ἔθαψεν. ἀλλ᾽ ὅτι πρότερον ὁ Ἕκτωρ εἰς τὸν Πάτροκλον ἀεικέα μήσατο ἔργα, οἷα καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· κεφαλὴν δέ ἑ θυμὸς ἄνωγε πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι ταμόνθ᾽ ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς. παραγνομοῦσι δὲ οὐχ οἱ ἀμυνόμενοι, ἀλλ᾽ οἱ ἄρξαντες. ὁ δὲ Καλλίμαχός φησιν, ὅτι πάτριόν ἐστι Θετταλοῖς, τοὺς τῶν φιλτάτων φονέας σύρειν περὶ τοὺς τῶν φονευθέντων τάφους· Σίμωνα γάρ φησι Θεσσαλὸν τὸ γένος, Εὐρυδάμαντα τὸν Μειδίου σύραι ἀποκτείναντα Θρασύνον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἄρξασθαί τε τοῦ νόμου πρῶτον· τοῦτον γὰρ ἐξάψαι τοῦ δίφρου τὸν φονέα, καὶ περὶ τὸν τοῦ τετελευτηκότος τάφον ἕλκειν. ὡς Θεσσαλὸν οὖν καὶ τὸν Ἀχιλλέα πατρίῳ ἔθει καὶ τοῦτο ποιῆσαι.

402 ΠΙΛ. Τῇ γῇ προσεπλάζοντο.

406 ΛΙ. Λαμπράν.

407 ΚΩ. Θρηνῶδες ἀνεβόησεν.

Ὤιμωξεν

Ὤιμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Κωκυτῷ τ' εἴχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ·
Τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον, ὡς εἰ ἅπασα
Ἴλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης.
Λαοὶ μέν ῥα γέροντα μόλις ἔχον ἀσχαλόωντα,
Ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων·
Πάντας δ' ἐλλιτάνευε, κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
Ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον·
" Σχέσθε, φίλοι, καί μ' οἶον ἐάσατε, κηδόμενοί περ,
" Ἐξελθόντα πόληος ἱκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
" Λίσσομαι ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον, ὀβριμοεργὸν,
" Ἤν πως ἡλικίην αἰδέσσεται, ἠδ' ἐλεήσῃ
" Γῆρας· καὶ δέ νυ τῷδε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται
" Πηλεὺς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε, πῆμα γενέσθαι
" Τρωσί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκε·
" Τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας·
" Τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
" Ὡς ἑνὸς, οὗ μ' ἄχος ὀξὺ κατοίσεται Ἄϊδος εἴσω,
" Ἕκτορος· ὡς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσι·
" Τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε μυρομένω τε,
" Μήτηρ θ', ἥ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἠδ' ἐγὼ αὐτός.
Ὣς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται.
Τρῳῇσιν δ' Ἑκάβη ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο·

409 ΟΙ. Ὀδυρμῷ.

411 ΟΦΡΥ. Εἰς ὕψος πεπολισμένη, μεταφορᾷ ὁ τρόπος. ΣΜΥ. Ἄλλοι, Συνήχοιτο. Καταφλέγοιτο. ὁ δὲ λόγος, τοιοῦτός φησι, θρῆνος διεγήγερτο, ὡς τῆς Ἰλίου πάσης ὑπὸ πυρὸς καταφλεγομένης.

412 ΑΣ. Δυσανασχετοῦντα, λυπούμενον.

415 ΕΞ. Ἐξ ὀνόματος καλῶν.

416 ΣΧΕΣ. Ἐπίσχετε.

418 ΑΤΑΣ. Ἁμαρτωλὸν, ἄδικον.

423 ΤΗΛ. Πάνυ θάλλοντας, ἀκμάζοντας.

425 ΚΑ. Καταβιβάσει, ἀποκομίσει.

430 ΑΔΙ. Νῦν ἐλεεινοῦ, οἰκτροῦ.

“ Τέκνον, ἐγὼ δειλή· τί νυ βείομαι, αἰνὰ παθοῦσα,
“ Σεῦ ἀποτεθνειῶτος; ὅ μοι νύκτας τε καὶ ἦμαρ
“ Εὐχωλὴ κατὰ ἄστυ πελέσκεο, πᾶσί τ' ὄνειαρ
“ Τρωσί τε καὶ Τρωῇσι κατὰ πτόλιν, οἵ σε θεὸν ὣς
“ Δειδέχατ'· ἦ γὰρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα,
“ Ζωὸς ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἄλοχος δ' οὔπω τι πέπυστο
Ἕκτορος· οὐ γάρ οἱ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν
Ἤγγειλ', ὅττι ῥά οἱ πόσις ἔκτοθι μίμνε πυλάων·
Ἀλλ' ἥγ' ἱστὸν ὕφαινε, μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
Δίπλακα μαρμαρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσε·
Κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοις κατὰ δῶμα
Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο
Ἕκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκνοστήσαντι·
Νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν ὅ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν
Χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασεν γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου,
Τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς·
Ἡ δ' αὖτις δμωῇσιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα·
“ Δεῦτε, δύω μοι ἕπεσθον, ἴδωμ' ἅτιν' ἔργα τέτυκται·
“ Αἰδοίης ἑκυρῆς ὀπὸς ἔκλυον, ἐν δέ μοι αὐτῇ
“ Στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γοῦνα
“ Πήγνυται· ἐγγὺς δή τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.

431 ΒΕΙ. Ἀντὶ τοῦ, εἰς τί ἔτι βιώσω, ζήσομαι.

433 ΠΕ. Ὑπῆρχες, ἐγίνου. ΟΝΕΙ. Ὠφέλεια.

441 ΘΡΟ. Ποικίλματα, ἄνθη. ΕΠΑΣ. Ἐποίκιλλεν. ἐξ οὗ καὶ παστός.

447 ΚΩ. Ἀντὶ τοῦ θρήνου ἤκουσεν. ζήτηται δὲ, πῶς τοσούτου γινομένου θορύβου, μόλις Ἀνδρομάχη προσῆλθε. φασὶ δὲ, ὅτι ἡ προτέρα τοῦ ἀνδρὸς ἐπίπληξις ἐν τῇ ζ. σωφρονεῖν αὐτὴν ἠνάγκαζεν.

448 ΕΛΕ. Κλονοειδῶς ἐσείσθη ὑπὸ τρόμου.

451 ΟΠΟΣ. Φωνῆς.

452 ΠΑΛ. Πάλλει, ἀγωνιᾷ.

“ Αἰ

« Αἲ γὰρ ἀπ' οὔατος εἴη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
« Δείδω, μὴ δή μοι θρασὺν Ἕκτορα δῖος Ἀχιλλεὺς
« Μοῦνον ἀποτμήξας πόλιος, πεδίονδε δίηται·
« Καὶ δή μιν καταπαύσῃ ἀγηνορίης ἀλεγεινῆς,
« Ἥ μιν ἔχεσκ'· ἐπεὶ οὔποτ' ἐνὶ πληθυῖ μένεν ἀνδρῶν,
« Ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἴκων.
Ὣς φαμένη, μεγάροιο διέσσυτο μαινάδι ἴση,
Παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἷξεν ὅμιλον,
Ἔστη παπτήνασ' ἐπὶ τείχει· τὸν δ' ἐνόησεν
Ἑλκόμενον πρόσθεν πόλιος, ταχέες δέ μιν ἵπποι
Ἕλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν·
Ἤριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε.
Τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χέε δέσματα σιγαλόεντα,
Ἄμπυκα, κεκρύφαλόν τ', ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην,
Κρήδεμνόν θ', ὅ ῥά οἱ δῶκε χρυσῆ Ἀφροδίτη,
Ἤματι τῷ ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἕκτωρ
Ἐκ δόμου Ἠετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα.
Ἀμφὶ δέ μιν γαλόῳ τε καὶ εἰνατέρες ἅλις ἔσταν,
Αἵ ἑ μετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.
Ἡ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,

454 ΑΙ. Εἴθε γὰρ μὴ ἤκουσα ποτὲ τοῦ λόγου τούτου.
457 ΑΓΗ. Νέας ἀνδρείας.
459 ΟΝ. Τὴν ἰδίαν δύναμιν.
465 ΑΚΗ. Ἀφροντίστως, ἀμελῶς.
467 ΑΠΟ. Ἀνέπνευσε δὲ τὴν ψυχήν. κάπος γὰρ καλεῖται τὸ πνεῦμα, κατὰ διάλεκτον, ἐξ οὗ κῆπος. Πῶς Ἑκάβη μὲν οὐ πίπτει, Ἀνδρομάχη δὲ τοῦτο πάσχει; ῥητέον, ὅτι ἐκείνη μὲν ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον καὶ ἐν προσαγωγῇ δεξαμένη τὸ πάθος, οὐχ ἡττήθη τῶν κακῶν τοσοῦτον. Ἀνδρομάχη δὲ ἀπροσδοκήτως εἰσπεσοῦσα, εἰκότως τοῦτο πάσχει.
469 ΑΜ. Κόσμον τινὰ περὶ τὴν κεφαλὴν, ἀνέχοντα τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς. ΚΕ. Τὸν πρὸς ἡμῶν λεγόμενον κεκρύφαλον.
470 ΚΡΗ. Κεφαλόδεσμον.
472 ΕΔ. Τὰ ὑπὸ τῶν νυμφίων διδόμενα δῶρα ταῖς γαμουμέναις.
473 ΕΙ. Αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες.
475 ΑΜΠ. Ἀνέπνευσεν. ΑΓΕΡ. Συνηθροίσθη.

Ἀμβλήδην

Ἀμβλήδην γοόωσα, μετὰ Τρωῇσιν ἔειπεν·
« Ἕκτορ, ἐγὼ δύστηνος· ἰῇ ἄρα γεινόμεθ' αἴσῃ
« Ἀμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
« Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσιν, Ὑποπλάκῳ ὑληέσσῃ,
« Ἐν δόμῳ Ἠετίωνος, ὅ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν,
« Δύσμορος αἰνόμορον· ὡς μὴ ὤφελλε τεκέσθαι.
« Νῦν δὲ σὺ μὲν Ἀΐδαο δόμους ὑπὸ κεύθεσι γαίης
« Ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῷ ἐνὶ πένθεϊ λείπεις
« Χήρην ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὔτως,
« Ὃν τέκομεν, σύ τ' ἐγώ τε, δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ
« Ἔσσεαι, Ἕκτορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνες· οὔτε σοι οὗτος.
« Ἤνπερ γὰρ πόλεμόν γε φύγῃ πολύδακρυν Ἀχαιῶν,
« Αἰεί τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κήδε' ὀπίσσω
« Ἔσσοντ'· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρίσσουσιν ἀρούρας.
« Ἦμαρ δ' ὀρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθησι·
« Πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
« Δευόμενος δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς πατρὸς ἑταίρους,
« Ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
« Τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχε,
« Χείλεα μέν τ' ἐδίην', ὑπερῴην δ' οὐκ ἐδίηνε.
« Τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξε,

476 ΑΜ. Ἀνεφίεῖσα ἀθρόως τὸ πνεῦμα.
477 ΙΗ. Μιᾷ.
481 ΑΙ. Κακόμορον.
489 ΑΠΟΥ. Παρασυλώμενοι ἀφαιρήσουσιν.
490 ΠΑ. Πάντων ἡλικιωτῶν ἐστερημένον, τουτέστιν, ἐλαυνόμενον τῶν ἀπ' αὐτῶν διατελεσῆς.
491 ΥΠΕΜ. Καταμέμυκε, κατέστυγνακε, κάτω βλέπει. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, ἐπὶ τοῦ καταγένευκε ἐκδέχεται· οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ, εἰς ἀνάμνησιν ἔρχεται τοῦ πατρός.
492 ΔΕΥ. Ἐνδεὴς ὤν.
494 ΕΠΕΣ. Τῷ στόματι προσῆνεγκε. ΚΟ. Νέον εἶδος ποτηρίου. οὕτω λέγουσι καὶ τὸ τοῦ ἰσχίου ὀστοῦν, καὶ πᾶν τὸ κοῖλον.
495 ΥΠΕ. Τὸν καλούμενον οὐρανίσκον.
496 ΑΜ. Κατὰ ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς θάλλων, ὅ ἐστιν ἔχων τοὺς γονεῖς ἀμφοτέρους. ΕΣ. Μετὰ πληγῶν ὕβρισεν.

« Χερσὶν

« Χερσὶν πεπληγὼς, καὶ ὀνειδείοισιν ἐνίσσων,
« Ἔρῥ' οὕτως· οὐ σός γε πατὴρ μεταδαίνυται ἡμῖν·
« Δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς μητέρα χήρην,
« Ἀστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἑοῦ ἐπὶ γούνασι πατρὸς
« Μυελὸν οἶον ἔδεσκε, καὶ οἰῶν πίονα δημόν·
« Αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἕλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
« Εὕδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
« Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ·
« Νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι, φίλου ἀπὸ πατρὸς ἁμαρτὼν,
« Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπίκλησιν καλέουσιν·
« Οἶος γάρ σφιν ἔρυσο πύλας καὶ τείχεα μακρά.
« Νῦν δέ σε μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι νόσφι τοκήων
« Αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεί κε κύνες κορέσωνται,
« Γυμνόν· ἀτάρ τοι εἵματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται,
« Λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
« Ἀλλ' ἤτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ,
« Οὐδὲν σοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεαι αὐτοῖς,
« Ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.

497 ΕΝΙΣ. Ἐπιπλήσσων, κακολογῶν.
498 ΟΥ. Ὡς ἔχεις. ΜΕ. Μεθ' ἡμῶν εὐωχεῖται.
501 ΜΥ. Τὸ νοσιμώτατον τῆς τροφῆς. ΠΙ. Τὸν ἐπίπλουν, τὸ λίπος. ΕΔΕΣ Ἤσθιεν.
502 ΝΗ. Νήπια φρονῶν, νηπιαζόμενος.
504 ΘΑ. Πάντων τῶν πρὸς τὸ θάλλειν ἐμπλησθείς.
505 ΑΠΟ. Χωρισθείς. ὅ ἐστι τοῦ πατρὸς ἀποτυχὼν.
507 ΕΡΕ. Ἐφύλαττες.
509 ΑΙ. Ποικίλαι, εὐκίνητοι. ΕΥ. Σκώληκες. παρὰ τὸ αἰολεῖσθαι, ὅ ἐστι κινεῖσθαι. τοῦ δὲ τόνου ὡς εὐναί.
510 ΚΕ. Κεῖνται.
511 ΚΑ. Εὐχάριστα, καλά.
514 ΑΛ. Ὁμοίως ἂν φιλεργῶν, ἤτοι ὡς ἂν πλουσίων, ἢ διὰ τὴν ἐκ τοῦ πλήθους δόξαν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Ψ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ τῶν νενομισμένων ἐπὶ τοῖς νεκροῖς μεταδίδωσι Πατρόκλῳ, πυρὰν νήσας, καὶ σφάξας ἐπ᾽ αὐτῷ δυοκαίδεκα Τρωϊκοὺς νεανίσκους, καὶ κύνας, καὶ ἵππους, καὶ ἄλλα ἱερεῖα. ἔπειτα καὶ ἀγῶνα ἐπιτάφιον ποιεῖ, ἐν ᾧ νικᾷ ἵπποις μὲν Διομήδης, δρόμῳ δὲ Ὀδυσσεύς, ἄλλοι δὲ ἄλλως· καὶ οὕτως ὁ ἀγὼν διαλύεται.

Ἀγὼν Ἐπιτάφιος.

Ψῖ, Δαναοῖσιν ἀγῶνα διδοὺς ἐτέλεσσεν Ἀχιλλεύς.

ΩΣ οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο,
Οἱ μὲν ἄρ᾽ ἐσκίδναντο ἑὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος·
Μυρμιδόνας δ᾽ οὐκ εἴα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεύς,
Ἀλλ᾽ ὅγε οἷς ἑτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα·
« Μυρμιδόνες ταχύπωλοι, ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι,
« Μὴ δήπω ὑπ᾽ ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
« Ἀλλ᾽ αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἅρμασιν ἆσσον ἰόντες,
« Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων·
« Αὐτὰρ ἐπεί κ᾽ ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο,
« Ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.

2 ΕΠΕΙ. Ἀκέφαλον καλεῖται τοῦτο τὸ μέτρον, πέπονθε γὰρ κατ᾽ ἀρχὰς ὁ στίχος. Ἑλλήσποντον δὲ καλεῖ, τὴν πέριξ Ἰλίου θάλασσαν.

5 ΟΓΕ. Οὗτός γε.

8 ΑΥ. Κατὰ Ἀττικὸν ἔθος πέφευγε χωρὶς τοῦ σύν.

9 Ο ΓΑΡ. Τοῦτο γάρ.

10 ΤΕ. Τερφθῶμεν.

11 ΔΟΡ. Δειπνήσομεν.

Ὡς

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ᾤμωξαν ἀολλέες· ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς·
Οἱ δὲ τρὶς περὶ νεκρὸν ἐΰτριχας ἤλασαν ἵππους
Μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι Θέτις γόου ἵμερον ὦρσε.
Δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν
Δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθεον μήστωρα φόβοιο.
Τοῖσι δὲ Πηλείδης ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,
Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου·
“ Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι·
“ Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην,
“ Ἕκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι·
“ Δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
“ Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς.
Ἦ ῥα, καὶ Ἕκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα,
Πρηνέα πὰρ λεχέεσσι Μενοιτιάδαο τανύσσας
Ἐν κονίῃσ'· οἱ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο ἕκαστος
Χάλκεα, μαρμαίροντα, λῦον δ' ὑψηχέας ἵππους.
Κὰδ δ' ἷζον παρὰ νηῒ ποδώκεος Αἰακίδαο
Μυρίοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαίνυ.
Πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ,
Σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' ὄϊες καὶ μηκάδες αἶγες·

14 ΙΜΕ. Ἐπιθυμίαν.

15 ΔΕΥ. Ἐβρέχοντο. ΨΑ. Αἱ παραθαλάσσιοι ἄμμοι.

17 ΑΔΙ. Νῦν πυκνοῦ, συνεχοῦς. ΓΟ. Θρήνου.

22 ΑΠΟ. Ἀποτεμεῖν τοὺς τραχήλους.

24 ΕΚ. Κατὰ Ἕκτορος δίου, ἤγουν ἐνδόξου.

25 ΠΑΡ. Παρὰ τῷ φερέτρῳ. ἤγουν τῇ κλίνῃ.

26 ΑΦΩ. Ἀφῃροῦντο τὰ ὅπλα.

29 ΤΑ. Τάφον τὸ περίδειπνον, τὸ ἐπὶ τοῖς τετελευτηκόσιν παρασκευαζόμενον. οἱ Κύπριοι καὶ τὸν φόνον τάφον καλοῦσι. ΜΕ. Θυμήρεις, αὐτάρκεις. ΔΑΙ. Εὐώχει.

30 ΟΡ. Ἀπετείνοντο ἀναιρούμενοι. ἢ ἐφθέγγοντο, καὶ ὥσπερ ἐπέστενον, μεμίμηται γὰρ τὸ ἰδίωμα τῆς φωνῆς. ὃ προΐενται ἀναιρούμεναι οἱ βοῦς. οἱ δὲ ἐκόπτοντο, ἀπὸ τούτου καὶ ἐρεγμὸς, ἀποκεκομμένος κύαμος.

31 ΜΗ. Μηκυτικαί. ἀπὸ τοῦ ἰδιώματος τῆς φωνῆς.

Πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες, θαλέθοντες ἀλοιφῇ,
Εὑόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο·
Πάντη δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἷμα.
Αὐτὰρ τόν γε ἄνακτα ποδώκεα Πηλείωνα
Εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
Σπουδῇ παρπεπιθόντες, ἑταίρου χωόμενον κῆρ.
Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἷξον ἰόντες,
Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν
Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, εἰ πεπίθοιεν
Πηλείδην λούσασθαι ἄπο βρότον αἱματόεντα.
Αὐτὰρ ὅγ' ἠρνεῖτο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὅρκον ὄμοσσεν·
" Οὐ μὰ Ζῆν', ὅστις τε θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
" Οὐ θέμις ἐστὶ λοετρὰ καρήατος ἆσσον ἱκέσθαι,
" Πρίν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ, σῆμά τε χεῦσαι,
" Κείρασθαί τε κόμην· ἐπεὶ οὔ μ' ἔτι δεύτερον ὧδε
" Ἵξετ' ἄχος κραδίην, ὄφρα ζωοῖσι μετείω.
" Ἀλλ' ἤτοι μὲν νῦν στυγερῇ πειθώμεθα δαιτί·
" Ἠῶθεν δ' ὄτρυνον, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
" Ὕλην τ' ἀξέμεναι, παρά τε σχεῖν, ὡς ἐπιεικὲς
" Νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα·
" Ὄφρ' ἤτοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάματον πῦρ

32 ΘΑ. Θάλλοντες, λιπαροί.
33 ΕΥΟ. Φλογιζόμενοι. ΤΑΝΤ. Ἐξετείνοντο φλογιζόμενοι τῷ πυρί.
34 ΚΟ. Τοσοῦτον τῷ πλήθει ὥστε καὶ κοτύλῃ ἀρύσασθαι. κοτύλην δὲ πᾶν τὸ κοῖλον ἔλεγον, ὥστε καὶ τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς κοτύλην λέγεσθαι.
36 ΕΙΣ. Ἀντὶ τοῦ, πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα.
37 ΣΠΟΥ. Μόλις καὶ μετὰ πολλῆς κακοπαθείας πείσαντες.
40 ΤΡΙΠΟ. Λέβητα, βάσιν ἔχοντα τριῶν ποδῶν.
41 ΒΡΟ. Τὸν φόνον.
43 ΟΥ. Οὐ μὰ τὸν Δία. ΥΠΑ. Ἤτοι ὁ μέγιστος, ἢ ὁ ἄριστος.
44 ΘΕ. Οὐ δίκαιον, οὐ προσῆκον.
45 ΧΕΥ. Χῶσαι.
46 ΕΠΕΙ. Οὐκ ἄν μοι ἄλλο τοιοῦτο συμβήσεται κακόν. ΔΕΥ. Ἔσχατον.
47 ΜΕ. Μετῶ.
51 ΖΟ. Σκότος, ὃν ἡμεῖς ἄδην λέγομεν. ΗΕ. Ἀεράδη, σκοτεινὸν, ἢ πλατύν.

Θᾶσσον

“ Θᾶσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπωντο.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο·
Ἐσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι
Δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος·
Πηλείδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
Κεῖτο βαρυστενάχων πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
Ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠϊόνος κλύζεσκον·
Εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
Νήδυμος ἀμφιχυθείς· μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυῖα,
Ἕκτορ' ἐπαΐσσων προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πατροκλῆος δειλοῖο,
Πάντ' αὐτῷ, μέγεθός τε καὶ ὄμματα κάλ', εἰκυῖα,
Καὶ φωνήν· καὶ τοῖα περὶ χροῒ εἵματα ἕστο.
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
“ Εὕδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ;
“ Οὐ μέν μευ ζώοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος·
“ Θάπτε με, ὅττι τάχιστα πύλας Ἀΐδαο περήσω·
“ Τῆλέ με εἴργουσι ψυχαί, εἴδωλα καμόντων,
“ Οὐδέ με πως μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἐῶσιν·
“ Ἀλλ' αὔτως ἀλάλημαι ἀν' εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ.
“ Καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ ἔτ' αὖτις
“ Νίσομαι ἐξ Ἀΐδαο, ἐπήν με πυρὸς λελάχητε.

61 ΚΑ. Ὅπου ἐπικλύζουσα ἡ θάλασσα ἐποίει καθαρὸν τὸν αἰγιαλόν.
62 ΕΥ. Ἡνίκα. ΕΜΑΡΠ. Ἐλάμβανεν. ΜΕ. Φροντίδας.
64 ΕΠ. Ἐπὶ Ἕκτορα ὁρμῶν.
69 ΕΠΛΕΥ. Ἐγίνου.
70 ΑΚΗ. Ἀφροντιστεῖς.
72 ΕΙ. Ἀπεικονίσματα. ΚΑ. Τῶν τεθνηκότων.
74 ΑΛΑ. Πλανῶμαι. ΕΥ. Πλατείας πύλας ἔχον.
75 ΟΛΟ. Οἰκτίζομαι, θρηνῶ· ἐλλείπει δὲ τὸ ἵνα.
76 ΝΙΣ. Παραγενήσομαι. ΛΕ. Λαχεῖν καὶ τυχεῖν ποιήσετε.

« Οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἑταίρων
« Βουλὰς ἑζόμενοι βουλεύσομεν· ἀλλ᾽ ἐμὲ μὲν κὴρ
« Ἀμφέχανε στυγερὴ, ἥπερ λάχε γεινόμενόν περ.
« Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ᾽ Ἀχιλλεῦ,
« Τείχει ὑπὸ Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι.
« Ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, αἴκε πίθηαι.
« Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὀστέ᾽, Ἀχιλλεῦ,
« Ἀλλ᾽ ὁμοῦ, ὡς ἐτράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
« Εὖτέ με τυτθὸν ἐόντα Μενοίτιος ἐξ Ὀπόεντος
« Ἤγαγεν ὑμέτερόνδ᾽, ἀνδροκτασίης ὕπο λυγρῆς,
« Ἤματι τῷ ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος,
« Νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ᾽ ἀστραγάλοισι χολωθείς.
« Ἔνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότα Πηλεὺς,
« Ἔτρεφέ τ᾽ ἐνδυκέως, καὶ σὸν θεράποντ᾽ ὀνόμηνεν·
« Ὣς δὲ καὶ ὀστέα νῶϊν ὁμὴ σορὸς ἀμφικαλύπτοι,
« Χρύσεος ἀμφιφορεύς; τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ.
Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
« Τίπτε μοι, ἠθείη κεφαλὴ, δεῦρ᾽ εἰλήλουθας,
« Καί μοι ταῦτα ἕκαστ᾽ ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγώ τοι
« Πάντα μάλ᾽ ἐκτελέω, καὶ πείσομαι, ὡς σὺ κελεύεις·

77 ΦΙ. Τῶν ἑταίρων ἄποθεν ἡμετέρων. τοῦτο γὰρ προσυπακουστέον.

79 ΑΜ. Περιέχανε, κατέπιεν.

81 ΕΥΗ. Εὖ διαγόντων, εὐγενῶν.

82 ΕΦΗ. Ἐπισκέψομαι, ἐντελοῦμαι.

85 ΟΠΟ. Ὀποῦντος· ἡ δὲ Ὀποῦς πόλις τῆς Λοκρίδος.

86 ΥΜΕ. Προσληπτέον οἶκον. ΑΝ. Διὰ τὴν χαλεπὴν ἀνδροφονίαν.

87 ΠΑΙ. Κλυσώνυμος ἦν ὁ ὑπὸ Πατρόκλου ἀναιρεθείς. ἡ δὲ ἱστορία εἴρηται ἐν τῇ Μ.

89 ΔΕΞ. Ὑποδεξάμενος.

90 ΕΝ. Ἐπιμελῶς.

91 ΟΣ. Διόνυσος Ἥφαιστον γενόμενον ἐν Νάξῳ μιᾷ τῶν Κυκλάδων ξενίσας, ἔλαβε παρ᾽ αὐτοῦ δῶρον χρύσεον ἀμφορέα. διωχθεὶς δὲ ὕστερον ὑπὸ Λυκούργου, καὶ καταφυγὼν εἰς θάλασσαν, φιλοφρόνως αὐτὸν ὑποδεξαμένης Θέτιδος, ἔδωκεν αὐτῇ τὸν Ἡφαιστότευκτον ἀμφορέα. ἡ δὲ τῷ παιδὶ ἐχαρίσατο, ὅπως μετὰ θάνατον ἐν αὐτῷ ἀποτεθῇ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ. ἱστορεῖ Στησίχορος. ΟΜΗ. Ὁμοία καὶ ἡ αὐτή.

92 ΑΜ. Νῷν, σορός. λέγεται δὲ οὕτω καὶ τὸ μέγα κεράμιον.

« Ἀλλά

« Ἀλλά μοι ἆσσον στῆθι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε
« Ἀλλήλους, ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο.
Ὣς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλῃσιν,
Οὐδ᾽ ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς, ἠΰτε καπνὸς,
Ὤιχετο τετριγυῖα· ταφὼν δ᾽ ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς,
Χερσί τε συμπλατάγησεν, ἔπος δ᾽ ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
« Ὢ πόποι, ἦ ῥά τις ἐστὶ καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι
« Ψυχὴ καὶ εἴδωλον, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἔνι πάμπαν·
« Παννυχίη γάρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο
« Ψυχὴ ἐφεστήκει γοόωσά τε, μυρομένη τε,
« Καί μοι ἕκαστ᾽ ἐπέτελλεν· ἔικτο δὲ θέσκελον αὐτῷ.
Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ᾽ ἵμερον ὦρσε γόοιο·
Μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς
Ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν· ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
Οὐρῆάς τ᾽ ὤτρυνε καὶ ἀνέρας, ἀξέμεν ὕλην,
Πάντοθεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δ᾽ ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρει
Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος·
Οἱ δ᾽ ἴσαν ὑλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
Σειράς τ᾽ εὐπλέκτους· πρὸ δ᾽ ἄρ᾽ οὐρῆες κίον αὐτῶν·
Πολλὰ δ᾽ ἄναντα, κάταντα, πάραντά τε, δόχμιά τ᾽ ἦλθον·
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης,
Αὐτίκ᾽ ἄρα δρῦς ὑψικόμους ταναηκέϊ χαλκῷ

98 ΤΕ. Οὕτω γὰρ ὁ θρῆνος ἀτερπής ἐστι καὶ παραμυθεῖται δὲ τοὺς ἀνιωμένους.

99 ΩΡΕΞ. Νῦν, προσετείνατο.

101 ΤΕ. Τρίζουσα, καὶ ἦχον ἀποτελοῦσα.

102 ΣΥΜ. Ψόφον ἐποίησε, συνεκρότησεν. ΟΛΟ. Ἐλεεινὸν, οἰκτρὸν, θρηνῶδες.

104 ΦΡΕ. Νῦν ὅλον τὸ σῶμα.

107 ΕΙΚ. Ὡμοίωτο. ΘΕΣ. Ἀντὶ τοῦ θεσκέλως, ὅ ἐστι θείως καὶ θαυμαστῶς.

111 ΑΞΕ. Κόπτειν ὕλην, παρὰ τὸ ἄξαι, ἢ φέρειν. ἄγεται γὰρ τὸ ζῶον.

113 ΑΓΑ. Ἀνδρείου.

114 ΥΛΟ. Ξυλοτόμους.

115 ΣΕΙ. Ὑστριχίδας.

116 ΑΝΑ. Προσάντη, ἀνωφερῆ. ΚΑ. Κατωφερῆ. ΠΑ. Τὰ κρημνώδη καὶ γήλοφα. ΔΟΧ. Πλάγια.

117 ΑΛΛ. Ἀλλαχοῦ τῶν ποδῶν τιθεμένων. ΚΝΗ. Τὰς προβάσεις τῶν ὀρῶν νῦν.

Τάμνον

Τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέουσαι
Πῖπτον· τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοὶ,
Ἔκδεον ἡμιόνων, ταὶ δὲ χθόνα ποσσὶ δατεῦντο,
Ἐλδόμεναι πεδίοιο, διὰ ῥωπήια πυκνά.
Πάντες δ' ὑλοτόμοι φιτροὺς φέρον· ὡς γὰρ ἀνώγει
Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος·
Κὰδδ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερὼ, ἔνθ' ἄρ' Ἀχιλλεὺς
Φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα ἠρίον, ἠδὲ οἱ αὐτῷ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντη παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην,
Εἵατ' ἄρ' αὖθι μένοντες ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσε,
Χαλκὸν ζώννυσθαι, ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεσφιν ἕκαστον
Ἵππους· οἱ δ' ὤρνυντο, καὶ ἐν τεύχεσσιν ἔδυνον·
Ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται, ἡνίοχοί τε·
Πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν,
Μυρίοι· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι·
Θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυον, ἃς ἐπέβαλλον
Κειρόμενοι· ὄπιθεν δὲ κάρη ἔχε δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἀχνύμενος· ἕταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' ἀϊδόσδε.
Οἱ δ' ὅτε χῶρον ἵκανον ὅθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεὺς,
Κάτθεσαν· αἶψα δέ οἱ μενοεικέα νήεον ὕλην.

120 ΔΙΑ. Διακόπτοντες.

121 ΕΚ. Ἐξιδεσμεῦον. ΠΟΣ. Ἐμερίζοντο βαδίζουσαι. μερισμῷ γάρ τινι ὅμοιον γίγνεται κατὰ τὴν πορείαν.

122 ΡΩ. Διὰ τῶν δασίων καὶ θαμνωδῶν τόπων.

123 ΦΙ. Κορμούς.

125 ΕΠ. Ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ. ΕΠΙΣ. Ἐφεξῆς.

126 ΦΡΑΣ. Ἐβουλεύσατο, ἐνόησε. ΗΡΙ. Κατὰ γῆν μνῆμα, τάφον.

130 ΖΩΝ. Καθοπλίζεσθαι.

132 ΠΑ. Οἱ ἐπὶ τῶν ἁρμάτων συμπολεμοῦντες, τουτέστι κύκλοι τῶν ἁρμάτων.

133 ΝΕ. Πλῆθος νεῶν.

135 ΘΡΙΞ. Κατεκάλυπτον, ἐσκέπαζον. τουτέστι πολλὰς τρίχας κατέβαλλον, ὥστε καλύπτειν τὸν νεκρόν· τοῦτο δὲ πρὸς τιμὴν ἐγίνετο τῷ θνήσκοντι· ὡς καὶ ἀλλαχοῦ φησι. τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων, Κείρασθαί τε κόμην, βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.

139 ΜΕ. Πολλήν. ΝΗ. Ἐσώρευον.

Ἔνθ'

Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
Τήν ῥα Σπερχειῷ ποταμῷ τρέφε τηλεθόωσαν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
« Σπερχεῖ', ἄλλως σοί γε πατὴρ ἠρήσατο Πηλεὺς,
« Κεῖσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
« Σοί τε κόμην κερέειν, ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην·
« Πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
« Ἐς πηγὰς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
« Ὣς ἠρᾶθ' ὁ γέρων, σὺ δέ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσσας.
« Νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
« Πατρόκλῳ ἥρωϊ κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ κόμην ἑτάροιο φίλοιο
Θῆκεν· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αἶψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστάς·
« Ἀτρείδη, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν
« Πείσονται μύθοισι, γόοιο μέν ἐστι καὶ ἆσαι·
« Νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
« Ὅπλεσθαι· τάδε δ' ἀμφιπονησόμεθ', οἷσι μάλιστα
« Κήδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' * οἱ ταγοὶ ἄμμι μενόντων.

142 ΣΠΕΡ. Ποταμὸς Θετταλίας.

143 ΟΙ. Νεῷ, βαθεῖ.

144 ΑΛ. Ἔθος ἦν τοῖς ἀρχαίοις, μετὰ τὸ παρακμάσαι τῆς νεότητος, τὰς κόμας ἀποκείρειν τοῖς ποταμοῖς. τούτους γὰρ ἐνόμιζον τῆς ἀνατροφῆς αἰτίους εἶναι. διὰ ταύτην δὲ τὴν αἰτίαν, καὶ εἰς τοὺς ποταμοὺς ὕδωρ ἐκόμιζον, τέκνων τε γενέσεως καὶ παιδοτροφίας οἰωνὸν τιθέμενοι. διόπερ καὶ τὰς Ἀχιλλέως κόμας Πηλεὺς τούτῳ καθιέρωσεν. ἦν γὰρ ἐκ Φαρσάλου τῆς Θετταλίας. ΑΛ. Μάτην.

147 ΕΝΟΡ. Ὄρχεις ἔχοντα. τοιαῦτα γὰρ ἔθυον τοῖς ποταμοῖς.

151 ΟΠΑ. Παράσχοιμι.

158 ΠΥΓ. Πυρᾶς.

159 ΟΠΛΕΣ. Ἑτοιμάζεσθαι. ΑΜ. Ταῦτα ἀσχολησόμεθα.

160 ΚΗ. Φροντίδος ἄξιος, κηδεύσιμος. κηδεμόνες γὰρ οἱ κύριοι οἷς μάλιστα προσήκει τὸ φροντίζειν. ΠΑ. Παραμυθείτωσαν δὲ ἡμῖν οἱ ἡγεμόνες.

* al. οἵ τ' ἀγοί.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας ἐΐσας·
Κηδεμόνες δὲ παρ' αὖθι μένον, καὶ νήεον ὕλην·
Ποίησαν δὲ πυρὴν ἑκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα·
Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν ἀχνύμενοι κῆρ.
Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς
Πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
Δημὸν ἑλὼν, ἐκάλυψε νέκυν μεγάθυμος Ἀχιλλεὺς
Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νήει.
Ἐν δὲ τίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας,
Πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
Ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ, μεγάλα στοναχίζων.
Ἐννέα τῷ γε ἄνακτι τραπεζῆες κύνες ἦσαν,
Καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας·
Δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς,
Χαλκῷ δηϊόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα·
Ἐν δὲ πυρὸς μένος ἧκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο·
Ὤιμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
" Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι·
" Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην.
" Δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς,
" Τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἕκτορα δ' οὔτι

164 ΕΚΑ. Τετράγωνον· ὥστε ἑκάστην πλευρὰν ἑκατὸν ποδῶν μέτρον ἔχειν. ΕΝ. Τῇ δὲ καὶ κεῖσε, κατὰ μῆκος καὶ πλάτος.

165 ΥΠ. Νῦν ἐν μέσῳ καὶ ἐξέχοντι μέρει τῆς πυρᾶς.

168 ΔΗ. Πρὸς τὸ ταχὺ τὴν πιμελὴν ἐξαφθῆναι, τοῦτο ποιεῖ Ἀχιλλεύς.

169 ΝΗ. Ἐσώρευε δὲ τὰ σώματα τῶν ἀπεσφαγμένων ἀνδρῶν. ΔΡΑ. Ἐκδεδαρμένα.

170 ΑΛΕΙ. Ἀλέμματος, ἐλαίου.

171 ΠΙ. Τέσσαρας. ΕΡΙ. Μακροτραχήλους, μεγάλους, ἀπὸ μέρους.

177 ΜΕ. Περιφραστικῶς, τὸ πῦρ. ΣΙ. Νῦν, ἰσχυρόν. ΟΦ. Ὅπως ἐσθίῃ, τουτέστι καταδαπανᾷ.

179 ΧΑΙ. Ἀντὶ τοῦ χαῖρε, τέρπου, ὅ ἐστιν ἧδου.

" Δώσω

« Δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.
Ὣς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφεπένοντο·
Ἀλλὰ κύνας μὲν ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
Ἤματα καὶ νύκτας· ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ,
Ἀμβροσίῳ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυστάζων·
Τῷ δ' ἔπι κυάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
Οὐρανόθεν πεδίονδε· κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,
Ὅσσον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἠελίοιο
Σκήλῃ ἀμφὶ περὶ χρόα ἴνεσιν, ἠδὲ μέλεσσιν.
Οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου ἐκαίετο τεθνειῶτος.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς, δοιοῖς ἠρᾶτ' ἀνέμοισι,
Βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπέσχετο ἱερὰ καλά·
Πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπαϊ, λιτάνευεν
Ἐλθέμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθοίατο νεκρὸν,
Ὕλη τ' ἐσσεύοιτο καήμεναι· ὠκέα δ' Ἶρις
Ἀράων ἀΐουσα μετάγγελος ἦλθ' ἀνέμοισιν.
Οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσαέος ἀθρόοι ἔνδον
Εἰλαπίνην δαίνυντο· θέουσα δὲ Ἶρις ἐπέστη
Βηλῷ ἔπι λιθέῳ· τοὶ δ' ὡς ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
Πάντες ἀνήϊξαν, κάλεόν τέ μιν εἰς ἓ ἕκαστος·
Ἡ δ' αὖθ' ἕζεσθαι μὲν ἀνήνατο, εἶπε δὲ μῦθον·
« Οὐχ ἕδος· εἶμι γὰρ αὖθις ἐπ' ὠκεανοῖο ῥέεθρα,

183 ΔΑΠ. Ἐσθίειν, διακόπτειν.
186 ΡΟ. Τῷ ῥοδίνῳ.
187 ΑΠΟ. Ἀποσπᾷ, ἀποσύρῃ. ΕΛ. Ἕλκων.
188 ΗΓΑ. Ἐπήγαγε.
190 ΜΕ. Περιφραστικῶς, ἥλιος.
191 ΣΚΗ. Σκληρυνῃ, ὅθεν καὶ σκελετὸς, ὁ ξηρός. ΙΝ. Τὸ περὶ τοῖς νεύροις χρῶτα.
198 ΕΣΣΕΥ. Ὁρμῴη λάβοι, ἐπιχυθῇ.
199 ΑΙ. Ἀκούουσα.
200 ΔΥ. Σφοδρὸν πνεῦμα ἔχοντος.
202 ΒΗ. Τῇ φλιᾷ, ἀπὸ τοῦ βαίνεσθαι.
203 Ε. Πρὸς ἑαυτὸν ἐκάλουν.

“ Αἰθιόπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέζουσ' ἑκατόμβας
“ Ἀθανάτοις, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν.
“ Ἀλλ' Ἀχιλεὺς Βορέην ἠδὲ Ζέφυρον κελαδεινὸν
“ Ἐλθεῖν ἀρᾶται, καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλὰ,
“ Ὄφρα πυρὴν ὄρσητε καήμεναι, ᾗ ἔνι κεῖται
“ Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί.
Ἡ μὲν ἄρ ὣς εἰποῦσ' ἀπεβήσετο· τοὶ δ' ὀρέοντο
Ἠχῇ θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν·
Αἶψα δὲ πόντον ἵκανον ἀήμεναι· ὦρτο δὲ κῦμα
Πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ· Τροίην δ' ἐρίβωλον ἱκέσθην,
Ἐν δὲ πυρῇ πεσέτην, μέγα δ' ἴαχε θεσπιδαὲς πῦρ·
Παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον,
Φυσῶντες λιγέως· ὁ δὲ πάννυχος ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Χρυσέου ἐκ κρητῆρος, ἔχων δέπας ἀμφικύπελλον,
Οἶνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν,
Ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.
Ὡς δὲ πατὴρ οὗ παιδὸς ὀδύρεται ὀστέα καίων
Νυμφίου, ὅστε θανὼν δειλοὺς ἀκάχησε τοκῆας·
Ὣς Ἀχιλεὺς ἑτάροιο ὀδύρετο ὀστέα καίων,
Ἑρπύζων παρὰ πυρκαϊὴν, ἀδινὰ στοναχίζων.
Ἦμος δ' Ἑωσφόρος εἶσι, φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
Ὅν τε μέτα κροκόπεπλος ὑπεὶρ ἅλα κίδναται ἠὼς,
Τῆμος πυρκαϊὴ ἐμαραίνετο, παύσατο δὲ φλόξ.

207 ΜΕ. Μεταλάβω αὐτῶν, εὐωχηθῶ. ΙΡΩΝ. Ἱερῶν, θυσιῶν.
210 ΟΡ. Ὁρμήσητε.
212 ΟΡΕ. Ὥρμων.
214 ΑΗ. Πνεῖν.
215 ΛΙ. Ὀξέῃ.
218 ΛΙ. Ὀξέως.
223 ΝΥΜ. Ἤτοι νεογάμου. ἢ, ἡλικίαν ἔχοντος. ΑΚΑ. Ἐλύπησεν.
225 ΕΡ. Συγκεκυφὼς καὶ ἠρέμα παραχωρούμενος.
226 ΕΩΣ. Ὁ κατὰ τὴν ἡμέραν ἀνατέλλων, λαμπρότατος ἀστὴρ, ὃς Ἕσπερος καλεῖται. οὗτος δ' ἐστὶν ὁ τῆς Ἀφροδίτης. ΕΡ. Ἀπαγγέλλων.

Οἱ δ' ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν οἶκόνδε νέεσθαι,
Θρηΐκιον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔστενεν οἴδματι θύων.
Πηλεΐδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἑτέρωσε λιασθεὶς,
Κλίνθη κεκμηὼς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρείωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο,
Τῶν μιν ἐπερχομένων ὅμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν·
Ἕζετο δ' ὀρθωθεὶς, καί σφεας πρὸς μῦθον ἔειπεν·
« Ἀτρεΐδη τε, καὶ ἄλλοι ἀριστῆες παναχαιῶν,
« Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσατ' αἴθοπι οἴνῳ
« Πᾶσαν, ὁπόσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
« Ὀστέα Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο λέγωμεν,
« Εὖ διαγινώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται·
« Ἐν μέσσῃ γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἄνευθεν
« Ἐσχατιῇ καίοντ' ἐπιμὶξ ἵπποι τε καὶ ἄνδρες·
« Καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσέῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ
« Θείομεν, εἰσόκεν αὐτὸς ἐγὼ Ἄϊδι κεύθωμαι·
« Τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα,
« Ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
« Εὐρύν θ' ὑψηλόν τε τιθήμεναι, οἵ κεν ἐμεῖο
« Δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι λίπησθε.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπίθοντο ποδώκεϊ Πηλείωνι·
Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθοπι οἴνῳ,
Ὅσον ἐπὶ φλὸξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·
Κλαίοντες δ' ἑτάροιο ἐνηέος ὀστέα λευκὰ
Ἄλλεγον ἐς χρυσέην φιάλην, καὶ δίπλακα δημόν·

239 ΛΕ. Ἀναλέγωμεν.
240 ΑΡΙ. Εὐεπίσημα, εὔγνωστα.
242 ΕΣ. Τῷ κατωτάτῳ μέρει. ΕΠΙ. Ἀναμεμιγμένως.
243 ΦΙΑ. Ἀγγείῳ κοίλῳ.
244 ΑΙ. Εἰς ᾅδου τὴν κέλευσιν, ὅ ἐστι τὴν ὁδὸν ποιήσομαι. συγκέκοπται δὲ ἀπὸ τοῦ κελεύθομαι, τὸ σημαίνει τὸ πορεύομαι.
245 ΠΟ. Ποιεῖν, ἐνεργεῖν.
252 ΕΝΗ. Προσηνοῦς.

Ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες, ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν·
Τορνώσαντο δὲ σῆμα, θεμείλιά τε προβάλοντο
Ἀμφὶ πυρήν· εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν.
Χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Αὐτοῦ λαὸν ἔρυκε, καὶ ἵζανεν εὐρὺν ἀγῶνα·
Νηῶν δ᾽ ἔκφερ᾽ ἄεθλα, λέβητάς τε, τρίποδάς τε,
Ἵππους θ᾽, ἡμιόνους τε, βοῶν τ᾽ ἴφθιμα κάρηνα,
Ἠδὲ γυναῖκας ἐϋζώνους, πολιόν τε σίδηρον.
Ἱππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλά᾽ ἄεθλα
Θῆκε, γυναῖκα ἄγεσθαι ἀμύμονα, ἔργ᾽ εἰδυῖαν,
Καὶ τρίποδ᾽ ὠτώεντα δύω καὶ εἰκοσίμετρον,
Τῷ πρώτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν
Ἑξέτε᾽, ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κυέουσαν·
Αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα,
Καλὸν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔθ᾽ αὔτως·
Τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα·
Πέμπτῳ δ᾽ ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε.
Στῆ δ᾽ ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
« Ἀτρείδη τε, καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
« Ἱππῆας τάδ᾽ ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ᾽ ἐν ἀγῶνι.
« Εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν, Ἀχαιοὶ,
« Ἦ τ᾽ ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίηνδε φεροίμην.

254 ΕΑ. Ἁπαλῷ καὶ λιτῷ ἱματίῳ.
255 ΤΟΡ. Κύκλῳ περιέγραψαν.
256 ΧΥ. Χωστήν· οὐ πᾶσιν δὲ, ἀλλὰ τὴν ἰδίως τοῖς νεκροῖς ἐπιχεομένην.
257 ΧΕΥ. Χώσαντες.
259 ΑΕΘ. Νικητήρια, ἔπαθλα.
260 ΚΑ. Περιφραστικῶς, βοῦς.
261 ΕΥΖΩ. Καλὰς, ἀπὸ μέρους.
264 ΩΤΩ. Ὦτα ἔχοντα. ΔΥ. Δύο καὶ εἴκοσι μέτρα χωροῦντα.
266 ΕΞ. Ἑξαέτη. ΒΡΕ. Ὃ ἡμεῖς ἔμβρυον λέγομεν ἐν τῇ γαστρὶ ὄν. ΑΔ. Ἀδάμαστον. ΚΥ. Ἔγκυον καὶ κατὰ γαστρὸς ἔχουσαν.
267 ΑΠΥ. Καινόν. οὐκ εἰς πῦρ χρήσιμον, ἀλλὰ ἀναθηματικόν.
268 ΚΕ. Χωροῦντα.
270 ΑΜ. Διπλῆν, οἱονεὶ ἔχουσαν, καὶ ἐπὶ στόμα, καὶ ἐπὶ τὸν πυθμένα θέσιν.
273 ΔΕ. Ἀναμένοντα, προσδεχόμενα. ΑΓΩ. Νῦν, τόπῳ.

« Ἴστε

« Ἴστε γὰρ ὅσσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι·
« Ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι· Ποσειδάων δ᾽ ἔπορ᾽ αὐτοὺς
« Πατρὶ ἐμῷ Πηλῆϊ, ὁ δ᾽ αὖτ᾽ ἐμοὶ ἐγγυάλιξεν.
« Ἀλλ᾽ ἤτοι μὲν ἐγὼ μένω, καὶ μώνυχες ἵπποι·
« Τοίου γὰρ σθένος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἡνιόχοιο
« Ἠπίου, ὅς σφῶϊν μάλα πολλάκις ὑγρὸν ἔλαιον
« Χαιτάων κατέχευε, λοέσσας ὕδατι λευκῷ.
« Τὸν τώ γ᾽ ἑσταότες πενθείετον, οὔδεϊ δέ σφιν
« Χαῖται ἐρηρέδαται, τὼ δ᾽ ἕστατον ἀχνυμένω κῆρ·
« Ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατὸν, ὅστις Ἀχαιῶν
« Ἵπποισίν τε πέποιθε καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν.
Ὣς φάτο Πηλείδης· ταχέες δ᾽ ἱππῆες ἔγερθεν.
Ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Εὔμηλος,
Ἀδμήτου φίλος υἱὸς, ὃς ἱπποσύνῃ ἐκέκαστο·
Τῷ δ᾽ ἔπι Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης,
Ἵππους δὲ Τρωοὺς ὕπαγε ζυγὸν, οὕς ποτ᾽ ἀπηύρα
Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων.
Τῷ δ᾽ ἄρ᾽ ἔπ᾽ Ἀτρείδης ὦρτο ξανθὸς Μενέλαος,
Διογενὴς, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκέας ἵππους,
Αἴθην τὴν Ἀγαμεμνονέην, τὸν ἑόν τε Πόδαργον·
Τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ᾽ Ἀγχισιάδης Ἐχέπωλος
Δῶρ᾽, ἵνα μή οἱ ἕποιθ᾽ ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
Ἀλλ᾽ αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γάρ οἱ ἔδωκε
Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ᾽ ὅγ᾽ ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι·

276 ΠΕ. Ὑπερβάλλουσιν.

281 ΥΓΡΟΝ. Ἤτοι σωμάτων χαλαστικὸν, ἢ τὸ ἐν ὑγρότητι διαφυλάττον, καὶ μὴ ἐῶν ξηραίνεσθαι, ἢ ὅτι τὸ ἔλαιον οὐκ ἀποκρυσταλλοῦται πολὺ ἔχον ἐν αὑτῷ τὸ θερμόν.

284 ΕΡΗ. Ἐρηρεισμέναι εἰσί· τῇ γῇ προσπελάζουσι.

285 ΣΤΕΛ. Παρασκευάζεσθε, ὁρμᾶτε.

295 ΑΙ. Ὄνομα τῆς ἵππου πεποιημένον ἴσως ἀπὸ τοῦ θερμῶς καὶ ταχίως τρέχειν.

296 ΑΓ. Ὁ Ἀγχίσου παῖς Ἐχέπωλος.

Τὴν

Τὴν ὅγ᾽ ὑπὸ ζυγὸν ἦγε μέγα δρόμου ἰσχανόωσαν.
Ἀντίλοχος δὲ, τέταρτος ἐΰτριχας ὡπλίσαθ᾽ ἵππους,
Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς ὑπερθύμοιο ἄνακτος
Τοῦ Νηληϊάδαο, Πυλοιγενέες δέ οἱ ἵπποι
Ὠκύποδες φέρον ἅρμα· πατὴρ δέ οἱ ἄγχι παραστὰς
Μυθεῖτ᾽ εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῷ·
« Ἀντίλοχ᾽, ἤτοι μέν σε νέον περ ἐόντ᾽ ἐφίλησαν
« Ζεύς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἱπποσύνας ἐδίδαξαν
« Παντοίας· τῷ κέν σε διδασκέμεν οὔτι μάλα χρεώ.
« Οἶσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ᾽ ἑλισσέμεν· ἀλλά τοι ἵπποι
« Βάρδιστοι θείειν, τῷ τ᾽ οἴω λοίγι᾽ ἔσεσθαι.
« Τῶν δ᾽ ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
« Πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.
« Ἀλλ᾽ ἄγε δὴ σὺ, φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
« Παντοίην, ἵνα μή σε παρεκπροφύγησιν ἄεθλα.
« Μήτι τοι δρυτόμος μέγ᾽ ἀμείνων, ἠὲ βίηφι·
« Μήτι δ᾽ αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
« Νῆα θοὴν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισι·
« Μήτι δ᾽ ἡνίοχος περιγίνεται ἡνιόχοιο.
« Ἀλλ᾽ ὃς μέν θ᾽ ἵπποισι καὶ ἅρμασιν οἷσι πεποιθὼς,
« Ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἑλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
« Ἵπποι δὲ πλανόωνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·
« Ὃς δέ κε κέρδεα εἰδῇ, ἐλαύνων ἥσσονας ἵππους,

300 ΙΣ. Ἐξεχομένην, ἐκτεινομένην, ἢ ἐπιθυμοῦσαν, ἂν ἡ αὐτὸ τοῦ σ.
301 ΕΥ. Καλοὺς, ἀπὸ μέρους.
305 ΜΥ. Ἔλεγεν. ΕΙΣ. Εἰς ἀγαθὰ σωφρονίζων.
309 ΤΕΡ. Τέλη, καμπτῆρας. ΕΛΙΣ. Εἱλεῖν, κάμπτειν.
310 ΒΑΡ. Βραδύτατοι.
311 ΑΦΑΡ. Ἀμείνους, ταχύτατοι.
312 ΜΗ. Κατεργάσασθαι, βουλεύσασθαι.
315 ΜΗ. Συνέσει, τέχνη.
317 ΕΡΕΧ. Βαρουμένην.
320 ΑΦΡΑ. Ἀνοήτως.
322 ΚΕΡ. Ἢ συνετὸς, ἢ πανοῦργος. ΗΣ. Ἐλάττονας.

« Αἰεὶ

« Αἰεὶ τέρμ' ὁρόων, στρέφει ἐγγύθεν, οὐδέ ἑ λήθει
« Ὅππως τὸ πρῶτον τανύσῃ βοέοισιν ἱμᾶσιν·
« Ἀλλ' ἔχει ἀσφαλέως, καὶ τὸν προὔχοντα δοκεύει.
« Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδὲς, οὐδέ σε λήσει.
« Ἕστηκε ξύλον αὖον ὅσον τ' ὄργυι' ὑπὲρ αἴης,
« Ἢ δρυὸς, ἢ πεύκης, τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ·
« Λᾶε δὲ τοῦ ἑκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκὼ,
« Ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ· λεῖος δ' ἱππόδρομος ἀμφίς·
« Ἤ τευ σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνειῶτος,
« Ἤ τό γε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,
« Καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
« Τῷ σὺ μάλ' ἐγχρίμψας, ἐλάαν σχεδὸν ἅρμα καὶ ἵππους·
« Αὐτὸς δὲ κλινθῆναι ἐϋπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ,
« Ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖιν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
« Κένσαι ὁμοκλήσας, εἶξαί τε οἱ ἡνία χερσίν.
« Ἐν νύσσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχριμφθήτω,
« Ὡς ἄν τοι πλήμνη γε δοάσσεται ἄκρον ἱκέσθαι
« Κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν,
« Μήπως ἵππους τε τρώσῃς, κατὰ θ' ἅρματα ἄξῃς·

324 ΤΑ. Ἐκτείνῃ. ΒΟΕ. Ἡνίαις.
325 ΠΡΟΥ. Προέχοντα, προάγοντα, ὑψηλόν. ΔΟ. Ἐνεδρεύει, ἐπιτηρεῖ.
326 ΣΗ. Νῦν, σημεῖον.
327 ΑΥ. Ξηρόν. ΟΡ. Ἡ τῶν δύο χειρῶν εἰς πλάτος ἔκτασις.
328 ΚΑ. Σήπεται, φθείρεται.
329 ΛΑΕ. Λίθοι.
330 ΞΥΝ. Ἐν ταῖς ξυμβολαῖς, καθ' ὃ μάλιστα ἐστένωται ἡ ὁδός. ΛΕΙ. Ὁμαλὸς δέ ἐστιν ὁ μετ' αὐτὸ ἱππόδρομος.
332 ΝΥΣ. Καμπτῆρ.
335 ΚΛΙΝ. Συγκαμφθῆναι.
337 ΚΕΝ. Τῷ κέντρῳ πλῆξον, καὶ τῇ φωνῇ ἐπιπλήξας. ΕΙΞ. Ἀντὶ τοῦ ἐπιδοῦναι, χαλάσαι. ΕΙ. Ἀντὶ τοῦ εἶξον.
339 ΩΣ. Ἐπὶ τῷ καμπτῆρι στεῖ ὁ ἀριστερὸς ἵππος οὕτως ἐμπελασσάτω ἀκριβῶς, ὥστε τὴν ἔξωθεν περιφέρειαν τοῦ τροχοῦ δόξαι ψαύειν τῆς χοινικίδος. τοῦτο δὲ πάσχειν δοκεῖ ὁ παρὰ τὸν καμπτῆρα τροχός. ΠΛΗΜ. Χοινικίς, διὰ τοῦ πληροῦν τὸν ἄξονα. ΔΟ. Δόξειεν.
340 ΚΥ. Τροχοῦ, διὰ τοῦτο καὶ ποιητοῖο. ΕΠΑΥ. Νῦν, ψαῦσαι.
341 ΑΞ. Καταξῇς, κλάσῃς.

« Χάρμα

« Χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχείη δέ σοι αὐτῷ
« Ἔσσεται· ἀλλὰ, φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι.
« Εἰ γάρ κ' ἐν νύσσῃ γε παρεξελάσῃσθα διώκων,
« Οὐκ ἔσθ' ὅς κέ σ' ἕλῃσι μετάλμενος, οὐδὲ παρέλθῃ·
« Οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρείονα δῖον ἐλαύνοι,
« Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὃς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
« Ἢ τοὺς Λαομέδοντος οἳ ἐνθάδε τέτραφεν ἐσθλοί.
Ὣς εἰπὼν Νέστωρ Νηλήϊος ἂψ ἐνὶ χώρῃ
Ἕζετ', ἐπεὶ ᾧ παιδὶ ἑκάστου πείρατ' ἔειπε.
Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος ἐΰτριχας ὡπλίσαθ' ἵππους.
Ἂν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλοντο·
Πάλλ' Ἀχιλεὺς, ἐκ δὲ κλῆρος θόρε Νεστορίδαο
Ἀντιλόχου· μετὰ τὸν δ' ἔλαχε κρείων Εὔμηλος·
Τῷ δ' ἄρ' ἔπ' Ἀτρείδης δουρικλυτὸς Μενέλαος·
Τῷ δ' ἔπι Μηριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν· ὕστατος αὖτε
Τυδείδης, ὄχ' ἄριστος ἐὼν, λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππους.
Στὰν δὲ μεταστοιχεί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεὺς,
Τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἷσεν
Ἀντίθεον Φοίνικα ὀπάονα πατρὸς ἑοῖο,
Ὡς μεμνέῳτο δρόμου, καὶ ἀληθείην ἀποείποι.

342 ΧΑΡ. Χαρά.

343 ΠΕ. Ἀντὶ τοῦ πεφύλαξο.

346 ΑΡ. Ποσειδῶν, ἐρασθεὶς Ἐριννύος, μεταβαλὼν τὴν αὐτοῦ φύσιν εἰς ἵππον, ἐμίγη κατὰ Βοιωτίαν παρὰ τῇ Τελφούσῃ κρήνῃ. ἡ δὲ ἔγκυος γενομένη, ἵππον ἐγέννησεν, ὃς διὰ τὸ κρατιστεύειν, Ἀρείων ἐκλήθη. Κοπρεὺς δ' Ἁλιάρτου βασιλεύων, πόλεως Βοιωτίας, ἔλαβε δῶρον αὐτὸν παρὰ Ποσειδῶνος. οὗτος δὲ αὐτὸν Ἡρακλεῖ ἐχαρίσατο, γενομένῳ παρ' αὐτῷ. τούτῳ δὲ διαγωνισάμενος Ἡρακλῆς, πρὸς Κύκνον Ἄρεος υἱὸν καθ' ἱπποδρομίαν, ἐνίκησεν ἐν τῷ τοῦ Παγασαίου Ἀπόλλωνος ἱερῷ, ὅ ἐστι πρὸς Τροιζῆνι. εἶθ' ὕστερον αὖθις ὁ Ἡρακλῆς, Ἀδράστῳ τὸν πῶλον παρέσχεν, ἐφ' οὗ μόνος ὁ Ἄδραστος ἐκ τοῦ Θηβαϊκοῦ πολέμου διεσώθη, τῶν ἄλλων ἀπολομένων. ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς Κυκλικοῖς.

358 ΜΕ. Κατὰ στίχον, ἐφεξῆς.

359 ΣΚΟ. Ἐπίσκοπον, παρατηρητήν.

361 ΩΣ. Ὅπως ἐπιμελοῖτο καὶ ἐπισκοποῖτο τὸν δρόμον. μή τις περὶ τὴν καμπτῆρα πανουργήσῃ.

Οἱ

Οἱ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποισιν μάστιγας ἄειραν,
Πέπληγόν θ' ἱμᾶσιν, ὁμόκλησαν τ' ἐπέεσσιν
Ἐσσυμένως· οἱ δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο,
Νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη
Ἵστατ' ἀειρομένη ὥστε νέφος, ἠὲ θύελλα·
Χαῖται δ' ἐῤῥώοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο·
Ἅρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πίλνατο πουλυβοτείρῃ,
Ἄλλοτε δ' ἀΐξασκε μετήορα· τοὶ δ' ἐλατῆρες
Ἕστασαν ἐν δίφροισι· πάτασσε δὲ θυμὸς ἑκάστου
Νίκης ἱεμένων· κέκλοντο δὲ οἷσιν ἕκαστος
Ἵπποις, οἱ δ' ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὠκέες ἵπποι
Ἂψ ἐφ' ἁλὸς πολιῆς, τότε δὴ ἀρετή γε ἑκάστου
Φαίνετ', ἄφαρ δ' ἵπποισι τάθη δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
Αἱ Φηρητιάδαο ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι.
Τὰς δὲ μετεξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι
Τρώϊοι· οὐδέ τι πολλὸν ἄνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
Αἰεὶ γὰρ δίφρου ἐπιβησομένοισιν ἐΐκτην.
Πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμω
Θέρμετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέντε πετέσθην.
Καί νυ κεν ἢ παρέλασσ', ἢ ἀμφήριστον ἔθηκεν,
Εἰ μὴ Τυδέος υἷι κοτέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,

363 ΟΜΟ. Ἠπείλησαν, ἐνεκέλευσαν.
366 ΑΕΙ. Ἀναφερομένη, ἐπαιρομένη εἰς ὕψος.
367 ΕΡ. Ἐκινοῦντο, ἐσείοντο. ΜΕ. Ἀντὶ τοῦ, ἀνέμου δίκην.
368 ΠΙΛ. Προσεπέλαζεν, προσήγγιζεν.
369 ΜΕ. Ὑψηλά. ΕΛΑ. Ἡνίοχοι.
370 ΠΑ. Ἐπάλλετο, ἠγωνία.
372 ΚΟ. Κονιορτὸν ποιοῦντες.
375 ΤΑ. Σπώτον ἐξώστο. ἐκτείνονται γὰρ ἐν τῷ δρόμῳ οἱ ἵπποι.
382 ΑΜ. Τὸν ἀμφοτέρωθεν ἐξισούμενον, ἢ ἀμφισβητήσιμον.
383 ΕΙ. Δεόντως τῶν Εὐμήλου ἵππων προνοεῖται ὁ Ἀπόλλων, ἐπεὶ αὐτὸς ἀνεθρέψατο αὐτὰς, κατὰ τὸν Ποιητὴν λέγοντα·
Τὰς ἐν Πιερίῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
Ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρηος φορεούσας.
δοκεῖ γὰρ κατὰ τὸν μῦθον Ἀπόλλων θητεῦσαι Ἀδμήτῳ τῷ Εὐμήλου πατρί.

Ὥς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινήν.
Τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωομένοιο,
Οὕνεκα τὰς μὲν ὅρα ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἰούσας,
Οἱ δέ οἱ ἐβλάφθησαν, ἄνευ κέντροιο θέοντες.
Οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφηράμενος λάθ' Ἀπόλλων
Τυδείδην, μάλα δ' ὦκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν,
Δῶκε δέ οἱ μάστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνῆκεν.
Ἡ δὲ μετ' Ἀδμήτου υἱὸν κοτέουσ' ἐβεβήκει,
Ἵππειον δέ οἱ ἦξε θεὰ ζυγόν· αἱ δέ οἱ ἵπποι
Ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην, ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη.
Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
Ἀγκῶνάς τε περιδρύφθη, στόμα τε, ῥῖνάς τε,
Θρυλλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
Τυδείδης δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους,
Πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνη
Ἵπποις ἧκε μένος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκε.
Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο·
“ Ἔμβητον, καὶ σφῶι τιταίνετον ὅττι τάχιστα·
“ Ἤτοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν οὔτι κελεύω
“ Τυδείδεω ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Ἀθήνη
“ Νῦν ὤρεξε τάχος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν·
“ Ἵππους δ' Ἀτρείδαο κιχάνετε, μηδὲ λίπησθον,

388 ΕΛΕ. Δι' ἀπάτης βλάψας.
389 ΜΕ. Μετῆλθε,
392 ΗΞΕ. Συνέτρεψεν.
393 ΑΜ. Χωρὶς καὶ ἔξωθεν τῆς ὁδοῦ. ΡΥ. Τὸ διῆκον ἀπὸ τοῦ ἅρματος, ἕως τοῦ ζυγοῦ, ξύλον.
394 ΕΞΕ. Συνετρίβη, ἢ ἐξετάθη. οἱ δὲ παρεκυλίσθη, συνεστράφη.
396 ΘΡΥΛ. Συνετρίβη, ἐθραύσθη.
397 ΔΑ. Δακρύων ἐπληρώθησαν. ΘΑ. Ἱλαρά, ἀκμαία. ΕΣΧΕ. Ἐπεσχέθη.
403 ΣΦΩ. Ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπείγετε πρὸς τὸν δρόμον, καὶ μὴ ἀπολιμπάνεσθε.

“ Καρπαλίμως

" Καρπαλίμως, μὴ σφῶιν ἐλεγχείην καταχεύῃ
" Αἴθη, θῆλυς ἐοῦσα· τίη λείπεσθε, φέριστοι;
" Ὧδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται·
" Οὐ σφῶιν κομιδὴ παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν
" Ἔσσεται, αὐτίκα δ' ὔμμε κατακτενεῖ ὀξέϊ χαλκῷ,
" Αἴκ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον·
" Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον, καὶ σπεύδετον ὅττι τάχιστα·
" Ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι, ἠδὲ νοήσω,
" Στεινωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι· οὐδέ με λήσει.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ, ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν,
Μᾶλλον ἐπιδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειτα
Στεῖνος ὁδοῦ κοίλης ἴδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης.
Ῥωχμὸς ἔην γαίης, ᾗ χειμέριον ἀλὲν ὕδωρ
Ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χῶρον ἅπαντα·
Τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος, ἁματροχιὰς ἀλεείνων.
Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους
Ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν.
Ἀτρείδης δ' ἔδδεισε, καὶ Ἀντιλόχῳ ἐγεγώνει·
" Ἀντίλοχ', ἀφραδέως ἱππάζεαι· ἀλλ' ἄνεχ' ἵππους·
" Στεινωπὸς γὰρ ὁδὸς, τάχα δ' εὐρυτέρη παρελάσσεις·
" Μήπως ἀμφοτέρους δηλήσεαι, ἅρματι κύρσας.
Ὣς ἔφατ'· Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνε,
Κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὡς οὐκ ἀΐοντι ἐοικώς.

408 ΕΛΕΓ. Ὄνειδος ἐπιβάλη.
409 ΦΕ. Βέλτιστοι, ἢ κάλλιστοι.
410 ΟΥ. Οὐκ ἔστι ὑμῶν οὕτως ἐπιμελήσεται ὁ Νέστωρ.
411 ΚΟ. Ἐπιμέλεια.
413 ΑΠΟ. Ἀφροντιστήσαντε, ἀμελήσαντε.
414 ΕΦΟΜ. Ἐπιδιώκετε.
419 ΣΤΕΙ. Στένωμα τόπου.
420 ΡΩΧ. Ῥῆξις. ἔστι δὲ τόπος κεχαραγμένος ὑπὸ ὀμβρίου ὕδατος. ΑΛ. Ὅπου συνεστράφη, ὅ ἐστι συνεχύθη.
421 ΟΔΟΙ. Ὁδοῦ.
422 ΤΗ. Κατὰ τοῦτο τὸ μέρος ἤλαυνεν. ΑΜΑ. Τὰς τῶν τροχῶν συγκρούσεις, τὰς ἀπὸ τῶν ἄλλων ἁρμάτων.
426 ΑΝΕ. Ἀνάκοπτε, κράτει.
428 ΚΥΡ. Συμπισών.
430 ΕΠΙΣ. Ἐπισπουδάζων, ἀναγκάζων.

Ὅσσα δὲ δίσκου οὖρα κατωμαδίοιο πέλονται,
Ὅν τ' αἰζηὸς ἀφῆκεν ἀνὴρ, πειρώμενος ἥβης,
Τόσσον ἐπιδραμέτην· αἱ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
Ἀτρεΐδεω· αὐτὸς γὰρ ἑκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
Μήπως συγκύρσειαν ὁδῷ ἔνι μώνυχες ἵπποι,
Δίφρους τ' ἀνστρέψειαν ἐϋπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
Ἐν κονίῃσι πέσοιεν, ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.
Τὸν καὶ νεικείων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος.
“ Ἀντίλοχ', οὔτις σεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
“ Ἔρρ', ἐπεὶ οὐ σ' ἔτυμόν γε φάμεν πεπνῦσθαι Ἀχαιοί·
“ Ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' ὣς ἄτερ ὅρκου οἴσῃ ἄεθλον.
Ὣς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε·
“ Μή μοι ἐρύκεσθον, μηδ' ἕστατον ἀχνυμένω κῆρ·
“ Φθήσονται τούτοισι πόδες καὶ γοῦνα καμόντα,
“ Ἢ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ, ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν,
Μᾶλλον ἐπιδραμέτην, τάχα δέ σφισιν ἄγχι γένοντο.
Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
Ἵππους, τοὶ δὲ πέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
Πρῶτος δ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἐφράσαθ' ἵππους·
Ἧστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ·
Τοῖο δ' ἄνευθεν ἐόντος ὁμοκλητῆρος ἀκούσας
Ἔγνω· φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προὔχοντα,

431 ΔΙΣ. Δίσκου ὁρμή· ὅ ἐστιν, ἄφεσις. ΚΑ. Ὃν ἀφιᾶσι κατὰ τῶν ὤμων τρέχοντες.

432 ΗΒΗΣ. Νεω, ἀκμῆς.

433 ΗΡΩ. Ἐκτὸς ἰδραμον, ἢ εἰς τοὔμπροσθεν ὑπεχώρησαν.

434 ΜΕ. Ἠμέλησεν.

435 ΣΥΓ. Συγκρούσειαν, ὅμοιον δ' αὐτῷ καὶ τὸ συντύχωσιν.

440 ΕΤΥ. Ἀληθές. ΠΕΠ. Σώφρονα, καὶ συνετὸν εἶναι.

443 ΕΡΥ. Κατέχεσθε.

444 ΦΘΙ. Φθαρήσονται.

445 ΑΤΕΜ. Στέρονται.

451 ΕΚ. Ἔξω. ΥΠΕΡ. Ἀνώτατος. ΠΕ. Τόπος ὑψηλὸς, ἀφ' οὗ ἐστι περιβλέψαι καὶ ἰδεῖν πάντα.

Ὣς

Ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
Λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περίτροχον ἠΰτε μήνη·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
« Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
« Οἶος ἐγὼν ἵππους αὐγάζομαι, ἦε καὶ ὑμεῖς;
« Ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
« Ἄλλος δ' ἡνίοχος ἰνδάλλεται· αἱ δέ που αὐτοῦ
« Ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἳ κεῖσέ γε φέρτεραι ἦσαν·
« Ἤτοι γὰρ τὰς πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλούσας,
« Νῦν δ' οὔπω δύναμαι ἰδέειν, πάντη δέ μοι ὄσσε
« Τρωϊκὸν ἂμ πεδίον παπταίνετον εἰσορόωντι·
« Ἠὲ τὸν ἡνίοχον φύγον ἡνία, οὐδὲ δυνάσθη
« Εὖ σχεθέειν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχησεν ἑλίξας·
« Ἔνθα μιν ἐκπεσέειν ὀΐω, σύν θ' ἅρματα ἆξαι·
« Αἱ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.
« Ἀλλὰ ἴδεσθε καὶ ὔμμες ἀνασταδόν· οὐ γὰρ ἔγωγε
« Εὖ διαγιγνώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνὴρ
« Αἰτωλὸς γενεὴν, μετὰ δὲ Ἀργείοισιν ἀνάσσει,
« Τυδέος ἱπποδάμου υἱὸς, κρατερὸς Διομήδης.
Τὸν δ' αἰσχρῶς ἐνένιπεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·
« Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἱ δέ τ' ἄνευθεν
« Ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο δίενται·
« Οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι τοσοῦτον,

454 ΑΛ. Τὸ ἄλλο ὅλον σῶμα. ΦΟΙ. Φοινικοῦς τὸ χρῶμα, ὅ ἐστι πυῤῥός.
455 ΠΕ. Περιφερής. ΜΗ. Σελήνη.
458 ΑΥ. Θεωρῶ.
459 ΠΑ. Μᾶλλον ἔμπροσθεν.
460 ΙΝ. Φαίνεται, ἢ ὁμοιοῦται.
461 ΕΒΛΑ. Ἐβλάβησαν.
462 ΠΕ. Περιελθούσας τὸν καμπτῆρα.
463 ΝΥΝ. Νῦν δὲ οὐδαμῶς.
464 ΠΑΠ. Περιβλέπουσι.
465 ΗΝΙ. Τὰ λῶρα.
466 ΣΧΕ. Ἐπισχεῖν. ΕΛΙΞ. Συστρέψας περὶ τὴν κάμψιν τοὺς ἵππους.
469 ΑΝΑ. Ἀνασταντες.
473 ΑΙΣ. Χαλεπῶς.
474 ΛΑ. Προπετεύεις.
475 ΔΙ. Ἐνδεεῖς ὑπάρχουσι.

« Οὔτε

« Οὔτέ τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκδέρκεται ὄσσε·
« Ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι· οὐδέ τι σε χρὴ
« Λαβραγόρην ἔμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.
« Ἵπποι δ' αὖτε ἔασι παροίτεροι, αἳ τὸ πάρος περ,
« Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὔληρα βέβηκε.
Τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·
« Αἶαν, νεῖκος ἄριστε, κακοφραδὲς, ἄλλα τε πάντα
« Δεύεαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
« Δεῦρό νυν ἢ τρίποδος περιδώμεθον, ἠὲ λέβητος·
« Ἴστορα δ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
« Ὁππότεραι πρόσθ' ἵπποι· ἵνα γνοίης ἀποτίνων.
Ὣς ἔφατ'· ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
Χωόμενος, χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσι·
Καί νυ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένετ' ἀμφοτέροισιν,
Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ φάτο μῦθον·
« Μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,
« Αἶαν, Ἰδομενεῦ τε, κακοῖς· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε·
« Καὶ δ' ἄλλῳ νεμεσᾶτον, ὅ τις τοιαῦτά γε ῥέζοι·
« Ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράασθε
« Ἵππους· οἱ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
« Ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνώσεσθε ἕκαστος
« Ἵππους Ἀργείων, οἱ δεύτεροι, οἵ τε πάροιθεν.
Ὣς φάτο· Τυδείδης δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθε διώκων,
* Μάστιγι δ' αἰὲν ἔλαυνε κατωμαδόν· οἱ δέ οἱ ἵπποι
Ὑψόσ' ἀειρέσθην ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον·

479 ΛΑ. Προπετῆ ἐν τοῖς λόγοις, τουτέστι λάβρον, καὶ θρασύν.
481 ΕΥ. Τὰ ἡνία.
483 ΝΕΙ. Κακόβουλε, κακολόγε. ΛΑ. Καὶ τοῖς λοιποῖς ἔργοις ἀπολείπῃ τῶν Ἑλλήνων, σκαιὸς τῶν τρόπων ὑπάρχων.
485 Η ΤΡΙ. Περὶ τρίποδος συνθήκας ποιησώμεθα.
486 ΙΣΤΟ. Ἐπιστήμονα, καὶ μάρτυρα τῆς συνθήκης.
487 ΑΠΟ. Ἀποδούς.
500 ΚΑ. Κατὰ τῶν ὤμων.

* al. Μάστι.

Αἰεὶ δ' ἡνίοχον κονίης ῥαθάμιγγες ἔβαλλον·
Ἅρματα δὲ χρυσῷ πεπυκασμένα κασσιτέρῳ τε,
Ἵπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον· οὐδέ τε πολλὴ
Γίνετ' ἐπισσώτρων ἁρματροχιὴ κατόπισθεν
Ἐν λεπτῇ κονίῃ· τὼ δὲ σπεύδοντε πετέσθην.
Στῆ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνεκήκιεν ἱδρὼς
Ἵππων, ἔκ τε λόφων καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμᾶζε.
Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
Κλῖνε δ' ἄρα μάστιγα ποτὶ ζυγόν· οὐδὲ μάτησεν
Ἴφθιμος Σθένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄεθλον·
Δῶκε δ' ἄγειν ἑτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναῖκα,
Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα φέρειν· ὁ δ' ἔλυεν ὑφ' ἵππους.
Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηλήϊος ἤλασεν ἵππους,
Κέρδεσιν, οὔτι τάχει γε παραφθάμενος Μενέλαον·
Ἀλλὰ καὶ ὣς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππους·
Ὅσσον δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται, ὅς ῥά τ' ἄνακτα
Ἕλκῃσιν πεδίοιο τιταινόμενος σὺν ὄχεσφιν,
Τοῦ μέν τε ψαύουσιν ἐπισσώτρου τρίχες ἄκραι
Οὐραῖαι, ὁ δέ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, οὐδέ τι πολλὴ
Χώρη μεσσηγὺς, πολέος πεδίοιο θέοντος·
Τόσσον δὴ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
Λείπετ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίσκουρα λέλειπτο,
Ἀλλά μιν αἶψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἠῢ
Ἵππου τῆς Ἀγαμεμνονέης καλλίτριχος Αἴθης.

503 ΠΕ. Κεκοσμημένα.
504 ΟΥ. Οὐδὲ βαθεῖα ἐγένετο ἡ τῶν τροχῶν ἐγχάραξις ἐπὶ τῆς γῆς.
508 ΛΟ. Νώτου, αὐχένων, τραχήλων.
510 ΜΑ. Ἀργὸς καὶ ἄπρακτος ἔμεινε.
513 ΩΤΩ. Καλὰς λαβὰς ἔχοντας.
515 ΚΕΡ. Δόλοις, πανουργίαις.
517 ΤΡΟ. Νῦν, τοῦ ἁρματίου.
520 ΟΥ. Αἱ τῆς οὐρᾶς τρίχες.
523 ΔΙΣ. Καὶ τοι πρότερον δίσκου βολῆς διάστημα ἀπολελειμμένος.

Εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω γένετο δρόμος ἀμφοτέροισι,
Τῷ κέν μιν παρέλασσ', οὐδ' ἀμφήριστον ἔθηκεν.
Αὐτὰρ Μηριόνης, θεράπων ἐῢς Ἰδομενῆος,
Λεῖπετ' ἀγακλῆος Μενελάου δουρὸς ἐρωήν·
Βάρδιστοι μὲν γάρ οἱ ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι,
Ἥκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνέμεν ἅρμ' ἐν ἀγῶνι.
Υἱὸς δ' Ἀδμήτοιο πανύστατος ἤλυθεν ἄλλων,
Ἕλκων ἅρματα καλὰ, ἐλαύνων πρόσσοθεν ἵππους.
Τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Στὰς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
« Λοῖσθος ἀνὴρ ὤριστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους·
« Ἀλλ' ἄγε δή οἱ δῶμεν ἀέθλιον, ὡς ἐπιεικὲς,
« Δεύτερ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδέος υἱός.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον, ὡς ἐκέλευε·
Καί νύ κεν οἱ πόρεν ἵππον, ἐπῄνησαν γὰρ Ἀχαιοὶ,
Εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς,
Πηλείδην Ἀχιλῆα δίκῃ ἠμείψατ' ἀναστάς·
« Ὦ Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἴκε τελέσσῃς
« Τοῦτο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἄεθλον,
« Τὰ φρονέων, ὅτι οἱ βλάβεν ἅρματα καὶ ταχέ' ἵππω,
« Αὐτός τ' ἐσθλὸς ἐών· ἀλλ' ὤφελεν ἀθανάτοισιν
« Εὔχεσθαι, τό κεν οὔτι πανύστατος ἦλθε διώκων.
« Εἰ δέ μιν οἰκτείρεις, καί τοι φίλος ἔπλετο θυμῷ,
« Ἔστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔστι δὲ χαλκὸς,
« Καὶ πρόβατ', εἰσὶ δέ τοι δμωαὶ, καὶ μώνυχες ἵπποι·
« Τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μεῖζον ἄεθλον,

526 ΠΡΟ. Ἐξωτέρω, πορρωτέρω. νῦν, ἢ ἄπεχε. ἐπίῤῥημα χρόνου δηλωτικόν.
529 ΑΓΑ. Ἄγαν ἐνδόξου.
530 ΒΑΡ. Βραδύτατοι.
531 ΗΚΙ. Πάντων ἡττώμενος, ἀσθενής,
532 ΠΑΝ. Πάντων πλεισταῖος.
533 ΠΡΟΣ. Ἔμπροσθεν.
536 ΛΟΙ. Ἔσχατος, ὕστατος.
542 ΔΙ. Δικαίως ἀπεκρίθη.

« « Ἠὲ

“ Ἠὲ καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
“ Τὴν δ' ἐγὼ οὐ δώσω· περὶ δ' αὐτῆς πειρηθήτω
“ Ἀνδρῶν ὅς κ' ἐθέλῃσιν ἐμοὶ χείρεσσι μάχεσθαι.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·
Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δή με κελεύεις οἴκοθεν ἄλλο
“ Εὐμήλῳ ἐπιδοῦναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσσω·
“ Δώσω οἱ θώρηκα τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων,
“ Χάλκεον, ᾧ πέρι χεῦμα φαεινοῦ κασσιτέροιο
“ Ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιος ἔσται.
Ἦ ῥα, καὶ Αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταίρῳ
Οἰσέμεναι κλισίηθεν· ὁ δ' ᾤχετο, καί οἱ ἔνεικεν·
Εὐμήλῳ δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
Τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο θυμὸν ἀχεύων,
Ἀτιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κῆρυξ
Χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαί τ' ἐκέλευσεν
Ἀργείους· ὁ δ' ἔπειτα μετηύδα ἰσόθεος φώς·
“ Ἀντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξας;
“ Ἤισχυνας μὲν ἐμὴν ἀρετήν, βλάψας δέ μοι ἵππους,
“ Τοὺς σοὺς πρόσθε βαλών, οἵ τοι πολὺ χείρονες ἦσαν.
“ Ἀλλ' ἄγετ' Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
“ Ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσατε, μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ·
“ Μήποτέ τις εἴπῃσιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,

552 ΑΙ. Ἐπαινέσωσιν.
561 ΠΕ. Περίχυμα.
562 ΑΜΦ. Ὧ κύκλῳ περικέχυται ὁ κασσίτερος.
567 ΚΗΡ. Παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οἱ δημηγοροῦντες σκῆπτρα ἐκράτουν.
571 ΗΣ. Ὕβρισας.
572 ΠΡΟΣ. Προδραμών.
574 ΕΣ. Οἱονεὶ μεσολαβήσατε τὴν ἔριν, καὶ ἴσως δικάσατε. ΑΡ. Μηδ' ἑτέρῳ ἡμῶν βοηθεῖτε.

« Ἀντίλοχον ψεύδεσσι βιησάμενος Μενέλαος
« Οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χείρονες ἦσαν
« Ἵπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσων ἀρετῇ τε, βίῃ τε.
« Εἰ δ᾽ ἄγ᾽ ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καί μ᾽ οὔτινα φημὶ
« Ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔσται.
« Ἀντίλοχ᾽, αἰ δ᾽ ἄγε δεῦρο, διοτρεφὲς, ἣ θέμις ἐστὶ,
« Στὰς ἵππων προπάροιθε καὶ ἅρματος, αὐτὰρ ἱμάσθλην
« Χερσὶν ἔχων ῥαδινὴν, ἧπερ τὸ πρόσθεν ἔλαυνες,
« Ἵππων ἁψάμενος, γαιήοχον Ἐννοσίγαιον
« Ὄμνυθι, μὴ μὲν ἑκὼν τὸ ἐμὸν δόλῳ ἅρμα πεδῆσαι.
Τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
« Ἄνσχεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἔγωγε νεώτερός εἰμι
« Σεῖο, ἄναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.
« Οἶσθ᾽ οἷαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσι·
« Κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις.
« Τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη· ἵππον δέ τοι αὐτὸς
« Δώσω τὴν ἀρόμην· εἰ καὶ νύ κεν οἴκοθεν ἄλλο
« Μεῖζον ἀπαιτήσειας, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δοῦναι
« Βουλοίμην, ἢ σοί γε, διοτρεφὲς, ἤματα πάντα
« Ἐκ θυμοῦ πεσέειν, καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός.
Ἦ ῥα, καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
Ἐν χείρεσσι τίθει Μενελάου· τοῖο δὲ θυμὸς
Ἰάνθη, ὡσεί τε περὶ σταχύεσσιν ἐέρση

576 ΨΕΥ. Ἀπάταις.
580 ΙΘΕΙ. Δικαία· ὀρθῶς γὰρ δικάσω.
583 ΡΑ. Εὐκίνητον, ἰσχνήν.
584 ΓΑΙ. Γαιήοχος ὁ τοῖς ὀχήμασι χαίων, ὅ ἐστι γαυριῶν. ἱππικὸς γὰρ ὁ θεός.
585 ΠΕ. Ἀντὶ τοῦ ἐμποδικέναι.
587 ΑΝ. Ἀνάσχου.
590 ΚΡΑΙΠ. Ὀξύτερος. ΛΕΠ. Ἀσθενής.
593 ΕΠΑΙ. Εἰ ἐπαιτήσειας ἐπὶ τῷ ἵππῳ.
595 ΕΚ. Ἀποπεσεῖν τῆς ψυχῆς, ὅ ἐστι μισηθῆναι. ΑΛΙ. Ἁμαρτωλὸς εἰς θεούς.
598 ΙΑΝ. Διεχύθη, ἐχάρη. ΕΕΡ. Δρόσος.

Ληΐου ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι·
Ὣς ἄρα σοί, Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ Ἀντίλοχε, νῦν μέν τοι ἐγὼν ὑποείξομαι αὐτὸς
“ Χωόμενος· ἐπεὶ οὔτι παρήορος οὐδ᾽ ἀεσίφρων
“ Ἦσθα πάρος, νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.
“ Βέλτερον αὖτ᾽ ἀλέασθαι ἀμείνονας ἠπεροπεύειν·
“ Οὐ γάρ κέν με τάχ᾽ ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν·
“ Ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πόλλ᾽ ἔπαθες καὶ πόλλ᾽ ἐμόγησας,
“ Σός τε πατὴρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεὸς, εἵνεκ᾽ ἐμεῖο·
“ Τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιπείσομαι, ἠδὲ καὶ ἵππον
“ Δώσω, ἐμήν περ ἐοῦσαν· ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε,
“ Ὡς ἐμὸς οὔποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.
Ἦ ῥα, καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἑταίρῳ
Ἵππον ἄγειν· ὁ δ᾽ ἔπειτα λέβηθ᾽ ἕλε παμφανόωντα.
Μηριόνης δ᾽ ἀνάειρε δύο χρυσοῖο τάλαντα
Τέτρατος, ὡς ἔλασεν· πέμπτον δ᾽ ὑπελείπετ᾽ ἄεθλον,
Ἀμφίθετος φιάλη, τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεὺς,
Ἀργείων ἀν᾽ ἀγῶνα φέρων· καὶ ἔειπε παραστάς·
“ Τῆ νῦν, καί σοι τοῦτο, γέρον, κειμήλιον ἔστω,
“ Πατρόκλοιο τάφου μνῆμ᾽ ἔμμεναι· οὐ γὰρ ἔτ᾽ αὐτὸν
“ Ὄψῃ ἐν Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τόδ᾽ ἄεθλον
“ Αὔτως· οὐ γὰρ πὺξ γε μαχήσεαι, οὐδὲ παλαίσεις,
“ Οὐδέ τ᾽ ἀκοντιστὺν ἐνδύσεαι, οὐδὲ πόδεσσι

599 ΑΛΔΗΣΚ. Αὐξομένου. ΦΡΙ. Ὅτε πεπύκνωνται διανεστηκότες ταῖς χώραις οἱ στάχυες.

603 ΠΑ. Οὐ κεχαλασμένος τὸν λογισμὸν, παράφρων. ΑΕ. Κοῦφος ταῖς φρεσὶν ἄνθρωπος.

604 ΝΕ. Νιότης. ὁ δὲ λόγος· νοῦν δὲ τὸν σου ἐξενίκησεν νεότης.

618 ΚΕΙ. Ἀπόθετον κτῆμα.

619 ΤΑ. Εἰς ἐπιτάφιον ἀγῶνα.

622 ΑΚ. Οὐδ᾽ εἰς ἀκοντίου ἀγῶνα κατελεύσῃ.

" Θεύσεαι· ἤδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγει·
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
" Οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα, φίλος, πόδες, οὐδ' ἔτι χεῖρες
" Ὤμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαΐσσονται ἐλαφραί.
" Εἴθ' ὣς ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
" Ὡς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοὶ
" Βουπρασίῳ, παῖδες δ' ἔθεσαν βασιλῆος ἄεθλα·
" Ἔνθ' οὔτις μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένετ', οὔτ' ἄρ' Ἐπειῶν,
" Οὔτ' αὐτῶν Πυλίων, οὔτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
" Πὺξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα, Ἤνοπος υἱόν·
" Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη·
" Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον, ἐσθλὸν ἐόντα·
" Δουρὶ δ' ὑπειρέβαλον Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον.
" Οἴοισίν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,
" Πλήθει πρόσθε βαλόντες, ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,
" Οὕνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφι λείπετ' ἄεθλα.
" Οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἡνιόχευεν,
" Ἔμπεδον ἡνιόχευ', ὁ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν.
" Ὥς ποτ' ἔον, νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιοώντων
" Ἔργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρὴ γήραϊ λυγρῷ
" Πείθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἡρώεσσιν.
" Ἀλλ' ἴθι, καὶ σὸν ἑταῖρον ἀέθλοισι κτέριζε.

623 ΘΕΥ. Δράμῃς.

639 ΠΛΗ. Ἤτοι τῶν χειρῶν, ἢ τῶν ἁρμάτων, ἢ τῶν συναιρομένων αὐτοῖς ἑκατῶν, τῷ πλήθει ἐμὲ νικήσαντες. διφυεῖς γὰρ καὶ τέσσαρας χεῖρας ἔχοντες ἱστοροῦνται. ΑΓ. Φθονήσαντές μου τῇ νίκῃ.

640 ΑΥ. Παρ' αὐτοῖς τοῖς ἵπποις ἔκειντο τὰ ἆθλα.

641 ΔΙ. Δύο.

646 ΚΤΕ. Τίμα, θάπτε.

" Τοῦτο

“ Τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
“ Ὥς μευ ἀεὶ μέμνησαι ἐνηέος· οὐδέ σε λήθω
“ Τιμῆς ἧς τέ μ' ἔοικε τετιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.
“ Σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.
Ὣς φάτο· Πηλείδης δὲ πολὺν καθ' ὅμιλον Ἀχαιῶν
Ὤιχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλείδαο.
Αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα·
Ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδησ' ἐν ἀγῶνι
Ἑξέτε', ἀδμήτην, ἥτ' ἀλγίστη δαμάσασθαι·
Τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
“ Ἀτρεΐδαι τε, καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
“ Ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν ὥπερ ἀρίστω
“ Πὺξ μάλ' ἀνασχομένω πεπληγέμεν· ᾧ δέ κ' Ἀπόλλων
“ Δώῃ καμμονίην, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοὶ,
“ Ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίηνδε νεέσθω·
“ Αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον.
Ὣς ἔφατ'· ὤρνυτο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε,
Εἰδὼς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός·
Ἅψατο δ' ἡμιόνου ταλαεργοῦ, φώνησέν τε·
“ Ἆσσον ἴτω, ὅστις δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον·
“ Ἡμίονον δ' οὔ φημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν,
“ Πυγμῇ νικήσαντ'· ἐπεὶ εὔχομαι εἶναι ἄριστος.

648 ΕΝΗ. Ἐπιεικοῦς, προσηνοῦς.
649 ΤΙ. Τοῦ συνήθους ἐν τοῖς Ἕλλησι.
652 ΑΙ. Ὅλον τοῦ ἐπαίνου λόγον.
660 ΑΠ. Φόρβας ἀνδρειότατος τῶν καθ' αὐτὴν γενόμενος πυγμῇ ἐνίκα. καὶ τοὺς μὲν παριόντας ἀναγκάζων ἀγωνίζεσθαι ἀνῄρει. ὑπὸ δὲ τῆς πολλῆς ὑπερηφανείας ἐβούλετο καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς τὸ τοιοῦτο φρόνημα ἔχειν. διὸ Ἀπόλλων παραγενόμενος, καὶ συστὰς αὐτῷ, ἀπέκτεινεν αὐτόν. ὅθεν ἐξ ἐκείνου τῆς πυκτικῆς ἔφορος ἐνομίσθη ὁ θεός. ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς Κυκλικοῖς.
661 ΚΑΜ. Τὴν ἐκ καταμονῆς νίκην.
662 ΤΑΛ. Ὑπομονητικὸν περὶ τὰ ἔργα.

“ Ἦ οὐχ

« Ἦ οὐχ ἅλις, ὅττι μάχης ἐπιδεύομαι; οὐδ' ἄρα πως ἦν
« Ἐν πάντεσσ' ἔργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι.
« Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται,
« Ἀντικρὺ χρόα τε ῥήξω, σύν τ' ὀστέ' ἀράξω·
« Κηδεμόνες δέ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες αὖθι μενόντων,
« Οἵ κέ μιν ἐξοίσουσιν ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος ἀνίστατο, ἰσόθεος φώς,
Μηκιστέως υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος,
Ὅς ποτε Θήβας ἦλθε δεδουπότος Οἰδιπόδαο
Ἐς τάφον· ἔνθα δὲ πάντας ἐνίκα Καδμείωνας.
Τὸν μὲν Τυδείδης δουρικλυτὸς ἀμφεπονεῖτο,
Θαρσύνων ἔπεσιν, μέγα δ' αὐτῷ βούλετο νίκην.
Ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
Δῶκεν ἱμάντας ἐϋτμήτους βοὸς ἀγραύλοιο.
Τὼ δὲ ζωσαμένω βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα·
Ἄντα δ' ἀνασχομένω χερσὶ στιβαρῇσιν ἅμ' ἄμφω,
Σύν ῥ' ἔπεσον, σὺν δέ σφι βαρεῖαι χεῖρες ἔμιχθεν·
Δεινὸς δὲ χρόμαδος γενύων γένετ', ἔῤῥεε δ' ἱδρὼς
Πάντοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ἐπειός,
Κόψε δὲ παπτήναντα παρήϊον, οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Εἱστήκειν· αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα.

671 ΔΑ. Ἔμπειρον.
673 ΑΡΑΞ. Συντρίψω.
674 ΚΗ. Ἐπιμεληταί. ἢ προσήκοντες κατὰ γένος.
679 ΔΕ. Ἐν πολέμῳ τεθνηκότος.
683 ΖΩ. Νῦν, περίζωμα. πρότερον ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς περιζώματα φορεῖν περὶ τὰ αἰδοῖα, καὶ οὕτως ἀγωνίζεσθαι. κατὰ δὲ τὴν λ. καὶ δευτέραν Ὀλυμπιάδα, Ὀρσίππου τοῦ Λακεδαιμονίου λυθὲν ἀγωνιζομένου τὸ περίζωμα, αἴτιον αὐτῷ ἥττης ἐγένετο, ἐξ οὗ νόμος ἐτέθη γυμνοὺς τρέχειν. ΠΑ. Παρακατέθηκεν.
684 ΑΓΡΑΥ. Ἐν ἀγρῷ αὐλιζομένου.
688 ΧΡΟ. Ποιὸς ἦχος τοῦ κρότου τῶν σιαγόνων.
689 ΕΠΙ. Ἐφώρμα δέ.
691 ΥΠΗ. Κατηνέχθη. ΦΑΙΔΙ. Λαμπρά.

Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ φρικὸς Βορέω ἀναπάλλεται ἰχθὺς
Θῖν' ἐπὶ φυκιόεντι, μέλαν δέ ἑ κῦμα κάλυψεν·
Ὣς πληγεὶς ἀνέπαλτ'· αὐτὰρ μεγάθυμος Ἐπειὸς
Χερσὶ λαβὼν ὤρθωσε· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι,
Οἵ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεσσιν,
Αἷμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἑτέρωσε·
Κὰδδ' ἀλλοφρονέοντα μετὰ σφίσιν εἷσαν ἄγοντες·
Αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.
Πηλείδης δ' αἶψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα,
Δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς,
Τῷ μὲν νικήσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
Τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι τῖον Ἀχαιοί·
Ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' ἐς μέσσον ἔθηκε·
Πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα· τίον δέ ἑ τεσσαράβοιον.
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
« Ὄρνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Ἂν δ' Ὀδυσεὺς πολύμητις ἀνίστατο, κέρδεα εἰδώς·
Ζωσαμένω δ' ἄρα τώ γε βάτην ἐς μέσσον ἀγῶνα,
Ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῇσιν·
Ὡς δ' ὅτ' ἀμείβοντες, τοὺς τε κλυτὸς ἤραρε τέκτων,
Δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων.
Τετρίγει δ' ἄρα νῶτα, θρασειάων ἀπὸ χειρῶν

692 ΦΡΙ. Φρίξ, ἡ ἐπιπόλαιος τοῦ κύματος κίνησις, ἡ λεπτοκυμία. ΑΝΑ. Ἀναπηδᾷ.

693 ΦΥ. Φυκία ἔχοντι. φῦκος δέ ἐστιν ἤτοι ἡ ἄχνη τῆς θαλάσσης, ἢ πόα παραθαλασσία οὕτω καλουμένη.

697 ΕΤΕ. Εἰς τὸ ἕτερον μέρος.

698 ΑΛ. Οὐκ ἐν αὐτῷ ὄντα, ἀλλ' ἐξεστάμενον τῇ διανοίᾳ.

703 ΔΥ. Δώδεκα βοῶν ἄξιον.

705 ΤΕΣ. Τὸ τεσσάρων βοῶν.

712 ΑΜΕΙ. Δοκοὶ μεγάλαι ἀλλήλαις περιαπτόμεναι, ὥστε βαστάζειν τὴν ὀροφήν. αἵτινες καὶ συστάται καλοῦνται.

714 ΤΕ. Ἔτριζεν.

Ἑλκόμενα

Ἑλκόμενα στερεῶς, κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἱδρώς·
Πυκναὶ δὲ σμώδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους
Αἵματι φοινικόεσσαι ἀνέδραμον· οἱ δὲ μάλ' αἰεὶ
Νίκης ἱέσθην, τρίποδος πέρι ποιητοῖο·
Οὔτ' Ὀδυσεὺς δύνατο σφῆλαι, οὔδει τε πελάσσαι,
Οὔτ' Αἴας δύνατο, κρατερὴ δ' ἔχεν ἲς Ὀδυσῆος.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀνίαζον ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
« Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
« Ἤ μ' ἀνάειρ', ἢ ἐγώ σε· τὰ δ' αὖ Διῒ πάντα μελήσει.
Ὣς εἰπὼν, ἀνάειρε· δόλου δ' οὐ λήθετ' Ὀδυσσεύς·
Κόψ' ὄπιθεν κώληπα τυχὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
Κὰδδ' ἔβαλ' ἐξοπίσω· ἐπὶ δὲ στήθεσσιν Ὀδυσσεὺς
Κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε, θάμβησάν τε.
Δεύτερος αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονὸς, οὐδέ τ' ἄειρε·
Ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
Πλησίοι ἀλλήλοισι, μιάνθησαν δὲ κονίῃ.
Καί νύ κε τὸ τρίτον αὖτις ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον,
Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ κατέρυκε·
« Μηκέτ' ἐρείδεσθον, μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσι·
« Νίκη δ' ἀμφοτέροισιν, ἀέθλια δ' ἶσ' ἀνελόντες
« Ἔρχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·
Καί ῥ' ἀπομορξαμένω κονίην, δύσαντο χιτῶνας.

717 ΦΟΙ. Πελιώδεις, ἐρυθραί.
719 ΣΦΗ. Καταβαλεῖν, νικῆσαι.
720 ΕΧΕ. Κατεῖχε.
726 ΚΟΨ. Ἔκρουσεν αὐτοῦ, φησὶν, ἐπιτυχὼν τὴν ἰγνύαν ὄπισθεν. ἥτις καὶ ἀγκύλη καλεῖται· ὡς τῶν μέσων ἐῤῥωμένων περιπλέκεται.
729 ΑΝΑ. Ἦρεν, ἐβάστασεν.

Πηλείδης δ' αἶψ' ἄλλα τίθει ταχυτῆτος ἄεθλα,
Ἀργύρεον κρητῆρα τετυγμένον· ἓξ δ' ἄρα μέτρα
Χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἶαν
Πολλόν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν,
Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἠεροειδέα πόντον,
Στῆσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν·
Υἷος δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὦνον ἔδωκε
Πατρόκλῳ ἥρωϊ Ἰησονίδης Εὔνηος.
Καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἀέθλιον οὗ ἑτάροιο,
Ὅστις ἐλαφρότατος ποσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο.
Δευτέρῳ αὖ βοῦν θῆκε μέγαν καὶ πίονα δημῷ·
Ἡμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λοισθήϊ θῆκε.
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
« Ὄρνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.
Ὣς ἔφατ'· ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
Ἂν δ' Ὀδυσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱὸς
Ἀντίλοχος, ὃ γὰρ αὖτε νέους ποσὶ πάντας ἐνίκα.
Σταν δὲ μεταστοιχεί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς·
Τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
Ἔκφερ' Ὀϊλιάδης· ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἄγχι μάλ', ὡς ὅτε τίς τε γυναικὸς εὐζώνοιο
Στήθεός ἐστι κανὼν, ὅντ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσσῃ,
Πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, ἀγχόθι δ' ἴσχει

742 ΚΑΛ. Τέχνῃ.
743 ΣΙ. Οἱ Φοίνικες. Σιδὼν γὰρ πόλις Φοινίκης.
744 ΗΕ. Σκοτεινὸν, μέγαν, ἢ ἀναπεπταμένον, ἐν ᾧ ἀὴρ μόνος ὁρᾶται.
745 ΘΟ. Τῷ τῆς Λήμνου βασιλεῖ.
751 ΛΟ. Τῷ ἐσχάτῳ. ἀπὸ εὐθείας ὁ λοισθεύς.
757 ΜΕ. Ἐπὶ στῖχον, ἐπὶ τάξιν.
758 ΤΕ. Μετὰ προθυμίας ἐξετείνετο αὐτοῖς ὁ δρόμος.
761 ΚΑ. Ὁ κάλαμος περὶ ὃν εἱλεῖται ὁ μίτος ὁ ἰσουργικός. ΤΑ. Ἐπιτείνῃ.
762 ΠΗ. Εἴλημα κρόκης. πάντα τὰ ἔργα ἐν παραβολαῖς εἰπὼν, νῦν καὶ περὶ γυναικωνίτιδος ἔφη.

Στήθεος· ὣς Ὀδυσεὺς θέεν ἐγγύθεν· αὐτὰρ ὄπισθεν
Ἴχνια τύπτε πόδεσσι, πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
Κὰδ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χέ' ἀϋτμένα δῖος Ὀδυσσεύς,
Αἰεὶ ῥίμφα θέων· ἴαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
Νίκης ἱεμένῳ, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς
Εὔχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ὃν κατὰ θυμόν·
« Κλῦθι θεὰ, ἀγαθή μοι ἐπίῤῥοθος ἐλθὲ ποδοῖιν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας, καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαΐξεσθαι ἄεθλον,
Ἔνθ' Αἴας μὲν ὄλισθε θέων, βλάψεν γὰρ Ἀθήνη,
Τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων,
Οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἐν δ' ὄνθου βοέου πλῆτο στόμα τε, ῥῖνάς τε.
Κρητῆρ' αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ὡς ἦλθε φθάμενος· ὁ δὲ βοῦν ἕλε φαίδιμος Αἴας.
Στῆ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο,
Ὄνθον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν·
« Ὢ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἣ τὸ πάρος περ
« Μήτηρ ὣς, Ὀδυσῆϊ παρίσταται, ἠδ' ἐπαρήγει.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν.
Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λοισθήϊον ἔκφερ' ἄεθλον,
Μειδιόων, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
« Εἰδόσιν ὔμμ' ἐρέω πᾶσιν, φίλοι, ὡς ἔτι καὶ νῦν

764 ΙΧ. Ἐπίβαινε αὐτοῦ τοῖς ἴχνεσι πρὶν ἢ κονιορταθῆναι.
765 ΑΥΤ. Ἀναπνοὴν, ἆσθμα.
774 ΟΛΙΣ. Ἔπεσεν.
775 ΟΝ. Ἡ τῶν βοῶν κόπρος. ΕΡΙ. Μεγαλοφώνων. μυκηθμὸς γὰρ, ἡ τῶν βοῶν φωνή.

« Ἀθάνατοι

“ Ἀθανάτοι τιμῶσι παλαιοτέρους ἀνθρώπους·
“ Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῖ' ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν·
“ Οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς, προτέρων τ' ἀνθρώπων,
“ Ὠμογέροντα δέ μιν φάσ' ἔμμεναι· ἀργαλέον δὲ
“ Ποσσὶν ἐριδδήσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.
Ὣς φάτο· κύδηνεν δὲ ποδώκεα Πηλείωνα.
Τὸν δ' Ἀχιλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
“ Ἀντίλοχ', οὐ μέν τοι μέλεος εἰρήσεται αἶνος,
“ Ἀλλά τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
Αὐτὰρ Πηλείδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα, καὶ τρυφάλειαν,
Τεύχεα Σαρπήδοντος, ἅ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα.
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
“ Ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστω,
“ Τεύχεα ἑσσαμένω, ταμεσίχροα χαλκὸν ἑλόντε,
“ Ἀλλήλων προπάροιθεν ὁμίλου πειρηθῆναι.
“ Ὁππότερός κε φθῇσιν ὀρεξάμενος χρόα καλὸν,
“ Ψαύσῃ δ' ἐνδίνων, διά τ' ἔντεα, καὶ μέλαν αἷμα,
“ Τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον,
“ Καλὸν, Θρηΐκιον, τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων·
“ Τεύχεα δ' ἀμφότεροι ξυνήϊα ταῦτα φερέσθων,
“ Καί σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομαι ἐν κλισίῃσιν.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,

791 ΩΜΟ. Οὕτω λέγουσιν ἤτοι τοὺς ἐπισυνεστῶτας, καὶ μή πω πάνυ γέροντας, ἀλλὰ πλησίον τοῦ γήρως, ἢ τοὺς περὶ ἀρχὰς τοῦ πρὸς ἡλικίαν γεγηρακότας.
792 ΕΡΙΔ. Ἐξισωθῆναι, ἁμιλληθῆναι.
793 ΚΥ. Ἐδόξασεν.
795 ΑΙ. Νοῦς, λόγος.
805 ΟΡΕΞ. Ἐφαψάμενος τοῦ χρωτός.
806 ΕΝΔ. Τῶν ἐντὸς ὅπλων μελῶν. ἀπὸ τοῦ ἐνδύεσθαι θώρακι καὶ τοῖς λοιποῖς ὅπλοις. οἱ δὲ ἀποδιδόντες ἐντέρων, ἀγνοοῦσιν. οὐ γὰρ μέχρι θανάτου μονομαχοῦσιν.

Ἂν δ' ἄρα Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
Ἐς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
Δεινὸν δερκομένω· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιούς.
Ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τρὶς μὲν ἐπήϊξαν, τρὶς δὲ σχεδὸν ὡρμήθησαν·
Ἔνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην
Νύξ', οὐδὲ χρό' ἵκανεν· ἔρυτο γὰρ ἔνδοθι θώρηξ.
Τυδείδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μεγάλοιο,
Αἰὲν ἐπ' αὐχένι κῦρε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκῇ.
Καὶ τότε δή ῥ' Αἴαντι περιδδείσαντες Ἀχαιοὶ,
Παυσαμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἶσ' ἀνελέσθαι.
Αὐτὰρ Τυδείδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἥρως,
Σὺν κολεῷ τε φέρων, καὶ ἐϋτμήτῳ τελαμῶνι.
  Αὐτὰρ Πηλείδης θῆκεν σόλον αὐτοχόωνον,
Ὃν πρὶν μὲν ῥίπτασκε μέγα σθένος Ἠετίωνος·
Ἀλλ' ἤτοι τὸν ἔπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Τὸν δ' ἄγετ' ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσι.
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
  " Ὄρνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε·
" Εἴ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πίονες ἀγροὶ,
" Ἕξει μιν καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτοὺς

821 ΚΥ. Ἤγγιζεν, ἐπιτύγχανεν. Ἱστόρηται ὅτι κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ἔτυχεν Ἡρακλῆς τῇ νήσῳ Σαλαμῖνι κατά τινα χρείαν προσπλεύσας· Τελαμῶνι δὲ ἄρτι γενέσθαι τὸν παῖδα Αἴαντα. ἐπιστὰς οὖν ὁ Ἡρακλῆς, καὶ ἀναλαβὼν τὸν παῖδα, περιέβαλε τῇ λεοντῇ· ἐφ' ᾧ εὔξατο αὐτὸν γενέσθαι ἄτρωτον. ὁ δὲ ηὐξήθη, καὶ τὸ πᾶν τοῦ σώματος ἐγένετο ἄτρωτον, πλὴν τοῦ αὐχένος. τοῦτο γὰρ ἔδοξε τότε κατὰ τύχην τὸ μέρος μὴ περιβεβλῆσθαι τῇ λεοντῇ.

826 ΣΟ. Δίσκον. Διαφέρει δὲ σόλος καὶ δίσκος. ὅτι ὁ μὲν δίσκος πλατύς ἐστι καὶ κοιλότερος· ὁ δὲ σόλος στρογγύλος καὶ σφαιροειδής. ΑΥ. Ἐκ χεομένης ὕλης εἰκῇ κεχωνευμένον, αὐτοχώνευτον, οἷον μὴ ἔχοντα κατασκευὴν τερπνὴν, οὔτ' οὖν τεχνικὴν, ἀλλ' ἐκ μόνης χωνείας ἀναληφθέντα.
827 ΡΙΠ. Ἔρριπτε μακράν.
829 ΑΓΕΤ. Ἀντὶ τοῦ ἐκόμισε.
832 ΠΙ. Νεῶν, εὐδαίμονας.

" Χρεώμενος·

« Χρεώμενος· ὃ μὲν γάρ οἱ ἀτεμβόμενός γε σιδήρου
« Ποιμὴν, οὐδ' ἀροτὴρ, εἶσ' ἐς πόλιν, ἀλλὰ παρέξει.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
Ἂν δὲ Λεοντῆος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο,
Ἂν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης, καὶ δῖος Ἐπειός·
Ἑξείης δ' ἵσταντο· σόλον δ' ἕλε δῖος Ἐπειὸς,
Ἧκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί.
Δεύτερος αὖτ' ἀφέηκε Λεοντεὺς, ὄζος Ἄρηος.
Τὸ τρίτον αὖτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας
Χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἷλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
Ὅσσον τίς τ' ἔρριψε καλαύροπα βουκόλος ἀνὴρ,
Ἡ δὲ θ' ἑλισσομένη πέτεται διὰ βοῦς ἀγελαίας·
Τόσσον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δ' ἐβόησαν.
Ἀνστάντες δ' ἕταροι Πολυποίταο κρατεροῖο,
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον.
Αὐτὰρ ὁ τοξευτῆσι τίθει ἰόεντα σίδηρον,
Κὰδ δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα.
Ἱστὸν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρῴροιο
Τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθοιο· ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
Λεπτῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδὸς, ἧς ἄρ' ἀνώγει
Τοξεύειν· ὃς μέν κε βάλῃ τρήρωνα πέλειαν,
Πάντας ἀειράμενος πελέκεας, κλισίηνδε φέρεσθω·

834 ΧΡΕ. Χρώμενος, ἢ χρήζων. ΑΤΕΜ. Στερόμενος.

843 ΥΠΕΡ. Ὑπερέβαλε.

845 ΚΑ. Τὴν βουκολικὴν ῥάβδον. ἔστι δὲ ξύλον κατὰ τὸ ἕτερον μέρος ῥοπὴν ἔχον, ὅ ἐστι βάρος.

846 ΕΛΙΣ. Συστρεφομένη. ΑΓ. Ἀντὶ τοῦ δι' ἀγελαίων βοῶν.

850 ΤΟΞ. Τοξόταις. ΙΟ. Ἤτοι ἰὸν ἔχοντα, ἢ μέλανα. ἄμεινον δὲ τὸ πρὸς ἰῶν κατασκευὴν ἐπιτήδειον, ὅ ἐστι βελῶν.

854 ΜΗ. Σπάρτῳ, σχοινίῳ.

856 ΠΑΝ. Τοὺς ὅλους πελέκεας. ΑΕΙ. Ἐπάρας. ΠΕ. Ἀξίνας διστόμους. ἔστι δὲ ὁ σταθμὸς σιδήρου ἔχων μνᾶς δέκα. τὸ δὲ ἡμιπέλεκκον, τὸ ἥμισυ τοῦ πελέκεως. τὸ ἐκ τοῦ ἑνὸς μόνου μέρους

Ὅς δέ κε μηρίνθοιο τύχῃ, ὄρνιθος ἁμαρτὼν,
„Ἥσσων γὰρ δὴ κεῖνος, ὅδ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο ἄνακτος,
Ἂν δ' ἄρα Μηριόνης θεράπων ἐῢς Ἰδομενῆος.
Κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες·
Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν· αὐτίκα δ' ἰὸν
Ἧκεν ἐπικρατέως, οὐδ' ἠπείλησεν ἄνακτι
Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην·
Ὄρνιθος μὲν ἄμαρτε, μέγηρε γάρ οἱ τόγ' Ἀπόλλων,
Αὐτὰρ ὁ μήρινθον βάλε πὰρ πόδα τῇ δέδετ' ὄρνις·
Ἀντικρὺ δ' ἀπὸ μήρινθον τάμε πικρὸς ὀϊστός.
Ἡ μὲν ἔπειτ' ἤϊξε πρὸς οὐρανὸν, ἡ δὲ παρείθη
Μήρινθος ποτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελάδησαν Ἀχαιοί.
Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσε χειρὸς
Τόξον· ἀτὰρ δὴ ὀϊστὸν ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυνεν.
Αὐτίκα δ' ἠπείλησεν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην·
Ὕψι δ' ὑπαὶ νεφέων εἶδε τρήρωνα πέλειαν,
Τήν ῥ' ὅγε δινεύουσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσην·
Ἀντικρὺ δὲ διῆλθε βέλος· τὸ μὲν ἂψ ἐπὶ γαίῃ
Πρόσθεν Μηριόναο πάγη ποδός· αὐτὰρ ἡ ὄρνις
Ἱστῷ ἐφεζομένη νηὸς κυανοπρώροιο
Αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίασθεν·

ρους ἔχον ἀκμὴν, ὃ καὶ δισφάλιον καλοῦσιν. οὓς τινας ἐφεξῆς ἱστῶντες ἐπί τινα βαθμὸν, ἐγυμνάζοντο οἱ τοξόται, πέμποντες διὰ τῶν τρητῶν αὐτῶν τὸ βέλος, δι' οὗ ἐμβάλλεται αὐτοῖς ὁ στελεός.

857 ΜΗ. Καὶ μὴν τοῦτο ἐμπείρου. ἀλλὰ προσῆκεν ὁ τῶν ζώων τύχη. τύχης δὲ προσποιεῖτο, πλουμένης τῆς ὄρνιθος, καὶ οὐκ ἐν αὐτῷ μὴ ὑσης.

863 ΗΠ. Οὐδὲ ηὔξατο.

865 ΑΜΑΡ. Ἀπέτυχεν. ΜΕ. Ἐφθόνησεν.

870 ΕΞ. Ἀπλευσίν τοῦ Τεύκρου. τῷ γὰρ αὐτοῦ τόξῳ ἐχρῆτο.

875 ΔΙ. Συστρεφομένην, στοιχηδῶς ἱπταμένην.

879 ΣΥΝ. Συνεκρότησε δὲ τὰ πτερά. ΛΙ. Διεχωρίσθησαν.

Ὠκὺς

Ὠκὺς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
Κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε θάμβησάν τε.
Ἂν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκεας δέκα πάντας ἄειρε·
Τεῦκρος δ' ἡμιπέλεκκα φέρεν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Αὐτὰρ Πηλείδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,
Κὰδ δὲ λέβητ' ἄπυρον βοὸς ἄξιον, ἀνθεμόεντα,
Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων· καὶ ῥ' ἥμονες ἄνδρες ἀνέσταν·
Ἂν μὲν ἄρ' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
Ἂν δ' ἄρα Μηριόνης θεράπων ἐῢς Ἰδομενῆος.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
“ Ἀτρείδη, ἴδμεν γὰρ ὅσον προβέβηκας ἁπάντων,
“ Ἠδ' ὅσον δυνάμει τε καὶ ἥμασιν ἔπλευ ἄριστος·
“ Ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
“ Ἔρχευ, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνῃ ἥρωϊ πόρωμεν,
“ Εἰ σύ γε σῷ θυμῷ ἐθέλοις· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Δῶκε δὲ Μηριόνῃ δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Ταλθυβίῳ κήρυκι δίδου περικαλλὲς ἄεθλον.

880 ΠΤΑ. Ἐπτάσθη.
885 ΑΝ. Ἤτοι οὐκ εἰς πῦρ χρήσιμον, ἀλλ' ἀναθηματικὸν, ἢ ἀνθεμώδη.
886 ΗΜΟ. Ἀκοντισταί.
890 ΠΡΟ. Ὑπερβέβηκας, προελήλυθας.
891 ΗΜΑ. Ἀκοντίσμασιν. ἀπὸ τοῦ ἱέναι. ΕΠΛΕΥ. Ἐγένου.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Ω.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΖΕΥΣ κηδόμενος Ἕκτορος, Θέτιν πρὸς Ἀχιλλέα πέμπει, ὅπως ἀποδῷ τοῦ Ἥρωος τὸ σῶμα. Ἶριν δὲ πρὸς Πρίαμον, ὅπως λύτρα κομίσας Ἀχιλλεῖ, τὸν νεκρὸν τοῦ παιδὸς ἀπολάβοι. ὁ δὲ, προπεμφθεὶς ὑπὸ Ἑρμοῦ, κοιμίσαντος τοὺς Ἑλληνικοὺς φύλακας, παραγίνεται πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, καὶ ἱκετεύσας αὐτὸν ἀπολαμβάνει τὸν υἱόν· καὶ ἀνακομίσας εἰς τὴν πόλιν, θάπτει, καὶ ἐπ' αὐτῷ δεῖπνον ἄγει.

Ἕκτορος λύτρα.

Ω, Πρίαμος νέκυν υἷα λαβὼν, γέρα δῶκεν Ἀχιλλεῖ.

ΛΥΤΟ δ' ἀγών· λαοὶ δὲ θοὰς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
Ἐσκίδναντ' ἰέναι· τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο
Ὕπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Κλαῖε, φίλου ἑτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος
Ἥρει πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐστρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
Πατρόκλου ποθέων ἀδροτῆτά τε καὶ μένος ἠΰ·
Ἠδ' ὁπόσα τολύπευσε σὺν αὐτῷ, καὶ πάθεν ἄλγεα,
Ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
Τῶν μιμνησκόμενος, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβεν,
Ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ὕπτιος, ἄλλοτε δὲ πρηνής· τότε δ' ὀρθὸς ἀναστὰς

1 ΑΓ. Νεῶν, τὸ ἄθροισμα τῶν θεατῶν.
2 ΔΟΡ. Ἐπεμελοῦντο τροφῆς καὶ ὕπνου.
8 ΠΕΙ. Διαπερῶν.
11 ΤΟ. Ὅτι δέ.

Δινεύεσκ'

Δινεύεσκ' ἀλύων παρὰ θῖν' ἁλός· οὐδέ μιν ἠὼς
Φαινομένη λήθεσκεν ὑπεὶρ ἅλα τ' ἠιόνας τε·
Ἀλλ' ὅγ' ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους,
Ἕκτορα δ' ἕλκεσθαι δησάσκετο δίφρου ὄπισθεν·
Τρὶς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μενοιτιάδαο θανόντος,
Αὖτις ἐνὶ κλισίῃ παυέσκετο· τὸνδὲ δ' ἔασκεν
Ἐν κόνι ἐκτανύσας προπρηνέα· τοῖο δ' Ἀπόλλων
Πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχε χροΐ, φῶτ' ἐλεαίρων
Καὶ τεθνειότα περ· περὶ δ' αἰγίδι πάντα κάλυπτε
Χρυσείῃ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυστάζων.
Ὣς ὁ μὲν Ἕκτορα δῖον ἀείκιζεν μενεαίνων·
Τὸν δ' ἐλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
Κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον ἐΰσκοπον Ἀργειφόντην.
Ἔνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἑήνδανεν, οὐδέ ποθ' Ἥρῃ,
Οὐδὲ Ποσειδάων', οὐδὲ γλαυκώπιδι κούρῃ·
Ἀλλ' ἔχον, ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρή,
Καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς, Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτης,
Ὃς νείκεσσε θεὰς ὅτε οἱ μέσσαυλον ἵκοντο,
Τὴν δ' ᾔνησ' ἥ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἠὼς,
Καὶ τότ' ἄρ' ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·

12 ΔΙΝ. Ἀνεστρέφετο. ΑΛΥ. Καταστένων, ἀλώμενος, καὶ λύσιν μὴ εὑρίσκων τῶν κακῶν.

22 ΜΕ. Μηνιῶν, ὀργιζόμενος.

24 ΚΛΕ. Ζεὺς ἐρασθεὶς Μαίας τῆς Ἀτλαντίδος, λαθὼν Ἥραν ἐμίγη. ἡ δὲ ἔγκυος γενομένη, ἐν Κυλλήνῃ τῆς Ἀρκαδίας, Ἑρμῆν ἐγέννησεν. ὅς τις ἐπιθυμίαν ἔχε τοῦ κλέπτειν· ὅτι καὶ Ζεὺς κλέψας τὴν Ἥραν, ἐμίγη Μαίᾳ. καὶ δήποτε τῆς μητρὸς μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς λουομένης, λαθὼν ὑφείλετο τὰς ἐσθῆτας· γυμναὶ δὲ ἐκεῖναι, ἠπόρουν τί πράξωσι. γέλωτα δὲ διὰ τοῦτο Ἑρμῆς κινήσας, ἀπέδωκε αὐταῖς τὰς ἐσθῆτας. ἔκλεψε δὲ καὶ τὰς Ἀπόλλωνος βοῦς. ἡ ἱστορία παρ' Ἐρατοσθένει.

29 ΝΕΙ. Νωῦ, ἤκεμεν. ΜΕΣ. Ἔπαυλιν.

30 ΗΝΗ. Ἐπῄνεσε. ΜΑ. Τὴν πρὸς συνουσίαν καταφέρειαν.

« Σχέτλιοί ἐστὲ, θεοὶ, δηλήμονες· οὔ νύ ποθ' ὑμῖν
« Ἕκτωρ μηρί' ἔκηε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
« Τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε, νέκυν περ ἐόντα, σαῶσαι,
« Ἦ, τ' ἀλόχῳ ἰδέειν, καὶ μητέρι, καὶ τέκεϊ ᾧ,
« Καὶ πατέρι Πριάμῳ, λαοῖσί τε, τοί κέ μιν ὦκα
« Ἐν πυρὶ κήαιεν καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειαν·
« Ἀλλ' ὀλοῷ Ἀχιλῆϊ, θεοὶ, βούλεσθ' ἐπαρήγειν,
« Ὧ, οὔτ' ἂρ φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι, οὔτε νόημα
« Γναμπτὸν ἐνὶ στήθεσσι· λέων δ' ὣς ἄγρια οἶδεν,
« Ὅς' ἐπεὶ ἂρ μεγάλῃ τε βίῃ καὶ ἀγήνορι θυμῷ
« Εἴξας, εἶσ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβῃσιν·
« Ὣς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδὼς
« Γίνεται, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησι.
« Μέλλει γάρ που τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι,
« Ἠὲ κασίγνητον ὁμογάστριον, ἠὲ καὶ υἱόν·
« Ἀλλ' ἤτοι κλαύσας καὶ ὀδυρόμενος μεθέηκε·
« Τλητὸν γὰρ μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.
« Αὐτὰρ ὅγ' Ἕκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
« Ἵππων ἐξάπτων, περὶ σῆμ' ἑτάροιο φίλοιο
« Ἕλκει· οὐ μήν οἱ τό γε κάλλιον, οὐδέ τ' ἄμεινον,
« Μή, ἀγαθῷ περ ἐόντι, νεμεσσηθῶμέν οἱ ἡμεῖς·
« Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.
Τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη·
« Εἴη κεν καὶ τοῦτο τεὸν ἔπος, Ἀργυρότοξε,
« Εἰ δὴ ὁμὴν Ἀχιλῆϊ καὶ Ἕκτορι θήσετε τιμήν.

33 ΔΗ. Βλαπτικοί.
40 ΕΝΑΙ. Καθήκουσαι, δίκαιαι.
41 ΓΝΑΜΠ. Εὔκαμπτον, εὔπειστον.
45 ΣΙ. Βλάπτει.
46 ΟΛΕΣ. Ἀντὶ τοῦ ὀλωλέναι. ἀόριστον ἀντὶ ὑπερσυντελικοῦ.
47 ΗΕ. Φαίνεται Ὅμηρος προτιμῶν τὴν μητρὸς ἀδελφότητα.
48 ΜΕ. Ἀπέλιπε.
54 ΚΩ. Ἀντὶ τοῦ ἀναίσθητον σῶμα ὑβρίζει.
57 ΟΜΗΝ. Ὁμοίαν.

« Ἕκτωρ

“ Ἕκτωρ μὲν θνητός τε, γυναῖκά τε θήσατο μαζόν·
“ Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεᾶς γόνος, ἣν ἐγὼ αὐτὴ
“ Θρέψά τε καὶ ἀτίτηλα, καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν
“ Πηλεῖ, ὃς περὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισι·
“ Πάντες δ' ἀντιάασθε, θεοί, γάμου, ἐν δὲ σὺ τοῖσι
“ Δαίνυ', ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἕταρ', αἰὲν ἄπιστε.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
“ Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμαινε θεοῖσιν.
“ Οὐ μὲν γὰρ τιμή γε μί' ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ Ἕκτωρ
“ Φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν οἳ ἐν Ἰλίῳ εἰσίν·
“ Ὣς γὰρ ἔμοιγ', ἐπεὶ οὔτι φίλων ἡμάρτανε δώρων·
“ Οὐ γάρ μοι ποτὲ βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης,
“ Λοιβῆς τε, κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
“ Ἀλλ' ἤτοι κλέψαι μὲν ἐάσσομεν, οὐδέ πη ἐστὶ
“ Λάθρῃ Ἀχιλλῆος, θρασὺν Ἕκτορα· ἦ γάρ οἱ αἰεὶ
“ Μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἦμαρ.
“ Ἀλλ' εἴτις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἆσσον ἐμεῖο,
“ Ὄφρα τί οἱ εἴπω πυκινὸν ἔπος, ὥς κεν Ἀχιλλεὺς
“ Δώρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ, ἀπό θ' Ἕκτορα λύσῃ.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα.
Μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης
Ἔνθορε μείλανι πόντῳ, ἐπεστονάχησε δὲ λίμνη.
Ἡ δὲ, μολυβδαίνῃ ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ὄρουσεν,

60 ΑΤΙ. Νήπιον ὄντα ἔθρεψα.
65 ΑΠΟΣ. Ὀργίζου.
68 ΕΠΕΙ. Ἐπεὶ οὐχ ἁμαρτάνων ἐγιγνώσκετο παρὰ τοῖς θεοῖς.
71 ΕΑ. Κλέψαι συγχωρήσωμεν.
73 ΠΑ. Ἔξωθεν ἡ μήτηρ παραμένη φυλάττουσα.
75 ΠΥ. Ὅπ συμφέρει αὐτοῦ δοῦναι· ἵνα μὴ κλαίῃ.
79 ΜΕΙ. Μίλανι· τοῦ καὶ ἔτι νῦν καλουμένῳ μέλανι πόντῳ. ἔστι δὲ τὸ σχῆμα παρένθεσις.
80 ΜΟ. Μολυβδίνη, ὁρμιᾷ. μόλυβδος δὲ ἐπίκειται τοῦ ἀγκίστρου εἰς τὸ καθέλκειν αὐτὸ τῷ βάρει κάτω.

Ἥτε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβαυῖα,
Ἔρχεται ὠμηστῇσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα·
Εὗρε δ' ἐνὶ σπῆϊ γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι
Εἵαθ' ὁμηγερέες ἅλιαι θεαί· ἡ δ' ἐνὶ μέσσης
Κλαῖε μόρον οὗ παιδὸς ἀμύμονος, ὅς οἱ ἔμελλε
Φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις·
"Ὄρσο, Θέτι, καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
"Τίπτε με κεῖνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ
"Μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ·
"Εἶμι μέν· οὐδ' ἅλιον ἔπος ἔσσεται, ὅ, ττι κεν εἴποι.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, κάλυμμ' ἕλε δῖα θεάων
Κυάνεον, τοῦ δ' οὔτι μελάντερον ἔπλετο ἔσθος·
Βῆ δ' ἰέναι, πρόσθεν δὲ ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
Ἡγεῖτ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης.
Ἀκτὴν δ' εἰσαναβᾶσαι, ἐς οὐρανὸν ἀϊχθήτην·
Εὗρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
Εἵαθ' ὁμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες·
Ἡ δ' ἄρα πὰρ Διῒ πατρὶ καθέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνη.
Ἥρη δὲ χρύσεον καλὸν δέπας ἐν χερὶ θῆκε,
Καί ῥ' εὔφρην' ἐπέεσσι· Θέτις δ' ὤρεξε πιοῦσα.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
"Ἤλυθες Οὔλυμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ,
"Πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν· οἶδα καὶ αὐτός·

81 ΒΟ. Οἱ μὲν κυρίως, οἱ δὲ τὴν τρίχα. ἄμεινον δὲ νοεῖν κεράτιόν τι προσκεῖσθαι τῷ ἀγκίστρῳ, ἵνα μὴ οἱ ἰχθύες ἀποδιδράσκωσι τὴν ὁρμιάν.

91 ΑΚΡΙ. Ἀδιαχώριστα, ἢ πολλά.

96 ΛΙ. Ἀντὶ τοῦ διίστατο.

102 ΩΡΕΞ. Ἐνεχείρησεν.

105 ΑΛΑ. Ἀνεπίληστον, χαλεπόν.

" Ἀλλὰ

« Ἀλλὰ καὶ ὣς ἐρέω τοῦ σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα.
« Ἐννῆμαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
« Ἕκτορος ἀμφὶ νέκυ, καὶ Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθῳ·
« Κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον ἐΰσκοπον Ἀργειφόντην·
« Αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆϊ προτιάπτω,
« Αἰδῶ καὶ φιλότητα τεὴν μετόπισθε φυλάσσων.
« Αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ, καὶ υἱεῖ σῷ ἐπίτειλον·
« Σκύζεσθαί οἱ εἰπὲ θεοὺς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
« Ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν
« Ἕκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλυσεν·
« Αἴκέν πως ἐμέ τε δείσῃ, ἀπό θ' Ἕκτορα λύσῃ.
« Αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἶριν ἐφήσω,
« Λύσασθαι φίλον υἱὸν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
« Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν τά κε θυμὸν ἰήνῃ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.
Ἷξεν δ' ἐς κλισίην οὗ υἱέος, ἐν δ' ἄρα τόν γε
Εὗρ' ἁδινὰ στενάχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Ἐσσυμένως ἐπένοντο, καὶ ἐντύνοντ' ἄριστον·
Τοῖσι δ' ὄϊς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἱέρευτο.
Ἡ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
« Τέκνον ἐμὸν, τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
« Σὴν ἔδεαι κραδίην, μεμνημένος οὐδέ τι σίτου,
« Οὔτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότητι

124 ΕΝ. Παρεσκευάζοντο, εὐτρεπίζοντο. ἄριστον δὲ λέγει νῦν τὸ πρωϊνὸν, ὃ ἡμεῖς λέγομεν ἀκράτισμα· ὥσπερ αὖ πάλιν τὸ παρ' ἡμῖν ἄριστον, ὁ Ποιητής φησι δεῖπνον, μεθ' ὃ δεῖ πονεῖν· τὸ δὲ δεῖπνον, δόρπον.

125 ΛΑ. Δασὺς, τετριχωμένος, σημαίνει δὲ καὶ τὸ συνετός. ΙΕ. Ἱερεύετο, ἐσφάζετο.

129 ΕΔΕ. Ἀναλώσεις, φαγῇς.

« Μίσγεσθ'·

" Μίσγεσθ'· οὐ γάρ μοι δηρὸν βέῃ, ἀλλά τοι ἤδη
" Ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
" Ἀλλ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι·
" Σκύζεσθαί σοι φησὶ θεοὺς, ἓ δ' ἔξοχα πάντων
" Ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν
" Ἕκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλυσας.
" Ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
" Τῇδ' εἴη ὃς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
" Εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει.
Ὣς οἵ γ' ἐν νηῶν ἀγύρει μήτηρ τε καὶ υἱὸς
Πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.
Ἶριν δὲ ὤτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱρήν·
" Βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα, λιποῦσ' ἕδος Οὐλύμποιο,
" Ἄγγειλον Πριάμῳ μεγαλήτορι, Ἴλιον εἴσω,
" Λύσασθαι φίλον υἱὸν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
" Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν τά κε θυμὸν ἰήνῃ,
" Οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
" Κῆρύξ τίς οἱ ἕποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
" Ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν ἐΰτροχον, ἠδὲ καὶ αὖτις
" Νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς·
" Μηδέ τι οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδέ τι τάρβος·
" Τοῖον γάρ οἱ πομπὸν ὀπάσσομεν Ἀργειφόντην,
" Ὃς ἄξει εἷος κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσσῃ.

137 ΝΕΚΡΟΙ. Ὑπὲρ τοῦ νεκροῦ δέξαι.
139 ΤΗ. Ἐνταῦθα ἔστω, ἐνθάδε ἡκέτω ὁ κομίζων τὰ λύτρα.
141 ΝΗ. Ὁμήγυρι τῷ, νεῶν ἐν ἀγῶνι. ὅ ἐστιν ἀθροίσματι.
147 ΙΗ. Διαχέῃ, ὅ ἐστι χαρῆναι ποιήσῃ τοῦ Ἀχιλλέως τὴν ψυχήν.
151 ΑΓΟΙ. Ἀπάγοι.
153 ΠΟΜ. Σωόδην, ὁδηγόν. ΟΠΑΣ. Παράσχωμεν.

" Αὐτὰρ

“ Αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγῃσιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος,
“ Οὔτ' αὐτὸς κτενέει, ἀπό τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
“ Οὔτε γὰρ ἔς' ἄφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων·
“ Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα·
Ἷξεν δ' ἐς Πριάμοιο· κίχεν δ' ἐνοπήν τε γόον τε.
Παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἔνδοθεν αὐλῆς,
Δάκρυσιν εἵματ' ἔφυρον· ὁ δ' ἐν μέσσοισι γεραιὸς
Ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος, ἀμφὶ δὲ πολλὴ
Κόπρος ἔην κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντος,
Τήν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἑῇσι.
Θυγατέρες δ' ἀνὰ δώματ' ἰδὲ νυοὶ ὠδύροντο,
Τῶν μιμνησκόμεναι οἳ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
Στῆ δὲ παρὰ Πρίαμον Διὸς ἄγγελος, ἠδὲ προσηύδα,
Τυτθὸν φθεγξαμένη· τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα·
“ Θάρσει, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσί, μηδέ τι τάρβει·
“ Οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἱκάνω,
“ Ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
“ Ὅς σευ, ἄνευθεν ἐών, μέγα κήδεται, ἠδ' ἐλεαίρει.
“ Λύσασθαί σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος Ἕκτορα δῖον,
“ Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν τά κε θυμὸν ἰήνῃ,
“ Οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
“ Κῆρυξ τίς τοι ἕποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι

157 ΑΣ. Ἄσκοπος τῇ γνώμῃ, καὶ ἀπρονόητος τοῦ μέλλοντος, ἐξ οὗ ἀνόητος. ΑΛΙ. Ἁμαρτωλός.

158 ΕΝ. Ἐπιμελῶς. ΙΚΕ. Ἱκέτου. ΠΕ. Φείσεται, ἀπὸ μέσου παρακειμένου.

162 ΕΦΥ. Ἔδευον, ἔσειχον.

163 ΕΝ. Οὕτως φησὶν αὐτὸν κεκαλύφθαι τῇ χλανίδι ἐν τετυπωμένοις ἱματίοις ὅλον τὸ σῶμα, ὥστε μόνον τὸν τῶν μελῶν τύπον φαίνεσθαι.

164 ΚΟ. Κοινῶς μὲν τὰ κόπρια. νῦν δὲ ἡ κόνις.

165 ΚΑ. Κατεχίασε, κατεπάσατο.

168 ΚΕ. Ἔκειντο.

Ἡμιόνους

" Ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν ἐΰτροχον, ἠδὲ καὶ αὖτις
" Νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
" Μηδέ τι τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδέ τι τάρβος·
" Τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἕψεται Ἀργειφόντης,
" Ὅς σ' ἄξει εἵως κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσσῃ.
" Αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγῃσιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος,
" Οὔτ' αὐτὸς κτενέει, ἀπό τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
" Οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων·
" Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις.
Αὐτὰρ ὅγ' υἷας ἄμαξαν ἐΰτροχον ἡμιονείην
Ὁπλίσαι ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς·
Αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηώεντα,
Κέδρινον, ὑψόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει,
Ἐς δ' ἄλοχον Ἑκάβην ἐκαλέσσατο, φώνησέν τε·
" Δαιμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθε,
" Λύσασθαι φίλον υἱὸν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
" Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν τά κε θυμὸν ἰήνῃ.
" Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, τί τοι φρεσὶν εἴδεται εἶναι;
" Αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἀνώγει,
" Κεῖσ' ἰέναι, ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
Ὣς φάτο· κώκυσεν δὲ γυνὴ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·

185 ΕΡΥΞ. Ἐρύξει, κωλύσει.
189 ΗΜΙ. Πρὸς ἡμιόνων ζεῦξιν ἐπιτηδείαν.
190 ΟΠΛΙ. Κατασκευάσαι, ἑτοιμάσαι. ΠΕΙ. Τὸ ἐπικείμενον τῇ ἁμάξῃ πλινθίον, ἐφ' οὗ φέρουσι τὰ φορτία. ὃ καὶ ὑπερτερίαν καλοῦσιν.
191 ΚΗ. Τεθυμιαμένον, εὐώδη.
192 ΚΕ. Ἐκ κεδρίνων ξύλων ἔχουσα τὴν ὀροφὴν ὑψηλήν. ΓΛΗΝ. Πολλῆς θέας ἄξια, κόσμια, ἢ χρήματα, κατὰ Ἠλείους. οἱ δὲ ἀξιοθέατα. γλήνη δὲ παρὰ τὸ γλαμυρὸν ἤτοι δίυγρον. ὅθεν Ἀρχίδημος ὁ Γλάμων. καὶ παροιμία· Ἐν τυφλῶν πόλει Γλάμυρος βασιλεύει. ἢ ἀπὸ μέρους εἴρηκε· γλήνας γὰρ κυρίως τὰ ἀκροκόσμια λέγουσι.
194 ΔΙΟ. Παρὰ τοῦ Διός.
198 ΑΙ. Λίαν, πάνυ.

Ὦ, μοι,

« Ὤ μοι, πῇ δή τοι φρένες οἴχονθ᾽ ἧς τὸ πάρος περ
« Ἔκλε᾽ ἐπ᾽ ἀνθρώπους ξείνους, ἠδ᾽ οἶσιν ἀνάσσεις;
« Πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
« Ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμοὺς ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
« Υἱέας ἐξενάριξε; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ·
« Εἰ γάρ σ᾽ αἱρήσει καὶ ἐσόψεται ὀφθαλμοῖσιν
« Ὠμηστὴς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὅδε, οὔ σ᾽ ἐλεήσει,
« Οὐδέ τι σ᾽ αἰδέσεται· νῦν δὲ κλαίωμεν ἄνευθεν
« Ἥμενοι ἐν μεγάρῳ· τῷ δ᾽ ὥς ποθι μοῖρα κραταιὴ
« Γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτὴ,
« Ἀργίποδας κύνας ἆσαι, ἑῶν ἀπάνευθε τοκήων,
« Ἀνδρὶ παρὰ κρατερῷ, τοῦ ἐγὼ μέσον ἧπαρ ἔχοιμι
« Ἐσθέμεναι προσφῦσα· τότ᾽ ἄντιτα ἔργα γένοιτο
« Παιδὸς ἐμοῦ· ἐπεὶ οὔ ἑ κακιζόμενόν γε κατέκτα,
« Ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωϊάδων βαθυκόλπων
« Ἑσταότ᾽, οὔτε φόβου μεμνημένον, οὔτ᾽ ἀλεωρῆς.
Τὴν δ᾽ αὖτε προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδής·
« Μή μ᾽ ἐθέλοντ᾽ ἰέναι κατερύκανε, μηδέ μοι αὐτὴ
« Ὄρνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλευ, οὐδέ με πείσεις.
« Εἰ μὲν γάρ τίς μ᾽ ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν,
« Ἢ οἳ μάντιές εἰσι, θυοσκόοι, ἢ ἱερῆες,
« Ψεῦδός κεν φαῖμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον.
« Νῦν δ᾽, αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ, καὶ ἐσέδρακον ἄντην,

202 ΕΚΛΕ. Ἐνδόξως ἐφημίζου.

205 ΣΙ. Ἰσχυρὰ ψυχὴ, ἐξ οὗ ἀπλωὴς καὶ σκληρά.

206 ΑΙ. Λήψεται.

207 ΩΜΗ. Ὠμὸς τὸν τρόπον. οἷα τὰ ὠμοφάγα θηρία.

211 ΑΡ. Ταχύποδας.

213 ΠΡΟΣ. Προσπλεῦσα. ΑΝ. Ἀντίπαρ μόρφα, ἐν μέρει τινὶ τιμωρίαν λαμβάνοντα.

214 ΟΥ. Οὐ δειλιῶντα αὐτόν.

219 ΟΡ. Κακὸς οἰωνὸς, καὶ μάντις.

221 ΘΥΟ. Οἱ τὰς θυσίας ἐπιτελοῦντες, καὶ δι᾽ αὐτῶν μαντευόμενοι. ἢ οἱ λιβανομάντεις. ΙΕ. Θῦται.

222 ΝΟΣ. Ἀποτρεποίμεθα.

« Εἶμι, καὶ οὐχ ἅλιον ἔπος ἔσσεται· εἰ δέ μοι αἶσα
« Τεθνάμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
« Βούλομαι· αὐτίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεὺς,
« Ἀγκὰς ἑλόντ' ἐμὸν υἱὸν, ἐπὴν γόου ἐξ ἔρον εἵην.
Ἦ, καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέῳγεν·
Ἔνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
Τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.
Χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα·
Ἐκ δὲ δύ' αἴθωνας τρίποδας, πίσυρας δὲ λέβητας,
Ἐκ δὲ δέπας περικαλλὲς, ὅ οἱ Θρῆκες πόρον ἄνδρες
Ἐξεσίην ἐλθόντι, μέγα κτέρας· οὐδέ νυ τοῦ περ
Φείσατ' ἐνὶ μεγάροις ὁ γέρων· περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
Λύσασθαι φίλον υἱόν· ὁ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας
Αἰθούσης ἀπέεργεν, ἔπεσσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων·
« Ἔῤῥετε, λωβητῆρες, ἐλεγχέες· οὔ νυ καὶ ὑμῖν
« Οἴκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσοντες;
« Ἢ οὔνεσθ', ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκε,
« Παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὔμμες·
« Ῥηΐτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε,
« Κείνου τεθνειῶτος, ἐναιρέμεν· αὐτὰρ ἔγωγε,
« Πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν κεραϊζομένην τε
« Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίην δόμον Ἄϊδος εἴσω.

227 ΕΞ. Τὴν ἐπιθυμίαν πληρώσαιμι.
228 ΦΩ. Κιβωτίων. ΕΠΙ. Πώματα. ΑΝΕ. Ἤνοιξεν, ἀνέῳγεν.
230 ΑΠΛΟ. Ἁπλᾶς.
232 ΤΑ. Νῶν, χρυσοῦ.
235 ΕΞΕ. Κατὰ δημοσίας ἐξόδον πρεσβείας.
238 ΑΙΣ. Χαλεποῖς.
239 ΕΡ. Φθείρεσθε. ΛΩ. Ὑβρισταί. ΕΛΕΓ. Ἐπονείδιστοι.
240 ΚΗ. Πενθήσοντες.
241 ΟΥ. Ἢ ἐφήδεσθέ μοι, καὶ ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς εὐφραίνεσθε; ἀπὸ τοῦ ὄνασθαι. ἢ ἐκφαυλίζετε καὶ μικρὸν ἡγεῖσθε;
245 ΚΕ. Πορθουμένην.

Ἦ, καὶ

Ἦ, καὶ σκηπανίῳ δίεπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔξω,
Σπερχομένοιο γέροντος· ὁ δ' υἱάσιν οἷσιν ὁμόκλα,
Νεικείων, Ἕλενόν τε, Πάριν τ', Ἀγάθωνά τε δῖον,
Πάμμονά τ', Ἀντίφονόν τε, βοὴν ἀγαθόν τε Πολίτην,
Δηΐφοβόν τε, καὶ Ἱππόθοον, καὶ δῖον Ἀγαυόν·
Ἐννέα τοῖς ὁ γεραιὸς ὁμοκλήσας ἐκέλευε·
« Σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, κατηφόνες· αἴθ' ἅμα πάντες
« Ἕκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ θοῇς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι.
« Ὤ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
« Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔτινα φημὶ λελεῖφθαι·
« Μήστορά τ' ἀντίθεον, καὶ Τρωΐλον ἱππιοχάρμην,
« Ἕκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ἐῴκει
« Ἀνδρός γε θνητοῦ πάϊς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο·
« Τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἄρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται,
« Ψεῦσταί τ', ὀρχησταί τε, χοροιτυπίῃσιν ἄριστοι;
« Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες.
« Οὐκ ἂν δή μοι ἄμαξαν ἐφοπλίσσαιτε τάχιστα,
« Ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο;
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν,
Ἐκ μὲν ἄμαξαν ἄειραν ἐΰτροχον ἡμιονείην,
Καλὴν πρωτοπαγῆ, πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς,
Κὰδ δ' ἀπὸ πασσαλόφιν ζυγὸν ᾕρεον ἡμιόνειον,

247 ΔΙ. Διώκει, ἢ διεξῄει.
248 ΣΠΕΡ. Ἐπειγομένου. ΟΜΟ. Διεκελεύετο κατ' ὀνείδους.
250 ΠΟ. Ξυοῦ, ὄνομα κύριον.
251 ΔΗΙ. Ἀλεξάνδρου τοξευθέντος ὑπὸ Φιλοκτήτου, Πρίαμος τὸν Ἑλένης γάμον ἔπαθλον ἔθηκε τῷ ἀριστεύσαντι κατὰ τὴν μάχην. Δηΐφοβος δὲ γενναίως ἀγωνισάμενος ἔγημεν αὐτήν. ἡ ἱστορία παρὰ Λυκόφρονι.
253 ΚΑ. Ἄξιοι καταπεφονεῦσθαι.
254 ΠΕ. Ἀναιρεῖσθαι.
255 ΠΑ. Παντελῶς δυστυχής.
257 ΙΠ. Ἤτοι ἀφ' ἵππων μαχόμενον, ἢ ἵπποις χαίροντα.
261 ΧΟ. Εἰς χορούς ἐπιτήδειοι.
262 ΕΠΙ. Τὰ τῶν πολιτῶν ἁρπάζοντες, καὶ οὐ τὰ τῶν πολεμίων.
267 ΠΡΩ. Πρώτως παγεῖσαν, ὅ ἐστιν ἐξόχως. πρῶτον πεπηγυῖαν, ὅ ἐστι καινήν. ἔστι γὰρ τὸ μὲν τάξεως, τὸ δὲ ποιότητος.

Πύξινον, ὀμφαλόεν τ', εὖ οἰήκεσσιν ἀρηρός·
Ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἅμα ζυγῷ ἐννεάπηχυ,
Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκαν ἐϋξέστῳ ἐπὶ ῥυμῷ,
Πέζῃ ἐπὶ πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρίκον ἕστορι βάλλον·
Τρὶς δ' ἑκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὀμφαλόν· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἑξείης κατέδησαν, ὑπὸ γλωχῖνα δ' ἔγναμψαν·
Ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες ἐϋξέστου ἐπ' ἀπήνης,
Νήεον Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
Ζεῦξαν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας, ἐντεσιεργοὺς,
Τούς ῥά ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.
Ἵππους δὲ Πριάμῳ ὕπαγον ζυγὸν, οὓς ὁ γεραιὸς
Αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν ἐϋξέστῳ ἐπὶ φάτνῃ·
Τὼ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι
Κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες.
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθ' Ἑκάβη τετιηότι θυμῷ,
Οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφι,
Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην·
Στῆ δ' ἵππων προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
« Τῆ, σπεῖσον Διῒ πατρὶ, καὶ εὔχεο οἴκαδ' ἱκέσθαι
« Ἂψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν· ἐπεὶ ἄρ σέ γε θυμὸς
« Ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθελούσης.
« Ἀλλ' εὔχου σύγ' ἔπειτα κελαινεφέϊ Κρονίωνι
« Ἰδαίῳ, ὅς τε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὁρᾶται·

269 ΟΜ. Νεῶ, κεκοσμημένον.

272 ΕΠΙ. Ἀντὶ τοῦ, πρὸς δὲ ὀχήσει τοῦ ἕστορος ἔβαλλον. ΕΣΤΟ. Τῷ ἀνειμένῳ πασσάλῳ κατὰ τοῦ ῥυμοῦ τοῦ ζυγοῦ. τινὲς δὲ γράφουσιν ἕκτορι, οἷον ἐχέτορι.

273 ΟΜ. Ἐπὶ τὸ μέσον τοῦ ζυγοῦ.

274 ΓΛΩ. Τὴν γωνίαν. λέγει δὲ τὸ τέλος τοῦ ἱμάντος. ΕΓ. Ἔδησαν, καθῆψαν.

275 ΑΠ. Ἐπὶ τῆς ἁμάξης.

277 ΕΝ. Τοὺς ὑποζυγίους, μὴ ψιλῶς νωτοφόρους, ἀλλὰ τήν τε ἅμαξαν καὶ τὴν πείρινθον ἕλκοντας. ἅπερ καὶ ἔντεα φησί.

278 ΜΥ. Ἔθνος βάρβαρον.

279 ΥΠΑ. Ὑπὸ τὸν ζυγὸν ἦγον.

283 ΑΓ. Νεῶ, μετ' ὀλίγον.

287 ΤΗ. Δέξαι, λάβε.

« Αἴτει

« Αἴτει δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅστε οἱ αὐτῷ
« Φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὖ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
« Δεξιόν· ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
« Τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴῃς Δαναῶν ταχυπώλων.
« Εἰ δέ τοι οὐ δώσει ἑὸν ἄγγελον εὐρύοπα Ζεύς,
« Οὐκ ἂν ἔγωγέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην
« Νῆας ἐπ' Ἀργείων ἰέναι, μάλα περ μεμαῶτα.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πρίαμος θεοειδής·
« Ὦ γύναι, οὐ μέν τοι τόδ' ἐφιεμένῃ ἀπιθήσω·
« Ἐσθλὸν γὰρ Διῒ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἴκ' ἐλεήσῃ.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὤτρυν' ὁ γεραιὸς
Χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦαι ἀκήρατον· ἡ δὲ παρέστη
Χέρνιβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα.
Νιψάμενος δὲ, κύπελλον ἐδέξατο ἧς ἀλόχοιο·
Εὔχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἕρκεϊ, λεῖβε δὲ οἶνον,
Οὐρανὸν εἰσανιδών· καὶ φωνήσας ἔπος ηὔδα·
« Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
« Δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἐλθεῖν, ἠδ' ἐλεεινόν·
« Πέμψον δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅστε σοι αὐτῷ
« Φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὖ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
« Δεξιόν· ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
« Τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπώλων.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητιέτα Ζεύς·

292 ΟΙ. Ὄρνιν.
293 ΕΥ. Ὃς ἰσχυρότατός ἐστι τῶν λοιπῶν ὀρνίθων.
296 ΕΟΝ. Ἀγαθὸν, ἴδιον.
300 ΕΦΙ. Ἐντελλομένῃ, ὑποτιθεμένῃ.
302 ΤΑ. Προστάτιν.
303 ΑΚΗ. Ἀδιάφθορον.
304 ΧΕΡ. Νιπτῆρα, τὸ ἀγγεῖον τὸ ὑποδεχόμενον τὸ ταῖς χερσὶν ἐπιβαλλόμενον ὕδωρ, ὃ καὶ λεβήτιά φησι. ΠΡΟ. Τὸν παρ' ἡμῖν καλούμενον ξέστην.
306 ΕΡ. Νεῶ, περιβολαίῳ, περιφράγματι.
309 ΕΛΕ. Ἐλέου ἄξιον.

Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἧκε τελειότατον πετεηνῶν,
Μόρφνον, θηρητῆρ', ὃν καὶ Περκνὸν καλέουσιν.
Ὅσση δ' ὑψορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται
Ἀνέρος ἀφνειοῖο ἐϋκληῒς, ἀραρυῖα·
Τόσσ' ἄρα τοῦ ἑκάτερθεν ἔσαν πτερά· εἴσατο δέ σφιν
Δεξιὸς ἀΐξας ὑπὲρ ἄστεος· οἱ δὲ ἰδόντες
Γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
Σπερχόμενος δ' ὁ γέρων ξεστοῦ ἐπεβήσετο δίφρου·
Ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
Πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἕλκον τετράκυκλον ἀπήνην,
Τὰς Ἰδαῖος ἔλαυνε δαΐφρων· αὐτὰρ ὄπισθεν
Ἵπποι, τοὺς ὁ γέρων ἐφέπων μάστιγι κέλευε
Καρπαλίμως κατὰ ἄστυ· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἕποντο,
Πόλλ' ὀλοφυρόμενοι, ὡσεὶ θάνατόνδε κιόντα.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
Οἱ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο,
Παῖδες καὶ γαμβροί· τὼ δ' οὐ λάθον εὐρύοπα Ζῆν,
Ἐς πεδίον προφανέντε· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα.
Αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ηὔδα·
« Ἑρμεία, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν
« Ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι, καί τ' ἔκλυες ᾧ κ' ἐθέλησθα,
« Βάσκ' ἴθι, καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν

315 ΤΕ. Νῦν, ἐπιτελεστικώτατον.

316 ΜΟΡ. Ἤτοι περὶ φόνους μεμορηκότα τὸν φόνιον, ἢ μέλανα, ἢ ἅρπαγα. οἱ δὲ ἀετοῦ εἶδος. ΠΕΡΚ. Τὸν αὐτὸν τῷ προειρημένῳ, μέλανα, ἀφ' οὗ καὶ τὸν μελαινόμενον καρπὸν περκάζειν λέγομεν.

317 ΥΨ. Ὑψηλοστέγου, ὑψηλοῦ.

318 ΕΥ. Εὖ ταῖς κλεισὶν ἡρμοσμένη, ἀσφαλής. διώκτη καὶ ὑφ' ἕν. ἵν' ᾖ εὔκλειστος.

319 ΕΙ. Ἐφάνη, ὥρμησε.

322 ΣΠΕΡ. Σπεύδων.

323 ΕΓΙ. Μεγαλοήχου.

324 ΤΕ. Τετράτροχον. ΑΠΗ. Ἅμαξαν.

326 ΕΦΕ. Ἐπακολουθῶν, ἐπιδιώκων.

335 ΕΤΑΙ. Ἑταίρῳ βοηθῆσαι.

Ὧς

" Ὣς ἄγαγ᾽, ὡς μήτ᾽ ἄρ τις ἴδῃ, μήτ᾽ ἄρ τε νοήσῃ
" Τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλείωνάδ᾽ ἱκέσθαι.
Ὣς ἔφατ᾽· οὐδ᾽ ἀπίθησε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Αὐτίκ᾽ ἔπειθ᾽ ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ᾽ ὑγρὴν,
Ἠδ᾽ ἐπ᾽ ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο·
Εἵλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ᾽ ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
Ὧν ἐθέλει, τοὺς δ᾽ αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
Τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης·
Αἶψα δ᾽ ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκανε·
Βῆ δ᾽ ἰέναι, κούρῳ αἰσυητῆρι ἐοικὼς,
Πρῶτον ὑπηνήτῃ, τοῦπερ χαριεστάτη ἥβη.
Οἱ δ᾽ ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα παρὲξ Ἴλοιο ἔλασαν,
Στῆσαν ἄρ᾽ ἡμιόνας τε καὶ ἵππους, ὄφρα πίοιεν
Ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλυθε γαῖαν·
Τὸν δ᾽ ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσατο κῆρυξ
Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο, φώνησέν τε·
" Φράζεο, Δαρδανίδη, φραδέος νόου ἔργα τέτυκται·
" Ἄνδρ᾽ ὁρόω, τάχα δ᾽ ἄμμε διαρραίσεσθαι ὀΐω.
" Ἀλλ᾽ ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ᾽ ἵππων· ἤ μιν ἔπειτα
" Γούνων ἁψάμενοι λιτανεύσομεν, αἴκ᾽ ἐλεήσῃ.
Ὣς φάτο· σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, δείδιε δ᾽ αἰνῶς·

342 ΑΠΕΙ. Μεγάλην, ἢ κυκλοτερῆ.
343 ΘΕΛ. Πρὸς ὃ θέλει, ἀμαυροῖ.
347 ΑΙ. Βασιλικῷ νέῳ. οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐντίμῳ, τηροῦντι τὰ αἴσια, ὅ ἐστι τὰ δίκαια.
348 ΠΡΩ. Ἀρχομένῳ γενειάζειν. ὑπῆναι (ἢ καλοῦν) αἱ περὶ τὰ χείλη τρίχες. ὁ μύσταξ ἄρτι φυόμενος. οἱ δὲ κοινῶς ἅπτοι τὸ γένειον. ΧΑ. Ὡραία ἀκμή.
349 ΣΗ. Παρήλασαν τὸν Ἴλου τόπον, ἢ τάφον.
352 ΑΓ. Ἐκ τοῦ συνέγγυς.
354 ΦΡΑ. Συνετοῦ νοῦ, καὶ ἄριστα βουλεύσασθαι δυναμένου, ὁ παρὼν καιρὸς δεῖται.
355 ΔΙ. Διαφθαρήσεσθαι.
358 ΣΥΝ. Τὸ ἑξῆς, συνεχύθη αὐτοῦ ὁ νοῦς.

Ὀρθαὶ

Ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι·
Στῆ δὲ ταφών· αὐτὸς δ' Ἐριούνιος ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Χεῖρα γέροντος ἑλὼν, ἐξείρετο καὶ προσέειπε·
« Πῆ, πάτερ, ὧδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
« Νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὕδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
« Οὐδὲ σύ γ' ἔδδεισας μένεα πνείοντας Ἀχαιοὺς,
« Οἵ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασιν;
« Τῶν εἴ τις σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
« Τοσσάδ' ὀνείατ' ἄγοντα, τίς ἂν δή τοι νόος εἴη;
« Οὔτ' αὐτὸς νέος ἐσσὶ, γέρων δέ τοι οὗτος ὀπηδεῖ,
« Ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ·
« Ἀλλ' ἐγὼ οὐδέν σε ῥέξω κακὸν, ἀλλά κεν ἄλλον
« Σεῦ ἀπαλεξήσαιμι· φίλῳ δέ σε πατρὶ εἴσκω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
« Οὕτω πη τάδε γ' ἐστὶ, φίλον τέκος, ὡς ἀγορεύεις·
« Ἀλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,
« Ὅς μοι τοιόνδ' ἧκεν ὁδοιπόρον ἀντιβολῆσαι,
« Αἴσιον, οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγητὸς,
« Πέπνυσαί τε νόον, μακάρων δ' ἐξ ἐσσὶ τοκήων.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
« Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
« Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
« Ἠέ πη ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ

359 ΟΡ. Ἀντὶ τοῦ ἔφριξαν.
360 ΤΑ. Ἐκπλαγείς. ΕΡΙ. Μεγαλωφελής.
362 ΙΘΥ. Ἐπ' εὐθείας ἐλαύνεις.
365 ΑΝΑΡ. Ἄδικοι, ἐχθροί.
369 ΑΠΑ. Ἀποκωλῦσαι, ἀποδιῶξαι. ΧΑ. Κακώσῃ, ἢ ἀδικήσῃ.
370 ΟΥ. Νῦν, οὐδαμῶς.
371 ΑΠΑ. Ἀποπέμψαιμι, βοηθήσαιμι.
375 ΟΔΟΙ. Συνοδόν.
376 ΑΙ. Δεξιὸν, δίκαιον. ΑΓΗ. Θαυμαστός.
377 ΠΕΠ. Συνετὸς εἶ, πεπαίδευσαι.

« Ἄνδρας

“ Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαποὺς, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνῃ;
“ Ἦ ἤδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἱρὴν
“ Δειδιότες; τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὤριστος ὄλωλε
“ Σὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι μάχης ἐπεδεύετ' Ἀχαιῶν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
“ Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε; τέων δ' ἔξ ἐσσι τοκήων,
“ Ὅς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἔνισπες;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
“ Πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιὲ, καὶ εἴρεαι Ἕκτορα δῖον·
“ Τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
“ Ὀφθαλμοῖσιν ὄπωπα, καὶ εὖτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας
“ Ἀργείους κτείνεσκε, δαΐζων ὀξέϊ χαλκῷ·
“ Ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς
“ Εἴα μάρνασθαι, κεχολωμένος Ἀτρείωνι.
“ Τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἤγαγε νηῦς εὐεργής·
“ Μυρμιδόνων δ' ἔξ εἰμι· πατὴρ δέ μοί ἐστι Πολύκτωρ·
“ Ἀφνειὸς μὲν ὅδ' ἐστὶ, γέρων δὲ δὴ ὡς σύ περ ὧδε·
“ Ἓξ δέ οἱ υἷες ἔασιν, ἐγὼ δέ τοι ἕβδομός εἰμι·
“ Τῶν μέτα παλλόμενος κλήρῳ λάχον ἐνθάδ' ἕπεσθαι·
“ Νῦν δ' ἦλθον πεδίονδ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ
“ Θήσονται περὶ ἄστυ μάχην ἑλίκωπες Ἀχαιοί.
“ Ἀσχαλόωσι γὰρ οἵγε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
“ Ἴσχειν ἐσσυμένους πολέμου βασιλῆες Ἀχαιῶν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·

387 ΤΕ. Τίνων;
388 ΟΙ. Μόρον. ΑΠΟΤ. Πολυπότμου, δυστυχοῦς.
390 ΠΕΙ. Πειράζεις με, ὦ γέρον.
391 ΚΥ. Ἐν ᾗ δοξάζονται οἱ ἄνδρες.
396 ΜΙΑ. Ἑταῖρον καὶ φίλον ἑαυτὸν βούλεται συστῆσαι Ἀχιλλεῖ ὁ Ἑρμῆς πρὸς πλείονα πίστιν. οἱ γὰρ τοιοῦτοι μιᾶς νεὼς ἐπιβαίνουσιν.
400 ΜΕ. Μετ' αὐτῶν κληρούμενος. πάλοι γὰρ, οἱ κλῆροι.
403 ΑΣ. Δυσανασχετοῦσι, λυποῦνται.
404 ΙΣ. Ἐπίσχειν.

“ Εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
“ Εἶς, ἄγε δή μοι πᾶσαν ἀληθείην κατάλεξον,
“ Ἢ ἔτι πὰρ νήεσσιν ἐμὸς πάϊς, ἦέ μιν ἤδη
“ Ἧσι κυσὶν μελεϊστὶ ταμὼν προὔθηκεν Ἀχιλλεύς;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
“ Ὦ γέρον, οὔπω τόνδε κύνες φάγον, οὐδ' οἰωνοί·
“ Ἀλλ' ἔτι κεῖνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηῒ
“ Αὔτως ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτη δέ οἱ ἠὼς
“ Κειμένῳ, οὐδέ τι οἱ χρὼς σήπεται, οὐδέ μιν εὐλαὶ
“ Ἔσθουσ', αἵ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν.
“ Ἦ μέν μιν περὶ σῆμα ἑοῦ ἑτάροιο φίλοιο
“ Ἕλκει ἀκηδέστως, ἠὼς ὅτε δῖα φανήῃ·
“ Οὐδέ μιν αἰσχύνει· θηοῖό κεν αὐτὸς ἐπελθὼν,
“ Οἷον ἐερσήεις κεῖται, περὶ δ' αἷμα νένιπται,
“ Οὐδέ ποθι μιαρός· σὺν δ' ἕλκεα πάντα μέμυκεν,
“ Ὅσσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ χαλκὸν ἔλασσαν.
“ Ὥς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ υἷος ἑῆος,
“ Καὶ νέκυός περ ἐόντος· ἐπεί σφι φίλος περὶ κῆρι.
Ὣς φάτο· γήθησεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
“ Ὦ τέκος, ἦ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδοῦναι
“ Ἀθανάτοις· ἐπεὶ οὔποτ' ἐμὸς πάϊς, εἴποτ' ἔην γε,
“ Λήθετ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι·

409 ΜΕ. Κατὰ μέλη.
413 ΑΥ. Ματαίως, ἀνεπιμελήτως ἐν τῇ σκηνῇ.
414 ΕΥ. Σκώληκες.
415 ΑΡΗ. Τοὺς ἐν πολέμῳ ἀνῃρημένους, ἢ ὑπὸ ξίφους. ἄρης γὰρ, ὁ σίδηρος.
417 ΑΚΗ. Ἀφροντίστως, οὐ κηδεμονικῶς, ἀλλ' ὑβριστικῶς.
418 ΑΙΣ. Αἰκίζει. ΘΕΙ. Θαυμάσειας ἄν.
419 ΕΕΡ. Κάθυγρος, νεαρός.
420 ΜΙΑ. Μεμιασμένος. ΜΕ. Συμμέμυκεν.
421 ΕΤΥ. Ἐκ χειρὸς ἐτρώθη.
425 ΕΝΑΙ. Καθήκοντα. ΔΙ. Δοῦναι.
426 ΕΙ. Ἕως περ ἦν.

" Τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴσῃ.
" Ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλεισον·
" Αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με, σύν γε θεοῖσιν,
" Ὄφρά κεν ἐς κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκωμαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
" Πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιὲ, νεωτέρου· οὐδέ με πείσεις,
" Ὅς με κέλῃ σέο δῶρα παρὲξ Ἀχιλῆα δέχεσθαι·
" Τὸν μὲν ἐγὼ δείδοικα καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι
" Συλεύειν, μή μοί τι κακὸν μετόπισθε γένηται.
" Σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καί κε κλυτὸν Ἄργος ἱκοίμην,
" Ἐνδυκέως ἐν νηῒ θοῇ, ἢ πεζὸς ὁμαρτέων·
" Οὐκ ἄν τίς τοι πομπὸν ὀνοσσάμενος μαχέσαιτο.
Ἦ, καὶ ἐπαΐξας Ἐριούνιος ἅρμα καὶ ἵππους,
Καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν·
Ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἠΰ.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἵκοντο,
Οἱ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες πονέοντο,
Τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχευε διάκτορος Ἀργειφόντης
Πᾶσιν· ἄφαρ δ' ὤϊξε πύλας, καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,
Ἐς δ' ἄγαγε Πρίαμόν τε, καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκοντο
Ὑψηλὴν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι,

428 ΕΠΕΜ. Ἐπεμνημόνευσαν. ΑΙ. Εἱμαρμένῃ.
429 ΑΛΕΙ. Ποτήριον. κυρίως δὲ τὸ πεποιευμένον.
430 ΣΥΝ. Εἰ οἱ θεοὶ μὴ ἀντιπράττοιεν, ἀλλὰ βοηθεῖεν.
433 ΠΕΙ. Πειράζεις.
434 ΚΕ. Κελεύεις.
436 ΣΥ. Συλᾶν, γυμνοῦν.
438 ΟΜΑΡ. Συντυχὼν, ἀκολουθῶν.
439 ΟΝΟ. Οὐκ ἀναμαχεσθῇ καταφρονήσας ἐμοῦ τοῦ παραπέμποντος. ΟΝΟΣ. Καταφρονήσας.
444 ΔΟΡ. Δεῖπνα.
446 ΑΠΩ. Ἀπώσατο. ΟΧΗ. Μοχλούς.

Δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν
Λαχνήεντ' ὄροφον, λειμωνόθεν ἀμήσαντες.
Ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλην αὐλὴν ποίησαν ἄνακτι
Σταυροῖσιν πυκινοῖσι· θύρην δ' ἔχε μοῦνος ἐπιβλὴς
Εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρρήσσεσκον Ἀχαιοὶ,
Τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῖδα θυράων,
Τῶν ἄλλων· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπιρρήσσεσκε καὶ οἶος.
Δή ῥα τόθ' Ἑρμείας ἐριούνιος ὦξε γέροντι,
Ἐς δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλείωνι.
Ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθονὶ, φώνησέν τε·
« Ὦ γέρον, ἤτοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα
« Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὄπασσεν.
« Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἴσομαι· οὐδ' Ἀχιλῆος
« Ὀφθαλμοὺς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη
« Ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην.
« Τύνη δ' εἰσελθὼν λάβε γούνατα Πηλείωνος,
« Καί μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἠϋκόμοιο
« Λίσσεο, καὶ τέκεος, ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνῃς.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον
Ἑρμείας· Πρίαμος δ' ἐξ ἵππων ἆλτο χαμᾶζε,
Ἰδαῖον δὲ κατ' αὖθι λίπεν· ὁ δὲ μίμνεν ἐρύκων
Ἵππους ἡμιόνους τε· γέρων δ' ἰθὺς κίεν οἴκου

450 ΔΟΥ. Νῶϊ, ξύλα. ΚΕΡ. Περικόψαντες. ΕΡΕ. Ἐστέγασαν.

451 ΛΑΧ. Τὸν δασύν. λέγει δὲ τὴν ἀπὸ τῆς καλάμης ὕλην, καὶ τῆς τούτων κόμης. ὄροφος γὰρ εἶδος καλάμου, πρὸς ὀροφὴν ἐπιτήδειον. ΛΕΙ. Ἐκ λειμῶνος θερίσαντες.

453 ΣΤΑΥ. Ὀξέσι ξύλοις, σκόλοψι. ΘΥ. Αὐτὸ τὸ σῶμά φησιν. ὁ ἐπεῖχεν ὁ ἐπιβλὴς μοχλός. τὴν δὲ θύραν μονόθυρον χρὴ νοεῖν. ΕΠΙ. Ὁ τῇ θύρᾳ ἐπιβαλλόμενος μοχλός.

454 ΕΙ. Ἐλάτη, εἶδος δένδρου.

456 ΕΠΙΡ. Ἐπέβαλλεν, ἐπέκρουεν, ἢ μετετίθετο.

460 ΑΜ. Ὁ μὴ βροτὸς, οἷον θεῖος. ἄφθαρτος.

463 ΟΦ. Εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰσέρχομαι.

464 ΑΓΑ. Ἀγαπᾶν.

Τῇ

Τῇ ῥ' Ἀχιλεὺς ἵζεσκε Διῒ φίλος· ἐν δέ μιν αὐτὸν
Εὗρ'· ἕταροι δ' ἀπάνευθε καθείατο· τὼ δὲ δύ' οἴω
Ἥρως Αὐτομέδων τε, καὶ Ἄλκιμος ὄζος Ἄρηος,
Ποίπνυον παρεόντε· νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς
Ἔσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα·
Τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα στὰς,
Χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα, καὶ κύσε χεῖρας
Δεινὰς, ἀνδροφόνους, αἵ οἱ πολέας κτάνον υἷας.
Ὡς δ' ὅταν ἄνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβῃ, ὅς τ' ἐνὶ πάτρῃ
Φῶτα κατακτείνας, ἄλλων ἐξίκετο δῆμον,
Ἀνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορόωντας·
Ὣς Ἀχιλεὺς θάμβησεν ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·
Θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο.
Τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπε·
« Μνῆσαι πατρὸς σεῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
« Τηλίκου, ὥσπερ ἐγὼν, ὀλοῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ.
« Καὶ μέν που κεῖνον περιναιέται ἀμφὶς ἐόντες
« Τείρουσ', οὐδέ τις ἐστὶν ἀρὴν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι·
« Ἀλλ' ἤτοι κεῖνός γε, σέθεν ζώοντος ἀκούων,
« Χαίρει τ' ἐν θυμῷ, ἐπί τ' ἔλπεται ἤματα πάντα
« Ὄψεσθαι φίλον υἱὸν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντα.
« Αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
« Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔτινα φημὶ λελεῖφθαι.

475 ΕΔΩ. Τροφῆς.
476 ΕΤΙ. Φασὶ γὰρ τοῖς παλαιοῖς μὴ ὅλως αἴρεσθαι τὴν τράπεζαν, χωρὶς εἰ μὴ διὰ τὴν τοῦ Πατρόκλου λύπην.
478 ΚΥ. Ἐφίλησεν.
480 ΩΣ. Καὶ τὰ ἑξῆς. Ἔθος ἦν παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸν ἀκούσιον φόνον ἐργασάμενον φεύγειν ἐκ τῆς πατρίδος καὶ παραγίγνεσθαι εἴς τινος οἰκίαν ἀνδρὸς πλουσίου, καὶ καθίζειν ἐπὶ τῆς οἰκίας συγκεκαλυμμένον, καθημερινὸν δεόμενον.
487 ΤΗ. Τοιαύτην ἡλικίαν ἔχοντος.
488 ΑΜ. Περὶ αὐτὸν οἰκοῦντες.
489 ΑΡΗΝ. Νῦν, βλάβην.
491 ΕΛΠ. Ἐπεὶ ἐλπίζεται.

« Πεντήκοντά

“ Πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον υἷες Ἀχαιῶν·
“ Ἐννεακαίδεκα μέν μοι ἰῆς ἐκ νηδύος ἦσαν,
“ Τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
“ Τῶν μὲν πολλῶν θοῦρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
“ Ὃς δέ μοι οἶος ἔην, εἴρυτο δὲ ἄστυ καὶ αὐτούς,
“ Τὸν σὺ πρώην κτεῖνας, ἀμυνόμενον περὶ πάτρης,
“ Ἕκτορα· τοῦ νῦν εἵνεχ' ἱκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
“ Λυσόμενος παρὰ σεῖο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
“ Ἀλλ' αἰδεῖο θεούς, Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,
“ Μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ·
“ Ἔτλην δ' οἷ' οὔπω τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος,
“ Ἀνδρὸς παιδοφόνοιο ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο,
Ἁψάμενος δ' ἄρα χειρός, ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
Τὼ δὲ μνησαμένω, ὁ μὲν Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο,
Κλαῖ' ἀδινά, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἐλυσθείς·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἑὸν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὖτε
Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δώματ' ὀρώρει.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥα γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεύς,
Καί οἱ ἀπὸ πραπίδων ἦλθ' ἵμερος, ἠδ' ἀπὸ γυίων,
Αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὦρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη,
Οἰκτείρων πολιόν τε κάρη, πολιόν τε γένειον·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ Ἆ δείλ', ἦ δὴ πολλὰ κάκ' ἄνσχεο σὸν κατὰ θυμόν.
“ Πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,

496 ΙΗΣ. Μιᾶς. ΝΗ. Γαστρός.
500 ΑΜΥ. Βοηθοῦντα.
503 ΑΙ. Αἰδοῦ.
506 ΑΝ. Τοῦ φονέως μου τῶν παίδων τὰς χεῖρας προσάγειν τῷ στόματι καὶ φιλεῖν.
507 ΥΦ. Ἐπιθυμίαν θρήνου ἐνέβαλεν.
510 ΕΛΥ. Εἱλυθείς.
513 ΤΕ. Ἐτέρφθη.

“ Ἀνδρὸς

" Ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμοὺς ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
" Υἱέας ἐξενάριξα; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.
" Ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἕζευ ἐπὶ θρόνου· ἄλγεα δ' ἔμπης
" Ἐν θυμῷ κατακεῖσθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ·
" Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
" Ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι,
" Ζώειν ἀχνυμένους· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσί.
" Δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει
" Δώρων, οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δὲ ἐάων·
" Ὧι μὲν καμμίξας δώῃ Ζεὺς τερπικέραυνος,
" Ἄλλοτε μέν τε κακῷ ὅγε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ·
" Ὧι δὲ κε τῶν λυγρῶν δώῃ, λωβητὸν ἔθηκε·
" Καί ἑ κακὴ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐλαύνει·
" Φοιτᾷ δ' οὔτε θεοῖσι τετιμένος, οὔτε βροτοῖσιν.
" Ὡς μὲν καὶ Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
" Ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο
" Ὄλβῳ τε πλούτῳ τε, ἄνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσι,

524 ΚΡΥ. Δεινοῦ, φρικτοῦ.

526 ΑΚΗ. Ἄλυποι.

527 ΔΟΙ. Εἰς παραμυθίαν Πριάμου ὁ ποιητὴς εἰσήγαγε τὸν Ἀχιλλέα λέγοντα ταῦτα. ἐπεί τοι μόνων ἀγαθῶν δωρητικοὺς ἐπίσταται Ὅμηρος τοὺς θεοὺς, λέγων· Θεοὶ δωτῆρες ἐάων. ἴδιον γὰρ θεῖον δῶρον, τὸ ἀγαθόν. ζητοῦσι δέ τινες ἀπὸ τούτων τῶν ἐπῶν, πῶς ἐνταῦθα μὲν φησιν ὁ ποιητὴς, ἐκ θεῶν εἶναι τὰ κακὰ τοῖς ἀνθρώποις. ἐν δὲ τῇ Α τῆς Ὀδυσσείας, καὶ αὐτοὺς φησιν ἐπισπᾶσθαι τὰ κακὰ τοὺς ἀνθρώπους·

Ἐξ ἡμέων γάρ φασι κάκ' ἔμμεναι, οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ

Σφῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσι.

ῥητέον οὖν, ὅτι ἐνταῦθα Ἀχιλλεύς ἐστιν ὁ λέγων ἐκ θεῶν εἶναι τὰ κακὰ, ἀγνοῶν τὴν ἀλήθειαν. ἐν δὲ Ὀδυσσείᾳ Ζεὺς, ὃς σαφῶς ἐπιστάμενος λέγει τὴν ἀλήθειαν. λύεται οὖν τὸ ζήτημα προσώπῳ.

528 ΕΑ. Ἀγαθῶν.

529 ΚΑΜ. Συμμίξας.

530 ΚΥ. Ἀντὶ τοῦ, ὁτὲ μὲν ἐν κακοῖς γίγνεται, ὁτὲ δὲ ἐν ἀγαθοῖς. ΚΥ. Ἐντυγχάνει, κυρεύει.

531 ΛΥ. Χαλεπῶν, φαύλων. ΛΩ. Ἐπονείδιστον, κακόν.

532 ΒΟΥ. Κυρίως μὲν, ὁ μέγας καὶ χαλεπὸς λιμός. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ μεγάλης ἀνίας καὶ λύπης κεῖται ἡ λέξις. ἔνιοι δὲ βούβρωστιν, τὸν οἶκτον ἐξεδέξαντο.

533 ΦΟΙ. Ἐπιπορεύεται, ἐπέρχεται. ΤΕ. Τετιμημένος.

535 ΓΕ. Ἀπὸ γενεᾶς.

536 ΟΛ. Εὐδαιμονίᾳ.

" Καὶ

" Καί οἱ θνητῷ ἐόντι θεὰν ποίησαν ἄκοιτιν·
" Ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακὸν, ὅττι οἱ οὔτι
" Παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρειόντων,
" Ἀλλ' ἕνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὐδέ νυ τόν γε
" Γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
" Ἧμαι ἐνὶ Τροίῃ σέ τε κήδων, ἠδὲ σὰ τέκνα.
" Καὶ σε, γέρον, τοπρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι·
" Ὅσσον Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἕδος ἐντὸς ἐέργει,
" Καὶ Φρυγίη καθύπερθε, καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων·
" Τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ υἱάσι φασὶ κεκάσθαι.
" Αὐτὰρ ἐπεί τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον οὐρανίωνες,
" Αἰεί τοι περὶ ἄστυ μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε.
" Ἄνσχεο, μηδ' ἀλίαστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν·
" Οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἷος ἑῆος.
" Οὐδέ μιν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθησθα.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
" Μή μέ πω ἐς θρόνον ἵζε, διοτρεφὲς, ὄφρα κεν Ἕκτωρ
" Κεῖται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής· ἀλλὰ τάχιστα
" Λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δὲ δέξαι ἄποινα
" Πολλὰ, τά τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἔλθοις
" Σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεί με πρῶτον ἔασας
" Αὐτόν τε ζώειν, καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.

539 ΓΟ. Γέννησις. ΚΡΕΙ. Κρατίστων.
540 ΠΑ. Παντελῶς ἄωρον, ἀποθανούμενον, καὶ νέον κομιδῆ δύσμορον.
541 ΚΟ. Ἐπιμελείας ἀξιῶ.
542 ΚΗ. Λυπῶν.
544 ΕΔ. Ἀντὶ τοῦ οἰκητήριον. ἔκτισε γὰρ τὴν Λέσβον Μάκαρ ὁ Κρινάκου, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτῆς. ΕΕΡ. Ἀποχωρίζει, διορίζει.
545 ΑΠ. Μέγας.
546 ΚΕ. Κεκοσμῆσθαι.
551 ΑΝ. Οὐδαμῶς ἀναστήσεις, τοῦτο γὰρ ἀδύνατον. ΠΡΙΝ. Πρὶν ἄλλο γίνηταί σοι κακόν. οἷον, πολλὰ καὶ ἄλλα κακὰ πάθοις.
556 ΑΠΟ. Ἀπολαύσειας.
557 ΕΑ. Εὐφράνας.

Τὸν

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
“ Μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς
“ Ἕκτορά τοι λῦσαι, Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθε
“ Μήτηρ, ἥ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
“ Καὶ δέ σε γινώσκω, Πρίαμε, φρεσὶν, οὐδέ με λήθεις,
“ Ὅττι θεῶν τις σ' ἦγε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
“ Οὐ γάρ κεν τλαίη βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
“ Ἐς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλάκους λάθοι, οὐδέ κ' ὀχῆας
“ Ῥεῖα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετεράων.
“ Τῷ νῦν μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνῃς,
“ Μή σε, γέρον, οὐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἐάσω,
“ Καὶ ἱκέτην περ ἐόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφετμάς.
Ὣς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
Πηλείδης δ' οἴκοιο λέων ὣς ἆλτο θύραζε·
Οὐκ οἶος· ἅμα τῷ γε δύω θεράποντες ἕποντο,
Ἥρως Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος, οὓς ῥα μάλιστα
Τῖ' Ἀχιλεὺς ἑτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
Οἳ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἡμιόνους τε,
Ἐς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος·
Κὰδ δ' ἐπὶ δίφρου εἷσαν· ἐϋξέστου δ' ἀπ' ἀπήνης
Ἥρεον Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
Κὰδ δ' ἔλιπον δύο φάρε', ἐΰννητόν τε χιτῶνα,
Ὄφρα νέκυν πυκάσας δώῃ οἶκόνδε φέρεσθαι.
Δμωὰς δ' ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλετ', ἀμφί τ' ἀλεῖψαι,

559 ΥΠ. Τοῦτον δὲ δεινῶς ὑποβλεψάμενος, ἐπεὶ δώρων ὑπεμίμνησε.

566 ΦΥ. Φύλακας. τῇ πίστει δὲ ἀνταγωνιστοὺς ὡς ἀγαθούς.

567 ΜΕ. Μετακινήσειε.

569 ΜΗ. Λείπει τὸ ζῶντα.

572 ΘΥ. Ἔξω.

577 ΚΑ. Ἐπιθετικῶς τὸν κήρυκα, ἀπὸ τοῦ βοᾶν καὶ συγκαλεῖν τὸν ὄχλον.

579 ΗΡΕ. Ἦρον, ἐβάσταζον.

580 ΕΥ. Καλῶς νενησμένον.

Νόσφιν ἀειράσας, ὡς μὴ Πρίαμος ἴδοι υἱόν·
Μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένῃ κραδίῃ χόλον οὐκ ἐρύσαιτο
Παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ' ὀρινθείη φίλον ἦτορ,
Καί ἑ κατακτείνειε, Διὸς δ' ἀλίτηται ἐφετμάς.
Τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον, ἠδὲ χιτῶνα,
Αὐτὸς τόνγ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρας,
Σὺν δ' ἕταροι ἤειραν ἐϋξέστην ἐπ' ἀπήνην.
Ὤιμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
« Μή μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν, αἴκε πύθηαι,
« Εἰν Ἄϊδός περ ἐὼν, ὅτι Ἕκτορα δῖον ἔλυσα
« Πατρὶ φίλῳ· ἐπεὶ οὔ μοι ἀεικέα δῶκεν ἄποινα.
« Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι ὅσσ' ἐπέοικεν.
Ἦ ῥα, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἤϊε δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἕζετο δ' ἐν κλισμῷ πολυδαιδάλῳ, ἔνθεν ἀνέστη,
Τοίχου τοῦ ἑτέρου, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον·
« Υἱὸς μὲν δή τοι λέλυται, γέρον, ὡς ἐκέλευες·
« Κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ', ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν
« Ὄψεαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπου·
« Καὶ γάρ τ' ἠΰκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,

584 ΧΟ. Οὐ κατάσχῃ ἐπὶ τῷ παιδὶ τὴν ὀργήν.

592 ΣΚΥΔ. Σκύζεσθαι, ὀργίζεσθαι.

594 ΕΠΕΙ. Ἐπεὶ οὐκ εὐτελῆ μοι παρέσχε λύτρα, ἀλλὰ τοὐναντίον πολυτελῆ.

597 ΚΑΙ. Θρόνῳ.

602 ΝΙΟ. Νιόβη θυγάτηρ μὲν ἦν Ταντάλου, γυνὴ δὲ Ἀμφίονος. συνοικοῦσα δὲ αὐτῷ, παῖδας ἔσχε δυοκαίδεκα· ἓξ μὲν θηλείας, ἓξ δὲ ἄρρενας. ἐπαρθεῖσά τε τῷ πλήθει τῶν παίδων καὶ τῇ καλλονῇ, ὠνείδιζε τῇ Λητοῖ ὅτι δύο μόνους ἐγέννησεν, Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν, καὶ ὅτι εὐτεκνοτέρα αὐτῆς ἐστίν. ἀγανακτήσαντες δὲ οἱ θεοὶ, ἔπεμψαν τοῖς παισὶν αὐτοῖς θάνατον. Καὶ Ἀπόλλων μὲν τοὺς ἄρρενας ἀναιρεῖ κυνηγετοῦντας ἐν Κιθαιρῶνι. Ἄρτεμις δὲ τὰς θηλείας ἐπ' οἴκου οὔσας. Θρηνοῦσαν οὖν τὴν Νιόβην ἀφάτως τὸ τοιοῦτον δυστύχημα, Ζεὺς ἐλεήσας, εἰς λίθον μετέβαλεν, ὃς καὶ μέχρι νῦν ἐν Σιπύλῳ τῆς Φρυγίας ὁρᾶται παρὰ πάντων, πηγὰς δακρύων προϊέμενος. ἡ ἱστορία παρ' Εὐφορίωνι.

« Τῆπερ

« Τῇπερ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
« Ἓξ μὲν θυγατέρες, ἓξ δ' υἱέες ἡβώοντες·
« Τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο,
« Χωόμενος Νιόβῃ, τὰς δ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
« Οὕνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρήῳ.
« Φῆ δοιὼ τεκέειν, ἡ δ' αὐτὴ γείνατο πολλούς·
« Τὼ δ' ἄρα, καὶ δοιώ περ ἐόντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσσαν.
« Οἱ μὲν ἄρ' ἐννῆμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν
« Κατθάψαι· λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
« Τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ οὐρανίωνες.
« Ἡ δ' ἄρα σίτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δακρυχέουσα.
« Νῦν δέ που ἐν πέτρῃσιν ἐν οὔρεσιν οἰοπόλοισιν,
« Ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνὰς
« Νυμφάων, αἵτ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐῤῥώσαντο,
« Ἔνθα, λίθος περ ἐοῦσα, θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.
« Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, δῖε γεραιὲ,
« Σίτου· ἔπειτά κεν αὖτε φίλον παῖδα κλαίοισθα,
« Ἴλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται.
Ἦ, καὶ ἀναΐξας ὄϊν ἄργυφον ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Σφάξ'· ἕταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον,
Μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,

607 ΙΣΑ. Ἐξισοῦτο.
611 ΛΑ. Ἀντὶ τοῦ λιθίνους τὰς ψυχὰς, καὶ ἀσυμπαθεῖς ἐποίησε, πρὸς τὸ μὴ θάψαι.
614 ΟΙ. Ἐρήμοις.
615 ΣΙ. Ἐν ὄρει τῆς Λυδίας, ἢ Μαγνησίας.
616 ΝΥΜ. Νῦν, θεῶν. ΑΙΤ. Αἵτινες περὶ τὸ ὕδωρ χορεύουσιν. ἤτοι ἀπὸ τοῦ Ἀχελώου ποταμοῦ, τοῦ ἐν Αἰτωλίᾳ, ὃς ὀνόμασται ἀπὸ τοῦ τὰ ἄχη λύειν, ἢ ὅτι Ἀχελῷος κοινῶς καλεῖται πᾶν ὕδωρ. ἢ διὰ τοῦ η Ἀχιλήϊον. Ἀχίλης γὰρ ποταμὸς ἀπὸ Σιπύλου ῥέει εἰς τὴν Σμυρναίων γῆν.
617 ΘΕ. Τὰς ἐκ θεῶν αὐτῇ ἐπιφερομένας συμφορὰς ἐν ἑαυτῇ ἔχει.
618 ΜΕ. Φροντίσωμεν.
621 ΑΡ. Λαμπρὸν, ἢ λευκόν.
622 ΑΜ. Περιέπον, περὶ αὐτὸν ἠσχολοῦντο.

Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
Αὐτομέδων δ' ἄρα σῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Ἤτοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαζ' Ἀχιλῆα,
Ὅσσος ἔην, οἷός τε· θεοῖσι γὰρ ἄντα ἐῴκει.
Αὐτὰρ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεὺς,
Εἰσορόων ὄψιν τ' ἀγαθὴν, καὶ μῦθον ἀκούων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὁρόωντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδής·
« Λέξον νῦν με τάχιστα, διοτρεφὲς, ὄφρα καὶ ἤδη
« Ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες·
« Οὐ γάρ πω μύσαν ὄσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,
« Ἐξ οὗ σῇς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς πάϊς ὤλεσε θυμόν·
« Ἀλλ' αἰεὶ στενάχω καὶ κήδεα μυρία πέσσω,
« Αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.
« Νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην, καὶ αἴθοπα οἶνον
« Λαυκανίης καθέηκα· πάρος γέ μεν οὔτι πεπάσμην.
Ἦ ῥ'· Ἀχιλεὺς δ' ἑτάροισιν ἰδὲ δμῳῇσι κέλευσε
Δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
Πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἕσασθαι.
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·

625 ΕΠ. Ἐπεμέρισεν.
630 ΟΣ. Ἡλίκος.
632 ΑΓΑ. Νῦν, ἐπὶ τοῦ εἴδους.
633 ΤΑΡ. Ἐκορέσθησαν, ἐτέρφθησαν.
635 ΛΕΞ. Νῦν, κοίμισον.
640 ΑΥ. Ἐν τοῖς περιφράγμασι τῆς αὐλῆς, ὅ ἐστιν ὑπαιθρίοις.
641 ΠΑ. Ἐγευσάμην.
642 ΛΑΥ. Λαιμοῦ. ΠΕ. Οὐκ ἐγευσάμην.
644 ΔΕ. Τὰς κοίτας. ΡΗ. Τὰ βαπτὰ στρώματα.

Αἶψα

Αἶψα δ᾽ ἄρ᾽ ἐστόρεσαν δοιὼ λέχε᾽ ἐγκονέουσαι.
Τὸν δ᾽ ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
« Ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε, μήτις Ἀχαιῶν
« Ἐνθάδ᾽ ἐπέλθῃσιν βουληφόρος, οἵ τε μοι αἰεὶ
« Βουλὰς βουλεύουσι παρήμενοι, ἣ θέμις ἐστί·
« Τῶν εἴ τίς σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
« Αὐτίκ᾽ ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
« Καί κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένηται.
« Ἀλλ᾽ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
« Ποσσῆμαρ μέμονας κτερεϊζέμεν Ἕκτορα δῖον,
« Ὄφρα τέως αὐτός τε μένω, καὶ λαὸν ἐρύκω.
Τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
« Εἰ μὲν δή μ᾽ ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἕκτορι δίῳ,
« Ὧδέ κε μοι ῥέζων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θείης.
« Οἶσθα γὰρ ὡς κατὰ ἄστυ ἐέλμεθα, τηλόθι δ᾽ ὕλη
« Ἀξέμεν ἐξ ὄρεος· μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.
« Ἐννῆμαρ μέν κ᾽ αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοάοιμεν·
« Τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν, δαινῦτό τε λαός·
« Ἑνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ᾽ αὐτῷ ποιήσαιμεν·
« Τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίξομεν, εἴπερ ἀνάγκη.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
« Ἔσται τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πρίαμ᾽, ὡς σὺ κελεύεις.
« Σχήσω γὰρ τόσσον πόλεμον χρόνον ὅσσον ἄνωγας.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος

648 ΕΓ. Ἐνεργοῦσαι, σπεύδουσαι.
657 ΠΟΣ. Πόσαις ἡμέραις. ΚΤΕ. Ἐνταφιάζειν.
661 ΘΕΙ. Ποιήσεις.
665 ΔΑΙ. Τὸ περίδειπνον λέγει.
671 ΕΠΙ. Ἐδεξιώσατο τὸν γέροντα. ζητεῖται δὲ, πῶς Ἀχιλλεὺς χωρὶς τῶν βασιλέων ἐπαγγέλλεται τῷ Πριάμῳ ταῦτα, ἅπερ ὑπισχνεῖται; ῥητέον οὖν, ὅτι Ἀχιλλεὺς τὰ τοῦ πολέμου ἐπιτέτραπτο πάντα, καὶ αὐτὸς εἶχε τὴν ἐξουσίαν πάντων τῶν τοῦ πολέμου ἀνοχῶν τε καὶ συμβολῶν.

Ἔλαβε

Ἔλλαβε δεξιτερὴν, μήπως δείσῃ ἐνὶ θυμῷ.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο
Κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὗδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου·
Τῷ δ' ἄρ Βρισηῒς παρελέξατο καλλιπάρῃος.
Ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ
Εὗδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·
Ἀλλ' οὐχ Ἑρμείην ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτεν,
Ὁρμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν ὅπως Πρίαμον βασιλῆα
Νηῶν ἐκπέμψειε, λαθὼν ἱεροὺς πυλαωρούς.
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ὦ γέρον, οὐ νύ τι σοί γε μέλει κακόν· οἷον ἔθ' εὕδεις
« Ἀνδράσιν ἐν δηΐοισιν, ἐπεί σ' εἴασεν Ἀχιλλεύς·
« Καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας·
« Σεῖο δέ κεν ζωοῦ καὶ τρὶς τόσα δοῖεν ἄποινα
« Παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἴκ' Ἀγαμέμνων
« Γνοίῃ σ' Ἀτρείδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.
Ὣς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, κήρυκα δ' ἀνίστη.
Τοῖσι δ' ἄρ' Ἑρμείας ζεῦξ' ἵππους ἡμιόνους τε.
Ῥίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατὸν, οὐδέ τις ἔγνω.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐϋρρεῖος ποταμοῖο
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον.
Ἠὼς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν·
Οἱ δ' εἰς ἄστυ ἔλων οἰμωγῇ τε στοναχῇ τε
Ἵππους· ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον· οὐδέ τις ἄλλος
Ἔγνω πρόσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν·
Ἀλλ' ἄρα Κασσάνδρη, ἰκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,

673 ΠΡΟ. Τῷ πρὸ τοῦ θαλάμου οἴκῳ. 696 ΕΛ. Ἔλαυνον. ΟΙ. Ὀδυρμοῖς.

« Πέργαμον

Πέργαμον εἰσαναβᾶσα, φίλον πατέρ' εἰσενόησεν
Ἑσταότ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἀστυβοώτην·
Τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἴδε κείμενον ἐν λεχέεσσι·
Κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα, γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄστυ·
  " Ὄψεσθε, Τρῶες, καὶ Τρῳάδες, Ἕκτορ' ἰόντες,
" Εἴποτε καὶ ζώοντι μάχης ἐκνοστήσαντι
" Χαίρετ'· ἐπεὶ μέγα χάρμα πόλει τ' ἦν παντί τε δήμῳ.
  Ὣς ἔφατ'· οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλεϊ λίπετ' ἀνήρ,
Οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀάσχετον ἵκετο πένθος·
Ἀγχοῦ δὲ ξύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.
Πρῶται τόν γ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ
Τιλλέσθην ἐφ' ἄμαξαν ἐΰτροχον ἀΐξασαι,
Ἁπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίστατ' ὅμιλος.
Καὶ νύ κε δὴ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἕκτορα δακρυχέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων,
Εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖσι μετηύδα·
  " Εἴξατέ μοι οὔρεσσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
" Ἄσεσθε κλαυθμοῖο, ἐπὴν ἀγάγοιμι δόμονδε.
  Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ διέστησαν, καὶ εἶξαν ἀπήνῃ.
Οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δώματα, τὸν μὲν ἔπειτα
Τρητοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ' εἷσαν ἀοιδοὺς,
Θρήνων ἐξάρχους, οἵτε στονόεσσαν ἀοιδὴν
Οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
Τῇσιν δ' Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἦρχε γόοιο,

701 ΑΣΤΥ. Ἐπιθετικῶς τὸν κήρυκα· ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ ἄστει βοᾶν.
704 ΟΨ. Θεάσεσθε.
708 ΑΑΣ. Ἀνυπομόνητον, ἀκατάσχετον.
709 ΞΥΜ. Συνέτυχον, ἀπήντησαν.
716 ΟΥ. Ἡμιόνοις.
720 ΤΡΗ. Καλῶς κατασκευασμένοις, τετρημένοις. ΑΟΙ. Νῦν, τοὺς θρηνῳδοὺς. ἦσαν δὲ οὗτοι Κλεῖτος καὶ Ἐπιμήδης.

Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
“ Ἄνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλεο, κὰδ δέ με χήρην
“ Λείπεις ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὔτως,
“ Ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγώ τε δυσάμμοροι, οὐδέ μιν οἴω
“ Ἥβην ἵξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἥδε κατ' ἄκρης
“ Πέρσεται· ἦ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος, ὅς τέ μιν αὐτὴν
“ Ῥύσκευ, ἔχες δ' ἀλόχους κεδνὰς, καὶ νήπια τέκνα·
“ Αἳ δή τοι τάχα νηυσὶν ὀχήσονται γλαφυρῇσι,
“ Καὶ μὲν ἐγὼ μετὰ τῇσι· σὺ δ' αὖ, τέκος, ἢ ἐμοὶ αὐτῇ
“ Ἕψεαι, ἔνθα κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο,
“ Ἀεθλεύων πρὸ ἄνακτος ἀμειλίχου· ἤ τις Ἀχαιῶν
“ Ῥίψει, χειρὸς ἑλὼν, ἀπὸ πύργου λυγρὸν ὄλεθρον,
“ Χωόμενος, ᾧ τινι δήπου ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἕκτωρ,
“ Ἢ πατέρ', ἠὲ καὶ υἱόν· ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
“ Ἕκτορος ἐν παλάμῃσιν ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας.
“ Οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατὴρ τεὸς ἐν δαῒ λυγρῇ·
“ Τῷ καί μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ἄστυ.
“ Ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας,
“ Ἕκτορ, ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελείψεται ἄλγεα λυγρά.
“ Οὐ γάρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χεῖρας ὄρεξας,
“ Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, οὗ τέ κεν αἰεὶ
“ Μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἤματα δακρυχέουσα.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
Τῇσιν δ' αὖθ' Ἑκάβη ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο·

725 ΑΙ. Ἀπὸ τοῦ βίου, ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς τῶν ἀνθρώπων ζωῆς.

728 ΗΒΗΝ. Νεότητος ἀκμὴν. ΙΞ. Ἀφικέσθαι.

729 ΕΠΙΣ. Φύλαξ.

730 ΡΥΣ. Συνεῖχες, ἔσωζες, ἐῤῥύου. ΕΧΕΣ. Εἶχες, ἐφύλαττες. ΚΕΔ. Κηδεμονικὰς, σώφρονας.

731 ΟΧΗ. Ἐποχήσονται.

733 ΑΕΙ. Χαλεπά.

734 ΑΕΘ. Κακοπαθῶν, πονῶν. ΠΡΟ. Ὑπὲρ δεσπότου. ΑΜΕΙ. Ἀπηνοῦς, χαλεποῦ.

735 ΡΙΨ. Ἐντεῦθεν κινηθέντες οἱ μεθ' Ὅμηρον ποιηταὶ, ῥιπτόμενον κατὰ τοῦ τείχους ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων εἰσάγουσι τὸν Ἀστυάνακτα.

741 ΑΡΗ. Ἐπάρατον, χαλεπόν.

447 ΑΔΙ. Συνεχοῦς, οἰκτροῦ.

“ Ἕκτωρ

" Ἕκτορ, ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,
" Ἦ μέν μοι ζωός περ ἐὼν, φίλος ἦσθα θεοῖσιν,
" Οἱ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴσῃ.
" Ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμοὺς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
" Πέρνασχ', ὅντιν' ἕλεσκε, πέρην ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,
" Ἐς Σάμον, ἔς τ' Ἴμβρον, καὶ Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν·
" Σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν τανακήκεϊ χαλκῷ,
" Πολλὰ ῥυστάζεσκεν ἑοῦ περὶ σῆμ' ἑτάροιο
" Πατρόκλου, τὸν ἔπεφνες, ἀνέστησεν δέ μιν οὐδ' ὥς.
" Νῦν δέ μοι ἑρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισι
" Κεῖσαι, τῷ ἴκελος, ὅντ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
" Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.
Ὣς ἔφατο κλαίουσα, γόον δ' ἀλίαστον ὄρινε.
Τῇσι δ' ἔπειθ' Ἑλένη τριτάτη ἐξῆρχε γόοιο·
" Ἕκτορ, ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων,
" Ἦ μέν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς,
" Ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ'· ὡς πρὶν ὤφελλον ὀλέσθαι.
" Ἤδη γὰρ νῦν μοι τόδε εἰκοστὸν ἔτος ἐστὶν
" Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβην, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·
" Ἀλλ' οὔπω σεῦ ἄκουσα κακὸν ἔπος, οὐδ' ἀσύφηλον·
" Ἀλλ' εἴτις με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτοι

753 ΑΜΙΧ. Ἤτοι ἀπρόσμικτον, ἡ ῥαδίως οὐ μίγνυται. ἢ ἀπὸ τῆς θαλάσσης οὖσαν, καθ' ὃ ἀλιμενός ἐστιν· ἢ διὰ τοὺς ἐνοικοῦντας καὶ ἀγρίους καὶ θηριώδεις, καὶ λῃστρικὸν βίον ἐπανῃρημένους. ἔνιοι δὲ οὐχ οὕτω, ἀλλὰ τὴν ὀμιχλώδη ἀπέδωκαν.

754 ΤΑ. Μακρῷ, ἀποξυμμένῳ.

755 ΡΥ. Εἷλκεν, ἔρυσεν.

757 ΕΡ. Ἀνθηρός. ΠΡΟ. Νεωστὶ πεφονευμένος.

758 ΟΝΤ. Ἀντὶ τοῦ, ὃν σημαίνει αἰφνιδίῳ καὶ ὀξεῖ θανάτῳ τελευτῆσαι.

759 ΑΓΑ. Πραέσιν, ἀνώδυνοι γὰρ οἱ ὀξεῖς θάνατοι.

765 ΕΙΚ. Δεκαετίᾳ γὰρ ἠθροίσθη ὁ στρατὸς τῶν Ἑλλήνων, δεκαετίᾳ δὲ ἄλλῃ ἐπορθήθη ἡ Ἴλιος.

767 ΑΣΥ. Μετὰ ἀπάτης, βλαπτικὸν, ὑβριστικόν.

768 ΕΝΙ. Ἐπιπλήττοι.

« Δαέρων, ἢ γαλόων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
« Ἢ ἑκυρὴ, ἑκυρὸς δὲ πατὴρ ὣς ἤπιος αἰεί·
« Ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκες,
« Σῇ τ' ἀγανοφροσύνῃ καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσι.
« Τῶ σέ θ' ἅμα κλαίω καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἀχνυμένη κῆρ·
« Οὐ γάρ τίς μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
« Ἤπιος, οὐδὲ φίλος, πάντες δέ με πεφρίκασιν.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δ' ἔστενε δῆμος ἀπείρων.
Λαοῖσιν δὲ γέρων Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·
« Ἄξετε νῦν, Τρῶες, ξύλα ἄστυδε, μηδέ τι θυμῷ
« Δείσητ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
« Πέμπων μ' ὧδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
« Μὴ πρὶν πημανέειν πρὶν δωδεκάτη μόλῃ ἠώς.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ὑφ' ἁμάξῃσιν βόας ἡμιόνους τε
Ζεύγνυσαν· αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἠγερέθοντο.
Ἐννῆμαρ μὲν τοί γε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην·
Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη φαεσίμβροτος ἠὼς,
Καὶ τότ' ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἕκτορα δακρυχέοντες·
Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
Τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κλυτοῦ Ἕκτορος ἔγρετο λαός.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθοπι οἴνῳ
Πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα

770 ΕΚΥ. Ἀνδρὸς μήτηρ, πενθερά.
771 ΠΑΡΑΙ. Παρειπὼν, παραμυθησάμενος.
772 ΑΓΑ. Πραότητι, φρενῶν ἐπιεικείᾳ.
773 ΑΜ. Κακόμοιρον.
775 ΠΕΦ. Νῦν, βδελύττονται, ὅ ἐστι μισοῦσιν.
776 ΑΠΕΙ. Μέγας, πολύς.
781 ΠΗ. Βλάψειν, κακώσειν.
784 ΑΓΙ. Ἦγον.
785 ΦΑ. Ἡ φαίνουσα καὶ παρέχουσα τὸ φῶς τοῖς ἀνθρώποις.
787 ΥΠΑ. Τῇ ἀνωτάτῃ.

« Ὀστέα

Ὀστέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοί θ' ἕταροί τε
Μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατείβετο δάκρυ παρειῶν.
Καὶ τά γε χρυσείην ἐς λάρνακα θῆκαν ἑλόντες,
Πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·
Αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλην κάπετον θέσαν· αὐτὰρ ὕπερθε
Πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν μεγάλοισι.
Ῥίμφα δὲ σῆμ' ἔχεαν, περὶ δὲ σκοποὶ εἵατο πάντη,
Μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί.
Χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
Εὖ συναγειράμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα,
Δώμασιν ἐν Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος.
Ὡς οἵγ' ἀμφίεπον τάφον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.

793 ΛΕ. Συνέλεγον.
794 ΚΑ. Κατηφέρετο, κατέῤῥει.
795 ΛΑ. Κιβωτόν.
796 ΜΑ. Νῷ, ἁπαλοῖς.
797 ΚΑ. Τάφον, ὄρυγμα.
799 ΣΚΟ. Κατάσκοποι. ΕΙΑ. Ἐκάθηντο.
801 ΧΕΥ. Χώσαντες.
804 ΑΜ. Περιέπον, ἠσχολοῦντο.

Τέλος τῆς Ἰλιάδος.